Aristotelous peri poiētikēs = Aristotelis de poetica liber ex versione Theodori Goulstoni. Lectionis varietatem e Codd. IV. Bibliothecæ Mediceæ, verborum indicem et observationes suas adjunxit T. Winstanley, A. M. Coll. Hert. Soc.

Contributors

Aristotle.
Winstanley, Thomas, 1749-1823
Goulston, Theodore, approximately 1575-1632 (Translator)
Royal College of Physicians of London

Publication/Creation

Oxonii : E typographeo Clarendoniano, 1780.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/ywkph738

Provider

Royal College of Physicians

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by Royal College of Physicians, London. The original may be consulted at Royal College of Physicians, London. where the originals may be consulted.
This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

wellcome collection

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
https://wellcomecollection.org

HONORIS

CAUSÂ

RR C08 (Goulston)

STA COLL C 08 GOU

48.e.11

Digitized by the Internet Archive
in 2015

https://archive.org/details/b24992008

48. e. 11

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΠΕΡΙ

ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

ARISTOTELIS

DE

POETICA

LIBER

EX VERSIONE

THEODORI GOULSTONI.

Lectionis varietatem e Codd. IV. Bibliothecæ Mediceæ, Verborum Indicem et Observationes suas adjunxit

T. WINSTANLEY, A.M.
Coll. Hert. Soc.

OXONII,
E Typographeo Clarendoniano.
M DCC LXXX.

COLLEGE OF PHYSICIANS

STA COLL

ROYAL COLLEGE OF PHYSICIANS LIBRARY

CLASS	108 GOU
ACCN.	28290
SOURCE	
DATE	

Goulston

ORNATISSIMO VIRO

GUIL. BANKES A. M. ARM.

DE WINSTANLEY

IN AGRIS LANCASTRIENSIBUS

BONARUM ARTIUM ÆSTIMATORI OPTIMO

MORUM INTEGRITATE PRUDENTIA COMITATE

ADMODUM SPECTABILI

FAUTORI SUO IMPRIMIS COLENDO

AMICO CERTISSIMO

HOC QUALECUNQUE OPUSCULUM

PRO TALIBUS MERITIS LEVIDENSE MUNUS

IN AMICITIÆ GRATIQ. ANIMI

TESTIMONIUM

EA QUA PAR EST REVERENTIA

OFFERT DICAT DEDICAT

EDITOR.

PRÆFATIO.

QUID in hac Editione libelli vere aurei exornanda perfecerim, nonnulla ſunt, quæ Lectorem benevolum in anteceſſum admonitum velim.

Contextum ad Editionem Uptonianam, longe omnium emendatiſſimam, ita exprimendum curavi, ut ſublatis operarum vitiis emendatior prodiret. Neque tamen profecto is ſum, qui eum ſuis nævis carere exiſtimem : ſcilicet, ut Homo, ita liber ille optimus eſt, qui minimis urgetur.

Adnotationes ab eodem Uptono undequaque collectas eo conſilio repetere volui, ut eorum nihil, quibus illa editio commendatur, noſtræ deeſſet. Alias ex aliis Commentatoribus ut Madio, Robortello, Victorio, Benio, Caſtelvetrio, Piccolhomineo, Dacerio, Batteuſio, Salazio, Curtio, Ordonio, Florio, ad faſtidium uſque corradere nullo negotio potuiſſem. Sed hos, mole, ut plurimum, formidanda libros, re parum utiles, ſi unum aut alterum excipias, perfunctorio tantum opere evolvi, ne in labore ineptiarum occupatus fuiſſe viderer.

Earum igitur Obſervationum, quæ huic operi ſubjiciuntur, maxima pars me habet auctorem, in quibus is mihi præcipue animus fuit,

ut

ut Ariſtotelem, quem illuſtrando Itali obſcurarant, emaculando turpiter fœdarat Heinſius, retentis, quantum ejus fieri potuit, veteri lectione, atque ejuſdem ſenſu illo, qui maxime obvius fuit, ſibi reſtituerem. Nonnulla tamen in auctore, qui certe πολλοῖς ἔλκεσι βρύει, ipſe conjectura ductus, ita emendavi dicam? an potius immutavi, ut ex iis ſententia aliqua, quæ in editis nulla fuit, erueretur: alia vulgo receptis fortaſſe meliora ſuppeditarunt variantes lectiones, quas e Codd. quatuor Bibliothecæ Mediceæ excitatas humaniſſime mecum communicavit Vir inter paucos linguæ Græcæ peritiſſimus, de cujus amicitia eſt quod mihi ſerio gratuler, A. M. Bandinius J. U. D. ejus Bibliothecæ et publicæ Marucellianæ Cuſtos doctiſſimus.

Horum Codicum nec valde priſca, nec recente adeo manu exaratorum notationem in literis ad me datis ita fecit ipſe Bandinius:

"Ad Codices vero quod attinet, eos diligentiſſime contulimus, ſervato ordine, quem in Bibliotheca obtinent; ſunt autem iſti:

I. Codex XIV. Plutei XXXI. chartaceus in 4. majori, Sæc. XV. charactere grandiori exaratus, optimeque ſervatus, cum correctionibus quibuſdam valde raris ab eadem manu, in quo potiſſimum amanuenſis peccavit, quod identidem in exſcribendo ſimilitudine alicujus vocis deceptus, aliquas dictiones, interdum etiam in-

integras periodos prætermiſit, ut ſuis jam locis adnotavimus; præterea voces quaſdam aliquanto obſcuriores in lacuna reliquit.

II. Cod. XIV. Plut. LX. chartaceus in 4. min. Sæc. XV. charactere perſpicuo, optime ſervatus, in quo præpoſitiones interdum videas accentibus deſtitutas, ita ut διαμέλως pro διὰ μέλως, διαμέτρων pro διὰ μέτρων exhibeat; quod nos, niſi ubi ſententiæ mutatio fieret, adnotare ſupervacaneum duximus. Habet præterea ſummaria quædam in margine rubricata: Græca quidem ejuſdem manus, Latina vero Angeli Politiani, cujus erat Codex, ut ejus ex epigraphe adparet. Hunc autem, ut a ſuperiori Codice, qui eòdem numero XIV. prænotatur, diſtingueremus, in variantibus Romano numero deſignavimus.

III. Codex XVI. Plut. LX. Chartac. in 4. min. Sæc. XV. charactere minuto exaratus, correctionibus quibuſdam ab eadem manu et ſummariis rubricatis in margine.

IV. Codex XXI. Plut. LX. chartac. in 4. min. Sæc. XV. litera grandiori, cum ſummariis Græcis in margine rubricatis ab eadem manu et aliis Latinis. Scatet autem correctionibus, quæ, ut plurimum, cum edita lectione conveniunt."

Præter has, variantes lectiones ex editione principe Aldina hujuſce libelli, uti et alias, quæ quidem alicujus momenti eſſe videbantur, ex Verſione antiqua Valliana, anno 1498. id eſt, ante ipſum Ariſtotelem, edita nunc primum col-

collegi. De hac verſione, quæ, cum verbum de verbo reddat fidus nimis interpres, inſtar MSpti habenda eſt, vide Maittaire Annales Typograph. T. I. p. 661.

His denique paraphraſin Goulſtonianam, et, ex quorumdam amicorum rogatu, verborum Indicem, Tyronibus, uti ſpero, non inidoneum, mihi ſaltem laborioſum, adjeci.

Ne vero plures Obſervationes ad ſenſum auctoris, qui ab Enarratoribus pleriſque omnibus, ne ipſo quidem Goulſtono excepto, male habetur, elucidandum adderentur, obſtitit Editoris oculorum et valetudinis infirmitas. Ea de cauſa et quia librum hunc in molem excreſcere nolui multa hujuſmodi, ab aliis occupata, conſulto omiſi, ut e. gr. quæ de Sophrone præclare egit ſummus Valckenaer in Adnotat. ad Argum. Adoniazus. Theocriti; de Nomo et Dithyrambis Auctor Tractatus de Decreto Lacedæmoniorum contra Timotheum Mileſium; necnon Hagedorn in Abhandlung von den Liedern der alten Griechen Oper. T. III. p. 201. ſq. excultiſſimo ingenio viri; de Heracleide, Theſeide et parva Iliade Cl. Heyne, Excurſ. ad Virg. Æn. II. T. II. p. 220. de Conjunctione et aliis nonnullis ad Grammaticam potiſſimum ſpectantibus, in Hermete J. Harris, Sareſburienſis, vir, ſi quis alius, ἀριστοτελικώτατος, &c.

Tu vero, Lector, vale atque huic noſtro labori, quantuluſcunque is demum ſit, fave.

RATIONES HEINSIANÆ CUR ORDINEM VULGATUM IMMUTAVERIT;

QUÆ, CUM NIMIS ESSENT LONGÆ, QUAM UT NOTIS COMMODE POSSENT INSERI, HUIC LOCO IN GRATIAM DOCTORUM APPONUNTUR.

CAP. VI.

Jam vero ad eum pervenimus locum, in quo aut neceſſe eſt aliquid nobis debeant eruditi, qui fœdiſſimam aliquot capitum hujus libri tranſpoſitionem, ſine quo inutilia prope omnia erant, quæ divinitus à maximo virorum de Tragœdia ejuſque partibus dicuntur, primi advertimus, aut ut doctis rationibus, ea quæ dicuntur, confutent. Quare, ut, quod inſtituimus, Lectori probemus, totum ordinem, quem ſecuti ſumus, in ipſo contextu, expreſſimus obiter. Si quis tamen glandes poſt ariſtas malit, iis fruatur. Sed de eo jam agamus.

CAPITE ſexto, poſt imitationem quam Hexametram Philoſophus vocat, de tragœdia agere incipit, cujus definitionem proponit. Ac primo in ipſa definitione, quædam quæ obſcuriora videbantur, illuſtrat, Secundo, ex eadem partes qualitatis elicit: quas primo ἀναλυτικῶς mox σωιθετικῶς proponit. Illius methodi reſpectu, conſtitutio

Tragœdiæ, Fabulam quam vocat, poſtrema eſt, cum ſit præcipua: hujus vero prima. Partes autem qualitatis, hæ ſunt: Fabula, Mores, Sententiæ, Dictio, Apparatus, Modulatio. Quem deinde ordinem in explicatione ſingulorum perſequitur & ſervat. Sex autem eſſe partes tantum, neque plures, tribus in imitatione differentiis probat, quas initio libelli poſuerat, οἷς, ὡς, ἅ. Prima inſtrumentum quo imitamur ſignificatur: quo Apparatum ac Modulationem refert. Secunda modus denotatur, è quo imitatio diverſitatem ſumit: eo autem Sermo refertur. Tertia Materies, ſive Subjectum, denotatur: quo Fabula, Mores & Sententia eſt referenda. Deinde præcipuam eſſe partem, Fabulam, ſive ipſam conſtitutionem, oſtendit; quod graviſſimis eodem capite argumentis probat: donec præcipuam in Tragœdia, & quaſi animam, conſtitutionem eſſe concludat. Secundo loco Mores ponit, quod & faciendum, ſimilitudine præclara oſtendit. Tertio Sententiam, cujus obiter occaſione, Morum & Sententiæ oſtendit differentiam. Quarto dictionem, Partibus poſtremo minus eſſentialibus ſuum ſimul tribuit locum. Quæ ſunt Modulatio & Apparatus.

Huc uſque nempe ad finem capitis ſexti ſecutus eſt ordinem, vulgatis Editionibus ſervatum.

CAP. VII.

Capite ſeptimo, quod tranſpoſitum, ut poſtea oſtendemus, à librario erat, definiti illuſtrandi cauſa, partes quantitatis ponit, ſine quibus partes ſuperiores intelligi non poterant. Quæ ſunt, Prologus, Epiſodium, Exodus, Chorus. Cujus Chori duas ſtatuit partes: deinde & ſingulas obiter exponit, & eodem capite abſolvit. Neque eſſentiales enim, de quibus fuſe acturus erat, & totam ex iis expli-

explicaturus Tragœdiæ eſſentiam, abſolvere partes poterat; præcipue autem præcipuam; Fabulam nimirum, ſive Conſtitutionem niſi prius Epiſodium quid eſſet, quid Chorus, quorum ſæpe mentionem in præceptis facit, quæ de prima parte eſſentiali erant, obiter propoſuiſſet. Ut cum, quis ἐπεισοδιώδης μῦθος ſit, docet. Quod profecto intellexiſſet nemo niſi qui, quid eſſet Epiſodium, jam ante didiciſſet.

Caput Septimum in Editione Heinſiana, *cum his verbis incipit*, Μέρη δὲ τραγῳδίας, οἷς μὲν ὡς εἴδεσι δεῖ χρῆσθαι, πρότερον εἴπομεν: *& pertingit uſque ad iſta*, Κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα, ταῦτ' ἐστί.

CAP. VIII.

Capite octavo, primam eſſentiæ aggreditur partem: idque è definitionis fundamento. Integræ enim & abſolutæ actionis imitationem eſſe Tragœdiam, dictum erat. Hinc pulcherrima de juſta actionis magnitudine, ſive de Periodo, oritur quæſtio. Cum enim totum ſine magnitudine eſſe aliquid poſſit (totum enim eſt, quod principium, medium & finem habet) nihil autem pulchrum ſit ſine magnitudine aliqua & ordine; rurſus magnitudine nimia ſenſus diffundantur, ſicut parvitate confunduntur nimia, cum vix ſentiant; terminum juſtæ invenire conſtitutionis in Tragœdia neceſſe eſt: quam ex ipſa Fabula & arte, non extrinſecus petendam docet. Ac poſtremo concludit, ἐν ὅσῳ μεγέθει, καθ' τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐφεξῆς γινομένων, συμβαίνῃ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυσυχίας, ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυσυχίαν μεταβάλλειν, ἱκανὸς ὅρος ὁ τοῦ μεγέθους.

Caput Octavum idem eſt, ac Septimum in vulgatis editionibus.

CAP. IX.

Cum Tragœdia autem ut abſolutæ, ita unius actionis ſit imitatio (quod in definitione dictum) illud etiam videndum erat, quæ ſit una actio. Qua occaſione eorum notat errorem, qui unius actionem unam actionem eſſe exiſtimaſſent; cum ab uno & eodem multa quoque fiant, quæ ſunt multum inter ſe diverſa, neque ulla cohærent ratione. In hac parte erraſſe eos notat, qui aut Herculis aut Theſei omnes complexi actiones fuerant, quod unam eſſe unius actionem credidiſſent. Monet ergo, ſicut reliquæ, quæ imitantur artes, unam imitantur: ita & conſtitutionem in Dramate, quandoquidem unius actionis imitatio eſt; ut totius, ita unius debere eſſe: plura enim recte conjungi non poſſe. Et quandoquidem, quemadmodum ſine magnitudine, ſic ſine ordine nihil pulchrum eſt; ita inter ſeſe cohærere unius actionis illius partes debere: ut ſublata aut mutata una, transferatur quoque & mutetur totum. Quia id, quod utrum adſit vel abſit, animadverti non poteſt, pars totius dici revera non poteſt.

Hoc etiam octavo reſpondet: & tria ſequentia capita nono, decimo, undecimoque.

CAP. X.

Capite ſequenti, ut quam non ſit cujuſvis recte actionem conſtituere in Dramate oſtendat, ab hiſtoricis poëtas diſtinguit quod hiſtorici quæ fiunt, poëtæ, ut fieri debent, omnia deſcribunt. Quare & magis ſerium ac grave poëtæ, quam hiſtorici munus eſſe, ſubjungit. Alter enim ſequitur quod factum, alter id quod veriſimile eſt, & poteſt fieri, conſiderat. Siquidem in ſingularibus hiſtoricus, in univerſalibus verſatur poëta. Parvam deinde in Comicorum ac Tragicorum conſtitutione differentiam oſtendit.

oſtendit. Et, ut melius intelligatur, quantum ut quis recte conſtitutionem conſtituat interſit, poëtam non reſpectu numerorum, ſed ipſius couſtitutionis, dici poëtam notat. Et quandoquidem Fabula ſine Epiſodio nulla eſt; Epiſodium autem aut recte, aut contra cum præcipua actione connectitur; conſtitutionem eam abſolutam eſſe, in qua recte Epiſodium cohæret; in qua vero contra, reprehendi, & ab illo vitio Ἐπεισοδιώδη μῦθον vocari oſtendit. Cujus vitii occaſionem tam in bonis quam ineptis oſtendit poëtis. Et cum in poſtrema definitionis parte, conditio illa ad differentiam fuerit poſita, ut commiſeratio & terror, non quidem è narratione, ſed ex ipſa fabula & actionis naſcatur conſtitutione; hanc poſtremam ejus partem exemplo confirmat. Quæ quidem omnia ad actionis conſtitutionem, ſive, τὸν μύθον, primam eſſentiæ partem, manifeſte ſpectant.

CAP. XI.

Capite ſequenti illam eſſentiæ dividere incipit partem. Sicut igitur humanæ actiones, aut ſunt ſimplices ſuique ſimiles ad finem uſque procedunt, aut mutationem aliquam illuſtrem habent, ita Fabula aut Simplex eſt, aut Implexa. Rurſus, Implexæ partes ſunt duæ: quarum alteram Περιπέτειαν, quæ eſt manifeſta in contrarium mutatio; alteram Ἀναγνώρισιν, ſive Agnitionem, dixit. Quas, ut recte adhibeantur, ex ipſis naſci rebus oportere oſtendit: ut vel neceſſario vel veriſimiliter eveniant.

CAP. XII.

Capite duodecimo, partes Conſtitutionis, ſive Fabulæ Implexæ, Peripetiam & Agnitionem exponit. Et priorem, quidem prius. Quam exemplis è Tragœdiis illuſtrat. Deinde & Agnitionem definit. Et ut melius quæ Tragœdiæ ſit propria oſtendat, reliquas excludit. In fine capitis duos Agnitionis ponit modos.

CAP.

CAP. XIII.

Capite tertio & decimo (quod miſerè divulſum eſt, & poſt partem ſecundam eſſentialem, cum ad primam ſpectet, vulgo ponitur; decimum enim & ſextum eſt) Agnitionis, de qua ante egit, exponuntur ſpecies. Cujus initium eſt: Ἀναγνώρισις δὲ πῶν μὲν ὅλων εἴρηται πρότερον. Εἴδη δὲ ἀναγνωρίσεως, &c. hoc eſt, *Agnitio autem quid ſit, ſupra diximus. Species autem illius, hæ ſunt.* Ponit autem quinque; I. Τὰς διὰ σημείων. II. τὰς πεποιημένας ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. III. τὰς διὰ μνήμης. IV. τὰς ἀφὰ συλλογισμοῦ. V. τὰς ἀφὰ παραλογισμοῦ, de quibus ſingulis accurate.

CAP. XIV.

Capite ſequenti, quod eſt decimum & quartum, ante duodecimum, poſtquam duas Fabulæ implexæ penitus abſolvit partes, quarum poſterior Agnitio, prior Peripetia fuit, tertiam proponit, quæ eſt πάθος, ſive Perturbatio. Cujus capitis initium eſt: Δύο μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστί, περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις· τρίτον δὲ πάθος. Τούτων δή, περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις εἴρηται. Quibus verbis ipſe tranſpoſitionem indicat. Nam ſi præcedenti capite (has diſtinctiones enim ſequimur cum vulgo) de Agnitione ſe egiſſe dicit, cur nunc quinto poſt demum, de hac agit? Eodem capite τοῦ πάθους definitio proponitur; reliqua miſerrime tranſpoſita fuerunt: ut ne quidem de tertia & præcipua fere Fabulæ parte, duobus ſequentibus capitibus Ariſtotelem egiſſe, eruditi ſciverint. Cui enim de Perturbatione ibi agi ſuboluit? Quamvis enim caput unum eſſe, in quo περὶ ἐλεεινοῦ καὶ φοβεροῦ manifeſte ageretur, intelligerent, quaſi in tenebris, connexionem cum ſuperiore capite videre non potuerunt. Videbit autem, qui continuabit definitionem τοῦ πάθους cum ſequentibus hoc modo: Πάθος δέ ἐστι πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὀδυνηρά· οἷον οἵτε ἐν τῷ φανερῷ θάνα-

θάνατοι, καὶ αἱ περιωδυνίαι καὶ τρώσεις, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἐπίδηλον δεῖ τοῦτο σωίζεσιν ἐν τῇ καλλίστης τραγῳδίας μὴ ἁπλῆν, ἀλλὰ πεπλεγμένην, ταύτην φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν ἐν μιμητικήν, &c. Oſtendere ergo pergit, (quandoquidem ex ipſa conſtitutione, ſicut duæ ſuperiores partes, hæc quoque eſt petenda) qualis Fabulæ conſtitutio perturbationem adferat; quod futurum, ait, ſi nec boni viri è felicitate in adverſam, nec improbi ex infelicitate in ſecundam, neque valde improbi è felicitate in adverſam incidant fortunam, ſed cum aliquis eorum, qui in dignitate & ſecunda verſantur fortuna, virtute tamen & juſtitia non nimium excellit, non quidem ob improbitatem, ſed flagitium aliquod inſigne, in adverſam incidit fortunam. Quare & deinceps, non omnes admittere hoc Fabulas, ſed paucas, in quibus propterea, reliquis relictis, Tragici poëtæ verſarentur, oſtendit. Etiam laudem τῶν παθῶν Euripidi relinquit: quod movere perturbationes in animo, Tragœdiæ ſit proprium. Et quandoquidem πάθος, ut ex conſtitutione, ita potiſſimum è felicitatis in adverſam fortunam mutatione, aut contra, naſcitur, aliæque conſtitutiones ſimplices, aliæ ſunt duplices; in quibus non modo in adverſam improbi incidunt fortunam, ſed & probi fiunt felices (ſicut Ægiſthus & Clytemneſtra miſeri, Oreſtes & Electra apud Sophoclem, felices) conſtitutionem talem ſimplici poſtponendam, certe in Tragœdia, docet.

CAP. XV.

Cum ſuperiori capite de Perturbatione egiſſet, & ad definitionem Tragœdiæ & eſſentiam ſpectare oſtendiſſet; eam hoc capite, è Tragœdiæ actione non ex Apparatu, ut putant imperiti, petendam docet: id choragi enim, non poëtæ eſſe. Qua occaſione, quales ſint perſonæ quæ movere ſolent τὰ πάθη, docet. Cum ergo ii, qui atrocia inter ſe com-

committunt facinora, aut amici ſint aut inimici, aut neutri, ait Philoſophus, ſi inimicum inimicus interficiat, nullam commiſerationem, niſi reſpectu facinoris, qnod humanum per ſe movet animum, commovebit: ut nec neutro affecti modo ſi fuerint. Reſtat ergo, ut ib ab amicis fiat & conſanguineis. Quemadmodum, cum frater fratrem, filius matrem, mater filiam interficit. Tum enim vehementer excitantur τὰ πάθη. Rurſus, cum qui aliquem interficit, aut eum norit, aut non norit; & qui non novit, aut cum facinus commiſit, poſſit agnoſcere eum, quem ſuſtulit, aut antequam committat; quis ex iſtis modis maxime excitet τὸ πάθος, oſtendit. E quo rurſus prius περὶ ἀναγνωρίσεως egiſſe ſequitur Philoſophum. Quare enim quis ſit uſus illius ἐν τῷ πάθει, doceret, priuſquam, quid illa eſſet, docuiſſet? Hactenus de Perturbatione, & quo pacto illa ad τὸ μῦθον, quæ Tragœdiæ eſt pars prima, ſpectet.

Hoc idem eſt cum capite decimo quarto.

CAP. XVI.

Duobus ſequentibus capitibus, quæ dicenda περὶ τὸ μύθου, primâ Tragœdiæ parte, reſtabant, abſolvit. Quæ capita, diverſa continent præcepta. Quod in ipſo capitis initio Philoſophus profeſſus erat. Ita enim ſcripſerat: ὧν ὃ δεῖ σοφίζεσθαι καὶ ἃ δεῖ συλλαβεῖν σωιςάντας τοὺς μύθους, καὶ πόθεν ἔσται τὸ τῆ τραγῳδίας ἔργον, ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς γνῶ εἰρημένοις. Quæ verba nunc ad caput prius, quod de Perturbationibus agit, tranſlata ſunt. Itaque περὶ παθῶν definitionem, quibuſdam interpoſitis aliis, ab ipſa doctrina περὶ παθῶν & præceptis diviſerunt. Hoc præterea, ne in iis capitibus, περὶ παθῶν agi, docti adverterent, effecerunt. Falſum enim capitis illius, cui præfixa erant, argumentum continebant. Nulla enim περὶ

τῆς

τῆς μύθων συστάσεως, niſi quatenus ad Fabulam Perturbationes ſpectant, ibi præcepta traduntur: neque πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγῳδίας ἔργον, ſed, πῶς δεῖ τὸ ἐλεεινὸν κινεῖν καὶ φοβερὸν δρῶντας. Ut & capite ſequenti. Quare qui hæc ipſa verba quaſi argumentum capitis illius poſuerunt vehementer aberrarunt. Fumos enim vendiderunt. Cum enim capite ſequenti ita conjungenda erant: ὧν ὃ δεῖ σχολάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ συλαβεῖσθαι συνιστάντας τοὺς μύθους, καὶ πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγῳδίας ἔργον, ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς νοῦν ἔχουσιν. Δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει ἀπεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὀμμάτων πιθέμενον. Si quis quærat, quid duobus illis agatur capitibus: hoc quod verba iſta promittunt. Primo, ὧν δεῖ σχολάζεσθαι, hoc eſt, quæ ſequenda ſint: ſecundo ἃ δεῖ συλαβεῖσθαι, quæ in Fabula conſtituenda fugienda ſint: atque adeo, quæ ſit Fabulæ conſtituendæ methodus. Quomodo, nimirum, totam primum deducere & ante oculos ponere Fabulam debeat, ut facilius connexionem ejus videat poëta. Quomodo habitus & quando ſingulorum intertexere oporteat. Tum de Epiſodio, ejuſque cum Fabula connexione, poſtremo, de Epicorum ac Tragicorum epiſodiorum diſcrimine agit. Capite altero, duas perſpicuitatis cauſa conſtituendas eſſe partes docet. Quarum alteram Connexionem, ſive δέσιν, alteram, Solutionem, ſive λύσιν, vocat. Cujus utriuſque, ut recte abſolvantur, magna ſit habenda ratio. Deinde, quatuor Tragœdiarum eſſe formas docet, ut quid ſequendum ſit poetæ, magis appareat. Et quandoquidem, non in dramatibus modo, de quibus agit, verum etiam in Epico opere, Fabula ponenda ſit & rerum conſtitutio, utriuſque differentiam, ne quis decipiatur, oſtendit. Poſtremo, quædam de choro, quo pacto, nempe, cohærere debeat cum Fabula, hic docet. Neque in toto capite, ut hoc obiter dicamus (non enim diligenter omnia hic pro-

ponenda ſunt, cum tantum ordinem conſideramus) aliud, niſi, ὧν ϛοχάζεϛθαι καὶ ἃ δεῖ ϲυλαβεῖϲθαι ϲωιϲάντας τὸϛ μύθουϛ, quicquam invenies. Et hæc omnia de prima parte Tragœdiæ, ſive τῆ μύθῳ πέρι.

Ita ſine ulla confuſione jam de ſecunda Tragœdiæ parte, quam poſuerat ſequenti capite, agit. quæ eſt τὸ ἦθος. Sequentibus de tertia & quarta; Sententia & Dictione. Ita omnia ab Ariſtotele ſcripta ſunt. Reliquæ enim duæ partes, non poëtæ, ſed theatri ſunt.

Vulgatum jam ordinem, idque obiter, videamus. Sexto capite qualitatis in Tragœdia ponuntur partes, Fabula, Mores, Sententia, Dictio, Apparatus & Modulatio. Capite ſeptimo de prima parte agere incipit: ambitum enim Fabulæ & magnitudinem ponit. Octavo, unam eſſe Fabulam debere, & quæ ſit una, oſtenditur. Nono, Fabulæ conſtituendæ rationem perſequitur: cujus argumentum è ſuperioribus patet. Decimo, in Simplicem & implexam dividitur Fabula. Fabulæ Implexa duæ ponuntur partes, Peripetia & Agnitio. Undecimo, Peripetia, altera pars exponitur: altera, nimirum Agnitio, inchoatur. Duodecimo, in principio de duabus partibus ſuperioribus egiſſe ſe teſtatur. Quod eſt falſum. Decimo enim & ſexto, de Agnitione, quam jam inchoarat, agit. Hoc ergo capite tertiam Fabulæ partem, quæ eſt Perturbatio, proponit. Quam & definit. Poſt definitionem, quaſi abſolviſſet aut ſaltem indicaſſet capite ſuperiori qualitatis partes, partes quantitatis in Tragœdia oſtendit, cum adhuc in prima qualitatis parte verſetur. Capite decimo & tertio, generalibus ſe præceptis, quid in Fabula aut argumento vitandum, quid ſequendum ſit, oſtenſurum ait. Quod decimo tamen ſeptimo & decimo octavo demum agit. Statim poſt hæc verba, eam partem, cujus definitionem capite

ſuperiori

ſuperiori propoſuerat, pertractat. Perturbationem, nimirum. Quod propterea animadverſum non fuit. Ita partes quantitatis, cum deinceps capitibus adhuc quinque primam qualitatis expoſiturus eſſet, quod feſtivum omnino eſt, propoſuit. Capite decimo & quarto, de Perturbatione, & quo pacto è conſtitutione rerum ſive, Fabula, excitanda ſit, oſtendit. Capite decimo & quinto, de Moribus, quæ eſt pars ſecunda qualitatis in Tragœdia, cum tamen primam nondum abſolviſſet, nunc agit. Capite decimo & ſexto, de Agnitione agit, quæ ad primam qualitatis partem ſpectat: quam cum Peripetia capite undecimo conjunxerat, & de qua capite duodecimo ſe egiſſe dixerat. Adde, quod capite decimo & quarto, quomodo ex Agnitione movenda ſint τὰ πάθη, oſtendit: cum Agnitionem nondum expoſuiſſet, ſcilicet. Ejus ergo ſpecies nunc demum oſtendit. Capite decimo ſeptimo & octavo, adhuc de Fabula, id eſt prima qualitatis parte, agit: & ſecundam tamen, qui ſunt Mores, capite decimo & quinto abſolverat. Ita in ſequentibus de Sententia & Dictione agit, &c.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΒΙΟΣ

Κατὰ Διονύσιον τ' Ἁλικαρνασέα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ, υἱὸς μὲν ἦν Νικομάχῳ, τὸ γένος καὶ τὴν τέχνην ἀναφέρων εἰς Μαχάονα τ' Ασκληπιοῦ· μητρὸς δὲ, Φαιστίδος, ἀπογόνῳ τινὸς τῶν ἐκ Χαλκίδος τὴν ἀποικίαν ἀναγαγόντων εἰς Στάγειραν. Ἐγεννήθη δὲ κατὰ τὴν ἐννενηκοστὴν καὶ ἐννάτην Ὀλυμπάδα, Διοτρεφοῦς Ἀθήνησιν ἄρχοντος, [2] γ ἔτεσι Δημοσθένους πρεσβύτερος. Ἐπὶ δὲ Πολυζήλου ἄρχοντος, τελευτήσαντος τοῦ πατρὸς, ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ἔχων, εἰς Ἀθήνας ἦλθε. καὶ συγγενὴς Πλάτωνι, χρόνον εἰκοστιετῆ διέτριψε σὺν αὐτῷ. Ἀποθανόντος δὲ Πλάτωνος, ἐπὶ Θεοφίλου ἄρχοντος ἀπῆρε πρὸς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνέως τύραννον, καὶ

1 Ἀριστοτέλης.] Conſentiunt hæc cum Epigrammate quod *Ammonius* in Ariſtotelis vita & *Henr. Steph.* in Anthologiæ additamento referunt,

Φαιστίδος ἦν μητρὸς, καὶ Νικομάχῳ γενετῆος
Τῶν Ἀσκληπιαδῶν δῖος Ἀριστοτέλης.

Sylburgius.

2 Γ ἔτεσι.] *Wolfius* pro γ legit γ, detracta ſcilicet decade: & mox nominandi caſu πρεσβύτερος: itidemque vertit, *triennio Demoſthene major.* Atque ita legendum eſſe, perſpicuum eſt ex eo quod *Dionyſius*, paulo ſupra, Demoſthenem natum eſſe dicit anno ante centeſimam Olympiadem. Aut neceſſe eſt ibi minoris numeri notationem eſſe omiſſam. *Idem.*

τριετῆ

τριετῆ χρόνον παρ' αὐτῷ [3] τρίψας, ἐπ' Εὐβόλε ἄρχοντος εἰς Μιτυλήνην ἐχωρίσθη· ἐκεῖθεν δὲ πρὸς Φίλιππον ἦρχετο, κατὰ Πυθόδοτον ἄρχοντα, ᾧ διέτριψε χρόνον ὀκλαετῆ παρ' αὐτῷ καθηγεμὼν Ἀλεξάνδρε. Μετὰ δὲ τὴν Φιλίππε τελευτὴν ἐπ' Εὐαινέτε ἄρχοντος ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας, ἐσχόλαζεν ἐν Λυκείῳ χρόνον ἐτῶν δώδεκα. Τῷ δὲ τρισκαιδεκάτῳ μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρε τελευτὴν, ἐπὶ Κηφισοδώρε ἄρχοντος, ἀπάρας εἰς Χαλκίδα, νόσῳ τελευτᾷ, τρία πρὸς τοῖς ἑξήκοντα βιώσας ἔτη.

3 Τρίψας.] *Wolfii* margo pro τρίψας habet compositum διατρίψας. *Idem.*

ΑΡΙΣ-

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΒΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΣΟΥΙΔΑΝ.

Ἀριστέλης ὑὸς Νικομάχυ καὶ Φαιστιάδος. Ὁ δὲ Νικόμαχος, ἰατρὸς ἦν τῦ τῶν Ασκληπιαδῶν γένους, ἀπὸ Νικομάχυ τῦ Μαχάονος. Ἐκ Σταγείρων πόλεως τῆς Θράκης· φιλόσοφος· μαθητὴς Πλάτωνος· τραυλὸς τὴν φωνήν. Καὶ ἀδελφὰς μὲν ἔσχεν Ἀρίμνησον καὶ Ἀρίμνησην, θυγατέρα δὲ ἀπὸ Πυθιάδος τῆς θυγατρὸς Ἑρμείυ τῦ εὐνούχυ· ὃς καὶ θλαδίας ὢν, αὐτὴν ἔσωσε. Γαμουμένη δὲ τελσὶν ἡ Ἀριστέλυς θυγάτηρ, τεκνώσασα, προετελεύτησεν Αριστέλυς τῦ πατρός. Ἔσχε δὲ καὶ υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἑρπυλλίδος παλλακῆς, ἣν ἠγάγετο μετὰ Πυθιάδα παρ' Ἑρμείυ τῦ δυνούχυ, ὅσις ἦν ἄρχων Ἀταρνέως. Χώρα δὲ αὐτῆ Τρωάδος. Εὐβούλυ δὲ τῦ Βιθυνῦ δοῦλος γεγονὼς, ἔλαβε· καὶ αὐτῦ Ἑρμείυ παιδικὰ γενομένυ Αριστέλυς. Ἦρξε δὲ ἔτη ιγ τῆς Περιπατητικῆς κληθείσης Φιλοσοφίας, διὰ τὸ ἐν περιπάτῳ ἅτοι κήπῳ διδάξαι, ἀναχωρήσαντα τῆς Ἀκαδημίας, ἐν ᾗ Πλάτων ἐδίδαξεν. Ἐγεννήθη δὲ ἐν τῇ ιζ Ὀλυμπιάδι· καὶ ἀπέθανεν, ἀκόνιτον πιὼν ἐν Χαλκίδι, διότι ἐκαλεῖτο πρὸς εὐθύνας, ἐπειδὴ ἔγραψε παιᾶνα εἰς Ἑρμείαν τ' εὐνοῦχον. Οἱ δέ φασι νόσῳ αὐτὸν τελευτῆσαι, βιώσαντα ἔτη ὁ.

ΚΕΦΑ-

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

ΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

Κεφ. ά. Τῶν τεχνῶν διαφορὰ ἐν οἷς ποιοῦσι τὴν μίμησιν. p. 1—113.

Κεφ. β. Ποίας ἀνάγκη μιμεῖσθαι. p. 6—118.

Κεφ. γ. Πῶς ἐστι μιμεῖσθαι. p. 8—120.

Κεφ. δ. Τὰ τὴν ποιητικὴν γεννήσαντα, καὶ πῶς διέσπασαν εἰς διαφορὰ εἴδη. p. 10—123.

Κεφ ε. Περὶ Κωμῳδίας· καὶ Ἐποποιΐας καὶ τραγῳδίας διαφορά. p. 15—131.

Κεφ. ς. Περὶ τραγῳδίας, καὶ τῶν αὐτῆς μερῶν. p. 17—134.

Κεφ. ζ. Ποίαν τινὰ δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων. p. 25—143.

Κεφ. η. Περὶ μύθου. p. 27—147.

Κεφ. θ. Τί τοῦ ποιητοῦ ἔργον, καὶ τί διαφέρει ὁ ποιητὴς ἱστορικοῦ. p. 30—149.

Κεφ. ι. Μύθων διαφορά. p. 33—155.

Κεφ. ια. Περὶ Περιπετείας καὶ Ἀναγνωρίσεως. p. 34—156.

Κεφ. ιβ. Μέρη τραγῳδίας κατὰ τὸ ποσὸν, καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα. p. 37—159.

Κεφ.

Κεφ. ιγ. Ὧν δεῖ σχάζεσθαι, καὶ ἃ δεῖ ὑλαβεῖσθαι συνίσαντας τὰς μύθους· καὶ πόθεν ἔστι τὸ τῆς Τραγῳδίας ἔργον. p. 38—164.

Κεφ. ιδ. Τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν πῶς ἀπεργασκευάζεται. p. 42—171.

Κεφ. ιε. Ὧν σχάζεσθαι δεῖ περὶ τὰ ἤθη. p. 46—179.

Κεφ. ις. Ἀναγνωρίσεως εἴδη. p. 50—185.

Κεφ. ιζ. Ὅτι δεῖ πρὸ ὀμμάτων τίθεσθαι. p. 55—191.

Κεφ. ιη. Περὶ Δέσεως καὶ Λύσεως τῆς τραγῳδίας. p. 58—196.

Κεφ. ιθ. Περὶ Διανοίας καὶ μερῶν αὐτῆς. p. 62—203.

Κεφ. κ. Περὶ Λέξεως καὶ τῶν αὐτῆς μερῶν. p. 64—207.

Κεφ. κα. Περὶ Ὀνόματος. p. 68—213.

Κεφ. κβ. Λέξεως ἀρετή. p. 75—222.

Κεφ. κγ. Περὶ τῆς Διηγηματικῆς καὶ ἐν μέτρῳ Ποιητικῆς. p. 83—230.

Κεφ. κδ. Ἐποποιίας πρὸς τραγῳδίαν διαφορὰ, καὶ πῶς λέγειν χρὴ τὰ ψεύδη. p. 86—234.

Κεφ. κε. Περὶ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ ποίων εἰδῶν ἂν εἴη. p. 93—244.

Κεφ. κς. Ὅτι βελτίων ἡ τραγῳδικὴ μίμησις ἢ ἡ Ἐποποιητικὴ. p. 106—259.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΠΕΡΙ

ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

ΚΕΦ. α.

Τῶν τεχνῶν διαφοραὶ ἐν οἷς Ποιοῦνται τ̃ μίμησιν.

[1] ΠΕΡῚ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἥν τινα [2] δύναμιν [a] ἕκαστον ἔχει, καὶ [b] πῶς δεῖ συνίστασθαι τὰς μύθους, [3] εἰ [c] μέλλει καλῶς ἕξειν ἡ ποίησις· ἔτι δὲ ἐκ πόσων [d] καὶ ποίων ἐστὶ μορίων· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὅσα τῆς αὐτῆς ἐστι μεθόδου, [e] λέγωμεν, ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν, πρῶτον ἀπὸ τ̃ πρώτων. Ἐποποιία δὴ καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις, ἔτι δὲ κωμῳδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ, καὶ τ̃ αὐλητικῆς ἡ πλείστη καὶ κιθαριστικῆς, πᾶσαι τυγχά-

[a] ἕκαστον ἔχειν δεῖ Med. 21. ἔχει ἕκαστον Med. 14. [b] δὴ Ald. [c] μέλλει Med. omnes. [d] καὶ ἐκ ποίων. M. 21. [e] λέγομεν M. 21. corr. & Ald.

1 Περὶ ποιητικῆς.] Tres de Poetica libros conſcripſiſſe *Ariſtotelem* memorat *Laertius*; quorum unum nunc habes, reconditæ eruditionis atque elegantiæ plenum; reliquis duobus, non ſine gravi literatorum diſpendio, vetuſtate abſumptis. *Goulſtonus*.

2 Δύναμιν ἕκαστον ἔχει.] Ad marginem libri, editionis *Du-Vallianæ*, γρ· ἕκαστον ἔχει δ.

3 Εἰ μέλλοι.] Optativum μέλλοι habent etiam Vict. & Camot. Edit. ſed ſi quis malit indicativum μέλλει, per me licebit. *Sylburgius*.

νουσιν [4] οὖσαι [f] μιμήσεις τὸ σύνολον. Διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισίν· ἢ γὰρ τῷ γένει ἑτέροις μιμεῖσθαι, ἢ τῷ ἕτερα, ἢ τῷ ἑτέρως, καὶ μὴ τὸ αὐτὸν τρόπον. Ὥσπερ γὰρ καὶ χρώμασι καὶ σχήμασι πολλὰ μιμοῦνταί τινες ἀπεικάζοντες ([5] οἱ μὲν διὰ τέχνης, οἱ δὲ διὰ συνηθείας) ἕτεροι δὲ διὰ τῆς [6] φωνῆς· οὕτω [g] κἀν ταῖς εἰρημέναις τέχναις, ἅπασαι [h] μὲν ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ· [6] τούτοις [i] δὲ ἢ χωρὶς, ἢ μεμιγμένοις· οἷον, [k] ἁρμονίᾳ μὲν καὶ ῥυθμῷ χρώμεναι μόνον, ἥτε αὐλητικὴ καὶ ἡ κιθαριστικὴ, καὶ εἴ τινες ἕτεραι [l] τυγχάνουσιν οὖσαι [m] τοιαύτην τὴν δύναμιν, οἷον, ἡ τῶν συρίγγων. ἄνευ δὲ τοῦ ῥυθμοῦ μιμοῦνται χωρὶς ἁρμονίας [7] οἱ τῶν ὀρχήσεων· καὶ γὰρ [n] οὗτοι διὰ τῶν σχηματιζομένων ῥυθμῶν μιμοῦνται καὶ ἦθη [o] καὶ πάθη καὶ πράξεις. ἡ δὲ ἐποποιία μόνον τοῖς λόγοις ψιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις· καὶ τούτοις εἴ τε μιγ-

[f] μίμησις M. 14. 16. 21. Ald. [g] καὶ M. 14. 16. 21. καὶ ἐν M. xiv. [h] μὲν οὖν π. M. 14. [i] δὲ χωρὶς Ald. [k] ἁρμονία μὲν καὶ ῥυθμοὶ χράμεναι μόναι μόνον M. 14. ῥυθμοῖς Ald. [l] τυγχάνουσιν M. 21. cor. [m] τοιαῦται omittunt M. omnes. [n] οὕτω M. 16. [o] πάθη καὶ omittit M. xiv.

4 Οὖσαι μιμήσεις.] Vict. & Cam. Singulari numero habent μίμησις pro plurativo μιμήσεις. *Sylburgius.*

5 Οἱ μὲν διὰ τέχνης.] Emendat Dacierus, τὰ τύχης. & pro διὰ τῆς φωνῆς. in Edit. *Du-Vall.* ad marginem, δὶ ἀμφοῖν.

6 Τούτοις δὴ ἢ χωρὶς.] Priorem disjunctionem ἢ, ante χωρὶς, omittunt *Baſ.* & Cam. edit. & paulo poſt Cam. pro ῥυθμῷ habet plurale ῥυθμοῖς. Sed adnotat Victorius in omnibus quos viderit ſcriptis libris, legi ſingulari numero ῥυθμῷ, non multitudinis, ῥυθμοῖς. *Sylburgius.*

7 Οἱ τῶν ὀρχήσεων.] Scribe, οἱ πολλοὶ τῶν ὀρχήσεων. *Heinſius.*

Ibid. Οἱ τῶν ὀρχήσεων.] id eſt, ὀρχηστοί. Fit enim tantùm καὶ συμβιβασθῇ, ſi Saltatoribus admiſceantur muſici. *Dacierus.*

νῦσα

νῦσα μετ' ἀλλήλων, εἴθ' ἑνί τινι γλῶ χρωμένη τῶν μέτρων τυγχάνουσα μέχρι τοῦ νῦν. [8] Οὐδὲν γὰρ [p] ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν [q] τὸς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους, καὶ τὸς Σωκρατικοὺς λόγους· οὐδ' εἴτις ἅμα τριμέτρων ἢ ἐλεγείων, ἢ τῶν ἄλλων [r] τινῶν τῶν τοιούτων [9] ποιοῖτο τὴν μίμησιν (πλὴν οἱ ἄνθρωποί [s] γε συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν, τὸς [t] μὲν ἐλεγειοποιούς, [u] τὸς δὲ ἐπποιοὺς ὀνομά-

[p] ἂν omittit M. 14. [q] τοῦ M. 14. [r] τινῶν τοιούτων Ald. [s] τε M. 16. [t] τοὺς μὲν omittunt M. omnes & Ald. [u] τὸν M. omnes.

8 Οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν] Ad omnibus vexatus eſt iſte locus. Nemo tamen, quod ſciamus, monuit ſcribendum eſſe; οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν πρὸς τὸς Σώφρονος μίμους. Oſtendit autem eruditiſſimus magiſter Philoſophum eſſe dominum verborum: id quod etiam toties profitetur *Plato*. Nam ut aliquod ſtatuat eorum genus quæ τῷ λόγῳ μόνον imitantur, ἐποποιίας vocem ejuſque uſum latius extendit. Non ſine veterum exemplo tamen. Qui etiam περὶ τῶν ψιλῶν λόγων, τὸ ἔπος vulgo uſurpabant: Unde illa obſervatio Grammaticorum: νεωτέρων ἡ ἡ ψιλὸς ἔπους χρῆσις ἐπὶ τῶν ποιητικῶς μετρουμένων. Item, ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ ἑξάμετρα ἐπὶ πάνυ ἠξίουν ἔπη καλεῖσθαι. Cave autem, cum eruditiſſimis viris legas, οὐδὲ εἴ τις ἅμα τριμέτρων ἢ ἐλεγείων ἐποιοῖτο τὴν μίμησιν, quos decepit mira loquendi ratio: οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν πρὸς τὸς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους, &c. οὐδὲ εἴ τις ποιοῖτο τὴν μίμησιν. Hoc eſt, οὐδὲν ἂν ἔχοιμεν κοινὸν ὀνομάσαι πρὸς τὸς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους καὶ τὸς ἅμα ἁμαφόρων μέτρων τὴν μίμησιν ποιουμένους. Ut voce Epopoiïæ, non modo, qui ſoluto ſermone, verum & qui metro, & quidem non uno, ſed diverſi generis imitationem inſtituunt, includat. Sed & rectius, etiam ſuperiora hoc modo leges, ἡ ἡ ἐποποιΐα μόνον τοῖς λόγοις ἢ ψιλοῖς, ἢ ἐμμέτροις. Ut ſimplicius exprimatur, τὸ, ᾧ τὴν μίμησιν ποιεῖται. Ita enim cum ſuperiori convenit diviſione, ὅτι ἅπασι τὴν μίμησιν ποιοῦνται ἐν ῥυθμῷ, καὶ λόγῳ, καὶ ἁρμονίᾳ. Sic una quam adhibuit vox, primo ſoluti ac vincti ſermonis, deinde & metrorum differentias includet. *Heinſius.*

9 Ποιοῖτο τὴν μίμησιν.] Vict. negative legit οὐ ποιοῖτο. Similiter etiam paulo poſt ex nonnullis calamo exaratis codicibus. *Sylburgius.*

ζουσιν, [10] ὐχ ὡς τὰς καθὰ μίμησιν ποιητὰς, ἀλλὰ κοινῇ καθὰ τὸ μέτρον πεθσαγορεύοντες· [11] καὶ γὰρ ἂν ἰατρικὸν ἢ μυσικόν τι [x] διὰ τ̃ μέτρων ἐκφέρωσιν, οὕτω καλεῖν εἰώθασιν. Οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν Ομήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλεῖ, πλὴν τὸ μέτρον. διʼ ὃ τ̃ μὲν ποιητὴν δίκαιον καλεῖν· τ̃ δὲ φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιητὴν) [12] ὁμοίως δὲ [y] κἂν εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μιγνύων ποιοῖτο τὴν μίμησιν, καθάπερ Χαιρήμων [13] ἐποίησεν [z] Ἱπποκένταυρον, μικτὴν

x τὸ μέτρον M. 14. y καὶ M. 16. z ἐπὶ ταὖρον M. 14. & 16. in quo tamen corr.

10 Οὐκ ὡς τὰς κ̃ μίμησιν.] Scribe, ὐχ ὡς κ̃ μίμησιν τοὺς ποιητὰς. Ut ſenſus ſit, quem in verſione expreſſimus : *Neque ab imitatione Poëtis, ſed ſimpliciter à metri genere nomina imponit vulgus.* Heinſius.

11 Καὶ γὰρ ἂν ἰατρικόν.] Scribe, ἰατρικόν τι ἢ φυσικόν. Quod ad Empedoclem manifeſte, de quo mox agit, referendum eſt. *Heinſius.*

12 Ὁμοίως δ̃ κἂν εἴ τις ἅπαντα.] Torſit vehementer omnes iſte locus. Scribe fidenter : ὁμοίως δ̃ κἂν εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μιγνύων ποιοῖτο τ̃ μίμησιν, καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτ̃ ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τ̃ μέτρων, οὐκ ἤδη καὶ ποιητ̃ πεθσαγορευτέον; cum interrogandi nota. Vulgus, inquit Philoſophus, non ex imitatione, ſed è metro, poëtarum ſtatuit differentiam. Ita ut eum, qui res medicas aut naturales carmine complectatur, etiam pro ratione metri appellare non dubitent. Sicut, exempli gratia, Homerum & Empedoclem : qui, ſi ſolum excipias metrum, nihil habent commune. Adde, quod interdum poſſit fieri, ut à metro nomen imponere non poſſis : ſi nimirum vario utatur quis, & omnia confundat. Ut exempli gratia, Chæremon : qui hoc modo Centaurum ſuum (id poëmati erat nomen) conſcripſit. An ergo hic, quia nec heroicus, nec elegiacus, Iambicus, dici poterit, aut poëta non dicetur, aut carebit nomine? Quare verum eſt, poëtas non τὰ μέτρα, ſed κ̃ τὴν μίμησιν diſtingui. *Heinſius.*

13 Ἐποίησεν Ἱπποκένταυρον.] Idem Victor. legit ἐποίησε Κένταυρον : omiſsâ mentione τ̃ ἱππ. Qua in re ſe tum ſcriptorum librorum auctoritatem ſecutum ait, tum Athenæum, qui lib. 13. cap. 9. Chæremonis Κένταυρον citat. *Sylburgius.*

ῥαψῳδίαν

ραψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων, [a] ἀκ ἤδη κ᾽ [b] ποιητὴν ᾠσθαι γορεύτεον. ᾠδὶ μὲν ἂν [c] τούτων διωρίσθω τοῦτον τ᾽ τρόπον. Εἰσὶ δέ τινες [d] αἱ πᾶσι χρῶνται τοῖς εἰρημένοις· λέγω δὲ, οἷον, ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ, ὥσπερ ἥτε τῶν [e] διθυραμβικῶν ποίησις, [14] κ᾽ ἡ τῶν [f] μίμων, κ᾽ ἥ τε τραγῳδία, κ᾽ ἡ κωμῳδία· διαφέρουσι δὲ, ὅτι αἱ μὲν ἅμα [g] πᾶσιν, αἱ δὲ κατὰ μέρος. Ταύτας μὲν ἂν λέγω τὰς διαφορὰς τ᾽ τεχνῶν, [15] ἐν αἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν.

[a] οὐκ ἤδη omittunt M. omnes. [b] καὶ τοῦτον π. M. xiv. [c] τοῦτο M. xiv. [d] οἱ M. omnes. [e] διθυράμβων M. xiv. corr. [f] νόμων Ald. Val. [g] πᾶσαι M. 14. 16.

14 Καὶ ἡ τ᾽ μίμων.] Cam. pro μίμων habet νόμων: quæ permutatio infra quoque notabitur. *Sylburg.*.

Ἡ τ᾽ μίμων.] Peſſime ex editione Baſilienſi in textum vox poſtrema irrepſit. Jam enim eruditi, & cum iis ratio obtinuit, legendum eſſe, νόμων. Et infra iterum, cum de *Timotheo* & *Philoxeno* loquitur, τὰς νόμους κ᾽ τὰς διθυράμβους conjungit. *Heinſius.*

Ἡ τ᾽ μίμων.] Μίμος ἐστι μίμησις βίων, τάπη συγκεχωρημένα, κ᾽ ἀσυ[χώρητα φέρειν. Mimus dictus, παρὰ τὸ μιμεῖσθαι, quaſi ſolus imitetur, cum & alia poëmata idem faciant; ſed ſolus quaſi privilegio quodam, quod fuit commune, poſſedit. Similiter atque is, qui verſum facit dictus ποιητὴς; cum tamen artifices, qui æquè quid faciunt, non dicantur poëtæ. *Diomedes.*

15 Ἐν αἷς ποιοῦνται τῷ μίμησιν.] Victor. pro αἷς neutro genere legit οἷς: quod non ſupra tantum ſic locutus ſit, *ut*, τῷ ῥήσει ἑτέρῳ· μιμεῖσθαι: Sed etiam infra, ἐν τοῖς αὐτοῖς κ᾽ τὰ αὐτὰ μιμεῖσθαι ἐστίν. Idem etiam adnotandum ait, præpoſitionem ἐν, in trium iſtorum locorum primo prætermiſſam, in poſterioribus duobus eſſe additam. *Sylburg.*

Ibid. Ἐν αἷς ποιοῦνται τῷ μίμησιν.] Certum eſt his verbis concludi differentiam, ᾧ μιμεῖνται; ſive, quæ ſita eſt, ἐν τῷ ἑτέροις ῥήσει μιμεῖσθαι. Sed proprietate Atticiſmi ſæpe interpretes eludit Philoſophus: cujus proprium eſt, & brevius cum neceſſe eſt, & fuſius loqui. Nam qui cum *Ariſtotele* faciat, malit, μίμησιν ποιεῖσθαι, quo jam toties eſt uſus, quam μιμεῖσθαι· contra, mirâ brevitate ſermonem contraxit, cum

ΚΕΦ. β.

Ποίως ἀνάγκη μιμεῖσθαι.

Ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττοντας, ἀνάγκη δὲ τούτους, ἢ σπουδαίους, ἢ φαύλους εἶναι (τὰ γὰρ ἤθη σχεδὸν ἀεὶ τούτοις ἀκολουθεῖ μόνοις. Κακίᾳ γὰρ καὶ ἀρετῇ τὰ ἤθη διαφέρουσι πάντες) [1] ἤτοι [h] βελτίονας [i] ἢ

[h] εἴτε M. 14. [i] βελτίονας, ἢ καθ' ἡμᾶς, ἢ χ. Ald. aut meliores, aut juxta nos, aut deteriores, aut etiam ejuſmodi. Val.

cum dixit: τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν ἐν αἷς ποιοῦνται τὴν μιμησιν, cum vellet, τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν καὶ ταύτας, οἷς τὴν μίμησιν ποιοῦνται. Quare falluntur, qui αἷς legunt. Item, ἐν οἷς, purus putus Atticiſmus eſt, quo alibi in pauciſſimis verſibus bis uſus eſt *Sophocles*. Et Electra,

ἃ νιν κατέπεφνεν
αἰσχίστως ἐν αἴσχιστα

Quo & ipſe mirum in modum delectatur *Ariſtoteles*. Sic ſupra: ὅταν καὶ ταῖς εἰρημέναις τέχναις ἅπασαν μὲν ποιῶνται τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ. Item, εἰ γάρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ, διηγηματικῷ μίμησιν ποιοῖτο, ἢ ἐν πολλοῖς. Et, διὸ ἐδεῖς μακρὰν σύστασιν ἐν ἄλλῳ πεποίηκεν ἢ τῷ ἡρώῳ. Ita infra de eodem, ἐν οἷς τε, καὶ ἃ, καὶ ὡς. Nam in ſacris ubi frequenter occurrit, *Hebræorum* eſt, quibus inſtrumentalem quoque cauſam ב denotat. *Heinſius*

1 Ἤτοι βελτίονας, ἢ καθ' ἡμᾶς.] Idem Victor. è tribus libris calamo ſcriptis legit, ἤτοι βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς, ἢ χείρονας, ἢ καὶ τοιούτους: et locum ſit vertit, *ſive meliores quam comparati nobis ſint, ſive deteriores, ſive et tales.* Sed retineri & noſtra lectio ac diſtinctio poteſt, eodem ſenſu; ſi τὰς καθ' ἡμᾶς accipiamus pro τὰς ὁμοίους, ut loquitur paulo poſt. *Sylburgius.*

Ibid. Ἤτοι βελτίονας.] De Tragœdia ſpeciatim ſcribens *Ariſtoteles* docet bonos pictores eſſe imitandos, qui cùm vultum alicujus exprimant, ſimilem quidem, pulchriorem tamen pingunt. Poëtas quoque ad hoc exemplum debere, cum iracundos exempli gratia, inducunt, æquitatis potius, quam aſperitatis habere rationem, atque ita meliores quam fuerunt exhibere. Quare legendum eſt: ἤτοι βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς, ἢ χείρους

καθ' ἡμᾶς, ἢ χείρονας [k] ἀνάγκη μιμεῖσθαι, ὥσπερ οἱ γραφεῖς, [2] Πολύγνωτος μὲν κρείττους, Παύσων δὲ χείρους, Διονύσιος δὲ ὁμοίους ἔοικε. Δῆλον δέ, ὅτι καὶ τῶν λεχθεισῶν ἑκάστη μιμήσεων ἔξει ταύτας τὰς διαφοράς, [3] καὶ ἔστιν ἑτέρα [l] τῷ ἕτερα μιμήσασθαι τοιοῦτον τὸν τρόπον. Καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει, καὶ αὐλήσει, καὶ κιθαρίσει ἐνδέχεται γενέσθαι [m] ταύτας τὰς ἀνομοιότητας· καὶ [n] περὶ τοὺς λόγους δὲ καὶ τὴν ψιλομετρίαν· οἷον, Ὅμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος [o] ὁ τὰς παρῳδίας ποιήσας πρῶτος, καὶ [p] Νικόχαρης [4] ὁ τὴν [q] Δηλιάδα, χείρους. Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυράμβους [5] καὶ τοὺς [r] μίμους,

k ἀνάγκη μιμεῖσθαι omittunt M. omnes. l τὸ ἕτεραν μιμεῖσθαι M. 14. 16. 21. m πάσας M. 14. cunctas. Val. n καὶ τὸ περὶ M. omnes. o οἷος omittunt ὁ M. omnes. p Νικέχαρης M. omnes & Val. q Δειλιάδα M. 21. r νόμους M. omnes, necnon Ald. & Vall.

ἢ χείρονας, id eſt, debet meliores exprimere, quatenus in noſtra poſita eſt poteſtate, aut improbiores: nempè penes poetam non eſt, ut alios mores affingat, & planè diſſimiles. Meliores igitur inducet Poeta, quatenus illi per imitationis leges licebit, quam revera fuerunt, id eſt, οἵους εἶναι δεῖ. *Sam. Petitus.*

Ibid. Βελτίονας.] Tragœdia imitatur τοὺς βελτίους, non autem τοὺς χείρους, non tantùm eo ſenſu, quo jam diximus, ſed etiam ea ſignificatione, qua βέλτιον omne id eſt, quod ἔξω τῶν πολλῶν, ſplendidum & regale eſt: χεῖρον verò eſt vulgus, & exponunt Interpretes apud *Homerum*, λειπὸν τὸ λαόν. *Petitus.*

2 Πολύγνωτος μὲν κρείττους.] Idem Victorius poſt μὲν inſerit γὰρ. *Sylburgius.*

3 Καὶ ἔστιν ἑτέρα τῷ ἕτερα μιμήσασθαι.] Idem Vict. pro ἔστιν habet ἔσται, *erit*: & paulo poſt μιμεῖσθαι pro μιμήσασθαι. *Sylburgius.*

4 Ὁ τὴν Δηλιάδα] Caſtelvetro, quem ſequitur Riccobonus, Δειλιάδα, quaſi ἀπὸ τῆς δειλιᾶν, parum probabiliter. *Du-Vallius.*

5 Καὶ τοὺς μίμους.] Idem Vict. & Cam. pro μίμους legunt νόμους, *Nomos.* Πέρσας autem mox legendum eſſe, non Πέρσας, ut eſt in *Baſ.* & *Cam.*

ὡς [5] Πέρσας καὶ Κύκλωπας, Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος μιμήσαιτο ἄν. [6] Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ διαφορᾷ καὶ ἡ τραγῳδία πρὸς τὴν κωμῳδίαν διέσηκεν· Ἡ μὲν γὰρ χείρους, ἡ δὲ βελτίους μιμεῖσθαι [7] βούλεται τῶν νῦν.

[5] ὡς περσᾶς κυκλωπᾶς M. xiv. 14. ὥσπερ γᾶς κύκλωπας M. 16. ὥσπερ γᾶς κύκλω πᾶς M. 21.

Cam. Editione, Vict. se in Rhetoricis docuisse notat. Utramque lectionem confirmant hæc *Pausaniæ* in Arcadicis, 278. 15. ᾠδὸντῷ Τιμοθέῳ νόμον τὸν Μιλησίᾳ, Πέρσας, ἐς καταρξαμένῳ τῆς ᾠδῆς, Κλεινὸν ἐλεύθερίης πτύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον. *Sylburgius.*

6 Ἐν αὐτῇ ᾗ τῇ διαφορᾷ.] Animadvertendum est, (inquit Vict.) an peccatum sit à librariis in ordine primorum verborum hujus quasi corollarii, legique debeat, ἐν τῇ αὐτῇ ᾗ διαφορᾷ. Ratio certe Græci sermonis videtur hoc postulare. *Sylburgius.*

Ibid. Ἐν αὐτῇ ᾗ τῇ διαφορᾷ.] Lege cum Petro Victorio, ἐν τῇ αὐτῇ ᾗ διαφορᾷ. *Heinsius.* In Ed. *Du-Vall.* ad marginem ταύτῃ ᾗ τῇ δ.

7 Βούλεται τῶν νῦν.] Legendum est, βούλεται τῷ νῦν *id est, hoc ævo.* Nunc, ex quo splendorem suum est consecuta, meliores inducit Tragœdia, deterioribus ad Comicos & Satyricos Poetas amandatis. *Petitus.*

ΚΕΦ. γ.

Πῶς ἐστι μιμεῖσθαι.

ΕΤΙ δὲ τούτων [t] τρίτη διαφορὰ, τὸ, ὡς ἕκαστα τούτων μιμήσαιτο ἄν τις. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μιμεῖσθαι ἐστιν, ὅτε μὲν ἀπαγγέλλοντα, ἢ ἕτερόν τι γιγνόμενον, ὥσπερ Ὅμηρος ποιεῖ· ἢ ὡς τὸν

[t] τρίτη διαφορὰ, τὸ, ὡς ἕκαστα τούτων omiserat in contextu M. 16. addita deinde in margine ita: τρίτη διαφορὰ τίνι ἔοικε τούτων ἕκαστα.

αὐτὸν καὶ μὴ μεταβάλλοντα, [1] ἢ πάντας ὡς πράττοντας καὶ ἐνεργοῦντας τοὺς μιμουμένους. Ἐν τρισὶ [u] δὴ ταύταις διαφοραῖς ἡ μίμησίς ἐστιν, ὡς ἔπομεν κατ' ἀρχάς, [x] ἐν οἷς τε, καὶ ἃ, καὶ ὡς. Ὥστε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν εἴη μιμητὴς Ὁμήρῳ καὶ Σοφοκλῆς· μιμοῦνται γὰρ ἄμφω σπουδαίους· τῇ δὲ Ἀριστοφάνει· πράττοντας γὰρ μιμοῦνται καὶ δρῶντας ἄμφω. Ὅθεν καὶ δράματα καλεῖσθαί τινες αὐτά φασιν, ὅτι μιμοῦνται δρῶντας. [y] Διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται [b] τε τραγῳδίας καὶ τῆς κωμῳδίας [z] οἱ Δωριεῖς· τῆς μὲν κωμῳδίας οἱ Μεγαρεῖς, οἵ τε ἐνταῦθα, ὡς ὀπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς δημοκρατίας [a] γενομένης, καὶ οἱ ἐκ Σικελίας. ἐκεῖθεν γὰρ ἦν [2] Ἐπίχαρμος ὁ ποιητὴς, [3] πολλῷ πρότερος ὢν [b] Χωνίδου καὶ Μάγνητος· καὶ τῆς τραγῳδίας

u δέ M. 14. 16. x ἐν οἷς τε, καὶ ἃ, καὶ ὡς omittit M. 21. καὶ ἃ omittunt M. 14. xiv. 16. y Δι' ὃ M. 21. z οἱ Δωρίεις· τῆς μὲν κωμῳδίας omittit M. 14. μὲν γὰρ κ. M. xiv. 16. 21. a genito. Val. b χωνίδου M. 14. 16. χωνίδου M. xiv. 21.

1 [a]Η πάντας ὡς πράττοντας.] Scribe πάντα, & paulo poſt pro πράττοντας γὰρ μιμοῦνται, καὶ δρῶντας ἄμφω, lege πράττοντες & δρῶντες: Ita emendavit *Iſ. Caſaubonus*, libro primo de Satyra, cap. 3. ubi doctiſſimam hujus loci expoſitionem vide. *Goulſtonus*.

2 Ἐπίχαρμος ὁ ποιητής.] Suam hic de antiquitate poetarum opinionem non affert *Ariſtoteles*. Sed eorum tantùm recenſet argumenta, qui inter ſeſe olim hàc de re contenderunt. Cum enim Epicharmo ſit antiquior Theſpis, Athenienſibus Dramaticæ poëſeos origo, jure potiori aſcribenda videatur. *Dacierus*.

3 Πολλῷ πρότερος ὢν Χωνίδου.] Vict. & Cam. Χοννίδου per ο ſcribunt. Verior fortaſſe ſcriptura Χιωνίδου. Chionidem enim teſtatur Suidas fuiſſe comicum *Athenienſem* veteris comœdiæ poetam, anniſque octo docuiſſe ante bella Perſica: cujus inter ceteras hæ fuerint fabulæ, Heros, Mendici, Perſæ, ſive Aſſyrii. Athenæus quoque lib. 3. locum citat è Χιωνίδου Πτωχοῖς. *Sylburgius*.

ἔνιοι τῶν ἐν Πελοποννήσῳ, ποιοῦμβοι τὰ ὀνόματα σημεῖον· ὅτι μὲν γὰρ κώμας τὰς περιοικίδας καλεῖν φασιν, Ἀθηναῖοι δὲ [c] δήμους· [d] ὡς κωμῳδὸς, οὐκ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν λεχθέντος, ἀλλὰ τῆ [e] καθ' κώμας πλάνη, ἀτιμαζομένους ἐκ τοῦ ἄστεως· καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν δρᾶν, [f] Ἀθηναίους δὲ πράττειν [g] προσαγορεύειν. Περὶ μὲν οὖν τῶν διαφορῶν, καὶ πόσαι, καὶ τίνες, τῆς μιμήσεως, εἰρήσθω ταῦτα.

ΚΕΦ. Δ.

Τὰ τῆ ποιητικὴν γεννήσαντα, καὶ πῶς διέστασεν εἰς διάφορα εἴδη.

Ἔοικασι δὲ γεννῆσαι μὲν ὅλως τῆ ποιητικὴν αἰτίαι δύο τινὲς, καὶ [h] αὗται Φυσικαί. Τό, τε γὰρ μιμεῖσθαι, σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παίδων ἐστὶ, καὶ [i] τούτῳ διαφέρουσι τῶν ἄλλων ζώων, ὅτι μιμητικώτατόν ἐστι, καὶ τὰς μαθήσεις ποιεῖται διὰ μιμήσεως τὰς πρώτας· καὶ τὸ χαίρειν τοῖς μιμήμασι πάντας. Σημεῖον δὲ τούτου τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν ἔργων· ἃ γὰρ αὐτὰ λυ-

[c] δήμους M. 14. [d] καὶ ὡς M. 14. 16. [e] μετὰ M. 16. [f] Ἀθηναῖοι M. 14. cor. [g] προσαγορευομένους M. 14. corr. [h] αὐταὶ M. omnes.

1 Καὶ τούτῳ διαφέρουσι] Videtur dandi casu τούτῳ legi debere (inquit Vict.) ut infinitis locis locutus est; nisi putamus more Attico præpositionem κατ' desiderari: quo pacto idem prorsus significat, ac vitii nihil in scriptura foret. *Sylburgius.*

πηρῶς

πηρῶς ὁρῶμεν, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας, χαίρομεν θεωροῦντες, οἷον [2] θηρίων τε μορφὰς τῶν [i] ἀγριωτάτων, καὶ νεκρῶν. [v] Αἴτιον δὲ καὶ [k] τοῦτο, [3] ὅτι [l] μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς Φιλοσόφοις ἥδιστον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως· ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ κοινωνοῦσιν αὐτοῦ. Διὰ γὰρ τοῦτο χαίρουσι τὰς εἰκόνας ὁρῶντες, ὅτι συμβαίνει θεωροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι, τί ἕκαστον· οἷον, ὅτι οὗτος ἐκεῖνος· ἐπεὶ ἐὰν μὴ τύχῃ προεωρακώς, [4 m] οὐ δι' μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ δι' τὴν ἀπεργασίαν, ἢ τὴν χροιὰν, ἢ διὰ τοιαύτην τινὰ ἄλλην αἰτίαν. Κατὰ φύσιν δὲ ὄντος ἡμῖν τοῦ μιμεῖσθαι, καὶ [5] τῆς ἁρμονίας καὶ τοῦ ῥυθμοῦ (ⁿ τὰ γὰρ μέτρα, ὅτι μόρια τῶν [n] ῥυθμῶν ἐστι, φανερὸν) ἐξ ἀρχῆς οἱ πεφυκότες [o] πρὸς αὐτὰ μάλιστα, [p] κατὰ μικρὸν προάγοντες, ἐγέννησαν τὴν

i ἀτιμοτάτων M. omnes. Quæ in honore sunt nullo. V. k τοῦτο M. 14. 16. l τὸ μανθάνειν M. 16. m οὐχὶ μίμημα Ald. n ῥυθμῶν, ἔστι φανερὸν ἐξαρχῆς πεφυκότα καὶ αὐτὰ M. 16. αἱ omittunt M. 14. xiv. 21. o καὶ M. 14. xiv. 21. p καὶὰ μικρὸν omittit M. 14.

2 Θηρίων τε μορφὰς τῶν ἀγριωτάτων.] Victorius pro ἀγριωτάτων, quod interpretum quoque nonnulli agnoscunt, è scriptis libris reponit ἀτιμοτάτων, *abjectissimarum belluarum:* eamque lectionem alias quoque *Aristotelicis* exemplis confirmat. *Sylburgius.*

3 Ὅτι μανθάνειν οὐ μόνον.] Cam. pro ὅτι habet ὅταν. *Sylburgius.*

4 Οὐ διὰ μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονήν.] Victor. pro οὐ διὰ μίμημα legit οὐχὶ μίμημα: è ca-

lamo exaratis codicibus. *Sylburgius.*

5 Τῆς ἁρμονίας καὶ τοῦ ῥυθμοῦ.] Cave voluptatem illam *Imitatione* perceptam, pro altera accipias causa, quæ homines ad hoc Studium poeseos impulerit. Hisce enim in verbis, *Harmoniâ* nempe & *Rythmo*, causam illam alteram contineri liquido probat *Dacierus.*

6 Τὰ γὰρ μέτρα ὅτι μόρια τῶν ῥυθμῶν ἐστι φανερὸν.] Vid. *Rhet.* lib. 3. cap. 8.

ποίησιν ἐκ τῶν αὐτοσχεδιασμάτων. [q] Διεσπάσθη δὲ κατὰ τὰ οἰκεῖα ἤθη ἡ ποίησις· οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς καλὰς ἐμιμοῦντο πράξεις, [7] καὶ τὰς [r] τῶν τοιούτων τύχας· οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων, πρῶτον ψόγους ποιοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια. Τῶν μὲν οὖν πρὸ [8] Ὁμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα· εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς. ἀπὸ δὲ Ὁμήρου ἀρξαμένοις ἐστίν· οἷον, ἐκείνου ὁ Μαργείτης, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς καὶ τὸ ἁρμόττον ἰαμβεῖον ἦλθε μέτρον. Διὸ καὶ ἰαμβεῖον καλεῖται νῦν, ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἰάμβιζον ἀλλήλους. καὶ ἐγένοντο τῶν παλαιῶν, οἱ μὲν ἡρωϊκῶν, οἱ δὲ ἰάμβων ποιηταί. Ὥσπερ δὲ καὶ τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητὴς Ὅμηρος ἦν (μόνος γὰρ οὐχ ὅτι εὖ, ἀλλ' ὅτι καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν) [s] οὕτω καὶ τὰ τῆς κωμῳδίας σχήματα πρῶτος [t] ὑπέδειξεν, οὐ ψόγον, ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας· ὁ γὰρ Μαργείτης ἀνάλογον ἔχει, ὥσπερ

q διεσπάρθη M. r τὰς τοιούτων· οἱ M. 14. xiv. 21. & Ald. τὰς τούτων· οἱ M. 16. s ὅτος M. 14. ὅτως M. 21. t ὑπῆρξεν M. xiv.

7 Καὶ τὰς τῶν τοιούτων τύχας.] Accuſativum τύχας quem agnoſcit etiam Pacci verſio, & Vict. ſe in quodam exemplari inveniſſe teſtatur, tollit idem Victorius, (itidemque Cam.) & ſubaudit è præcedentibus accuſativum πράξεις: ut ſenſus hujus loci ſit: homines qui retinent in ſe multum dignitatis, imitari ſolitos eſſe honeſta facta, & ea denique, quæ ab honeſtis virtutiſque ſtudioſis viris, quales ipſi ſunt, proficiſcerentur. *Sylburgius.*

8 Εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς.] *Baſilienſis* editionis margo pro πολλούς habet πολλὰ, ut feratur ad ſubſt. ποιήματα. Vict. eam mutationem non probat: præſertim cum in omnibus calamo exaratis libris eodem modo ſcriptum appareat. *Sylburgius.*

Ἰλιὰς

Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς [u] τραγῳδίας, [x] ἔτω καὶ ἕτος πρὸς τὰς κωμῳδίας. [9 y] Οἱ δ' ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες καθὰ τὴν οἰκείαν φύσιν, [10] οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων, κωμῳδοποιοὶ ἐγένοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν, τραγῳδοδιδάσκαλοι, διὰ τὸ [z] μείζω καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα ἐκείνων. Τὸ μὲν οὖν [a] ἐπισκοπεῖν, εἰ ἄρα ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία τοῖς [b] εἴδεσιν ἱκανῶς, ἢ οὔ, αὐτό τε καθ' αὑτὸ [c] κρινόμενον, καὶ πρὸς τὰ θέατρα, ἄλλος λόγος. [11 d] Γενομένης οὖν ἀπ' ἀρχῆς [e] αὐτοχεδι-

[u] τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας M. 21. corr. καὶ κωμῳδίας inclusive omittit M. 14. [x] οὕτω καὶ οὗτος usque ad verba [y] παραφαιτέσης δὲ τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας οἱ ἐφ' ἑκάτερα τὴν ποίησιν ὁρμῶντες M. 14. xiv. 21. φανείσης M. 16. [z] μείζονα M. xiv. μεῖζον M. 16. 21. [a] ἐπισκ. παρέχει M. omnes. Vid. etiam Catal. Biblioth. Escurial. Tom. I. p. 367. [b] εἰδόσιν M. 16. [c] κρίνεται εἶναι M. 14. 16. κρίνεσθαι ἔναι M. 21. κρίνεσθαι ἢ ναὶ M. xiv. [d] γενομένη M. 16. [e] αὐτοσχεδιαστικὴ M. 16.

10 Οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων.] *Bas.* Edit. margo pro ἰάμβων habet ἰαμβικῶν: itidemque mox ἐποποιῶν pro ἐπῶν. Victorius omnia quæ ipse viderit exemplaria, cum excusis hac parte facere testis est: viderique *Aristotelem* genere versuum quibus utebantur illic appellasse poetas ipsos: statimque cum significaret qui facti essent, nominibus quæ ostenderent fabros & auctores eorum poematum, usum fuisse. *Sylburgius.*

11 Γενομένης οὖν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοχεδιαστικῆς.] Pro genitivis istis, γενομένης & αὐτοχεδιαστικῆς *Basilienses* Editionis margo ponit nominativos γενομένη & αὐτοχεδιαστική. Quam lectionem Victorius etiam in scriptis quibusdam libris inveniri testatur: sed ipse superiorem sibi magis probari affirmat, ac fine dubio planiorem certioremque esse. Præterea cum & in excusis & in calamo exaratis sit αὐτὴ, veriorem fortasse lectionem fore, si paulum immutatis sono spirituque ejus vocis, legatur αὖτη. hunc enim loci sensum esse: Quum igitur principium poesis humile inconditumque fuerit, hæc (scilicet Tragœdia) & comœdia exorta est. *Sylburgius.*

ασικῆς, καὶ αὐτὴ καὶ ἡ κωμῳδία, [12] καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων τὸ διθύραμβον, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν τὰ φαλλικὰ, ἃ ἔτι καὶ νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων [f] διαμένει [g] νομιζόμενα, [13] κατὰ μικρὸν ηὐξήθη, προαγόντων, ὅσον ἐγίγνετο φανερὸν αὐτῆς. Καὶ πολλὰς μεταβολὰς μεταβαλοῦσα ἡ τραγῳδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔσχε τὴν ἑαυτῆς φύσιν. Καὶ [h] τό, τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε, [14] καὶ τὰ τοῦ [i] χοροῦ ἠλάττωσε, καὶ τὸ λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασε· τρεῖς δὲ καὶ σκηνογραφίαν Σοφοκλῆς. Ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύθων καὶ λέ-

[f] διαμένειν M. 14. 16. 21. cor. & Ald. omittit M. xiv. [g] νομιζόμενα M. 16. Ald. [h] τότε τῶν Ald. [i] χρόνου M. xiv.

12 Ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων.] ἐξαρχόντων, & mox νομιζόμενα, immerito quibuſdam ſuſpecta fuiſſe, prolixius docet idem Victorius. Eſſe vero ἐξάρχειν principem ſe præbere alicujus cantus. *Sylburgius.*

13 Κατὰ μικρὸν ηὐξήθη προαγόντων.] Margo Edit. *Du-Vallianæ* habet, Quidam προαγώνων. Vid. *Caſtelv.* Comment.

14 Καὶ τὸ τοῦ χοροῦ.] Incompoſitus fuit olim Tragicorum Chorus perſonarum multitudine, è quibus conſtituebatur. Quinquaginta fuiſſe teſtantur veteres: ſed contractior factus eſt, & quindecim tantum ex hac lege:

Τὸν τραγικὸν χορὸν συνίσταμαι
ἐκ πεντεκαίδεκα.

Lex iſta lata eſt occaſione Eumenidum fabulæ, quam docuit *Æſchylus*. *Pollux* lib. 4. cap. 15. Τὸ δὲ παλαιὸν ὁ τραγικὸς χορὸς πεντήκοντα ἦσαν, ἄρχει τῶν Εὐμενίδων Αἰσχύλος. ὡς δὲ τὸ ὄχλον αὐτῶν καὶ τὸ πλῆθος ἐκπλῆξαι τὸν, συνίστειλεν ὁ νομοθ. εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν χορόν. Commode igitur intelligendus *Ariſtoteles*, qui *Æſchylum* hujus inſtituti auctorem laudat. Imo potius cauſam dedit ferendæ hujus legis *Æſchylus*, non ipſe tulit, niſi forte dicamus ipſum etiam *Æſchylum* ſuo præiviſſe exemplo, qui in ſuo *Agamemnone* è quindecim tantum perſonis Chorum conſtituit, qui numerus Lege iſta ſit poſtea conſtitutus. *Petitus.*

ξεως

ξεως γελοίας, διὰ τὸ ἐκ σατυρικῆ μεταβαλεῖν, ὀψὲ [k] ἀπεσεμνώθη· τό, τε μέτρον ἐκ τετραμέτρε ἰαμβεῖον ἐγένετο. Τὸ μὲν γὰ πρῶτον τετραμέτρῳ ἐχρῶντο, διὰ τὸ σατυρικὸν καὶ ὀρχηστικωτέραν εἶναι τὴν ποίησιν. Λέξεως δὲ γενομένης, αὐτὴ ἡ Φύσις τὸ οἰκεῖον μέτρον εὗρε· μάλισα γὰ λεκτικὸν τῶν μέτρων τὸ ἰαμβεῖόν ἐσι. Σημεῖον δὲ τέτε· πολεῖσα γὰ ἰαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ διαλέκλῳ τῇ πρὸς ἀλλήλες· ἑξάμετρα δὲ ὀλιγάκις, καὶ ἐκβαίνοντες [l] τ̃ λεκτικῆς ἁρμονίας. Ἔτι δὲ ἐπεισοδίων πολλῶν γενομένων, καὶ τἆ [m] ἄλλα ὡς ἕκασα [n] κοσμηθῆναι λέγεται. [o] Περὶ μὲν οὖν τέτων τοσαῦτα ἔσω ἡμῖν εἰρημένα· πολὺ γὰρ ἂν ἴσως ἔργον εἴη διεξιέναι καθ' ἕκασον.

[k] ἀπέσεμνύνθη M. xiv. [l] τῆς τε M. 16. [m] ἄλλως M. xiv. 16. ἀλλ' ὡς M. 21. omittit ὡς M. 14. [n] corr. ἃ κοσμηθῆναι M. 14. [o] περὶ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτα. Hæc verba omittunt M. omnes.

ΚΕΦ. α.

Περὶ κωμῳδίας· καὶ ἐποποιίας καὶ τραγῳδίας διαφορᾶ.

Ἡ ΔΕ' κωμῳδία ἐσὶν, ὥσπερ εἴπομεν, μίμησις, φαυλοτέρων μὲν, ἀ μέντοι κατὰ πᾶσαν κακίαν, ἀλλὰ τ̃ αἰσχρ̃ ἐσι τὸ γελοῖον μόριον. Τό γὰρ γελοῖον ἐσὶν ἁμάρτημά τι καὶ αἶσχος ἀνώδυνον, καὶ ἀ φθαρτικόν· οἷον, εὐθὺς τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχρόν τι καὶ διεσραμμένον ἄνθ' ὀδύνης. Αἱ μὲν οὖν τῆς τραγῳδίας μεταβάσεις, καὶ

δι'

δι' ὧν ἐγένοντο, ὁ λελήθασιν· [p] ἡ δὲ κωμῳδία, διὰ τὸ μὴ σπουδάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς, ἔλαθεν· [1] καὶ γὰρ χορὸν κωμῳδῶν ὀψέ ποτε [2] ὁ ἄρχων ἔδωκεν, ἀλλ' [q] ἐθελονταὶ ἦσαν. Ἤδη δὲ σχήματά τινα αὐτῆς ἐχούσης, οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ μνημονεύονται. Τὶς δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν, ἢ πολλόγους, ἢ πολλὴν [r] σκευοποιΐαν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἠγνόηται. Τὸ δὲ μύθους ποιεῖν, Ἐπίχαρμος καὶ Φόρμις [s] ἦρξαν. Τὸ μὲν [t] οὖν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθε. Τῶν δὲ Ἀθήνησι Κράτης πρῶτος ἦρξεν, ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας, καθόλου ποιεῖν [u] λόγους [x] ἢ μύθους· ἡ μὲν οὖν ἐποποιία τῇ τραγῳδίᾳ μέχρι μόνου μέτρου [3 y] μετὰ λόγου μίμησις εἶναι σπουδαίων ἠκολούθησεν. [z] Τῷ δὲ τὸ μέτρον ἁπλοῦν ἔχειν, καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι, ταύτῃ διαφέρουσιν·

p ἡ δὲ κωμῳδίας M. 14. q ἐθελονταὶ M. 16. r καὶ ὅσα τοιαῦτα omittit M. xiv. s ἦρξαν omittunt M. omnes. t οὖν omittunt M. omnes. u λόγους omiserat M. 21. ac deinde additum. x καὶ M. xiv. 21. y μεγάλου M. omnes. Vid. etiam Cat. Bibl. Esc. Tom. I. p. 367. z τὸ δὲ μεῖζον M. 14. τὸ δὲ τὸ μέτρον M. xiv. 16. 21.

1 Καὶ γὰρ χορὸν.] Anonymus in Argumento Midianæ: ἔθος ἦν πρὸ μηνὸς τῆ ἑορτῆς, τὸν ἄρχοντα συνάγειν τὰς Χορηγὰς (τὰς τὰ ἀναλώματα παρέχοντας τὰ πρὸ τοῦ χορὸν) ἐκάστης φυλῆς εἰς τὸ λαχεῖν πρὸ τῶν αὐλητῶν. Ita etiam apud *Archontem* Choragi solebant δοῦναι χορὸν Poetis: eratque *Archontis* videre, ut id fieret rectè, & ad celebrandos majori cum voluptate atque dignitate Ludos. Cratinus in Prologo *Bubulcorum*.

Ὃς οὐκ ἔδωκ' αὐτοῦσι Σοφοκλέει χορὸν,
Τῷ Κλεομάχῳ δ', ὃν οὐκ ἂν ἠξίουν ἐγὼ
Ἐμοὶ διδάσκειν οὐδ' ἂν εἰς Ἀδώνια.
Petitus.

2 Ὁ ἄρχων ἔδωκεν.] *Basil.* majusculo α scribit Ἄρχων· quasi nomen proprium. Victorius appellative accipit pro magistratu, non tamen summo, sed qui ludis scenicis præpositus esset; cujusmodi ferme *Romæ* erant Ædiles. *Sylburgius.*

3 Μετὰ λόγου μίμησις.] Dele μετὰ λόγου, ut glossema inutile & aliunde advectum. *Goulstonus.*

ἔτι

ἔτι δὲ τῷ μήκει· [4] ἡ μὲν, ὅτι μάλιστα [5] πειρᾶται ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι, ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν· ἡ δὲ ἐποποιία, ἀόριστος τῷ χρόνῳ, καὶ τούτῳ διαφέρει. Καίτοι τὸ πρῶτον ὁμοίως ἐν ταῖς τραγῳδίαις τοῦτο ἐποίουν, καὶ ἐν τοῖς ἔπεσι. Μέρη δέ ἐστι τὰ μὲν ταυτὰ, τὰ δὲ ἴδια τῆς τραγῳδίας. Διόπερ ὅστις περὶ τραγῳδίας οἶδε καὶ δαίας καὶ φαύλης, οἶδε καὶ περὶ ἐπῶν· ὰ μὲν γὰρ ἐποποιία ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγῳδίᾳ· ὰ δὲ αὐτὴ, ὰ πάντα ἐν τῇ ἐποποιίᾳ.

4 Ἡ μὲν ὅτι μάλιστα πειρᾶται.] Victorius legit ἡ μὲν γὰρ. Idem locum hunc sic interpretatur, *hæc namque, quam maxime potest, nititur intra unum ambitum solis redigi.* Sylburgius.

5 Πειρᾶται ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι.] *Hanc unam Solis Periodum,* esse spatium duodecim horarum probat Dacierus; sive ab ortu Solis computes ad occasum, sive ab occasu ad ortum, sive denique à meridie ad meridiem.

ΚΕΦ. Γ.

Περὶ τραγῳδίας, καὶ τῶν αὐτῆς μερῶν.

[1] ΠΕΡΙ μὲν οὖν [2] τῆς ἑξαμέτρου μιμητικῆς, καὶ περὶ κωμῳδίας ὕστερον ἐροῦμεν· [b] περὶ δὲ τραγῳδίας [c] λέγωμεν, ἀπολαβόντες αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸ γινόμενον

[a] τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς M. 21. xiv. ἧν τοῖς ἑξαμέτροις μιμητικοῖς M. 16. τῆς ἐν τοῖς ἑξαμέτροις μιμητικῆς M. 14. ἐν τῇ ἑξαμέτρου μιμητικῆς Ald. [b] Præfigit titulum in margine rubrica exaratum Περὶ τραγῳδίας M. 16. [c] λέγομεν M. 21. Ald.

1 Περὶ μὲν οὖν τῆ ἑξαμέτρω.] Victorius trium calamo scriptorum librorum fidem secutus legit, τῆ ὧν ἑξαμέτροις μιμητικῆς: & præpositionem ὧν supra quoque sic usurpatam addit, *ut in fine*

ὅρον τῆς ὑσίας. Ἔσιν ὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ, χωρὶς ἑκάστου τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις δρώντων, [2] καὶ ὐ δι' [d] ἐπαγγελίας, [e] ἀλλὰ δι' ἐλέου καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων [3 f] παθημάτων κάθαρσιν. Λέγω [g] δὲ ἡδυσμένον μὲν [h] λόγον, τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν [4] καὶ ἁρμονίαν & μέλος. Τὸ δὲ χωρὶς τῶν [i] εἰδῶν, τὸ διὰ μέτρων ἔνια μόνον περαίνειν, καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους. Ἐπεὶ δὲ πράττοντες ποιοῦνται τὴν μίμησιν, πρῶτον μὲν ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγῳδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος, εἶτα μελοποιία καὶ λέξις· ἐν τούτοις γὰρ ποιοῦνται τὴν μίμησιν. Λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν μέτρων σύνθεσιν· μελοποιίαν δὲ, ὃ τὴν δύναμιν [5] φανερὰν ἔχει πᾶσιν. Ἐπεὶ δὲ πράξεώς ἐσι [k] μίμησις, πράττεται δὲ ὑπό τινων πραττόντων, οὓς ἀνάγκη ποιούς τινας εἶναι κατά τε τὸ

[d] ἀγγελίας M. 14. [e] ἀλλὰ omittunt M. omnes. [f] μαθημάτων M. omnes, sed in 21 corr. Ald. disciplinarum. Vall. [g] δὴ M. 16. 14. [h] μὲν omittit M. xiv. [i] τοῖς εἴδεσι M. omnes. [k] ἡ μίμησις M. omnes.

fine cap. 1. τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν, ἐν αἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν, & *in initio cap.* 3. Καὶ ὅδ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μιμεῖσθαί ἐσιν. *Sylburgius.*

2 Καὶ ὐ δι' ἐπαγγελίας.] Victorius pro ἐπαγγελίας legit ἀπαγγελίας, *expositione:* atque ita fuit etiam *cap. præced.* Τῷ ὃ τὸ μέτρον ἁπλῶν ἔχειν, καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι. *Sylburgius.*

3 Παθημάτων κάθαρσιν.] Cam. Ed. pro παθημάτων habet μαθημάτων. Victorii versio nostram lectionem confirmat, *hujusce modi perturbationum purgationem.* Sylburgius.

4 Καὶ ἁρμονίαν, καὶ μέλος.] Victorius pro μέλος legit μέτρον: quia μέλος & ἁρμονία idem valeant. Idem mox dativo casu legit, τῷ περαίνεσθαι, *quod efficiuntur.* Sylburgius.

5 Φανερὰν ἔχει πᾶσιν.] In textu *Heinsiano* πᾶσιν. Et sic in illius versione, *cujus vim satis omnes intelligunt.*

ἦθος

ἦθος καὶ τὴν διάνοιαν (διὰ γὰρ τούτων καὶ τὰς πράξεις εἶναι φαμὲν ποιάς τινας) πέφυκεν αἴτια δύο τῶν πράξεων εἶναι, [61] διάνοια καὶ ἦθος, καὶ κατὰ ταύτας καὶ τυγχάνουσι καὶ ἀποτυγχάνουσι πάντες. [v] Ἔστι δὲ τῆς μὲν πράξεως ὁ μῦθος μίμησις. [7] Λέγω γὰρ μῦθον τοῦτον, τὴν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων· τὰ δὲ ἤθη, [s m] καθ' ἃ ποιάς τινας εἶναι φαμὲν τοὺς πράττοντας· διάνοιαν δὲ, ἐν οἷοις λέγοντες ἀποδεικνύουσί τι, ἢ καὶ ἀποφαίνονται γνώμην· [n] ἀνάγκη ἂν πάσης τραγῳδίας μέρη εἶναι ἓξ, [o] καθ' ἃ ποιά τις ἐστὶν ἡ τραγῳδία. Ταῦτα δ' ἐστὶν, μῦθος, καὶ ἦθη, καὶ λέξις, καὶ διάνοια, καὶ ὄψις, καὶ μελοποιία. Οἷς μὲν γὰρ μιμοῦνται, δύο μέρη ἐστὶν· ὡς δὲ μιμοῦνται, ἕν· ἃ δὲ μιμοῦνται, τρία. Καὶ πλὴν ταῦτα οὐδέν. Τούτοις μὲν οὖν [9] οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν, ὡς εἰπεῖν,

l sententiam Vall. [m] καθ' ὁποιούς M. 14. καθ' ἃ ποι..ς M. xiv. καθὸ ποιούς M. 16. 21. [n] In margine adscriptus est titulus rubricatus πόσοι τρόποι M. 16. [o] καθ' ὁποῖα M. 14. 16. 21.

6 Διάνοιαν καὶ ἦθος.] Cam. Ed, accusandi casu, διάνοιαν καὶ ἦθος. Sed nostram lectionem, ut veriorem, secutus etiam Victorius, suffragantibus ei calamo scriptis libris. *Sylburgius.*

7 Λέγω γὰρ μῦθον τοῦτον.] Madius, doctus, accuratusque interpres, timet ne mendi aliquid hic fit, legique debeat sive τούτων, patrio casu multitudinis: sive τοῦτο. Ipse quoque diu suspicatus sum τούτων legi debere. Hæc Victorius; quæ prolixius ibi confirmat. *Sylburgius.*

8 Καθ' ἃ ποιάς τινας.] Cam. Edit. & Victor. singulari numero καθ' ὃ, pro καθ' ἃ. Versio tamen Victorii nostram lectionem non improbat; *mores autem, secundum quos, quales quosdam esse affirmamus eos qui agunt.* Sylburgius.

9 Οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν.] Margo *Du-Vall.* Ed. habet, Forte, τῶν ποιητῶν. Castelvetrus.

[p] κέχρῶνται τοῖς εἴδεσι· καὶ γὰρ [10] [q] ὄψιν ἔχει πᾶν, καὶ ἦθος, [11] καὶ μῦθον, καὶ λέξιν, καὶ μέλος, καὶ διάνοιαν ὡσαύτως. Μέγιστον δὲ τούτων ἐστὶν ἡ τῶν πραγμάτων σύστασις. Ἡ γὰρ τραγῳδία μίμησίς ἐστιν οὐκ ἀνθρώπων, [12] ἀλλὰ [r] πράξεων, καὶ βίου, καὶ εὐδαιμονίας καὶ [s] κακοδαιμονίας· [13] [t] καὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία ἐν πράξει ἐστὶ, καὶ τὸ τέλος πρᾶξίς τίς ἐστιν, ἀ ποιότης. Εἰσὶ δὲ κατὰ μὲν τὰ ἤθη ποιοί τινες· κατὰ δὲ τὰς πράξεις, εὐδαίμονες, ἢ τἐναντίον. Οὐκ ἂν οὖν ὅπως τὰ ἤθη [14] μιμήσωνται, πράττουσιν, ἀλλὰ τὰ ἤθη συμπεριλαμβάνουσιν διὰ τὰς πράξεις. Ὥστε τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγῳδίας. Τὸ δὲ τέλος μέγιστον ἁπάντων ἐστίν· [15] [u] ἄνευ μὲν γὰρ πράξεως, οὐκ ἂν γέ-

p κέχρηται M. 16. q ὄψις M. 14. 16. 21. necnon Ald. & Vall. ὄψεις M. xiv. r actionis. Vall. s καὶ κακοδαιμονίας omittunt M. omnes. t καὶ ἡ κακοδαιμονία M. omnes. u rursus citra actionem. Vall.

10 Ὄψιν ἔχει πᾶν.] *Basil.* & Cam. Edit. Καὶ γὰρ ὄψις ἔχει πᾶν. Sed accusativum ὄψιν tuentur Madius & Victorius, & agnoscit etiam vetustissimum exemplar calamo exaratum, ut testatur idem Victorius. *Sylburgius.*

11 Καὶ ἦθος, καὶ μῦθον.] In margine Edit. *Du-Vall.* adnotatur *Castelv.* legere μῦθος, καὶ λέξις, καὶ μέλος, ἃ διάνοια ὡσαύτως: nominandi casu.

12 Ἀλλὰ πράξεων.] Victorius pro πράξεων, legit singulari numero πράξεως *actionis:* quod & consensus scriptorum librorum, & veritas ipsa lectionem illam refellat: quum Tragœdia unius, non plurium factorum sit imitatio. *Sylburgius.*

13 Καὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία.] In margine Ed. Du-Vall. *Castelv.* Καὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία ἃ κακοδαιμονία.

14 Μιμήσωνται.] Camot. Ed. μιμήσονται: indicativo verbi modo: quæ structura est infrequentior. *Sylburgius.*

15 Ἄνευ μὲν γὰρ.] Victorius & Madius, cum duobus exemplaribus legunt ἔτι ἄνευ μὲν πράξεως, *præterea sine actione quidem.* Sylburgius.

ποιότ

νοιτο τραγῳδία· ἄνευ δὲ ἠθῶν, γένοιτ' ἂν· αἱ γὰρ τῶν νέων τῶν πλείστων, ἀήθης τραγῳδίαι εἰσὶ, καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ [16] τοιοῦτοι· οἷον καὶ τῶν γραφέων Ζεῦξις πρὸς Πολύγνωτον πέπονθεν. Ὁ μὲν γὰρ [17] Πολύγνωτος [x] ἀγαθῶν ἠθογράφος· ἡ δὲ Ζεύξιδος γραφὴ [y] οὐδὲν ἔχει ἦθος. [z] Ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις ἠθικὰς, καὶ λέξεις καὶ διανοίας εὖ πεποιημένας, [18 z] οὐ ποιήσει ὅ ἦν τῆς τραγῳδίας ἔργον, ἀλλὰ [19] πολὺ μᾶλλον [a] ἡ καταδεεστέροις τούτοις κεχρημένη τραγῳδία, ἔχουσα δὲ μῦθον καὶ σύστασιν πραγμάτων. [20] Πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα, [21] οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία, τῶ μύθω μέρη ἐστὶν, αἵτε περιπέτεια καὶ ἀναγνωρίσεις. Ἔτι σημεῖον, ὅτι καὶ οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν, πρότερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβῶν,

x bonus. Val. y οὐδ' ἂν ἔχοι M. 14. z omittit Val. a ἢ M. omnes.

16 Τοιοῦτοι· οἷον.] Margo Ed. Du-Vall. *Caſtelv.* τοιοῦτον, οἷον· non neceſſariò.

17 Πολύγνωτος ἀγαθῶν ἠθογράφος.] Idem Victorius prorſus legendum arbitratur, ut in cunctis quos viderit calamo exaratis libris ſcriptum offenderit, Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἠθογράφος. *Polygnotus bonus morum expreſſor.* Sylburgius.

18 Οὐ ποιήσει.] Negativam οὐ ante ποιήσει, à plurimis calamo exaratis codicibus, atque adeo à Morelliana Editione abeſſe notat Victorius, & rectè omitti poſſe prolixius docet. *Sylburgius.*

19 Πολὺ μᾶλλον ἡ καταδεεστέροις.] Camotiana Ed. pro articulo ἡ habet disjunctivam ἢ. Sed articulum ἡ agnoſcit etiam Victorii Verſio: *verum multo magis, quæ his deterioribus utitur, tragœdia erit.* Sylburgius.

20 Πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα.] Eadem Camotiana Editio ſine δὲ legit, πρὸς τούτοις. Sylburgius.

21 Οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία.] Horatius in Epiſt. ad Auguſtum,

Ille per extentum funem mihi poſſe videtur
Ire poeta, meum qui pectus inaniter angit,
Irritat, mulcet, falſis terroribus implet,
Ut Magus: & modo me *Thebis*, modo ponit *Athenis*.

ἢ τὰ

ἢ τὰ πράγματα συνίσταθαι, οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν ἅπαντες. Ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας, δεύτερον δὲ τὰ ἤθη. [22] Παραπλήσιον [b] γάρ ἐστι καὶ ἐπὶ τῆς γραφικῆς. [23] Εἰ γάρ τις ἐναλείψειε

[b] δὲ ℸ. M. 21. corr.

22 Παραπλήσιον γάρ ἐστι καὶ ἐπὶ τῆς γραφικῆς.] Aptè hic *Philoſophus* poetam cum pictore commiſit (cognata enim utriuſque ſunt munia) expreſſitque illud Simonidis Picturam eſſe Poeſin, Poeſin verò loquentem picturam. Et *Plutarchus*, Ζωγραφίαν μὲν εἶναι φθεγγομένην τὴν ποίησιν, ποίησιν δὲ σιγῶσαν τὴν ζωγραφίαν. *Nannius.*

23 Εἰ γὰρ τις ἐναλείψειε.] Hæc omnia cum præcedentibus confuſa & in alienum ſunt tranſlata locum, quod & alii cum viderent, remedium adferre ſunt conati: non tamen ulla ratione id conſecuti, plane ut nobis ſatisfacerent. Ne dubita, quin totus locus ita ſit concipiendus: Ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις ἠθικὰς, καὶ λέξεις, καὶ διανοίας εὖ πεποιημένας, ἀ ποιήσει ὀ λόγον τῆς τραγῳδίας ἔργον· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἡ καταδεεστέροις τούτοις κεχρημένη τραγῳδία, ἔχουσα δὲ μῦθον καὶ σύστασιν πραγμάτων. Πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία, τῶ μύθω μέρη ἐστὶν, αἵ τε περιπέτειαι, καὶ ἀναγνωρίσεις. Παραπλήσιον γὰρ ἐστιν ὡς καὶ ἐπὶ τῆς γραφικῆς. Εἰ γάρ τις ἐναλείψειε τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χύδην, ἐξ ἂν ὁμοίως εὐφρανθείη, καὶ λευκογραφήσας εἰκόνα. Ἔτι σημεῖον, ὅτι οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν, πρότερον διώκασι τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβεῖν, ἢ τὰ πράγματα συνίστασθαι· οἷον καὶ οἱ ποιηταὶ σχεδὸν ἅπαντες. Ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας. Ἔτι τε μίμησις πράξεως, καὶ διὰ ταύτης μάλιστα τῶν πραττόντων. Δεύτερον δὲ τὰ ἤθη. Τέλος δὲ ἡ διάνοια. De quo ne quidem dubitandum. Neque eſt quod hic poſtmodum ſe excruciet aliquis. Omnia enim eo ſpectant, ut oſtendat, primam in Tragœdia partem eſſe Fabulam. Quod poſtquam à ſimili & aliis oſtendit argumentis, ſecundo Mores, tertio conſtituit Sententiam. Mens eſt talis neque enim recuſo, quin prolixiorum vicem commentariorum, quos nnonulli dederunt hic & alibi ſit interpretatio noſtra. *Præterea, ſi aliquis ſermones moratos dictioneſque ponat ac ſententias, nondum, quod Tragœdiæ eſt proprium, efficiet. Quin vero potius, quæ minus hæc adhibeat, Fabulam vero & conſtitutionem habeat rerum, magis erit Tragœdia. Præterea, eæ quibus maxime Tragœdia delectat, Fabulæ ſunt partes. Mutationes, ſcilicet, fortunæ, & agnitiones. Eodem enim modo ut in pingendi arte*

his

[24] τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν, ἢ λευκογραφήσας εἰκόνα. [c] Ἔστι τε μίμησις πράξεως, καὶ διὰ ταύτην μάλιστα τῶν πραττόντων. Τρίτον ἡ διάνοια. [c] Τοῦτο δέ ἐστι τὸ λέγειν δυνασθαι τὰ ἐνόντα καὶ τὰ ἁρμόττοντα· ὅπερ ἐπὶ τῶν λόγων τῆς πολιτικῆς καὶ ῥητορικῆς ἔργον ἐστίν. Οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐποίουν λέγοντας· οἱ δὲ νῦν ῥητορικῶς. [d] Ἔστι δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιοῦτον, [25] ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν [26] ὁποία

[c] Τοῦ δὲ M. 16. [d] Ἔστι μέντοι δὲ M. 21.

hic se res habet. Si enim quis pulcherrimos confundat colores, non ita delectabit, ac si cretâ certam delineet imaginem. Etiam hoc argumento est, quod poëtæ, cum scribere conantur, prius dictionem rectè adhibere ac mores possunt, quam res ipsas, ut oportet, constituere. Quod quidem illis evenit fere omnibus. Principium ergo et quasi anima Tragœdiæ est Fabula. Estque ea actionis, & eorum, qui per hanc maxime agunt, imitatio. nisi quis malit, *& per hanc eorum maxime qui agunt. Secundum Mores, tertium sententia.* Quod autem nihil mutaverim in contextu, religionis nostræ fuit. Consulat Lector eos, qui immensas commentariorum moles dederunt. *Heinsius.*

24 Τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις.] φάρμακα pro pigmentis seu coloribus hic usurpata esse, docet Victorius, alio loco simili ex libro 2. de ortu animal. γραφεῖς, ὑπογράψαντες ταῖς γραμμαῖς, ὅτως ἐναλείφωσι τοῖς χρώμασι τὸ ζῶον. *Sylburgius.*

25 Ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν.] In *Homeri* Iliad. quis non statim videt *iracundum* illum *inexorabilemque* Herôa, Legationem Agamemnonis irritam facturum? & in quarto Æneïdos, *Pietate insignem* Æneam, & *famâ super æthera notum*; æterno licet amore Reginæ devinctum, mandata tamen Deorum quamprimùm exsecuturum?

Ardet abire fugâ, dulcesque relinquere terras,

Attonitus tanto monitu, imperioque Deorum. *Dacierus.*

26 Ὁποία τις ἐστίν.] Verbum ἐστὶν post ὁποία τις, omittunt Vict. & Cam. Ibidem mox pro priore ἢ, quam Victor. & Camot. Edit. retinent, malim εἰ, sic, ὃτι ἔστι δῆλον εἰ προαιρεῖται ἢ φεύγει: ut idem Victorius vertit, *non est perspicuum num elegit aut fugit.*

Idem

[c] τις ἐστὶν, ἐν οἷς οὐκ ἔστι δῆλον, ἢ προαιρεῖται, ἢ φεύγει ὁ λέγων. Διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος [f] ἔνιοι τῶν λόγων. Διάνοια δ', ἐν οἷς ἀποδεικνύουσί τι ὡς ἔστιν, ἢ ὡς οὐκ ἔστιν, ἢ καθόλου τι ἀποφαίνονται. Τέταρτον δὲ, τῶν μὲν λόγων ἡ λέξις. Λέγω δὲ, ὥσπερ πρότερον εἴρηται, λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομασίας ἑρμηνείαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν. [27] Τῶν δὲ λοιπῶν [g] πέντε, ἡ μελοποιΐα μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων. Ἡ δὲ ὄψις, ψυχαγωγικὸν μὲν, ἀτεχνώτατον δὲ, καὶ ἥκιστα οἰκεῖον τῆς ποιητικῆς· [h] ἡ γὰρ τῆς τραγῳδίας δύναμις καὶ ἄνευ [i] ἀγῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἐστιν. Ἔτι δὲ κυριωτέρα περὶ τὴν [k] ἀπεργασίαν τῶν ὄψεων ἡ τοῦ σκευοποιοῦ τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἐστι.

[c] τις, ἐν Ald. [f] ἐν οἷς, &c. ut in not. 26. M. xiv. 16. 21. [g] πίμπλον M. xiv. [h] ἀς M. xiv. [i] ἀγάνων Id. [k] ἐργασίαν Id.

Idem Victorius ibidem omittit nomin. ὁ λέγων: & ſeq. verſu nomin. ἔνιοι: plurium ſcriptorum librorum auctoritate fretus. Sed addit ibidem alia, in quibus prior ille nominativus ὁ λέγων reſumitur. Sic enim totum hunc locum è veterum librorum auctoritate reſtituit: ἐν οἷς οὐκ ἔστι δῆλον εἰ προαιρεῖται ἢ φεύγει· διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος τῶν λόγων, ἐν οἷς μηδ' ὅλως ἐστὶν ὅτι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων. Et ſic vertit, *in quibus non eſt perſpicuum num eligit aut fugit. Quare non habent mores è numero orationum illæ, in quibus penitus non eſt quod eligit aut fugit, qui dicit.* Sylburgius.

27 Τῶν δὲ λοιπῶν πέντε.] Margo Editionis *Du-Vall.* habet, Quidam, τῶν δ' λοιπῶν, πίμπλον μελοποιΐα.

ΚΕΦ. ζ.

Ποίαν τινὰ δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων.

Διωρισμένων δὲ τούτων, λέγωμεν μετὰ ταῦτα ποίαν τινὰ δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων, ἐπειδὴ τοῦτο καὶ πρῶτον καὶ μέγιστον τῆς τραγῳδίας ἐστί. Κεῖται δ' ἡμῖν τὴν τραγῳδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν, ἐχούσης τι μέγεθος· ἔστι γὰρ ὅλον καὶ μηδὲν ἔχον μέγεθος. Ὅλον δέ ἐστι τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τελευτήν. Ἀρχὴ δέ ἐστιν, ὃ αὐτὸ μὲν [1] ἐξ ἀνάγκης μὴ μετ' ἄλλο ἐστὶ· μετ' ἐκεῖνο δ' ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ γίνεσθαι. Τελευτὴ δὲ τἀναντίον, [m] ὃ αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι, ἢ ἐξ ἀνάγκης, ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν. [1 n] Μέσον δὲ, καὶ αὐτὸ μετ' ἄλλο, καὶ μετ' ἐκεῖνο ἕτερον. Δεῖ ἄρα τοὺς συνεστῶτας [o] εὖ μύθους, μήθ' ὁπόθεν ἔτυχεν ἄρχεσθαι, μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν· ἀλλὰ κεχρῆσθαι ταῖς εἰρημέναις ἰδέαις. [2 v] Ἔτι δ' ἐπεὶ τὸ καλὸν, καὶ ζῶον καὶ ἅπαν πρᾶγμα, ὃ συνέστηκεν ἔκ τινων, ἃ μόνον ταῦτα τεταγμένα δεῖ ἔχειν, ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρχειν μὴ τὸ τυχόν· [3] τὸ γὰρ καλὸν, ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἐστί·

[1] μὴ ἐξ ἀνάγκης μεῖ' M. omnes & Ald. [m] omittit M. 16. [n] medium porro, *quod* & Val. [o] omittit M. 14.

1 Μέσον δὲ καὶ αὐτό] Victorius post μέσον ὃ inserit relativum ὃ *quod*. Sylburgius.

2 Ἔτι δ' ἐπεὶ τὸ καλόν.] Baſ. Margo, ἔτι ὃ καλόν. Victorius quoque annotat Paccium omiſiſſe particulam ἐπεὶ, quæ & magni ſit ponderis, & tum in impreſſis, tum in calamo exaratis libris extet. *Sylburgius.*

3 Τὸ γὰρ καλόν.] Jam in omni corpore, quod quidem pulchrum ſit, ſpectantur duo: magnitudo, ſcilicet, & ordo.

[p] διὸ ὅτε [q] παμμικρον ἄν τι γένοιτο καλὸν ζῶον· συγχεῖται γὰρ ἡ θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου χρόνου γινομένη· ὅτε [r] παμμέγεθες· οὐ γὰρ ἅμα ἡ θεωρία γίνεται, ἀλλ' ὄιχεται τοῖς θεωροῦσι τὸ ἓν καὶ τὸ ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας· οἷον, εἰ μυρίων σταδίων εἴη ζῶον. Ὥστε δεῖ καθάπερ ἐπὶ τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῶν ζώων, ἔχειν μὲν μέγεθος, τοῦτο δὲ εὐσύνοπτον εἶναι· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν μύθων, ἔχειν μὲν μῆκος, τοῦτο δ' [4] εὐμνημόνευτον [s] εἶναι. Τοῦ [t] δὲ μήκους ὅρος, [u] πρὸς μὲν τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν αἴσθησιν, ἀ τῆς τέχνης ἐστίν. [5] Εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν τραγῳδίας ἀγωνίζεσθαι, [6] πρὸς [x] κλεψύδρας ἂν ἠγωνίζοντο, ὥσπερ

[p] Δι' ὃ M. 21. [q] πᾶν μικρὸν M. 14. xiv. 21. nec non Ald. & Vall. πάνυ μικρὸν M. 16. [r] πᾶν μέγεθος M. 14. xiv. 21. nec non Ald. & Val. πάνυ μέγα M. 16. [s] εἶναι τῷ μήκους. M. 14. εἶναι τῷ μήκους, τοῦ δε μήκους ὅρος Ald. [t] δὲ omittunt M. 16. 21. [u] μὲν πρὸς M. omnes. [x] κλεψύδραν M. xiv.

Etiam hnmano. Ideoque homines parvos, dici poſſe pulchros, negat alibi *Ariſtoteles:* verum venuſtos. Quia licet apto partium ordine ac proportione non careant, magnitudine deſtituuntur. Idem in actione quoque habet locum. Parum quippe eſt, partes in Tragœdia eſſe omnes eaſque ſatis apte diſponi, niſi juſta quoque ſit totius magnitudo. Quæ ne nimium excreſcat, inter cætera cavendum. *Heinſius.*

4 Εὐμνημόνευτον εἶναι.] In Baſil. & aliis nonnullis editionibus, poſt εὐμνημόνευτον εἶναι, additus genitivus τοῦ μήκους. Quem cum nec antiqua exemplaria, nec Paccii verſio agnoſcant, cum Vict. & Cam. prætermiſi. *Sylburgius.*

5 Εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν τραγῳδίας.] Ad marginem Ed. Du-Vall. *Caſtelv.* ἔδει ἕνεκα τοῦ τραγῳδίας ἀγωνίζεσθαι. Quem ſecutus Interpres *Riccobonus*; *ſi enim termino opus eſſet, cauſâ tragœdias recitandi.*

6 Πρὸς κλεψύδρας.] Baſil. editionis margo, ſingulari numero, πρὸς κλεψύδραν. *Sylburgius.*

Ibid. Πρὸς κλεψύδρας.] Antiqui olim apud Græcos ararores, fere ad clepſydram orationes ſcribebant atque habebant ſuas. Apud *Romanos*, lege *Pompeia*, quæ accuſatori, tres

ποτὲ καὶ ἄλλοτε φασίν. [7] Ὁ δὲ [y] καθ' αὑτὴν τ̃ φύσιν τ̃ πράγματος ὅρος, ἀεὶ μὲν ὁ μείζων, μέχρι τ̃ σύνδηλος εἶναι, καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγεθος. Ὡς δὲ ἁπλῶς διορίσαντας εἰπεῖν, ἐν ὅσῳ μεγέθει κατὰ τὸ εἰκὸς, ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐφεξῆς γιγνομένων, συμβαίνει εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυσυχίας, ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυσυχίαν μεταβάλλειν, ἱκανὸς ὅρος ἐστὶ τ̃ μεγέθους.

y καὶ' αὐτὴν M. omnes.

tres defenſori datæ erant horæ. Ut tantus earum eſſet ambitus, quantum eſſe eum judex ferebat. Nec peculiarem ſuæ artis, ſed præfixum foris terminum, haberent. Idem olim moris inter Tragicos fuiſſe videtur. *Heinſius.**

7 Ὁ δὲ καθ' αὑτὴν τὴν φύσιν.] καθ' αὑτὴν habet & Victorii editio. Sed fortaſſe verius κατ' αὐτήν: ut idem Victorius vertit, *ex ipſius natura.* Sylburg.

ΚΕΦ. η.

Περὶ μύθου.

Μῦθος δ' ἐστὶν εἷς, οὐχ ὥσπερ τινὲς οἴονται, ἐὰν περὶ ἕνα ᾖ. Πολλὰ γὰρ καὶ [1] ἄπειρα τῷ ἑνὶ συμβαίνει, ἐξ ὧν ἐνίων οὐδέν ἐστιν ἕν. Οὕτω δὲ [z] καὶ πράξεις ἑνὸς

z αἱ πράξεις M. xiv. 21. in quo corr.

1 Ἄπειρα τῷ ἑνί.] In margine Edit. Du-Vall. *Victorius, & Caſtelv.* ἄπειρα τῷ ἑνί. Sic & in Epiſt. ad Victorium emendat. *Sylburgius.*

Ibid. Ἄπειρα τῷ ἑνὶ συμβαίνει.] Scribe, τῷ γε ἑνὶ συμβαίνει. Optimo ſenſu, quod & poſtea vidi aliis obſervatum. Non, inquit, Fabula de uno, una eſt Fabula. Quia uni homini infinita evenire poſſunt: ut Herculi, ut Theſeo. *Heinſius.*

πολλαί εἰσιν, ἐξ ὧν μία ἁδρμία γίνε᾽ πρᾶξις. [a] Δι᾽ ὃ [2] πάντες ἐοίκασιν ἁμαρτάνειν, ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακληίδα, [b] καὶ Θησηίδα, καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πεποιήκασιν. Οἷον γὰ᾽ [c] ἐπεὶ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς, ἕνα καὶ τὸ μῦθον εἶναι προσῆκειν. Ὅ δ᾽ Ὅμηρος, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα διαφέρει, καὶ τοῦτ᾽ ἔοικε καλῶς ἰδεῖν, ἤτοι διὰ τέχνην [3] ἢ [d] διὰ φύσιν. Ὀδύσσειαν γὰρ ποιῶν, οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ συνέβη· οἷον, πληγῆναι μὲν [4] ἐν τῷ Παρνασσῷ, μανῆναι δ᾽ προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἀγερμῷ· ὧν οὐδὲν θατέρου γενομένου, ἀναγκαῖον ἦν, ἢ εἰκὸς θάτερον γενέσθαι· [5] ἀλλ᾽ ἃ περὶ μίαν πρᾶξιν, οἵαν [e] λέγομεν τὴν

[a] Διὸ M. 14. 16. [b] omittunt καὶ M. omnes. [c] ἐπειδὴ M. 14.
[d] omittit διὰ M. 14. [e] λέγομεν M. xiv. 16. 21.

2 Πάντες εἰκάσιν ἁμαρτάνειν.] Quo in vitio totus eſt Statius, in *Achilleïde*,

— Quanquam acta *Viri* multum inclyta cantu
Mæonio, ſed plura vacant, nos ire per omnem
(Sic amor eſt) Herôa velis: Scyroque latentem
Dulichiâ proferre tubâ.

3 Ἢ διὰ φύσιν.] Baſil. Editio, omiſſâ διὰ legit, ἢ φύσιν. Sylburgius.

4 Ἐν τῷ Παρνασσῷ.] Camot. Παρνασσῷ gemino σ: de qua ſcriptura dixi apud Pauſaniam, (*Conſule edit. Francof.* 1583) 482. 60. Παρνασὸς *dictus videtur à verbo* παρανάσσεσθαι, *quod eſt accolere. Ut ergo in ſimplici* νάσσεσθαι *poeticam eſſe* τὸ σ *duplicationem tradunt grammatici, ita* Παρνασσὸς *quoque &* Ἀλικαρνασσὸς *eundem habere* διπλασιασμὸν *videbuntur.* Ibidem Baſil. habet Ἀγερμῷ, α majuſculo, quaſi proprium ſit nomen. Sed rectius cum Victorio appellative accipies pro coitione exercitûs: quam Herodotus ἐπάγερσιν nominat, *Euripides* & alii ἄθροισιν: à themate ἀγείρειν, quod eſt congregare. *Sylburgius.*

Ibid. Ἐν τῷ Παρνασσῷ.] Vid. Odyſſ. lib. 19. ver. 449.

Ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
Γναὸς ὕπερ· πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
Λικριφὶς αἰζάς, ἐδὲ ὀστέον ἵκετο φωτός.

5 Ἀλλ᾽ ἃ.] Pro ἀλλ᾽ ἃ, & συνίσησιν, idem Victorius legit ἀλλὰ & συνίσησιν: ac locum

ſic

Ὀδύσσειαν, συνέσησαν· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἰλιάδα. Χρὴ ἂν, καθάπερ [f] ἐν ταῖς ἄλλαις μιμητικαῖς ἡ μία μίμησις ἑνός ἐστιν, οὕτω καὶ τὸν μῦθον, ἐπεὶ πράξεως [g] μίμησίς ἐστι, μιᾶς τε εἶναι, καὶ ταύτης ὅλης, καὶ τὰ μέρη συνεστάναι τῶν πραγμάτων οὕτως, ὥστε [h] μετατιθεμένου τινὸς μέρους, ἢ [i] ἀφαιρουμένου, [k] διαφέρεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον. [6] Ὃ γὰρ [l] προσὸν ἢ μὴ [l] προσὸν, μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, [m] οὐδὲ μόριον τοῦτό ἐστι.

[f] ᾧ ἐν M. xiv. [g] μιᾶς M. 21. corr. [h] μεταθεμένου M. 14. 16. [i] ἀναφερομένου corr. M. 21. [k] διαφέρεσθαι ᾧ omittit M. 14. [l] περισὸν M. 14. corr. περὶς ὂν. [m] οὐδὲν μόριον τῶ ὂν ἐστι M. 14. ὡς οὐδὲν μόριον τῶ ὅλου ἐστι M. xiv. οὐδὲν μόριον τῶ ὅλω ἐστὶν M. 16. 21. nulla pars eſt univerſi. Val.

ſic vertit, *verum circa unam actionem, qualem dicimus Odyſſeam, manſit.* Sylburgius.

6 Ὃ γὰρ προσὸν ἢ μή.] Adnotat Victorius viſum à ſe librum, in quo aliter interpunctis verbis, & una præterea particulâ orationis addita legatur, Ὃ γὰρ προσὸν ἢ μὴ προσὸν, μηδὲν ποιεῖ, ἐπίδηλον ὡς οὐδὲ μόριον τοῦ ὅλου ἐστίν: eamque lectionem irrepſiſſe etiam in Morellianam editionem. Sed utro modo legatur, non magni ad ſententiam referre. *Sylburgius.*

Ibid. Ὃ γὰρ προσὸν ἢ μή.] Qua in re vitioſa admodum eſt Statii Thebaïs. Quid enim ea omnia, quæ de Hypſipyle, & infante Archemoro memorantur, ad bellum *Thebanum?*

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. θ.

Τί τὸ ποιητὸν ἔργον, καὶ τί διαφέρει ὁ ποιητὴς ἱστορικοῦ.

Φανερὸν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων, [n] καὶ ὅτι [o] οὐ τὸ [1] τὰ γενόμενα λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστὶν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο, καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς, ἢ τὸ ἀναγκαῖον. [2] Ὁ γὰρ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς, οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμετρα διαφέρουσιν· εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα τιθέναι, καὶ οὐδὲν ἧττον ἂν εἴη ἱστορία τις μετὰ μέτρου, ἢ ἄνευ μέτρων· ἀλλὰ [3] [p] τούτῳ διαφέρει, τῷ τὸ μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸ δὲ οἷα ἂν γένοιτο. Διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιότερον ποίησις [q] ἱστορίας ἐστίν. Ἡ μὲν γὰρ ποίησις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἡ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει. Ἔστι δὲ καθόλου μὲν, τῷ ποίῳ τὰ ποῖ' ἄττα συμβαίνει λέγειν, ἢ [r] πράττειν κατὰ τὸ εἰκὸς, ἢ τὸ

[n] omittit καὶ M. xiv. [o] οὕτω M. xiv. 21. corr. οὐχ οὕτω M. 16. [p] τοῦτο M. 21. [q] ἱστορίας ἐστὶν· ἡ μὲν γὰρ ποίησις omittit M. 14. [r] πράγματα M. 14.

1 Τὰ γενόμενα.] Victorius γενόμενα pro γιγόμενα, præsenti in præteritum mutato, legendum ait. *Sylburgius.*

2 Ὁ γὰρ ἱστορικὸς.] Siquis integram *Herodoti* apud Græcos aut Thucydidis, apud Latinos T. Livii historiam, numeris instruxerit, nihilominus historiæ erunt. Sicut nonnulli Pharsaliam Lucani, poema esse haud admittunt. Quod non verum modo sibi argumentum delegerit, sed & paulo secus, quam poeta solet, imitationem instituerit. Cum nec numeris poetæ ipsi inter sese, verum imitatione distinguantur. *Heinsius.* *

3 Τούτῳ διαφέρει.] Bas. editio τοῦτο διαφέρει: de quo loquendi genere vise quæ supra ex Victorio annotavi in *cap.* 4. ℭ τούτῳ διαφέρουσι. Sylburgius.

ἀναγκαῖον,

ἀναγκαῖον, ὃ σοχάζε) ἡ ποίησις, ὀνόματα ἐπιτιθεμένη· [s] τὰ δὲ καθ' ἕκαστον, τί Ἀλκιβιάδης ἔπραξεν, ἢ [t] τί ἔπαθεν. Ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμῳδίας ἤδη τοῦτο δῆλον γέγονεν· συσήσαντες γὰρ τὸ μῦθον ἐξ εἰκότων, οὕτω τὰ τυχόντα [4] ὀνόματα [u] ἐπιτιθέασι, οὐκ ὥσπερ οἱ ἰαμβοποιοὶ [x] περὶ τῶν καθ' ἕκαστον ποιοῦσιν. Ἐπὶ δὲ τ᾽ τραγῳδίας τῶν γενομένων ὀνομάτων ἀντέχον). Αἴτιον δ' ὅτι πιθανόν ἐστι τὸ δυνατόν. Τὰ μὲν οὖν μὴ [y] γενόμενα, οὔπω πιστεύομεν εἶναι δυνατά· τὰ δὲ γενόμενα, φανερὸν ὅτι δυνατά. Οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο εἰ ἦν ἀδύνατα. Οὐ μὴν ἀλλὰ κ᾽ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, [z] [5] ἐνίαις μὲν ἓν ἢ δύο τῶν γνωρίμων ἐστὶν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα· ἐν ἐνίαις δὲ [a] ἀθέν· οἷον ἐν τῷ Ἀγάθωνος Ἀνθει. Ὁμοίως γὰρ ἐν τούτῳ τούτε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα πεποίη), κ᾽ οὐδὲν ἧττον εὐφραίνει. Ὡς' ὀ πάντως εἶναι ζητητέον [6] τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγῳδίαι εἰσὶν, ἀντέχεσθαι. Καὶ γὰρ γελοῖον τοῦτο ζητεῖν,

[s] τὸν M. 14. τὸ M. xiv. [t] omittit τὶ M. 16. [u] ſubjecere Val. [x] πρὸς M. 14. [y] γίνομενα M. 21. [z] ἐν ἐνίαις M. xiv. [a] οὐθ' ἓν M. 21.

4 Ὀνόματα ἐπιτιθέασι.] Vict. editio pro ἐπιτιθέασιν habet ὑποτιθέασι. In verſione tamen noſtram ſcripturam agnoſcit, *ſic quælibet nomina imponant.* Sylburgius.

5 Ἐνίαις μὲν ἓν.] Victorius ante ἐνίαις inſerit præpoſitionem ἐν: ſicut videlicet ſequenti verſu legitur ἐν ἐνίαις δέ. Sylburgius.

6 Τῶν παραδεδομένων.] Baſ. & Cam. Ed. omittunt articulum τῶν: & mox Cam. præſenti tempore legit παραδιδομένων: minus apte. Vocat vero hic μύθους παραδεδομένους (inquit Victorius) quos infra, *cap.* 14. appellat παρειλημμένους, ubi ait non licere poetis ſolvere fabulas acceptas à veteribus. *Sylburgius.*

ἐπεὶ

ἐπεὶ καὶ τὰ γνώρισμα ὀλίγοις γνώρισμά ἐστιν, ἀλλ' ὅμως εὐφραίνει πάντας. Δῆλον δ' ἂν ἐκ τούτων, ὅτι τὸ ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητήν, ἢ τῶν μέτρων, [b] ὅσῳ ποιητὴς κατὰ τὴν μίμησίν ἐστι. Μιμεῖται δὲ τὰς πράξεις. Κἂν ἄρα συμβῇ γενόμενα ποιεῖν, ἀθὲν ἧττον ποιητής ἐστι· τῶν γὰρ γενομένων, ἔνια οὐδὲν κωλύει τοιαῦτα εἶναι, οἷα ἂν εἰκὸς γένοιτο καὶ δυνατὰ γενέσθαι, [c] καθ' ὃ ἐκεῖνος αὐτῶν ποιητής ἐστι. [7] [d] Τῶν δὲ ἁπλῶν μύθων καὶ πράξεων, αἱ Ἐπεισοδιώδεις εἰσὶ χείριστοι. Λέγω δ' Ἐπεισοδιώδη μῦθον, ἐν ᾧ τὰ ἐπεισόδια μετ' ἄλληλα ἢ εἰκὸς, ἢ ἀνάγκη εἶναι. Τοιαῦτα δὲ ποιοῦσι, [8] ὑπὸ μὲν τῶν φαύλων ποιητῶν δι' αὐτούς· ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν, διὰ τοὺς [e] ὑποκριτάς. Ἀγωνίσματα γὰρ ποιοῦντες, καὶ πρὸς τὴν δύναμιν [f] παρατείνοντες [g] μῦθον, πολλάκις διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς. Ἐπεὶ δὲ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἡ μίμησις, ἀλλὰ καὶ

[b] ὅσων ὁ ποιητὴς M. 21. corr. [c] καθὸ M. 21. [d] Præmittit titulum rubricatum in margine Περὶ τῶν ἁπλῶν μύθων M. 16. [e] κριτὰς M. xiv. [f] παρατείνοντες M. 16. [g] μῦθον omittit M. 16.

7 Τῶν δὲ ἁπλῶν. Margo Editionis Du-Vall. Forte, ἁπλῶς δὲ τῶν μύθων, ait *Caſtelvetrus*.

8 Ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν.] Epiſodicas haſce conſtitutiones tam à bonis interdum, quam ab ineptis fieri poetis monet *Ariſtoteles*. Ab his quidem propter ignorantiam: ab illis argumenti producendi cauſâ. Idque ſpectatoribus ut ſatisfacerent: vel ut æmulos, cum quibus tum certabant, (certare enim & contendere inter ſeſe Tragici ſub judice ſolebant) ſicut laude ita magnitudine æquarent. Quo fiebat, ut nonnunquam minus aptis, etiam ſubinde longe admodum petitis, uterentur. *Heinſius.*

φοβε-

φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν· [9] ταῦτα δὲ [h] γίνεται μάλιστα τοιαῦτα, καὶ μᾶλλον [i] ὅταν γένηται παρὰ τὴν δόξαν δι' ἄλληλα· τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἔχει μᾶλλον, ἢ εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου καὶ τῆς τύχης· ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα θαυμασιώτατα δοκεῖ, [10] [k] ὅσοι ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γεγονέναι· [11] [l] οἷον, ὁ ἀνδριὰς ὁ τοῦ Μίτυος ἐν Ἄργει ἀπέκτεινε τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου τῷ Μίτυϊ, θεωροῦντι ἐμπεσών. Ἔοικε γὰρ τὰ τοιαῦτα οὐκ εἰκῇ γενέσθαι. Ὥστε ἀνάγκη τοὺς τοιούτους εἶναι καλλίους μύθους.

[h] γίνεσθαι καὶ μάλιστα καὶ μᾶλλον M. omnes. [i] ὅτ' ἂν M. 21. [k] ὅστε πως M. 14. [l] οἷον ὡς M. xiv. 16. 21.

9 Ταῦτα δὲ γίνεται μάλιστα τοιαῦτα.] Scribe, θαυμαστὰ γίνεται μάλιστα τοιαῦτα. Talia enim, inquit, maximam excitare admirationem solent. Sequitur autem, τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἔχει μᾶλλον. *Heinsius.*

10 Ὅσοι ὥσπερ ἐπίτηδες.] Callimachus in Epigramm.

Στήλην μητρυιῆς, μικρὸν λίθον, ἔστεφε κάρφος,
Ὡς βίον, ἠλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος.
Ἡ δ', ταφῷ κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πιοῦσα.
Φεύγετε μητρυιῆς καὶ πίφον οἱ σώφρονες.

11 Οἷον, ὁ ἀνδριάς] Vict. & Cam. ante ὁ ἀνδριὰς addunt ὡς. Ibidem pro Μίτυος apud Plutarch. de sera numinis vindicta, pag. 982. legitur Μίτυ. Sylburgius.

ΚΕΦ. ι.

Μύθων Διαφορά.

ΕΙΣΙ δὴ τῶν μύθων [m] οἱ μὲν ἁπλοῖ, οἱ δὲ πεπλεγμένοι. Καὶ γὰρ αἱ πράξεις ὧν μιμήσεις οἱ μῦθοί εἰσιν, εὐθὺς ἄρχεσθαι εὐθὺς ὅσαι τοιαῦται. Λέγω δὲ ἁπλῆν

[m] οἱ μὲν ἁπλοῖ, οἱ δὲ πεπλεγμένοι καὶ γὰρ οἱ omittit M. 14.

μὴ πρᾶξιν, [1] ἧς γενομένης, ὥσπερ ὤφελεν, συνεχὴς ἢ μιᾶς, ἄνευ περιπετείας ἡ ἀναγνωρισμὸς ἡ μετάβασις γίνεται. [2] Πεπλεγμένη [n] δὲ, ἐξ ἧς μετὰ ἀναγνωρισμοῦ, ἢ περιπετείας, ἢ ἀμφοῖν, ἡ μετάβασίς ἐστι. Ταῦτα δὲ δεῖ [o] γενέσθαι ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τοῦ μύθου, [p] ὥστε ἐκ τῶν προγεγενημένων [q] συμβαίνειν, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ κατὰ τὸ εἰκὸς [r] γίγνεσθαι ταῦτα. Διαφέρει γὰρ πολὺ [s] γίνεσθαι τάδε διὰ τάδε, ἢ μετὰ τάδε.

n δὲ λέξις μετὰ M. 14. 16. 21. δὲ πρᾶξις μετὰ M. xiv. o γίνεσθαι M. 21. p ὥσπερ M. 14. q συμβαίνει M. 14. 16. r γίνεσθαι ταῦτα. Διαφέρει γὰρ πολὺ omittit M. 14. s τὸ γίνεσθαι M. xiv. 21. ita correctum in 16.

1 Ἧς γενομένης.] Vict. Editio pro γενομένης habet γινομένης, præsenti tempore, ejusdem tamen versio, *qua facta*, non respuit præteritum. *Sylburgius.*

2 Πεπλεγμένην δέ.] Victor. Cam. & Ald. πεπλεγμένη, nominativo casu. Basil. & nos eum casum retinuimus qui paulo ante præcessit, λέγω δ' ἁπλῆν μὲν πρᾶξιν. Sylburgius.

ΚΕΦ. ια.

Περὶ περιπετείας καὶ ἀναγνωρίσεως.

Ἔστι δὲ περιπέτεια μὲν ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν [1] πραττομένων μεταβολὴ, καθάπερ εἴρηται. Καὶ τοῦτο δέ, ὥσπερ λέγομεν, κατὰ τὸ εἰκὸς, ἢ ἀναγκαῖον. Ὥσπερ [2] ἐν τῷ Οἰδίποδι ἐλθὼν ὡς εὐφρανῶν τὸν Οἰδίπουν,

1 Πραττομένων μεταβολή.] Victorii editio πραγμάτων pro πρᾶττομένων. Attamen ejus versio nostram quoque lectionem agnoscit, *eorum quæ aguntur.* Sylburgius.

2 Ἐν τῷ Λυγκεῖ.] Sophoclis locus est in Oedipo Tyranno. *Sylburgius.*

κὴ

καὶ [t] ἀπαλλάξων τὸ περὶ τὴν μητέρα φόβον, δηλώσεις [u] ὅστις ἦν, τοὐναντίον ἐποίησε. Καὶ [3] ἐν τῷ [x] Λυγκεῖ, ὁ μὲν ἀγόμενος, ὡς ἀποθανούμενος, ὁ δὲ Δαναὸς [y] ἀκολουθῶν, ὡς ἀποκτενῶν· τὸ μὲν σωθῆναι ἐκ τῶν πεπραγμένων ἀποθανεῖν, τὸ δὲ σωθῆναι. Ἀναγνώρισις [z] δ' ἐστὶν, ὥσπερ καὶ τοὔνομα σημαίνει, ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μεταβολὴ, ἢ εἰς φιλίαν, ἢ [a] ἔχθραν τῶν πρὸς εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν ὡρισμένων. Καλλίστη δὲ ἀναγνώρισις, ὅταν ἅμα περιπέτεια [b] γίνωνται, [4] ὡς [c] ἔχει ἐν τῷ Οἰδίποδι. Εἰσὶ μὲν οὖν καὶ ἄλλαι ἀναγνωρίσεις· καὶ γὰρ πρὸς ἄψυχα καὶ τὰ τυχόντα ἐστὶν [d] ὅτε, ὥσπερ εἴρηται, [e] συμβαίνει· καὶ εἰ πέπραγέ τις, ἢ μὴ πέπραγεν, ἐστὶν ἀναγνωρίσαι· ἀλλ' ἡ μάλιστα τοῦ μύθου, καὶ ἡ μάλιστα πρᾶξεως, ἡ εἰρημένη ἐστίν. Ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώ-

t ἀπαλλάξας M. 14. u ὅς M. omnes. x μιμεῖσθαι M. 14. 16. inter imitandum Vall. y ἀκολουθῶν omittit M. xiv. z δὲ ὥσπερ M. omnes. a εἰς ἔχθραν M. xiv. 21. b γίνονται M. xiv. 14. 21. c ἔχει ἡ ἐν τῷ Οἰδίποδι M. xiv. 16. 21. ἐν τῷ Οἰδίποδι ἔχει M. 14. d ὅτε omittunt M. omnes. e συμβαίνειν M. xiv.

3 Ἐν τῷ Λυγκεῖ.] Simile eſt Peripetiæ exemplum, quod Ariſtot. ex Lynceo (Tragœdiæ id nomen) adducit. Nam cum Danaus interfecturus ſequeretur Lynceum, idque omnes jam futurum crederent, contra evenit: evadebat enim Lynceus, mactabatur Danaus. Quæ manifeſta ſane in contrarium mutatio. Quarum in altera felicitas in infelicitatem; in altera, quæ duplici mutatione conſtat, in felicitatem Lyncei felicitas, Danai in infelicitatem præter expectationem mutatur felicitas. *Heinſius.* *

4 Ὡς ἔχει ἐν τῷ Οἰδίποδι.] Plures calamo exarati libri habent, non ut antea excuſi, ὡς ἔχει ἐν τῷ Οἰδίποδι, ſed οἷον ἔχει ἡ ἐν τῷ Οἰδίποδι. Quare ut fidem illorum ſequerer, & quia magis expreſſum in ea eſt, quod ſignificare voluit *Ariſtoteles*, ipſam recepi, ait Victorius. *Sylburgius.*

ρισις καὶ [f] περιπέτεια ἢ ἔλεον ἔχει, ἢ φόβον· [g] οἷων [h] πράξεων [5] ἡ τραγῳδία μίμησις ὑπόκειται. Ἔτι ἢ καὶ τὸ ἀτυχεῖν [i] καὶ τὸ εὐτυχεῖν ἐπὶ τῶν τοιούτων συμβήσεται· [6] ἐπειδὴ ἡ ἀναγνώρισις τινῶν ἐστιν ἀναγνώρισις. Ἔτι δὲ [l] ἀναγνωρίσεις, αἱ μὲν εἰσι θατέρου πρὸς [k] τὸ ἕτερον μόνον, [7] ὅτ' ἂν ᾖ δῆλος ἕτερος, [m] τίς ἐστιν· ὅτε * δ' ἀμφοτέρους δεῖ ἀναγνωρίσαι· οἷον, ἡ μὲν Ἰφιγένεια τῷ Ὀρέστῃ ἀνεγνωρίσθη ἐκ τῆς πέμψεως τῆς ἐπιστολῆς· ἐκείνῳ δὲ πρὸς τὴν Ἰφιγένειαν ἄλλης ἔδει ἀναγνωρίσεως.

[f] περιπέτειαν M. 14. [g] οἷον M. 14. 16. 21. [h] πράξεως M. 14. [i] ἢ εὐτυχεῖν M. xiv. [k] τίς omittit M. 21. [l] ἀναγνωρίσεις omittunt M. omnes. [m] τίς omittit M. 21. * δι' ἀμφοῖν Ald. ob utrosque Vall.

5 Ἡ τραγῳδία μίμησις.] Placet (inquit Victor.) Græca hæc lectio, quæ in primo excusis libris, & in calamo etiam scriptis à me inventa est, ἡ τραγῳδία μίμησις ὑπόκειται. Nam in quosdam excusos postea irrepsit, ἡ ἐν τραγῳδίᾳ μίμησις, addita præpositione, & variato casu nominis quod consequitur. *Sylburgius.*

6 Ἐπειδὴ ἡ ἀναγνώρισις.] Victorius post συμβήσεται novam sectionem inchoat, contractisque duabus illis periodis in unam, sic legit hunc locum, Ἐπεὶ δὴ ἡ ἀναγνώρισις τινῶν ἐστιν ἀναγνώρισις, ἀναγνωρίσεις αἱ μὲν εἰσὶ θατέρου πρὸς τὸ ἕτερον μόνον. Quam lectionem à Paccio quoque & Madio animadversam fuisse, in vetustissimo etiam exemplari ejus à se reperta esse vestigia. *Sylburgius.*

7 Ὅτ' ἂν ᾖ.] Camot. editio ὅταν, conjuncte. *Sylburgius.*

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ιβ.

Μέρη τραγῳδίας κατὰ τὸ ποσὸν, καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα.

Δυο μὲν οὖν τῆς μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστὶ, περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις· τρίτον δὲ, πάθος. Τούτων δὲ περιπέτεια μὲν καὶ ἀναγνώρισις εἴρηται· πάθος δέ ἐστι πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὀδυνηρά· οἷον [n] οἵτε ἐν τῷ φανερῷ θάνατοι, καὶ αἱ περιωδυνίαι καὶ τρώσεις, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Μέρη δὲ τραγῳδίας, [1] οἷς μὲν ὡς εἴδεσι δεῖ χρῆσθαι, πρότερον εἴπομεν. Κατὰ δὲ τὸ ποσὸν, καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα, τάδε ἐστί· Πρόλογος, Ἐπεισόδιον, Ἔξοδος, Χορικόν· καὶ τούτου, τὸ μὲν Πάροδος, τὸ δὲ Στάσιμον. Κοινὰ μὲν [o] ἅπαντων ταῦτα· ἴδια δὲ, τὰ ἀπὸ [p] σκηνῆς καὶ Κόμμοι. Ἔστι δὲ Πρόλογος μὲν, μέρος ὅλον τραγῳδίας [p] τὸ πρὸ χοροῦ Παρόδου. Ἐπεισόδιον δὲ, μέρος ὅλον τραγῳδίας, [q] τὸ μεταξὺ ὅλων χορικῶν μελῶν. Ἔξοδος δὲ, μέρος ὅλον τραγῳδίας, μεθ' ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ [r] μέλος. Χορικοῦ δὲ, Πάροδος μὲν, ἡ πρώτη

n ὅτε M. 16. 21. o ἅν omittunt M. xiv. 16. 21. p τὸ πρὸ χόρου παρόδου: ἐπεισόδιον δὲ μέρος ὅλον τραγωδίας omiserat M. 21. addita postea in margine; sed pro ἐπεισόδιον additum ἐπεισοδίων. q τὸ μεταξὺ, &c. usque ad μεθ' ὃ exclusive omittunt M. xiv. 14. τὸ μεταξὺ ὅλων χορικῶν μελῶν expuncta fuerunt in contextu M. 21. ac deinde ab alia manu reddita sunt in margine. r μέρος M. 16. 21. cor.

1 Οἷς μὲν ὡς εἴδεσι.] Camot. Edit. omittit ὡς ante εἴδεσι: at non item Victorius, ut declarat versio, *quibus quidem ut formis uti oportet.* Sylburgius.

λέξις

λέξις ὅλη χορῦ. Στάσιμον δὲ, μέλος χορῦ, τὸ ἄνευ ἀναπαίστου καὶ τροχαίου. Κόμμος δὲ, θρῆνος κοινὸς χοροῦ καὶ ἀπὸ σκηνῆς. [2] Μέρη μὲν ἂν τραγῳδίας, οἷς μὲν [3] δεῖ χρῆσθαι, πρότερον [s] εἴρηται. Κατὰ δὲ τὸ ποσὸν, καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται [t] κεχωρισμένα ταῦτ' ἐστίν.

s εἴπαμεν M. 16. 21. εἴπομεν M. xiv. 14. t κεχωρισμένα ταῦτα, ταῦτ' M. 16.

2 Μέρη μὲν ἂν.] Victorius pro μὲν ἂν habet δέ. Idem mox post οἷς μὲν inferit ὡς εἴδεσι, ut supra itidem est, οἷς μὲν ὡς εἴδεσι δεῖ χρῆσθαι. *Sylburgius.*

3 Δεῖ χρῆσθαι.] *Bas.* Editionis margo pro χρῆσθαι habet ἐσχηματίσθαι: quod cum loco jam citato non congruit. Ibidem Victorius pro εἴρηται habet εἴπαμεν. *Sylburgius.*

ΚΕΦ. ιγ.

[1] Ὧν δεῖ σοχάζεσθαι, καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συνίστανται τὰς μύθους· καὶ πόθεν ἔστι τὸ τῆς τραγῳδίας ἔργον.

Ὧν [u] δὲ δεῖ σοχάζεσθαι, καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συνίστανται τὰς μύθους, καὶ πόθεν ἔστι τὸ τῆς τραγῳδίας ἔργον, ἐφεξῆς ἂν εἴη [x] λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις. [y] Ἐπειδὴ οὖν δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς καλλίστης τραγῳδίας, μὴ ἁπλῆν, ἀλλὰ πεπλεγμένην, καὶ ταύτην φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν εἶναι μιμητικὴν (τοῦτο γὰρ ἴδιον τῆς τοιαύτης μιμήσεώς ἐστι) πρῶτον μὲν δῆλον, ὅτι οὔτε τοὺς

u ὡς M. omnes. x ῥητέον M. 14. y ἐπεὶ M. M. 21. corr.

1 Ὧν ᾗ δεῖ.] Camot. ὡς ᾗ pro ὧν δεῖ: parum apte. *Sylburgius.*

ἐπιεικεῖς

ἐπιεικεῖς ἄνδρας δεῖ μεταβάλλοντας φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυσυχίαν· ἃ γὰρ φοβερὸν, ἁδὲ ἐλεεινὸν τοῦτο, ἀλλὰ [z] μιαρόν ἐστιν· ἄτε τὰς μοχθηρὰς ἐξ ἀτυχίας εἰς εὐτυχίαν· (ἀτραγῳδότατον γὰ τοῦτό ἐστι· πάντων ἁδὲν γὰ ἔχει ὧν δεῖ· οὔτε γὰρ φιλάνθρωπον, ἄτε ἐλεεινὸν, ἄτε φοβερόν ἐστιν) ἁλλ' [a] αὖ τ' σφόδρα πονηρὸν, ἐξ εὐτυχίας εἰς δυσυχίαν μεταπίπτειν. [b] Τὸ μὲν γὰρ φιλάνθρωπον ἔχοι ἂν ἡ τοιαύτη σύστασις, ἀλλ' ἄτε ἔλεον ἄτε φόβον. Ὁ μὲν γὰρ [2] περὶ τ' ἀνάξιόν ἐστι δυστυχοῦντα, ὁ δὲ περὶ τ' ὅμοιον. ἔλεος μὲν, περὶ τὸν ἀνάξιον· φόβος δὲ, περὶ τὸν ὅμοιον. Ὥστε ἄτε ἐλεεινὸν, [3] ἄτε φοβερὸν [c] φαίνε᾽) τὸ συμβαῖνον. Ὁ μεταξὺ ἄρα τούτων λοιπός. Ἔστι δὲ τοιοῦτος, ὁ μήτε ἀρετῇ διαφέρων, καὶ δικαιοσύνῃ, μήτε διὰ κακίαν [d] καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλων εἰς τὴν δυσυχίαν, ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν τινὰ, τῶν ἐν μεγάλῃ δόξῃ ὄντων καὶ εὐτυχίᾳ· οἷον, Οἰδίπους καὶ Θυέστης, καὶ οἱ ἐκ

[z] μικρόν M. 14. [a] αὐτὸ M. 14. 21. αὖ τὸ M. xiv. 16. [b] τὸ M. 16. corr. τί. [c] erit Vall. [d] καὶ μοχθηρίαν omittit M. xiv.

2 Περὶ τ' ἀνάξιον.] τ' ἀνάξιον δυστυχοῦντα dicit, pro τ' ἀναξίως δυστυχοῦντα: de quo loquendi genere dictum in Rhetor. lib. 2. cap. 9. "ἐπὶ τοῖς ἀναξίοις "κακοπραγοῦσιν: *Basil. Edit.* "*margo*, τοῖς ἀναξίως κακοπρα- "γοῦσιν *quam lectionem & Mo-* "*rell. annotavit ex antiqua tra-* "*latione, & fidelissimo Victorii* "*libro. Idem Victorii Codex* "*mox itidem*, ἐπὶ τοῖς ἐναντίως "κακοπραγοῦσι: *quæ lectio est* "*etiam in Basil. Edit. margine.* "*Sic infra, Rhet.* πρὸς Ἀλέξανδ. "pag. 219. v. 23. ἐπιδεικνύν- "τες ὡς ἀναξίως δυστυχοῦμεν." Non absimilis structuræ forma est Eth. Eudem. 78. 12. 95. 19. *Sylburgius.*

3 Οὔτε φοβερὸν φαίνεται.] Victorius pro φαίνε᾽) legit ἔστι, quod & calamo exarati libri sic habeant, & sententia ea sit verior. *Sylburgius.*

τῶν

τῶν τοιούτων γενῶν ἐπιφανεῖς ἄνδρες. Ἀνάγκη ἄρα τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον ἁπλοῦν εἶναι [e] μᾶλλον ἢ διπλοῦν, ὥσπερ τινές φασι, καὶ μεταβάλλειν οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυσυχίας, ἀλλὰ τἀναντίον ἐξ εὐτυχίας εἰς δυσυχίαν, μὴ διὰ μοχθηρίαν, ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν μεγάλην, ἢ οἵου εἴρηται, ἢ βελτίονος μᾶλλον ἢ χείρονος. Σημεῖον δὲ καὶ τὸ γιγνόμενον. [4 f] Πρὸ τοῦ μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ τοὺς τυχόντας [5] μύθους ἀπηρίθμουν· νῦν δὲ, περὶ ὀλίγας οἰκίας [6] αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συνετίθενται· οἷον περὶ Ἀλκμαίωνα, καὶ Οἰδίπουν, καὶ Ὀρέστην, καὶ Μελέαγρον, καὶ Θυέστην, καὶ Τήλεφον, καὶ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ παθεῖν δεινὰ, ἢ ποιῆσαι. Ἡ μὲν οὖν κατὰ τὴν τέχνην καλλίστη τραγῳδία, ἐκ ταύτης τῆς συστάσεώς ἐστι. Διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες τὸ αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν, [7] ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, καὶ πολλαὶ αὐτοῦ εἰς δυσυχίαν τελευτῶσι. Τοῦτο γάρ ἐστιν, ὥσπερ εἴρηται, ὀρθόν. Σημεῖον δὲ μέγιστον· ἐπὶ γὰρ τῶν σκηνῶν καὶ τῶν ἀγώνων τραγικώτατα αἱ τοιαῦται φαίνονται, ἂν [g] κατορθῶσι.

[e] ἢ μᾶλλον M. 14. & Ald. [f] πρῶτον M. omnes. [g] κατορθῶσι M. 14. 16. 21.

4 Πρὸ τοῦ μὲν γάρ.] Hac parte diſcedunt calamo ſcripti libri, quos vidi, ab excuſis puſilla in re, & quæ ſenſum pene non variat, cum enim impreſſi habeant πρὸ τοῦ illi habent πρῶτον: ait Vict. *Sylburgius.*

5 Μύθους ἀπηρίθμουν.] Scribendum exiſtimo, quamvis inſolentiore voce, ἀπειρίθμουν. Ut ſit ἀπερρυθμεῖν, ſicut alibi μεταρρυθμεῖν, & ſimilia, ἀντὶ τοῦ μεταρρυθμίζειν. *Heinſius.*

6 Αἱ κάλλισται τραγῳδίαι.] Victorii Edit. ante αἱ κάλλισται inſerit καὶ: ſed in verſione omittit eam particulam. *Sylburgius.*

7 Ὅτι τοῦτο δρᾷ.] Cam. *Edit.* ὅθεν pro ὅτι: parum convenienter. *Sylburgius.*

Καὶ

Καὶ ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν φαίνεται. [8] Δευτέρα [h] δὲ, ἡ πρώτη λεγομένη ὑπό τινων ἐστὶ σύστασις, [i] ἡ διπλῆν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα, καθάπερ ἡ Ὀδύσσεια, καὶ τελευτῶσα ἐξ ἐναντίας τοῖς βελτίοσι καὶ χείροσι. Δοκεῖ δὲ εἶναι πρώτη διὰ τὴν τῶν θεάτρων ἀσθένειαν· ἀκολουθοῦσι γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχὴν ποιοῦντες τοῖς θεαταῖς. Ἔστι δ' οὐκ αὕτη ἀπὸ τραγῳδίας ἡδονή, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κωμῳδίας οἰκεία. [9] Ἐκεῖ γὰρ ἂν οἱ ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ·

h δὴ M. 14. 16. & Ald. i ἢ M. 16.

8 Δευτέρα δ', ἡ πρώτη.] Basil. & Cam. Editiones omittunt articulum ἡ ante πρώτη: minus belle. Quare Victorium sequi libuit. Idem adnotat, in quibusdam editionibus perperam fuisse δὴ pro δ' ἡ: emendationisque suæ auctores citat libros calamo exaratos. *Sylburgius.*

9 Ἐκεῖ γὰρ ἂν οἱ ἔχθιστοι.] Ne hic quidem nasum suum doctissimi consuluerunt viri. Nam cum postremo de Fabula, cujus duplex est Constitutio, agit, quo hæc referes? Talem esse certum est Sophoclis Electram. E personis enim ἀνομοίοις κατ' ἦθος constat, & diversum illis tribuit exitum. Electra est τῶν βελτιόνων: ergo primo est infelix, mox felix. Clytemnestra & Ægisthus τῶν φαύλων: ergo primo felices, mox sunt infelices. Nam quæ Petrus Victorius de duplici constitutione prolixe notat, non sunt nauci. Quærit Philosophus, utra sit præstantior, talisne, an quæ simplicem Constitutionem habet, & è felicitate in felicitatem terminatur. Dupliciter respondet. Posteriorem per se esse præstantiorem: alteram, populi respectu, qui placido exitu magis delectatur. Sed an hoc requiritur, ut duo in ea repræsententur inimici? Minime. An ut iterum concilientur? minime gentium. Perfectum διπλῆς συστάσεως exemplum est in Odyssea, ipso divino magistro teste. An aliquid ibi tale? Nihil. An in Sophoclis Electra? Non. Nec enim Ulysses cum procis, neque Orestes cum Ægistho conciliatur. Vides ne colorem quidem esse, quo conjungi cum superioribus hæc possint. Quid ergo? Noli dubitare, mutilum esse locum & defectum. Deest tale aliquid, ὃ ἐὰν συμβῇ αὐτὸς συναπολλυῆναι.

οἷον, Ὀρέσης καὶ Αἴγισθος, φίλοι [k] γιγόμενοι ἀπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται, καὶ ἀποθνήσκει ἀδεὶς ὑπ' ἀδενός.

[k] γινόμενοι M. 14.

κατακλαγῆναι. Hoc modo: ἀκολουθοῦσι γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχὴν ποιοῦντες τοῖς θεαταῖς· καὶ ἐὰν συμβῇ αὐτοὺς σωκατακλαγῆναι. Ἔστι δ' οὐχ αὕτη ἀπὸ τραγῳδίας ἡδονή, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κωμῳδίας οἰκεία· ἐκεῖ γὰρ ἂν οἱ ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ, οἷον Ὀρέστης & Αἴγισθος, φίλοι γιγόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται καὶ ἀποθνήσκει ἀδεὶς ὑπ' ἀδενός. Qui duplicem faciunt Conſtitutionem, aliquid populo tribuunt, &, ut ipſe magiſter loquitur, κατ' εὐχὴν ποιοῦσι τοῖς θεαταῖς. Quia aliter exitus eſt placidior & felix. Ut Ulyſſis, ut Electræ. Qui vero duos inter ſeſe contendentes inducunt, qui mox conciliantur, & placide ſine noxa aut cæde diſcedunt, multo magis. Sicut in Ajace Sophoclis, Teucer & Menelaus ac Agamemnon, qui mox interventu Ulyſſis conciliantur. Quanquam veniam in iſto dramate ſcriptor maximus meretur, quia extra τὴν σύστασιν, ſive ipſam fit Conſtitutionem Fabulæ, quæ nihil eſt aliud, quam inſania Ajacis & mors. Reliqua extendendi Dramatis cauſa à poëta ſunt addita, ne in commiſſione aut deficeret, aut alias non æquaret Tragœdias. Hoc ergo populo placet, verum perperam. Non enim Tragœdiæ propria voluptas talis, ſed Comœdiæ: cujus propria eſt voluptas illa, inquit magnus doctor. *Heinſius.*

ΚΕΦ. ιδ'.

Τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν πῶς ἐκβασκευάζει.

ΕΣΤΙ μὲν οὖν τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν ἐκ τῆς ὄψεως γίνεσθαι. [1] Ἔστι δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τῶν πραγμάτων, ὅπερ ἐστὶ πρότερον καὶ ποιητοῦ ἀμείνονος. Δεῖ

1 Ἔστι δ' καὶ ἐξ αὐτῆς.] Præclare præcipit Philoſophus, ita abſque ullo hiſtrionis artificio aut ope conſtituendam eſſe

γὰ καὶ ἄνα ἓ ὁρᾶν ὅτω σωιεςάναι τὸν μῦθον, ὡςε τὸν ἀκέονθα τὰ ωράγματα γινόμενα καὶ φρίτειν καὶ ἐλεεῖν ἐκ τῶν συμβαινόντων· ἅπερ ἂν πάθοι τίς ἀκέων τὸν ἓ Οἰδίποδος μῦθον. Τὸ δὲ ΔΙὰ τῆς ὄψεως τᾶτο ωΘασκευάζειν [1] ἀτεχνότερον, καὶ χορηγίας δεόμενόν ἐςιν. Οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν ΔΙὰ τῆς ὄψεως, ἀλλὰ [2] τὸ τερατῶδες μόνον ωΘασκευάζοντες, ὐδὲν τραγῳδίᾳ κοινωνᾶσιν· οὐ γὰρ πᾶσαν δεῖ ζητεῖν ἡδονὴν ἀπὸ τραγῳδίας, ἀλλὰ ἢ τ οἰκείαν. Ἐπεὶ δὲ [3] ἢ τ ἀπὸ [m] ἐλέυς καὶ φόβς διὰ μιμήσεως δεῖ ἡδονὴν ωαρασκευάζειν τὸν ποιητὴν, φανερὸν ὡς τᾶτο ἐν τοῖς ωράγμασιν ἐμποιητέον. Ποῖα ἓν δεινὰ, ἢ ποῖα οἰκτρὰ φαίνε) τῶν συμπιπτόντων, λάβωμεν. Ἀνάγκη δὲ, ἢ φίλων εἶναι πρὸς ἀλλήλυς τὰς τοιαύτας πεάξεις, ἢ ἐχθρῶν, ἢ μηδετέρων. Ἂν μὲν ἓν ἐχθρὸς ἐχθρὸν [n] ἀποκλείνῃ, ὐδὲν ἐλεεινὸν ὅτε ποιῶν, ὅτε

[1] ἀτεχνώτερον M. 16. & Ald. [m] ἐλέου M. xiv. 21. [n] ἀποκλείνῃ omittunt M. omnes & Ald.

Fabulam, ut qui audiat solummodo, aut legat, miseratione perfundatur & horrore. Quod & factum in Oedipode Tyranno Sophoclis ostendit. *Heinsius.*

2 Τὸ τερατῶδες.] Hæc in Æschylum dicta: qui cum Eumenidas docuit, Furias in scenam tanto numero, adeo horribili ornatu induxit, ut populum universum terror invaderet, pueri à pavore exanimarentur, gravidæ mulieres abortum facerent; habes in laudatis Pollucis (*Vid. Petiti notam pag.* 13.) verbis, & testatur Auctor vitæ Æschyli: πνὶς δέ φασιν, ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων τοσῶνδε εἰσαγαγόντα τ Χορὸν, τοσᾶτον ἐκπλῆξαι τ δῆμον, ὡςε τὰ μὲν νήπια ἐκψύξαι, τὰ δ' ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι. *Petitus.*

3 Τὴν ἀπὸ ἐλίας.] Victor. pro ἐλίας, habet ἐλίᾳ: more parisyllaborum, ut supra, *cap.* 11. ἢ ἕλιον ἕξει, ἢ φοβεῖ. *Sylburgius.*

μέλλων [o] δείκνυσι, πλὴν κατ' αὐτὸ τὸ πάθος· ὐδ' [p] ἂν μηδ' ἑτέρως ἔχοντες. Ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλίαις ἐγγένηται τὰ πάθη· οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν, ἢ υἱὸς πατέρα, ἢ μήτηρ υἱὸν, ἢ υἱὸς μητέρα [q] ἀποκτείνῃ, [r] ἢ μέλλῃ, ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο [s] δρᾷ, ταῦτα ζητητέον. Τὰς μὲν οὖν παρειλημμένας μύθους λύειν οὐκ ἔστι. Λέγω δ' οἷον τὴν Κλυταιμνήστραν [t] ἀποθανοῦσαν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου, καὶ τὴν [5] Ἐριφύλην ὑπὸ τοῦ Ἀλκμαίωνος. Αὐτὸν δὲ εὑρίσκειν δεῖ, καὶ τοῖς παραδεδομένοις χρῆσθαι καλῶς. Τὸ δὲ καλῶς τί λέγομεν, [u] εἴπωμεν συμφέρον. [v] Ἔστι μὲν γὰρ οὕτω γίνεσθαι τὴν πρᾶξιν, ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, εἰδότας καὶ γινώσκοντας· καθάπερ καὶ Εὐριπίδης ἐποίησεν ἀποκτείνασαν τοὺς παῖδας [x] τὴν Μήδειαν. [v] Ἔστι δὲ πρᾶξαι μὲν, ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξαι τὸ δεινὸν, εἶθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν, ὥσπερ ὁ Σοφοκλέους Οἰδίπους. Τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δράματος· ἔν [y] δὲ αὐτῇ τῇ τραγῳδίᾳ· οἷον ὁ [6] [z] Ἀλκμαίων ὁ Ἀγυδάμαντος, ἢ ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ

o δείκνυσι omittunt M. omnes. p αὖ M. xiv. q ἀποκτείνει M. 16. 21. r μέλλει M. 16. 21. s δρᾶν M. 14. 16. 21. & Ald. t ἀποθανοῦσαν omittit M. xiv. u εἴπομεν M. 16. & Ald. x τὴν omittit M. 14. y αὐτῇ δὲ τῇ M. 21. corr. z Ἀλκμάιονος Ἀγυδάμαντος M. xiv. 21. Ἀλκμαίωνος Ἀγυδάμας M. 16. & Ald. Alcmaeonis Aſtydamantus Vall.

4 [3] Ἢ μέλλῃ, ἢ τοιοῦτον.] In textu Heinſiano; ut & in Edit. Pariſiana, anno 1629, quæ Heinſium in omnibus ſecuta eſt, ita legitur, ἢ μέλλῃ τοιοῦτόν τι ἄλλο δρᾶν. Sed in verſione noſtram *Heinſius* agnoſcit lectionem: *vel interfecturus videatur, aut tale aliquid agat.*

5 Ἐριφύλην.] Notiſſima fabula. Hom. vocat Odyſſ. λ. ξυμερήν τ' Ἐριφύλην. Virgilius Æneid. 6. v. 445. Mœſtamque Eriphylem, Crudelis nati monſtrantem vulnera cernit.

6 Ἀλκμαίων ὁ Ἀγυδάμαντος.] Baſil. & Camot. Editiones habent ὁ Ἀλκμαίωνος Ἀγυδάμας. Sed

τραυματία Ὀδυσσεῖ. Ἔτι δὲ [7] τρίτον πρὸς ταῦτα, τὸ μέλλοντα ποιεῖν τι τῶν ἀνηκέστων δι' ἄγνοιαν, ἀναγνωρίσαι πρὶν ποιῆσαι· καὶ πρὸς ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄλλως. Ἢ γὰρ πρᾶξαι [a] ἀνάγκη, ἢ μή· καὶ εἰδότας, ἢ μὴ εἰδότας. Τούτων δὴ τὸ μὲν γινώσκοντα μελλῆσαι, καὶ μὴ πρᾶξαι, χείριστον. Τό, τε γὰρ [b] μιαρὸν ἔχει, καὶ ὠμὸν τραγικόν· ἀπαθὲς γάρ. Διόπερ οὐδεὶς ποιεῖ ὁμοίως, εἰ μὴ ὀλιγάκις· οἷον, ἐν Ἀντιγόνῃ τὸν Κρέοντα ὁ Αἵμων. [c] Τὸ γὰρ πρᾶξαι δεύτερον. Βέλτιον δὲ τὸ ἀγνοοῦντα μὲν πρᾶξαι, πράξαντα δὲ ἀναγνωρίσαι. Τό, τε γὰρ [d] μιαρὸν οὐ πρόσεστι, καὶ ἡ ἀναγνώρισις ἐκπληκτικόν. Κράτιστον δὲ τὸ τελευταῖον. Λέγω δὲ οἷον ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἡ Μερόπη μέλλει τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὔ, ἀλλ' [e] ἀνεγνώρισε· καὶ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἡ ἀδελφὴ τὸν ἀδελφόν· [f] καὶ ἐν τῇ Ἕλλῃ ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλων, ἀνεγνώρισεν. [g] Διὰ τοῦτο, ὅπερ πάλαι ἔφημεν, οὐ περὶ πολλὰ γένη [g] αἱ τραγῳδίαι εἰσί. Ζητοῦντες γὰρ οὐκ ἀπὸ τέχνης, ἀλλ' ἀπὸ τύχης εὗρον τὸ τοιοῦτον παρασκευάζειν ἐν τοῖς μύθοις. Ἀναγκάζονται οὖν ἐπὶ [h] ταύτας τὰς οἰκίας

a ἀνήκει M. 14. b μικρὸν M. xiv. c τὸ δὲ M. xiv. 21. d μικρὸν M. xiv. e ἀνεγνώρισεν· διὰ γὰρ τοῦτο ὅπερ πάλαι εἴρηται· καὶ M. 21. corr. f καὶ ἐν τῇ usque ad μέλλων, ἀνεγνώρισεν inclusive omittit M. xiv. g καὶ M. 16. h τὰς τοιαύτας οἰκίας M. xiv.

Sed veriorem esse Victorii lectionem declarat Suidas, cum duos Astydamantas tragicos memorat, patrem & filium, Athenienſem utrumque. *Sylburgius.*

7 Τρίτον πρὸς τοῦτο.] Cam. Ed. πρὸς ταῦτα. Sed verior noſtra lectio: unde & Victorius, *tertium præter hæc.* Sylburgius.

8 Διὰ τοῦτο.] Victorius, διὸ γὰρ τοῦτο: *propter hoc enim.* Sylburgius.

τοιαῦτα

ἀπαγγῆλαν, ὅσαις τὰ τοιαῦτα συμβέβηκε πάθη. Περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν πραγμάτων συστάσεως, καὶ [9] ποίους καὶ τίνας εἶναι δεῖ τοὺς μύθους, εἴρηται ἱκανῶς.

[1] et quales esse Val.

9 Ποίους καὶ τίνας.] Victorius cum veteribus libris & Paccio legendum monet ποιούς τινας, sublatâ conjunctione καὶ: qui modus apud hunc auctorem frequens sit. *Sylburgius.*

ΚΕΦ. ιε.

Ὧν σοχάζεσθ δεῖ περὶ τὰ ἤθη.

ΠΕΡΙ δὲ τὰ ἤθη τέτταρά ἐστιν ὧν δεῖ σοχάζεσθαι· ἓν μὲν καὶ πρῶτον, [1] ὅπως χρηστὰ ᾖ. Ἔστι δὲ ἦθος μὲν, ἐὰν, ὥσπερ ἐλέχθη, ποιῇ [k] φανερὰν ὁ λόγος, ἢ ἡ

[k] φανερὸν M. omnes.

1 Ὅπως χρηστὰ ᾖ.] Nondum inter Criticos satis convenit de sensu hujus loci. *Poeticam* quandam virtutem, moresque requiri *Bossuius* censet à Philosopho. Eosque mores, & bonos, & χρηστούς haberi posse, qui similes sibi semper finguntur, apteque iis, quibus affigimus personis, conveniunt in omni re, omnique tempore. Adeò ut, si quando dubiæ res inciderint, paulumque perturbatæ, ex iis statim, quæ de illo anteà dicta factaque fuerint, quid sit quisquam facturus, videamus. Et proinde, non *Æneæ* magis *pietate* insigni, quam *Mezentio superûm contempori* convenire hanc morum bonitatem. Cui explicationi assentitur Dacierus, pluribusque fidem adstruit. Alii non ita. Sed potius ubi per fabulam licuerit, nec quicquam aliud obstiterit, habendum esse rationem, ut mores in carmine et boni, & ad regulam virtutis, exprimantur. Idque etiam, more Pictorum, qui lineamenta vera quidem oris exprimunt, sed quicquid in vultu aut vitiosum sit, aut deforme, id arte pigmentisque, quoad possunt, celant.

πρᾶξις

πρᾶξις προαίρεσίν τινα· [1] φαῦλον μὲν, ἐὰν φαύλην· [m] χρηστὸν δὲ, ἐὰν χρηστήν. Ἔστι δὲ ἐν [n] ἑκάστῳ γένει. Καὶ γὰρ γυνή ἐστι χρηστὴ καὶ ἀνὴρ δεῖλος. Καί τοι γε ἴσως τούτων, τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ [o] ὅλως φαῦλόν ἐστι. Δεύτερον δὲ, [2] τὰ ἁρμόττοντα. Ἔστι γὰρ ἀνδρεῖον μὲν τὸ ἦθος, ἀλλ' οὐχ' ἁρμόττον γυναικὶ, τὸ ἀνδρείαν ἢ δεινὴν εἶναι. Τρίτον δὲ, [3] τὸ ὅμοιον. Τοῦτο γὰρ ἕτερον τοῦ χρηστὸν τὸ ἦθος καὶ ἁρμόττον ποιῆσαι, ὥσπερ εἴρηται. Τέταρτον δὲ, τὸ ὁμαλόν· Κἂν γὰρ [4] ἀνώμαλός τις ᾖ, ὁ τὴν μίμησιν παρέχων καὶ τοιοῦτον ἦθος ὑποτεθεὶς, ὅμως [5] [p] ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι. Ἔστι δὲ παράδειγμα πονηρίας μὲν ἦθος [6] μὴ ἀναγκαῖον· οἷον, ὁ Μενέλαος ἐν τῷ Ὀρέστῃ· τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἁρμόττοντος, ὅ, τε θρῆνος Ὀδυσσέως ἐν τῇ Σκύλλῃ, καὶ [7] ἡ τοῦ [q] Μελανίππης ῥῆσις· τοῦ δὲ ἀνω-

[1] φαῦλον μὲν, ἐὰν φαύλην omittunt M. omnes, & Val. [m] ἢ χρηστὸν M. 16. 21. [n] δ' ἐν ἑκαστέρῳ M. 21. [o] ὅλως omittit M. 14. [p] ὁμαλῶς omittit M. 14. [q] Μελανίππης M. 14. xiv. 16. & Vall.

2 Τὰ ἁρμόττοντα.] Horat. in Arte, Convenientia finge.

3 Τὸ ὅμοιον.] Famam sequere.

4 Ἀνώμαλός τις ᾖ.] Victorius non post ᾖ sed post παρέχων distinguit, & locum sic vertit, *quamvis enim inæquabilis* quidam fuerit qui præbet imitationem, talique *indole ac moribus fictus sit, tamen æquabiliter inæqualem oportet esse.* Sylburgius.

5 Ὁμαλῶς ἀνώμαλον.] Sit *constans in levitate.* Qualem depinxit Tigellium Horatius in Satyris : — *Sardus habebat*
Ille Tigellius hoc.

6 Μὴ ἀναγκαῖον.] *Heinsius* in textu, ἀναγκαίου. Et sic vertit : *Est autem exemplum improbitatis non necessariæ in moribus.*

7 Ἡ τοῦ Μενελίππης.] Μενελίππης habet etiam Victorius tam in Commentariis quam in textu. Sed verior esse videtur Camotiana Scriptura, Μελανίππης. *Sylburgius.*

μάλα,

μάλα, ἡ ἐν [r] Αὐλίδι Ἰφιγένεια· οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἡ ἐκβεβλημένη τῇ [s] ὑστέρᾳ. Χρὴ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἤθεσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν πραγμάτων συστάσει, ἀεὶ ζητεῖν, ἢ τὸ ἀναγκαῖον, ἢ τὸ εἰκός. [t] Ὥστε τὸ τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός· καὶ τοῦτο μετὰ τοῦτο γίνεσθαι, ἢ ἀναγκαῖον, ἢ εἰκός. Φανερὸν δὲ ὅτι καὶ τὰς λύσεις τῶν μύθων ἐξ αὐτοῦ δεῖ τοῦ μύθου συμβαίνειν, καὶ μὴ ὥσπερ ἐν τῇ Μηδείᾳ [9] ἀπὸ μηχανῆς, καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι [10] τὰ περὶ τὸν [u] ἀπόπλουν· ἀλλὰ μηχανῇ [x] χρησέον ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ δράματος, ἢ ὅσα πρὸ τοῦ γέγονεν, ἃ ἄγνω-

[r] τῇ Αὐλίδι M. xiv. [s] ὑστεραίᾳ M. 14. [t] Ὥστε τὸν τοιοῦτον usque ad verba φανερὸν οὖν exclusive omittit M. 14. & Ald. Ὡς τε τὸν τοιονδὶ τοιάδε λέγειν ἢ ποιεῖν· τὸ ἀναγκαῖον ὦ, ἢ τὸ εἰκός· φανερὸν οὖν, &c. M. 16. [u] ἁπλοῦν M. xiv. 21. & Ald. simplicem Vall. πλοῦν M. 16. & in margine legitur hæc varia lectio ἄλλως· τὰ περὶ τὸν τῶ πλεῖν δυσχέρειαν. [x] χρησέον· ἑπειτα M. 14. 16. 21. & Ald.

8 Ὥστε τὸ τοιοῦτον.] Basil. & Cam. Edit. omittunt hanc periodum, ὥστε τὸ τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἀναγκαῖον, ἢ εἰκὸς. Victorius se illa è calamo exarato libro accepisse testatur, nullâ immutatione factâ, legi tamen eadem etiam in altero exemplari, quanquam parum variata; verum ita ut pusilla varietas nihil mutet sententiam. Ut de veritate hujus lectionis non videatur dubitandum. Librario erroris ansam præbuisse tres comprehensiones in eadem voce (εἰκὸς) desinentes. *Sylburgius.*

9 Ἀπὸ μηχανῆς.] Horatius in arte,

Nec Deus interfit, nisi dignus vindice nodus
Inciderit.—

Olim in fabulis, ubi se ex rebus difficilibus extricari non poterant, ad numinis præsidium confugiebant, Deosque machinatos, hoc est, in machina constitutos, inducebant; qui Prologos narrarent, nodumque, siquis incidisset, solverent. Unde, *Deus ex improviso apparens*, Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς. Nannius.

10 Τὰ περὶ τὸν ἀπόπλουν.] Basil. & Camot. sine articulo, τὰ περὶ ἀπόπλουν. Sed Victorius similem Dionysii Longini locum citat, in quo expressus est articulus, κατὰ τὸν ἀπόπλουν τῶν Ἑλλήνων. *Sylburgius.*

οἷον

[y] οἷόν τε ἄνθρωπον εἰδέναι, ἢ ὅσα ὕστερον, ἃ δεῖται [z] προαγορεύσεως ἢ ἀγγελίας· ἅπαντα γὰρ ἀποδίδομεν τοῖς θεοῖς ὁρᾶν. Ἄλογον ἢ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγμασιν. Εἰ ἢ μή, ἔξω τ' τραγῳδίας· οἷον, [a 11] τὰ ἐν τῷ Οἰδίποδι τῷ Σοφοκλέους. Ἐπεὶ δὲ μίμησίς ἐστιν ἡ τραγῳδία βελτιόνων, ἡμᾶς δεῖ μιμεῖσθαι τὰς ἀγαθὰς εἰκονογράφους· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν [b] οἰκείαν μορφὴν, ὁμοίους ποιοῦντες, καλλίους γράφουσιν. Οὕτω καὶ τ' ποιητὴν μιμούμενον καὶ ὀργίλους καὶ [12] ῥαθύμους, καὶ τἆλλα τὰ τοιαῦτα ἔχοντας [13] ἁπὶ τῶν ἠθῶν, [14 c] ἐπιεικέας

y οἷόν τε ἄνθ. M. 21. & Ald. z προσαγορεύσεως M. 14. 16. 21. corr. a ei qui in Oedipode Sophoclis. Vall. b ἰδίαν M. omnes. c ἐπιεικεῖς· ποιεῖν παράδειγμα σκληρότητος· οἷον M. omnes & Vall.

11 Τὰ ἐν τῷ Οἰδίποδι.] Victorius singulari numero legendum ait, τὸ ἐν τῷ Οἰδίποδι: quod unum tantum absonum sit in ea fabula, non plura: eamque lectionem confirmari auctoritate scriptorum librorum. *Sylburgius.*

12 Καὶ ῥαθύμους] Non segnem, neque vecordem, ut cæteri ferè omnes interpretes, sed iracundum maximè, stomachosumque *Dacierus* ῥαθυμον explicat: testemque exhibet *Hesychium.* Ῥάθυμος, ὁ μὴ ποντικὸς, ἀλλὰ ἔκλυτος· ἄλλοι ἐπὶ τῷ μεγάλῳ θυμῷ κίχρηνται τῇ λίξει. Additque etiam *Dacierus* τὴν ἐπιεικειαν interdum, ut hoc in loco, *probabilitatem* significare.

13 Ἐπὶ τῶν ἠθῶν.] Victorius post τῶν ἠθῶν è libris calamo exaratis inserit τοιούτους ὄντας: eaque verba hic necessaria esse affirmat. Sensum esse, poetam, imitantem & iracundos & inertes, aliaque hujusmodi in moribus habentes, tales existentes probitatis efficere exemplar, aut duritiei. *Sylburgius.*

14 Ἐπιεικέας ποιεῖν.] Verba fere eadem occurrunt in Plutarcho, ubi agit de Menandri Gnomis, ἃ τὰ σκληρότατα τῶν ἠθῶν, inquit, μαλάττουσι καὶ κάμπτουσι πρὸς τὸ ἐπιεικίστατον. *Petitus.*

Ibid. Ἐπιεικέας ποιεῖν.] Ita sumo, quasi dictum esset, ἐπιεικέας μᾶλλον ποιεῖν παράδειγμα ἢ σκληρότητος δεῖ. Quod imprimis Atticâ venustate viri, etiam in dicendo divini, & castigatissimi sermonis, est dignissimum. *Heinsius.*

ποιεῖν παράδειγμα, ἢ σκληρότητος δεῖ· οἷον τὸ Ἀχιλλέα [15 d] Ἀγάθων, καὶ Ὅμηρος. Ταῦτα [e] δὴ δεῖ [f] διατηρεῖν, καὶ πρὸς τούτοις [16 g] τὰς παρὰ τὰ ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθούσας αἰσθήσεις τῇ ποιητικῇ. Καὶ γὰρ κατ' αὐτάς ἐστιν ἁμαρτάνειν πολλάκις. Εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις ἱκανῶς.

[d] ἀγαθὸν M. 16. bonum Val. [e] δὲ omittunt M. omnes. [f] διαλῆσαι M. xiv. [g] τὰ M. xiv.

15 Ἀγάθων.] Basil. & Cam. pro Ἀγαθων habent appellativum ἀγαθόν. Veram lectionem Victorius nobis restituit veteris exemplaris beneficio. Jam Agathonis tragici tum supra in Rhetoricis aliquoties Philosophus noster meminit, tum in hoc ipso libro. *Sylburgius.*

16 Τὰς παρὰ τά.] Lege τὰ παρὰ τάς. Victorius ex libris scriptis. *Goulstonus.*

ΚΕΦ. ιϛ.

Ἀναγνωρίσεως εἴδη.

Ἀναγνώρισις δὲ τί μέν ἐστιν, εἴρηται πρότερον. Εἴδη δὲ ἀναγνωρίσεως· πρώτη μὲν, [h] ἡ ἀτεχνοτάτη, καὶ [i] ἣ πολλοὶ χρῶνται δι' ἀπορίαν, [1 j] ἡ διὰ [k] σημείων. Τούτων δὲ τὰ μὲν σύμφυτα· οἷον, Λόγχην, ἣν φορῶσι Γηγενεῖς· [2] ἢ Ἀστέρας, οἷος ἐν τῷ Θυέστῃ [l] Καρκῖνος·

[h] ἡ omittit M. 21. [i] οἱ M. 14. [j] ἢ M. 14. 16. [k] τὴν τῶν σημείων M. 16. [l] Καρκῖνος omittit M. 14.

1 Ἡ διὰ σημείων.] Victorius cum articulo, διὰ τῶν σημείων: quod ex Cicerone interpretatur *per notas.* Sylburgius.

2 Ἢ Ἀστέρας.] *Robortellus* legit

τὰ δὲ, ἐπίκτητα· καὶ τούτων, τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον ἀλαί· τὰ δὲ ἐκτὸς, τὰ φθειρόμενα· καὶ [m] οἷον ἐν τῇ Τυροῖ Διὰ τὸ σκάφης. Ἔστι δὲ καὶ τούτοις χρῆσθαι ἢ βέλτιον, ἢ χεῖρον· οἷον, Ὀδυσσεὺς [3] Διὰ τὸ ἀλῆς, ἄλλως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφοῦ, ἢ ἄλλως ὑπὸ συβωτῶν. [4] Εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν πίστεως ἕνεκα ἀτεχνότεραι, καὶ αἱ τοιαῦται πᾶσαι· αἱ δὲ ἐκ περιπετείας, ὥσπερ [n] ἡ [5] ἐν τοῖς Νίπτροις, βελτίους. Δευτέραι δὲ, αἱ πεπιημέναι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ,

[m] οἱ M. 14. 16. οἷα M. 21. [n] οἱ M. 14. 16.

legit ὀστέα: & eburneum illum Pelopis humerum intelligit, qui & poſtea in familia iſta manſiſſe fertur. — *Humeroque Pelops inſignis eburno.* Dacierus.

3 Διὰ τὸ ἀλῆς.] Locus *Homeri* de *Ulyſſe*, eſt Odyſſ. τ.

Πορὶ δ' σκότον ἐτράπετ' αὖψα·
Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο, μή ἑ λαβόντε
Οὐλὴν ἀμφράσσαιτο.

4 Εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν πίστεως ἕνεκα.] Expreſſi Latine trajectionem Philoſopho familiarem, & qua mirum in modum Ἀριστοτέλης autor delectatur. Hoc enim vult, εἰσὶ γὰρ αἱ πίστεως ἕνεκα καὶ αἱ τοιαῦται πάσαι ἀτεχνότεραι. Ita ſingulari ratione, hoc ipſo ſcripto, cum de mutatione Conſtitutionis in Tragœdia agit; Διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες, τὸ αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν, ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν πάσαις τραγῳδίαις. Voluit enim διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες, ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν πᾶσι τραγῳδίαις, τὸ αὐτὸ ἁμαρτάνουσι. Qualia nonnulla in Ariſtotelis ſcriptis ad Theophraſti characteres notavit magnus Caſaubonus. Quæ ſint autem αἱ πίστεως ἕνεκα ἀναγνωρίσεις, commentatores docent. *Heinſius.*

5 Ἐν τοῖς νίπτροις.] Intelligit Odyſſ. τ. ſive locum ſupra citatum. Olim cum *Heſiodi*, tum *Homeri* poemata in partes diſcerpta, in unum corpus, prout nunc ſunt, poſtea digeſta: *Homerus* quidem, vel *Piſiſtrati* induſtriâ, vel juſſu. Ita tamen, ut partes nonnullæ antiquis nominibus etiamnum gaudeant. Sic pars Iliados Β, vocatur *Bœotia*, vel *Catalogus*; Γ, λιτὴ, *preces*; Κ, νυκτεγερσία, & Δολώνεια; Π, Πατροκλεια; Σ, ἄφιξις. Sic in Odyſſ. Λ, νεκύια, ſeu νεκυομαντεία. Secundum numerum autem & ordinem Alphabeti Græci ab *Ariſtarcho Grammatico* primum diviſos *Homeri* libros refert *Plutarchus*. *Langbænius.*

διὸ [o] οὐκ ἄτεχνοι· οἷον, Ὀρέσης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ [p] ἀνεγνώ-
ρισε τὴν ἀδελφὴν, ἀναγνωριθεὶς ὑπ' ἐκείνης. [q] ἐκείνη
μὲν γὰρ διὰ τὴν ἐπιστολῆς, [r] ἐκεῖνος δὲ [s] διὰ σημείων.
Ταῦτα δ' ἂν αὐτὸς λέγει, ἃ βέλεται ὁ ποιητὴς, ἀλλ' οὐχ ὁ
μῦθος· [s] δι' ὃ ἐγγὺς τῆς εἰρημένης ἁμαρτίας ἐστίν·
ἐξὸν γὰρ ἂν [t] ἔνια ἃ ἐνεγκεῖν· ᾗ ἐν τῷ Σοφο-
κλέους Τηρεῖ [7] ἡ τῆς κερκίδος φωνή. [u] Τρίτη δὲ, ἡ διὰ
μνήμης, τὸ [w] αἰσθέσθαί τι ἰδόντα, [8] ὥσπερ [x] οἱ ἐν Κυ-

o οὐκ omittunt Ald. Vall. & Vict. p Pro ἀνεγνώρισε τὴν ἀδελφὴν usque ad ἐκείνης M. omnes & Vall. habent ἀνεγνώρισεν ὅτι Ὀρέσης tantum. q Ἐκείνη δὲ δι' ἐπιστολῆς M. 16. r Pro ἐκεῖνος δὲ usque ad λέγει inclusive M. omnes necnon Vall. & Ald. habent ἐκεῖνος δὲ αὐτὸς λέγει tantum. s διότι M. 14. xiv. 16. δι' ὅτι M. 21. t ἔνιαν ἐνεγκεῖν M. 14. u ἤτοι τῇ διὰ M. 14. 16. 21. & Vall. w τὸ ἴστασθαι M. 14. τῷ ἴστασθαι M. 16. τῷ αἴσθεσθαι M. 21. x ἡ M. xiv. 21.

6 Διὰ σημείων.] Pro διὰ σημείων Baſ. in margine habet διὰ λόγχης. Victorius adnotat, priorem illam lectionem, διὰ σημείων, extare quidem in antiquo libro: ſed ſe illi non confidere. Ideoque omiſsâ utrâque illâ lectione, relinquit ſpatium vacuum. *Sylburgius.*

7 Ἡ τῆς κερκίδος.] *Baſil.* Κερκίδος ſcribit Κ majuſculo. Sed rectius cum Victorio appellative capiemus pro radio. In Tereo (inquit *Joſ. Scaliger, Conject. in Varr.*) non dubium eſt quin ageretur μεταμόρφωσις *Prognes* in *Hirundinem*; quare ad imitandam vocem hirundinis, dum ea metamorphoſis ageretur, adhibuerunt κερκίδα *radium textorium*: quæ ob id dicta eſt παρὰ τὸ κρίκειν. Idcirco in Epigrammatis Græcis ſcribitur, Κερκίδας ὀρθρολάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνας. Apparet ætate Sophoclis hydraulica organa non fuiſſe. Nam poſtea uſi ſunt antiqui hydraulicis ad imitandam minuritionem aviculârum, quæ Vitruvius vocat *Engibata* & *Merulas*; ſi lectio mendo non caret. Hæc ibi *Scaliger*; ubi citat etiam verſum quendam ex Attii *Tereo*, in quo Latinus ille tragicus *conſpiritum* vocat Græcorum συναυλίαν. *Sylburgius.*

8 Ὥσπερ οἱ ἐν Κυπρίοις.] Victorius, ὥσπερ ἡ ἐν Κυπρίοις, *quemadmodum quæ in Cypriis*; Subaudito ἀναγνώρισις: convenientius. Idem adnotat ſe pro τὸ αἰσθέσθαι in ſcripto quodam exemplari inveniſſe τῷ αἰσθέσθαι, dandi caſu. Valere autem

ωρίοις [9] τοῖς [y] Δικαιογένους· ἰδὼν γὰρ [z] γραφὴν, ἔκλαυσε. Καὶ [10] ἡ [z] ἐν Ἀλκινόου [a] ἀπολόγῳ· [11] ἀκούων γὰρ τῆς κιθαρισ῀ς, ἢ μνησθεὶς, ἐδάκρυσεν· ὅθεν [12] [b] ἀνεγνωρίσθη. Τετάρτη δὲ, ἡ ἐκ συλλογισμοῦ· οἷον [13] ἐν Χλοηφόροις, ὅτι ὅμοιός τις ἐλήλυθεν· [c] ὅμοιος δὲ οὐδεὶς, ἀλλ' ἢ Ὀρέσης· οὗτος ἄρα ἐλήλυθεν. Καὶ ἡ

y Διογένης M. 16. 21. Diogenis Vall. z ἐν omittit M. 14. a ἀπὸ λόγων M. omnes & Vall. b ἀνεγνωρίσθησαν M. omnes. c ὅμοιος κ. τ. λ. uſque ad verba ἢ ἡ πολυίδου excluſive omittunt M. xiv. 21. d ὁ M. 14. 16.

autem hic αἰσθάνεσθαι, *attendere, animadvertere.* Sylburgius.

Ibid. Ὥσπερ οἱ ἐν Κυπρίοις.] Scribe, ὥσπερ ἡ ἐν Κυπρίοις Δικαιογένους. Quod ipſum etiam in noſtra interpretatione expreſſimus; *Sicut illa in Cypriis Dicæogenis.* Heinſius.

9 Τοῖς Δικαιοχθόνους.] Baſil. in marg. pro τοῖς Δικαιοχθόνους ponit τῷ Δικαιοχθόνους ſubaudito forſan ſingulari μύθῳ: ea ſtructura quâ *Terentius* dixit in *Eunuchum ſuam.* Sylburgius.

10 Ἡ ἐν Ἀλκινόου.] Victorius Ἀλκίνου, pro incontracto Ἀλκινόου, concinnius. *Sylburgius.*

Ibid. Ἡ ἐν Ἀλκινόου.] In textu *Heinſiano,* ἡ ἐν Ἀλκινόου ἀπὸ λόγου. Vertit, *Et in Alcinoi domo, è ſermone.*

11 Ἀκούων γὰρ τῆς κιθαρισ῀ς.] In *Alcinoi* aula *Demodocus,* Trojæ expugnationem, & non pauca de *Ulyſſe,* quem non noverat, præſente illo canit. Quæ res omnia, quæ olim erant acta, in memoriam *Ulyſſi* revocat, miroſque in illius animo affectus ciet. Unde & agnoſcitur. *Heinſius.* * Vid. Odyſſ. θ. ver. 83.

Τὼ δ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἐλὼν χερσὶ στιβαρῇσι
Κεκκεφάλῃς εἴρυσσε.

12 Ἀνεγνωρίσθη.] Camot. Edit. plurali numero ἀνεγνωρίσθησαν. Cujus lectionis meminit etiam Victorius, & ad ſuperiorem quoque agnitionem referri poſſe ait. Ipſe tamen priorem in vetere exemplari inventam, ſequi maluit. *Sylburgius*

13. Ἐν Χλοηφόροις.] Victorii Edit. pro Χλοηφόροις habet Χοοφόροις: ſed rectius in verſione & commentariis ejus legitur Χοηφόροις. Intelliguntur autem hic Æſchyli Χοηφόροι: cujus fabulæ bona pars adhuc ſupereſt. *Sylburgius.*

Πολυίδου

[e] Πολυΐδε τε σοφιςε περὶ τῆς [14] Ἰφιγενείας ἦν· εἰκὸς γὰρ [f] τ' Ὀρέςῃ συλλογίσασθαι, ὅτι ἦτ' ἀδελφὴ ἐτύθη, καὶ [f] αὐτῷ συμβαίνειν θύεσθαι. Καὶ [g] ἡ ἐν τῷ [h] τε Θεοδέκτε Τυδεῖ, ὅτι ἐλθων [15] ὡς εὑρήσων υἱὸν, αὐτὸς ἀπόλλυται· [g] ἡ [16] ἐν [i] παῖς [k] Φοινίσιν. Ἰδεσαι γὰρ τ' τόπον, συνελογίσαντο τὴν εἱμαρμένην, ὅτι ἐν τούτῳ [l] εἱμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς· καὶ γὰρ ἐξετέθησαν ἐνταῦθα. Ἔστι δέ τις [g] [m] σύνθετος ἐκ παραλογισμε [n] δ' θεάτρε· οἷον ἐν τῷ Ὀδυσσεῖ τῷ ψευδαγγέλῳ. [17] [o] Ὁ μὲν γὰρ [p] τὸ τόξον ἔφη γνώσεσθαι, ὃ οὐκ ἑωράκει· [q] ὁ δὲ, ὡς δι' ἐκείνε ἀναγνωριῶντος, [18] διὰ [r] τοῦτο [s] ἐποίησε παραλογισμόν.

[e] Πολυείδους M. 16. 21. necnon Vall. & Ald. [f] αὐτὸν M. 14. [g] ἡ omittunt M. 14. 16. 21. [h] τῷ omittunt M. 14. 16. 21. [i] τοῖς M. xiv. 16. 21. [k] φοινίδες M. 14. φοινίδαις M. xiv. 16. 21. & Vall. φοίνισιν Ald. [l] τὸ ἦμαρ M. 14. [m] συνθεὶς M. omnes. [n] ᾧ θεάτρῳ M. 14. [o] τῷ μὲν M. 14. τὸ μὲν M. xiv. 16. 21. [p] τὸ omittit M. xiv. [q] τῷ δὲ M. 14. τὸ δὲ M. xiv. 16. 21. [r] τοῦτο M. xiv. [s] ποιῆσαι M. omnes.

14 Ἰφιγενείας ἦν.] Victorius, omittit ἦν, itidemque Camot. & Ald. *Sylburgius.*

15 Ὡς εὑρήσων.] Basil. & Cam. ὡς εὑρήσων υἱὸν αὐτῆς, ἀπόλλυται: minus congruenter. *Sylburgius.*

16 Ἐν παῖς Φοινίσιν.] Vict. sine dipthongo habet Φοινίσιν: & adnotat, in quibusdam calamo exaratis libris virili genere legi Φοινίδαις. A *Phineo* autem rege, qui oculis privatus fuit, personas natas, videri huic fabulæ nomen dedisse. *Sylburgius.*

17 Ὁ μὲν γάρ.] Pro ὁ μὲν & ὁ δὲ, adnotat Victorius, in omnibus quos viderit calamo exaratis libris, neutro genere legi τὸ μὲν, & τὸ δέ. Quæ si referantur ad τὸ τόξον, sequens ὃ οὐκ ἑωράκει alio sensu ab auctore prolatum esse, & significare illius vanitatem qui pollicitus erat se id facturum, quod præstare non poterat. Adhæc in quibusdam exemplaribus pro σύνθετον legi σωθετὴ. *Sylburgius.*

18 Διὰ τοῦτο ἐποίησε.] Idem Victorius adnotat pro ἐποίησε in scriptis exemplaribus legi ποιῆσαι: Itidemque in Morell. Editione. *Sylburgius.*

Πασῶν

Πασῶν δὲ βελτίση ἀναγνώρισις, ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, τῆς [t] ἐκπλήξεως γιγνομένης [u] δι' εἰκότων· οἷον [x] ἡ ἐν τῷ Σοφοκλέους Οἰδίποδι καὶ τῇ Ἰφιγενείᾳ. Εἰκὸς γὰρ βούλεσθαι ἐπιθεῖναι [y] γράμματα. Αἱ γὰρ τοιαῦται μόναι [19] ἄνευ τῶν πεπαιημένων σημείων καὶ [z] περιδεραίων· δευτέραι δὲ, αἱ ἐκ συλλογισμοῦ.

t πλήξεως M. omnes. u διηκόντων M. 14. x ὁ M. omnes. y τὰ γράμματα M. 14. z περιδεραίων est in lacuna in M. 14. δεραίων M. xiv. 16. 21.

19 Ἄνευ τῶν πεποιημένων.] Scribe, ἀνευ τῶν πεποιημένων σημείων, οἷον ὑφασμάτων καὶ περιδεραίων. Heinsius. Quod in versione expressit: *Tales enim solæ, sine signis à poëta effictis, procedunt, qualia vestes sunt & monilia.*

ΚΕΦ. ιζ.

Ὅτι δεῖ πρὸ ὀμμάτων τίθεσθαι.

Δεῖ δὲ τὰς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει συναπεργάζεσθαι, ὅτι μάλιστα πρὸ ὀμμάτων τιθέμενον· οὕτω γὰρ ἂν ἐναργέστατα [a] ὁρῶν, ὥσπερ παρ' αὐτοῖς γιγνόμενος τοῖς πραττομένοις, [b] εὑρίσκοι τὸ πρέπον, καὶ ἥκιστα ἂν λανθάνοιτο τὰ ὑπεναντία. Σημεῖον δὲ τούτου [1] ὁ ἐπιτιμᾷ τῷ Καρκίνῳ. [c] Ὁ γὰρ Ἀμφιάραος

a καὶ ὁ ὁρᾶν M. 14. ὁ ορᾶν M. 14. 16. 21. b εὑρίσκει τὸ M. 14. xiv. εὑρίσκοι τὸ M. 16. c λανθάνοι τὸ M. xiv. 21 corr.

1 Ὁ ἐπιμᾷ] *Madius* legendum putat, ὃ ἐπιμᾶται Καρκίνῳ, ut adnotat idem Victorius, qui addit, legi etiam posse ἐπιτιμᾶτο: sicut infra non longe ab extremo hujus libri,

ὅπερ

ἐξ ἱερᾶ ἀνήϕ, ὅ [2] μὴ ὁρῶντα τ̃ θεατὴ ἐλάνθανεν· ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσε, [3] δυσχεραινόντων τοῦτο τῶν θεατῶν. Ὅσα δὲ δυνατὸν, κ̀ τοῖς ὀχήμασι συναπεργαζόμενον [4 d] ποιεῖν. [e] Πιθανώτατοι γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως [f] οἱ ἐν τοῖς πάθεσίν εἰσι. [5] δι' ὃ κ̀ χαίνϕ ὁ χαλεπαίνοντος, κ̀ χαλεπαίνϕ ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα· δι' ὃ εὐφυᾶς ἡ ποιητικὴ ἐστιν ἢ μανικᾶ. Τούτων γὰρ οἱ μὲν εὐπλαστοι, οἱ δὲ ἐξεταστικοί εἰσιν. [6] Τὰς τε λόγους τὰς πεποιημένους δεῖ κ̀ αὐτὸν ποιοῦντα ἐκτίθεσθαι καθόλου, εἶθ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν [7] κ̀ [g] παρενείρειν. Λέγω δὲ ὅτως ἂν θεωρεῖσθαι τὸ καθόλου· οἷον τῆς Ἰφιγενείας, τυθείσης τινὸς κόρης, κ̀ ἀφανισθείσης ἀδήλως τοῖς

[d] ποιεῖν omittunt M. omnes. [e] πιθανόταλον M. 14. [f] οἱ ἐν τοῖς πάθεσιν omittit M. 14. [g] περιλείρειν M. 14. περιλείνειν M. xiv. 16. 21.

ὅπερ κ̀ Καλλιππίδη ἐπετιμᾶτο. Nisi aliquis putet valere hic ἐπιτιμᾷ τῷ Καρκίνῳ, *culpam & reprehensionem Carcino affert*: ut hoc nomine ipse vulgo insimuletur. *Sylburgius.*

2 Μὴ ὁρῶντα.] Hoc est, πρὸ ὀμμάτων μὴ τιθέμενον; *Rem ipsam suis non subjicientem oculis.* Emendat *Dacierus*, & legit ὃ μὴ ὁρῶντα τ̃ ποιητὴν ἐλάνθανε. *Sylburgius.*

3 Δυσχεραινόντων.] Victor. & Camot. & Ald. δυσχεραντάντων, pro præsenti δυσχεραινόντων. *Sylburgius.*

4 Ποιεῖν.] Adnotat Victorius verbum ποιεῖν abesse à pluribus libris scriptis. Quod si retineatur, valere *pangere*, ac *versus condere*. Sylburgius.

5 Δι' ὅ.] Idem Victorius omittit δι' ὅ: secutus auctoritatem plurium scriptorum librorum. *Sylburgius.*

6 Τὰς π λόγους.] Idem Victorius, τάτους π λόγους κ̀ τὰς πιποιημένους, è scripto quodam libro: atque addit in alio legi, τάτους π τὰς λόγους. Idem Vict. addit ibidem, pro ἐξεπισκὸι in scripto quodam libro legi ἐκστατικὸι: sed verbum id locum hic habere non videri. *Sylburgius.*

7 Καὶ παρεντίρειν.] Idem Vict. pro παρενείρειν reponit παρατείνειν ex auctoritate scriptorum exemplarium. Ac supra quoque similiter legi dicit παρὰ δωκμὶν παρατείνοντες μῦθον. *Sylburgius.*

θύσα-

[h] θύσασιν, ἱδρυνθείσης δὲ εἰς ἄλλην χώραν, ἐν ᾗ νόμος ἦν τὰς ξένας θύειν [i] τῇ θεῷ, ταύτην ἔσχε τὴν ἱερωσύνην. Χρόνῳ δ' ὕστερον τῷ ἀδελφῷ συνέβη ἐλθεῖν τῆς [k] ἱερείας· διὰ τί; ὅτι ἀνεῖλεν ὁ θεὸς διά [l] τινα αἰτίαν, ἔξω τοῦ καθόλου, ἐλθεῖν ἐκεῖ, καὶ ἐφ' ὅτι δὲ ἔξω τοῦ μύθου. Ἐλθὼν δὲ καὶ ληφθεὶς, θύεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν. Εἴθ' ὡς Εὐριπίδης, εἴθ' ὡς [m] Πολυΐδης ἐποίησε, κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπών, ὅτι οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφὴν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι· καὶ ἐνταῦθεν ἡ σωτηρία. Μετὰ [n] δὲ ταῦτα [s] ἤδη ὑποθέντα τὰ ὀνόματα [o] ἐπεισοδιοῦν. Ὅπως δὲ ἔσαι οἰκεῖα τὰ ἐπεισόδια [p] σκοπεῖν· οἷον, ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἡ μανία, δι' ἣν ἐλήφθη, καὶ ἡ σωτηρία διὰ [q] καθάρσεως. Ἐν μὲν οὖν τοῖς [q] δράμασι τὰ ἐπεισόδια σύντομα, ἡ δ' ἐποποιία τούτοις μηκύνεται. Τῆς γὰρ Ὀδυσσείας [r] μακρὸς ὁ λόγος ἐστὶν, ἀποδημοῦντός [s] τινος ἔτη πολλὰ, καὶ σφαλλομένου ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ μόνου ὄντος. [10] [t] Ἔτι δὲ τῶν οἴκοι οὕτως ἐχόντων, ὥστε τὰ χρήματα

h θύσειν M. 14. i τῷ M. 16. 21. corr. k ἱερείας τότε, ὅτι M. 14. ἱερείας τόδε, ὅτι M. xiv. ἱερείας τόδε ὅτι M. 16. ἱερείας τὸ δὲ ὅτι M. 21. & Vall. l τὴν M. 14. m Πολυείδος M. omnes & Vall. n ταῦτα δὲ M. omnes. o φέρειν τὸ ἐπεισόδιον M. 16. p σκοπεῖν omittunt M. xiv. 16. 21. q ἅρμασι M. 14. xiv. ἅσμασι M. 16. ἅρμασιν M. 21. corr. ἄσμασιν. modulatibus Vall. r μικρὸς M. 14. s τινος omittit M. xiv. t Ἐπὰ M. omnes, necnon Ald. & Vall.

8 Ἤδη ὑποθέντα.] Scribe, μετὰ ᾗ ταῦτα ἐπιθέντα ἤδη τὰ ὀνόματα. *Heinsius.*

9 Μακρὸς ὁ λόγος.] Μακρός ne cum excusis & scriptis libris sit legendum, an μικρὸς, prolixe disquirit Victorius. *Sylburgius.*

10 Ἔτι ᾗ τῶν.] Camot. Edit. pro ἔτι ᾗ habet ἐπεὶ δέ. Quam scripturam Victorius mendosam esse suspicatur, ideóque legit ἔτι δέ. *Sylburgius.*

ὑπὸ μνηστήρων ἀναλίσκεσθαι, καὶ τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύεσθαι, [11] αὐτὸς ἀφικνεῖται χειμασθείς, ⁊ ἀναγνωρίσας [u] τινὰς, [12] αὐτοῖς ἐπιθέμενος, αὐτὸς μὲν ἐσώθη· τοὺς δ' ἐχθροὺς διέφθειρε. Τὸ μὲν οὖν ἴδιον τοῦτο, τὰ δ' ἄλλα ἐπεισόδια.

u τινὰς αυτὸς M. omnes.

11 Αὐτὸς ἀφικνεῖται.] Idem Victorius inter αὐτὸς & ἀφικνεῖται interserit conjunctionem ἢ, secutus fidem consensumque plurium scriptorum librorum. *Sylburgius.*

13 Αυτοῖς ἐπιθέμενος.] Pro αὐτοῖς posuit ἄλλοις in textu *Heinsius:* vertit, *reliquos vero invadit.*

ΚΕΦ. ιη.

Περὶ δέσεως καὶ λύσεως τῆς τραγῳδίας.

[v] ΕΣΤΙ δὲ πάσης τραγῳδίας, τὸ μὲν Δέσις, τὸ δὲ Λύσις. Τὰ μὲν ἔξωθεν καὶ ἔνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἡ δέσις· τὸ δὲ λοιπὸν, ἡ λύσις. Λέγω δὲ δέσιν μὲν εἶναι τοῦτο ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τούτου ὃ ἔσχατόν ἐστιν, ἐξ οὗ μεταβαίνει [1] εἰς [w] εὐτυχίαν· λύσιν δὲ, τοῦτο ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβάσεως μέχρι τέλους· ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκεῖ τοῦ Θεοδέκτου, δέσις μὲν, [2] τάδε [x] πεπραγμένα, καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις· [y] λύσις δὲ, ἡ ἀπὸ τῆς αἰτιά-

w infortunium Vall. x προπεπραγμένα M. omnes. y καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν δὴ ἀπὸ M. omnes & Vall.

1 Εἰς ἐυτυχίαν.] Lege, εἰς ἀτυχίαν. *Goulstonus.*

2 Τάτε πεπραγμένα.] Victorius, τά τε προπεπραγμένα: *quæ ante gesta sunt.* Sylburgius.

σεως

σεως τῆ θανάτῳ μέχρι τῆ τέλους. Τραγῳδίας δὲ εἴδη εἰσὶ τέσσαρα· τοσαῦτα γὰρ καὶ τὰ μέρη ἐλέχθη. Ἡ μὲν, πεπλεγμένη, ἧς τὸ ὅλον ἐστὶ περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις. Ἡ δὲ, παθητική· οἷον, οἵτε Αἴαντες, καὶ οἱ Ἰξίονες. Ἡ δὲ, ἠθική· οἷον, αἱ Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεύς. [3] Τὸ δὲ τέταρτον, [z] οἷον, αἵτε Φόρκιδες καὶ Προμηθεὺς, καὶ ὅσα [4] ἐν [a] ἅδῃ. Μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πρᾶγμα ἔχειν· εἰ δὲ μὴ, τὰ μέγιστα καὶ πλεῖστα, [b] ἄλλως [c] τε καὶ ὡς νῦν συκοφαντοῦσι τοὺς ποιητάς. Γεγονότων γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος ἀγαθῶν ποιητῶν, [5] ἑκάστῳ τὸ ἰδίῳ ἀγαθὸ ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν. Δίκαιον δὲ καὶ τραγῳδίαν ἄλλην

z οἰκεῖον M. 14. & Vall. ὅης (sic) M. 16. οἷον M. xiv. 21. a ᾅδῃ M. 16. αἰδοῦ M. xiv. αἰδῷ M. 21. αἰδῇ M. 14. ᾳἰδοῖ Ald. b ἄλλως M. 16. corr. ut in 21. ἀλλ' ὡς M. 21. c γε M. xiv. 16. 21.

3 Τὸ ϛ τέταρτον.] Scripsi τὸ ϛ τέταρτον εἶδος, οἷον αἵτε Φόρκιδες, &c. Hæc enim quarta Tragœdiæ ſpecies, cum tota Conſtitutio & Perſonæ, meræ ſunt fabuloſæ, ut ſiquis Centauros in Scenam inducat, aut *Phorcydas*, & de talibus totum conficiat Drama, aut quæ apud inferos eſſe à poetis finguntur, repræſentet. *Heinſius.*

Ibid. Τὸ ϛ τέταρτον.] Baſ. Editionis margo, τὸ ϛ τέταρτον, ὃ οἷον αἵτε Φόρκιδες. Victorius brevius, τὸ τέταρτον, οἷον. Pro Φόρκιδες vero, quod in Victoriana quoque Editione legitur, analogia requirit Φορκίδες, ab iſoſyllabo Φόρκος: Φορκυάδες autem apud *Apollodorum* à perritoſyllabo Φόρκυς. *Sylburgius.*

4 Ἐν ᾅδῃ.] Baſil. Edit. margo pro ᾅδῃ habet ἄλλῳ: parum apte. Victorius adnotat, codicem quendam habere ἐν ᾇδῃ: de qua ſcriptura pluribus differit. *Sylburgius.*

5 Ἑκάστῳ τῆ.] ἕκαστον accuſandi caſu, non generandi ἑκάστῳ legi debere, cognoſcitur etiam teſtimonio omnium ſcriptorum librorum, inquit Victorius. *Sylburgius.*

Ibid. Ἑκάστῳ τῆ.] Scribe ἑκάστῳ τὸ ἰδίου ἀγαθὸν ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν. Ita vertit: *in quo ſinguli excellunt, unumquemque ſuperare volunt*; quod & Victorio in mentem venit. *Heinſius.*

καὶ τ' αὐτὴν λέγειν ἁδὲν ἴσως τῷ μύθῳ· τοῦτο δὲ, ὧν ἡ αὐτὴ πλοκὴ καὶ λύσις. Πολλοὶ δὲ πλέξαντες εὖ, λύσι κακῶς· δεῖ δὲ ἄμφω ἀεὶ [d] κροτεῖσθαι, [e] καὶ μὴ ποιεῖν ἐποποιϊκὸν σύστημα [7] τραγῳδίαν. Ἐποποιϊκὸν δὲ λέγω, τὸ πολύμυθον· [f] οἷον εἴ τις τ' τῆς Ἰλιάδος ὅλον [g] ποιεῖ μῦθον· ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος. Ἐν δὲ τοῖς δράμασι, πολὺ παρὰ τ' ὑπόληψιν ἀποβαίνει. Σημεῖον δ', ὅσοι [h] [8] πέρσιν Ἰλίου ὅλου ἐποίησαν, καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης [i] Νιόβην, [9] ἢ Μήδειαν, καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος, ἢ ἐκπίπτουσιν, ἢ κακῶς ἀγωνίζονται· ἐπεὶ καὶ Ἀγάθων ἐξέπεσεν ἐν

[d] κρούεσθαι M. 16. [e] χρὴ δὲ ὅπερ εἴρηται πολλάκις μεμνῆσθαι addunt M. xiv. 16. 21. [f] οἷον κ. τ. λ. usque ad verbum μῦθον inclusive omittit M. 14. [g] ποιεῖ M. 16. [h] πόρθησιν M. 16. [i] Hecubam & non Vall.

6 Κροτεῖσθαι.] Post κροτεῖσθαι Victorius novam sectionem incipit, hoc modo, Χρὴ δ', ὥσπερ εἴρηται πολλάκις, μεμνῆσθαι, καὶ μὴ ποιεῖν ἐποποιϊκὸν σύστημα. *Oportet autem, quod dictum est sæpe, recordari, & non facere Epopœicam coagmentationem Tragœdiam.* Restituit autem ea verba è calamo exaratis libris: idemque à *Madio* quoque visum addit. *Sylburgius.*

7 Τραγῳδίαν.] Edidi τραγῳδίας, cum pessime vulgo ederetur, τραγῳδίαν. *Heinsius.*

9 Πέρσιν Ἰλίου] Sunt plures libri calamo exarati, in quibus pro πέρσιν legitur πόρθησιν. Nec tamen puto commutandam cum hac esse receptam lectionem. Nam multo infra, ad finem cap. 23. eodem nomine vocavit eandem fabulam: & πόρθησιν olim arbitror fuisse declarationem illius vocis, quæ postea in locum ejus repserit. *Victorius.* Eadem de re dictum apud *Pausaniam* "ὦν "ἰλίου πέρσει mendose pro πορ- "θήσει, vel potius πέρσει. πέρ- "σει autem recte legi posse "cognoscitur ex *Aristotelis* lo- "co de Poet. ubi fabulas è "parva Iliade sumptas recen- "set." *Sylburgius. Consule Editionem Francof.* 1583. pag. 477. lin. 31.

9 Ἢ Μήδειαν.] Idem Victorius cum Madio & veteribus exemplaribus omittit commation istud, ἢ Μήδειαν. *Sylburgius.*

τούτῳ

τούτῳ μόνῳ. Ἐν δὲ ταῖς πεπλέξεσι καὶ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις πράγμασι σχάζον), [10] ὧν βέλον), θαυμαστῶς. Τραγικὸν γὰρ τοῦτο καὶ φιλάνθρωπον. Ἔστι δὲ τοῦτο, ὅταν ὁ σοφὸς μὲν, μὴ πονηρίας δὲ, ἐξαπατηθῇ, ὥσπερ Σίσυφος· καὶ ὁ ἀνδρεῖος μὲν, ἄδικος δὲ, ἡττηθῇ. Ἔστι δὲ τοῦτο εἰκὸς, ὥσπερ Ἀγάθων λέγει, εἰκὸς γὰρ γίνεσθαι πολλὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκός. Καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν, καὶ μόριον εἶναι τοῦ ὅλου, καὶ συναγωνίζεσθαι, μὴ ὥσπερ [k] παρ' Εὐριπίδῃ, ἀλλ' ὥσπερ [l] παρὰ Σοφοκλεῖ. Τοῖς δὲ λοιποῖς [11] τὰ διδόμενα μᾶλλον τοῦ μύθου, ἢ ἄλλης τραγῳδίας ἐστί· διὸ ἐμβόλιμα ᾄδουσι, πρώτου ἄρξαντος Ἀγάθωνος τοῦ τοιούτου. Καί τοι τί διαφέρει, ἢ ἐμβόλιμα ᾄδειν, [12 m] ἢ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο [n] ἁρμόττειν, ἢ ἐπεισόδιον [o] ὅλον;

[k] Εὐριπίδης M. 14. 16. omittit παρ' M. xiv. 21. [l] Σοφοκλῆς M. 14. omittit παρὰ M. xiv. 16. 21. [m] εἰ ῥῆσιν M. omnes & Ald. Aut fi Vall. [n] ἁρμόττει M. xiv. 16. 21. & Ald. ἁρμόττει M. 14. [o] ὁ λόγος M. 16.

10 Ὧν βέλοντα.] Idem Victorius fingulari numero legit ὃ βέλοντα. *Sylburgius.*

Ibid. Ὧν βέλονται.] Edidi, σχάζεται ὧν βέλεται θαυμαστῶς, cum vulgo σχάζον) & βέλονται legeretur, ut ad *Agathonem* hoc referatur. *Heinſius.*

11 Τὰ διδόμενα.] Poſt διδόμβα, interpone ᾠδὴν μᾶλλον. *Madius* ex ingenio: Acutè & commodè. *Goulſtonus. Heinſius* in textu poſt διδόμβα inſerit ᾠδ.

12 Ἢ ῥῆσιν.] Baſil. Edit. ῥῆσιν, ἢ ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἁρμόττει: & in margine εἰ pro ἢ. Victorius quoque teſtatur particulam εἰ in pluribus ſcriptis exemplaribus inveniri, eamque hic neceſſariam videri; nec tamen illic ſuo loco poſitam eſſe. Sic enim habere illa exemplaria, ἢ εἰ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἁρμόττει. Quare ſi cum verbo conjungatur hæc copula, utilem eam fore. *Sylburgius.*

Ibid. Ἢ ῥῆσιν.] Scribe, ἢ εἰ ῥῆσιν. Et mox, ἁρμόττει pro ἁρμόττειν. Victorii codices ſcripti. *Goulſtonus.*

ΚΕΦ. ιθ.

Περὶ Διανοίας καὶ αὐτῆς.

ΠΕΡῚ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἤδη εἴρηται. Λοιπὸν δὲ περὶ λέξεως ἢ Διανοίας εἰπεῖν. Τὰ μὲν οὖν περὶ τ' Διάνοιαν, ἐν τοῖς περὶ Ῥητορικῆς κείσθω. Τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον ἐκείνης τῆς μεθόδου. [1] Ἔστι δὲ κατὰ [p] τ' Διάνοιαν ταῦτα, ὅσα ὑπὸ τοῦ λόγου δεῖ παρασκευασθῆναι. Μέρη δὲ τούτων, τό, τε ἀποδεικνύναι, καὶ τὸ λύειν, καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν· οἷον, ἔλεον, ἢ φόβον, ἢ ὀργὴν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ἔτι μέγεθος, καὶ [q] σμικρότητα. Δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἐν [2] τοῖς πράγμασιν ἀπὸ τῶν [3] αὐτῶν [r] εἰδῶν δεῖ χρῆσθαι, ὅταν ἢ ἐλεεινὰ, ἢ δεινὰ, ἢ μεγάλα, ἢ εἰκότα [4] δεῖ παρασκευάζειν. Πλὴν τοσοῦτον διαφέρει,

p sententia Vall. q μικρότητας M. omnes. r ἰδιῶν M. omnes. s ᾗ M. 14. γ' ᾗ M. xiv. δ' ᾗ M. 16. δεῖ M. 21.

1 Ἔστι ᾗ κατὰ.] Scribe, ἔστι ᾗ τὰ κατὰ τὴν διάνοιαν, &c. *Heinsius.*

2 Τοῖς πράγμασιν.] Malui, ἐν τοῖς δράμασιν. Et deinde scribe, ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰδῶν δεῖ χρῆσθαι. *Heinsius.*

3 Αὐτῶν εἰδῶν.] Affirmant quidam in libris calamo exaratis legi ἰδιῶν pro illo quod in excusis est, εἰδῶν. Quam scripturam ipse quoque in tribus exemplaribus inveni; nec tamen receptam lectionem hinc ejiciendam puto. Auctor certe ipse in primo de arte dicendi, quo loco declarat quid intelligat hâc voce, εἶδη appellat non ἰδίας: neque etiam si ἰδίαν hic legeretur, idem valeret hoc nomen quod apud Hermogenem. Longe enim aliæ illæ ab his ἰδίαν sunt: Victorius. *Sylburgius.*

4 Δίῃ.] Quidam libri calamo exarati pro δεῖ habent γ' ᾗ. Nec tamen censeo à communi lectione discedendum: Victorius. *Sylburgius.*

ὅτι

ὅτι τὰ μὲν δεῖ φαίνεσθαι ἀνὰ διδασκαλίας, τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ ὑπὸ τοῦ λέγοντος παρασκευάζεσθαι, καὶ παρὰ τὸν λόγον γίγνεσθαι. Τί γὰρ ἂν εἴη τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ [5] φανοῖτο ἡδέα καὶ [t] μὴ διὰ τὸν λόγον; Τῶν δὲ περὶ τὴν λέξιν ἓν μέρός ἐστιν εἶδος θεωρίας τὰ σχήματα τῆς λέξεως, ἃ ἐστιν εἰδέναι [6] τῆς ὑποκριτικῆς καὶ τοῦ τὸν τοιαύτην ἔχοντος ἀρχιτεκτονικήν· οἷον τί ἐντολή, καὶ τί εὐχή, καὶ διήγησις, καὶ ἀπαγγελία, καὶ ἐρώτησις, καὶ ἀπόκρισις, καὶ [u] εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. Παρὰ γὰρ τὴν τούτων γνῶσιν, ἢ ἄγνοιαν, οὐδὲν εἰς τὴν ποιητικὴν ἐπιτίμημα φέρει, ὅτι καὶ ἄξιον ἀπαθῆς. Τί γὰρ ἄν τις ὑπολάβοι ἡμαρτῆσθαι τὰ Πρωταγόρας ἐπιτιμᾷ; [x] ὅτι εὔχεσθαι οἰόμενος, ἐπιτάττει εἰπών·

Μῆνιν ἄειδε θεά.

Τὸ γὰρ κελεῦσαι (φησι) ποιεῖν τι [y] ἢ μή, ἐπίταξίς ἐστι. Διὸ παρείσθω ὡς ἄλλης καὶ οὐ τῆς ποιητικῆς ὂν θεώρημα.

[t] τὰ διὰ M. 14. [u] ἔτι M. 16. & Ald. [x] ὅ, τι M. 21. [y] ἢ μὴ ποιεῖν M. xiv.

5 Φανοῖτο ἡδέα.] Scripsi ἡ ἰδία. Quod & doctiſſ. Madius jam ante vidit. Fruſtra enim eſſet orator, niſi in hoc omne ſtudium ponere illi liceret, ut orationis, quam exprimit, emineret forma. *Heinſius.*

6 Τῆς ὑποκριτικῆς.] "*Quintilianus* lib. 1. cap. 11. *Debet etiam docere Comœdus quomodo narrandum, qua ſit auctoritate ſuadendum: qua concitatione conſurgat ira qui flexus deceat miſerationem*, &c. *Et ne illos quidem reprehendendos putem, qui paulum etiam palæſtricis vacaverint: id nomen eſt iis, à quibus geſtus motuſque formantur, ut recta ſint brachia, ne indoctæ ruſticæve manus, ne ſtatus indecorus, ne qua in proferendis pedibus inſcitia, ne caput oculique ab alia corporis inclinatione diſſideant.*" Notes etiam hunc locum *Ariſtot.* Ὁ τὴν τοιαύτην ἔχοντος ἀρχιτεκτονικήν, *Quintilianum* explicare per *Palæſtricos*, five *Palæſtritas*, Maſters of Exerciſe. *Dacierus.*

ΚΕΦ. κ.

Περὶ λέξεως ℂ τῶν αὐτῆς μερῶν.

ΤΗΣ δὴ λέξεως ἁπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη· στοιχεῖον, συλλαβή, σιώδεσμος, ὄνομα, ῥῆμα, ἄρθρον, πτῶσις, λόγος. Στοιχεῖον μὲν οὖν ἐστι φωνὴ ἀδιαίρετος· οὐ [z] πᾶσα δή, ἀλλ' ἐξ ἧς πέφυκε συνετὴ γίνεσθαι φωνή· καὶ γὰρ τῶν θηρίων εἰσὶν ἀδιαίρετοι φωναὶ, ὧν οὐδεμίαν λέγω στοιχεῖον. Ταύτης δὲ μέρη, τό, τε φωνῆεν, καὶ τὸ ἡμίφωνον καὶ ἄφωνον. Ἔστι δὲ φωνῆεν μὲν, ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν· [a] οἷον, τὸ α καὶ ω. Ἡμίφωνον δὲ, τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν. οἷον, τὸ σ, καὶ τὸ [b] ρ. Ἄφωνον δὲ, τὸ μετὰ προσβολῆς καθ' αὑτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνὴν, μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων τινὰ φωνὴν γινόμενον ἀκουστόν· οἷον, τὸ γ, καὶ τὸ δ. Ταῦτα δὲ διαφέρει σχήματί τε στόματος, [1] καὶ τόποις, καὶ δασύτητι, καὶ ψιλότητι, καὶ μήκει, καὶ [c] βραχύτητι· [2] ἔτι δὲ [d] καὶ ὀξύτητι, καὶ βαρύτητι, καὶ τῷ μέσῳ· περὶ ὧν καθ' ἕκαστον ἐν τοῖς μετρικοῖς προσήκει θεωρεῖν. Συλλαβὴ δέ ἐστι φωνὴ ἄσημος, [e] συνετὴ ἐξ ἀφώνου καὶ

z πᾶσαι M. 14. 16. a οἷον τὸ α καὶ τὸ ω omittunt M. 14. 16. 21. necnon Ald. & Vall. b ζ M. 21. corr. c βραδύτητι M. 16. d omittunt καὶ M. omnes. e σύνθετος M. 14. συνεὶς M. 21. corr.

1 Καὶ τόποις.] Scribe, καὶ τύποις. Quod in noſtro textu, ſecutus fui. *Heinſius.*

2 Ἔτι δὲ καὶ.] Baſ. & Cam. ἔτι δὲ ὀξύτητι, ſine καὶ. *Sylburgius.*

φωνὴν

φωνὴν ἔχοντος. Καὶ γὰρ τὸ [f] γ ρ [3] ἄνευ τοῦ α συλλαβὴ, καὶ μετὰ τοῦ α· [g] οἷον, τὸ [h] γρα. Ἀλλὰ ⟨ταῦτα θεωρήσει τὰς διαφορὰς τ[5] μετρικῆς ἐστι. Σύνδεσμος δέ ἐστι [i] φωνὴ ἄσημος, [4] ἣ ὅτε κωλύει, ὅτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν, ἐκ πλειόνων [k] φωνῶν πεφυκυῖαν συντίθεσθαι ⟩ [5] ⟨ἐπὶ τῶν ἄκρων, καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου, [6 l] ἢν μὴ [m] ἁρμόττῃ ἐν ἀρχῇ λόγου τιθέναι καθ' αὑτόν· οἷον, μέν, ἤτοι, δή. [3] Ἡ φωνὴ [n] ἄσημος ἐκ πλειόνων μὲν φωνῶν [o] μιᾶς, [7 p] σημαντικῆς

[f] γ καὶ ρ M. xiv. [g] οἷον omittit M. 21. [h] γ ρ α M. 16. [i] φωνὴ ἄσημος omittit M. 21. [k] φωνῶν omittit M. xiv. [l] ἢν μὴ Ald. [m] ἁρμόττει M. 14. 16. 21. [n] ἄσημος ἡ ἐκ M. 14. 16. ἄσημος ἡ ἐκ M. xiv. 21. vox significationis expers vel ex Vall. [o] μία cum lacuna trium Syllabarum inter hanc & sequentem vocem M. 14. [p] σημαντικῶν M. 21.

3 Ἄνευ τοῦ α.] Quod *Robortellus* narrat, se in calamo exarato libro aliter scriptum hunc locum offendisse, legique in eo, ἄνευ τοῦ α ὄκ ἔστι συλλαβὴ, ἀλλὰ μετὰ τοῦ α, οἷον τὸ γραμ, de illius fide non dubito. Cum tamen vestigium nullum ejus lectionis invenerim in meis exemplaribus, receptam scripturam sequor. Si certe illo pacto legeretur, negare non possem quin omnia hic apertiora planioraque futura fuerint: Victor. *Sylburgius.*

4 Ἡ ὅτε κωλύει.] Edidi è Mss. ἢ ὅτε κολύει, cum vulgo κωλύει legeretur. *Heinsius.*

5 Καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων.] Edidi, καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων, καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου, ἢν μὴ ἁρμόττῃ ἐν ἀρχῇ λόγου, τιθέσθαι καθ' αὑτό· è libris Mss. *Robortelli* fidem secutus, cum ante legeretur, τιθέναι καθ' αὐτό. Hæc enim si non vera ac genuina, certa perspicua est lectio. Non enim dico, quam probetur mihi. *Heinsius.*

6 Ἢν μὴ ἁρμόττῃ.] Ἢν, *quam*, habet etiam Camot. Edit. Sed Victoriana convenientius ἢν: *nisi congruerit.* Sylburgius.

7 Σημαντικήν.] Idem Vict. pro σημαντικὴν habet σημαντικῶν *significativis.* Idem adnotat, in libris calamo exaratis legi, ἢ ποιεῖν πέφυκε. *Sylburgius.*

Ibid. Σημαντικήν.] Edidi ex optimis libris σημαντικῶν ⟨, cum anteà vitiosissimè ederetur, σημαντικὴν ⟨ ποιεῖν πεφυκυῖα μίαν φωνήν. *Heinsius.*

Ibid. Σημαντικήν.] Lege σημαντικῶν ⟨ὲ ποιεῖν πεφυκυῖα μίαν φωνήν; cum distinctione interposita. Victor. ex Mss. *Goulstonus.*

μαντικὴν δὲ ποιεῖν [q] πεφυκῶα μίαν [r] φωνήν. [v] Ἄρθρον δέ ἐστι φωνὴ ἄσημος, ἡ λόγου ἀρχὴν, ἢ τέλος, ἢ διορισμὸν δηλοῖ· οἷον, τὸ [f] φημὶ, καὶ τὸ [s] περὶ, καὶ τὰ ἄλλα. [t] Ἢ φωνὴ ἄσημος, ἡ ὅτε κωλύει, ὅτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν, ἐκ πολλῶν φωνῶν [t] πεφυκῶαν [u] συντίθεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων, καὶ ἐπὶ τῶ μέσου. [v] Ὄνομα δέ ἐστι φωνὴ συνθετὴ, σημαντικὴ ἄνευ χρόνου, ἧς μέρος οὐδέν ἐστι [w] καθ' αὑτὸ σημαντικόν· ἐν γὰρ τοῖς διπλοῖς οὐ χρώμεθα, [s] ὡς καὶ αὐτὸ καθ' αὑτὸ [x] σημαίνει· οἷον, ἐν τῷ Θεοδώρῳ, τὸ δῶρον οὐ σημαίνει. [y] Ῥῆμα δ' ἐστὶ φωνὴ συνθετὴ, σημαντικὴ μετὰ χρόνου, ἧς οὐδὲν μέρος σημαίνει καθ' αὑτὸ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ [9] τῶν ὀνομάτων. Τὸ μὲν γὰρ ἄνθρωπος ἢ λευκὸν, οὐ [10] προσημαίνει τὸ πότε· τὸ δὲ [y] βαδίζει, ἢ βεβάδικε, προσημαίνει, τὸ μὲν [z] παρὸν χρόνον, τὸ δὲ [z] παρεληλυθότα. [11] [z] Πτῶσις δὲ ἐστιν ὀνόματος ἢ ῥήματος·

q πέφυκε M. omnes. r σημαντικὴν φωνὴν M. omnes. unam, quæ fit significativa, vocem Vall. f φ. μ. ι. M. omnes. φ. μ. ι. M. xiv. φ μ ι M. 16. p. m. i. Vall. s π. ε ρ. ι. M. omnes. c e r i Vall. t πεφυκυῖα M. xiv. 16. 21. vocibus, quæ poni et in extremis potest & in medio Vall. u τίθεσθαι M. omnes. w καθ' αὑτὸ omittit M. 16. x σημαῖνον M. omnes. y βαδίζειν M. omnes. ire Vall. z πλώσεως M. 14. 16. & Ald.

8 Ὡς καὶ αὐτό.] Scribe, ὡς καὶ αὐτὸ καθ' αὑτὸ σημαίνειν. Verum aliquanto melius fortasse, quod olim in libro meo annotâram, οὐ γὰρ τοῖς διπλοῖς οἷς χρώμεθα, οὐδὲν αὐτὸ καθ' αὑτὸ σημαίνει. *Heinsius.*

9 Τῶν ὀνομάτων.] Post ὀνομάτων addidit *Heinsius* in textu, καὶ προσημαίνει χρόνον: & *adsignificat tempus.*

10 Προσημαίνει.] Victor. cum scriptis libris σημαίνει legit, non compositе προσημαίνει: quoniam adhuc de nomine sermo sit, cui præpositio tum demum addatur, cum id quod proprium est temporis, significatur. *Sylburgius.*

11 Πτῶσις.] Basil. & Cam. pro πῶσις habent πλώσεως. Sed aptius cum Victorio, & melioribus libris scriptis retinebimus πῶσις. *Sylburgius.*

ἡ μὲν

ἡ μὲν τὸ κατὰ τότε, ἢ τότῳ [a] σημαίνουσα, ἃ ὅσα τοιαῦτα· ἡ δὲ [b] τὸ κατὰ [c] τὸ, ἐνὶ, ἢ πολλοῖς· οἷον [d] ἄνθρωποι, [e] ἢ [f] ἄνθρωπος. Ἡ δὲ κατὰ [12] τὰ [g] ὑποκριτὰ, οἷον καὶ' ἐρώτησιν ἢ ἐπίταξιν· τὸ γὰρ [h] ἐβάδισεν, ἢ [i] βάδιζε, φωνὴ ῥήματος, κατὰ ταῦτα τὰ εἴδη ἐστί. Λόγος δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντικὴ, ἧς ἔνια μέρη καθ' αὑτὰ σημαίνῃ τι· ὃ γὰρ ἅπας λόγος ἐκ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων σύγκειται· οἷον, ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμός· ἀλλ' ἐνδέχεται ἄνευ ῥημάτων εἶναι λόγον. Μέρος μέν τι ἀεί τι σημαῖνον ἕξῃ· οἷον ἐν τῷ [13] [k] βαδίζει Κλέων, ὁ Κλέων. Εἷς δέ ἐστι λόγος διχῶς· ἢ γὰρ ὁ ἓν σημαίνων, ἢ ὁ ἐκ πλειόνων [14] συνδέσμων· οἷον, ἡ Ἰλιὰς μὲν, συνδέσμῳ εἷς· [l] ὁ δὲ τοῦ ἀνθρώπου, τῷ ἓν σημαίνειν.

[a] σημαῖνον M. 14. 16. 21. [b] omittunt τὸ M. omnes. [c] τῷ ἑνὶ M. 14. [d] ἄνθρωπος M. xiv. [e] καὶ M. 21. [f] ἄνθρωποι M. xiv. [g] ὑποκριτικὰ M. omnes. [h] ἐβάδιζεν M. 21. [i] ἐβάδισεν M. 21. ἐβάδιζεν M. 14. xiv. 16. ἐβάδισεν ἢ ἐβάδιζε Ald. [k] βαδίζειν M. omnes, necnon Ald. & Vall. [l] τὸ M. 16.

12 Τὰ ὑποκριτά.] Basil. editionis margo pro ὑποκριτὰ reponit ὑποκριτικά. Quam lectionem sequitur & Victor. *Sylburgius.*

14 Βαδίζει Κλέων.] In Basil. Editionis margine indefinito verbi modo legitur βαδίζειν Κλέωνα: quam scripturam Victorius quoque affert ex *Aldino* libro: sed addit, in ea lectione non contingere ut totum aliquid indicet, nisi aliquid ad complendam sententiam extrinsecus sumatur. *Sylburgius.*

14 Συνδέσμων.] Camot. pro συνδέσμων habet συνδέσμῳ: ut in sequenti membro. In qua lectione subaudiendum erit participium aliquod. *Sylburgius.*

ΚΕΦ. κα.

Περὶ ὀνόματος.

ΟΝΟΜΑΤΟΣ δὲ εἴδη, τὸ μὲν ἁπλοῦν (ἁπλοῦν δὲ λέγω, ὃ μὴ [1] ἐκ σημαινόντων [m] σύγκειται) τὸ δὲ, διπλοῦν· τούτου δὲ τὸ μὲν ἐκ σημαίνοντος καὶ [n] ἀσήμου· τὸ δὲ ἐκ σημαινόντων σύγκειται. [2] Εἴη δ' ἂν καὶ τριπλοῦν καὶ [3] τετραπλοῦν ὄνομα· [o] οἷον τὰ πολλὰ [4] τῶν Μεγαλιωτῶν, Ἑρμοκαϊκόξανθος. Ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν, ἢ κύριον, ἢ γλῶττα, ἢ μεταφορὰ, ἢ κόσμος, ἢ ψευ-

[m] σύγκεισθαι· οἷον γῆ M. omnes & Vall. [n] ἀσήμου· πλὴν οὐκ ἐν τοῦ ὀνόματος σημαίνοντος καὶ ἀσήμου M. 16. & 21. in quo tamen pro τοῦ legitur τῷ. [o] καὶ πολλαπλοῦν habent M. omnes, & mox pro Μεγαλιωτῶν legit γαλιωτῶν τῶν M. 14.

1 Ἐκ σημαινόντων.] Victorius veretur ne verior hic verborum ordo ſit, ὃ ἐκ μὴ σημαινόντων σύγκειται. *Sylburgius.*

Ibid. Ἐκ σημαινόντων.] Aut legendum, ἐκ μὴ σημαινόντων, aut pro eodem, ſubtili Græciſmo dixit μὴ ἐκ σημαινόντων. *Goulſtonus.*

2 Εἴη δ' ἂν καὶ τριπλοῦν.] Poetæ Græci, & Dithyrambici præcipue, magna licentia, nec ſucceſſu forte impari, uſi ſunt decompoſitis. Quam verò infeliciter id Latini tentarint, ſciunt omnes. *Quintilianus: Nam ex tribus noſtræ utique linguæ non conceſſerim:* ideoque illud Pacuvii reprehendit,—

Nerei repandiroſtrum, incurvi-cervicum pecus. Dacierus.

3 Τετραπλοῦν.] In pluribus calamo exaratis libris poſt πεντεκαιδεκαπλοῦν ὄνομα, inveniri καὶ πολλαπλοῦν: eamque lectionem *Robortellum* quoque vidiſſe, adnotat Victorius. *Sylburgius.*

4 Τῶν Μεγαλιωτῶν.] Deſperant de hoc loco omnes. Neque ego tentandum puto; *ſi quid corrigere eſt nefas.* Hoc autem ab aliquo manu exarato codice forte expectandum fuerit. *Heinſius.*

Ibid. Τῶν Μεγαλιωτῶν.] Corrigit hunc locum *Dacierus*, & legit pro Μεγαλιωτῶν, μεγαριζόντων, quod ex *Heſychio* μεγάλα λεγόντων explicat, & poetas *Dithyrambicos* intelligit.

ψοιη-

ποιημένον, ἢ ἐπεκτεταμένον, [5] ἢ ὑφῃρημένον, ἢ ἐξηλλαγμένον. Λέγω δὲ κύριον μὲν, ᾧ χρῶνται ἕκαστοι· γλῶτταν δὲ, [p] ᾧ ἕτεροι. Ὡς τε φανερὸν, ὅτι καὶ γλῶτταν καὶ κύριον εἶναι δυνατὸν τὸ αὐτὸ, μὴ τοῖς αὐτοῖς δέ. Τὸ γὰρ [6] Σίγυνον Κυπρίοις μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα. Μεταφορὰ δ' ἐστὶν, ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ, [q] ἢ ἀπὸ γένους ἐπὶ εἶδος, ἢ ἀπὸ εἴδους ἐπὶ γένος· ἢ ἀπὸ εἴδους ἐπὶ εἶδος, ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον. Λέγω δὲ, ἀπὸ γένους μὲν ἐπὶ εἶδος· οἷον,

[7] Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔστηκε.

Τὸ γὰρ ὁρμεῖν ἐστιν ἑστῆναί τι. Ἀπὸ εἴδους δὲ ἐπὶ γένος·

—[r] Ἢ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε.

[s] Τὸ γὰρ μυρίον πολύ ἐστιν, ᾧ νῦν ἀντὶ τοῦ πολλοῦ κέχρηται. Ἀπ' εἴδους δὲ ἐπὶ εἶδος· οἷον,

[t] Χαλκῷ ἀπὸ [u] ψυχὴν [x] ἐρύσας·

p ὡς M. 21. q ἢ ἀπὸ γένους ἐπὶ εἶδος omittit M. 14. ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ἐπὶ εἶδος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ γένος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ εἶδος M. 14. & 21. in quo tamen voci γένος & alteri εἶδος præfigitur articulus τὸ. Verba ἢ ἀπὸ γένους ἐπὶ εἶδος omittuntur in 16. qui in reliquis ita habet ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ τὸ γένος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ εἶδος. r ἤδη M. 14. 16. 21. s τὰ γὰρ μύρια, πολλὰ M. 14. t χαλκὸν M. 14. u ψυχῆς M. 14. x ἀερείσας (sic) μεῖ' ἐμῶν ἀτειρεῖ M. 14. ἀερύσασκε τεμὼν ἀτειρεῖ M. xiv. ἀερύσας μεῖ' ἐμῶν ἀτήρει M. 16. ἀερύσας· ᾗ τεμὼν ἀτειρεῖ M. 21. & Vall. αἰρύσας Ald.

5 Ἢ ὑφῃρημένον.] Pro ὑφῃρημένον infra legitur bis ἀφῃρημένον. Sylburgius.

6 Σίγυνον.] Sagitta, ex ferro tota. *Heſychius*, σίγυνοι, cum duplici γ, τὰ ζυστὰ δόρατα, ἢ τὰς ὁλοσιδήρους ἄκοντας. Sed lis eſt, cujus gentis hæc vox ſit propria. Cypriis, Apollonii Scholiaſtes, Suidas Macedonibus, Bœotis Euſtathius aſſignat. *Dacierus.*

7 Νηῦς δέ μοι.] Verſus deſumptus ex Odyſſ. ω. ver. 310. ut adnotant Hartungus & Victorius. *Sylburgius.* Occurrit etiam in primo Odyſſ. v. 181.

Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος.

8 Ἐρύσας.] Victorius adnotat, pro ἐρύσας & πίμνειν, in antiquis libris ferè legi ἀρύσασκε πιμών: nec ſe penitus ſtatuere

[9] Τάμνειν ἀτηρεῖ χαλκῷ.

Ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν [y] ἐρύσαι, ταμεῖν· τὸ δὲ ταμεῖν, [y] ἐρύσαι εἴρηκεν· ἄμφω γὰρ ἀφελεῖν τί ἐστι. Τὸ δὲ ἀνάλογον λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχῃ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον, καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον. Ἐρεῖ γὰρ ἀντὶ τοῦ δεπέρα τὸ τέταρτον, ἢ ἀντὶ τοῦ τετάρτου τὸ δεύτερον. [10] Καί ἐνίοτε προστίθεασιν, ἀνθ' οὗ λέγει, πρὸς ὅ ἐστι. Λέ-

y αἰρύσαι Ald. ἀρύσαι M. omnes.

ſtatuere poſſe quæ ſit notio prioris vocis. Per priorem vero vocem intelligit (opinor) αἰρύσας, quod non modo in Baſil. et Camot. ſed in ipſius etiam Victorii editione legitur pro ἐρύσας: contra metri legem. Unde in ſuſpicionem venio, antiquos codices, dum ſcripſerunt ἀρύσασκε, (ut modo ex Victorio docui) duplicem nobis ſcripturam indicare voluiſſe, ἐρύσασκε, & ἀρύσασκε: illud, ab ἐρύω *traho*: hoc, ab ἀρύτω *haurio*: quorum utrique ineſt vis τοῦ ἀφελεῖν, *adimendi*: ſicut etiam verbo τέμνειν. Imo *Euſtathius* ἀρύειν ex ἐρύειν factum videri dicit, verſo ε in α. *Heſych.* quoque ut ἐρύσσῃ affert pro καθελκύσῃ. ἐκσπάσῃ: ſic affert etiam ἄρυον pro εἷλκον. Sic Virg. non modo Æn. 9. *Moriens animam abſtulit hoſti*: & Æn. 10. *Vocem animamque rapit trajecto gutture*: Sed etiam Æn. 2. *Jam flammæ tulerint, inimicus & hauſerit enſis.* Hartungus Decuriæ 1 cap. ultimo adnotat, ſequens illud hemiſtichium, πάμνειν ἀτηρεῖ (vel potius ἀτειρεῖ) χαλκῷ, nuſpiam apud Hom. extare; niſi forte ſit illud Iliad. ε. ver. 292.

Τῶσ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πεφυμένην πάμε χαλκὸς ἀτειρής. *Sylburg.*

9 Τάμνειν.] *Heinſius* edidit, πάμ' ἀτειρεῖ χαλκῷ; *duro diſſecuit ferro.*

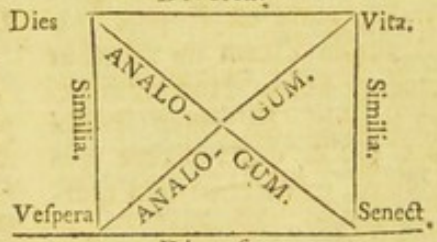
10 Καὶ ἐνίοτε προστίθεασι.] Certum eſt, non eſſe locum, qui magis fatigavit interpretes. Senſus Philoſophi talis eſt. In tranſlationibus, inquit, addi nonnunquam illud ſolet ad quod aliquid proportione refertur; ſive, pro quo in tranſlatione ponitur: niſi nomine deſtituatur. Exempli gratia, Phiala eſt Bacchi, Clypeus eſt Martis: quia autem phiala ſe habet ad Bacchum, ſicut clypeus ad Martem, transferemus phialam ad Martem, clypeum ad Bacchum: aut potius, phialam pro clypeo, clypeum pro phiala ponemus. Hic eſt ὄνομα πρὸς ὅ ἐστι, ſive ὄνομα ἀνάλογον, clypeus, qui eſt Martis, & phiala, quæ

γω δὲ, οἷον· ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον, καὶ ἀσπὶς πρὸς Ἄρην. [z] Ἐρεῖ τοίνυν καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην

z ἐρεῖ τοίνυν καὶ τὴν, &c. usque ad καὶ γῆρας πρὸς βίον inclusive omittit M. 14. ἐρεῖ τοίνυν καὶ τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου, καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως· ἢ ὁ γῆρας πρὸς βίον καὶ ἡ ἑσπέρα πρὸς ἡμέραν· ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἑσπέραν γῆρας ἡμέρας· ἢ ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς, καὶ τὸ γῆρας ἑσπέραν βίου, ἢ δυσμὰς βίου M. xiv. 21. ἐρεῖ τοίνυν τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου, καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως, ἢ ὁ γῆρας πρὸς βίον, καὶ ἑσπέρα πρὸς ἡμέραν· ἐρεῖ τοίνυν, &c. ut in xiv. καὶ τὸ γῆρας κ. λ. Hujus loci lectio similis est lectioni Codicum superiorum, in Cod. 14.

quæ est Bacchi. Ideoque utrinque procedit translatio. Utraque enim vox ἀνάλογος datur. Interdum, inquit postea, deest alterum proportionis nomen, & tantum una ex parte fit translatio. Sic agricola, cum fruges jacit, dicitur spargere: Sol autem, cum radios jacit aut lumen, proprium, quo id significetur, non habemus nomen. Ergo aliquid à frugibus transferetur ad Solem, nihil à Sole ad fruges potest transferri: sicut id, quo utitur Bacchus, refertur ad Martem, id quo Mars utitur, refertur ad Bacchum. Quare cum in eo se habeat secundum ad primum, sicut quartum se habet ad tertium, & quartum ponatur pro secundo, sicut secundum ponitur pro quarto, hic, ut proportio manet, ita tollitur translatio; non defectu rei quæ manet, verum vocis, quæ non datur. Scribe, καὶ ἐνίοτε προσθέασιν, ἂν τὄνομα ἔχῃ, ὡδὶ ὅ ἐστι. More Aristotelico, ἐλλιπῶς καὶ βραχυλόγως: & aliquantum inverso ordine. Pro, καὶ ἐνίοτε προσθέασιν, τὄνομα ὡδὶ ὅ ἐστιν, ἂν ἔχῃ. Quia suavior est compositio. De quo supra dicebamus. Id autem plane convenit cum eo quod sequitur, ἐνίοις ᾧ ἂν ἔστιν ὄνομα κείμενον τὸ ἀνάλογον, ἀλλ' ὁμοίως, &c. Exemplum hoc sit, quamvis valde festinemus, & quidem prius prioris, quod est perfectum. Dies, vita, senectus, vesper, quatuor sunt nomina, quorum ratio & natura, si seorsim consideres, est diversa. Proportio autem ea, quæ inter se non conveniebant seorsim, inter se, dum alterum alteri attribuit, conjungit. Hoc modo:

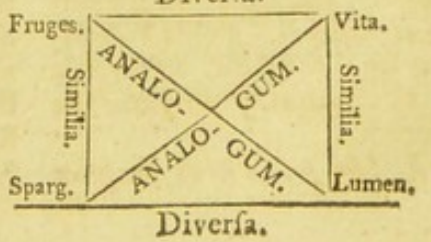
Diversa.

Diversa.

Dicam enim, vesperam esse senectutem diei, & senectutem esse vesperam vitæ. Alterum tale:

Diversa.

Diversa.

Ἄρεως, καὶ τὴν Φιάλλω ἀσπίδα Διονύσου. Ἔτι ὁμοίως ἔχει ἑσπέρα πρὸς ἡμέραν, καὶ γῆρας πρὸς βίον. Ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἑσπέραν, γῆρας ἡμέρας· καὶ τὸ γῆρας, ἑσπέραν βίου· ἢ, ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς, δυσμὰς βίου. Ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα [a] κείμενον [11] τὸ ἀνάλογον, ἀλλ' ὅμως ἦττον ὁμοίως λεχθήσεται· οἷον, τὸ τὴν καρπὸν μὲν ἀφιέναι, σπείρειν· [12] τὸ δὲ τὴν φλόγα ἀπὸ [b] τοῦ ἡλίου, ἀνώνυμον· ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν [c] ἥλιον, καὶ τὸ σπείρειν πρὸς τὸν καρπόν. Διὸ εἴρηται

— [13] Σπείρων θεοκτίσαν φλόγα.

Ἔστι δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς μεταφορᾶς χρῆσθαι καὶ ἄλλως, προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον, [d] ἀποφήσαντα τῶν οἰκείων τι· οἷον, [14] εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι φιάλην μὴ Ἄρεως, [15] ἀλλὰ

a κύριον M. 21. b τῆς σελήνης M. 16. c σελήνην M. 16. d ἀποφῆναι M. 16.

Dicam enim, Solem ſpargere lumen, quod eſt frugum, nihil autem dicam de frugibus quod eſt Solis. Non enim extat nomen. Et tamen ſimilia ſunt Sol & quod dicere non poſſum, quemadmodum ſpargere fruges. *Heinſius.*

11 Τὸ ἀνάλογον.] Camot. Edit. τῶν ἀνάλογον pro τὸ ἀνάλογον. *Sylburgius.*

12 Τὸ τὴν.] Baſ. & Cam. pro τὸ τὴν, habet τὴν, omiſſo articulo τό. Nobis Victorium ſequi collibuit. *Sylburgius.*

13 Σπείρων.] *Virgilius* de Aurora,

Et jam prima novo ſpargebat lumine terras.

Lucretius de Sole,

Et lumine conſerit arva.

14 Εἰ τὴν ἀσπίδα.] Omnino puto legendum, οἷον, ἀσπίδα εἴποι τὴν φιάλην, μὴ Ἄρεως, ἀλλὰ οἴνου. Quod & expreſſi: *Quemadmodum ſiquis clypeum phialam dicat, non Martis, ſed vini.* Heinſius.

15 Ἀλλὰ οἴνου.] Idem Victor. pro ἀλλὰ οἴνου (quod in ſcriptis quoque libris extare ait) legit ἀλλ' ἄοινον, *ſed ſine vino:* ejuſque lectionis prolixam ibi rationem reddit, & ſimilia aliunde affert exempla. *Sylburgius.*

οἶνα. [e] Πεποιημένον δέ ἐστιν, ὃ [f] ὅλως μὴ [g] καλούμενον, ὑπό τινων αὐτὸς τίθεῖ ὁ ποιητής· δοκεῖ γὰρ ἔνια εἶναι τοιαῦτα· οἷον, τὰ κέραται [16] Ἐρνύτας, καὶ τὸν ἱερέα Ἀρητῆρα. Ἐπεκτεταμμένον δέ ἐστιν, ἢ [17] ἀφῃρημμένον· τὸ μὲν, ἐὰν φωνήεντι μακροτέρῳ κεχρημένον, ἢ [18] τῷ οἰκείῳ, ἢ συλλαβῇ ἐμβεβλημένῃ· τὸ δὲ, ἂν [h] ἀφῃρημένον ᾖ τι, [i] ἢ αὐτῶν, [i] ἢ ἐμβεβλημένον. Ἐπεκτεταμένον μέν· οἷον, τὸ πόλεως, πόληος· καὶ τὸ [20] [k] Πηλεΐδου, Πηληϊάδεω. Ἀφῃρημένον δέ· οἷον, τὸ κρῖ, καὶ τὸ δῶ· καὶ,

[e] πεποιημένον δὲ ἐστιν omittit M. 14. [f] ὅλου M. 14. 16. [g] καλούμενον M. 14. [h] ἀφήρημεν οὗτι ἢ αὐτῷ ἐπεκτεταμένον οἷον M. 14. 16. ἀφήρημεν οὗτι ἢ αὐτῷ ἐπεκτεταμένον μὲν, οἷον M. 21. οὗτι ᾖ M. xiv. [i] ἢ ἐμβεβλημένον omittit M. xiv. [k] Πηλίος M. omnes & Vall. Πηλείδου Ald.

16 Ἐρνύτας.] Victorius pro ἐρνύτας habet ἐρνύγας. Noſtrum ἐρνύτας habet non ſolum Baſil. & Camot. Edit. ſed etiam *Heſychius*, qui exponit ἔρνη, βλαστήματα, κλάδους. Victorius *Heſychianam* ſcripturam admittere noluit, quod metuit ne culpâ typographi ſit corrupta. *Sylburgius.*

17 Ἀφῃρημένον.] Pro ἀφῃρημένον, quod mox repetitur, habuimus ſupra ὑφῃρημένον. *Strabo*, ut paulo poſt exponetur prolixius, has ſive ὑφαιρέσεις, ſive ἀφαιρέσεις, nominat ἀποκοπάς, vocabulo grammaticis uſitatiore: quin & ipſe *Ariſtoteles* infra, *cap. ſequenti.* Sylburgius.

18 Τῷ οἰκείῳ.] Idem Victorius, κεχρημένον ᾗ τῷ οἰκείῳ, *ſi vocali longiore uſum fuerit quam ſua ſit ac propria.* Idem ibidem diſquirit, an verba illa, ἢ ἐμβεβλημένῃ, quæ *Robortellus* quoque in nonnullis manuſcriptis libris narrat non inveniri, quamvis retinenda omnino cenſeat, neceſſaria hic ſint, vel potius importune irrepſerint excuſos libros. Nam ſe quoque plures vidiſſe codices à quibus illa abeſſent. *Sylburgius.*

19 Ἢ αὐτῶν.] Hæc verba, ἢ αὐτῶν ἢ ἐμβεβλημένῃ, in *Editione Leinſiana* non apparent; neque in *Verſione: Illud vero, ſi ablatum ſit aliquid ab eo.*

20 Πηλεΐδου.] Idem Victorius legit καὶ τὸ Πηλεϊάδου, Πηληϊάδεω: admodum convenienter. *Sylburgius.*

— Μία γίνε᾽ ἀμφοτέρων [21] [l] ὄ᾽ψ.

Ἐξηλλαγμένον δέ ἐστιν, ὅταν ᾖ ὀνομαζομένῳ, τὸ μὲν καταλείπῃ, τὸ δὲ ποιῇ· οἷον τὸ,

Δεξιτερὸν κατὰ μαζόν·

Ἀντὶ ᾖ δεξιόν. [22] [m] Ἔτι τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν ἄρρενα, τὰ δὲ θήλεα, τὰ δὲ μεταξύ. Ἄρρενα μέν, ὅσα τελευτᾷ εἰς [n] τὸ ν ℂ ρ, καὶ ὅσα [23] [o] ἐκ τούτων ἀφώνων σύγκειται· ταῦτα δέ ἐστι δύο, τὸ [p] ψ καὶ ξ. Θήλεα δὲ, ὅσα ἐκ τῶν φωνήεντων, εἰς τε τὰ ἀεὶ μακρά· οἷον, εἰς η καὶ ω· καὶ τῶν ἐπεκτεινομένων εἰς α· [24] ὥστε ἴσα συμβαίνει [q] πλήθη

[l] ος M. omnes, necnon Ald. & Vall. [m] ἔτι τῶν omittit M. 14. qui post τῶν addit δὲ· ἔτι omittunt M. xiv. 16. 21. [n] τὸν M. 14. [o] ἐκ τοῦτων σύγκεῖται M. omnes, ἐκτὸς τῶν ἀφ. Ald. quæ ex hoc conſtant Vall. [p] τ᾽ καὶ ζ᾽ M. 14. τ᾽ καὶ ξ M. 16. [q] πλήθη M. 14. corr. et 16.

21 Ὄ᾽ψ.] Baſil. & Camot. Edit. pro ὄ᾽ψ, quod à Victoriana Editione reſtitui, habent, ἐῆς, ἧς: & Baſil. in margine, οἵς, οἷς. Nihil ad rem. Nec enim vel ad ſententiam quidquam conferunt, vel *aphæreſin* habent; ſed potius aut epectaſin habent, aut craſeως diæreſin; qualis etiam eſt in poetico verbo ἔωσι pro ὦσι, aliiſque ſexcentis. Rectè autem à Victorio repoſitum eſſe ὀψις, perſpicuum eſt ex *Strab.* lib. 8. pag. 419. ubi non tantum hoc *Empedoclis* hemiſtichium citat, ſed etiam alium *Antimachi* verſum conſimilem, Δήμητρός τοι Ἐλευσινίης ἱερὴ ὀψ. Affert ibidem etiam alia poeticæ apocopes exempla, ut ſunt βρῖ, & κρῖ pro βριαρὸν & κρῖμνον. Sic λῖ, & ῥᾶ pro λίαν & ῥᾴδιον. Item ἄλφι, & ἔρι pro ἄλφιτον, & ἔριον. His addit alia conſimilia, tum appellativa tum propria. *Sylburgius.*

22 Ἔτι τῶν ὀνομάτων.] Victorius, ἔτι αὐτῶν ἢ τῶν ὀνομάτων. *Adhuc ipſorum utique nominum.* Sylburgius.

23 Ἐκ τούτων ἀφώνων.] Scribe ἐκ τῶν τῶν ἀφώνων. Niſi magis placeat, quod *Madius* exiſtimat: καὶ ὅσα ἐκ τούτων τῶν ἀφώνων. Neque dubitandum eſt, quin hic quædam deſint. *Heinſius.*

Ibid. Ἐκ τούτων ἀφώνων.] Baſil. Edit. margo poſt τούτων ἀφώνων addit π. κ. *Sylburgius.*

24 Ὥστε ἴσα συμβαίνει.] Quæ hic prætermiſſa, vide doctiſſimum *Madium*, qui emendat: ὥστε

θῃ εἰς ὅσα τὰ ἄῤῥενα καὶ τὰ θήλεα. Τὸ γὰρ [r] ψ καὶ τὸ ξ [25] αὐτά ἐστιν· εἰς ἢ ἄφωνον ἀδὲν ὄνομα τελευτᾷ, ἀδὲ εἰς φωνῆεν βραχύ. Εἰς ἢ τὸ ι τρία [s] μόνα, μέλι, κόμμι, πέπερι. Εἰς δὲ τὸ υ, πέντε· [t] τὸ πῶϋ, τὸ νάπυ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ, τὸ ἄστυ. Τὰ ἢ μεταξὺ εἰς ταῦτα, καὶ ν καὶ σ.

[r] τ' M. 14. 16. [s] μόνον M. omnes. [t] τὸ πῶϋ, τὸ νάπυ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ, τὸ ἄστυ omittunt M. omnes.

ὥστε ἐκ ἴσα συμβαίνει πλήθη εἰς ὅσα τὰ ἄῤῥενα & τὰ θήλεα. Τὸ γὰρ ψ καὶ τὸ ξ, & ν, ρ, σ, ταὐτά ἐστιν. Verum iterum moneo, non esse dubitandum quin nonnulla, & fortasse compluscula, in toto hoc loco desint. Itaque ἐπίγω. *Heinsius.*

25 Αὐτά ἐστιν.] Idem Victorius è vetustis libris pro αὐτά ἐστι reponit ταὐτά ἐστιν. Eædem enim (inquit) sunt duplices literæ, in quas utriusque generis nomina definunt, id est ξ & ψ. Tam enim muliebris generis vocabula quam virilis inveniuntur quæ definunt in ipsas. *Sylburgius.*

ΚΕΦ. κβ.

Λέξεως ἀρετή.

ΛΕΞΕΩΣ δὲ ἀρετὴ, σαφῆ καὶ μὴ ταπεινὴν εἶναι. Σαφεστάτη μὲν ὂν ἐστιν ἡ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἀλλὰ ταπεινή. Παράδειγμα δὲ ἡ Κλεοφῶντος ποίησις, καὶ ἡ Σθενέλου. Σεμνὴ δὲ καὶ ἐξηλλαγμένη τὸ ἰδιωτικὸν, ἡ τοῖς ξενικοῖς κεχρημένη. Ξενικὸν δὲ λέγω, γλῶτταν, & μεταφορὰν, καὶ ἐπέκτασιν, καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον. Ἀλλ' ἂν τις [u] ἅμα ἅπαντα τὰ [x] τοιαῦτα ποιήσῃ,

[u] ἅμα omittunt M. omnes. [x] ταῦτα M. 21.

[1] ἢ αἴνιγμα ἔσῃ, ἢ βαρβαρισμός. [y] Ἂν μὲν οὖν ἐκ μεταφορῶν, αἴνιγμα· ἐὰν δὲ ἐκ γλωττῶν, [2] [a] καὶ βαρβαρισμός. [b] Αἰνίγματος γὰρ ἰδέα [c] αὕτη ἐστὶ, τὸ, λέγοντα [3] τὰ ὑπάρχοντα, [d] ἀδύνατα συνάψαι. Κατὰ μὲν οὖν [4] τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν, οὐχ οἷόν τε τοῦτο ποιῆσαι· κατὰ δὲ τὴν μεταφοράν, ἐνδέχεται· οἷον,

[5] [e] Ἄνδρ' εἶδον [f] πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα·

καὶ τὰ [g] τοιαῦτα. Ἐκ δὲ τῶν γλωττῶν ὁ βαρβαρισμός· [6] δι' ὃ ἀνακέκραται πως τούτοις. Τὸ μὲν [h] οὖν μὴ ἰδιωτι-

y ἂν μὲν οὖν ἐκ μεταφορῶν, αἴνιγμα omittit M. 14. z ἂν μὲν οὖν usque ad καὶ βαρβαρισμὸς inclusive omittit M. 16. a καὶ omittunt M. xiv. 21. b αἰνίγματος τε M. omnes. c αὕτη ἐστιν omittit M. xiv. d τὰ λέγοντα ὑπάρχοντα M. 14. τὸ λέγον τὰ ὑπάρχοντα M. 16. e Ἄνδρα ἰδὼν M. xiv. 16. 21. f πυρὶ χαλκον M. omnes. g τοιαῦτα, ἐκ τῶν γλωττῶν· βαρβαρισμὸς δεῖ ἀνακεκρίσθαι πως M. 14. τοιαῦτα, ἐκ τῶν γλωττῶν· βαρβαρισμὸς δεῖ ἄρα κεκρίσθαι πως M. xiv. 21. τοιαῦτα ἐκ τῶν γλωττῶν· βαρβαρισμὸς δεῖ ἀνακρίσθαι πως M. 16. barbarismus fere his adjudicandus est & Vall. h γὰρ M. omnes.

1 [a] Ἢ αἴνιγμα ἔσῃ.] Quale illud Stradæ Ænigma,

Nox aderat tandem, & *cælum ex Cyclope diurno*
Nocturnus tunc Argus erat.

2 Καὶ βαρβαρισμός.] Copulativam καὶ ante βαρβαρισμὸς in quibusdam Editionibus omitti, adnotavit etiam Victorius. Sed innuit tamen, eam non sine emphasi retineri posse. *Sylburgius.*

3 Τὰ ὑπάρχοντα.] Camot. non ante, sed post ἀδύνατα distinguit. Nostram dictionem agnoscit etiam Victorii interpretatio, *dicentem quæ insunt, impossibilia copulare.* Sylburgius.

4 Τὴν τῶν ὀνομάτων.] Scribe, quod nemo vidit, τὴν τῶν κυρίων ὀνομάτων σύνθεσιν. Opponit enim τὴν τῶν κυρίων ὀνομάτων σύνθεσιν, καὶ τὴν ἐκ μεταφορῶν συγκειμένην. *Ex propriis nominibus & translatis compositionem.* Sequitur enim, καὶ ὃ τὴν μεταφορὰν, ἐνδέχεται. *Heinsius.*

5 Ἄνδρ' εἶδον.] Basil. & Cam. ἄνδρα ἰδὼν, fuit etiam in Rhetoricis, *lib.* 2. *cap.* 2. similiter etiam apud *Athenæum*, lib. 10. ubi & pentameter hic additur,

Οὕτω συγκόλλως, ὥστε σώσαιμα ποιεῖν. *Sylburgius.*

6 Δι' ὃ ἀνακέκραται.] Victorius è corruptis scriptorum librorum vestigiis legendum putat, δεῖ ἄρα κεχρῆσθαι πως τού-

κὸν ποιήσῃ, μηδὲ ταπεινὸν, [i] ἡ γλῶττα, καὶ ἡ μεταφορὰ, καὶ ὁ κόσμος, καὶ τἆλλα τὰ εἰρημένα εἴδη· τὸ δὲ κύριον, τὴν σαφήνειαν. Οὐκ ἐλάχιστον δὲ μέρος [j] συμβάλλον[ται] εἰς τὸ σαφὲς [k] τῆς λέξεως, καὶ [k] μὴ ἰδιωτικὸν, αἱ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοπαὶ, καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομάτων· [7] Διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν, ἢ ὡς τὸ κύριον, παρὰ τὸ εἰωθὸς [l] γιγνόμενον, τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει· Διὰ δὲ τὸ κοινωνεῖν τῶν εἰωθότος, τὸ σαφὲς ἔσται. [8] Ὡς τε οὐκ ὀρθῶς ψέγουσιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ [m] τῆς λέξεως, καὶ διακωμῳδοῦντες [n] τὸ ποιητὴν· οἷον, Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος· ὡς ῥᾴδιον ποιεῖν, εἴ τις [m] δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὁπόσον βούλει[o], Ἰαμβοποιήσας ἐν αὐτῇ τῇ λέξει· [n] οἷον·

[8] [p] Ἠτίχαριν [p] εἶδον [q] Μαραθῶνα [r] βαδίζοντα· καὶ,

[i] ὧν ἡ γλῶττα M. omnes. [j] συμβάλλεται Ald. & Vall. [k] τὸ M. 14. [l] λεγόμενον M. xiv. [m] δώσειν M. 14. [n] οἷον omittunt M. omnes. [o] εἴ τι χάριεν M. 14. ἤτει χάριν M. xiv. 21. ἤτε χάριν M. 16. [p] ἴδον M. xiv. 21. [q] Μαραθῶνα δὲ M. omnes. [r] καθίζοντα M. xiv.

τούτοις, ſicut & infra in hoc cap. φαίνεσθαι πως χρώμενον τούτῳ τῷ τρόπῳ. Non tamen improbat eam lectionem quam è *Benedicti Lampridii* libro affert *Madius*, δεῖ ἄρα κεκρᾶσθαι. *Sylburgius.*

7 Διὰ μὲν γάρ.] Baſil. & Cam. διὰ μὲν τὸ ἄλλως ſine γάρ. Minus recte. *Sylburgius.*

8 Ἠτίχαριν.] In Baſil. Editionis margine adnotatum, alias legi, Ἢ π Χάριν. Ibid. poſterior verſus ſic ſcriptus, οὐκ ἂν ἐράμενος τῶν ἐκείνου ἐξαμβίβοιον. Exempla (inquit Victorius) quæ poſuit diligens magiſter, fructum nullum ferunt: nam cum ſinguli tantum verſus citati ſint, nec ſententia eorum explanetur ab auctore, aliove ullo in loco ipſi legantur, ſi integri etiam forent, & ab omni labe vacui, vix intelligerentur. Accedit huic malo, quod mendoſi ſunt, ac multis maculis inquinati, quod varietas lectionis declarat: aliter enim illi in aliis libris leguntur. Nam præter ea quæ diſcrepantia à pervulgata lectione commemorat ſe inveniſſe *Robortellus*, vidi etiam ipſe duos codices à quibus abeſſet præpoſitio

Οὐκ ἂν [s] γ'ἐράμενος [t] τ̓ ἐκείνα [u] ἐξ [x] ἐλλέβορον.
Τὸ μὲν δὴ φαίνεσθαί πως χρώμενον [y] τούτῳ τῷ τρόπῳ,

[s] γ'ερέμενος M. 14. xiv. γερέμενος M. 16. 21. muneratus Vall. [t] τῶν M. xiv. [u] ἐξ omittunt M. omnes. [x] ἐλέβορον (sic) M. 14. 16. [y] τρόπῳ τοιούτῳ M. 21.

poſitio poſita ante poſtremum nomen, ἐλλέβορον. Sed veritate deſperata, nihil amplius curæ ſuſcipere de hac re volui. *Sylburgius.*

Ibid. Ἠτίχεον.] Totum hunc locum conclamatum jam olim fuiſſe fidem fecerint, quæ ad faſtidium uſque à doctiſſimis viris ſunt notata. Quorum nemo eſt, qui non potius conatum nobis ſuum quam ſucceſſum probaverit. Ubique Homero acutiſſimus patrocinatur doctor, qui cum vellet σκοπεῖν τῶν ἐν ἤθει καὶ τῇ λέξει, h. e. à vulgo in vocibus recedere, ſummo judicio πρὸς τῶν ὀνομάτων ἐπεκτάσεις καὶ ἐξαλλαγάς, extenſiones vocum ac mutationes adhibuerat. Quæ res poëticæ orationi τὸ σεμνόν, & ſingularem illam majeſtatem addit, quam non ſine ſtupore in Homerica dictione admirantur eruditi. Parum æqui judices dicebant, nihil facilius eſſe quam pedibus inſtruere verſum, ſi utrumque liceret, & extendere pro libitu vocem, & mutare. Inter illos Socraticus Euclides erat, qui, quod in Homerica poëſi reprehenderat, ubi minus excuſandum erat, in Dialogis ſuis commiſerat. Nam & nonnunquam voces poëtarum more extendebat, ac κατακόρως & ad tædium uſque, utpote in ſoluta oratione, ad poëticum dicendi modum deflectebat. Exempla hujus rei duo adfert. Alterum ita eſt ſcribendum: Ἦ τοι Χάρῃ εἶδον Μαραθῶνάδε βαδίζοντα. Alterum fortaſſe magis corruptè, minus tamen quam editur, hoc modo in manu exaratis legitur codicibus, Οὐκ ἂν γ' ἐρώμενος ἐκείνα ἐξελεβόριζες cum interrogandi nota. Ut ſit fortaſſe, τ̓ ἐκείνα νῦν ἐξελεβόριζες; Quæ verba è Dialogis illius ſine dubio, non, ut eruditiſſimi viri vitioſa decepti lectione exiſtimarunt, è poëmate aliquo deſumpta ſunt. Quippe, qui ἐκμβοποιήσας, in ſuperioribus legerant. Quare totum locum, prout eſt ſcribendus, apponemus: ὥςτε ὀκ ὀρθῶς ψέγουσιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τ̓ διαλέκτου, καὶ διακωμῳδοῦντες τ̓ ποιητήν. Οἷον, Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς ῥᾴδιον ποιεῖν, εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐξελαύνειν ὅσον βούλεται, ἄμφω ποιήσας ἐν αὐτῇ λέξει· οἷον, ἦ τοὶ Χάρῃ εἶδον Μαραθώνάδε ἐαδίζοντα· καὶ ὀκ ἂν δ' ἐράσμιος τ̓ ἐκείνα νῦν ἐξελεβόριζες; Peculiariter autem hoc in toto iſto libello evenit, ut interdum plures voculæ exciderint. Quæ

res

γελοῖον. Τὸ δὲ μέτρον, κοινὸν ἁπάντων ἐστὶ τῶν μερῶν. Καὶ γὰ μεταφορᾶις καὶ γλώτταις, καὶ τοῖς ἄλλοις εἴδεσι

res ſub Ariſtotelica dicendi brevitate nonnunquam fallit, & acuto etiam homini imponit. Ut hoc loco iſta, κὴ ἐξαλλαττήν. Quo poſito, arcem erroris expugnavimus, qui omnes luſit. Sequitur enim, pro ἰαμβοποιήσας, ἄμφω ποιήσας, legendum. Nam quod optimus Victorius, cum verſus non inveniat, ad mordacitatem hoc trahat, non eſt tanti, ut vel occupare nos debeat. Præterea, inter τὰς ἰαμβοποιὰς numerari Euclidem nuſquam invenimus: quamvis Tragœdias feciſſe ſciamus: cum non ignoremus, quomodo ea voce Ariſtoteles utatur: qui, ut plurimum Comicis ac Tragicis τὰς ἰαμβοποιὰς opponit. Ut ecce ſupra: ἐπὶ μὲν ὧν τ κωμῳδίας ἤδη τοῦτο δῆλον γέγονε. Συνήσαντες γὰ τ μῦθον ἐξ ὀλίγων εἰκότων, ὕτω τὰ τυχόντα ὀνόματα ἐπιτιθέασι, κὴ οὐχ' ὥσπερ οἱ ἰαμβοποιοὶ περὶ τῶν καθ' ἕκαστον ποιοῦσιν. Ἐπὶ δὲ τ τραγῳδίας, τῶν ἡρωϊκῶν ὀνομάτων ἀντέχονται. Præterea neque dictio, nec ſtructura, neque res conveniunt Tragœdiæ. Ut ex Tragœdiis illius ſumpta eſſe exiſtimemus. Ne interea dicam, nemini de ratione verſuum conſtare. Verum enimvero, non potuit magis illuſtria, quibus probaret duo eodem in loco commiſiſſe Euclidem, quæ in Homero reprehenderat, exempla hic adducere Philoſophus. Primo enim ſingulæ prope voces ἐξηλλαγμέναι ſunt & poëticæ. Secundo ἐπεκτάσεις manifeſtæ. Ut in voce Μαραθώναδε, & ἐξελιβάνοιζις. Adde, quod tota σωθῆσις, quam Stoici τῶν τῆ λόγε μορίων dixerunt, ita eſt poëtica, ut in verſum prope ignarus inciderit ſcriptor. Quod, cum vehementer à Rhetoribus damnetur, interdum evenire ipſis ſolet. Sicut Tullio & aliis. Non autem mirum eſt, Ariſtotelem, qui ex omnibus Euclidis libris eligeret quæ vellet, talia inveniſſe exempla. Nam ad dictionem quod attinet, cum Platone & Xenophonte commune hoc habuit: qui ſæpe ποιητικώτεροι, ἢ κὴ τὴν πιζὼ λέξιν ſunt. Quod jam ad tædium uſque Græci notarunt. Tota autem reprehenſionis vis in eo conſiſtit: quod quæ in poëta Euclides damnaret, ea ipſe ἐν αὐτῇ τῇ λέξει committeret. Ita nunc τὴν πιζὼ λέξιν dixit. Quæ res etiam glaucomam interpretum objecit oculis. Halicarnaſſeus Dionyſius: ὧν μὲν ὧν σχάζονται πάντες οἱ ἀναγράφοντες μέτρον ἢ μέλος, ἢ τὼ λεγομένω λέξιν, ταῦτ' ἐστιν. Ubi ἡ λεγομένη λέξις, diſerte τῷ μέτρῳ κὴ μέλει opponitur. Ita hic ab Ariſtotele eſt factum. Ut & infra, cum dicitur, τὸ ἰαμβεῖον μάλιστα τὴν λέξιν μιμεῖται.

Fieri

χρώμενος ἀπρεπῶς, καὶ [z] ἐπίτηδες ἐπὶ τὰ γελοῖα, τὸ αὐτὸ ἂν ἀπεργάσαιτο. Τὸ δὲ [a] ἁρμόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν θεωρείσθω, [b] ἐντιθεμένων τῶν ὀνομάτων εἰς τὸ μέτρον· καὶ ἐπὶ τῆς γλώττης, καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων [c] εἰδῶν μετατιθεὶς ἄν τις τὰ κύρια ὀνόματα, κατίδοι ὅτι ἀληθῆ λέγομεν· οἷον, τὸ αὐτὰ ποιήσαντος ἰαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἓν δὲ μόνον ὄνομα [d] μεταθέντος, [9] ἀντὶ κυρίου εἰωθότος, γλῶτταν· τὸ μὲν Φαίνειος καλὸν, τὸ δ' εὐτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε,

Φαγέδαινα, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός.

[e] Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ [e] ἐσθίει, τὸ θοινᾶται [f] μετέθηκε. Καὶ,

Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ ἀτιδανὸς καὶ [10] ἠ ἄκικυς,

z ἐπίτηδες· ἐπειτα M. 16. 21. necnon Ald. & Vall. ἐπίτηδες, ἐπὶ τὰ M. 14. ἐπίτηδες· ἐπεὶ τὰ M. xiv. a ἁρμόττοντος M. 14. 16. 21. b ἀνατιθεμένων M. xiv. c ἰδεῶν M. omnes. d μετατιθέντος M. 14. xiv. 16. ἀνιτιθέντος corr. ut in 14. e ἐσθίειν M. 16. f μετεθεικε Ald. & Viet. g ἀιδὴς M. 14. ἀειδὴς M. xiv. 16. 21. necnon Ald. & Vall.

Fieri autem poteſt, ut poſteriora ex Euclidis Ἐρωτικῶν ſint deſumpta. Hæc mea eſt de toto hoc loco ſententia. Si qui melius conjecerit, eum vatem perhibebo optimum. *Heinſius.*

Ibid. Ἠτίχαριν.] Hos *Euclidis* verſus ſic legit *Dacierus:*

Ἤτι χάριν εἶδον Μακαιρώνακος βακίζοντος.

Et,

Οὐκ ἂν γνοίαμεν ἐκείνου ἐλευθέριον.

9 Ἀντὶ κυρίου.] Poſt κυρίου *Heinſius* inſerit ἢ, & legit, ἀντὶ κυρίου ἢ εἰωθότος *Proprio nomine*, vertit, *& uſitato.*

10 Ἄκικυς.] Baſil. & Cam. pro ἄκικυς habent ἀειδής: cujus lectionis meminit etiam *Euſtathius.* Sed ἄκικυς non modo in vulgaribus *Homeri* Editionibus reperitur, verum etiam magis eſt poeticum. Locus eſt Od. ι. alter qui ſequitur Od. υ. *Sylburgius.*

Ibid. Ἄκικυς.] Non ἄκικυς tantum, ſed & κίκυς legitur, Odyſſ. λ. ver. 393.

Ἀλλ' ἐ γὰ οἱ ἔτ' ἦν ἴς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς.

Agitur

Εἴ τις [h] λέγοι τὰ κύρια μετατιθείς·

Νῦν δέ μ' ἐὼν μικρός τε [i] καὶ ἀθενικὸς καὶ [k] ἀειδής.

Καὶ,

Δίφρον ἀεικέλιον καταθείς, [l] ὀλίγῳ τε τράπεζαν·

Δίφρον μοχθηρὸν καταθείς, μικράν τε τράπεζαν.

Καὶ τὸ,

11 [m] Ἠιόνες βοόωσιν·

Ἠιόνες κράζουσιν.

Ἔτι ἢ [n] Ἀνάφραδης τὰς τραγῳδὰς κωμῳδεῖ, ὅπ ἃ ἠδεῖς ἂν [o] εἶπον ἐν τῇ Δραλέκτῳ, τούτοις χρῶνται· οἷον τὸ, Δωμάτων ἄπο, [p] ἀλλὰ μὴ Ἀπὸ δωμάτων· καὶ τὸ, σέθεν· καὶ τὸ, ἐγὼ δέ νιν· καὶ τὸ, Ἀχιλλέως περί, ἀλλὰ μὴ Περὶ Ἀχιλλέως, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. Διὰ γὰ τὸ μὴ εἶναι ἐν τοῖς κυρίοις, ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν τῇ λέξει

h λέγοι M. 14. xiv. 21. i καὶ ἀτιδαιὸς M. 14. k ἀηδὴς M. 14. l ὀλίγην τε τράπεζαν· Δίφρον μοχθηρὸν καταθεὶς omittunt M. 14. 16. m Ἴωνες M. 14. 21. ἢ Ἴωνες M. xiv. 16. n Ἀνάφραδης M. 14. o εἶπη M. 16. 21. p καὶ M. 21.

Agitur de *Agamemnone* apud inferos mortuo. Verſus aliter occurrit, Odyſſ. υ. ver. 279. Sed pro καταθείς, legitur παρθείς.

11 Ἠιόνες.] Baſil. & Cam. pro ἠιόνες habent ἴωνες: perperam. Locus deſumptus ex Il. ε. ut Victorius quoque adnotat. *Sylburgius.*

Ibid. Ἠιόνες.] Totus ità ſe habet verſus, Iliad. ε. ver. 265.

Ἠιόνες βοόωσιν, ἰδὲ γομφὴς ἁλὸς ἔξω.

" Quo de verſu, ſic *Tollius* in " ſuis ad *Longinum* notis. Nec " prosâ tantum oratione, ſed " etiam versâ ac legatâ, *Ho-* " *merum* æmulari ſtuduit *Plato.* " Verum illo Homerico verſu " deterritus, Ἠιόνες βοόωσιν, &c. " quo mirificè maris littora " fluctibus pulſantis ſonus ex- " primitur, combuſſiſſe poe- " mata fertur.

ἅπαντα τὰ τοιαῦτα· ἐκεῖνος δὲ τοῦτο ἠγνόει. Ἔστι δὴ μέγα μὲν τῷ ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων πρεπόντως χρῆσθαι, καὶ διπλοῖς ὀνόμασι καὶ γλώτταις. [12] Τὸ δὲ μέγιστον τὸ μεταφορικὸν εἶναι· μόνον γὰρ τοῦτο, οὔτε παρ' ἄλλου ἐστὶ λαβεῖν, εὐφυΐας τε σημεῖον ἐστι· τὸ γὰρ εὖ μεταφέρειν, τὸ ὅμοιον θεωρεῖν ἐστι. Τῶν δὲ ὀνομάτων, τὰ μὲν διπλᾶ, μάλιστα ἁρμόττει τοῖς διθυράμβοις· αἱ δὲ γλῶτται, τοῖς ἡρωϊκοῖς· αἱ δὲ μεταφοραὶ, τοῖς ἰαμβείοις. Καὶ ἐν μὲν τοῖς ἡρωϊκοῖς ἅπασι χρήσιμα τὰ εἰρημένα· ἐν δὲ τοῖς ἰαμβείοις, διὰ τὸ ὅτι μάλιστα λέξιν μιμεῖσθαι, ταῦτα ἁρμόττει τῶν ὀνομάτων, [q] ὅσοις καὶ ἐν λόγοις [r] τις [13] [s] χρήσεται. Ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα, τὸ κύριον, καὶ μεταφορὰ, καὶ κόσμος. Περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας καὶ τὴν ἐν τῷ πράττειν μιμήσεως, ἔστω ἡμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα.

q ὅσοις λόγοις M. omnes. r τί M. omnes. s χρήσαιτο M. xiv. 21.

12 Τὸ δὲ μέγιστον.] Idem Victorius, pro τὸ δὲ μέγιστον habet πολὺ δὲ μέγιστον, *multo autem maximum*. Sylburgius.

13 Χρήσεται.] Victorius, χρήσαιτο pro χρήσεται. *Sylburgius.*

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. κδ.

Περὶ τ̃ διηγηματικῆς καὶ ἐν μέτρῳ ποιητικῆς.

ΠΕΡῚ δὲ τῆς διηγηματικῆς [1] καὶ [t] ἐν μέτρῳ μιμητικῆς, ὅτι δεῖ τὰς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνιστάναι δραματικὰς, ⸌περὶ⸍ μίαν πρᾶξιν ὅλην καὶ τελείαν, ἔχουσαν ἀρχὴν καὶ [u] μέσον καὶ τέλος, ἵν' ὥσπερ ζῶον [x] ἓν ὅλον, ποιῇ τ̃ οἰκείαν ἡδονὴν, δῆλον, καὶ [y z] μὴ ὁμοίας ἱστορίας τὰς [z] συνήθεις εἶναι, ἐν αἷς ἀνάγκη

[t] ἐμμέτρῳ M. 16. & Ald. ἐμμέτρῳ M. 14. [u] μίσην M. 14. 16. μίσα M. 14. 21. [x] ὅλον ἓν ποιεῖ M. 21. [y] μὴ δὲ μίας M. 16. [z] τὰ συνήθη M. 14. 16.

1 Καὶ ἐν μέτρῳ.] Scribe, καὶ ἐν ἑξαμέτρῳ μιμητικῆς. Quod eſt certiſſimum. Supra, Περὶ μὲν οὖν τ̃ ἑξαμέτρου μιμητικῆς. Vel, ut alii legunt, τ̃ ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς. Porro nihil majorem tranſpoſitionis, quæ in libro iſto crebræ ſunt, occaſionem præbuit & anſam, quam quod in diſtinctione capitum, ea quæ cohærebant, à ſe mutuo divulſa ſint, ſicut hoc loco. Quæ ita conjunxerim: Περὶ μὲν οὖν τ̃ τραγῳδίας, καὶ τ̃ ἐν τῷ πράττειν μιμήσεως, ἱκανὰ τὰ εἰρημένα. Περὶ δὲ τ̃ διηγηματικῆς καὶ ἐν ἑξαμέτρῳ μιμητικῆς, ὅτι δεῖ τὰς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνιστάναι δραματικὰς, &c. Certe & hoc caput alienum occupaſſe locum, vix eſt ut dubitem. Quomodo enim hactenus de Tragœdia egit? Profecto, τὰς λέξεις καὶ τὰ ὀνόματα, de quibus in ſuperioribus, non ſeorſim in Tragœdia, verum ſimul & ſemel, prout in diverſis imitandi ſpeciebus ſe habent, conſideravit. Vel illorum, quæ ſuperiori capite circa finem habebamus, meminerit hic lector, τῶν δ' ὀνομάτων τὰ μὲν διπλᾶ μάλιστα ἁρμόττει τοῖς διθυράμβοις· αἱ δὲ γλῶτται τοῖς ἡρωϊκοῖς· αἱ δὲ μεταφοραὶ τοῖς ἰαμβείοις. Et multa talia. Ut cum Homeri verſus Æſchyli item & Euripidis, ſimul conſideravit; & quatenus ſingula ſingulis conveniant, oſtendit. *Heinſius.*

ἀχὶ μιᾶς πράξεως ποιεῖσθαι δήλωσιν, ἀλλ' ἑνὸς χρόνου, ὅσα ἐν τούτῳ συνέβη περὶ ἕνα ἢ πλείους, ὧν ἔκαστον, ὡς ἔτυχεν ἔχει πρὸς ἄλληλα. Ὥσπερ γὰρ [3] κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, [a] ἤτ' ἐν Σαλαμῖνι ἐγίνετο ναυμαχία, καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ Καρχηδονίων μάχη, οὐδὲν πρὸς τὸ αὐτὸ [b] συντείνουσαι τέλος· [c] οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἑφεξῆς χρόνοις ἐνίοτε γίνεται θάτερον μετὰ θατέρου, ἐξ ὧν ἓν οὐδὲν γίνεται τέλος. Σχεδὸν δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ποιητῶν τοῦτο δρῶσι. Διὸ, ὥσπερ εἴπομεν ἤδη, καὶ ταύτῃ θεσπέσιος ἂν φανείη Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους, τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον· λίαν γὰρ ἂν μέγας, καὶ οὐκ εὐσύνοπτος ἔμελλεν ἔσεσθαι· ἢ τῷ μεγέθει μετριάζοντα [d] καταπεπλεγμένον τῇ ποικιλίᾳ. Νῦν δ'

[a] εἴτ' M. 16. 21. corr. [b] τείνουσαι M. xiv. συντείνουσι M. 16. [c] οὕτω καὶ, &c. uſque ad verba γίνεται τέλος inclusive omittit M. 14. [d] καταπεπλήγμενον M. xiv.

2 Μὴ ὁμοίας.] Idem Victorius è ſcripto libro legit μηδεμιᾶς ἱστορίας τὰ συμπίπτειν εἶναι. *Sylburgius.*

Ibid. Μὴ ὁμοίας.] Hunc locum optimè emendat *Dacierus*; pro συμπίπτεις reponens συμπίπτουσις. *Neque ſimiles Hiſtoriis compoſitiones eſſe.* Quod & *Heinſium* ſenſiſſe, ex illius verſione, conſtat, quamquam veterem in textu retinuit lectionem; ſic tranſtulit: *Neque hiſtoriis ſimilem ejus conſtitutionem eſſe debere.*

Ibid. Μὴ ὁμοίας.] Pro μὴ ὁμοίας lege μηδαμῶς, ex conjectura. *Goulſtonus.*

3 Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους.] Per idem tempus, (ut teſtatur *Herodotus*) quo cum *Perſis* maritimo prælio certavere *Græci*, *Carthaginenſes*, quos ad invadendam *Siciliam Xerxes* incitaret, terra victi ſunt ad *Himeram* à *Gelone*. Aliter vero *Diodorus Siculus*: quo die nempe ad Thermopylas dimicatum eſt. Vid. *Diod. Sic.* lib. xi. pag. 19. *Edit. Hanov.* 1604.

ἓν μέρος ἀπολαβὼν, ἐπεισοδίοις [4] κέχρηται αὐτῶν πολλοῖς· οἷον, Νεῶν καταλόγῳ, καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις, [5] [e] οἷς διαλαμβάνει τὴν ποίησιν. Οἱ δ' ἄλλοι περὶ ἕνα ποιοῦσι, καὶ περὶ ἕνα χρόνον, καὶ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ· οἷον, [6] ὁ τὰ [f] Κυπριακὰ ποιήσας, καὶ τὴν [7] [g] μικρὰν Ἰλιάδα. Τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας, ἢ δύο [h] μόναι· [i] ἐκ δὲ Κυπρίων, [k] πολλαί· καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον [l] ὀκτώ· οἷον, [d] Ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, [8] Πτωχεία, [m] Λάκαιναι, Ἰλίου Πέρσις, καὶ Ἀπόπλους, καὶ Σίνων, καὶ [n] Τρῳάδες.

[e] δὶς M. omnes (præter 21. in quo deeſt) necnon Ald. & Vall. [f] Κυπρικὰ M. xiv. 16. 21. [g] μακρὰν M. 14. [h] μόνας M. omnes, ſed in 21. corr. [i] ἐκ δὲ omittunt M. omnes. [k] πολλὰς M. 21. [l] ὀκτὼ omittit M. 14. [m] Λάκαινα M. 14. 21. & Ald. [n] Τρωϊάδες M. omnes, nec non Ald. & Vall.

4 Κέχρηται αὐτῶν.] *Paccius* pro αὐτῶν legit ἐν αὐτοῖς: Victorius retinet αὐτῶν, & accipit pro rerum geſtarum in eo bello, quæ extra partem illam poſitæ ſunt. *Sylburgius.*

5 Οἷς διαλαμβάνει.] Pro οἷς perperam in Baſil. eſt δὶς: quod Victorius quoque monuit. *Sylburgius.*

9 Ὁ τὰ Κυπριακά.] Pro Κυπριακὰ, in calamo exaratis legi Κυπρικὰ, teſtatur idem Victorius. *Sylburgius.*

7 Μικρὰν Ἰλιάδα.] Auctor ille, qui *Homeri* vitam ſub *Herodoti* nomine ſcripſit, hoc poema *Homero* aſſignat, quod ita incepit,

Ἴλιον ἀείδω, καὶ Δαρδανίην ἐύπωλον,
Ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

Opus vero ab *Ariſtotele*, & pleriſque aliis tanto indignum poetâ judicatur. Parva, totum licet Trojanum bellum complexa, vocatur *Ilias*. *Homerus* verò unam tantùm pertractavit partem: at *ex tanto*, ut ajunt, *ungue, qualis extabat Leo?* Dacierus.

8 Πτωχεία, Λάκαιναι.] Idem ſuſpicatur conjunctè legendum Πτωχεία Λάκαινα, *Mendicatio Lacæna.* Sylburgius.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. κδ.

Ἐποποιίας πρὸς τραγῳδίαν διαφορὰ, καὶ πῶς λέγειν χρὴ τὰ ψευδῆ.

Ἔτι δὲ τὰ εἴδη [o] ταὐτὰ δεῖ ἔχειν τὴν ἐποποιίαν τῇ τραγῳδίᾳ. Ἢ γὰρ ἁπλῆν, ἢ πεπλεγμένην, ἢ ἠθικὴν, ἢ παθητικὴν [p] δεῖ εἶναι, καὶ τὰ μέρη ἔξω μελοποιίας καὶ ὄψεως ταὐτά. Καὶ γὰρ περιπετειῶν δεῖ καὶ ἀναγνωρίσεων καὶ παθημάτων· ἔτι τὰς διανοίας καὶ τὴν λέξιν ἔχειν καλῶς· οἷς ἅπασιν Ὅμηρος κέχρηται, καὶ πρῶτος καὶ ἱκανῶς. Καὶ γὰρ καὶ τῶν [q] ποιημάτων ἑκάτερον συνέστηκεν· ἡ μὲν Ἰλιὰς, ἁπλοῦν καὶ παθητικόν· ἡ δὲ Ὀδύσσεια, πεπλεγμένον· ἀναγνώρισις γὰρ [r] διόλου καὶ ἠθική. [2] Πρὸς δὲ τούτοις λέξει καὶ διανοίᾳ πάντας [s] ὑπερβέβληκε. Διαφέρει δὲ καὶ κατά τε συστάσεως τὸ μῆκος ἡ ἐποποιία, καὶ τὸ μέτρον. Τοῦ μὲν οὖν μήκους ὅρος

o ταῦτα δεῖ omittit M. 16.
p δεῖ εἶναι omittunt M. 14. xiv. 21. ἢ παθητικὴν δεῖ εἶναι omittit M. 16.
q ποιημάτων M. 14. 16. & 21. in quo corr.
r δι' ὅλου M. xiv. 16. 21.
s ὑπερβέβηκεν M. xiv. 16.

1 Καὶ ἠθική.] *Longinus* ad finem Sectionis 9. ὅπως ἤ σοι γνώριμον, ὡς ἡ ἀπακμὴ τοῦ πάθους ἐν τοῖς μεγάλοις συγκεφεῦσι καὶ ποιηταῖς εἰς ἦθος ἐκλύεται. *Dacierus*. Vertit Tollius: *Ut hinc discas, quum concitatæ illæ orationis vigor in præclaris cum solutæ, tum ligatæ orationis scriptoribus per ætatem elangueſcit, ac remittit, ad moratum illos dicendi genus plerumque declinare.*

2 Πρὸς δὲ τούτοις.] Calamo exarati libri habent πρὸς γοῦν τούτοις, ut adnotat Victorius. Ipſe tamen pervulgatam lectionem retinet, ut planiorem. *Sylburgius.*

ἱκα-

[3] ἱκανὸς εἰρημένος. Δυώδεκα γὰρ δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. Εἴη δ' ἂν τοῦτο, [4] εἰ τῶν μὲν ἀρχαίων ἐλάττους αἱ συστάσεις εἶεν, [t] πρός τε τὸ πλῆθος τῶν [u] τραγῳδιῶν τῶν εἰς μίαν ἀκρόασιν τιθεμένων παρήκοιεν. [v] Ἔχει δὲ πρὸς τὸ [x] ἐπεκτείνεσθαι τὸ μέγεθος πολύ τι ἡ ἐποποιία ἴδιον, διὰ τὸ ἐν μὲν τῇ τραγῳδίᾳ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα [y] πραττόμενα [5] πολλὰ μιμεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ὑποκριτῶν μέρος μόνον. Ἐν δὲ τῇ ἐποποιίᾳ, διὰ τὸ διήγησιν εἶναι, [z] ἐστὶ πολλὰ μέρη [a] ἅμα ποιεῖν περαινόμενα, ὑφ' ὧν οἰκείων ὄντων, αὔξεται ὁ τοῦ ποιήματος ὄγκος. Ὡς τε τοῦτ' ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς μεγαλοπρέπειαν, καὶ τὸ μεταβάλλειν τὴν ἀκόουτα, καὶ ἐπεισοδίοις ἀνομοίοις ἐπεισοδίοις. Τὸ γὰρ ὅμοιον ταχὺ πληρῶν, ἐκκοίλαινε ποιεῖ τὰς τραγῳδίας. Τὸ δὲ μέτρον τὸ ἡρωϊκὸν ἐκ τῆς πείρας [6] ἥρ-

[t] πρόσθεν M. 14. 16. & Vall. πρὸς δὲ M. xiv. [u] tragœdorum Vall. omittunt τῶν M. omnes. [x] ἐκτείνεσθαι M. 21. [y] actas partes multas imitari Vall. [z] ἔτι M. 14. [a] ποιεῖν περαινόμενα ἅμα M. 14.

3 Ἱκανὸς εἰρημένος.] In Editione *Heinſiana*, itidemque in illa Pariſ. edita 1629. & Vict. poſt ἱκανὸς inſeritur ὁ: ἱκανὸς ὁ εἰρημένος.

4 Εἰ τῶν μὲν ἀρχαίων.] Antiqui poetæ, quales erant *Cypriacorum*, & *Parvæ Iliados* auctores, longa nimis rerum conſtitutione utebantur. Præcipit igitur, ut arctiori poemata compingantur forma; adeoque ut infra duodecim, aut eo plus minus, perlegantur horas. Quod temporis ſpatium inde colligit, quod *Athenienſes* Tragœdiarum commiſſionibus perquam delectati, in Theatris ſine tædio, ab ortu Solis ad occaſum uſque ſedere ſolebant. Nec dubitandum, quin eo in ſpatio, facile perlegatur *Homeri* Ilias. *Dacierus.*

5 Πολλὰ μιμεῖσθαι.] Idem Victorius, πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι. *multas partes imitari.* Sylburgius.

6 Ἥρμοσεν.] Idem Victorius, ἥρμοκεν pro ἥρμοσεν. *Sylburgius.*

μοσεν.

μοσεν· εἰ γὰρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ [b] διηγηματικὴν μίμησιν ποιοῖτο, ἢ ἐν πολλοῖς ἀπρεπὲς ἂν [c] φαίνοιτο. Τὸ γὰρ ἡρωϊκὸν, στασιμώτατον καὶ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστί· διὸ καὶ γλώτταις καὶ μεταφοραὶς δέχεται μάλιστα. Περιπὴ γὰρ καὶ ἡ διηγηματικὴ [7 d] μίμησις τῶν ἄλλων· τὸ δὲ [e] ἰαμβικὸν καὶ τετράμετρον, [8 f] κινητικά. τὸ μὲν, ὀρχηστικόν· τὸ δὲ, πρακτικόν. [g] Ἔτι δὲ ἀτοπώτερον εἰ [g] μιγνύοι τις αὐτὰ, ὥσπερ Χαιρήμων. Διὸ οὐδεὶς μακρὰν σύστασιν ἐν ἄλλῳ πεποίηκεν, ἢ τῷ ἡρῴῳ, ἀλλ' ὥσπερ εἴπομεν, αὐτὴ ἡ Φύσις διδάσκει τὸ ἁρμόττον [9 h] αὐτὸ ἑαυτῷ. Ὅμηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν, οὐκ ἀγνοεῖ [10] ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν. Αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸ ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν· οὐ γὰρ ἐστι κατὰ ταῦ-

[b] διηγητικὴν M. 14. 16. 21. [c] ἀποφαίνοιτο M. 21. [d] κίνησις M. 14. 16. 21. nec non Ald. & Vall. [e] ἰαμβεῖον M. xiv. 21. [f] κινητικὸν M. 14. [g] μὴ γνοίη M. 14. 21. μὴ γνύη (ſic) M. 16. [h] αὐτῇ M. omnes, *ita* Vall.

7 Μίμησις.] Baſil. κίνησις pro μίμησις: quomodo Victorius quoque in quibuſdam calamo exaratis invenit: ſed mavult cum Pacci & ſuo quodam libro μίμησις, ut *in initio prioris cap.* Idem Victorius veretur ne ibidem pro κινητικὰ legendum ſit κινητὰ, mobilia: cum verbi κινητικὰ ea vis ſit, ut notat ea quæ movendi alias res facultatem magnam habent, non quæ ipſa proclivia ad motum ſunt; & mobile, non motivum, reſpondeat ſtabili. *Sylburgius.*

8 Κινητικά.] Lege, Κινητικὰ, paſſive, id eſt mobilia, ſeu, ut moveantur, apta: ſic apud Plutarchum de primo frigido. *Goulſtonus.*

9 Αὐτὸ διαιρεῖσθαι.] Victorius è ſcriptis libris pro αὐτὸ reponit αὐτῇ, ipſi. *Sylburgius.*

10 Ὃ δεῖ ποιεῖν.] Secutus ſum hanc lectionem, quæ & ferri poteſt. Tamen, neſcio quomodo, magis arridet, οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ εἰπεῖν αὐτόν. Et ſequitur, αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸ ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν. *Heinſius.*

τα

τα μιμητής. Οἱ μὲν ἂν ἄλλοι, αὐτοὶ μὲν δι' ὅλα ἀγωνίζονται, μιμοῦνται δὲ ὀλίγα καὶ ὀλιγάκις· ὁ δὲ ὀλίγα προμιασάμενος, εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα, [11] ἢ ἄλλο τι ἦθος, [12] i καὶ οὐδὲν ἄηθες, ἀλλ' [k] ἔχον ἦθος. Δεῖ μὲν οὖν ἐν ταῖς τραγῳδίαις ποιεῖν τὸ θαυμαστόν. Μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ [13] τὸ ἀνάλογον. Διὰ συμβαίνει μάλιστα τὸ θαυμαστὸν, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν εἰς [l] τὰ πράττοντα. [14] m Ἕπεται τὰ περὶ τὴν [15] Ἕκτορος δίωξιν ὄντα σκηνῆς ὄντα, γελοῖα ἂν [n] φανείη, οἱ μὲν ἑστῶτες καὶ οὐ διώκοντες, ὁ δὲ ἀνανεύων· Ἐν δὲ τοῖς ἔπεσι [o] λανθάνει.

i οὐδὲν' ἄηθη M. xiv. οὐδένα ἦθη M. 21. οὐδὲν' ἀήθει M. 14. 16. k ἔχοντα ἦθη M. omnes. habentem mores Vall. l quæ aguntur Vall. m ἐπεὶ τὰ M. xiv. n φανοίη M. 16. o λανθάνειν M. 16. & Ald.

11 Ἢ ἄλλο τι ἦθος.] Per hæc verba, aut numen aliquod, aut fictam perſonam ſignificari vult *Boſſuius*. Quæ quidem in ſe nullos licet habeant mores, morata tamen ut videatur fabula, adjumento ſunt.

12 Καὶ οὐδὲν ἄηθες.] In omnibus calamo exaratis libris, virili genere, accuſandique caſu legitur, καὶ οὐδὲν' ἀήθη, ἀλλ' ἔχοντα ἦθος, *nullum vacuum a moribus, ſed habentem mores:* quæ lectio multo planior eſt: Victorius. *Sylburgius.*

13 Τὸ ἀνάλογον.] Idem Victorius pro ἀνάλογον legit ἄλογον *quod ratione caret.* Et mox δι' ὅ, *cujus operâ ac vi.* Sylburgius.

Ibid. Τὸ ἀνάλογον.] Pro ἀνάλογον ſcribe ἄλογον. Et mox δι' ὃ: Victorius. Nos etiam totum illud (διὸ συμβαίνει μάλιστα τὸ θαυμαστὸν) Parentheſi incluſimus. *Goulſtonus.*

14 Ἕπεται.] Victorius ἐπεὶ, *quia*, pro ἕπεται. *Sylburgius.*

Ibid. Ἕπεται τὰ περὶ.] Scribe, ἐπεὶ τὰ περὶ τὴν Ἕκτορος δίωξιν. *Heinſius.*

15 Ἕκτορος δίωξιν.] Intelligit Iliad. χ. Ubi fugientem *Hectora* circa Trojæ muros *Achilles* perſequitur:

Ἕκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἴλη τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Αὖθι μίμνειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς·
Πηλείδης δ' ἐπόρουσε.

Τὸ δὲ θαυμαστὸν, ἡδύ· σημεῖον δέ· πάντες γὰρ προσιθέντες, ἀπαγγέλλουσιν ὡς χαριζόμενοι. Δεδίδαχε δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους [16] ψεύδη λέγειν ὡς δεῖ. Ἔστι δὲ τοῦτο παραλογισμός· [17] οἴονται γὰρ ἄνθρωποι,

16 Ψεύδη λέγειν.] Nihil melius de *Homero* dici poteſt quam quod ipſe dicit de *Ulyſſe* cum *Penelope* confabulante:

Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Dacierus.*

17 Οἴονται γὰρ ἄνθρωποι.] Totus iſte locus, mirum quantum negotii, quantum moleſtiæ exhibuerit interpretibus. Hoc inter eruditos conſtat, eam intelligi fallaciam, quæ παρὰ τὸ ἑπόμενον à Philoſopho in Elenchis vocatur: ὅταν, innuit ibi τοῦδὶ ὄντος ἐξ ἀνάγκης τοῦδὶ ἦν, ᾧ τοῦδὶ ὄντος οἴονται καὶ θάτερον ἐξ ἀνάγκης εἶναι. Quæ verba cum loco plane conveniunt. Quippe quæ in reciprocatione conſequentiæ conſiſtit, cum id non convertitur, quod converti poſſe putamus. Variam autem è codicibus manu exaratis lectionem attulit doctiſſimus Madius. Quem qui volet conſulat. Fruſtra tamen, niſi fallor. Qui & aliquid hic aliter ſola conjectura legendum exiſtimat. Quare, ne quid eruditos amplius excruciet, totum locum ita emendent: οἴονται γὰρ ἄνθρωποι, ὅταν τοῦδὶ ὄντος ἢ γινομένου τοῦδὶ γίνεται, εἰ τὸ ὕστερόν ἐστι, καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι. Τοῦτο δέ ἐστι ψεῦδος. Διὸ εἴη ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος. Ἀλλὰ γὰρ τούτου ὄντος οὐκ ἀνάγκη εἶναι, ἢ προσεῖναι τοῦτο. Senſus eſt talis. Qui pallere hominem videt, judicat eum amare, quia poſterius illud pallere ſequitur illud prius, quod eſt amare. Quia ergo poſterius illud evenit, ut palleat qui amat, judicant, prius adeſſe ſemper: & fieri, ut qui pallet, vice verſa, amet. Aut ubi pallor eſt, ibi ſit amor. Hoc autem falſum inquit. Itaque prius illud ibi falſum erit, amare eum ſemper, qui pallet. Nam cum hoc ſit aliud, neque recte convertatur, hoc aut eſſe aut fieri aut adeſſe non neceſſe eſt. Non enim qui pallet, neceſſario amat: quia qui amat, is pallet. Sed, inquit, animus noſter, quia hoc verum eſſe novit, pallere nimirum eum qui amat, quod eſt poſterius, illud, quod amorem ſequitur, etiam prius ſemper verum eſſe male colligit: ut, nimirum, amet, qui pallet. Eadem ratione Homerum παρελογίζεσθαι, & venuſte imponere lectoribus oſtendit. *Heinſius.*

ὅταν

18 p ὅταν q τοῦδὶ ὄντος ἢ γινομένου τοδὶ γίνεται, εἰ τὸ ὕστερόν ἐστι, καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι. Τοῦτο δέ ἐστι ψεῦδος. r Διὸ ὃ δῆ, ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος, 19 s ἄλλο δὲ τούτου ὄντος, ἀνάγκη εἶναι ἢ γενέσθαι ἢ t προσθεῖναι. Διὰ γὰρ τὸ 20 εἰδέναι τοῦτο ἀληθὲς ὂν, παραλογίζεται ἡμῶν ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πρῶτον, ὡς u ὄν. 21 Προαιρεῖσθαί x τε ἀδύνατα καὶ εἰκότα, μᾶλλον ἢ δυνατὰ y καὶ z ἀπίθανα, τούς τε λόγους μὴ a συνίστασθαι ἐκ μερῶν ἀλόγων, ἀλλὰ 22 μάλιστα μὲν b μηδὲν c ἔχειν ἄλογον· εἰ δὲ μή, ἔξω τοῦ μυθεύ-

p ὅτ' ἂν M. 21. q τοῦ ὄντος τὸ δι' ἣν γινομένου M. 14. 16. 21. r Διὸ M. 14. xiv. 16. s ἀλλ' ὄντος δὲ M. 14. 16. 21. t προσθῆναι M. 16. & Ald. u ὄν· παράδειγμα δὲ τούτων ἐκ τῶν Νίπτρων. Προαιρεῖσθαι M. 14. ὄν· παράδειγμα δὲ τοῦτο ἐκ τῶν Νίπτρων· προαιρ. M. xiv. 16. 21. id exemplum ex Niptris proponi liquet Vall. x τε ἀδύνατα, εἰκότα μᾶλλον M. 14. τε δεῖ ἀδύνατα· εἰκότα μᾶλλον M. xiv. τε δ' ἀδύνατα· εἰκότα μ. M. 16. 21. y καὶ omittunt M. omnes. z quæ fidem faciant Vall. a συνίστασθαι M. 14. 16. b μηδὲν omittit M. 14. c ἔχει M. 14.

18 Ὅταν τοῦδὶ ὄντος.] Victorius è ſcriptis libris legit, ὅταν τοῦδὶ ὄντος τοδὶ ἦ, ἢ γινομένου γίνεται: *quando hoc exiſtente, hoc fuerit; vel cum ſit, factum fuerit.* Sylburgius.

19 Ἄλλο ὃ τούτου.] Idem è quibuſdam calamo exaratis codicibus legit, ἀλλ' ὄντος τούτου ὄντος, *ſed neque hoc exiſtente.* Sylburgius.

Ibid. Ἄλλο ὃ τούτου.] Diſcedit à recepta lectione *Heinſius:* atque ita in textu: ἄλλο ὃ τούτου ὄντος, ἐκ ἀνάγκη εἶναι ἢ γενέσθαι ἢ προσεῖναι. Vertit: *Hoc enim cum ſit aliud, non neceſſe eſt fieri hoc aut ſimul adeſſe.*

20 Εἰδέναι τοῦτο.] Idem Vict. mutato verborum ordine legit τοῦτο εἰδέναι ἀληθές. *Sylburgius.*

21 Προαιρεῖσθαί τε.] Quidam calamo exaratus liber poſt προαιρεῖσθαί τε addit δεῖ. De quo dubitat Victorius. Eodem pacto (inquit idem) conjunctio καὶ, quæ infra bis ponitur, abeſt à duobus libris. Sed hæc quoque ſit ne, an non ſit parvi omnino refert. Nam infra ubi eandem ſententiam repetit, ſemel poſita eſt, ſemel vero relicta. *Sylburgius.*

22 Μάλιστα μὲν.] Baſil. & Cam. omittunt μὲν poſt μάλιστα: minus bellè. *Sylburgius.*

ματος, ὥσπερ Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι [23] πῶς [d] ὁ [e] Λάϊος ἀπέθανεν. Ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ δράματι, ὥσπερ ἐν Ἡλέκτρᾳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλλοντες· ἢ ἐν Μυσοῖς, ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν [f] Μυσίαν ἥκων. Ὥστε τὸ λέγειν ὅτι [g] ἀνήρητο ἂν ὁ μῦθος, γελοῖον. Ἐξ ἀρχῆς γὰρ ἃ δεῖ συνίσασθαι τοιάδε. [24 h] ἂν δὲ θῇ, ᾗ φαίνη [i] εὐλογώτερον, [k] ἐνδέχεσθαι καὶ ἄτοπον· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἄλογα, [25] τὰ περὶ τὴν ἔκθεσιν, ὡς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτὰ, δῆλον ἂν γένοιτο, εἰ αὐτὰ φαῦλος ποιητὴς [26] ποιήσει. Νῦν δὲ τοῖς ἄλλοις [l] ἀγαθοῖς ὁ ποιητὴς [27 m] ἐμφανίζει ἡδύνων

[d] ὁ omittit M. xiv. 21. [e] Ἰόλαος M. omnes. necnon Ald. & Vall. [f] Μυσίαν· εἰκόνος τε M. 14. Μυσίαν ἥκανος (sic) τε M. 16. & 21. ubi tamen corr. [g] ἀνήρειτο M. 14. 16. ἀνείρηλο M. 21. [h] ἂν διῇ M. 14. & Ald. si fiat Vall. [i] εὐλογοτέρως M. 16. [k] ἀποδέχεσθαι M. xiv. [l] bonus poeta Vall. [m] ἐμφανίζειν ἠδύνατο ἄτοπον M. 14. 16. ἀφανίζει, ἡδύναν τὸ ἄτοπον M. xiv. 21.

23 Πῶς ὁ Λάϊος.] Cam. & Basil. Edit. margo pro Λάϊος habet Ἰόλαος. Victorius retinet Λάϊος. *Sylburgius.*

24 Ἂν ᾖ θῇ.] Θῇ habet & Victorii editio. Sed cum verterit, *si verò positum fuerit*, significat se pro θῇ legisse passivum τεθῇ. Idem præterea adnotat, se εὐλογωτέρου in duobus scriptis exemplaribus inveniſſe mutatum in adverbium. Adhæc pro mendoso ἐνδέχεσθαι, quosdam libros veteres habere ἐκδέχεσθαι, quosdam ἀποδέχεσθαι: quorum prius magis sibi probari, cum ἐκδεχόμενος similiter usurpetur 8. Topicorum. Basil. etiam margo adnotat hoc ipsum ἐκδέχεσθαι. *Sylburgius.*

25 Τὰ περὶ τὴν ἔκθεσιν.] Locum vide, Odyss. ν. quo vix quicquam suavius reperiri potest. Crebris poeta similitudinibus, & carminum dulci modulatione currentium, celat id, quod maximè voluit. Et successu satis felici, post tantos labores terra marique exhaustos, μαλακῷ διδυμήθρου ὕπνῳ Heroa in patrium exponit littus. *Dacierus.*

26 Ποιήσει.] In utraque *Heinsii Editione*, ποιήσειε: *si ineptus poeta fecisset.*

27 Ἐμφανίζει.] Victorius pro ἐμφανίζει restituendum ait ἀφανίζει, *delet*; magno interpretum consensu. *Sylburgius.*

τὸ

τὸ ἄτοπον. Τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσι, καὶ μήτε ἠθικοῖς, μήτε διανοητικοῖς· ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἡ λίαν λαμπρὰ λέξις τὰ ἤθη, καὶ τὰς διανοίας.

ΚΕΦ. κε.

Περὶ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ ποίων εἰδῶν ἂν εἴη.

ΠΕΡΙ[n] δὲ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ[l] ποίων[o] ἂν εἰδῶν[p] εἴη, ὧδε θεωροῦσι γένοιτ' ἂν φανερόν. Ἐπεὶ γάρ ἐστι μιμητὴς ὁ ποιητὴς, ὥσπερ ἂν[p] ἡ ζωγράφος,[r] ἤ τις ἄλλος εἰκονοποιὸς, ἀνάγκη μιμεῖσθαι, τριῶν ὄντων[s] τὸ ἀριθμὸν, ἕν τι ἀεί· ἢ γὰρ οἷα ἦν, ἔστιν, ἢ οἷα φασὶ καὶ δόκει, ἢ οἷα εἶναι δεῖ. Ταῦτα δ' ἐξαγγέλλει[2] λέξει, ἢ καὶ γλώτταις καὶ μεταφοραῖς. Καὶ πολλὰ πάθη τῆς λέξεώς ἐστι· δίδομεν γὰρ ταῦτα τοῖς ποιηταῖς. Πρὸς δὲ τούτοις οὐχ ἡ αὐτὴ ὀρθότης ἐστὶ τῆς[t] πολιτικῆς καὶ τῆς[u] ποιητικῆς, οὐδὲ

n περιβλημάτων δὲ M. 14. o ἂν omittit M. xiv. p ἐστιν M. xiv. 16. 21. q εἰ ζωγράφος M. omnes. r εἴτις M. 16. & 21. in quo corr. necnon Ald. s τῷ ἀριθμῷ M. xiv. t ποιητικῆς M. xiv. u πολιτικῆς M. 14.

1 Ποίων ἄν.] Basil. omisso ἂν pro εἴη legit ἐστίν. *Sylburgius.*

2 Ταῦτα δ' ἐξαγγέλλειτῃ.] Scio quid velint interpretes. Ego vero nullus dubito scripsisse Philosophum: ταῦτα δ' ἐξαγγέλλειτῃ κυρίᾳ λέξει ἢ καὶ γλώτταις. Cum præsertim sæpius incuriâ librariorum interciderit in hoc libello vox ista. Sic supra, τῶν ὀνομάτων συνθέσιν, pro τῶν τῶν κυρίων ὀνομάτων συνθέσιν. *Heinsius.*

ἄλλης

ἄλλης τέχνης ἢ ποιητικῆς. Αὐτῆς ἢ τῆς [x] ποιητικῆς διτὴ [y] ἡ ἁμαρτία· [z] ἡ μὲν γὰρ [a] καθ' αὑτὴν, ἡ δὲ κατὰ συμβεβηκός· [3] ἡ μὲν γὰρ προείλετο [4] μιμήσασθαι ἀδυναμίαν, [b] αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ τὸ προελέσθαι μὴ ὀρθῶς, [c] κατὰ συμβεβηκός· ἀλλὰ τ' ἴππον ἄμφω τὰ δεξιὰ [5] προβεβληκότα. [3]Η τὸ καθ' ἑκάστην τέχνην ἁμάρτημα. οἷον, τὸ κατὰ ἰατρικὴν ἢ ἄλλην τέχνην, [6] εἰ ἀδύνατα [d] πεποίηται. Ταῦτ' ἂν οὖν ποία ἂν ᾖ, ὁ

x πολιτικῆς M. 14. y ἡ omittunt M. omnes. z κατ' αὐτὴν M. 21. a ἡ μὲν M. 21. corr. εἰ μὲν. b αὕτης M. 16. αὕτη M. xiv. c κατὰ συμβεβηκὸς omittunt M. omnes. d πεποίηται ὁποιανοῦν ὁ καθ' M. 14. xiv. πεποίηται ὁποιαν ἂν ὁ καθ' M. 16. 21.

3 Ἡ μὲν γὰρ προείλετο.] Victorius pro ἡ μὲν & ἡ δ, legit εἰ μὲν, *siquidem*: & εἰ δ, *si vero*. Idem adnotat *Robortellum* pro μὴ, quod in excusis est, putasse corrigendum μὲν: sed sibi vulgatam lectionem videri veriorem. Præterea non parum hac parte perturbare, quod Philosophus antequam sententiam absolvisset, in mediam illam conjecit hæc verba, quæ naturam ejus peccati aperirent, κατὰ συμβεβηκός: si vera illa legitimaque auctoris sint. *Morellium* sane in sua Editione illa sustulisse: sed se, quia nullum exemplar invenerit à quo abessent, & præterea Philosophus quibusdam in locis sit duriusculus, retinenda censuisse. *Sylburgius*.

4 Μιμήσασθαι ἀδυναμίαν.] Scribe, κατ' ἀδυναμίαν. Cæterum, non ut vulgo pessime editur, sed ut in manu exarato codice leguntur, quo usi sunt viri docti, hæc edidi. Certe Philosophus, ἀδυναμίαν in poëta qui imitatur, τὸ ἀδύνατον statuit in artibus, quas imitatur. Neque modo recte sentit, sed & accurate loquitur. Vide, quæ περὶ ἀδυναμίας doctissimus & ornatissimus huc congessit Victorius. *Heinsius*.

5 Προβεβληκότα.] Post vocem προβεβληκότα, distinguendum est commate, non puncto. *Goulstonus*.

6 Εἰ ἀδύνατα.] Idem Victorius legit ἢ ἀδύνατα πεποίηται, *vel impossibilia in poesi tractavit*. Idem non probat *Robortellum*, qui delenda censuerit verba illa, ταῦτ' ἂν ὁποῖα ἂν ᾖ. *Sylburgius*,

καθ'

καθ' ἑαυτήν. Ὡς τε δεῖ τὰ ἐπιτιμήματα ἐν τοῖς προβλήμασιν, ἐκ τούτων ἐπισκοποῦντα, λύειν. Πρῶτον μὲν [c] γὰρ, ἂν τὰ πρὸς αὐτὴν τ' τέχνῃ ἀδύνατα πεποίηϑ', ἡμάρτηϑ'· ἀλλ' ὀρθῶς [f] ἔχοι, εἰ [g] τυγχάνοι ϑ' τέλους [7] ϑ' αὐτῆς. Τὸ γὰρ [8] τέλος εἴρηϑ'· [h] οἷον, εἰ ἄτως ἐκπληκτικώτερον ἢ αὐτὸ, ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος. Παράδειγμα ἡ ϑ' Ἕκτορος δίωξις. [9] Ἢ μέντοι τὸ τέλος, ἢ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐνεδέχετο ὑπάρχειν, ϵ κατὰ τ' περὶ τούτων [10] τέχνην, [i] ἡμάρτηϑ' οὐκ ὀρθῶς. Δεῖ γὰρ, εἰ ἐνδέχεται, ὅλως μηδαμῇ ἡμαρτῆσθαι. Ἔτι [11] ποτέρων ἐστὶ τὸ ἁμάρτημα, τῶν κατὰ τὴν τέχνην, ἢ κατ' ἄλλο συμ-

[c] γὰρ, ἂν omittunt M. omnes. [f] ἴχει M. omnes. [g] τυγχάνει M. 14. xiv. 21. omiſerat 16. addita deinde ut in 14. [h] οἷον omittunt M. omnes. [i] ἡμαρτῆσθαι M. omnes. [k] εἴδῃ M. 16. 21. & Vict.

7 Τῆ αὐτῆς.] Αὐτῆς primâ literâ aſpiratâ ſcribi debere, non tenui, ut in prius excuſis, adnotat Victorius. Idem ſuſpicatur in poſtrema iſtarum vocum, τὸ γὰρ τέλος εἴρηται, à librario peccatum eſſe, aut hic aliquid deſiderari quod ſententiam impleat: quia non ſatis idoneus ſenſus hinc colligatur. Ad ſuſpicionem certe augendam facere, quod particula οἷον, quæ ſequitur, à nonnullis libris abſit, quæ tamen hic neceſſaria videatur. *Sylburgius.*

8 Τέλος εἴρηται.] Scribe, τὸ γὰρ τέλος εὕρηται. Graviter hic, tanquam in loco ἀνιάτῳ, & qui nulla ope poſſit convaleſcere eruditiſſimus ſe torquet Victorius. Ita ut etiam aliquid deeſſe ſuſpicetur. Nullus enim, inquit, ſatis idoneus hinc ſenſus colligitur. *Heinſius.*

9 Ἢ μέν τοι.] Idem Victorius pro ἢ μέντοι legit εἰ μέντοι, *ſi ſine.* Sylburgius.

10 Τέχνην, ἡμάρτηται.] Diſtingue poſt ἡμάρτηται, non poſt τέχνην. *Goulſtonus.*

11 Ποτέρων.] Idem Victorius probat receptam lectionem ποτέρων, ſeque calamo exaratos libros illi conſentientes inveniſſe affirmat. *Sylburgius.*

Βεβηκός

βεβηκός; ἔλαττον γὰρ, εἰ μὴ [k] ἤδει ὅτι [12] [v]Ελαφος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει, [13] ἢ [l] εἰ κακομιμήτως ἔγραψε. Πρὸς ἣ τούτοις ἐὰν ἐπιτιμᾶταί, ὅτι οὐκ ἀληθῆ, [14] ἀλλ' [m] οἷα δεῖ· [15] οἷον καὶ Σοφοκλῆς ἔφη, αὐτὸς μὲν οἵους δεῖ

l εἰ κακομιμήτως sunt in lacuna in M. 14. εἰ ἀμιμήτως M. xiv. ἡκα (sic) μιμήτως M. 16. ἢ ἀμιμήτως M. 21. & videtur corr. ut in 16. m ἴσως M. omnes.

12 [v]Ελαφος θήλεια.] *Pindarus*, ut & *Anacreon*, cervas cornutas fecerant. In *Olymp.* Od. 3. Χρυσοκέρων ἔλαφον θήλειαν. Sed & *Callimachus*, qui longe poſt *Ariſtotelem* vixit:

Εὗρες ἐπὶ προμολῆς ὄρεος τῷ Παρράσιοιο
Σκαιρώσας ἐλάφους, μεγά τι χρέος· αἱ μὲν ἐπ' ὀχθῃς
Αἰὲν ἐβοσκολέοντο μελαμψήφιδος Ἀναύρου,
Μάστονες ἢ ταῦροι· κεράων δ' ἀπελάμπετο χρυσός.

Cornua capitibus cervarum poetas de induſtria affigere veriſimile eſt: qua ratione & neſcio quæ incredibilia Phœnici affinxerunt. Vid. quæ annotavit *Anna Fabri Filia* hunc in locum *Callimachi*.

13 [k]Η εἰ κακομιμήτως.] Victorius adnotat quoſdam ſcriptos libros habere, ἢ εἰ ἀμιμήτως: alios vero ἢ κακιμήτως. Ut non ſine caſu exiſtimat aliquis priorem harum aut veram eſſe, aut proximè ad illam accedere. Contra autem, quæ irrepſit in excuſos libros, videri è poſteriore hac reſtitutâ illi ſyllabâ quæ defecerat; concinnatam fuiſſe: cum etiam ſecunda vox, quæ in priore eſt, addi debuerit, id eſt conjunctio εἰ, quæ prorſus neceſſaria videatur. *Sylburgius.*

14 Ἀλλ' οἷα δεῖ.] Idem Victorius libros pro ἀλλ' οἷα δεῖ habere ἀλλ' ἴσως δεῖ. Videri tamen omnibus partibus meliorem receptam lectionem. *Sylburgius.*

15 Οἷον καὶ Σοφοκλῆς.] Vellem qui prolixiſſimos & eruditiſſimos in libellum hunc commentarios ſcripſerunt, paulo diligentius hunc locum excutere ſuarum partium putaſſent. Novum ab acutiſſimo doctore problema, ſive objectio, ſeu tu reprehenſionem malis, ponitur; cujus hic jam ſequitur exemplum & ſolutio. Si verba ſequimur; mens erit talis. Sophoclem accuſabat imperitus quidam, quod in imitando ſibi veritatem non proponeret: reſpondebat, ſe, quales oporteret, Euripidem, quales eſſent, introducere. Quâ ſolutione, ſi recte concipitur, non tam ſolvitur problema, quam inane fuiſſe oſtenditur.

Qui

ποιεῖν, Εὐριπίδης δ' οἷοί εἰσι. [n] Δι' ὃ ταύτῃ λυτέον. Εἰ δὲ μηδετέρως, ὅτι ἄτω φασίν, οἷον τὰ περὶ [o] θεῶν. Ἴσως δ' [16] ὅτε βέλτιον [p] ἄτω λέγειν, ὅτ' ἀληθῆ, [17] ἀλλ'

n διὸ omittunt M. omnes. o τῶν θεῶν M. 14. p ὅτι M. omnes necnon Vall. & Ald.

Qui enim, quales oportet, repræsentat; finem consecutus est. Item, qui non verè, quod in problemate erat, repræsentat, ne quidem ut oportet. Et si, ut oportet, jam verè. Si quis autem dicat: Sophoclem hoc voluisse; se meliores quam sunt nostro tempore, imitari, Euripidem autem similes; quis discrimen unquam hoc statuit? Tragœdia enim omnis βελτίους βέλτιν μιμεῖσθαι τῶν νῦν, id est, *meliores quam sunt nunc*, ait ipse vir divinus, *imitari* vult: sicut χείρους, seu *deteriores*, Comœdia. Certe Agamemnonem imitatur Euripides, sicut Sophocles. Eodem modo τῇ προαιρέσει. Quamvis κατ' ἀδυναμίαν interdum aliter Euripides. Sic, exempli gratia, in Iphigenia in Aulide, multa heroi illi infra dignitatem, ut alias, volente Deo, dicemus, tribuuntur. Sed nihil hic de illis Aristoteles. Totus locus ita est legendus: Πρὸς δὲ τούτοις ἐὰν ἐπιτιμᾶταί, ὅτι οὐκ ἀληθῆ· ἀλλ' οἷα εἶναι δεῖ. Οἷον καὶ Σοφοκλῆς ἔφη, αὐτὸς μὲν οἵους εἶναι δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδῃ δὲ οἵοι εἰσί. Euripidem μισόγυνον fuisse, certe in scena, nemo ignorare potest, qui aut fabulas illius aut Aristophanis lepores legit unquam. Omnia enim fœminarum in apertum proferebat crimina, & plerumque introducebat pessimas. Ut Phædras, Medeas, Clytemnestras, Hermionas, alias. Contra Sophocles, honestas fere aut graves: ut, Tecmessas, Electras, Antigonas. Cum vulgaris autem sit opinio, *Fœminas plerumque esse pejores*; quidam Sophocli objiciebant, quod in exprimendis fœminarum moribus à vero recederet, cum decorum observaret Euripides. Ille eleganter de utroque respondit: ὅτι αὐτὸς, οἵους δεῖ εἶναι ποιεῖ, Εὐριπίδης δ' οἵους εἰσί. Jam aliud est, οἵους δεῖ εἶναι, quam οἵους δεῖ. Alterum enim ejus est qui imitatur, alterum vero ad subjectum imitationis refertur. *Heinsius.*

16 Οὔτε βέλτιον.] Basil. ὅτε βέλτιον, ὅτε λέγειν. Sed nostra scriptura Victorium & Cam. auctores habet. *Sylburgius.*

17 Ἀλλ' ἔτυχεν.] Satis constat, alterum ἀλλὰ à mala manu esse. Hoc si ejiciatur, in reliquo Victorio assentior, legendum: Ἀλλ' ἔτυχεν, ὥσπερ Ξενοφάνης, ὃ συμβῆ τάδε. Ipsos *Xenophanis* versus Victorius adducit: qui videndi sunt, & lectio-

ἔτυχεν, ὥσπερ [q] Ξενοφάνης· ἀλλ' ἃ φασι τάδε. [v]Ισως [r] ἢ ἀ βέλτιον μὴ, ἀλλ' ἄτως [s] εἶχεν, οἷον τὰ περὶ τῶν ὅπλων·

— [18] [v]Εγχεα δέ σφιν
Ὀρθ' ἔπὶ σαυρωτῆρος.

Οὕτω γὰρ τότε [19] ἐνόμιζον, ὥσπερ κ νῦν [t] Ἰλλυριοί. Περὶ ἣ τὰ καλῶς ἢ μὴ καλῶς, ἢ εἴρηταί τινι, ἢ πέπρακται, ἀ μόνον σκεπτέον εἰς αὐτὸ τὸ πεπραγμένον ἢ εἰρημένον βλέποντα, [u] εἰ ἀσφαλὲς ἢ φαῦλον, ἀλλὰ κ εἰς [x] τ' πράττοντα ἢ λέγοντα πρὸς ὃν, ἢ ὅτε, ἢ ὅτῳ, ἢ ἃ ἕνεκεν· οἷον, [x] ἢ μείζονος ἀγαθᾶ, ἵνα γένηται· ἢ μείζονος κακᾶ, ἵνα ἀπογένηται. Τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν, ὁρῶντα δεῖ διαλύειν· οἷον, γλώττῃ·

[20] Οὐρῆας μὲν πρῶτον.

q Ξενοφάνει M. 14. Ξενοφάνη M. 16. 21. r δὲ omittunt M. omnes. s ἔτυχεν M. 21. t οἱ Ἰλλυριοί M. xiv. u ἢ σπουδαῖον M. xiv. 16. 21. & Ald. x ἢ omittunt M. 16. 21. ἢ μειζονος omittit M. 14. & Vall.

lectionem confirmant. *Heinsius.* Versus *Xenophanis:*

Καὶ τὸ μὲν οὐ σαφὲς ἔπλετ' ἀνὴρ ἴδεν, οὐδέ τις ἔσται
Εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν τε, καὶ ὅσσα λέγω περὶ πάντων.
Εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπών,
Αὐτὸς ὅμως οὐκ οἶδε, δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.

18 [v]Εγχεα.] Versus petitus ex Iliad. κ. ver. 153. Diu mansisse hunc morem destituendi hastas in terra, inter Græcos, ex *Eustathio* monet *Dacierus:* donec hasta quædam forte deturbata, repentino sonitu propinquos excitavit milites, & metu nocturni congressus tota implevit castra.

19 Ἐνόμιζον.] Ἐνόμιζον agnoscit etiam Victorii versio, *sic enim tunc instituto quodam faciebant.* Sylburgius.

20 Οὐρῆας.] Locus petitus ex Il. α ver. 50. eodem hæc vox occurrit sensu, Il. κ. ver. 85. quo posse intelligi ait *Aristoteles:* Ἢ τιν' ἀρήνην διζήμενος; ἢ τιν' ἑταίρων;

[v]Ισως

[z] Ἴσως γὰρ ὁ τὰς ἡμιόνους λέγει, ἀλλὰ τὰς φύλακας. Καὶ τὸ Δόλωνα,

— [21 y] Εἶδος μὲν ἔἰω κακός.

Οὐ τὸ σῶμα ἀσύμμετρον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αἰσχρόν. Τὸ γὰρ εὐειδὲς οἱ Κρῆτες εὐπρόσωπον καλοῦσι. Καὶ τὸ,

[22] Ζωρότερον δὲ κέρασιρε,

ὁ τὸ ἄκρατον, ὡς οἰνόφλυξιν, ἀλλὰ τὸ θᾶττον. Τὸ δὲ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται· οἷον,

[23 y] Ἄλλοι μὲν ῥὰ θεοί τε καὶ ἀνέρες

Εὗδον παννύχιοι.

[z] Καὶ τὸ,

[y] Ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσθεν.

[a] Καὶ,

[24 b] Αὐλῶν συρίγγων θ' ὁμαδόν.

y ὃς δή τοι ante εἶδος addit M. 14. ita tamen ut δήτοι in lacuna ſit. ὃς ῥάτοι (ſic) M. xiv. ὃς ῥῆτοι (ſic) M. 16. 21. z pro καὶ τὸ habent ἅμα δὲ φησιν M. omnes & Vall. a Omittunt καὶ M. 14. 16. 21. b Αὐλῶν τε M. xiv.

21 Εἶδος.] Victorius ante εἶδος μὲν addit, ὃς δή τοι· Quod initium eſt verſus, ex Il. κ. ver. 316. *Sylburgius.*

22 Ζωρότερον.] Hemiſtichium eſt, ex Iliad. ι. ver. 203. *Sylburgius.*

23 Ἄλλοι μέν.] Locus ex Il. β. in ipſo ſtatim principio. Qui vero ſequitur, deſumptus eſt ex Il. κ. non procul ab initio. *Sylburgius.*

24 Αὐλῶν συρίγγων θ'.] Hemiſtichium hoc ex eodem loco petitum eſt, ſed aliter in vulgatis Editionibus hic verſus legitur atque ab *Ariſtotele* hic citatur. ita ſcilicet,

Αὐλῶν συρίγγων τ' ὀπωπήν, ὁμαδόν τ' ἀνθρώπων:

quam lectionem agnoſcit non modo ſcholiaſtes, ſed etiam Heſychius, dum innuit ὁμαδὸν ſignificare tumultum congregatæ multitudinis. *Sylburgius.*

Ibid. Αὐλῶν.] Ita brevitatis amans magiſter edidit, Αὐλῶν συρίγγων τ'— ὁμαδόν τ'— Non totum Homeri verſum, ſed præcipuas citavit partes, alternis omiſſis. *Goulſtonus.*

Τὸ

[25] Τὸ γὰρ Πάντες, ἀντὶ [c] τοῦ Πολλοὶ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται. Τὸ γὰρ πᾶν, πολύ τι. Καὶ τὸ,

[26] Οἵη δ' ἄμμορος,

[d] κατὰ μεταφοράν. Τὸ γὰρ γνωριμώτατον μόνον.

Κατὰ δὲ προσῳδίαν, ὥσπερ Ἱππίας ἔλυεν ὁ Θάσιος τὸ,

[27] Δίδομεν δέ οἱ.

Καὶ,

[28] Τὸ μὲν ὃ καταπύθεται ὄμβρῳ.

Τὰ δὲ Διαιρέσει· οἷον Ἐμπεδοκλῆς·

[c] τοῦ omittunt M. 16. 21. [d] κατὰ μεταφοράν omittit M. xiv. & Vall.

25 Τὸ γὰρ Πάντες.] Nihil tale in ſuperioribus fuiſſe puer videt. Ergo certum eſt Homericum deſiderari locum, in quo πάντες ſint οἱ πολλοί. Ut, exempli gratia, Iliados primo, Jupiter cum ad Æthiopas cœlo relicto proficiſci fingitur, addit poëta:

—Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.

Hic cavillator aliquis objicere poëtæ poſſet: Si Dii omnes Jovem ſunt ſecuti, ergo cœlum ſine Diis fuit. Hujus προβλήματος λύσιν nunc proponit magnus magiſter; & oſtendit: ὅτι ὃ κυριολογεῖ, ἀλλὰ μεταλάβηκε ποιήσας, ut alibi loquitur: id eſt, non propria, ſed tranſlata uſum voce. Omnes enim, inquit, ſunt multi. Et cauſam addit: τὸ γὰρ πᾶν πολύ τι. Aliter Robortellus. Cui hic quidem nihil credo. *Heinſius.*

26 Οἵη δ' ἄμμορος.] Locus ex Iliad. σ. ver. 489. & Odyſſ. *Sylburgius.*

27 Δίδομεν.] Δίδομεν an διδῶμεν' (Ionice ſcilicet pro διδῶσι) legerit Hippias, diſquirit Victorius. Locus eſt Il. β. *Sylburgius.* Sed jam iſte verſus (ut monet *Dacierus*) in textu nullibi apparet, *Piâ*, ut loquuntur, *Fraude* ſubraſus.

28 Τὸ μὲν ὃ.] Verſus iſte prolatus ex Il. ψ. ver. 328. in cujus ſcriptione Baſil. & Camot. pro ὃ habent ἕ. Victorius quoque de illa diverſitate diſputat. *Sylburgius.*

Αἶψα

Αἶψα δὲ [e] θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον [29] [f] ἀθάνατ' εἶναι,

Ζωρά τε πρὶν κέκρητο.

Τὰ δὲ ἀμφιβολίᾳ·

[30] Παρῴχηκεν δὲ πλέων νύξ.

Τὸ γὰρ Πλέων, ἀμφιβολόν ἐστι. Τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔθος τῆ [g] λέξεως· οἷον τὸ κεκραμένον οἴνον φασιν εἶναι. Ὅθεν πεποίηται·

[31] Κνημὶς νεοτεύκτῳ καλαϊτέροιο.

Καὶ Χαλκέας, τὰς τὸ σίδηρον ἐργαζομένους. Ὅθεν εἴρηται ὁ Γανυμήδης

Διὶ [h] οἰνοχοεύειν,

ἃ πινόντων οἶνον. [32] Εἴη δ' ἂν ἃ τοῦτό γε καὶ κατὰ μεταφοράν. Δεῖ δὲ καὶ ὅταν ὄνομά τι [33] [i] ὑπεναντίωμά τι

[e] θνητὰ M. omnes. [f] ἀθάνατα· ζῶα τὰ M. omnes & Vall. [g] λέξεως τῶν κεκραμένων· οἷον φασὶν M. 14. xiv. λέξεως τῶν κεκραμένων οἶνον φασὶν M. 16. 21. [h] οἰνοχοεύει M. 16. 21. [i] ὑπεναντιώματι M. 14. 16. 21. & Vall.

29 Ἀθάνατ' εἶναι.] Basil. & Camot. ἀθάνατα ζῶά τε: luxato metro. Nostra scriptura est non modo apud Victorium, sed etiam apud *Athenæum*, & in poesi philosophica *Henrici Stephani*, p. 24. ubi posterior versus sic legitur

Ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάπτοντα κελεύθους. *Sylburgius.*

30 Παρῴχηκεν.] Hemistichium ex Il. κ. ver. 252. *Sylburgius.*

31 Κνημὶς νεοτεύκτου.] Hemistichium petitum ex Il. φ. Quod vero sequitur, deprompt-

tum ex Il. υ. vers. 234.

—Γανυμήδης·

Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·

Τὸν ἐς ἀνηρείψαντο θεοὶ, Διὶ οἰνοχοεύειν.

32 Εἴη δ' ἄν.] Victorius, εἴη δ' ἂν τοῦτο, omissâ negativâ: secutus ea in re vetera exemplaria. *Sylburgius.*

33 Ὑπεναντίωμα.] Basil. ὑπ' ἐναντιώματι. Sed Victorii & Camotii scriptura, ὑπεναντίωμά τι, *subcontrarietatem aliquam*, visa est magis consentanea. *Sylburgius.*

δοκεῖ

[k] δοκεῖ σημαίνειν, ἐπισκοπεῖν ποιχῶς ἂν [l] σημήνειε [34] τοῦτο ἐν τῷ εἰρημένῳ· [m] οἷον,

[35] Τῇ ῥ' [n] ἔσχετο χάλκεον ἔγχος,

[o] τῷ ταύτῃ κωλυθῆναι. [p] Τὸ δὲ, ποιχῶς [36] ἐνδέχεται, ὠδί πως· μάλις' ἄν τις ὑπολάβοι κατὰ τὴν κατ' ἀντικρὺ, ἢ ὡς Γλαύκων [q] λέγει, [37] ὅτι ἔνιοι ἀλόγως προϋπολαμβάνουσι, καὶ αὐτοὶ [38] καταψηφισάμενοι συλλογίζονται, καὶ [39] ὡς εἰρηκότες ὅτι δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν, ἂν

[k] σημαίνειν δοκῇ ἐπισκοπεῖν M. 14. δοκῇ Vict. [l] σημαίνει M. 14. [m] οἷον τὸ τῇ' M. omnes. [n] ἔσχε τὸ M. 14. [o] τὸ M. omnes. [p] δὲ τὸ omittunt M. omnes. [q] λέγει τι M. 14. λέγει· τί τὸ M. xiv. 16. 21.

34 Τοῦτο.] In quodam libro, dandi casu legi τούτῳ, testatur Victorius: sed addit, pleroſque calamo scriptos assentiri excusis. Idem disputat, nominandine an accusandi casu accipiendum sit τοῦτο. *Sylburgius.*

35 Τῇ ῥ' ἔχετο.] Hemistichium ex Il. υ. ver. 272. Ibidem *Basil.* pro τῷ habet τό: minus apte. *Sylburgius.*

36 Ἐνδέχεται ὠδί πως.] Victorius adnotat, unum è libris excusis, qui nuper in lucem prodierit, pro ὠδί πως habere ᾠδικῶς: in quibusdam calamo exaratis legi δίκως. Sed ὠδί πως retinet in sua versione; *sic quodammodo.* Sylburgius.

37 Ὅτι ἔνιοι.] Victorius, & Camot. pro ἔνιοι habent ἔνια, *nonnulla.* Et adnotat Victorius extare libros qui habeant τι ἔνια: unde se factum arbitrari ut *Paccius* emendarit ὅτι ἔνια. Sed vidisse se etiam quendam omnium vetustissimum, in quo legatur ὃ ἔνιοι. In eodem codice locum superiorem non esse integrum, sed desiderari illic verbum, relicto spatio ipsius. Sic enim habere: Κατὰ τὴν — ὡς Γλαύκων λέγει. In margine tamen ejusdem, alia manu repositum esse quod nunc in excusis illic legitur. *Sylburgius.*

38 Καταψηφισάμενοι.] Operæ pretium est videre, quam misere hic eruditissimus hæreat Victorius, Riccobonus, & alii. Scribe κἀπαστφισάμενοι. Frustra quoque est Robortellus. Versionem nostram cum illorum confer. Nullo opus erit commentario. *Heinsius.*

39 Ὡς εἰρηκότες.] Frustra hic quoque Italorum doctissimi, qui in hoc libello ætatem egerunt, se torquent. Ac Victorii quidem ornatissimi doctissimique

ὑπεναντίον ἢ τῇ αὐτῶν οἰήσει. Τοῦτο γὰρ πέπονθε τὸ περὶ Ἰκάριον· οἴονται γὰρ αὐτὸν Λάκωνα εἶναι. Ἄτοπον οὖν, τὸ μὴ ἐντυχεῖν τὸν Τηλέμαχον [40] αὐτῷ εἰς Λακεδαίμονα ἐλθόντα. Τὸ δὴ ἴσως ἔχει ὥσπερ οἱ Κεφαλῆνές φασι· παρ' αὐτῶν γὰρ γῆμαι λέγεσι τὸν Ὀδυσσέα· κοὐκ εἶναι Ἰκάδιον, ἀλλ' [r] ἐκ Ἰκάριον. [41] Διαμάρτημα δὲ τὸ πρόβλημα εἰκός ἐστι. Ὅλως δὲ τὸ ἀδύνατον μὲν, [s] ἢ πρὸς τὴν ποίησιν, ἢ πρὸς τὸ βέλτιον, ἢ πρὸς τὴν δόξαν δεῖ ἀνάγειν. Πρός τε γὰρ τὴν ποίησιν, αἱρετώτερον πιθανὸν

[r] ἐκ Ἰκάριον M. 14. xiv. [s] ἢ omittunt M. omnes.

que ſenis, cum præſertim verſionem ejus legimus, ex animo nos miſeret. Alios miramur, qui cum neminem, ne in Italia quidem orbis terrarum regina, & ſcientiarum omnium matre, ſecum conferendum eſſe ſibi perſuaderent, tamen toties ſcripſerunt quæ nec ipſi intelligunt, cum præcipue verba Ariſtotelis Latine reddunt; nedum iſti Flandri & eorum vicini Batavi ea capiant. Quos Robortellus pingue quid ſonare ait, cum Latine loquuntur. Et ut

Vervecum in patria craſſoque ſub aere natos,

in univerſum damnat. Quare non mirum erit, ſi quod illis evenit, quibus neque tempus defuit, ingenium vero etiam ſuperfuit, nos quoque interdum labamur. Non enim mentiendum eſt, omnia hæc uno aut altero die nobis nata ſunt, quo cum operis typographorum paria facere conati ſumus. Sed ut viros doctiſſimos abſolvamus, legendum eſt: κοὐκ εἰρηκότι ὅ, τι δοκεῖ, &c. *Et, quia non dixit quod ipſis videtur, accuſat eum, ſi hoc pugnet cum opinione ipſorum.* Heinſius.

40 Αὐτῷ.] Baſil. & Cam. pro αὐτῷ habent αὐτὸν, *ipſum.* Sylburgius.

41 Διαμάρτημα.] Victorius diſtinctis vocibus legendum monet δι' ἁμάρτημα, *propter erratum*, ſubaudito verbo εἶναι. Idem ſuſpectum habet illud, πρόβλημα εἰκὸς ἐστιν: ac veretur ne locus corruptus mancuſve ſit. *Sylburgius.*

Ibid. Διαμάρτημα] In margine Edit. *Du-Vall.* adnotatur, quoſdam ita legere, ἀλλ' ἐκ Ἰκαρίου διαμάρτημα. Τὸ δὲ πρόβλημα.

ἀδύνατον,

ἀδύνατον, ἢ ἀπίθανον ἢ δυνατόν· τοιάδε δ' εἶναι, [t] οἵας Ζεῦξις ἔγραφεν, ἀλλὰ [u] ἢ πρὸς τὸ βέλτιον. Τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν [w 42] πρὸς ἃ φασι τἄλογα. Οὕτω τε ἢ ὅτι ποτὲ οὐκ ἄλογόν ἐστιν· εἰκὸς γὰρ καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι. [43] Τὰ δ' ὑπεναντία ὡς εἰρημένα ὅτω σκοπεῖν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγχοι, εἰ τὸ αὐτὸ ἢ πρὸς τὸ αὐτό, ἢ ὡσαύτως, [44] ὡς τε ἢ αὐτὸν ἢ πρὸς ἃ αὐτὸς λέγει, ἢ ὃ ἂν [x] φρόνιμος [45] ὑποθῆται. Ὀρθὴ δὲ ἐπιτίμησις, [46] ἢ ἀλογία ἢ μοχθηρία, ὅταν μὴ ἀνάγκης ὄσης, μηδὲν χρήσεται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ

[t] οἷον M. omnes. [u] ἢ πρὸς τὸ omittunt M. omnes [w] ὑπερέχειν. Πρὸς Vict. [x] φρονίμων M. omnes.

42 Πρὸς ἃ φασι.] Scribe cum doctiſſimo Madio: πρὸς δόξαν ἃ φασί. Τὰ ἄλογα δεῖ. Eſt enim tertius τῆ λύσεως τῶν προβλημάτων modus, ſi ad opinionem referamus, id quod præter rationem à Poëta eſt ſcriptum, atque ea ratione excuſemus. Ea autem ſunt quæ vulgo dicuntur aut creduntur. *Heinſius.*

43 Τὰ δ' ὑπεναντία.] Viri eruditi fluctus in ſimpulo hic excitant. Et doctiſſimus Victorius ut interpretur, quid ſit illud ὡς εἰρημένα, multum ſe macerat. Scribendum, quo nihil ſimplicius pote, τὰ ᾗ ὡς ὑπεναντία εἰρημένα. Mirum eſt non tandem aſſueviſſe libelli hujus mendis, qui nunquam eum è manibus depoſuerunt. *Heinſius.*

44 Ὥσπερ καὶ αὐτόν.] *Heinſius, in textu,* ὥσπερ ἐ τωυτό. Puto geminatam eſſe vocem primam: quæ leviter poſtea immutata, ſenſum turbavit. Poſſem alia ingenioſe excogitare, ſed nihil eſt neceſſe. *Heinſius.*

45 Ὑποθῆται.] Victorius ὑποθῆται: more verborum in μι. Sed reperiuntur etiam alterius generis exempla apud hunc ipſum Philoſophum. *Sylburgius.*

46 Καὶ ἀλογία.] In utraque *Heinſii* Editione legitur καὶ ἀλογίας καὶ μοχθηρίας, gener. caſu: & paulo poſt μηδὲν, in Pariſiana tantum retinetur. Locum ſic vertit: *Recte autem tum reprehenditur poeta, & præter rationem improbeque dicitur feciſſe; cum ſine ulla neceſſitate aliquid, quod eſt præter rationem, ponit.*

Εὐρι-

Εὐριπίδης [47] τῷ [y] Αἰγείτᾳ [z] πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὀρέστῃ τῇ Μενελάου. [48] [a] Ταῦτα μὲν οὖν ἐπιτιμήματα, ἐκ πέντε εἰδῶν φέρουσιν· ἢ γὰρ ὡς ἀδυνάτα, ἢ ὡς ἄλογα, ἢ ὡς βλαβερὰ, ἢ ὡς ὑπεναντία, ἢ ὡς πρὸς τὴν ὀρθότητα

y Αἰγείτᾳ est in lacuna in M. 14. αἰγινήτῃ M. xiv. αἰγείτῃ M. 16. 21.
z πονηρίαι M. 14. 16. 21. πονηρίας Ald. a τὰ M. xiv. 16. 21.

47 Τῷ Αἰγείτᾳ.] Αἰγείτᾳ habet etiam Victorii & Cam. Edit. Sed adnotat Victorius, discrepare hic inter se scriptos codices. Quendam enim habere Αἰγινήτῃ πονηρίᾳ, alium, τῷ Αἰγείτῃ πονηρίᾳ: nonnullos, τῇ Αἰγείτῃ πονηρίᾳ καί. In cujus exemplaris margine, emendatum esse τῇ Αἰγίσθῳ. Id vero quod *Robortellus* excogitavit ad maculam hanc delendam, sibi non penitus satisfacere, quia Tragœdia in qua fingitur Ægeus repente in medias turbas advolare, *Medea* vocatur, non Αἰγεύς. Ἐν τῷ Αἰγεῖ vero, videri fabulam indicare, cui Ægeus ipse nomen imposuerit, ut statim auctor loquitur, dum inquit ἐν τῷ Ὀρέστῃ. In Basil. etiam margine adnotatum vel Αἰγινήτῃ legendum esse, vel Αἰγίσθῳ: lectorque ad Euripidis Orestem remittitur. Victorius rem in dubio relinquit. *Sylburgius.*

Ibid. Τῷ Αἰγείτᾳ.] Non displicet, quod in margine sui codicis invenisse se testatur Victorius, Αἰγίσθῳ: ut sit, τῇ Αἰγίσθῳ πονηρίᾳ, ὥστε, &c. Quamvis non succurrat, in quo Dramate ista tractaverit Euripides, cum Stobæus ad LXXX. plus minus passim laudet, qui in hac parte longe Athenæum antecedit. Superioribus ex Andromache Euripidis exemplum summus addidisse poterat præceptor. Ubi non dissimilem Menelai πονηρίαν exhibet, donec à Peleo reprimitur: cum nihil esset necesse. Sed de his, volente Deo, multis, si aliquando opus nostrum pertexamus; in quo omnia Græcorum ac Latinorum Tragicorum vitia excutiemus & virtutes. Quod à Cæsare Scaligero viro incomparabili est prætermissum. *Heinsius.*

Ibid. Τῷ Αἰγείτᾳ.] Scribe haud dubitanter, τῷ ἐν Αἰγεῖ, ἢ τῇ πονηρίᾳ. Victorius ex Mss. *Goulstonus.*

8 Ταῦτα μὲν οὖν.] Idem Victorius pro ταῦτα μὲν οὖν habet τὰ μὲν οὖν: & sic vertit, *increpationes quidem igitur.* Ejus mutationis auctores citat calamo exaratos libros. *Sylburgius.*

τὴν κατὰ τέχνλω. Αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων [49] ἀριθμῶν σκεπτέαι· εἰσὶ δὲ δώδεκα.

49 Ἀριθμῶν.] Nemo, niſi me animus fallit, ita Græce aut Latine loquatur, nedum Ariſtoteles. Quinque poſuerat modos, è quibus poëtarum ducerentur reprehenſiones. Duodecim poſtea ſolutionum ponet: id quod nondum fecit. Ergo, ſi Victorio & qui ubique eum ſequitur, Riccobono credimus, illos ſolutionum modos, numeros vocavit. Et quidem, antequam numerum poſuit. Nondum enim dixerat, quot eſſent. Hæc dubitatio notam illam eruditiſſimo ſeni expreſſit, Ἀριθμὺς *vocat illos: quia numerum eum quem ſignificavit conficiunt.* Atqui neque numerum ſignificavit: neque quæ ad numerum rediguntur, ideo numerus vocantur. Ariſtoteles, exempli gratia, ſex extra dictionem in Elenchis ſtatuit fallacias. An propterea ego dicam, ſex extra dictionem eſſe numeros? non morabimur lectorem. Legendum eſt, αἱ ϛ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων σκεπτέαι. Εἰσὶ ϛ ἀριθμῷ δώδεκα. *Heinſius.*

ΚΕΦ. κϛ.

Ὅτι βελτίων ἡ τραγῳδικὴ μίμησις ἢ ἡ ἐποποιητική.

ΠΟΤΕΡΟΝ δὲ [b] βελτίων ἡ ἐποποιητικὴ μίμησις, ἢ [1] ἡ [c] τραγῳδική, διαπορήσειεν ἄν τις. Εἰ γὰρ ἡ ἧττον [d] φορτική, βελτίων· τοιαύτη δὲ [2] ἡ πρὸς βελτίους θεατάς [e] ἐστι, δῆλον ὅτι ἡ ἅπαντα μιμουμένη φορτική.

b βέλτιον M. 14. 16. c τραγικὴ M, omnes, in 21. præterea deeſt articulus ἡ præmiſſus huic voci. d φορτικὴ τοιαύτη M. 14. e ἐστι δειλίαν, δῆλον M. omnes & Vall.

1 Ἡ τραγῳδική.] Non pauci libri ſcripti pro τραγῳδικὴ habent τραγικὴ, ut paulo poſt, τὴν δὲ τραγικήν: teſte Victorio. *Sylburgius.*

2 Ἡ πρὸς βελτίους.] Victorius, Cam. & Ald. omittunt particulam ἡ ante πρὸς βελτίους. *Sylburg.*

Ὡς

Ὡς γὰρ ἐκ αἰσθανομένων, ἂν μὴ [3] αὐτὸς προσθῇ, πολλὴν [4] κίνησιν [f] κινοῦντα· οἷον, οἱ φαῦλοι [g] αὐληταὶ κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι· ἢ ἔλκοντες τὸν κορυφαῖον, ἂν Σκύλλαν αὐλῶσιν. Ἡ μὲν οὖν [5] τραγῳδία, τοιαύτη ἐστὶν, ὡς καὶ οἱ πρότερον τὰς ὑστέρας αὐτῶν ὤοντο ὑποκριτάς. Ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα, πίθηκον [6] ὁ [h] Μυίσκος τὸν [7] [i] Καλλιππίδην ἐκάλει. Τοιαύτη δὲ

[f] κινοῦντα M. omnes. [g] αὐληταὶ omittit M. 21. [h] Μυίσκος M. 14. [i] Καλλιπίδην M. xiv. 21.

3 Αὐτός.] *Heinsius* in textu legit αὐτό: *quasi nihil, nisi hoc accederet sentirent spectatores.*

4 Κίνησιν κινοῦντα.] Victorius adnotat, in pluribus calamo exaratis codicibus pro κινοῦντα legi κινοῦντα, *moventia.* Quam lectionem sibi non penitus contemnendam videri, si articulus τὰ, quem requirit hæc media inter nomen ac verbum vox, antea positus foret: cumque nullum ipsius illic sit vestigium, fieri posse ut negligentia librariorum id sit commissum. Si quis vero αὐτοῖς pro αὐτὸς emendat, uno fortasse tempore pluribus malis remedium adhiberi. Intelligi vero, *his qui audiunt*, quos supra θεατὰς appellavit. *Sylburgius.*

5 Τραγῳδία, τοιαύτη ἐστίν.] Ne dubita fuisse scriptum: πρὸς τὴν ὑποκρισιν τοιαύτη ἐστί. *Heinsius.*

6 Ὁ Μυίσκος.] Μυίσκος per υ habet etiam Victorius: at Camot. Μίσκος: haud scio an rectius. *Sylburgius.*

7 Καλλιππίδην.] *Callippides* ille, quem & meminit *Plutarchus* in Apothegm. Laconicis, Tragœdiarum fuit histrio, magni inter Græcos nominis, sed nimium corporis gesticulationibus deditus. Quibus cum permaxime utebatur, ea tamen id fecit agilitate, ut a loco discedere non videretur. Quo factum est, ut vulgo inde Callippides vocaretur, *qui in moliendis negotiis, cum multa se facturum minaretur, nihil tamen conficeret. Cicero ad Atticum*, XIII. 12. de *Varrone*, "*Biennium præteriit, cum ille* "Καλλιππίδης *assiduo cursu cubitum nullum processerit.* Sic "& *Suetonius* in *Tiberio* cap. "18. *Ad extremum vota pro* "*itu & reditu suo suscipi passus,* "*ut vulgo jam per jocum Cal*"*lippides vocaretur: quem cur*"*sitare, ac ne cubiti quidem* "*mensuram progredi, proverbio* "*Græco notatum est.*" Dacierus.

δόξα ἀλ[g] [k] περὶ Πινδάρου ἦν, [l] ὡς ἔτοι ἔχουσι πρὸς αὐτὸς, [9] ἡ ὅλη τέχνη πρὸς τὴν ἐποποιΐαν ἔχῃ. Τὴν μὲν οὖν [m] περὶ τὰς θεατὰς [10] ἐπιεικεῖς φασιν εἶναι, [11 n] δι' ὃ ἀδὲν δέον τῶν σχημάτων· τὴν δὲ τραγικὴν, πρὸς φαύλους. [o] Ἡ μὲν οὖν φορτικὴ, [p] χείρων [12 q] δῆλον ὅτι ἂν εἴη. Πρῶτον μὲν [r] οὖν ὁ τῆς ποιητικῆς ἡ κατηγορία, ἀλλὰ τῆς ὑποκριτικῆς· ἐπεί ἐστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ ῥαψῳδοῦντα, ὅπερ

[g] περιτινδαρίου (sic) M. 14. περὶ τὸν δαρείου M. 16. & Vall. [l] ὡς δ' ἔτοι δ' ἔχουσι M. 14. 21. [m] πρὸς θεατὰς M. xiv. & 21. in quo videtur corr. πρὸς τὰς θεατὰς. [n] δι' ὃ omittunt M. omnes. [o] εἰ M. xiv. [p] χεῖρον M. 16. [q] δηλονότι M. 14. xiv. [r] οὖν omittunt M. omnes.

8 Καὶ περὶ Πινδάρου.] Victorius adnotat in ſcriptis quibuſdam exemplaribus legi περὶ τὸν δαρεῖον: ſed in eorundem margine περὶ Πινδάρου. Verum cum *Pindarum* hiſtrionem nullibi legerit, ſiquis *Tyndarus* in hoc ſtudio clarius aliquando lectus eſſet, facile ſe credere ex his veſtigiis quæ reſtant, illum auctorem hunc noſtrum intellexiſſe. Idem Victorius, finita poſt ἢ periodo, ſubjungit, ὡς δ' ἔτοι ἔχουσι: & mox ἡ ὅλη τέχνη. *Sylburgius.*

Ibid. Πινδάρου.] Lege Τυνδάρου ἦν· ὡς δ' ἔτοι, & mox, ἡ ὅλη. Victorius ex conjectura, & codicibus ſcriptis. *Goulſtonus.*

9 Ἡ ὅλη τέχνη.] Scribe, ἡ ἄλλη τέχνη. Nam ſi ἡ ὅλη τέχνη, ejus pars Epopoiia erit, quæ genere eſt diverſa: quod hic profitetur vir ſummus. Dramaticen autem intelligit: cujus diverſæ rurſus ſunt ſpecies: quæ externo apparatu & hiſtrionia fulciuntur. Ἡ ἄλλη, ἡ λοιπή. *Heinſius.*

10 Ἐπιεικεῖς.] Quibus ingenue educari contigit. Notum illud Ovidii:

—*Ingenuas didiciſſe fideliter artes*
Emollit mores: nec ſinit eſſe feros.

11 Δι' ὃ ἀδέν.] Calamo exarati libri non habent particulam διὸ: quæ tamen requiri eo loco videtur; aut Articulus οἷ loco illius poni debet: ait Victorius. *Sylburgius.*

12 Δῆλον ὅτι.] Baſil. & Camot. Edit. δηλονότι, conjuncte. *Sylburgius.*

ἐποιᾷ

[s] ἐῳοίᾳ Σωσίστρατος· καὶ [13] [t] διᾴδοντα, ὅπερ ἐῳοίει Μναςίθεος [u] Ὀπάντιος. Εἶτα ἁδὲ κίνησις ἅπασα ἀποδοκιμαζέα, εἴπερ μηδ' ὄρχησις, ἀλλ' ἡ Φαύλων, ὅπερ καὶ [v] Καλλιππίδῃ ἐπετιμᾶτο, [14] καὶ νῦν [w] ἄλλοις, ὡς ἐκ ἐλευθέρας γυναῖκας μιμεμένων. Ἔτι ἡ τραγῳδία καὶ ἄνευ κινήσεως [15] [x] ἐῳοιεῖτο αὐτῆς, ὥσπερ ἡ ἐποποιΐα· διὰ γὰρ τᾶ ἀναγινώσκειν φανερὰ [y] ὁποία τίς ἐςιν. Εἰ ἔν ἐςι [z] τἆλλα κρείττων, τᾶτό γε ἐκ ἀναγκαῖον αὐτῇ ὑπάρχειν· ἔτι διότι πάντ' [a] ἔχει ὅσαπερ ἡ ἐποποιΐα. Καὶ γὰρ τῷ μέτρῳ ἔξεσι χρῆσθαι, [16] καὶ ὅτι ἐ μικρὸν

[s] ἐςὶ M. omnes. [t] διαδιδόντα M. 14. [u] ὁ Ὀπ. M. xiv. [v] Καλλιπ-πίδης M. xiv. Καλλιπίδης M. 16. [w] ἄλλοι Ald. [x] ποιεῖ τὸ M. omnes necnon Ald. & Vall. [y] καὶ ὁποῖα M. xiv. 16. 21. [z] τὰ γ' ἄλλα M. 14. 16. 21. [a] ἔχει omittunt M. omnes.

13 Διᾴδοντα.] Camot. διαδιδόντα: Victorius longe aptius, διᾴδοντα, *canentem*. Sylburgius.

14 Καὶ νῦν ἄλλοις.] Basil. & Camot. pro ἄλλοις habent ἄλλοι. Videtur (inquit Victorius) hic à librariis neceſſario peccatum. Cum enim *Callippidem* dicat, & alios diverſis temporibus eadem culpa exagitatos, verbumque idem ſit, unde perſonæ hæ aptæ ſunt, (ab ἐπετιμᾶτο enim omnes pendent) caſus etiam ipſarum iidem eſſe debeant: cum tamen contra in excuſis libris *Callippidis* nomen tertio caſu poſitum ſit; contra autem eorum quos aliorum nomine intellexit, nominandi. Idem erratum, contraria tamen ratione eſt in nonnullis calamo exaratis. Καλλιππίδης enim illi habent; & infra ἄλλοις. Quod ſi alterum horum reciperetur, alterum vero repudiaretur, res belle ſe haberet, nec quicquam maculæ hic reſtaret. *Sylburgius.*

15 Ἐποιεῖτο αὐτῆς.] Victorius pro ἐποιεῖτο αὐτῆς legit ποιεῖ τὸ αὐτῆς, *facit quod ipſius eſt*. Quo modo etiam in Magnis Moral. 64. 1. Philoſophus dicit σωλιλεῖν τὸ αὐτῆς ἔργον. *Sylburgius.*

16 Καὶ ὅτι.] Victorius pro ὅτι & τὴν ὄψιν, legit ἔτι, & πᾶς ὄψις: ſcriptorum librorum auctoritatem ſecutus. *Sylburgius.*

μέρος

μέρος τὴν μυσικὴν καὶ τὴν ὄψιν ἔχει, [17] δι' ἧς [b] τὰς ἡδονὰς [c] ἐπίσανται ἐναργέσατα. Εἶτα καὶ τὸ ἐναργὲς ἔχει καὶ ἐν [18] τῇ ἀναγνωρίσῃ, καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων. [d] Ἔτι τῷ ἐν ἐλάτ[τ]ονι μήκει τὸ τέλος τ[ῆ]ς μιμήσεως εἶναι· τὸ γὰρ ἀθροώτερον, [19] [e] ἥδιον ἢ πολλῷ κεκραμένον τῷ χρόνῳ. Λέγω δ' οἷον εἴ τις τ[ὴ]ν Οἰδίπουν θείη, τ[ὴ]ν Σοφοκλέους, ἐν ἔπεσιν, ὅσους ἡ Ἰλιάς. [f] Ἔτι ἧττον [20] [g] ὁποιασῦν μίμησις ἡ τῶν ἑπτοποιῶν. Σημεῖον δέ· οὐ γὰρ [h] ὁποιασῦν μιμήσεως, πολέως τραγῳδίαι γίνονται. Ὡς τε ἐὰν μὲν ἕνα μῦθον ποιῶσιν, [21] [i] ἀνάγκη ἢ [k] βραχέα δύκνύμθον

[b] αἱ ἡδοναὶ M. omnes. [c] συνίσανται M. xiv. 21. [d] τῶν M. 16: [e] ἡδονῇ M. omnes necnon Ald. & Vall. [f] ἡ μία M. omnes. [g] ὁποιασῦν M. omnes & Ald. [h] ὁποιαῦν omittunt M. omnes. [i] ἀνάγκη omittunt M. omnes. [k] βραχίος M. 14. βραχίως M. xiv. 16. 21.

17 Δι' ἧς τὰς ἡδονάς.] Idem adnotat, se in quodam exemplari inveniſſe, δι' ἃς αἱ ἡδοναὶ συνίστανται ἐναργίστατα. Non male quadraturum videri, ſi in recepta lectione, mutato caſu ejus vocis quæ præcedit, legatur συνίστανται: ut ſenſus ſit, beneficio operaque harmoniæ fieri, ut conſlentur gignanturque voluptates quæ perſpicuæ ſint, ac fallere non poſſint. *Sylburgius.*

18 Τῇ ἀναγνωρίσῃ.] Τῇ ἀναγνωρίσει lego (inquit Vict.) ſequorque receptam lectionem, quæ conſtanter reperitur in omnibus ſcriptis exemplaribus, eamque valdè hic accommodatam eſſe puto. *Sylburgius.*

Ibid. Τῇ ἀναγνωρίσῃ.] *Dacierus* legit ἐν τῇ ἀναγνώσει. Quod & *Heinſium* vidiſſe, ex verſione conſtat: *Deinde & evidentius quid in legendo, & in iis quæ aguntur, habet.*

19 Ἥδιον ἢ πολλῷ.] Baſil. & Camot. pro ἥδιον ἢ, habent ἡδονή. Perperam. quod mendum à *Madio* quoque deprehenſum ait Victorius. *Sylburgius.*

20 Ὁποιασῦν.] Idem Victorius, ὁποιασοῦν pro ὁποιαῦν: & ſic vertit; *adhuc minus una qualiſcunque imitatio eſt eorum qui condunt carmen Epicum.* Sylburgius.

21 Ἀνάγκη.] Ἀνάγκη deſiderari in pluribus libris antiquis, teſtatur Victorius: & in pleriſque pro βραχίσι legi βραχίως. Ibidem Camot. pro μύθρον habet μείθρον. Noſtram ſcripturam agnoſcit etiam Victorius. *Sylburgius.*

μύθρον

μύθρον Φαίνεσθαι· ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ τοῦ [l] μέτρου μήκει, ὑδαρῆ. [22 m] Ἐὰν δὲ πλείους, λέγω δὲ οἷον, ἐὰν ἐκ πλειόνων πράξεων ἡ συγκειμένη, [n] ὥσπερ ἡ Ἰλιὰς ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη, καὶ ἡ Ὀδύσσεια, [o] ἃ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος· [23 p] καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα [q] συνέσηκεν ὡς ἐνδέχεται ἄριστα, καὶ ὅτι μάλιστα μιᾶς πράξεως μίμησίς [r] ἐστιν. Εἰ οὖν τούτοις τε διαφέρει πᾶσι, καὶ ἔτι τῷ τῆς τέχνης ἔργῳ (δεῖ γὰρ οὐ τυχοῦσαν ἡδονὴν ποιεῖν αὐτὰς, ἀλλὰ τὴν εἰρημένην) φανερὸν ὅτι [s] κρείττων ἂν εἴη μᾶλλον τοῦ τέλους τυγχάνουσα τῆς ἐποποιΐας. Περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας, καὶ ἐποποιΐας, καὶ [t] αὐτῶν, καὶ τῶν εἰδῶν, καὶ τῶν μερῶν αὐτῶν, καὶ πόσου, καὶ [u] τί διαφέρει, καὶ τοῦ εὖ [x] ἢ μὴ τίνες αἰτίαι, καὶ περὶ ἐπιτιμήσεων καὶ λύσεων, εἰρήσθω τοσαῦτα.

[y] Τέλος τῆς ποιητικῆς.

l λόγου M. 14. m Ἐὰν δὲ πλείους omittunt M. omnes. n ἡ μία omittunt M. omnes. o ἃ omittunt M. omnes. p καὶ τοιαῦτ' ἄττα ποιήματα M. omnes. q συνέστηκεν M. 16. r ἐστιν omittunt M. omnes. s κρεῖττον M. 14. xiv. 16. t à voce αὐτῶν uſque ad voces τί διαφέρει excluſive omittunt M. omnes. u διατὶ M. 14. x εἰ μὴ M. omnes ſed in xiv. corr. y Hæc omittit M. xiv.

22 Ἐὰν δὲ πλείους.] Verba iſta, ἐὰν δὲ πλείους abeſſe à compluribus libris vetuſtis, adnotat idem Victorius; ſed ſine his ſententiam prorſus imperfectam eſſe. *Sylburgius.*

23 Καίτοι ταῦτα.] Pro illo, Καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα, quod meo judicio verum eſt, belleque ſe habet, in quodam calamo exarato libro perperam legitur, καὶ τοιαῦτα τὰ ποιήματα: *Sylburgius.*

INDEX VOCABULORUM,

QUÆ IN

ARISTOTELIS LIBRO DE POETICA

REPERIUNTUR, FERE OMNIUM.

A.

Ἀγαθὸν 87, 11.
ἀγαθῆ 59, 10. 98, 11.
ἀγαθὲς 49, 6.
Ἀγάθων 50, 2. 60, 11. 61, 6.
ἀγαθῶν 21, 5. 32, 13. 59, 10.
Ἀγάθωνος 31, 13. 61, 12.
ἀγελείας 49, 2.
ἀγερμῷ 28, 9.
ἀγνοεῖ 88, 13.
ἄγνοιαν 45, 2. 63, 10.
ἀγνοοῦντα 45, 9.
ἀγνοοῦντας 44, 14.
ἀγόμενος 35, 3.
ἀγριωτάτων 11, 3.
ἀγῶνας 26, 9.
ἀγωνίζεσθαι 26, 11.
ἀγωνίζονται 60, 11. 89, 1.
ἀγωνίσματα 32, 13.
ἀγῶγος 24, 11.
ἀγώνων 40, 17.
ἄδειν 61, 13.
ἀδελφὴ 45, 14. 54, 2.
ἀδελφὴν 52, 2. 57, 8.
ἀδελφὸν 44, 3. 45, 14.
ἀδελφὸς 44, 3.
ἀδελφῷ 57, 3.
ᾄδῃ 59, 7.
ἀδήλως 56, 12.
ἀδιαίρετοι 64, 5.
ἀδιαίρετος 64, 3.
ἄδικος 61, 5.
ᾄδουσι 61, 11.
ἀδυναμίαν 94, 3.
ἀδυνάτα 31, 10. 76, 4. 91, 6. 94, 8. 95, 3. 105, 3.
ἀδύνατον 103, 7. 104, 1.
ἀεὶ 6, 3. 27, 2. 48, 3. 60, 3. 67, 10. 74, 9. 93, 9.
ἄειδε 63, 14.
ἀειδὴς 81, 2.
ἀεικέλιον 81, 4.
ἀήθεις 21, 2.

INDEX

ἄιδες 89, 4.
ἀθάνατ' 101, 1.
Ἀθηναῖοι 10, 3.
Ἀθηναίους 10, 6.
Ἀθήνησιν 16, 9.
ἀθρήσειεν 99, 12.
ἀθρωότερον 110, 5.
Αἴαντες 59, 4.
Αἰγείντα 105, 1.
Αἴγιλος 42, 1.
Αἵμων 45, 8.
αἴνιγμα 76, 1. 76, 2.
αἰνίγματος 76, 3.
αἰσθανομένων 107, 1.
αἰσθέως 52, 8.
αἰσθήσεις 50, 3.
αἴσθησιν 26, 9.
αἶχος 15, 16.
αἰχρὸν 15, 17. 99, 4.
αἰχρῶ 15, 15.
Αἰχύλος 14, 8. 60, 10. 80, 9.
αἰχύλε 80, 7.
ἄκπα 19, 2.
ἀκπαί 10, 9. 111, 13.
αἰτίαν 11, 11. 57, 4.
αἰτιάσεως 83, 13.
αἴτιον 11, 3. 31, 7. 33, 7.
ἄκικυς 80, 13.
ἀκολαθεῖ 6, 3.
ἀκολουθοῦντα 111, 1.
ἀκολαθέσας 50, 3.
ἀκολαθέσι 41, 6.
ἀκολουθῶν 35, 3.
ἀκέοντα 43, 2. 87, 12.
ἀκουσὴν 64, 8. 64, 9.
ἀκουστὸν 64, 12.
ἀκέων 43, 3. 53, 2.
ἄκρατον 99, 7.
ἀκειδοῦν 21, 13.
ἀκρόασιν 87, 4.
ἄκρων 65, 6. 66, 6.
ἀληθὲς 91, 5.
ἀληθινώτατα 56, 6.
Ἀλκιβιάδης 31, 2.
Ἀλκινόου 53, 2.
Ἀλκμαίων 44, 17.
Ἀλκμαίωνα 40, 10.
Ἀλκμαίωνος 44, 8.
ἄλλαι 35, 10.
ἄλλαις 29, 2.
ἄλληλα 32, 10. 33, 2. 84, 3.
ἄλλῃ 11, 10. 57, 1. 59, 11. 94, 1.
ἄλλης 36, 9. 61, 10. 63, 16. 94, 7.
ἄλλοι 85, 3. 89, 1. 99, 9.
ἄλλοις 11, 5. 40, 11. 79, 2. 85, 2. 92, 10. 109, 4.
ἄλλος 13, 9. 93, 8.
ἄλλοτε 27, 1.
ἀλλοτρίον 72, 12.
ἀλλοτρίου 69, 6.
ἄλλῃ 61, 13. 82, 4. 91, 3.
ἄλλοις 84, 10. 90, 3.
ἄλλῳ 88, 1. 88, 9.
ἄλλων 1, 5. 3, 5. 10, 12. 62, 1. 80, 5. 88, 6.
ἄλλως 45, 3. 51, 4. 59, 8. 72, 11. 77, 6.

ἄλογα 92, 8. 105, 3.
ἀλογία 104, 9.
ἄλογον 49, 3. 91, 9. 104, 4.
ἀλόγῳ 104, 10.
ἀλόγων 91, 8.
ἀλόγως 102, 6.
ἅμα 5, 7. 26, 3. 35, 9. 75, 13. 87, 6. 87, 9.
ἁμαρτάνειν 28, 2. 50, 4.
ἁμαρτάνουσιν 40, 14.
ἁμάρτημα 15, 16. 94, 7. 95, 11.
ἁμαρτία 94, 2.
ἁμαρτίαν 35, 15. 40, 5.
ἁμαρτίας 52, 5.
ἀμείνων 42, 5.
ἀμέτρα 30, 5.
ἄμμορες 100, 3.
Ἀμφιάραος 55, 12.
ἀμφιβολία 101, 4.
ἀμφιβολὸν 101, 6.
ἀμφοῖν 34, 4.
ἀμφοτέρους 36, 6.
ἀμφοτέρων 74, 1.
ἄμφω 9, 5. 9, 7. 60, 3. 70, 3. 94, 5.
ἀναγειν 103, 9.
ἀναγινώσκειν 109, 7.
ἀναγκαῖον 27, 5. 28, 10. 30, 3. 31, 1. 34, 11. 47, 12. 48, 4. 109, 8.
ἀναγκάζονται 32, 15. 45, 19.
ἀνάγκη 6, 1. 7, 1. 18, 15. 19, 9. 32, 11. 33, 8. 40, 1. 43, 13. 45, 4. 83, 6. 91, 4. 93, 8. 110, 10.
ἀνάγκης 18, 9. 25, 7. 34, 6. 50, 3. 104, 10.
ἀγνοίας 35, 6.
ἀναγνωριοῦντος 54, 11.
ἀναγνωρίσαι 35, 13. 36, 7. 44, 14. 45, 2.
ἀναγνωρίσει 110, 3.
ἀναγνωείσεις 21, 12. 35, 10. 36, 5.
ἀναγνωεισθεὶς 52, 2.
ἀναγνωρισμοῦ 34, 2.
ἀναγνωρίσεων 86, 5.
ἀναγνωρίσεως 36, 9. 50, 8.
ἀναγνώρισις 35, 5. 35, 8. 35, 14. 36, 4. 37, 2. 45, 11. 50, 7. 55, 1. 59, 3. 86, 9.
ἀναισθήτε 26, 2.
ἀνακέκραται 76, 9.
ἀναλίσκειῳ 58, 1.
ἀνάλογον 12, 16. 69, 8. 70, 4. 72, 5. 89, 6.
ἀναπεύων 89, 10.
ἀνάξιον 39, 9.
ἀναπαίστε 38, 2.
ἄνδ' 76, 7.
ἄνδρα 89, 3.
ἄνδρας 39, 1.
ἀνδρείαν 47, 6.
ἀνδρεῖον 47, 5.
ἀνδρεῖος 61, 5.
ἄνδρες 40, 1.
ἀνδριὰς 33, 6.

INDEX

ἀνεγνώρισε 45, 13. 52, 1.
ἀνεγνώρισεν 45, 15. 57, 6.
ἀνεγνωρίθη 36, 7. 51, 5. 53, 4.
ἀνεῖλεν 57, 4.
ἀνεκτὰ 92, 8.
ἀνέρες 99, 9.
ἀνέει 76, 7.
ἄνευ 109, 6. &c.
ἀνήει 56, 1.
ἀνηκέστων 45, 2.
ἀνήρητο 92, 5.
ἄνθει 31, 13.
ἄνθρωποι 3, 6. 67, 2. 90, 4.
ἀνθρώποις 10, 11.
ἀνθρωπων 49, 1.
ἄνθρωπος 66, 12. 67, 3.
ἀνθρώπου 67, 8. 67, 13.
ἀνθρώπων 20, 4.
ἀνομοίοις 87, 12.
ἀνομοιότητας 7, 7.
ἀντέχεσθαι 31, 17.
ἀντέχονται 31, 7.
Ἀντιγόνη 45, 8.
ἀντικρὺ 102, 6.
ἀντιποιῶνται 9, 8.
ἀνώδυνον 15, 16.
ἀνώμαλον 47, 10.
ἀνώμαλος 47, 9.
ἀνωμάλου 47, 14.
ἄξιον 63, 11.
ἄξιος 88, 12.
ἀξιῶσι 59, 10.
ἀόριστος 17, 3.
ἀπαγγελίαν 16, 13.
ἀπαγγέλλοντα 8, 7.
ἀπαγγέλλοντες 92, 3.
ἀπαγγέλλουσιν 90, 2.
ἀπαθὲς 45, 7.
ἀπαλλάξων 35, 1.
ἅπαν 25, 15. 68, 6.
ἅπαντα 4, 7. 28, 7. 49, 2. 59, 7. 75, 13. 82, 1. 106, 6.
ἁπάντᾶν 46, 1.
ἅπαντες 22, 2.
ἁπάντων 5, 1. 20, 13. 37, 10. 79, 1.
ἅπας 67, 7.
ἅπασα 109, 2.
ἅπασαι 2, 7.
ἁπάσης 64, 1.
ἅπασιν 86, 6.
ἀπέδωκεν 16, 5.
ἀπέθανεν 92, 2.
ἀπειλάζοντες 2, 4.
ἀπειλὴ 63, 8.
ἄπειρα 27, 9.
ἀπέκτεινε 33, 6.
ἀπεργάσαιτο 80, 2.
ἀπεργασίαν 11, 10. 24, 12.
ἀπεσεμνώθη 15, 2.
ἀπηρίθμην 40, 8.
ἀπίθανα 91, 7.
ἀπίθανον 104, 1.
ἁπλῆν 33, 12. 38, 10. 86, 2.
ἁπλοῖ 33, 10.
ἁπλοῖς 61, 1.
ἁπλῆν 16, 13. 40, 2. 68, 1. 86, 8.
ἁπλῶν 32, 8.
ἁπλῶς 27, 3.

ἀπὸ

ἀποβαίνει 60, 8.
ἀπογένηται 98, 12.
ἀποδιδόντες 49, 7.
ἀποδεικνῦναι 62, 6.
ἀποδεικνύουσι 19, 8. 24, 3.
ἀποδημοῦντος 57, 15.
ἀποδίδομεν 49, 2.
ἀποδοκιμασία 109, 3.
ἀποθανεῖν 35, 5. 54, 6.
ἀποθανούμενος 35, 3.
ἀποθανοῦσαν 44, 7.
ἀπιθήσκει 42, 2.
ἀπὸκοπαὶ 77, 5.
ἀπόκεισις 63, 8.
ἀποκρύπτει 29, 2.
ἀποκτείνει 45, 13.
ἀποκτείνειν 45, 13.
ἀποκτείνῃ 43, 15. 44, 4.
ἀποκτείνουσαν 44, 12.
ἀποκτενῶν 35, 4.
ἀπολαβόντες 17, 11.
ἀπολαβὼν 85, 1.
ἀπόλλυται 54, 4.
ἀπολύγω 53, 2.
ἀπόπλουν 48, 9.
ἀπόπλους 85, 11.
ἀποριαν 50, 9.
ἀποτυγχάνουσι 19, 4.
ἀποφαίνονται 19, 8. 24, 4.
ἀποφῆσαι 72, 12.
ἀπρεπὲς 88, 2.
ἀπρεπῆς 47, 13.
ἀπρεπῶς 80, 1.
Ἄρρει 33, 6.
ἀρρος 93, 1.
Ἀρειφράδης 81, 9.
ἀρετῇ 6, 4. 75, 7.
ἀρετὴ 29, 13.
Ἄρεως 72, 1. 72, 13.
Ἄρην 71, 2.
ἀρητῆρα 73, 3.
ἄρθρον 64, 2. 66, 1.
ἀριθμὸν 93, 9.
ἀριθμῶν 106, 2.
ἄρισα 111, 6.
Ἀριστοφάνει 9, 6.
ἁρμονία 2, 8. 2, 9.
ἁρμονίαν 18, 6.
ἁρμονίας 2, 12. 11, 12. 15. 9.
ἁρμόττει 82, 7. 82, 11.
ἁρμόττειν 61, 13.
ἁρμοττὴ 65, 6.
ἁρμόττον 12, 8. 47, 6. 80, 2. 88, 11.
ἁρμόττοντα 23, 5. 47, 5.
ἁρμοττόντος 47, 13.
ἀρξάμενοι 1, 6.
ἀξαμένοις 12, 7.
ἄρξαντος 61, 11.
ἄῤῥενα 74, 5. 74, 6. 75, 1.
ἀρχαῖοι 23, 6.
ἀρχαῖος 77, 11.
Ἀχαίων 87, 2.
ἀρχὰς 9, 3.
ἄρχεσθαι 25, 13.
ἀρχὴ 22, 2. 25, 7.
ἀρχῇ 65, 7.
ἀρχὴν 15, 6. 66, 2. 83, 4. 84, 11. 87, 1.

INDEX

ἀρχῆς 11, 13. 13, 9. 16, 2. 16, 8. 58, 9. 58, 11. 92, 5.
ἀρχιτεκτονικὴν 63, 7.
ἄρχων 16, 3.
ἀσήμῳ 68, 4.
ἄσημος 64, 17. 65, 4. 65, 8. 66, 2.
ἀδένειαν 41, 6.
ἀδενικὸς 81, 2.
ἀσπίδα 71, 2. 72, 1.
ἀσπὶς 71, 2.
ἀστέρας 50, 11.
ἄστεως, 10, 5.
ἄφυ 75, 5.
Ἀσπυδάμαντος 44, 17.
ἀσύμμετρον 99, 4.
ἀτηρεῖ 70, 1.
ἄτεχνοι 52, 1.
ἀτεχνοτάτη 50, 8.
ἀτεχνότατον 24, 9.
ἀτεχνότερα 51, 6.
ἀτεχνότερον 43, 5.
ἀπμαζομένους 10, 4.
ἄτοπον 92, 7. 93, 1. 103, 2.
ἀτοπώτερον 88, 8.
ἀτραγῳδότατον 39, 4.
ἄτλα 30, 12.
ἀτυχεῖν 36, 3.
ἀτυχίας 39, 3.
αὐλητὰ 107, 4.
αὐλητικὴ 2, 10.
αὐλητικῆς 1, 9.
αὐλήσει 7, 6.
Αὐλίδι 48, 1.
αὐλῶν 99, 14.
αὐλῶσιν 107, 4.
αὔξεται 87, 10.
αὐτομάτου 33, 4.
αὐτοσχεδιασμάτων 12, 1.
αὐτοσχεδιαστικῆς 13, 9.
ἀφαιρουμένου 29, 6.
ἀφανισθείσης 56, 12.
ἀφελεῖν 70, 3.
ἀφέλμος 16, 9.
ἀφηρημένον 73, 4. 73, 6. 73, 9.
ἀφίεναι 72, 6.
ἀφικνεῖται 58, 2.
ἄφωνον 64, 7. 64, 10. 75, 2.
ἄφωνος 92, 3.
ἀφώνῳ 64, 17.
ἀφώνων 74, 7.
Ἀχιλλέα 50, 1.
Ἀχιλλέως 81, 12. 81, 13.
ἄψυχα 35, 11.

B.

Βάδιζε 67, 5.
βαδίζει 66, 13. 67, 10.
βαδίζοντα 77, 13.
βαρβαρισμὸς 76, 1.
βαρύτητι 64, 15.
βεβάδικε 66, 14.
βέλτιον 45, 9. 51, 3. 97, 3. 98, 2. 103, 8. 104, 2.
βελτίονας 6, 4.
βελτίονος 40, 6.
βελτόνων 49, 6.
βελτίοσι 41, 5.
βελτίους 7, 8. 8, 4. 51, 8. 106, 5.

βελτίστη 55, 1.
βελτίων 106, 3. 106, 5.
βίον 72, 2.
βίᾳ 20, 5. 72, 3. 72, 4.
βλαβερὰ 105, 4.
βλέποντα 98, 9.
βοώσιν 81, 7.
βούλεσθαι 55, 4.
βούλεται 8, 4. 52, 4. 77, 12.
βέλονται 61, 2.
βραχέα 110, 10.
βραχὺ 11, 5. 75, 3.
βραχύτητ 64, 14.

Γ.

γ 94, 12. 65, 1.
Γανυμήδης 101, 11.
γέγονεν 31, 3. 48, 10.
γεγονέναι 33, 6.
γεγονότων 59, 9.
γεινάμενος 78, 1.
γελοῖα 80, 1. 89, 9.
γελοίας 15, 1.
γελοῖον 12, 15. 15, 15. 15, 17. 31, 17. 79, 1. 92. 5.
γένει 2, 11. 3, 1. 27, 9. 47, 2.
γηρέως 7, 6. 28, 10. 32, 7. 33, 8. 34, 4.
γένη 45, 17.
γένηται 33, 2. 98, 11.
γηνῆσαι 10, 9.
γένοιτ' 21, 1. 93, 6.
γένοιτο 21, 1. 26, 1. 30, 3. 30, 8. 92, 9.
γηρύματα 30, 8. 31, 8. 32, 5.
γηρομένης 9, 11. 13, 9. 15, 5. 34, 1.
γηρύμενοι 42, 1.
γηρομῦου 28, 10.
γηρομῦων 21, 7. 32, 6.
γῆρος 69, 7.
γήροις 69, 7. 69, 8.
γηρῶν 40, 1.
γηγενεῖς 50, 11.
γῆμαι 103, 5.
γῆρας 72, 2.
γίγνεσθ 34, 7. 63, 3.
γιγνομένης 55, 2.
γιγνόμενον 8, 8. 40, 7. 77, 7.
γιγνόμενος 55, 10.
γιγνομῦων 27, 5.
γίνεσθ 25, 8. 34, 7. 42, 4. 44, 11. 48, 6. 61, 6. 63, 3. 64, 4.
γίνεται 26, 3. 28, 1. 33, 1. 34, 3. 74, 1. 84, 7. 91, 1.
γινόμενα 30, 2. 43, 2.
γινομένη 26, 2.
γινόμενον 17, 11. 64, 12.
γίνονται 110, 9.
γίνωνται 35, 9.
γινώσκοντα 45, 5.
γινώσκοντας 44, 12.
Γλαύκων 102, 6.
γλῶτται 68, 7. 69, 5. 77, 1.

γλῶτταν

INDEX

γλῶτταν 82, 7.
γλώττας 79, 2. 82, 3. 93, 11.
γλῶτταν 69, 2. 69, 3. 75, 11. 80, 8.
γλώττῃ 98, 13.
γλώττης 80, 4.
γλωττῶν 76, 2. 76, 8.
γνώμην 19, 9.
γνωρίμων 31, 12.
γνωσιμώταλον 100, 4.
γνώσεσθαι 54, 10.
γνῶσιν 35, 6. 63, 9.
γόνυ 75, 5.
γρα 65, 2.
γράμματα 55, 4.
γραφεῖς 7, 1.
γραφέων 21, 3.
γραφὴ 21, 5.
γραφὴν 53, 1.
γραφικῆς 22, 4.
γράφουσιν 49, 8.
γυναῖκα 89, 3.
γυναῖκας 109, 5.
γυναικὶ 47, 6.
γυνὴ 47, 3.

Δ.

δ 64, 12.
Δαναὸς 35, 3.
δασύτητα 64, 14.
δεδίδαχε 40, 2.
δεῖ 62, 11. 107, 3.
δεικνύμενον 110, 10.
δείκνυσι 44, 1.
δεινὰ 40, 12. 43, 12. 62, 10.
δεινὴν 47, 6.
δεινὸν 44, 14.
δεῖται 49, 1.
δεξιὰ 94, 6.
δεξιτερὸν 74, 4.
δεόμενον 43, 5.
δέονται 108, 3.
δέσιν 58, 8.
δέσις 58, 6. 58, 8. 58, 12.
δευτέρα 41, 2.
δεύτεραι 51, 8. 55, 6.
δευτέρων 22, 3. 45, 9. 47, 4. 70, 4. 70, 6.
δευτέρου 70, 6.
δέχεται 88, 5.
Διλιάδα 7, 10.
δηλοῖ 23, 8. 66, 3.
δῆλον 7, 3. 24, 1. 31, 3. 32, 2. 38, 12. 62, 9. 83, 5. 106, 6. 108, 5.
δηλώσας 35, 1.
δήλωσιν 84, 1.
δημοκρατίας 9, 11.
δῆμος 10, 3.
διαιρεῖσθαι 88, 11.
διαιρεῖται 33, 7. 38, 5.
διαιρέσει 100, 10.
διακωμῳδοῦντες 77, 10.
διαλαμβάνει 85, 3.
διάλεκτε 77, 9.
διαλέκτῳ 15, 7. 81, 10.
διαλύειν 98, 12.
διαμάρτημα 103, 6.

ἀφάμενοι 14, 3.
ἀφανοποιικοῖς 93, 2.
ἀφάνοια 19, 3. 19, 11. 23, 4. 24, 3. 86, 10.
ἀφάνοιαν 19, 1. 19, 7. 20, 2. 62, 3. 62, 5.
ἀφανοίας 21, 7. 62, 2. 86, 5. 93, 4.
ἀφαπονεῖν 93, 1.
ἀφαπορήσειεν 106, 4.
ἀφαρέφειν 32, 15.
ἀφαπρεῖν 50, 2.
διάδοντα 109, 1.
ἀφαφέρει 17, 3. 28, 5. 30, 7. 34, 7. 61, 12. 62, 11. 64, 13. 80, 2. 86, 11. 111, 7. 111, 12.
ἀφαφέρεσθαι 29, 6.
ἀφαφέρεσι 2, 1. 5, 6. 6, 4. 10, 12.
ἀφαφέρεσιν 16, 13. 30, 5.
διαφέρων 39, 13.
διαφορὰ 8, 5.
διαφορᾷ 8, 2.
διαφοραῖς 9, 3.
διαφορὰς 5, 8. 7, 4. 65, 3.
διαφορῶν 10, 7.
διδασκαλίας 63, 1.
διδάσκει 88, 11.
δίδομεν 93, 13. 100, 7.
δίδυμα 61, 10.
διθυραμβοποιητικὴ 1, 8.
διεξίεναι 15, 12.
διεπάδη 12, 1.
διέσηκεν 8, 3.
διεσταμένον 15, 17.
διέφθειρε 58, 4.
διηγηματικὴ 88, 5.
διηγηματικὴν 88, 1.
διηγηματικῆς 83, 1.
διήγησιν 81, 9.
διήγησις 63, 8.
διθυραμβικῶν 5, 5.
διθυράμβοις 82, 7.
διθύραμβον 14, 2.
διθυράμβους 7, 11.
Διΐ 101, 12.
Δικαιογένους 53, 1.
δίκαιον 4, 5. 59, 11.
δικαιοσύνη 39, 13.
δίλλα 86, 9.
Διονύσιος 7, 3.
Διόνυσον 71, 1.
Διονύσου 72, 1.
διόπερ 17, 6. 24, 2. 45, 7.
διορίσαντας 27, 4.
διορισμὸν 66, 2.
διόπη 109, 9.
διπλᾶ 82, 6.
διπλῆν 41, 3.
διπλοῖς 66, 8. 82, 3.
διπλῶν 40, 2. 68, 3.
δίσκον 107, 3.
διπὴ 94, 2.
δίφρον 81, 4. 81, 5.
δίχως 67, 11.
διώκοντες 89, 10.
δίωξιν 89, 8.
δίωξις 95, 7.
διωείδω 5, 2.
διωεισμῶν 25, 1.

δοκεῖ 33, 5. 41, 5. 73, 2. 93, 10. 102, 1. 102, 8.
Δόλωνα 99, 2.
δόξα 108, 1.
δόξαν 33, 2. 103, 8.
δόξῃ 39, 15.
δόρυ 75, 5.
δῆλος 47, 3.
δρᾷ 40, 15. 44, 5.
δρᾴμασι 57, 13. 60, 7.
δράματα 9, 7.
δράματι 92, 2.
δραματικὰς 12, 14.
δραματικὸς 83, 3.
δραματοποιήσας 12, 16.
δράματος 44, 16. 48, 10.
δρᾶν 10, 5.
δρῶντας 9, 6. 9, 8.
δρώντων 18, 3.
δρῶσι 84, 8.
δυάμιν 1, 2. 2, 11. 18, 13. 24, 7. 32, 14.
δύναμις 24, 11.
δύνανται 21, 13.
δύνασθαι 23, 4. 87, 1.
δυνατὰ 30, 3. 31, 9. 32, 7. 91, 7.
δυνατὸν 31, 8. 56, 3. 69, 4. 104, 1.
δύο 10, 10. 14, 7. 19, 2. 19, 12. 37, 1. 74, 8. 85, 7.
δυσμὰς 72, 4.
δυσχίαν 27, 6. 35, 8. 39, 2, 7, 14. 40, 4. 40, 15.
δυσχίας 27, 6. 40, 4.
δυσχῶλα 39, 9.
δυχεραινόντων 56, 2.
δῶ 73, 9.
δώδεκα 106, 2.
δωμάτων 18, 11.
Δωριεῖς 9, 9.
δῶρον 66, 10.
δώσει 77, 11.

E

Ἑαυτὰ 111, 4.
ἑαυτῷ 95, 1.
ἑαυτῆς 14, 6.
ἐβάδισεν 67, 4.
ἐγγρώνται 44, 2.
ἐγγὺς 26, 2. 55, 5.
ἐγένετο 15, 3. 31, 10. 84, 4.
ἐγέννησαν 11, 14.
ἐγρύοντο 12, 11. 13, 4. 16, 1.
ἐγίγνετο 14, 4.
ἐγκαλῶνῆες 40, 14.
ἐγκώμια 12, 5.
ἔγραφον 104, 2.
ἔγραψε 96, 2.
ἔγχεα 98, 4.
ἐγχειρῶντες 21, 12.
ἔγχος 102, 3.
ἐγὼ 81, 12,
ἐδάκρυσεν 53, 3.
ἔδει 26, 10. 36, 9. 57, 9.
ἔδωκεν 16, 3.
ἕην 99, 3.

ἐθελονταὶ 16, 3.
ἔθω 101, 6.
εἰδέναι 49, 1. 63, 6. 91, 5. 92, 1.
εἴδεσι 20, 1. 37, 6. 79, 2.
εἴδεσιν 13, 7.
εἴδη 50, 7. 59, 1. 67, 5. 68, 1. 77, 2. 86, 1.
εἴδην 76, 7. 77, 13.
εἶδος 63, 5. 69, 7, 99, 3.
εἰδότας 44, 11. 45, 4.
εἴδοις 69, 7. 69, 11. 69, 14.
εἰδῶν 1, 1. 93, 6.
εἶεν 87, 3.
εἴθ' 3, 1. 57, 7.
εἶθ' 44, 14. 56, 10.
εἴκαζε 7, 3.
εἰκῆ 33, 8.
εἰκόνα 23, 2.
εἰκόνας 11, 1. 11, 6.
εἰκονογράφος 49, 7.
εἰκονοποιὸς 93, 8.
εἰκὸς 30, 12. &c.
εἰκότα 62, 11. 91, 7.
εἰκότων 31, 4. 55, 2.
εἱμαρμένῳ 54, 6.
εἵμαρτο 54, 6.
εἰπεῖν 12, 6. 19, 14. 27, 4. 62, 2.
εἴπερ 109, 3.
εἴποι 72, 13. 81, 10.
εἴπομεν 9, 3. 15, 13. 37, 7. 84, 9. 88, 10.
εἴπωμεν 44, 10.
εἰπῶν 57, 8. 63, 13.
εἴρηκεν 70, 3.
εἰρηκότες 102, 8.
εἰρημένα 15, 11. 77, 2. 82, 9. 104, 5.
εἰρημέναις 2, 6. 25, 14.
εἰρημένη 35, 14.
εἰρημένῃ 111, 9.
εἰρημένης 52, 5.
εἰρημένοις 5, 3. 38, 8.
εἰρημένον 98, 8.
εἰρημένῳ 102, 2.
εἰρημένων 17, 11. 30, 1. 82, 2. 106, 1.
εἰρήσθω 10, 6. 111, 14.
εἴρηται 34, 10.
εἷς 27, 8. 28, 4, 67, 11.
εἰσάγει 89, 3.
εἰσι 32, 9.
εἰσὶν 28, 1. 31, 17. 33, 12, 56, 8. 64, 5.
εἶτα 18, 10, 109, 2. 110, 2.
εἴτε 2, 15.
εἶχεν 98, 2.
εἰώθασιν 4, 4.
ἔἰωθος 77, 6.
εἰωθότος 77, 8. 80, 8.
ἕκαστα 8, 5. 15, 10.
ἑκαστὴ 7, 4.
ἑκάστην 94, 6.
ἕκαστοι 69, 2.
ἕκαστον 1, 2. 11, 7, 30, 11. 31, 2. 59, 9. 84, 2.
ἑκάστῳ 18, 3. 59, 10.
ἑκάστῳ 47, 2. 82, 2.
ἑκατέραν 23, 2.

ἑκατέρας 85, 7.
ἑκάτερον 86, 8.
ἑκατὸν 26, 10.
ἐκβαίνοντες 15, 8.
ἐκδεδομένοις 50, 5.
ἐκδιδύναι 45, 15.
ἐκεῖ 41, 9. 57, 5. 60, 6.
ἐκεῖθεν 9, 12.
ἐκείνη 52, 2.
ἐκείνης 52, 2. 62, 4.
ἐκεῖνο 25, 8. 25, 11.
ἐκεῖνοι 49, 7.
ἐκεῖνος 11, 8. 32, 8. 52, 3. 82, 1.
ἐκείνῃ 12, 8. 54, 10. 78, 1.
ἐκείνῳ 36, 8.
ἐκείνων 13, 6.
ἔκθεσιν 92, 8.
ἔκλαυσε 53, 2.
ἐκπίπλειν 87, 13.
ἐκπίπουσιν 60, 10.
ἐκπληκτικὸν 34, 11.
ἐκπληκτικώτερον 95, 6.
ἐκπλήξεως 55, 2.
ἐκτείνειν 77, 11.
ἐκτίθεσθαι 56, 9.
Ἔκτορος 89, 8. 95, 7.
ἐκτὸς 51, 2.
ἐκφέρωσιν 4, 3.
ἐκωμῴδει 81, 9.
ἔλαθεν 16, 2.
ἐλάνθανεν 56, 1.
ἔλαττον 96, 1.
ἐλάττονι 110, 4.
ἐλάττοις 87, 3.
ἔλαφος 96, 1.
ἐλάχιστα 88, 14.
ἐλάχιστον 77, 3.
ἐλεγειοποιὸς 3, 7.
ἐλεγείων 3, 5.
ἔλεγχοι 104, 6.
ἐλεεῖν 43, 3.
ἐλεεινὰ 62, 10.
ἐλεεινὸν 39, 2. 39, 5. 39, 11. 42, 3. 43, 15.
ἐλεεινῶν 33, 1. 38, 11.
ἔλεον 36, 1. 39, 8. 62, 7.
ἐλέου 18, 4.
ἐλέοις 43, 9.
ἐλευθέρας 109, 5.
ἐλέχθη 46, 6. 59, 2.
ἐλήλυθεν 53, 5. 53, 6.
ἐλήφθη 57, 12.
ἐλθεῖν 57, 3. 57, 5.
ἐλθόντα 103, 4.
ἐλθὼν 34, 12. 54, 4. 57, 6.
ἕλκοντες 107, 3.
ἐλλέβορον 78, 1.
Ἕλλῃ 45, 15.
ἔλυεν 100, 5.
ἐμβεβλημένῃ 73, 6.
ἐμβεβλημένου 73, 7.
ἐμβόλιμα 61, 11. 61, 12.
ἔμελλεν 84, 12.
ἐμιμοῦντο 12, 3.
ἔμμετρα 30, 4.
ἐμμέτρων 24, 6.
Ἐμπεδοκλεῖ 4, 4.
Ἐμπεδοκλῆς 72, 4. 100, 10.
ἐμπεσὼν 33, 7.

ἐμποιητέον 43, 11.
ἐμφανίζει 92, 10.
ἓν 26, 4. 27, 10. 46, 4. 67, 11. 80, 7. 83, 5. 84, 7. 85, 1. 93, 9.
ἕνα 27, 9. 28, 4. 59, 11. 61, 7. 84, 2. 85, 3.
ἐναλείψειε 22, 4.
ἐναντίας 41, 5.
ἐναντίον 110, 2.
ἐναργέσατα 55, 9. 110, 2.
ἐνδέχεσθαι 87, 6. 92, 7.
ἐνδέχεται 67, 9. 76, 6. 89, 6. 95, 9. 102, 4. 111, 6.
ἐνεγκεῖν 52, 6.
ἐνεδέχετο 95, 8.
ἕνεκα 51, 6.
ἕνεκεν 98, 10.
ἐνεργοῦντας 9, 2.
ἐνὶ 3, 1. 67, 2.
ἕνια 18, 7. 32, 6. 52, 6. 58, 7. 67. 6. 73, 2.
ἐνίαις 31, 11. 31, 13.
ἔνιοι 10, 1. 24, 2. 102, 6.
ἐνίοις 72, 4.
ἐνίοτε 70, 7. 84, 6.
ἐνίων 27, 10.
ἐνόμιζον 98, 6.
ἐνόντα 23, 5.
ἐνὸς 14, 7. 27, 10. 29, 3. 84, 1.
ἐνταῦθα 9, 10. 54, 7. 70, 2.
ἐντεῦθεν 57, 9.
ἐντιθεμένων 80, 3.
ἐνυπνίοις 13, 5.
ἐντολὴ 63, 7.
ἐντυχεῖν 103, 3.
ἐξαγγέλλεται 93, 11.
ἐξαλλαγαὶ 77, 5.
ἐξαλλάττειν 17, 5.
ἐξαλλάττουσα 75, 10.
ἐξάμετρα 15, 8.
ἐξαμέτρου 17, 9.
ἐξαπατηθῆ 61, 4.
ἐξαρχόντων 14, 2.
ἕξει 7, 4. 33, 3. 36, 1. 46, 5. 67, 10.
ἕξεν 1, 4.
ἐξέπεσε 56, 2.
ἐξέπεσεν 60, 11.
ἐξέρχονται 42, 2.
ἕξεσι 109, 10.
ἐξεταστικοὶ 56, 8.
ἐξετέθησαν 54, 7.
ἐξηλλαγμένον 69, 1. 74, 2.
ἐξῆν 52, 6.
ἔξοδος 37, 8. 37, 14.
ἔξω 44, 16. 48, 10. 49, 4. 57, 4. 86, 3. 91, 9.
ἔξωθεν 58, 7.
ἐοικάσιν 13, 18.
ἔοικε 28, 6. 33, 8.
ἔοικεν 48, 1.
ἔοργε 69, 12.
ἐπαγγελίας 18, 4.
ἔπαθεν 31, 2.
ἐπαινεῖσθαι 88, 12.
ἐπαύσατο 14, 6.
ἐπεὶ 108, 6. &c.

INDEX

ἐπειδὴ 25, 2. 36, 4. 38, 9.
ἐπεισόδια 32, 10. 57, 11, 57, 13. 58, 5.
ἐπεισόδιοις 85, 1. 85, 2. 87, 12.
ἐπεισόδιον 37, 8. 37, 12. 61, 14.
ἐπεισοδίων 56, 10. 57, 10. 87, 12.
ἐπεισοδιώδεις 32, 9.
ἐπεισοδίωδη 32, 10.
ἐπεισοδίων 15, 9.
ἔπειτα 89, 8. 109, 9.
ἐπεκτάσεις 77, 5.
ἐπέκτασιν 75, 12.
ἐπεκτείνεσθαι 87, 5.
ἐπεκτεταμένον 69, 1. 73, 4. 73, 7.
ἐπεκτεινομένων 74, 10.
ἔπεσι 17, 5. 89, 10.
ἔπεσιν 110, 7.
ἐπεπμάτο 109, 4.
ἐπιβουλεύεσθαι 58, 1.
ἐπιεικείας 49, 10.
ἐπιθεῖναι 55, 4.
ἐπιθέμενον 58, 3.
ἐπίκπτα 51, 1.
ἐπισκοπεῖν 13, 6. 102, 1.
ἐπισκοπῶντα 95, 2.
ἐπίσυνται 110, 2.
ἐπισολῆς 36, 7. 52, 3.
ἐπίταξιν 67, 4.
ἐπίταξις 63, 15.
ἐπιτάττει 63, 13.
ἐπίτηδες 33, 5. 80, 1.
ἐπιτιθέασι 31, 5.
ἐπιτηδεμόν 31, 1.
ἐπιπμᾷ 55, 12. 63, 12.
ἐπιπμᾶται 96, 3.
ἐπιτίμημα 63, 10.
ἐπιτιμήματα 95, 1. 105, 2.
ἐπιπμήσεων 111, 13.
ἐπιτίμησις 104, 9.
ἐπιπμῶντες 77, 9.
ἐπιπμῶσιν 102, 8.
ἐπιτοπολὺ 25, 10.
ἐπιφανεῖς 40, 1.
ἐπιφορὰ 69, 6.
Ἐπίχαρμος 9, 12, 16, 7.
ἐπιχειρῆσαι 84, 11.
ἐποίει 109, 1.
ἐποιεῖτο 109, 6.
ἐποίησαν 60, 9.
ἐποίησε 35, 2. 54, 11. 57, 7. 80, 10.
ἐποίησεν 4, 8. 12, 14. 28, 7. 44, 12.
ἐποίουν 17, 4. 23, 7. 44, 11.
ἐποποιητικὴ 106, 3.
ἐποποιία 1, 7. 2, 14. &c.
ἐποποιΐαν 86, 1. 108, 2.
ἐποποιΐας 111, 10. 111, 11.
ἐποποιϊκὸν 60, 4.
ἐποποιὸς 3, 7.
ἐποποιῶν 110, 8.
ἔπραξεν 31, 2.
ἐπῶν 13, 4. 17, 7. 80, 3.
ἐργαζομένους 101, 10.
ἔργον 15, 12. 21, 8. 23, 6. 30, 2. 38, 8. 63, 3.

ἔργῳ 111, 8.
ἔργων 10, 15. 110, 3.
ἐρεῖ 70, 5. 71, 2. 72, 2.
Ἐριφύλλῳ 44, 8.
ἑρμηνείαν 24, 6.
Ἑρμοκαϊκλξανδ& 68, 6.
ἐρνύτας 73, 3.
ἐρῶμεν 17, 10.
ἐρύσαι 70, 2.
ἐρύσας 69, 15.
ἐρῶτησιν 67, 4.
ἐρώτησις 63, 8.
ἐς 99, 12.
ἔσειδς 84, 12.
ἑαθίει 80, 11. 80, 12.
ἑαθλὰ 69, 12.
ἑαπέρα 72, 2.
ἑαπέραν 72, 3.
ἔσαι 38, 7. 57, 11. 77, 8.
ἐσᾶναι 69, 11.
ἔσηκε 76, 10.
ἔσω 15, 11. 82, 14.
ἐσῶτες 89, 9.
ἔχαπον 58, 9.
ἔχε 14, 6. 57, 2.
ἔχετο 102, 3.
ἔσωθεν 58, 7.
ἐσώθη 58, 3.
ἕτερα 2, 3. 7, 5. 18, 8.
ἕτεραι 2, 10.
ἕτεροι 3, 5. 12, 5. 69, 3.
ἑτέροις 2, 2.
ἕτερον 8, 8. 25, 8, 36, 5. 47, 7.
ἑτέρος 36, 6.
ἑτέρως 2, 3. 44, 2.
ἔτη 57, 15.
ἔτι 111, 7.
ἐτύθη 54, 2.
ἔτυχε 25, 13.
ἔτυχεν 25, 12. 84, 3. 98, 1.
εὖ 60, 2. 111, 13.
εὐδαίμονος 20, 9.
εὐδαιμονία 20, 6.
εὐδαιμονίας 20, 5.
εὖδον 99, 10.
εὐειδὲς 99, 5.
εὐθὺς 15, 17. 33, 12, 89, 3.
Εὐκλείδης 77, 10.
εὐλαβεῖδς 38, 6.
εὐλογώτερον 92, 6.
εὐμνημόνευτον 26, 8.
εὔπλαστοι 56, 8.
εὐπρόσωπον 99, 5.
εὗρε 15, 5.
εὑρήσων 54, 4.
Εὐειπίδη 40, 14. 61, 9.
Εὐειπίδης 41, 1. 44, 12. 57, 7. 60, 9. 97, 1. 105, 1.
Εὐειπίδε 80, 7.
εὑρίσκειν 44, 8.
εὑρίσκοι 55, 10.
εὗρον 45, 18.
Εὐρύπυλ& 85, 9.
εὐσύνοπτον 26, 7.
εὐσώοπος 84, 12.
εὐτελὲς 80, 9.
εὐτελέστεροι 12, 4.
εὐτυχίᾳ 39, 16.

εὐτυχίαν

εὐτυχίαν 27, 5. 35, 7. 39, 3. 40, 3. 58, 10.
εὐτυχίας 27, 6. 39, 1. 40, 4.
εὐτυχεῖν 36, 3.
εὐφραίνει 31, 15. 32, 2.
εὐφράνειεν 23, 2.
εὐφρανῶν 34, 12.
εὐφυῆς 56, 7.
εὔχεται 63, 12.
εὐχὴ 63, 7.
εὐχὼ 41, 7.
ἔφη 54, 10. 96, 4.
ἐφεξῆς 21, 6. 27, 5. 32, 15. 38, 8. 84, 6.
ἐφύοντο 101, 1.
ἔχει 1, 2. &c.
ἔχειν 77, 6. 86, 1. 91, 9.
ἔχῃ 70, 4.
ἔχθιστοι 41, 9.
ἔχθραν 35, 7.
ἐχθρὸν 43, 15.
ἐχθρὸς 58, 4.
ἐχθρῶν 43, 14.
ἔχοι 39, 8. 95, 4.
ἔχομεν 3, 2.
ἔχομεν 12, 6.
ἔχον 25, 5. 64, 8. 64, 9. 64, 11. 89, 4.
ἔχοντα 18, 6. 40, 2. 84, 10.
ἔχοντας 49, 10.
ἔχοντες 44, 2.
ἔχονλος 63, 7. 65, 1.
ἐχόντων 57, 17. 64, 11.
ἔχουσα 21, 9. 41, 4.
ἔχουσαν 83, 4.
ἐχθύσης 16, 4. 18, 2. 25, 5.
ἔχουσι 108, 1.
ἔχουσιν 24, 2.
ἐχρῶντο 15, 3.
ἐὼν 80, 13. 81, 2.
ἐωράκει 54, 10.

Z.

Ζεύξιδος 21, 5.
Ζεῦξις 21, 3. 104, 2.
ζητεῖν 31, 17. 43, 8, 48, 3.
ζητητέον 31, 16. 44, 5.
ζητοῦλες 45, 17.
ζωγράφος 93, 8.
ζῶον 25, 14. 26, 1. 83, 4.
ζωρὰ 101, 3.
ζωρότερον 99, 6.
ζώων 10, 12. 26, 6.

H.

Ἦ 74, 9. 93, 10.
ἦ 57, 1. 95, 7.
ἢ 46, 5.
ἦγαγε 14, 8.
Ἡγήμων 7, 9.
ἠγνόει 62, 1.
ἠγνόηται 16, 7.
ἠγωνίζοντο 26, 11.
ἤδ' 69, 10.
ἡδέα 63, 4.

ἅδει 96, 1.
ἅδη 5, 7. 13, 7. 16, 4. 31, 3. 57, 10. 62, 1. 84, 9.
ἅδιον 110, 5.
ἅδιστον 11, 4.
ἡδοναὶς 110, 2,
ἡδονὴ 41, 8.
ἡδονὴν 11, 9. 43, 8. 43, 10. 83, 5. 111, 8.
ἡδὺ 90, 1.
ἡδυώων 92, 10.
ἡδυσμάτων 24, 9.
ἡδυσμένον 18, 5.
ἡδυσμύῳ 18, 2.
ἤθεσιν 21, 13. 48, 2.
ἦθη 2, 14. 6, 3. 6, 4. 12, 2. 19, 6. 19, 11. 20, 8. 20, 10. 22, 3. 46, 4. 93, 3.
ἠθικὰς 21, 6.
ἠθικὴ 59, 5. 86, 10.
ἠθικοῖς 93, 2.
ἠθογράφος 21, 5.
ἦθος 89, 4. &c.
ἤθοις 47, 11.
ἠθῶν 21, 1. 49, 10.
ἴονες 81, 7. 81, 8.
ἵκιστα 24, 10. 55, 11.
ἠκολέθησεν 16, 12.
ἠκειδωμένας 11, 1.
ἵκων 92, 4.
ἠλάτλωσε 14, 8.
Ἠλέκτρα 92, 2.
ἦλθε 12, 9. 16, 8.
ἡλίου 17, 2. 72, 7.
ἡμαρτηῶς 63, 11. 95, 10.
ἡμάρτηται 95, 4. 95, 9.
ἡμᾶς 7, 1. 49, 6.
ἡμέρας 72, 3.
ἡμῖν 11, 11. 15, 11. 25, 4. 69, 5. 82, 14.
ἡμιόνοις 99, 1.
ἡμίφωνον 64, 7. 64, 8.
ἡμῶν 91, 5.
ἦν 9, 12. 108, 1.
Ἡρακληΐδα 28, 2.
Ἡρακλῆς 28, 4.
ἥρμοσεν 88, 1.
ἦρξαν 16, 8.
ἦρξεν 16, 9.
Ἡρόδοτε 30, 5.
ἡρωϊκοῖς 82, 8. 82, 9.
ἡρωϊκὸν 87, 14. 88, 3.
ἡρωϊκῶν 12, 11.
ἡρῴῳ 88, 10.
ἧς 34, 1.
ἦσαν 16, 4.
ἥτ' 54, 2. 84, 4.
ἥτε 2, 9. 5, 4.
Ἠτίχαειν 77, 13.
ἤτοι 6, 4. 28, 6. 65, 7. 99, 12.
ἡττηθῇ 61, 5.
ἧττον 30, 6. 31, 15. 32, 5. 72, 5. 95, 8. 106, 5. 110, 7.
ἠυξήθη 14, 4.

INDEX

Θ.

Θάναπι 37, 5.
Θανάτῳ 33, 7. 59, 1.
Θάσιος 7, 9. 100, 6.
Θάτερον 28, 10. 84, 7.
Θατέρου 28, 9. 36, 5. 84, 7.
Θᾶττον 99, 7.
Θαυμασιώτατα 33, 5.
Θαυμαστὴν 33, 3. 89, 5. 89, 7. 90, 1.
Θαυμαστῶς 61, 2.
Θεὰ 63, 14.
Θεαταῖς 41, 7.
Θεατὰς 106, 6. 108, 3.
Θεατὴ 56, 1.
Θέατρα 13, 8.
Θεάτρῳ 54, 8.
Θεάτρων 41, 6.
Θεατῶν 56, 2.
Θεὶη 110, 6.
Θεοδέκτῃ 54, 3. 58, 12.
Θεοδώρῳ 66, 10.
Θεοὶ 99, 9.
Θεοῖς 49, 3.
Θεοκτίσαν 72, 10.
Θεὸς 57, 4.
Θεσπέσιος 84, 9.
Θεῷ 57, 2.
Θεῶν 97, 2.
Θεωρεῖν 64, 16. 82, 6.
Θεωρεῖσθαι 56, 11.
Θεωρείσθω 80, 3.
Θεώρημα 63, 16.
Θεωρῆσαι 65, 3.
Θεωρία 26, 2. 26, 3.
Θεωρίας 63, 5. 26, 4.
Θεωρῆντας 11, 7.
Θεωρῆντες 11, 2.
Θεωρῆντι 33, 7.
Θεωροῦσι 26, 4. 93, 6.
Θῆ 21, 6. 92, 6.
Θήλεα 74, 6. 74, 8. 75, 1.
Θήλεια 96, 2.
Θηρίων 11, 2. 64, 5.
Θησηΐδα 28, 3.
Θήτ' 101, 1.
Θινᾶται 80, 12.
Θρῆνος 38, 2. 47, 13.
Θύειν 57, 2.
Θύεσθαι 54, 3. 57, 6.
Θυέσῃ 50, 11.
Θυέσην 40, 11.
Θυέσης 39, 16.
Θύσασιν 57, 1.

I.

Ι 75, 3.
Ἰαμβεῖα 15, 7.
Ἰαμβείοις 82, 8. 82, 10.
Ἰαμβεῖον 12, 9. 15, 2. 15, 6. 80, 7.
Ἰάμβιζον 12, 10.
Ἰαμβικῆς 16, 9.

Ἰαμβικὸν

ἰαμβικὸν 88, 6.
ἰαμβοποιήσας 77, 12.
ἰαμβοποιοὶ 31, 5.
ἰάμβων 12, 11. 13, 4.
ἰατρικὴν 94, 7.
ἰατρικὸν 4, 2.
ἰδέα 76, 3.
ἰδέαις 25, 14.
ἰδέας 16, 10.
ἰδεῖν 28, 6.
ἴδια 17, 5. 37, 10.
ἴδιον 38, 11. 58, 4. 62, 3. 87, 6.
ἰδίᾳ 59, 10.
ἰδιωτικὸν 75, 10. 76, 9. 77, 4. 77, 7. 81, 14.
ἰδόντα 52, 8.
ἰδοῦσαι 54, 5.
ἱδρωθείσης 57, 1.
ἰδὼν 53, 1.
ἱερέα 73, 3.
ἱερείας 57, 3.
ἱεροῦ 56, 1.
ἱεροσύνῃ 57, 2.
ἰκάδιον 103, 6.
ἱκανὰ 82, 14.
ἱκανὸς 27, 7. 87, 1.
ἱκανῶς 13, 7. 46, 3. 50, 6. 86, 7.
Ἰκάριον 103, 2. 103, 6.
ἱκετεύουσα 48, 2.
Ἰλιάδα 92, 1. 85, 6.
Ἰλιάδι 48, 8.
Ἰλιάδος 60, 5. 85, 6. 85, 8.
Ἰλιὰς 13, 1. 67, 12. 86, 8. 110, 7. 111, 3.
Ἰλίου 60, 8. 85, 10.
Ἰλλυριοὶ 98, 6.
ἵνα 83, 4. 98, 11.
Ἰξίονες 59, 4.
Ἱππίας 100, 5.
Ἱπποκένταυρον 4, 8.
ἵππον 94, 5.
ἴσα 74, 10.
ἱστορία 30, 6. 30, 10.
ἱστορίας 30, 9. 83, 6.
ἱστορικὸς 30, 4.
ἴσως 15, 12. 47, 3. 60, 1. 97, 2. 98, 1. 99, 1. 103, 4.
Ἰφιγγυεία 36, 7. 45, 14. 48, 1. 52, 1. 55, 3.
Ἰφίγγυειαν 36, 9.
Ἰφιγγυείας 54, 1. 56, 11.

K.

Καθάπερ 4, 8. 26, 5. 29, 2. 34, 10. 41, 4, 44, 12. 83, 2.
καθάρσεως 57, 13.
καθάρσιν 18, 5.
καθέκαστον 15, 12.
καθόλου 16, 10. 24, 4. 30, 40. 30, 11. 56, 9. 56, 11. 57, 5.
καίπερ 84, 10.
καίτοι 47, 3. 111, 5.
κακία 6, 3.

INDEX

κακίαν 15, 14. 39, 14.
κακοδαιμονίας 20, 6.
κακομιμήτως 96, 2.
κακὸς 99, 3.
κακοῦ 98, 11.
κακῶς 60, 3. 60, 11.
καλὰς 12, 3.
καλεῖν 4, 3. 4, 5. 10, 2.
καλεῖσθαι 9, 7.
καλεῖται 12, 9.
καλλίοις 33, 9. 49, 8.
Καλλιπίδη 109, 4.
Καλλιπίδῃ 107, 7.
κάλλιστα 40, 9.
καλλίστη 35, 8. 40, 13.
καλλίστοις 23, 1.
καλλίων 27, 3.
καλὸν 25, 17. 26, 1. 80, 9.
καλύμμνον 73, 1.
καλῶσι 99, 5.
καλῶς 1, 3. 28, 6, 40, 2. 44, 9. 86, 6. 98, 7.
κἂν 2, 6. 2, 10. 4, 6. 32, 5. 47, 9.
Καρκῖνος 50, 11.
Καρκίνῳ 55, 12.
καρπὸν 72, 6. 72, 9.
Καρχηδονίων 84, 5.
κατατέρσιο 101, 9.
καταδεεστέροις 21, 8.
καταδεῖς 81, 4. 81, 5.
καταλείπη 74, 3.
καταλόγῳ 85, 2.
καλαπεπλεγμένον 84, 13.
καταπύθεται 100, 9.
κάλαψηφισάμενοι 102, 7.
κατηγορία 108, 6.
καπήδοι 80, 6.
κατορθῶσι 40, 18.
κείσθω 62, 3.
κείται 25, 3.
κεκραμένον 101, 7. 110, 5.
κέκειτο 101, 3.
κελεῦσαι 63, 15.
κέραιρε 99, 6.
κέρατα 73, 3. 96, 2.
κερκίδος 52, 7.
Κεφαλῆνες 103, 4.
κεχρημένη 21, 9. 75, 11.
κεχρημένον 73, 5.
κεχρῆσθαι 25, 13.
κέχρηται 69, 13. 85, 1. 86, 6.
κεχωρισμένα 37, 8. 38, 5.
κιθαρίσει 7, 6.
κιθαριστικὴ 2, 10.
κιθαριστικῆς 1, 9.
κινεῖσθ 29, 7.
κινήσεως 109, 6.
κίνησιν 107, 2.
κίνησις 109, 2.
κινητικὰ 88, 7.
κινοῦνται 107, 2.
Κλεοφῶν 7, 8.
Κλεοφῶντος 75, 9.
κλεψύδρας 26, 11.
Κλέων 67, 10.

Κλυταιμνήστραν

Κλυταιμήστραν 44, 7.
κοινὰ 37, 10.
κοινῇ 4, 1.
κοινὸν 3, 3. 4, 4. 79, 1.
κοινὸς 38, 2.
κοινωγεῖν 77, 7.
κοινωνῆσιν 11, 5. 43, 8.
κολλήσαντα 76, 7.
κόμμι 75, 3.
κόμμοι 37, 11.
κόμμος 38, 2.
κόρης 56, 12.
κορυφαῖον 107, 3.
κοσμηθῆναι 15, 10.
κόσμῳ 18, 10. 68, 7. 77, 2. 82, 13.
κράζουσιν 81, 8.
κράτιστον 45, 11.
κρείττοις 7, 2.
κρειττων 109, 8. 111, 9.
Κρέοντα 45, 8.
Κρεσφόντῃ 45, 12.
Κρῆτες 99, 5.
κρῖ 73, 9.
κρινόμενον 13, 8.
κρίσις 85, 9.
κρητεῖος 60, 3.
Κύκλωπας 8, 1.
κυλιόμενοι 107, 2.
Κυπριακὰ 85, 5.
Κυπρίοις 53, 1. 69, 5.
κύεια 80, 5. 81, 1.
κυρίῳ 81, 14.
κύειον 68, 7. 69, 2. 69, 4. 69, 5. 75, 12. 77, 2, 77, 6. 82, 12.
κυείου 80, 8.
κυείων 75, 8.
κυειωτέρα 24, 12.
κωλύει 32, 6. 65, 4. 66, 4.
κωλυθῆναι 102, 4.
κωμάζειν 10, 3.
κώμας 10, 2. 10, 4.
κωμῳδία 1, 8. 5, 6. 14, 1. 15, 13. 16, 1.
κωμῳδίαν 8, 3.
κωμῳδίας 9, 9. 12, 14. 13, 2. 17, 10. 31, 3. 41, 8.
κωμῳδὸς 10, 3.
κωμῳδῶν 16, 3.
κωμῳδοποιοὶ 13, 4.

Λ.

Λαβεῖν 82, 4.
λάβωμεν 43, 13.
Λάϊος 92, 1.
Λάκαιναι 85, 10.
Λακεδαίμονα 103, 3.
Λάκωνα 103, 2.
λαμβάνει 60, 6.
λαμπὰς 93, 3.
λανθάνει 89, 10.
λανθάνοιτο 55, 11.
λέγει 30, 11. 52, 4. 61, 6. 70, 7. 81, 1. 99, 1. 102, 6. 104, 8.
λέγειν 30, 2. 48, 5. 60, 1. 88, 14. 90, 3. 92, 4. 97, 3.

INDEX

λέγεται 15, 10.
λέγομεν 15, 7. 28, 11. 34, 11. 44, 10. 80, 6.
λεγομένη 41, 3.
λεγόμενοι 16, 4.
λέγονλα 76, 3. 98, 10.
λέγοντας 23, 7.
λέγοντες 19, 8.
λέγοντος 63, 2. 63, 3.
λέγουσι 103, 5.
λέγω 111, 2. &c.
λέγωμεν 1, 6. 17, 11. 25, 1.
λέγων 14, 2.
λεκτέον 38, 8.
λεκτικῆς 15, 9.
λεκτικὸν 15, 6.
λελήθασιν 16, 1.
λέξει 21, 13. 55, 7. 77, 12. 81, 14. 86, 10. 93, 1. 93, 11.
λέξεις 21, 6.
λέξεως 15, 1. 15, 4. 62, 2. 63, 5. 64, 1. 75, 7. 77, 4. 93, 12. 101, 7.
λέξιν 18, 12. 20, 2. 24, 5. 63, 5. 82, 10. 86, 6. 98, 12.
λέξις 18, 11. 19, 11. 24, 5. 38, 1. 93, 3.
λευκογραφήσας 23, 2.
λευκὸν 66, 13.
λεχθεισῶν 7, 4.
λεχθέντας 10, 4.
λεχθήσεται 72, 6.
λῆψις 58, 13.
λίαν 84, 11. 93, 3. 107, 6.
λόγοις 2, 15. 50, 6. 82, 11. 104, 6.
λόγον 14, 8. 18, 6. 63, 3. 63, 4. 67, 9.
λόγῳ 46, 6. 57, 15. 64, 3. 67, 6. 67, 7. 67, 11.
λόγου 16, 11. 62, 5. 65, 7. 66, 2.
λόγους 3, 4. 7, 7. 16, 10. 56, 8. 91, 8.
λογχίω 50, 10.
λόγῳ 2, 7. 18, 2.
λόγων 23, 5. 24, 2. 24, 4.
λοιποῖς 61, 10.
λοιπὸν 58, 8. 62, 1.
λοιπῶν 24, 8.
Λυγκεῖ 35, 2. 58, 12.
λύειν 44, 6. 62, 6. 95, 2.
λύσει 60, 2.
λυπηρῶς 10, 15.
λύσεις 48, 7. 106, 1.
λύσεων 93, 5. 111, 13.
λύσιν 58, 10.
λύσις 58, 7. 58, 8. 58, 13. 60, 2.
λυτέον 97, 1.

M

Μάγνητος 9, 13.
μαζὸν 74, 4.
μαθήσεις 10, 13.
μάθον 101, 1.

μακρὰ

μαχρὰ 74, 9.
μαχρὰν 88, 9.
μαχρὸς 57, 15.
μαχροτέρω 73, 5.
μάλιστα 33, 1. 82, 7. 102, 5.
μᾶλλον 4, 6. 21, 8. 30, 10. 32, 3. 33, 2. 40, 2. 41, 8. 61, 10. 62, 4. 89, 5, 91, 7. 95, 7. 111, 10.
μανῆναι 28, 9.
μανθάνειν 11, 4. 11, 7.
μανία 57, 12.
μανικῆ 56, 7.
Μαραθῶνα 77, 13.
Μαργείτης 12, 8. 12, 16.
μάχη 84, 5.
μέγα 82, 2.
μεγάλα 62, 10.
μεγάλη 39, 15.
μεγάλῳ 40, 5.
Μεγαλιωτῶν 68, 6.
μεγαλοπρέπειας 87, 10.
Μεγαρεῖς 9, 10.
μέγας 84, 12.
μεγέθει 25, 17. 27, 4. 84, 12.
μέγεθος 14, 10. 18, 2. 25, 5. 26, 6. 27, 3. 60, 7. 62, 8. 87, 5. 111, 5.
μεγέθοις 27, 7.
μέγιστα 21, 10. 59, 8.
μέγιστον 20, 3. 20, 12. 24. 8. 25, 3. 40, 17. 82, 3.
μεθόδῳ 1, 6. 62, 4.
μείζονος 98, 11.
μείζω 13, 5.
μείζων 27, 2.
Μελέαγρον 40, 10.
μέλι 75, 3.
μέλλει 45, 13.
μέλλη 44, 4.
μελλῆσαι 45, 5.
μέλλοι 1, 3.
μέλλοντα 45, 2.
μέλλων 44, 1. 45, 15. 57, 6.
μελοποιΐα 18, 11. 19, 12. 24, 8.
μελοποιΐαν 18, 13.
μελοποιΐας 86, 3.
μέλος 18, 6. 20, 2. 37, 15. 38, 1.
μέλοις 18, 8.
μελῶν 37, 14.
μεμιγμένοις 2, 8.
Μεναλίππης 47, 14.
Μενέλαος 47, 12.
Μενελάου 105, 2.
μένοι 15, 14. 95, 7.
μέρεσι 93, 2.
μέρη 17, 5. 19, 9. 19, 12. 21, 11. 37, 1.
Μερόπη 45, 12.

INDEX

μέρ@ 37, 12. 87, 8. 95, 6.
μέρος 29, 6. 58, 9.
μερῶν 79, 1. 91, 8. 111, 12.
μέσην 25, 6. 25, 11. 83, 4.
μέσου 65, 6. 66, 6.
μέσῳ 64, 15.
μεταβαίνει 58, 10.
μεταβαλεῖν 15, 1.
μεταβάλλειν 27, 6. 40, 3. 67, 12.
μεταβάλλοντα 9, 1.
μεταβάλλοντας 39, 1.
μεταβάλλων 39, 14.
μεταβαλοῦσα 14, 5.
μεταβάσεως 58, 11.
μεταβάσεις 15, 18.
μετάβασις 34, 2. 34, 4.
μεταβολὰς 14, 5.
μεταβολὴ 34, 10. 35, 6.
μεταθέντος 80, 8.
μεταξὺ 27, 13. 39, 12. 74, 6. 75, 5.
μεταπίπτειν 39, 7.
μεταπεσὼν 80, 5. 81, 1.
μεταπεμψόμου 29, 5.
μεταφέρειν 82, 5.
μεταφορὰ 68, 7. 69, 6. 77, 1. 82, 12.
μεταφοραὶ 82, 8.
μεταφορᾶς 79, 2. 93, 12.
μεταφορὰν 75, 12. 76, 6. 99, 8. 100, 1, 4. 101, 4.
μεταφορᾶς 72, 11.
μεταφορικὸν 82, 4.
μεταφορῶν 76, 2. 88, 4.
μετέθηκε 80, 12.
μέτρα 4, 7. 11, 12. 30, 5.
μετριάζοντα 84, 13.
μετρικὴ 65, 3.
μετρικοῖς 64, 16.
μέτριος 2, 15.
μέτρον 4, 2. 4, 5. 12, 9. 15, 2. 15, 5. 16, 12. 79, 1. 80, 4. 86, 12. 87, 14.
μέτρου 16, 11. 30, 6. 111, 1.
μέτρῳ 3, 6. 5, 4. 12, 10. 83, 1. 88, 1. 109, 10.
μέτρων 3, 1. 4, 3. 15, 6. 18, 7. 18, 12. 30, 7. 32, 3. 88, 3.
μέχει 3, 2. 16, 11. 27, 2. 58, 9. 38, 11. 59, 1.
μηδ' 44, 2. 109, 3.
μηδαμῇ 95, 10.
μηδὲ 77, 1. 84, 10.
Μηδεία 48, 8.
Μήδειαν 44, 13. 60, 10.
μηδὲν 25, 5. 29, 7. 49, 3. 91, 9.
μηδετέρων 43, 14.
μηδετέρως 97, 2.
μήθ' 25, 12.
μηθὲν 104, 10.

μήκει

μήκει 17, 1. 64, 14. 110, 4. 111, 1.
μῆκος 26, 8. 60, 6. 86, 11.
μήκους 26, 9. 86, 12.
μηκύνεται 57, 14.
μῆνιν 63, 14.
μητέρα 35, 1. 44, 4. 45, 15.
μήτης 44, 4.
μηχανῇ 48, 9.
μηχανῆς 48, 8.
μία 28, 1. 29, 2. 74, 1. 85, 6. 110, 7. 111, 3.
μίαν 17, 2. 28, 11. 65, 4. 66, 1. 83, 3. 85, 4. 87, 4.
μιᾶς 29, 4. 34, 2. 65, 8. 84, 1. 111, 6.
μιαρὸν 39, 3. 45, 6. 45, 10.
μιγνύοι 88, 8.
μιγνῦσα 2, 15.
μιγνύων 4, 7.
μικρὰν 81, 5. 85, 5.
μικρᾶς 85, 8.
μικρὸν 11, 14. 14, 4. 17, 2. 109, 10.
μικρὸς 81, 2.
μικρῶν 14, 10.
μικτίω 4, 8.
μιμεῖσθαι 2, 2. 7, 1. 8, 4. 8, 7. 10, 11. 11, 11. 49, 6. 82, 10. 87, 7. 93, 9.
μιμεῖται 32, 4.
μίμημα 11, 9.
μιμήμασι 10, 14.
μιμήσεως 110, 4.
μιμήσωνται 20, 10.
μιμήσαιτο 8, 2. 8, 6.
μιμήσασθαι 7, 5. 94, 3.
μιμήσεις 2, 1. 33, 11.
μιμήσεων 7, 4.
μιμήσεως 10, 7. 10, 13. 38, 12. 43, 10. 82, 14.
μίμησιν 2, 7. 3, 6, 4, 1. 4, 7. 5, 8. 25, 4. 32, 4. 47, 9. 88, 2.
μίμησις 15, 13. 18, 14. 19, 5. 20, 4. 23, 2. 29, 3. 32, 16. 36, 2. 49, 5. 88, 6. 106, 3. 110, 8. 111, 6.
μιμητὴς 9, 4. 89, 1. 93, 7.
μιμητικαῖς 29, 2.
μιμητικὴ 38, 11.
μιμητικῆς 17, 9. 83, 2.
μιμητικώτατον 10, 12.
μιμουμένη 106, 6.
μιμούμενοι 6, 1.
μιμούμενον 49, 9.
μιμουμένοις 9, 2.
μιμουμένων 109, 5.
μιμοῦνται 2, 4. 2, 12. 2, 14. 6, 1. 9, 5. 9, 6. 9, 8. 19, 12. 19, 13.
μίμοις 3, 3. 7, 11.
μίμων 5, 5.
Μίνῳ 33, 7.

Μίπυος 33, 6.
Μνασίθεος 109, 2.
μνήμης 52, 8.
μνημονεύονται 16, 5.
μνησήρων 58, 1.
μνηστεὶς 53, 3.
μόνα 75, 3.
μόναι 55, 5. 85, 7.
μόνοις 6, 3.
μόνον 2, 9. 2, 14. 11, 4. 18, 7. 25, 15. 32, 16. 36, 5. 43, 7. 57, 8. 80, 7. 82, 4. 87, 8. 98, 8. 100, 4.
μόνος 12, 13. 88, 12.
μόνῳ 16, 11. 57, 16.
μόνῳ 61, 1.
μόρια 11, 12.
μορίοις 18, 3.
μόριον 15, 15. 18, 10. 29, 8. 61, 8.
μορίων 1, 5.
μορφὰς 11, 2.
μορφὴν 49, 8.
μυστικὴν 110, 1.
μυστικὸν 4, 3.
μοχθηρία 194, 9.
μοχθηρίαν 39, 14. 40, 5.
μοχθηρὸν 81, 5.
μοχθηρὸς 39, 3.
μυθεύματος 91, 9.
μῦθοι 33, 11,
μύθοις 45, 19.
μῦθον 19, 5. 20, 2. 21, 9. 28, 4. 29, 3. 31, 4. 32, 10. 40, 2. 43, 1. 60, 6. 110, 10.
μῦθος 19, 5. 19, 11. 20, 12. 22, 2. 27, 8. 52, 5.
μύθῳ 21, 11. 34, 5. 35, 13. 37, 1. 48, 7. 57, 5. 61, 10.
μύθοις 1, 3. 16, 7. 16, 10. 25, 12. 33, 9. 38, 7. 40, 8. 44, 6. 46, 3. 55, 7. 83, 2.
μύθῳ 41, 9. 60, 1.
μύθων 14, 10. 26, 7. 31, 17. 32, 3. 32, 9. 33, 10. 48, 7.
Μυνίσκος 107, 7.
μύσεσιν 111, 1.
μυρὶ 69, 12.
μυρίον 96, 13.
μυρίων 26, 5.
Μυσίαν 92, 4.
Μυσοῖς 92, 3.

N.

Νάπυ 75, 4.
ναυμαχία 84, 4.
Νεοπτόλεμος 85, 9.
νεοτεύκτῳ 101, 9.
νέων 21, 2.
νεῶν 85, 2.
νῆις 69, 10.

Νικόχαρις 7, 10.
νιν 81, 12.
Νιόβιλω 60, 10.
νίπτεσις 51, 7.
νομιζόμενα 14, 3.
νόμῳ 57, 1.
νῦν 3, 2. 69, 13. 98, 6.
νύξ 101, 5.

Ξ.

Ξ 74, 8. 75, 2.
Ξενάρχου 3, 3.
ξενικοῖς 75, 11.
ξενικὸν 75, 11.
ξένοις 57, 2.
Ξενοφάνης 98, 1.

O.

Ὄγκος 87, 10.
ὀγκωδέστατον 88, 3.
ὀδυνηρὰ 37, 4.
ὀδύνης 15, 18.
Ὀδυσσέα 103, 5.
Ὀδυσσεῖ 35, 1. 54, 9.
Ὀδύσσεια 13, 1. 41, 4. 86, 9. 92, 7. 111, 4.
Ὀδύσσειαν 28, 7. 29, 1.
Ὀδυσσείας 57, 14. 85, 6.
Ὀδυσσεὺς 51, 4. 69, 12.
Ὀδυσσέως 47, 13.
οἶδα 9, 7. 53, 3. 101, 7. 101, 10.
οἶαν 28, 11.
οἵδε 17, 6. 17, 7.
Οἰδίποδι 34, 12. 35, 9. 49, 5. 55, 3.
Οἰδίποδος 43, 4.
Οἰδίπουν 34, 12. 40, 10. 110, 6.
Οἰδίπους 39, 16. 44, 15. 92, 1.
οἶη 100, 3.
οἰήσει 103, 1.
οἰκεία 12, 2. 41, 9. 57, 11.
οἰκείαν 13, 3. 43, 19. 49, 7. 83, 5.
οἰκεῖον 15, 5. 24, 10.
οἰκείῳ 73, 5.
οἰκείων 72, 12. 87, 10.
οἴκεται 26, 4.
οἰκίας 40, 9. 45, 19.
οἴκει 57, 17.
οἰκονομεῖ 41, 1.
οἰκτρὰ 43, 12.
οἶνον 101, 7. 101, 13.
οἴνου 73, 1.
οἰνόφλυξιν 99, 7.
οἰνοχοεύειν 101, 12.
οἷοι 97, 1.
οἰόμυος 63, 11.
οἷον 2, 9. &c.
οἴονται 27, 8. 28, 4. 90, 4. 103, 2.
οἴου 40, 5.

οἵοις 50, 11. 96, 4. 104, 2.
ὀκτὼ 85, 8.
ὅλη 108, 2.
ὅλῃσι 60, 9. 83, 4.
ὅλης 25, 4. 29, 4.
ὀλίγα 89, 2.
ὀλιγάκις 15, 8. 45, 7. 89, 2.
ὀλίγας 40, 8.
ὀλίγῃσι 81, 4.
ὀλίγοι 19, 14.
ὀλίγοις 32, 1.
ὀλίγῳ 80, 13.
ὅλον 25, 5. 26, 4. 29, 7. 37, 12. 59, 3. 60, 5. 61, 14. 83, 5. 84, 11.
ὅλου 38, 1. 61, 8. 89, 1.
ὅλων 37, 13.
ὅλως 21, 2. 47, 4. 73, 1. 95, 10. 103, 7.
ὁμαδὸν 99, 14.
ὁμαλὸν 47, 8.
ὁμαλῶς 47, 10.
ὄμβρῳ 100, 9.
Ὅμηρος 7, 8. 8, 8. 12, 13. 28, 5. 50, 2. 84, 9. 86, 6. 88, 11. 90, 3.
Ὁμήρῳ 12, 6. 12, 7.
Ὁμήρῳ 4, 4. 9, 5.
ὁμμάτων 55, 8.
ὁμοίας 83, 6.
ὅμοιον 39, 10. 39, 11. 47, 7. 82, 6. 87, 13.
ὅμοιος 53, 5.
ὁμοίοις 7, 3. 7, 9. 49, 8.
ὁμοίως 1, 5. 7, 11. 11, 5. 17, 4. 23, 1. 29, 1. 31, 13. 45, 7. 70, 4. 71, 1. 72, 1. 72, 6. 72, 8.
ὅμως 32, 1. 47, 10.
ὂν 63, 16. 91, 5.
ὢν 98, 10.
ὄνομα 64, 2. 66, 6. 68, 5. 72, 5. 75, 2. 80, 8.
ὀνομαζομένου 74, 2.
ὀνομάζουσι 3, 7.
ὀνόμασι 82, 3.
ὀνομασίας 24, 6.
ὀνόματα 10, 1, 31, 1. 31, 14. 57, 10. 80, 6.
ὀνόματος 66, 15. 68, 1. 69, 6.
ὀνομάτων 31, 7. 66, 12. 67, 8. 74, 5. 75, 8. 76, 5. 77, 5. 80, 3. 82, 6. 82, 11.
ὄντα 89, 9.
ὄντος 11, 11. 57, 16. 91, 1. 91, 3.
ὄντων 39, 16. 87, 10. 93, 9.
ὀξύτητι 64, 15.
ὅπλων 85, 9. 98, 3.
ὁπόθεν 25, 12.

ὁποῖα 23, 8. 94, 8. 109, 7.
ὁποιαῶν 110, 7.
ὁποιασοῦν 110, 8.
ὁπόσον 77, 11.
ὅπου 25, 13.
Ὀπέντιος 109, 2.
ὅπως 20, 9. 46, 5. 57, 10.
ὁρᾶν 43, 1. 49, 3. 89, 7.
ὀργὴν 62, 7.
ὀργιζόμῳ 56, 6.
ὀργίλους 49, 9.
Ὀρέσῃ 36, 7. 47, 12. 57, 12. 105, 1.
Ὀρέσην 40, 10. 54, 2.
Ὀρέσης 42, 1. 52, 1. 53, 6.
Ὀρέστου 44, 7. 105, 1.
ὀρθ' 98, 5.
ὀρθὴ 104, 8.
ὀρθὸν 40, 16.
ὀρθότης 93, 14.
ὀρθότητα 105, 4.
ὀρθῶς 77, 8. 94, 4. 95, 4. 95, 9.
ὁρισμὸς 67, 8.
ὁρμεῖν 69, 11.
ὁρμῶντες 13, 3.
ὄρος 18, 1.
ὄρῳ 26, 9. 27, 2. 27, 7. 86, 12.
ὀρχήσει 7, 6.
ὄρχησις 109, 3.
ὀρχηστικὸν 88, 7.
ὀρχηστικωτέραν 15, 4.
ὀρχηστῶν 2, 13.
ὁρῶμεν 11, 1.
ὁρῶν 55, 9.
ὁρῶντα 56, 1. 98, 12.
ὁρῶντες 11, 6.
ὅσα 1, 5. 28, 8. 33, 5. 62, 5. 81, 13. &c.
ὅσαις 46, 1.
ὁσαπερ 109, 9.
ὅσοι 28, 2. 60. 8.
ὅσοις 19, 8. 40, 11. 82, 11. 110, 7.
ὅσον 44, 4. 80, 2.
ὅσῳ 27, 4. 32, 4.
ὅταν 33, 2. 35, 8. 44, 2. 61, 3. 70, 4. 74, 2. 91, 1. 101, 14. 104, 9.
ὅτε 8, 7. 35, 11. 98, 10.
ὅτῳ 98, 10.
οὐδὲ 3, 4. 29, 8. 75, 2. 93, 14. 109, 2.
οὐδεὶς 42, 2. 45, 7. 81, 10. 88, 9.
οὐδεμία 28, 1.
οὐδεμίαν 64, 5. 64, 11.
οὐδὲν 3, 2.
οὐδενὸς 12, 6. 42, 2.
οὐθεὶς 53, 6.
οὐθὲν 31, 13. 32, 5.
οὖλαι 51, 2.
οὐλῆς 51, 4.
οὐρᾶς 98, 14.
οὖσα 2, 1. 21, 11, 33, 12.
οὐσίας 18, 1.

INDEX

οὔτε 26, 1. 43, 15. 65, 4. 82, 4. 97, 3. &c.
οὐπιδανὸς 80, 13.
ὅτοι 2, 13. 10, 2. 108, 1.
ὅτος 11, 8. 13, 2. 53, 6.
ὅτω 2, 6. 97, 2. 98, 6. &c.
ὅτως 29, 5. 33, 3. 56, 10. 56, 11. 57, 17. 95, 5. 98, 2.
ὄφ 74, 1.
ὀφὲ 15, 1. 16, 3.
ὄφεων 24, 12.
ὄφεως 18, 10. 42, 3. 43, 4. 43, 6. 86, 4.
ὄφιν 20, 1. 110, 1.
ὄφις 19, 11. 24, 9.

Π.

Παθεῖν 40, 12.
πάθεσιν 56, 5.
πάθη 2, 14. 44, 3. 46, 1. 62, 7. 93, 12.
παθημάτων 18, 5. 86, 5.
παθητικὴ 59, 4.
παθητικὴν 86, 3.
παθητικὸν 78, 8.
πάθοι 43, 3.
πάθος 37, 2. 37, 3. 44, 1.
παῖδας 44, 13.
παιδίου 58, 13.
παίδων 10, 11.
πάλαι 45, 16.
παλαιοὶ 44, 11.
παλαιῶν 12, 11.
πάλιν 18, 8. 93, 3.
παμμέγεθες 26, 3.
πάμμικρον 26, 1.
πᾶν 20, 1. 75, 12. 100, 2.
παννύχοι 99, 10.
πάντα 17, 8. 109, 9.
πάντας 9, 1. 10, 14. 32, 2. 86, 10.
πάντες 6, 4. 19, 4. 28, 2. 90, 1. 100, 1.
πάντων 39, 4.
πάντως 31, 15.
παραδεδομένοις 44, 9.
παραδεδομένων 31, 16.
παράδειγμα 47, 11. 50, 1. 75, 9. 95, 6. 104, 3.
παραληλυθότα 66, 15.
παραλολίζεται 91, 5.
παραλογισμὸν 54, 11.
παραλογισμὸς 90, 4.
παραλογισμῷ 54, 8.
παραπλήσιον 22, 3.
παρασκευάζειν 43, 5. 43, 10. 45, 18. 62, 7. 62, 12.
παρασκευάζεσθαι 63, 2.
παρασκευάζοντες 43, 7.
παρασκευασθῆναι 62, 5.
παρατείναντες 32, 14.
παραφυλαττομένου 57, 16.
παρειλημμένοις 44, 6.
παρείδω 63, 16.
παρενείρειν 56, 10.
παρεσκεύαζε 14, 9.

παρέχων

παρέχων 47, 9.
παρήκοιεν 87, 4.
Παρνασῷ 28, 8.
πάρεσθ' 37, 9. 37, 15.
παρόδε 37, 14.
παρόντα 66, 12.
παρῳδίας 7, 9.
παρώχηκεν 101, 5.
πᾶσα 64, 4.
πᾶσαι 1, 9. 5, 3. 51, 7.
πᾶσαν 15, 14. 18, 13. 43, 8.
πάσης 19, 9. 58, 6.
πᾶσι 5, 3. 111, 7.
πᾶσιν 5, 7.
πασῶν 55, 1.
πατέρα 44, 3.
Παύσων 7, 2.
πεδίον 99, 12.
πείρας 87, 14.
πεῖρᾶσθαι 59, 7.
πειρᾶται 17, 1.
Πελοποννήσῳ 10, 1.
πέμψεως 36, 8.
πέντε 24, 8. 75, 4. 105, 2.
πέπεει 75, 4.
πεπλεγμένη 59, 3.
πεπλεγμένῳ 34, 3. 38, 10. 86, 2.
πεπλεγμένοι 33, 10.
πεπλεγμένον 86, 9.
πεποίηκασιν 28, 3.
πεποίηκεν 88, 9.
πεποιημένα 31, 12.
πεποιημέναι 51, 8.
πεποιημένας 21, 7.
πεποιημένον 69, 1. 73, 1.
πεποιημένοις 57, 9.
πεποιημένων 55, 5.
πεποίηται 31, 15. 94, 8. 95, 3. 101, 8.
πέπονθε 103, 1.
πέπονθεν 21, 4.
πέπρακε 35, 12.
πέπρᾶγεν 35, 12.
πέπραγμένα 58, 12.
πεπραγμένον 98, 8.
πεπραγμένων 35, 5.
πέπρακται 98, 7.
περαίνεσθ 18, 8.
περαντόμμα 87, 9.
περαίνουσα 18, 4.
περιδέραια 51, 2.
περιδεραίων 55, 5.
περιεργάζεσθ 108, 7.
περίοδον 17, 2.
περιοικίδας 10, 2.
περιπέτεια 34, 9. 36, 1. 37, 1. 37, 3. 59, 3.
περιπέτειαι 21, 11. 35, 9.
περιπετείας 34, 2. 34, 4. 51, 7.
περιπετειῶν 86, 4.
περπὴ 88, 5.
περιωδωίαι 37, 5.
Πέρσας 8, 1.
πέρσιν 60, 8.
πέρσις 85, 10.
πέφυκε 64, 4.
πέφυκεν 19, 2. 25, 8. 25, 9.

πεφυκότε

INDEX

πεφυκότες 11, 13.
πεφυκῦα 66, 1.
πεφυκῦαν 65, 5. 66, 5.
Πηλείδᾶ 73, 8.
Πηλεὺς 59, 5.
Πηλῃάδεω 73, 8.
πιθανὸν 31, 8. 103, 9.
πιθανώτατοι 56, 4.
πίθηκον 107, 6.
Πινδάρου 108, 1.
πινόντων 101, 13.
πιστεύομεν 31, 9.
πίστεως 51, 6.
πλάγη 10, 4.
πλείους 84, 2. 110, 9. 111, 2.
πλειόνων 65, 5. 66, 5. 67, 12. 111, 2.
πλεῖστα 15, 7. 59, 8.
πλείστη 1, 9.
πλεῖστοι 50, 9.
πλείστων 21, 2.
πλέξαῃτες 60, 2.
πλέον 85, 8.
πλέων 101, 5.
πληγῆναι 28, 8.
πλήθει 74, 10.
πλήθη 15, 9. 16, 6.
πλῆθος 14, 7. 87, 3.
πλοῦ 3, 6. 4, 5. 44, 1. 62, 11.
πληρῆν 87, 13.
πλοκὴ 60, 2.
ποδὸς 80, 11.
πόθεν 38, 7.
ποῖα 19, 10. 30, 11. 43, 11. 43, 12.
ποιὰν 25, 1.
ποιὰς 19, 2.
ποιεῖ 8, 8. 29, 8. 45, 7. 65, 4. 66, 4. 81, 14. 87, 13. 95, 6.
ποιεῖν 3, 7. 10, 5. 32, 5. 45, 2. 50, 1. 56, 4. 63, 15. 66, 1. 77, 11. 88, 11. 87, 9. 88, 13. 89, 5. 97, 1. 111, 8.
ποιεῖος 10, 13. 85, 7.
ποῦ 46, 6. 74, 3. 83, 5.
ποίημα 12, 6.
ποίηματα 28, 3. 111, 5.
ποιήματων 86, 7.
ποιῆσαι 40, 12. 45, 3. 47, 8. 71, 5.
ποιήσαντος 80, 7.
ποιήσας 7, 9. 85, 5.
ποιήσει 11, 9. 21, 7. 77, 1. 92, 9.
ποιήσῃ 75, 13.
ποίησιν 12, 1. 13, 3. 15, 4. 85, 3. 103, 8.
ποίησις 1, 4. 1, 8. 5, 5. 12, 2. 30, 9. 31, 1. 75, 9.
ποιηταὶ 12, 12. 16, 5. 21, 3. 22, 1. 40, 7. 41, 7.
ποιηταῖς 93, 13.
ποιητὰς 4, 1. 59. 9.
ποιητέω 4, 5. 4, 6. 32, 2. 43, 10. 49, 9. 88, 14.

ποιητὴς 9, 12. 12, 12. 30, 4. 32, 4. 52, 4. 92, 9. 93, 7.
ποιητικῇ 50, 4.
ποιητικὴ 56, 7.
ποιητικῶ 10, 9. 63, 10.
ποιητικῆς 1, 1. 24, 10. 63, 16. 93, 14. 94, 1. 108, 6. 111, 15.
ποιητοῦ 30, 2. 42, 5. 51, 8.
ποιητῶν 24, 13. 28, 2. 32, 12. 41, 2. 59, 10. 84, 8. 88, 13.
ποικιλίᾳ 84, 13.
ποιοὶ 20, 8.
ποιοῖτο 3, 5. 4, 7. 88, 2.
ποιότης 20, 7.
ποιούμενοι 10, 1.
ποιοῦντα 56, 9.
ποιοῦνται 2, 7. 5, 8. 18, 9. 18, 11. 32, 11.
ποιοῦντες 12, 5. 32, 14. 41, 7. 49, 8.
ποίοις 18, 15. 19, 7. 46, 2.
ποιοῦσι 31, 6. 85, 4.
ποίῳ 30, 11.
ποιῶν 28, 7. 43, 15.
ποίων 1, 4. 93, 6.
ποιῶσιν 110, 10.
πόλεμον 84, 10.
πόλεων 14, 3.
πόλεως 73, 8.
πόλιν 73, 8.
πολιτικῆς 23, 6. 93, 14.
πολιτικῶς 33, 7.
πολλὰ 2, 4. 27, 9. 45, 16. 57, 15. 61, 6. 68, 5. 87, 7. 88, 12. 93, 12. 111, 4.
πολλαὶ 28, 1. 40, 15. 85, 8.
πολλαῖς 14, 3.
πολλάκις 32, 15. 50, 5. 58, 8.
πολλὰς 14, 5.
πολλὴν 107, 1.
πολλοὶ 21, 3. 60, 2. 84, 8. 100, 1.
πολλοῖς 67, 2. 85, 1. 88, 2.
πολλοῦ 69, 13.
πολλὺς 12, 7.
πολλῷ 9, 12. 110, 5.
πολὺ 15, 11. 21, 8. 34, 7. 60, 7. 69, 13. 87, 5. 100, 2.
Πολύγνωτον 21, 4.
Πολύγνωτος 7, 2. 21, 4.
Πολυΐδης 57, 7.
Πολυΐδῃ 54, 1.
πολυμερῆ 85, 4.
πολύμυθον 60, 5.
πονηρία 105, 1.
πονηρίας 47, 11. 61, 4.
πονηρὸν 39, 6.
πόσα 111, 12.
πόσαι 10, 7.
ποσαχῶς 102, 1. 102, 4.

INDEX

Ποσειδῶν& 57, 16.
ποσὸν 37, 7. 38, 4.
πόσων 1, 4. 93, 5.
πότε 16, 3. 27, 1. 66, 13.
πότερον 106, 3.
ποτέρων 95, 10.
πρᾶγμα 25, 15.
πράγμασιν 43, 11. 49, 3. 62, 2. 62, 9.
πράγματα 20, 11. 22, 1. 31, 14. 43, 2.
πράγμαλος 27, 2.
πραγμάτων 19, 6. 20, 3. 21, 10. 25, 2. 29, 5. 42, 5. 46, 2. 48, 3. 55, 1.
πρακτικὸν 88, 7.
πρᾶξαι 44, 13. 45, 4. 45, 5. 45, 9.
πράξαντα 45, 10.
πράξει 20, 6.
πράξεις 2, 14. 12, 3. 19, 1. 20, 8. 20, 11. 27, 10. 32, 5. 33, 11. 43, 14.
πράξεων 19, 2. 20, 5. 32, 9. 36, 2. 111, 3.
πράξεως 18, 1. 18, 14. 19, 5. 20, 13. 23, 3. 25, 4. 29, 3. 32, 16. 35, 14. 84, 1. 111, 6.
πρᾶξιν 28, 11. 34, 1. 44, 11. 83, 3. 85, 4.
πρᾶξις 20, 7. 28, 1. 37, 4. 47, 1.
πράττειν 10, 6. 30, 12. 48, 5. 82, 13.
πράττεται 18, 14.
πραττόμενα 87, 7.
πραττομένοις 55, 10.
πραττομένων 34, 10.
πράττοντα 89, 8. 98, 9.
πράττοντας 6, 1. 9, 1. 9, 6. 19, 7.
πράττοντες 18, 8.
πραττόντων 18, 15. 23, 3.
πράττουσιν 20, 10.
πρέπον 55, 10. 60, 7.
πρεπόντως 82, 2.
πρὶν 45, 3. 101, 1. 101, 3.
προάγοντες 11, 14.
προαγόντων 14, 4.
προαγορεύσεως 49, 2.
προαιρεῖσθαι 91, 6.
προαιρεῖται 24, 1.
προαίρεσιν 23, 8. 47, 1.
προβεβλημένα 94, 6.
πρόβλημα 103, 7.
προβλήμασιν 95, 2.
προβλημάτων 93, 5.
προγεγενημένων 34, 6.
προείλετο 94, 3.
προελέσθαι 94, 4.
προπαρακὼς 11, 8.
πρόλογ& 37, 8. 37, 11.

προλόγους

προλόγοις 16, 6.
Προμηθεὺς 59, 6.
προσαγορεύειν 10, 6.
προσαγορεύοντες 4, 2.
προσαγορεύσαντα 72, 12.
προσαγορευτέον 5, 2.
προσβολῆς 64, 7. 64, 9. 64, 10.
πρόσεσι 45, 11.
προσήκει 64, 16.
προσθεῖναι 91, 4.
προσθῇ 107, 1.
προσὸν 29, 7.
προσποιήσασθαι 28, 9.
προσημαίνει 66, 13. 66, 14.
προσιδέαν 70, 7.
προσιδέντες 90, 1.
προσῳδίαν 100, 5.
πρόσωπα 16, 5.
πρόσωπον 15, 17. 99, 4.
πρότερον 21, 13. 24, 5. 37, 6. 38, 4. 42, 5. 50, 7. 91, 2. 107, 5.
πρότερος 9, 13.
προϋπολαμβάνουσι 102, 7.
Πρωταγόρας 63, 12.
προταγωνιστὴν 14, 9.
πρόταις 10, 13.
πρότῃ 37, 15. 41, 3. 41, 6. 50, 8.
πρῶτοι 22, 1.
πρῶτον 1, 6. 12, 4. 15, 3. 17, 4. 18, 9. 25, 3. 38, 12. 46, 5. 70, 5. 91, 3. 95, 2. 98, 14. 108, 5.
πρῶτος 7, 10. 12, 15. 14, 7. 16, 9. 86, 7.
πρώτῳ 61, 11.
πτῶσις 64, 2. 66, 15. 67, 5.
πτωχεία 85, 10.
Πύθια 92, 3.
πυρὶ 76, 7.
πῶϋ 75, 4.

P.

Ῥάδιον 77, 11.
ῥαθύμοις 49, 9.
ῥαψῳδίαν 5, 1.
ῥαψῳδῆντα 108, 7.
ῥῆμα 64, 2. 66, 10.
ῥήματος 66, 15. 67, 5.
ῥημάτων 67, 7. 67, 9.
ῥήσεις 21, 6.
ῥῆσιν 61, 13.
ῥῆσις 47, 14.
ῥητορικῆς 23, 6. 62, 3.
ῥητορικῶς 23, 7.
ῥυθμὸν 18, 6.
ῥυθμὲ 11, 12.
ῥυθμῷ 2, 7. 2, 9. 2, 12. 5, 4.
ῥυθμῶν 2, 13. 11, 13.

INDEX

Σ.

Σ 64, 10. 75, 6.
Σαλαμῖνι 84, 8.
σάρκας 80, 11.
σατυρικῶ 15, 4.
σατυρικῆ 15, 1.
σατυροτῆρϑ 98, 5.
σαφὲς 77, 4. 77, 8.
σαφεσάτη 75, 8.
σαφέστερον 44, 10.
σαφῆ 75, 7.
σαφήνειαν 77, 3.
σέϑεν 81, 12.
σεμνὴ 75, 10.
σεμνότερον 12, 2.
σημαίνει 35, 6. 66, 9. 66, 10. 67, 7.
σημαίνειν 67, 13. 102, 1.
σημαῖνον 67, 10.
σημαίνοντος 68, 3.
σημαινόντων 68, 2. 68, 4.
σημαίνουσι 67, 1.
σημαντικὴ 66, 7. 66, 11. 67, 6.
σημαντικὴν 65, 5. 66, 1.
σημαντικὸν 66, 8.
σημείοις 108, 7.
σημεῖον 10, 1. 10, 14. 15, 6. 21, 12. 40, 6. 55, 11. 60, 8. 82, 5. 90, 1. 110, 8.
σημείων 50, 9. 52, 3. 55, 5.
σημῆνει 102, 1.
Σθενέλου 75, 10.
σίγυνον 69, 5.
σίδηρον 101, 10.
Σικελίᾳ 84, 5.
Σικελίας 9, 11. 16, 8.
Σίνων 85, 11.
Σίσυφϑ 61, 4.
σκάφης 51, 3.
σκεπέαι 106, 2.
σκεπέον 98, 8.
σκευοποιῶ 24, 13.
σκηνῆς 37, 11, 38, 2. 56, 2. 87, 7. 89, 9.
σκηνῶν 40, 17.
σκηνογραφίαν 14, 9.
σκληρότητος 50, 1.
σκοπεῖν 57, 11. 104, 6.
Σκύλλαν 107, 4.
Σκύλλῃ 47, 14.
σμικρότητα 62, 8.
σοφισῶ 54, 1.
Σοφοκλεῖ 61, 9.
Σοφοκλέους 44, 15. 49, 5. 52, 6. 55, 3. 110, 6.
Σοφοκλῆς 9, 5. 14, 10. 96, 4.
σοφὸς 61, 4.
σπείρειν 72, 7. 72, 8.
σπείρων 72, 10.
σπουδάζεσθαι 16, 2.
σπουδαῖα 12, 12.
σπουδαίας 17, 7. 18, 2.
σπουδαῖον 98, 9.
σπουδαιότερον 30, 9.
σπουδαίοις 6, 2. 9, 5.
σπουδαίων 16, 12.

σπουδῆς

σπουδῆς 63, 11.
σταδίων 26, 5.
σάσιμον 37, 9. 38, 1.
σασιμώτατον 88, 3.
στοιχεῖον 64, 1. 64, 3. 64, 6.
στόματος 64, 13.
στοχάζεσθαι 38, 6. 46, 4.
στοχάζεται 31, 1.
στοχάζονται 61, 1.
συβωτῶν 51, 5.
συγκειμένη 111, 3.
σύγκειται 67, 8. 68, 2. 68, 4. 74, 7.
συγχεῖται 26, 1.
συκοφαντῆσι 59, 9.
συλλαβὴ 64, 2. 64, 17. 65, 1.
συλλαβῇ 73, 6.
συλλογίζεσθαι 11, 7.
συλλογίζονται 102, 8.
συλλογισμῆ 53, 4. 55, 6.
συμβαίνει 11, 6. 27, 5. 27, 9. 30, 12. 35, 12. 54, 3. 74, 10. 89, 7.
συμβαίνειν 34, 6. 48, 7.
συμβαῖνον 10, 15. 39, 12.
συμβαινόντων 43, 3.
συμβάλλονται 77, 3.
συμβέβηκε 46, 1.
συμβέβηκεν 40, 11.
συμβεβηκὸς 94, 3. 94, 5. 96, 1.
συμβῇ 32, 5.
συμβήσεται 36, 3.
συμπεριλαμβάνεσιν 20, 10.
συμπιπλόντων 43, 12.
σύμφυτα 50, 10.
σύμφυτον 10, 11.
συναγωνίζεσθαι 61, 8.
συναπεργάζεσθαι 55, 7.
συναπεργαζόμενον 56, 3.
συνάπτοντες 3, 6.
συνάψαι 76, 4.
σύνδεσμος 64, 2. 65, 3.
συνδέσμῳ 67, 13.
συνδέσμων 67, 12.
σύνηλος 27, 2.
συνέβη 28, 8. 35, 4. 57, 3. 84, 2.
συνελογίσαντο 54, 5.
συνεστάναι 29, 5. 43, 1.
συνέστηκεν 25, 15. 86, 8. 111, 5.
συνέστησαν 29, 1.
συνεστῶτας 25, 12.
συνεστὴ 64, 4.
συνεχὴς 34, 1.
συνηθείας 2, 5.
συνήθεις 83, 6.
σύνθεσιν 18, 12. 19, 6. 38, 9. 76, 5.
συνθετὴ 64, 17. 66, 7. 66, 10. 67, 6.
σύνθετος 54, 8.
συνιστάναι 55, 7. 83, 5.
συνιστάντας 38, 6.
συνίστασθαι 1, 3. 22, 1. 71, 6. 92, 6.
σύνολον 2, 1.
συνορᾶσθαι 87, 1.
συντείνουσι 84, 6.
συντίθενται

συντίθενται 40, 9.
συντίθεσθαι 65, 5. 66, 5.
σύντομα 57, 13.
συείγλων 2, 11. 99, 14.
συχάσει 48, 3.
συχάσεις 87, 3.
συχάσεως 34, 5. 40, 13. 42, 4. 46, 2. 86, 11.
σύχασιν 21, 9. 25, 2. 41, 4. 88, 9.
σύχασις 20, 4. 39, 8. 41, 3.
σύχημα 60, 4.
συχήσαντες 31, 4.
σφόδρα 39, 6.
χεδὸν 6, 3. 22, 2. 84, 8.
χήμασι 2, 4. 56, 3. 64, 13.
χήμαθα 12, 14. 13, 6. 16, 4. 63, 5.
χηματιζομθύων 2, 13.
χημάτων 108, 4.
σωθῆναι 35, 5.
Σωκρατικὸς 3, 4.
σῶμα 99, 4.
σώματι 51, 1.
σωμάτων 26, 6.
Σωσίστρατος 109, 1.
σωτηρία 57, 9. 57, 12.
Σώφρων 3, 3.

T.

ταμεῖν 70, 2.
τάμνειν 70, 1.
τάξει 25, 17.
ταπεινὴ 75, 9.
ταπεινὴν 75, 7.
ταπεινὸν 77, 1.
ταῦτα 37, 1. 38, 5. 94, 8. 111, 5.
ταύταις 9, 2.
ταύτας 5, 7. 7, 4. 7, 7. 19, 3. 45, 19.
ταύτη 16, 13. 84, 9. 97, 1. 102, 4.
ταύτῳ 23, 3. 38, 10. 57, 2.
ταύτης 29, 4. 40, 13. 64, 6.
ταχὺ 89, 13.
Τεγέας 92, 4.
τελείαν 83, 4.
τελείας 18, 2. 25, 4. 32, 16.
τελαυτᾷ 74, 6. 75, 2.
τελευταῖον 45, 12.
τελευτᾶν 25, 13.
τελευτὴ 25, 9.
τελαυτῷ 25, 6.
τελευτῆς 42, 1.
τελευτῶσα 41, 4.
τελευτῶσι 40, 16.
τέλος 20, 7. 20, 12. 66, 2. 83, 4. 84, 6. 87, 2. 95, 4. 110, 4.
τέλοις 58, 11. 59, 1. 95, 4. 111, 10.
τερατῶδες 43, 7.
τέσσαρα 59, 2.
τεταγμένα 25, 16.

τετάρτη 53, 4.
τέταρτον 24, 4. 47, 8. 59, 6. 70, 5. 70, 6.
τετάρτῳ 70, 6.
τετράμετρον 88, 6.
τετραμέτρῳ 15, 3.
τετραπλῶν 68, 5.
τέτταρα 46, 4.
τέχναις 2, 6.
τέχνη 24, 13. 108, 2.
τέχνῃσι 28, 6. 40, 12. 94, 7. 95, 3. 106, 1.
τέχνης 2, 5. 26, 10. 45, 17. 94, 1. 111, 8.
τεχνῶν 5, 8.
Τηλέγονος 44, 17.
Τηλέμαχον 103, 3.
Τήλεφον 40, 11.
Τηρεῖ 52, 7.
τιθέμενον 55, 8.
τιθεμένων 87, 4.
τίθεναι 30, 6. 65, 7.
τίθεται 73, 2.
Τιμόθεος 8, 1.
τινὰ 1, 2. 11, 10. 16, 4. 25, 2. 39, 15. 47, 1. 57, 4. 64, 12.
τίνας 18, 15. 19, 2. 19, 7. 46, 2. 58, 3.
τίνες 2, 4. 2, 10. 9, 7. 10, 7. 10, 10. 20, 8. 27, 8. 40, 3. 111, 13.
τινὶ 3, 1. 88, 1. 98, 7.
τινὸς 29, 6. 56, 12. 57, 15.
τινῶν 3, 5. 25, 15.
τινων 18, 14. 41, 3. 73, 2.
τοδὶ 91, 1.
τοιαῦτα 28, 3. 32, 6. 33, 1. 46, 1. 48, 4. 49, 10. 62, 8. 67, 1. 75, 13. 76, 8. 81, 13. 82, 1. 111, 4.
τοιαῦται 2, 11. 32, 11. 33, 12. 40, 18. 51, 6. 55, 4.
τοιαύτας 43, 14.
τοιαύτη 35, 14. 39, 8. 106, 5. 107, 5. 107, 7.
τοιαύτῃσι 11, 10. 63, 6.
τοιαύτης 38, 12.
τοιχαροῦν 85, 6.
τοίνυν 71, 2. 72, 2.
τοιοῦτοι 21, 3.
τοιοῦτον 12, 6. 23, 8. 44, 5. 45, 18. 47, 10. 48, 4. 63, 9.
τοιοῦτος 39, 13.
τοιότε 61, 12.
τοιαύτες 33, 9. 92, 6. 104, 1.
τοιότῳ 77, 9.
τοιότων 3, 5. 12, 3. 18, 5. 36, 3. 40, 1.
τόξον 54, 9.
τόποις 64, 13.
τόπον 54, 5.
τοσαῦτα 15, 11. 59, 2. 111, 14.
τοσοῦτον 62, 11.
τοσὶ 91, 1.

τέναγλιον 20, 9. 35, 9. 35, 2. 40, 4.
τῆτο 28, 6. 87, 11. 109, 8.
τέτοις 2, 8. 2, 15. 6, 3. 18, 11. 19, 14. 21, 8. 21, 10. 50, 3. 51, 3. 57, 14. 76, 9.
τοῦτον 5, 2. 7, 5. 19, 5.
τότες 6, 2.
τότῳ 30, 7.
τραγικὸν 45, 6. 61, 3.
τραγικῶ 108, 4.
τραγικώτατοι 40, 18.
τραγικώτατος 41, 2.
τραγῳδία 5, 6. 8, 2. 31, 6. 36, 2. 107, 4.
τραγῳδίαις 21, 2. 31, 16. 40, 9. 45, 17. 110, 9.
τραγῳδίαις 31, 11. 40, 13. 83, 3. 89, 5.
τραγῳδίαν 25, 4. 59, 11. 60, 4.
τραγῳδίας 1, 7. 41, 8.
τραγῳδοδιδασκαλοι 13, 5.
τραγῳδικὴ 106, 3.
τραγῳδιῶν 87, 3.
τραγῳδὸς 81, 9.
τράπεζαν 81, 4. 81, 5.
τρεῖς 14, 9.
τρία 19, 13. 75, 3.
τειμέτρων 3, 4.
τειπλοῦν 68, 5.
τρισὶ 9, 2.
τρισὶν 2, 2.
τρίτη 8, 5. 52, 7.
τρίτον 23, 4. 37, 2. 45, 1. 47, 6. 70, 5.
τρίων 94, 9.
τρόπον 2, 3. 5, 3. 7, 5.
τρόπῳ 72, 11. 77, 9. 78, 2.
τροφοῦ 51, 5.
τροχαίῳ 38, 2.
τρωάδες 85, 11.
τρωϊκὸν 99, 12.
τρώσεις 37, 5.
τυγχάνοι 95, 4.
τυγχάνουσα 3, 2. 111, 10.
τυχάνουσι 19, 4.
τυγχάνουσιν 2, 10.
τυγχάνωσιν 2, 10.
Τυδεῖ 54, 4.
τυθείσης 56, 12.
τυθῆναι 57, 9.
Τυροὶ 51, 3.
τύχας 12, 3.
τύχης 33, 4, 45, 18.
τυχόντα 31, 5. 35, 11.
τυχόντας 40, 8.
τυχοῦσαν 111, 8.

Υ

Υ 75, 4.
ὑδαρῆ 111, 2.
ὑὸν 44, 4. 45, 13. 54, 4. 58, 1.
ὑὸς 44, 3. 44, 4. 45, 15.
ὑμνους 12, 5.
ὑπάρχει 17, 8.

ὑπάρχειν 17, 8.
ὑπάρχειν 25, 16. 95, 8. 109, 9.
ὑπάρχονία 76, 4.
ὑπάρχουσιν 33, 12.
ὑπέδειξεν 12, 15.
ὑπεναντία 55, 11. 105, 4.
ὑπεναντίον 103, 1.
ὑπεναντίωμα 191, 14.
ὑπερβάλλειν 59, 11.
ὑπερβάλλοντα 197, 6.
ὑπερβέβληκε 86, 10.
ὑπερέχειν 104, 3.
ὑποδέηλα 59, 10.
ὑπόθηται 104, 8.
ὑπόκειται 36, 2.
ὑποκριπκῆς 63, 3.
ὑποκριτὰ 67, 3.
ὑποκριτὰς 32, 13. 107, 6.
ὑποκριτῶν 14, 7. 16, 6. 24, 11. 61, 7. 87, 8.
ὑπολαβεῖν 61, 7.
ὑπολάβοι 63, 11. 102, 5.
ὑποπθεὶς 47, 10.
ὑσέρα 48, 2.
ὕσερον 17, 10. 44, 14. 49, 1. 57, 3. 91, 1.
ὑσέρως 107, 5.
ὑφηρημένον 69, 1.

Φ.

Φαγέδαινα 80, 11.
φαίνεσθαι 39, 1. 63, 1. 78, 2. 80, 9. 111, 1.
φαίνεται 33, 5. 39, 11. 41, 2. 43, 12. 80, 9.
φαίνεῖ 92, 6.
φαίνοιτο 88, 3.
φαίνονται 40, 18.
Φαλλικὰ 14, 2.
φαμὲν 19, 2. 19, 7.
φανεὶν 84, 9. 89, 9.
φανερὰ 109, 7.
φανερὰν 18, 13. 47, 6.
φανερὸν 11, 13. 30, 1. 31, 9. 43, 11. 48, 6. 69, 3. 93, 7. 111, 9.
φανερῷ 37, 4.
φανοῖτο 63, 4.
φαρμάκοις 23, 1.
φασὶ 40, 3. 93, 10. 98, 1. 103, 5. 104, 3. 9, 7. 10, 2. 27, 1. 97, 2. 101, 7. 108, 3.
φαύλιω 47, 1.
φαύλης 17, 7.
φαῦλοι 107, 2.
φαῦλον 47, 1. 47, 4. 98, 9.
φαῦλος 93, 9.
φαυλοτέρων 15, 14.
φαύλοις 6, 2. 108, 4.
φαύλων 12, 4. 32, 12. 109, 3.
φέρεται 63, 10.
φέρουσιν 105, 3.
φεύγει 24, 1.

φημὶ 66, 3.
φησὶ 63, 15.
φθαρτικὴ 37, 4.
φθαρτικὸν 15, 16.
Φθιώτιδες 59, 5.
φίαλη 71, 1.
φιάλῃ 71, 2. 72, 1. 72, 13.
φιλάνθρωπον 39, 5. 39, 7. 61, 3.
φιλίαις 44, 2.
φιλίαν 35, 7. 44, 15.
φίλοι 42, 1.
φιλοκτήτῃ 80, 10.
φιλοκτήτης 85, 9.
φιλόξενος 8, 1.
φιλοσόφοις 11, 4.
φιλοσοφώτερον 30, 8.
φίλων 43, 13.
φλόγα 72, 7. 72, 10.
φοβερὸν 39, 2. 42, 3. 43, 6.
φοβεραῖν 33, 1. 38, 11.
φόβον 36, 1. 39, 8. 62, 7.
φόβος 59, 10.
φόβῳ 18, 4. 35, 1. 43, 19.
Φοινίσιν 54, 5.
Φόρκιδες 59, 6.
Φόρμις 16, 7.
φορῆσι 50, 10.
φορτικὴ 106, 5. 108, 5.
φρέπειν 43, 2.
φρεμασάμῳ 89, 3.
φρόνιμος 104, 8.
φύλακας 99, 1.
φύσεως 56, 5.
φυσικαὶ 10, 10.
φύσιν 1, 6. 11, 11. 13, 3. 14, 6. 27, 1. 28, 7.
φυσιολόγον 4, 6.
φύσις 115, 5. 88, 10.
φωναὶ 64, 5.
φωνὴ 64, 3. 65, 4. 66, 2. 67, 6. 52, 7. 64, 4.
φωνῆεν 74, 6. 75, 3.
φωνήεντι 73, 5.
φωνήεντων 74, 9.
φωνὴν 64, 8. 65, 1. 66, 4.
φωνῆς 2, 6.
φωνῶν 65, 5. 66, 5.

X.

Χαίρειν 10, 14.
Χαιρήμων 4, 8. 88, 9.
χαίρομεν 11, 2.
χαίρουσι 11, 6.
χαλεπαίνει 56, 6.
χαλκέας 101, 10.
χάλκεον 102, 3.
χαλκὸν 76, 7.
χαλκῷ 60, 15. 70, 1.
χαριζόμενοι 90, 2.
χειμαζόμενος 56, 6.
χειμαίνει 56, 6.

χειμαδεὶς 58, 2.
χείριστα 32, 9.
χείριστον 45, 6.
χεῖρον 47, 4. 51, 4.
χείρονας 7, 1.
χείρονϑ 40, 6.
χείροσι 41, 5.
χείρους 7, 2. 7, 10. 8, 3.
χείρων 108, 5.
Χλοηφόροις 53, 5.
χορηγίας 43, 5.
χορικὸν 37, 9.
χορικῶν 37, 13.
χορικοῦ 47, 15.
χορὸν 16, 2. 61, 7.
χοροῦ 14, 8. 37, 12. 37, 15. 38, 1.
χρὴ 48, 2.
χρήσεται 82, 12.
χρήσηται 104, 10.
χρῆσθαι 37, 6. 82, 2.
χρήσιμα 82, 9.
χρησὰ 46, 5.
χρηστέον 48, 9.
χρηστὴ 47, 3.
χρηστὴν 47, 2.
χρηστὸν 47, 2. 47, 7.
χρηϊὰν 11, 10.
χρόνοις 84, 6.
χρόνον 66, 14. 85, 4.
χρόνϛ 26, 2. 66, 7. 66, 11, 74, 1.
χρύνοις 84, 4.
χρόνῳ 17, 3. 57, 3. 110, 5.
χρώμασι 3, 4.
χρώμϑα 66, 9.
χρώμεναι 2, 9.
χρωμϑὸν 3, 1.
χρώμϑμον 78, 2.
χρώμενϑ 80, 1.
χρῶνται 5, 3. 50, 9. 69, 2. 81, 12.
χρῶνλαι 5, 3. 50, 9. 69, 2. 18, 12.
χύδην 23, 1.
Χωννίδϛ 9, 13.
χώραν 57, 1.
χωρὶς 2, 8. 2, 12. 18, 3. 18, 7.

Ψ.

Ψ 74, 8. 75, 1.
ψέγεσιν 77, 9.
ψευδαγγέλῳ 54, 9.
ψευδῆ 90, 3.
ψεῦδος 91, 2. 91, 3.
ψιλοῖς 2, 15.
ψιλομετρίαν 7, 8.
ψιλότητι 64, 14.
ψόγον 12, 15.
ψόγος 12, 4.
ψυχαγωγεῖ 21, 10.
ψυχαγωγικὸν 24, 9.
ψυχὴ 22, 2. 91, 5.
ψυχὴν 69, 15.

Ω

Ω 64, 8. 74, 9.
ὦδε 93, 6.
ὦδι 102, 5.

ὡρισμένων 35, 8.
ὥρισται 34, 1.
ὡσαύτως 20, 3. 104, 7.
ὧσιν 41, 9.
ὥσπερ 2, 3.
ὥστε 43, 1.

Synopsis libri Poëticæ.

- ARS POETICA: Actionum Divinarum, Humanarumve Imitatrix. Ejus
  - NATURA universalis, ac *Distributio* in species; — Cap. 1.
  - Juxtaque *Origo*, et Progressus; — 2.
  - SPECIES duæ:
    - GRANDIORES, [Cap. 3.]
      - TRAGŒDIA: Cujus essentiam absolvunt partes seu formæ sex:
        - 1 *Fabula*, μῦθος: σύστασις, Rerum Constitutio: quæ præcipua Tragœdiæ pars: Ac
          - 1 Quæ illa, et Qualis; — 4.
          - 2, Quotuplex:
            - Alia *Simplex*: cujus est πάθος *Perpessio* tantùm;
            - Alia *Implexa*: Cui *Agnitio* inest, vel *Peripetia*; — 5.
          - *** *Partes Tragœdiæ*, in quas ipsa ceu in membra, dispertiri solet: — 6.
          - 3, Quæ *Metæ* fugiendæ vel observandæ in Fabulis examussim texendis: et Unde *Opus Tragœdiæ*, existat? i. e. Rei Terribilis ac Miserandæ Imitatio; — 7.
        - 2, *Personarum Mores*, ἦθη, i. e. Ingenia varia; — 8.
          - *** *Agnitionis* (quam superiùs definivit; cap. 5°) *Species* variæ; — 9.
          - *** Fabulæ et Morum fingendorum *Methodus*; quasi *Praxin* appelles Scripturientis Poëtæ; — 10.
        - 3. *Sententia* animi, Διάνοια, Ratiocinatio; — 11.
        - 4, *Elocutio*, Φράσις, Dictio Λέξις; — 12, 13, & 14.
        - 5, *Melodia*, quæ ad artem Musicam;
        - 6, *Apparatus*, qui ad Histrionicam refertur.
      - EPOPŒIA, i. e. Heroica Poësis: Cujus
        - *Natura* Generalis, elicitur ex Collatione cum Tragœdia; — 15.
        - *Constructio*, et Methodus; — 16.
      - *** *Apologia* Poëtarum, seu de *Problematibus* eorumque *Solutionibus*; — 17.
    - *** *Collatio* Poëseos *Epicæ* cum *Tragœdia*; — 18.
    - HUMILIORES: COMŒDIA, &c.

Ac tres de Poëtica libros conscripsisse Aristotelem memorat Laërtius; quorum unum hunc habes reconditæ eruditionis atque elegantiæ plenum; reliquis duobus, non sine gravi literatorum dispendo, vetustate absumptis. Primus iste, *Poëses* tibi *Grandiores* exposuit, Epicam ac Tragœdiam. *Humiles* ac *Ridiculæ*, materia fuere secundi libri; utpote Comœdia, Satyrica, &c. Id quod perspicué intelligitur ex hujus cap. 1°, par. 3; et 2°, par. 37; necnon ex Rhet. lib. tertio cap. 8. p. 11. Tertium verò (cujus interitum dolemus maximè) περὶ κωμῳδίας [a], sive κωμοῳδίας dissceptâsse crederem, h. e. de *Animorum Purgatione* à Pravis Affectibus, deque *Emendatione Morum*. Quem quidem apud veteres, Poëticæ Imitationis probè constitutæ præcipuum ac proprium fuisse finem, nil dubium est. Sed quia, propter multiplices vitiorum formas, complura κωμῳδίας illius capita, fusiorem tractatum desiderârint; obitèr illam sane, nec nisi verbo tetigit Philosophus in Politicis [b], ejusque rationem ad hoc opus, tanquam ad latiorem campum, fusiùs ac sigillatìm explicandam retulit.

[a] *Vide cap. 3. par. 3.*

[b] *Cap. 8. in fine.*

ARISTOTELIS
ARTIS
POETICÆ
LIBER UNUS.

CAP. I.

De natura universali Poëticæ, scil. Imitatione, ejusque Differentiis.

Πρόθεσις, *seu exordium totius operis. par.* 1. *De Remoto Genere Poëticæ, scil. Imitatione, par.* 3. *Ejusque differentiis tribus; Unâ, ab Instrumentis, Quibus imitamur; a par.* 4; *(Digressio, de nomine Epopœiæ, a par.* 9.*) Alterâ, à rebus Quas imitamur; par.* 16: *Tertiâ, à modo imitandi, par.* 23. *Corollarium, de Convenientiâ Tragœdiæ, Comœdiæ, &c. par.* 27.

DE *Arte* Poëticâ, et [a] Ipsâ *in Universum*, et *privatim* de ipsius SPECIEBUS, [1] Quam Vim *ad pravos affectus expurgandos* habeat unaquæque: Et [2] Quomodò *Quibusque legibus* oporteat Componere Fabulas, si

Exordium: Dicend: [a] de Poëtica Imitatione. cap. 1. & 2. [b] De Poeticarum Artium singular. [1] Definitione et Munere: ut cap. 3. & cap. 7. [2] Argumentis extruendis, ut cap. 4. 5. &c.

habitura ſit ſe rectè Poëſis *ex iiſdem Fabulis conflata:* [3] Prætereà verò, ex Quot, et Cujuſmodi partibus conſtent *ſingulæ ſpecies:* [4] Similitèr autem, et de Aliis quibuſcunque, quæ hujuſce ſunt *Doctrinæ*, *et* Methodi dicamus. 2. Initio ſecundum *rerum dicendarum* Naturam ducto, primùm à primis. ¶ 3. [c] Jam ergo Epopœïa, *quæ heroas canit*; et Tragœdiæ Poëſis, *quæ infælices Principum caſus*; prætereà, Comœdia, *quæ Ridiculis utitur*; et Dithyrambopœïa, *quæ canit Bacchum*; Item Auleticæ *artis*, Citharisticæque major *potiorque* pars, omnes *in eo conveniunt*, ut ſint IMITATIONES in univerſum: ¶ 4. [d] Differunt autem inter ſe tribus; Aut enim quòd Rebus *tanquàm* INSTRUMENTIS, genere Diverſis imitentur; aut quòd Diverſas RES, *et Perſonas:* aut quòd Diverſo, et non eodem *imitandi* MODO. 5. [e] Ut enim aliqui (*Pictores, Statuarii, &c.*) Multa (*aves, pecudes, plantas, &c.*) Coloribus imitantur, et Figuris, ita ut

[3] Partibus: ut cap. 3. & 6. [4] Adnexis et Appendiculis, ut cap. 17.

[c] Poëticar. aliarumque Artium Imitatricium (ut Auleticæ, Citharisticæ, &c.) Genus, Imitatio.

[d] *Differentiæ*, ſeu diſtinctiones, tres:

[e] Una, ab *Inſtrumentis*, ſeu reb. (οἷς *Quibus* imitantur;) genere diſſidentibus. Ut enim in imitationibus inferioris notæ, expreſſio rerum fit per *Colores, Figuras, vel Vocem:* quorum ſingula *genere diſſentiunt*;

effigiem

effigiem *eorum* exprimant, (partìm per Artificium *ſummum*; partìm per Conſuetudinem *et uſum.*) Alii autem, i. e. *Phonaſci, imitantur* per *Naturalem* Vocem: [f] Sic etiam in Artibus *Imitatricibus* iam dictis; Omnes quidem illæ, faciunt Imitationem, *aliis atque aliis Inſtrumentis*; *ex gr.* NUMERO, i. e. *Motu Rythmico*, ORATIONE, et HARMONIA *vocum*; [g] Atque iſtis aut *Sigillatìm* ſeorſimque Sumptis, aut inter ſe Mixtis, *ſimùlque temperatis.* 6. [h] Veluti Harmoniâ quidem et numero utuntur ſolæ, et Auletica, i. e. *Tibiam inflandi ars*, et Citharistica, *quæ nervos plectro pulſat*; [i] et ſi quæ aliæ Artes, ejuſmodi *imitandi* facultatem habeant. Velut, illa *(imperfectior licet)* ars Fiſtularum. 7. [k] Ipſo autem *eodem* Numero, ſine Harmoniâ, imitantur * ex Saltatorum genere nonnulli. Etenim iſti, per Figuratos Numeros *(quos Geſticulatione effin-*

[f] Ità in ſpeciebus Imitationum ſupradict. per *Numerum, Sermonem, Harmoniam.*

[g] Atque hæc vel ſeparatim ſumpta, vel in eodem opere connexa.

[h] Aliæ enim Numero ſimplici, et Harmoniâ ſimul, utuntur, abſque verbis: velut *Ars Tibiarum, Citharарum*;

[i] Et quæ ex eodem genere: *Lyra, Siſtrum, Cymbala*, &c.

[k] Aliæ, ſolo Numero per geſtum (prout res poſcit) figurato; velut *Ars Tripudiandi*

* Hoc ex mente *Heinſii:* corrige Saltatores. Vid. notas, pag. 2.

gunt) imitantur et Mores, et Affectus, et Actiones. 8. [m] Epopœia verò, *nec Numero imitatur, nec Harmoniâ, ſed* ſolùm Sermonibus Nudis, ſive *appellare malumus* Metris: [n] Et *Metris, ità* ut aut *Plura eorum genera* permiſcuerit inter ſe, *(quod aliæ Imitationes faciunt;)* [o] aut Uno aliquo Metrorum genere uſa ſit, *ſcil. Hexametro:* quod, *à priſcis temporibus*, ad noſtrum uſque *factitatum eſt.* ¶ 9. [p] *Niſi enim Imitatio per Sermones vel Metra dicatur*, nullum haberemus commune *Nomen*, quo appellari poſſent Sophronis atque Xenarchi Mimi, et Socratis *Fabellæ alternis verſibus conſcriptæ*; 10. [q] Neque, ſi quis per Trimetra, vel alia quædam ejuſmodi *genera Carminum*, imitationem fecerit. 11. [r] Præterquàm quòd homines, vulgò adjungentes *ipſi* Metro, τὸ ποιεῖν, *Fingere ſeu Pangere*; *ex iſtis*, alios quidem, Elegorum-Fictores, alios verò Epi-

[m] Aliæ, ut *Epopœiæ*, oratione ſimplici, vel metris, (abſque harmoniâ, et numero)

[n] Iiſque vel diverſarum rationum, ad invicem mixtis.

[o] Vel unius alicujus generis.

[p] Digreſſio de *Appellatione Epopœiæ*. *Quæ* niſi ex hoc loco admittatur nulla reperietur communis vox ad mimos et fabulas.

[q] Et ad opuſcula Trimetris, Elegis, &c. confecta.

[r] Atque huic nomenclaturæ adſtipulatur vulgus; niſi quòd ſpeciatim, alios Elegorum, alios Epicorum poetas vocent: Quaſi poëſim non Imitatione, ut par fuit, ſed verſificatione æſtiment.

corum-

corum-Fictores nominant; tanquàm *ipſos* non ſecundum Imitationem, *(quod oportuit ;)* ſed communitèr ſecundum Metrum, *quo utuntur*, appellent Poëtas. 12. [s] Etenim ſi quod *illi* Medicinæ aut Muſicæ opus, *ubi nulla prorsùs eſt Imitatio*, per Metra ediderint ; ſic *tamen* appellare conſueverunt. [t] Nihil autem commune eſt Homero, *qui imitatur*, et Empedocli *qui res naturales exponit*, præter Metrum. Quamobrem illum quidem, Poëtam appellare, æquum eſt; hunc verò, Phyſiologum magis, quàm Poëtam ; 13. [u] Similitèr verò etiam, ſi quis omnia Metrorum genera *uno in opere* permiſcens, Imitationem inſtituerit : (Quemadmodum Chærêmo Centaurum fecit, Rhapſodiam mixtam ex omni metrorum *genere :)* [x] non ſtatìm Poëtæ titulo, *ob Carmen, ſed ob Imitationem*, inſigniendus. Atque hæc quidem, hunc in modum explicata ſint. 14. [y] Sunt autem nonnullæ IMITATRICES,

[s] Veluti Nicandri Theriaca, et ſimilia, appellitant Poëſes.

[t] Verùm hallucinantur nimis : quùm à ſolo carmine, poëta dicendus nemo :

Sive res, uno metri genere contextat : ut Empedocles Phyſicas.

[u] Sive cumulatim omnibus.

[x] Illud igitur liquet : Epopœiam, eſſe imitationem per metrum, ut cap. 15. p. 1.

[y] Aliæ denique imitantur Numero, Harmoniâ vocum, et oratione Metrica, ut et Dithyrambi, legunturque cantilenæ, &c.

quæ

quæ omnibus utuntur iis, quæ dicta ſunt: Intelligo autem, velut Numero, et Concentu, et Metro: ſicut tùm Dithyramborum, et Nomorum Poëſis, tùm etiam Tragœdia, atque Comœdia. 15. [z] Differunt verò *hæ inter ſe*, quòd illæ quidem, omnibus *iſtis utantur* Simùl; [a] Hæ verò, ſingulis, ſecundum *quaſdam ſuas* Partes, *cum ipſis commodum ſit*. Atque has quidem dico *Imitatricium* Artium differentias, * *eorum reſpectu*, IN QUIBUS faciunt imitationem.

CAP. II.

¶ 16. [b] Quandoquidem autem ii qui Imitantur, *factis dictiſve* imitantur eos, qui *quidpiam* Agunt. Atque his *rursùs*, *qui agunt*, neceſſe eſt, ut aut Honeſti *et virtute præditi* ſint, aut Pravi. (His namque ſemper ferè ſolis conſequentes ſunt Mores: Vitio enim, Virtuteque *imprimis*, *inter ſe* differunt Mores

[z] Diſſimilitèr tamen. Nam Dithyr. et Nomi, eodem tempore; cunctis illis uno utuntur in opere.

[a] Tragœd. et Comœd. in temporibus, aut partibus ſaltem ſcenæ diverſis.

* *Heinſianam* ſecutus eſt lectionem, ἐν οἷς ποιεῖσθαι τὴν μίμησιν.

[b] Secunda differ. ducitur *à Rebus*, ſeu *Perſonis*, (ὡς πρᾶ ἄ) Quas imitantur, ſic. Cùm Imitatores exprimant eos, qui quidpiam gerunt: ii verò, quos imitantur, expreſsè boni vel mali eſſe debeant: quò apta ſint ſeges ad imitandum.

omnium;

* omnium ;) [c] Idcircò aut Meliores, quàm qui noſtrâ ætate *vivunt*, *ut Heröas* ; aut Pejores ; aut etiam Tales, *quales tempeſtas noſtra fert* ; neceſſe eſt Imitari. 17. Ut ex Pictoribus, Polygnotus quidem, Meliores, † *quàm verè eſſent* ; Pauſon verò, Deteriores ; at Dionyſius, *omninò* Similes effingebat. 18. [d] Perſpicuum autem eſt, quòd etiam ex iis, *quæ in priore Diſtinctione* dictæ ſunt, Imitationibus, unaquæque, ſortietur has differentias, *quæ in hâc Poſteriori :* planéque diverſa evadet Imitatio, eò quòd *Res*, *Perſonaſque* diverſas expreſſerit, hunc in modum ; *Imitando ſcil. Meliores*, *Deteriores*, *aut Pares*. 19. [e] Nam et in Saltandi arte, et [f] in Auleticâ ac Citharisticâ, fieri poteſt, ut ejuſcemodi ſint diſſimilitudines. 20. [g] Et *in Epopœia herclè*, circa Orationem et Metra abſque *Numero*, *et Harmoniâ* poſita. Velut, Homerus quidem, Meliores, *quàm tunc erant*, *imitatur : ut*, *Ulyſſem*,

* Πάντων ex verſione legiſſe videtur, non πάντης.

[c] Sequitur, in omni Imitatione, Perſonas exprimi *Præſtantiores*, quàm qui nunc vivunt, vel *Deteriores*, vel *Pares*.

† *Polit.* 8. *cap.* 5.

[d] Corollar. quo, modi 2. differentiæ, adaptantur differentiæ 1. Nam meliores, pejores, &c. imitari licet.

[e] Vel numero, (citra cæterorum uſum) qui fuit 1. differ. modus 2.

[f] Vel Numero, et Harmoniâ ſimul : qui fuit modus 1.

[g] Vel Oratione Metricâ ſolâ, qui tertius.

Achillem ;

Achillem; Cleopho verò, Similes; At Hegemo Thaſius, (qui *ridiculas* Parodias *de rebus vilibus* primus finxit,) et Nicocharis (qui * Deiliaden i. e. *Actiones Timidorum*,) Pejores. 21. [h] Similitèr verò etiam, circa Dithyrambos, et circa Nomos; ut ſi Perſas *Meliores quàm erant*, Timotheus *quis*; *contraque* Cyclopas, *Saeviores*, † Philoxenus *aliquis*, imitatus eſſet. 22. [i] In hâc verò eâdem differentia, etiam Tragœdia et Comœdia, ſeparantur *à ſe invicèm*. Hæc enim Pejores; illa verò, Meliores imitari ſtudet, quàm ii ſunt, qui eâ ætate vivunt.

CAP. III.

¶ 23. [k] Prætereà verò, *duabus* his differentiis, tertia *accedit*, QUO quiſque Modo, ſingula horum imitari debeat. 24. [l] Iiſdem *Inſtrumentis*, *juxta differentiam primam*; et *(juxta ſecundam)* Eaſdem Res, *Perſonaſque*

* Deiliaden, aliâ nempe lectione; Vid. Notas, pag. 7.

[h] Vel Numero, Harmoniâ, et Oratione conjunctis. Qui fuit modus 4. ut in Dithyramb. et Nomis.

† *De quo Polit.* 8. *in fine.*

[i] Et in Tragœd. ac Comœdiâ: Sed ità, ut illa inſignes imitetur; hæc ignobiles.

[k] Tertia differ. (quæ prioribus adhæret) ab Imitandi *Modo*, (ὡς *Quo*) Imitamur enim.

[l] Vel modo *Compoſito*: Partim Narrativo ſc. partim Activo ſeu Dramatico: ut in Epicâ, Poëta ſæpè narrat ipſe, ſæpè perſonam induit alienam.

imitari

imitari licet, *ſed Modis diverſis:* Aut ut interdum *eas*, Exponat *Poëta* et *interdum* ipſe, Aliud quid, i. e. *Alia Perſona*, fiat; ut Homerus facit; 25. [2] Aut ut Idem, *qui ab initio fuit Maneat*, nec mutetur *in Perſonam aliam*. 26. [3] Aut ut *Perſonæ*, ſic omnia imitatione Exprimant, quaſi Negotium Gerant, ſedulòque in *ipſarum* rerum actu verſentur. ¶ 27. [l] Ergo in tribus his differentiis *omnis* Imitatio eſt, uti dicebamus à Principio; tùm quibus *Imitantur*; tùm Quas res; tùm etiam Quomodo. [m] Quare unius reſpectu, idem erit Imitator cum Homero, Sophocles; quòd ambo, Præſtantes imitentur. 28. [n] Alterius verò, cum Ariſtophane; Ambo enim Negotiando aliquid et Agendo imitantur: * Unde et ipſorum *Poëſes*, δράματα, quidam appellari dicunt eò quòd δρῶντες, i. e. *Agendo* imitentur. 29. [o] Quamobrem etiam ſibi vendicant, et Tragœdiam et Comœdiam, Dorienſes, *Athe-*

[2] Vel modo *ſimplici Narrativo:* ubi perpetuò narrat ipſe.

[3] Vel *Simplici Dramatico:* ut in Tragœd. et in Comœd. loquentes perſonæ, ſuiſque negotiis occupatæ finguntur.

[l] Ex dictis Colligitur 1. Cum tres ſint Imitationum Differentiæ.

[m] Tragœdiæ Convenire, Cum Epica; Quòd Imitetur Bonos.

[n] Cum Comœdia; Quòd Dramaticè imitetur.

* Undè, utræque Propriâ, et ſpeciali voce, appellantur Δράματα.

[o] Ob hujus vocis Etymon. Dores (populi) ſe primos Dramatum inventores, prædicant.

nienſibus præreptam: [p] Comœdiam quidem illi, qui et Megarenſes; ſive ii, qui hanc *Doridis* regionem incolunt (tanquàm eo tempore *à ſe inventam*, quo ipſorum florebat Reſp. Popularis:) ſive ii, qui è Sicilia *oriundi*. Indè enim Epicharmus Poëta, multò priùs fuit, quàm *Antiquiſſimi Athenienſium Comici*, Chonnides et Magnes. Et Tragœdiam, aliqui eorum *Dorienſium*, qui ſunt in Peloponneſo. 30. [q] Ducentes à nominibus ſignum. [r] Hi enim *(Dorienſes,)* Vicos *ſuburbanos* vocare *ſe* Κώμας aiunt; cùm Athenienſes, *vocent* Δήμους; quaſi Comœdi, non à κωμάζειν, à *Comeſſando*, dicti eſſent; verùm eò quòd, qui *à ditioribus* ignominiâ eſſent notati, κατὰ κώμας, *per vicos* vagarentur ex urbe. 31. [s] Et Facere, *ſeu Poëma pangere*, ipſi quidem *ſe oſtendunt*, appellare δρᾶν; Athenienſes verò, πράττειν. Ac de differentiis quidem Imitationis, et Quot, et Quæ ſint, tot *nobis* dicta ſint; *ex quibus, Poëſeων ſingularum definitiones facilè colligas.*

[p] Comœdiæ quidem, illi, qui et Megarenſes dicti.

[q] Tragœdiæ verò, Dores ii, qui in Peloponneſo vivunt.

[r] Comœdiam enim appellatam fuiſſe à Dorico vocabulo κώμη, non ab Attico κωμάζειν.

[s] Et omnia quoque δράματα, à Dorica voce δρᾶν.

CAP.

CAP. II. CAP. IV.

Origo et Progreſſus Poëticæ.

De cauſis Poëſeos, à par. 1. *Hiſtoria, tàm generalis de Poëticæ Origine, ac Diſtributione; Quo pacto in diverſas partes abiit: à par.* 7. *Quàm ſpecialis, tùm de Ortu Progreſſuque Tragœdiæ et Comœdiæ Simul; à Quibus et Quomodò utræque mutatæ fuerint; à par.* 19. *Tùm Seorſim, de Tragœdiâ; à par.* 20. *et de Comœdiâ à par.* 26. *De Epopœiâ; à par.* 33.

VIDENTUR autem genuiſſe Poëticam in univerſum, CAUSÆ duæ, atque hæ *non hominum Studiis excogitatæ, ſed* Naturâ inſitæ. 2. Nam et * [a] IMITARI, innatum hominibus, [1] A pueris eſt; ¶ 3. Atque [2] hâc re differunt *ipſi* ab aliis animalibus, quòd *homo* ſit *Animal* maximè Aptum ad Imitandum; [3] Primaſque rerum Perceptiones *ſibi ipſe* faciat per Imitationem, *non magiſtrorum*

Præmitt: *cauſæ*, quæ homines ad hoc ſtudium impulêre.

[a] Una Efficiens; Imitandi Deſiderium: quod natura inſêvit.

* *Sect.* 30. *Problem.* 7.

[1] Quoad ortum primum.

[2] Quoad perfectionem et eſſentiam.

[3] Quoad effectum: Quià attendentes tantùm quid alii gerant, res Imitando addiſcimus.

præceptis, ſed exemplis aliorum ductus. 4. * Et † [b] GAUDERE omnes rebus Imitatione expreſſis, *naturale eſt; veluti Picturis, Sculpturis, et ſimilibus.* 5. [1] Cui quidem *rei*, ſigno *eſt* id, quod contingit in Operibus *artificum:* Quæ enim ipſa *per ſe*, non ſine moleſtia *quadam* cernimus, horum Imagines exactiſſimè expreſſas dùm intuemur, gaudemus; veluti, et belluarum formas immaniſſimarum, et cadaverum; *in quibus niſi imitatio gigneret voluptatem, nihil illic erat, quod oblectare poſſet.* 6. [2] Cauſa verò, etiam hujus rei *eſt*, quòd DISCERE, non ſolùm Philoſophis *(quod quidam cenſent)* jucundiſſimum ‡ [c] eſt, ſed etiam aliis, qui ſimilitèr *quidem*, tametſi minùs exactè, *jucunditatis* ejus participes fiunt. Ob hanc enim cauſam gaudio afficiuntur, dum cernunt imagines *rerum*; quià contingit, Spectando Perdiſcere, et Quid unumquodque *ſit*,

* Errat interpres neque enìm hæc eſt illa altera cauſa. Vid. *Dacieri* notam, pag. 10.

[b] Altera, Imitandi *Finis:* voluptas aliorum ex Imitationibus percepta (quam quò poetæ augerent huic Studio ſe gnavitèr applicuere.) Eam naturalem eſſe monſtratur, 1. ὅτι à conſequenti et ſigno.

† 1. *Rhet. ca.* 11. *p.* 36.

[2] διότι, ab ipſius causâ: ſcil. perceptione rerum, quæ cunctis Mortalibus (etſi aliis plus quàm aliis) jucunda.

[c] Unde et Recognitio rei ex pictura, jucunditatem illam potiùs creat.

‡ 3. *Rhet. c.* 10. *p.* 2, 3, 4.

Ratioci-

Ratiocinari; veluti, *Hanc imaginem, Illum Eſſe:* *[d] Siquidem niſi *tibi* illum priùs contigerit vidiſſe, *Tabula hæc*, non propter effigiem imitatione expreſſam, voluptatem feret, ſed propter † artificis ſedulitatem, aut colorem, aut ejuſmodi aliquam aliam cauſam. ¶ 7. [e] Cum verò ſecundùm naturam nobis inſit, ipſum IMITARI, *et partes ſeu inſtrumenta ipſius*; ſcil. ‡ Harmonia, et Numerus *latè acceptus:* (Nam Metra, particulas eſſe Numerorum, manifeſtum eſt:) 8. § *Certè* à principio, qui naturâ apti erant ad hæc ipſa maximè, paulatim promoventes, Poëſin genuerunt ex iis, quæ Ex TEMPORE, *non præmeditato* protulerunt. 9. [z] *Quamvis* autem *ex hoc uno fonte manârit* Poëſis, diſperſa *tamen variè* eſt ſecundùm proprios *Poëtarum* Mores. 10. [f] Nam qui animo Excelſiores erant, Honeſtas *ſplendidaſque* imitabantur Actiones, et ejuſ-

* *Metaph.* 12. & 18. *Problem.* 3.

[d] Quàm induſtria artificis, aut coloris, aut alterius rei inſpectio.

† Ex ipſa operis accuratione.

[e] His præmiſſ. ſequitur *Generalis Hiſtoria.* 1 de *Ortu* Poëticæ.

‡ Altera cauſa originis Poëticæ. 3 *Rhet. ca.* 8. *p.* 2.

§ Is quorundam fuit (quorum benignior genius) *Extemporanea* dictio.

[z] De *Progreſſu* ac Diſtributione pro variâ poëtarum indole.

[f] Qui enim Graves, contulerunt ſe ad honeſta celebranda.

modi

modi hominum Illuſtrium Fortunas : 11. [g] Humiliores verò, Improborum *turpiumque*. 12. Ità ut primùm, *hi carmina, in aliorum* Vituperium, pangerent ; quemadmodùm alteri *illi*, Hymnos *Deorum hominumque* Encomia *Verſibus complexi ſunt*. 13. [3] Ac eorum quidem, qui Homerum *ætate* anteceſſerunt, haud poſſumus hujuſmodi nominare Poëma, *quod Vituperia in ſe contineat*. Veriſimile autem eſt, *qui tale condiderint*, extitiſſe multos. [h] Ab Homero autem exorſis, licet : velut, eſt illius Margites ; et talia *nonnulla aliorum opera*. 14. In quibus inſupèr, quòd *maledictis maximè* congrueret, Iambicum *ſuâ ſponte* acceſſit Metrum. Quamobrem etiam Iambæum, i. *Convitiatorium*, vocatur nunc ; quià in hoc Metro conviciis ſe invicèm lacerare ſoliti ſunt. 15. Atque *ità* ex Priſcis *illis*, *(quò genera carminum, materiæ ipſorum convenirent)* facti ſunt, alii quidem, Heroïcorum : alii verò, Iamborum poëtæ. 16. [4] Quemadmodùm au-

[g] Qui abjecti, flagitia agitârunt.
Undè duo genera : unum, Humile et Reprehenſivum.
Alterum, Laudativum et Grave.

[3] *Mutatio* grandiorum in *Epicos :* humiliorum in *Jambicos*. Nam Reprehenſivi generis opuſcula, quæ ante Homerum extabant, intercidêre omnia.

[h] Ab Homeri ætate ſuperſunt plurima ; ſed variatis formis, ut Homeri Margites.

[4] *Mutatio* Heroicorum et Iambicorum, in *Dramaticos :* quorum formas 1°. Adumbravit parens *Homerus* ; qui, dum veterum

tem et in gravibus ſeriiſque imitandis, maxime Poëta *appellandus fuit* Homerus: (Solus enim *veréque ſummus* fuit, non ſolùm, quià Rectè *aptéque*, ſed etiam quià Imitationes *grandiorum rerum*, Dramaticas fecit:) 1°. Sic et Comœdiæ Figuras *(quaſi per nebulam)* ſubmonſtravit primus; non Vituperia *et Maledicentiam antiquorum*, ſed Ridiculum *tantùm*, Dramaticæ *Imitationis* formâ complexus. Nam Margites, proportione *ſe* habet; ut Ilias et Odyſſea ad Tragœdias, ſic et ipſe, ad Comœdias. 17. *[2] Cùm autem patefacta apparuiſſet Tragœdia et Comœdia; qui ad utramvis Poëſin ferebantur, ſecundum proprium naturæ *cujuſque inſtinctum*, [i] alii quidem, *in humili genere poëſeos*, pro Iambicis, Comici Authores facti ſunt; [k] alii verò, pro Epicis, Tragici Magiſtri; eò quòd majores ac honoratiores Figuræ eſſent hæ, *(Tragœdia et Comœdia,)* quàm illæ, *quibus anteà dediti fuiſſent*.

rum relictâ viâ, perſonas quaſi in ſcena confabulantes faceret; Per Iliada et Odyſſeam, Tragœdiæ, formam; per Margiten, Comœdiæ, normam dedit.

2°. Poſt illùm, poëtæ quoque alii, evasêre Dramatici, pro naturæ cujuſque impulſu.

* Hæc in Supplemento Victorii, παραφανείσης δὲ τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας.

[i] Alii, ex Iambicis ad *Comœdiam* delati.

[k] Alii ex Epicis, ad *Tragœdiam*.

18. Ac

18. [3] Ac conſiderare inſupèr, an Tragœdia *(quam recentiorum perpolivit ætas)* ità quoad Formas ſuas *adhuc completa ſit*, ut ſatis ipſi poſſit eſſe, necne; tùm ſi res ipſa *ſeorsìm* per ſe, *à doctis viris* judicetur, tùm ſi ad eos, qui in Theatro ſedent, *referatur*, alterius diſputationis eſt. ¶ 19. * [l] Cùm igitur *Poeſis*, à Principio *Tenui illo* extemporaneoque orta fuiſſet; [m] poſteà *re longiùs perductâ*, et hæc *ipſa*, *Tragœdia*, et Comœdia, *adaucta eſt*; Tragœdia quidem, ab iis qui Dithyrambum, *in Bacchi aliorumque Deorum laudes*, ſolennitèr canebant: [n] Comœdia verò, ab iis, qui Phallica, *i. e. obſcæna poëmata*, *de Diis Ruſticis cantata* (quæ uſque ad hoc etiam tempus multis in civitatibus, *tametſi non probentur*, reſtant tamen legibus conſtituta:) *ab iis*, *inquam*, paulatìm aucta eſt; dùm *ſemper ulterius illud* producerent *Poëtæ*, quantum quan-

3°. Tragœdia, (perinde ac Comœdia) nunc tandem ſuis numeris abſoluta eſt: que res (ſpectetur ne ad veritatis normam, an ponderetur ex opinione ſpectantium) inferiùs diſcutienda, cap. 7. pag. 7.

[l] *Hiſtoria ſpecialis* 1. De *Tragœdia Comœdiâque* conjunctìm. Quarum *Ortus* tenuis atque anguſtus; ut ſupra par. 7.

* *Infra cap.* 7. *p.* 11.

[m] *Incrementa* verò, à poëmatis rudioribus. Illi quidem, à Dithyramborum apparatu et cantibus adjectis.

[n] Comœdiæ verò, à Phallicis, *i. e.* incomptis ruſticorum cantilenis, ἀπὸ τοῦ φαλλοῦ, à Priapo dictis.

tum

tum ipſius *Comœdiæ, tunc* fieret manifeſtum. ¶ 20. [o] Et *certè* multas mutationes cùm ſubiiſſet Tragœdia, conquievit; quià ſuam ipſius naturam *jam* conſecuta eſt. 21. Ac [l] Numerum Hiſtrionum, *qui in ſcenam ſimùl inducerentur (cùm apud Priſcos Tragicos, Unus tantùm, per ſe, vel cum Choro loqueretur;)* ex uno, ad Duos *Interloquentes*, primus perduxit Æſchylus; [p] et partes Chori Prolixiores minuit; et [q] orationem Primarum Partium, *i. e. Prologi ipſius, ad aperiendam rem* inſtituit. 22. [r] Tres autem *Hiſtriones in ſcena colloquentes*, et [s] Scenæ Ornamentum, *picturaſque adjunxit* Sophocles. 23. [t] Prætereà verò, Magnitudo *ipſius*, ex Parvis *profecta* Fabellis, et Locutione Ridiculâ (ſiquidem ex Satyrico *humilique loquendi genere* mutationem accepit) ſerò majeſtatem ſuam nacta eſt. 24. [u] Et Metrum quoque, ex Tetrametro *ſeu Octonario*,

[o] Seorsìm; *Tragœdia*, diſcrepantibus poëtar. ingeniis huc illucque diù jactata, mox eò venit ubi commodè ſtetit.

[l] Ad dignitatem ejus; ab Æſchylo Numerus hiſtrionum auctus.

[p] Chori partes, contractæ.

[q] Prologium, perſpicuitatis gratiâ excogitatum.

[r] Poſteà, à Sophocle, hiſtriones inducti tres.

[s] Et Scenographia quoque.

[t] Fabula, quæ 1°. ſæculo breviuſcula et ſatyrica fuiſſet, jam grandior excelſiorque facta.

[u] Cui quidem granditati acceſſit metrum, quàm aptum? Senarium dico ex pedibus ſex.

Iambicum *ſeu Senarius* evaſit, *ut granditati ejus magis aptum*; [t] Nam primùm quidem, Tetrametro utebantur; * propterea quòd tunc Satyrica, magiſque Saltatoria erat *hæc* Poëſis. [u] Locutione autem natâ *quæ Tragœdiam* deceret; Natura ipſa, *ſuâ vi* proprium *congruumque* adinvênit Metrum: Ex omnibus enim Metris, Sermoni *Quotidiano* accommodatum † maximè eſt, Iambicum. Cui rei id ſigno eſt, quòd plurima *nos* Iambica proferamus imprudentes, in Collocutione *mutuâ:* Hexametra verò rarò, *et tunc ſolùm, cùm Grandiore oratione uſi,* excedimus eam, quæ ſermoni *familiari* quadrat, harmoniam. 25. [4] Prætereà verò, Epiſodiorum *tandem* Multitudines, et aliæ partes ſingulæ, *â junioribus Tragicis* adornatæ eſſe perhibentur. Ac de his quidem, tot nobis jam dicta ſint: Immenſi enim operis fortaſſe fuerit, percenſere ſingula.

[t] Priſcis enim ob Satyricam λέξιν, ſaltatorius numerus 1. octonarius ſeu trochæus, in uſu fuit.

* 3. *Rhet. cap.* 1. *pag.* 17.

[u] Poſtquàm elocutio perpoliri cœpit, excogitatum eſt Iambicum metrum. Quod quidem, ob brevitatem interloquiis ſcenicis confert; ſicut Tetrametrum, ob prolixitatem, ſaltationibus.

† 3. *Rhet. cap.* 8. *pag.* 5.

[4] Epiſodia denique ſeu digreſſiones, quæ veteribus una aut altera fuiſſet, juniorum ſtudio confectæ ſunt plures.

CAP.

CAP. V.

¶ 26. Comœdia verò [1] eſt, utì dicebamus, * Imitatio Deteriorum quidem, non tamen quoad Omne Vitii genus, *ſed quoad ejuſmodi* TURPE, *quod Riſum Movet*; ſiquidem particula quædam ipſius Turpis, ſit Ridiculum. Etenim [x] Ridiculum, eſt peccatum quoddam et turpitudo, citra dolorem, nec vim habens interimendi *eum cujus animo corporive hæſit*: [y] Veluti (quod in promptu eſt) Ridicula alicujus Facies, eſt Turpe quiddam *(quod maculam in ſe magnam habet)* ac diſtortum; ſine *hominis* tamen dolore, *cruciatuve ullo*. 27. [z] Ac Tragœdiæ quidem Migrationes *proceſſuſque*, Quæ, et Quorum operâ factæ ſint, *propter Poëmatis dignitatem* haud latuêre: Comœdia verò, quia in ipſa, *propter ejus humilitatem*, à principio poſitum *diù* ſtudium non erat, *homines* latuit. 28. Etenim Cho-

Comœdia 1. *Definitur*, Imtatio Pejorum, non omnium, ſed ejuſmodi turpium, que non odium aut miſerationem Tragicam, &c. ſed riſum cient.

* 1 *Cap.* 1. *pag.* 22.

x Ridiculum, eſſe τῦ turpis ſpeciem, ex ipſius definitione liquet.

y Exempl. Ridiculi; diſtorta facies, naſus repandus, &c.

z *Origo* Comœdiæ, non perindè nota ut Tragœdiæ, 1m. enim tempus, quo naſceretur, obliteratum eſt: quia minimi illa olim pretii fuit, pleriſque etiam ob maledicentiam inviſa.

rum Comœdorum; Magiſtratus, *qui ludis præpoſitus fuit*, ſerò *Poëtis è ſumptu publico* dedit; ſed *à principio* ſponte, qui volebant, *Chorum* ingrediebantur, *parteſque ejus canendo ſuſtinebant*. 29. [z] Deinceps verò, cum Figuras quaſdam, *Comœdia* ipſa jam nacta eſſet, ii qui ipſius ferantur Poëtæ, commemorantur. 30. * Quis autem Perſonas *ſeu Larvas* aſſignaverit, aut Prologos *ſeparatos*, aut Multitudines Hiſtrionum, et quæcunque id genus, ignotum eſt. 31. [a] Fabulas autem Fingere, *ad Comœdiam conſtituendam*, Epicharmus et Phormis † incœpêre: *Cùm* igitur *illi ambo*, *Siculi fuerint*, à principio quidem, è Sicilia venit *Fabula*. 32. [b] Eorum verò qui Athenis orti ſunt, Crates primus, cùm Iambicam formam abjeciſſet, cœpit abſolutè, *abſque Singularis alicujus inſectatione*, Conficere Sermones, ſeu Fabulas. ¶ 33. [c] Ac Epopœïa quidem, Tragœdiæ, *(tanquàm ex eodem loco profecta,)* ſolo

[z] Poſtquàm figuris ornatior enituit: Authorum ejus Nomina, memoriâ retinentur.

* Opera atque inventa, non item. Nam de Larvar. Prologi &c. inventoribus meminit nemo.

[a] Fabulam, ne ſingulos, ut antè viritim proſcinderet, univerſalem feciſſe perhibentur, Inter Siculos, Epicharmus, et Phormis.

† Ἦξαν ποιεῖν, i. e. πρῶτοι ἐποίησαν.

[b] Inter Athenienſes, Crates.

[c] *Epopœia*, quoad ſe *Totam*, Tragœdiæ *par*: quòd ambæ, imitentur metro: idque perſonas honeſtas.

Metro

Metro tenus, comitata eſt, *nempè* quòd per orationem *Metricam* Imitatio ſit Studioſarum, *graviumque Perſonarnm.* 34. [d] In eo autem, [1] quòd *Epopœïa*, Metrum Simplex habeat, *abſque Harmoniâ Numeroque addito*; et [2] Annunciatio rerum ſit, *non autem Actio*, hâc, *inquam*, ratione *inter ſe* diſcrepant: 35. [3] Præterea verò, Longitudine *Operis*; cùm hæc quidem, quàm maximè *poteſt*, conetur ſub Uno Solis Ambitu conſiſtere, aut *ſaltèm* pauliſpèr variare *et excedere:* [e] Epopœïa verò, Indefinita eſt Tempore: Et, *ſi quo temporis ſpatio definiatur* in hoc *etiam ab illa* differt: [f] Quanquam primis temporibus, ſimilitèr in Tragœdiis hoc *idem* faciebant; *(ut in longum tempus excurrerent,)* atque, in Carminibus Epicis. 36. [g] Partes autem, quædam, eædem ſunt *utriſque*, quædam Tragœdiæ propriæ: Quocirca, quicunque Tragœdiæ eximiæ, *ſeu*

[d] *Diverſa* eſt: 1. Quòd hæc, puro fiat metro; Tragœdia, concentu numeroque adjunctis. 2. Illa, perſonis quid evenerit, narrando; hæc, ipſas inducendo, ut agentes.

[3] In longitudine Fabulæ: Hæc enim unius diei ſpatio res ſuas conficit.

[e] Illa, excurrit infinite: aut cancellis, ſaltèm qui latiores ſint, clauditur.

[f] Antiquorum Ergo Tragœdiæ, ob earum prolixitatem reſpuendæ.

[g] *Partes Epicæ Eſſentiales*, Quædam, cum Tragœdia communes: (Fabula, Mores, &c.) Quædam Tragœdiæ ſolius: Melodia, et Apparatus.

perfectæ

perfectæ cognitionem attigit, et malæ; *idem* etiam attigerit Poëmatis Epici. Quæcunque enim Epopœïa habet, ea Tragœdiæ insunt; quæ verò ipsi insunt, non omnia habet Epopœïa.

CAP. VI.

37. Ac de Poësi *Epicâ*, quæ Imitationem Hexametris facit, nec non de Comœdiâ, posteriùs dixero.

CAP. III.

Tragœdiæ Definitio, et Partes essentiales.

Definitio Tragœdiæ, à par. 1. *Partes (quæ naturam ejus constituunt,) sex: Apparatus, par.* 4. *Melopœïa, et Elocutio: par.* 5. *Mores, Sententia, et Fabula: par.* 6. *Harum omnium ordines, dignitatisque gradus explicantur, à par.* 9.

DE Tragœdiâ *nunc* dicamus, si *priùs* Essentialem ipsius Definitionem, ex antedictis enatam, assumpserimus. Est igitur Tragœdia, [a] Imitatio Actionis Studiosæ et

Tragœdia, quid: Ejus,

[a] *Genus*, Imitatio Rei studiosæ. *Differentiæ* q^r. 1. a re Subjectâ.

Perfectæ,

* Perfectæ, Magnitudinem *idoneam* habentis, cum [2] Sermone per Formas *quaſdam* condito; *ità ut* ſingulæ *illæ*, in partibus Poëſeως *ſingulis*, Separatìm, [3] Agendo imitentur; et non per Enarrationem *rei*, ſed per [4] Miſericordiam, Metumque *factis expreſſum*, [a] ejuſmodi *vehementes animorum* Perturbationes undiquaquè Purgans, *expianſque*. 2. SERMONEM CONDITUM dico, cui *tria ſunt condimenta:* Rhythmus, *ſeu Numerus*, Harmonia *ſeu Cantus Muſicus*, et Metrum, *ſeu Carmen*. 3. [c] Illud autem, ut SINGULÆ FORMÆ SEPARATIM, *intelligo*, quod quædam *Tragœdiæ* partes, ſolùm perficiantur per Metra †; *ubi Chorus non canit:* et rurſus aliæ, *tantùm* per Melodiam; *ubi accedit Chori Cantus: Cui interdùm adjungitur Numerus: cùm grex ille, movetur et Saltat*. ¶ 4. [d] Quoniam autem *Tragici*, Agendo Imitationem faciunt, [1] primùm quidem, Tragœdiæ pars aliqua, *quæcunque illa ſit*,

* *Cap.* 1. *pag.* 22. et 27.
[2] Ab Inſtrumentis imitandi.
[3] Ab Imitandi Modo: Activo ſcil.
[4] A proprio Tragœdiæ Munere.
[b] Finis externus Tragici: Animor. luſtratio.
[c] Voces obſcuriuſculæ in Differentiâ 2ª explanantùr.
† *Cap.* 1. *pag.* 15.
[d] Ex Præmiſſ. collig. *Partes* Tragœdiæ *Formales*, ſex. 1. *Apparatus* eorum, quæ ſpectantium oculis ſubjiciuntur: Hiſtriones, Scena, Perſonæ, Veſtimenta, &c.

ex

ex neceſſitate, *Scenicorum erit* APPARATUUM ORNATUS; ¶ 5. [2] Deindè, MELOPOEIA, *ſeu Muſica*; et [3] ELOCUTIO: quia, cùm his *tanquam inſtrumentis utantur*, imitationem obeunt. Ac Elocutionem dico, ipſam Metrorum Compoſitionem; Melopœïam verò, idipſum quod *ſenſibus* manifeſtam ſuam omnem vim habet; *Ut in numero Saltationis, vociſque concentu.* ¶ 6. [4] Et quoniam Imitatio, *ſemper* eſt Actionis cujuſdam; [c] Agitur verò quodque ab Agentibus quibuſdam; * quos neceſſe eſt Cujuſdammodi eſſe, et quoad Mores, *(bonos, malos, &c.)* et *quoad* Animi Sententiam; *ſuadentem, laudantem, &c.* (Nam propter hæc *duo*, etiam Actiones, *quæ indè naſcuntur*; dicimus eſſe Cujuſdammodi: *Quanto magis, indidèm Cujuſdammodi dicentur homines?)* [f] *Certè* à natura, duæ Actionum ſunt Cauſæ; SENTENTIA ANIMI, et MORES; [g] Ac ſecundùm hos *duos* et aſſe-

[2] *Melopœia* vocalis: Cui interdùm accidit Motus Rhythmicus.

[3] *Dictio Metrica*, quæ proprium eſt Inſtrumentum Poëtæ.

[4] *Mores.* 5. *Sententia.* 6. et *Fabula.*

[c] Cùm enim Imitatio, ſemper ſit ipſarum Actionum: * Actiones autem, et qui eas agunt, à Moribus animique Sententiis dicantur ποῖοι.

[f] Sequitur in Poëſi, Actionis Cauſas eſſe, Mores et Sententiam.

[g] Morum, Sententiæque Finem eſſe Actionem.

quuntur

quuntur ſuum finem omnes et contrà, etiam indè depelluntur. [h] Eſt autem FABULA quidem, *ipſa* Actionis Imitatio: Dico enim Fabulam hanc, *quâ de hîc agitur*, eſſe Rerum Compoſitionem, *rectèque ordinatam Structuram.* [i] Mores verò, ſecundùm quos, *(quicunque illi ſint,)* Cujuſdammodi eſſe dicimus eos, qui agunt. [k] At Sententiam *animi*, ea omnia, quorum ope, qui verba faciunt, Demonſtrant aliquid, vel etiam ſententiam univerſalem Enunciant. 7. [l] Neceſſe igitur eſt, Omnis Tragœdiæ partes, eſſe Sex, ſecundùm quas cujuſdammodi eſt, *eſſentiamque ſuam habet* Tragœdia: Atque hæ ſunt; Fabula, et Mores, et Elocutio, et Sententia, et Apparatus, et Melopœïa. [m] Ad *Inſtrumenta* enim QUIBUS Poëtæ imitantur, *pertinent* partes duæ: *Melopœïa et Dictio:* Ad modum, QUO imitantur, una; *Apparatus:* Ad *Homines, et* RES, QUAS imitantur, tres; *Fabula, Mores et Sententia:* [n] Et præter has *invenitur* alia

[h] Atqui Actionis Imitatio eſt Fabula.

[i] Mores ſunt, quibus ποῖοι dicimur.

[k] Sententia; quâ monſtratur, vel enunciatur quidpiam.

[l] Ex dict: a part. 4. naſcuntur partes ſex: Fabula, Mores, Elocutio, Sententia, Apparatus, Melodia.

[m] Ratio Senarii, à Differentiis Imitationum, (de quibus cap. 1.) undè exortæ hæ Partes: ut ſex ad minimum ſint, non pauciores.

[n] Et (quià nulla alia detur) ſex ad ſummum, non plures.

nulla. 8. ° Atque his quidem, *velut* Formis (ut ità dicam,) uſi ſunt * *Poëtæ* plerique. Etenim et Apparatum habet cujuſque *Drama*, et Mores, et Fabulam, et Dictionem, et Melos, et Sententiam, eodem pacto. 9. ᵖ Maximum verò horum eſt, *et in conficiendâ Tragœdiâ præcipuum*, RERUM CONSTITUTIO. ᵠ Tragœdia enim, Imitatio eſt, non Hominum, ſed Actionum; nimirùm et vitæ *alicujus*; et fœlicitatis, atque Infœlicitatis. Etenim fœlicitas, in actione conſiſtit; et finis *humanæ vitæ*, eſt actio quædam, non *animi* qualitas, *ſeu habitus*. ᵠ Sunt autem *homines*, ſecundùm Mores quidem, *Cujuſdammodi ſeu* Quales quidam; At ſecundùm Actiones, fœlices, vel contrà. ʳ Itaquè *poëtæ*, non ut Mores *poſteà* imitentur, Agunt, i. e. *Drama*

° Confirm. Exemplo Veterum: quorum plerique (quâ Tragici, quâ Comici) ſingulas Species dictas, ſaltèm adumbrârunt in operibus ſuis.

* Sequitur *Caſtelv.* qui ex conjectura, τῶν ποιητῶν legit. vid. Not. pag. 18.

ᵖ Collatio dict. Partium: ut aliis antecellant aliæ: *Fabula* enim præfertur reliquis, preſertìm quia ipſis Morib. idque rat. tribus;

ᵠ A loco Topic. de Tragœdiæ Fine. Ea enim rerum humanarum eſt, atque omninò Fœlicitatis ac infœlicitatis Expreſſio.

ᵠ Atqui Perſonas omnes, ex Actionibus, fœlices aut infœlices dicimus, non quoad Mores.

ʳ Ergo Tragœdiam conficienti, non id quæritur, ut mores tantùm, ſed ut Mores exprimat, propter Actiones.

Componunt:

Componunt: ſed Mores unâ operâ complectuntur, propter *(id quod potiſſimùm ſpectant,)* Actiones. [s] Quare Actiones et Fabula, *ſeu Rerum Structura,* ſunt Finis Tragœdiæ: At Finis, eſt omnium *(quoniam illuc omnia referuntur)* Maximum. 10. [z] Prætereà, ſine Actione quidem, nullo modo fieri poſſet Tragœdia; At ſine Moribus poterit. [t] Nam Recentiorum Tragœdiæ quàm plurimæ, ſine *Perſonarum* Moribus ſunt; et omninò Poëtæ plerique *cujuſcunque generis, reperiuntur* hujuſcemodi; [u] veluti etiam ex Pictoribus, Zeuxis, ad Polygnotum ſe habet: Nam Polygnotus, qui imitatur bonos, Deſcriptor Morum eſt; At Zeuxidis Pictura, Mores habet nullos. 11. Prætereà, [x] *(ex diverſis, putà, Tragœdiis)* ſi quis *deſumpſerit,* ſeriatìmque collocârit Sermones Moratos, Dictiones, Sententiaſque bellè confectas; nondùm *illud* effecerit, quod Tragœdiæ eſt Opus: verùm, quæ

[s] Quare, Tragœdiæ Finis, non Mores, ſed Fabula. Ideoque omnium illa partium, præſtantiſſima. Quod enim propinquius fini, id dignius. 3. Top. cap. 1. p. 15.

[z] Rat. Quòd ſine Moribus ſcribi poteſt Tragœdia; at non ſine Fabulâ.

[t] Id conſtat exemplo Poëtarum.

[u] Et à Simili Pictorum.

[x] Nec moribus ſolùm, ſuperior eſt Fabula, ſed et cæteris univerſis. Id patet 1. ex Opere Tragœdiæ. i. e. Terribilium ac Miſerabilium Fictione. Cui Muneri exequendo, ut partes cæteræ, parùm; ità Fabnla, plurimum prodeſt.

his *partibus* * impolitiùs uſa ſit; modò Fabulam habeat, Rerumque Compoſitionem; multò potiùs *dicenda* erit Tragœdia. 12. [2] Adhæc, maximæ res, quibus capit, † *atque allicit* animos Tragœdia, ſunt Fabulæ partes; Peripetiæ, *inquam*, et Agnitiones. ‡ 13. [3] Præterea, id ſigno eſt, quòd, etiam qui aggrediuntur Poëma conſcribere, priùs Dictione et Moribus, cætera adamuſsim abſolvere valeant; quàm Res *Fabulamque* coagmentare: veluti etiam primi Poëtæ ferè omnes, *quum nondùm perfecta eſſet Poëſis*. Prima igitur pars, et velut anima Tragœdiæ, eſt *ipſa* Fabula. 14. [a] Proximo autem loco, ſunt MORES: [1] *His* enim affimile *quiddam* eſt, etiam in re Pictoriâ. Siquis namque *tabulam*, pigmentis licet pulcherrimis, *temerè* fuſímque illeverit; non perindè *ſpectantem* oblectet, § ac ſi, albo

* *Parcè, tenuitérque.*

[2] Ex partibus Fabulæ. (Mutatione Rerum, atque Agnitione:) Quar. in permulcendis animis, Divina vis.

† *Rhet.* 1. *cap.* 11. *pag.* 35.

‡ *Infrà cap.* 5. *pag.* 5.

[3] Ex ſcripturientium poëtarum facto: qui rem promptiùs adornare valent, quàm aptè componere. Hoc ergo præſtantiam notat: ſiquidem quod majori negotio minùs acquiritur, palmam mereatur: Rhet. 1. cap. 7. pag. 18.

[a] Secundas eſſe *Morum* vices: 1. patet à ſimili: ut enim nuda Effigies, in Tabula, ad gratiſſimos colores ſe habet: Ità, Simplex Fabula, ad Mores.

§ *Cap.* 2. *par.* 6. *in fine.*

licet

licet colore, imaginem delineârit *certam: Pari modo, in Tragœdiis, abſque Conſtitutione Rerum, minus valent Mores, quàm Morum expers Fabula.* [a] Eſt etiam *omnis* Imitatio, *propriè quidem, ipſius* Actionis, et per hanc, eorum *eſt* maximè, qui Agunt; *quibus primitùs hærent Mores.* 15. [b] Tertium verò, eſt SENTENTIA: Id autem eſt, Dicere poſſe ea *omnia*, quæ *Rei, quâ de agitur*, inſunt, *apteque* conveniunt. [c] Quod quidem, circa orationes *perficere*, et Politicæ *Scientiæ* Munus eſt, et *facultatis* Rhetoricæ. Nam vetuſtiſſimi *Poëtæ*, quos introducebant, Politicè faciebant loqui, *i. e. ex Rationibus rei Propriis:* [d] Qui verò noſtri ſunt temporis, Rhetoricè; *i. e. ex Communibus.* 16. [e] Sunt autem Mores * quidem, hujuſcemodi quid, quod Præelectionem *animi*, qualis illa ſit, aperiat; *idque* in iis *rebus*, in quibus, utrùm is, qui loquitur, eligat *quidpiam*, aut fugiat, nondùm ſatis liquet; Quo fit, ut Mores non habeant, orationes

[a] Prob. ratione. Quià ab Imitatione rerum pendet Morum expreſſio.

[b] Tertio gradu ſtat *Sententia:* Cujus vis eſt, ut verbis rationes exprimere poſſis, rei inſitas atque aptas.

[c] Tàm eas, quæ *ipſius* Rei Moraliſque Philoſophiæ, ſunt Propriæ.

[d] Quàm, quæ omnibus Quæſtionibus *Communes*.

[e] Mores quid. Eos enim ſuprà, par. 14. non niſi levitèr adumbravit. * *Supr. p.* 6.

aliquæ:

aliquæ : in *quibus ſcilicet non clàm, quid eligas fugiaſve, inſinues, (quod Moratæ orationes eſt :) ſed palàm illud apertéque prodas.* [f] Sententia * verò, *eſt* in iis *rebus*, quibus homines, perſpicuè *Demonſtrant* quidpiam, aut eſſe, aut non eſſe ; vel univerſale aliquid Enunciant. 17. [g] Quartum autem, eſt *ipſarum* orationum ELOCUTIO : Elocutionem autem voco, (quemadmodùm priùs dictum eſt, †) eam, quæ per Appellationem *idoneam* fit, *Animi* Interpretationem : Quod *quidem utrobique*, et in Metricis, et in Orationibus *Solutis*, eiſdem inſtructum eſt viribus. 18. [h] Reliquas verò quinque partes MELOPOEIA, *ſeu Modulatio, facilè* ſuperat, *ut* maximum *quoddam* condimentum *in Tragœdiis*. 19. [i] Apparatus autem, eſt quiddam, quod *magnam* in ſe alliciendorum animorum vim habet, ſed *præ cæteris* maximè eſt artis *hujus* expers ; miniméque Poëtices proprius : *cùm non Poëtæ paretur ſtudio, ſed adportetur foris*. 20. [k] Siquidem Tragœdiæ *Propria* Vis omnis, etiam abſ-

[f] Sententia, διάνοια, ſeu ἔννοια, quid. * *Supr. p.* 6.

[g] Quartum dignitatis locum poſcit *Dictio*. † *Pag.* 5.

[h] Quinto gradu eſt, ars conficiendi melos, ſeu *Melodia :* quæ aliundé importata eſt, (ut et pars 6.) ſed ſuavitate vincit omnes.

[i] Sexta ſtatio relinquitur *Apparatui :* De quo quid opus eſt plura dicere ?

[k] Cùm et Tragœdia, etiam ſola lecta, faciat, quod ſuum eſt :

que

que Certamine et Hiſtrionibus, *perfecta* ſit. 21. [1] Prætereà verò, in Apparatu concinnando; illius qui Scenæ Inſtrumenta parat, plus poteſt facultas, quàm ars Poëtarum.

[1] Et Apparatus, illius ſit Artis, quæ Ornatum ſcenicum parat: veſtes, aulæa, &c.

CAP. IV. CAP. VII.

Fabula, Quæ et Qualis.

Fabula, ſeu Rerum Contextus, præcipua et maximè neceſſaria Tragœdiæ pars eſt: quæ, 1°. Qualis debeat eſſe, conſtat ex ejus conditionibus tribus; quarum 1ª, par. 2ª. Altera a par. 5ª. Tertia, a par. 10. Corollarium de Poëtæ Munere, à part. 14. 2°. Comparantur Fabulæ inter ſe, ut Scias, Quæ Deterrimæ ſint, a. par. 25. et Quæ Optimæ, à par. 27.

EXPLICATIS autem his, [a] dicamus deinceps, Qualem eſſe oporteat Rerum Conſtitutionem, *ſeu Fabulam*; quandoquidèm hoc, et primum et maximum * eſt in Tragœdiâ; *ut in eo ornando, plurimum ſit operæ ponendum.* 2. [1] Poſitum autem nobis eſt,

[a] Fabulæ *Conditiones*, tres. * *Cap. pag.* 13.

[1] *Ordo partium.* Cùm enim Tragœdia (c. 2. p. 1.) Imitatio ſit, Actionis Perfectæ, ſeu Totius.

Tragœdiam

† Tragœdiam eſſe PERFECTÆ atque TOTIUS Actionis IMITATIONEM, quæ Magnitudinem *in ſe* habeat aliquam: Eſt enim etiam Totum quidpiam, id, cui nulla Magnitudo *notatu digno*; *ut, formica, pulex, &c.* 3. [b] Totum autem eſt, cui Principium, Medium, et Finis *ſeu ultimum* ineſt. [c] Principium verò eſt, quod ipſum quidem, aliud, ex neceſſitate non ſequitur, *(quâ Principium eſt:)* poſt illud verò, alterum, naturâ comparatum eſt, eſſe aut fieri, *Neceſſariò vel in Plurimis:* [d] Finis autem, *ſeu ultimum*, contrà; quod ipſum poſt aliud, naturâ comparatum eſt eſſe, aut ex neceſſitate, *et ſemper* aut plerùmque; poſt hoc autem, aliud *eſt* nihil: [e] Medium verò, quod et ipſum poſt aliud eſt, et aliud poſt ipſum *Neceſſariò, vel ut Plurimùm.* 4. [f] Oportet igitur benè Compoſitas Fabulas, neque Undecunque ſors tulerit, incipere, neque *temerè* Ubilibet terminare; ſed Formis uti, *Principii, Medii, Finiſque jam* dic-

† *Cap.* 3.

[b] Et totum id ſit cui Principium, Medium, Finis. [Plato in Parmenid.]

[c] Ac Principium (quod Actionem hanc ſpectat) à priore nullo pendeat.

[d] Finis; contra.

[e] Medium; quod utriuſque naturam ſapit.

[f] Requiritur, ut partes iſtæ (Principium, Medium, Finis) ſeriatim diſtincte locentur, non temere turpitèrque confuſe.

tis.

tis. ¶ 5. [z] Prætereà verò, quoniam quod Pulchrum *eſt*, (et animal *ſcil.* et aliud quidvis, quod ex *partibus* quibuſdam conſtiterit) non ſolùm has *partes* Ordinatas habere oportet, [g] verum etiam ut MAGNITUDO *ipſis* adſit, [h] non Quælibet *tamen:* (Nam Pulchrum in Magnitudine et Ordine manet:) Quamobrem, [i] neque omnino Perexiguum Animal, eſſe poterit Pulchrum; (ſiquidem conſpectio *ejus*, quùm propè inſenſibili tempore fiat, confunditur: *ne partium Reſponſio mutua, diſtinctè appareat*;) [k] Neque *omninò* Permagnum: *Ipſa* enim *remotarum partium* Conſpectio *(qualis eſſe unius corporis debet,)* haud ſimùl fit; ſed Unum ac Totum, *quod* ex eâ ſpectatione *naſci debuit*, ſpectantibus elabitur *atque evaneſcit:* veluti, ſi * decem-millium ſtadiorum eſſet Animal. 6. [l] Proptereà oportet, quemadmodùm in corporibus, ità et in animalibus, ineſſe quidem Magnitudinem; Hanc autem

[z] Condit. *Longitudo juſta* totius. Cùm enim (quò pulchrior eluceat res) adjungenda ſit Ordini partium, Magnitudo totius.

[g] Et Magnitudo ea, quæ ſit congrua;

[h] Nec Indefinita: ex. gr. Animal pulchrum eſt (Plato in Phædro:) Si

[i] Neque perpuſillum. [k] Neque nimiò vaſtum.

* Innumerabilium. *Errorem ex Riccobono duxit.*

[l] Efficitur, ut Fabulam, quæ pulchritudine placeat, commendet Longitudo, et Juſta ſcil. et talis, quam facile mandes Memoriæ.

eſſe, quæ facilè conſpici queat, *ſi pulchra illa videri debeant*; Sic et in Fabulis, *quò Pulchræ ſint*, habere quidem Longitudinem: hanc autem talem eſſe, quæ Facilè retineri poſſit Memoriâ. 7. [m] Longitudinis autem Finitio, quæ ad *Poëtarum atque Actorum* Contentiones * *refertur*, atque ad *Spectantium* Senſus, nequaquam *illa*, Artis eſt: Si enim centum Tragœdias in Certaminibus *ſimul* agi oporteret, ad clepſydras, *i. e. horologiorum menſuras* utiquè agerentur; *unicuique, temporis portiunculâ datâ*; (quemadmodùm quondam nec ſemèl *factum* eſſe perhibent.) 8. [n] Verùm Finitio Rei Geſtæ, quoad ipſius Naturam, ſemper quidem, quò major *eſt*, tantiſpèr dùm *Tota* ſimùl Perſpicua ſit, eò pulchrior eſt, ſecundùm Magnitudinem. 9. [o] Ut autem ſimpliciter definiendo dicam; in quantacunque Magnitudine *Rebus* ſecundùm Veriſimile vel Neceſſarium deinceps enaſcentibus, accidit *tandem* in Proſperam fortunam ex adverſa, vel

[m] At juſtæ Longitudinis Terminus quis? Non is quem horologii pulvis, vel aqua, dimenſum dedit: (Is enim Externus eſt atque artis expers.)

* *Infrà pag.* 26.

[n] Sed qui ex ipſa Rei Geſtæ naturâ: h. e. Ut *ſpeciatìm* loquar: ex Rerum Evidentiâ, Magnitudini non incommodæ conjunctâ.

[o] Ut *Universìm:* Ex idoneâ Fabricâ, ſeu Œconomiâ Rerum: Quæ neceſſario ubiquè cohæreat, aut ſaltem veriſimili nexu.

ex

ex proſpera in adverſam mutari, idoneus *is* terminus erit Magnitudinis.

CAP. VIII.

¶ 10. [3] Fabula autem eſt UNA, non, ut quidam putant, ſi circa Unam *Perſonam* ſit: Multa enim et infinita *attributa* etiam uni rei accidunt; ex quorum aliquibus *(accidentalibus ſcil.)* non conficitur aliquod Unum; *cùm, toto ipſa genere dijuncta ſint:* Sic verò, et Actiones Unius *hominis*, multæ ſunt, ex quibus nulla Actio ſit Una. 11. [p] Quamobrem peccare omnes viſi ſunt Poëtæ *illi*, quicunque Herculeïda, *i. e. Labores Herculis*, Theſeïda, *i. e. Actiones Theſei*, et ejuſmodi Poëmata fecerunt. *Falsò* enim putant, quoniam Unus erat Hercules, convenire, ut etiam *Herculis* Fabula, Una ſit; *quantumvis Actiones ipſius eſſent Plures.* 12. [q] Homerus autem, quem-

[3] Condit. [*Totius, partiumque Unitas.*] Fabulæ enim conſtitutio eſto Una: non eo modulo, quaſi in unâ permaneat eâdemque perſona, *&c.*

Sed *(ſupple)* quià Unius Actionis eſt, cujus ſingulæ partes ad unum referantur Finem.

[p] Undè; Mirum, quàm hallucinentur veteres: (quorum Poëmata, ex dijunctiſſimis Actionibus atque Eventis.)

[q] Quàm ſolus Homerus ſapuit! qui declinato Veterum ſcopulo; ne quaſlibet perſequeretur, Unicâ Actione contentus fuit.

admodùm et in aliis excellit, *ſic* etiam, hoc, *quod reliquos omnes fefellerat*, videtur præclarè vidiſſe; ſive propter artem *aliundè acceptam*, ſeu propter *bonitatem* naturæ *atque ingenii*: [r] Odyſſeam enim quum confingeret, non cecinit Omnia, quæcunque ipſi *Ulyſſi anteactâ ætate* acciderunt; (veluti, "*Eum, dùm vena-*" *retur, ab apro accepiſſe Vulnus in Parnaſſo,* " et *Simulâſſe Inſaniam, in Collectione Exerci-*" *tus;*" Ex quibus, quià alterum factum fuit, minimè Neceſſarium aut Veriſimile fuit, alterum *ex conſequenti*, factum iri: Sed quæ circa Unam *ſolum* Actionem, qualem Odyſſeam dicimus, conſtitêrunt. [s] Similitèr verò, etiam *dùm conficeret* Iliadem, *i. e. Actionem adverſus Trojam.* 13. [t] Oportet igitur, ut in aliis *Artibus* Imitatricibus, *(Citharisticê, Auleticê, &c.)* Una Imitatio, Unius Rei eſt; *putâ prælii, Naufragii, &c.* Sic et *in hâc arte*, Fabulam (quoniam eſt Actionis Imitatio) et Unius eſſe, et [u] hujus Totius; et [x] Partes Rerum, ſic *Cohærentes* conſtitui, ut

[r] Cùm in Odyſſeâ: de Ulyſſe in patriam reduce:

[s] Tùm in Iliad: de Achillis irâ.

[t] Ex condit. 3, Præcept. Fabulam, niſi ex unâ Actione non conſici: (quod innuitur par. 10.)

[u] Ex prima condit. Præcep. Ut Tota integráque ſit Fabula: (utì monuit p. 2.)

[x] Atque ut omnes ei partes, ſuo juſtoque diſponantur Ordine, utì p. 4.

ſi qua

ſi qua tranſpoſita, vel ablata fuerit, Diverſum reddatur, et moveatur Totum: Quod enim cùm adeſt, aut non adeſt, nihil, quod perſpicuum ſit, facit, id ne pars quidem *ejus* eſt.

CAP. IX.

¶ 14. [y] Manifeſtum autem *eſt*, etiam ex iis quæ dicta ſunt, non eſſe Poëtæ MUNUS, * *ea* Quæ, *Singulatìm* FIUNT, dicere; *(quippè quorum nihil intermediis hæret:)* [z] Sed *ea memorare*, Qualia factum iri contigerint, et Quæ POSSIBILIA fuerint, ſecundùm Veriſimile, vel Neceſſarium. 15. [a] Nam Hiſtoricus et Poëta, non eo, quòd hic, Numeris Adſtricta dicat, ille Soluta, *in ſe* differunt: Licebit namque, Herodoti opus in Metra vertere; neque minùs Hiſtoria *jam* erit cum Metris, quàm *priùs fuit* ſine illis; [b] Verùm in hoc Diſcrepantia eſt, quòd Hic *(Hiſtoricus)* QUÆ FACTA ſint, dicit; Ille *(Poëta)*

[y] Corollaria tria. primum, ex ſecunda Fabulæ conditione: de *Opere Poetæ*; Ne exponat ea, quæ quotidiè fiunt, ſeu Singularia.

* *Rem nudam.*

[z] Sed *Qualia* fieri aliquandò poſſunt aut debent.

[a] Id quod evincit collatio Poëtæ cum Hiſtorico: Neque enim illis, penes carmen (ut creditur) diſſenſio eſt: (Siquidem nec Proſa, hiſtoriam creat, nec verſus poëſin.)

[b] Sed in eo; quòd hic, ea perſequatur, quæ geſta ſint: Poëta, illa tantùm, quæ geri debuerint, potuerintvè.

QUALIA

QUALIA facta eſſe contigerit. 16. [a] Quamobrem Poëſis, etiam magis Philoſophica, magiſque ſtudioſa res eſt, quàm Hiſtoria: Nam Poëſis, potiùs, Univerſalia, Hiſtoria, Singularia magis dicit. Eſt autem *in hiſce rebus* UNIVERSALE, *nihil aliud, quàm* [c] QUALI *Homini,* [d] QUALIA Omninò, *(non,* QUÆ *Cuique)* accidant, dicere vel agere ſecundùm Veriſimile, vel Neceſſarium: [e] Id quod *apprimè* ſpectat Poëſis, dùm Nomina *Perſonis* imponit: *Quippe quibus (cùm univerſales fictitiæque ſint) nomen ſuum certaque natura defuit.* [f] SINGULARE verò, eſt; *veluti,* Quid Mali Alcibiades, *ingenio illo ſuo acri, Athenienſibus* fecerit; aut Quid *ab iiſdem* paſſus ſit. 17. [g] Ac in Comœdiâ quidem, jam hoc perſpicuum *ſemper* fuit: [h] Poſtquàm enim Fabulam *ſic* conſtituerint, ut ex Veriſimilibus, *omnia videantur ducta*; ſic deindè *Perſonis jam introductis,* Nomina *indiſcriminatìm,* hæc vel illa

[a] Corollar. ex priori. Poëſis Philoſophiæ ſimilior, quàm hiſtoria. Siquidem Poëtæ Fabula, Univerſales ac Indefinitas captet.

[c] Tàm Perſonas. [d] Quàm Res.

[e] Quibus (quò planiorem Rem omnem faciat,) etiam *Commentitia* imponit *Nomina.*

[f] Hiſtoricus verò, Singulares: ubì Impoſitione illa nihil eſt opus.

[g] *Nomina* autem, Poëtar. generibus, aliis alia.

[h] Comicis recentioribus, *Nova* et ficta.

imponunt;

imponunt; 18. Non autem, ut Iambici *veteres, (qui ſingulos viritim proſcidêre)* de *Rebus Perſoniſque certis* Poema faciunt. 19. [k] In Tragœdia verò Nominibus *iis*, quæ priùs facta *atque uſitata*, adhærent. *Cujus rei* cauſa eſt; quià, [m] quod Fieri Poteſt, *idem* Aptum ad Perſuadendum eſt. [n] Ac quæ quidem Facta non ſunt, nondùm fieri poſſe credimus: *ità ut nec ad perſuadendum ſint apta:* Quæ verò Facta ſunt, manifeſtum *eſt, ea* poſſe fieri; Neque enim facta fuiſſent; ſi *ex genere* eſſent *eorum, quæ* Impoſſibilia *ſunt*; [o] *Nunc igitur ipſorum eventus, dubitationem de illis tollit omnem.* 20. [p] Nec tamen non in Tragœdiis, nonnullis quidem, unum aut duo adhibentur Nota Nomina; reliqua verò, *Excogitata et* ficta. 21. [q] In quibuſdam autem, nullum: ut in Agathonis Flore: In hâc enim et Res Geſtæ, juxtaque *Perſonarum* Nomina, Ficta ſunt *miniméque priùs nota*; nihilòque minùs, *ſpec-*

[k] Tragicis, *uſitata* omnia placuêre: Sic enim plus fidei procurare ſe credunt Fabulis.

([m] Quæ enim Poſſibilia, πιθανὰ τὰ.

[n] Quæ haud dubiè Facta, Poſſibilia.

[o] Ergo quæ Facta, πιθανὰ τὰ.) ut neque à Pernotis heröum Caſibus, neque à Nominibus deflectendum putent.

[p] Quanquam hoc, illis minimè perpetuum eſt: Cùm in aliquibus Tragœdiis ſuis Nomen unum, alterumve uſurpent vulgatum, fingant cætera.

[q] In aliquibus, comminiſcantur omnia.

tantes

tantes legenteſque oblectant omnes. 22. [r] Adeò ne id quidem uſquequaquè curandum eſt, ut Fabulis *antè* Traditis, de quibus Tragœdiæ extant, *omninò* hæreamus *: Hoc enim *anxiè* quærere, ridiculum *nimis:* Siquidem etiam *Perſonæ ac Nomina*, quæ *Antiquis* pernota fuerint, nunc paucis *è vulgo* innoteſcant; tametſi oblectent univerſos. 23. [3] Perſpicuum igitur ex his *eſt*, Poëtæ agendum eſſe illud, ut *tantò* potiùs Fabularum, quàm Metrorum, ſit Artifex; quantò magis, ex eo, Quòd imitetur, ſit Poëta: Imitatur autem *nihil aliud, quàm* Actiones ipſas. 24. [5] Quamvis ergo acciderit, *ea* quæ Facta ſunt, canere, nihilominùs Poëta eſt: Eorum enim quæ *Verè* Facta fuerint, nihil prohibet, quò minùs talia ſint *nonnulla*, qualia veriſimile eſt, vel fieri poteſt, ut *Verè* ſint Facta; quo nomine, ipſorum ille eſt Poëta. ¶ 25. [t] Inter Simplices

[r] Ex dict. à par. 17, præcept. Ne in Veterum retinendis Fabulis, ſollicitum te habeas. Datur ſiquidem venia cudenti novas.

* *Cap.* 7.

[3] Corollar. ex 2. prioribus emergit. Ne Poëta, tàm *Carminum* ſit *artifex*, quam *Fabularum:* Quippe quar. compoſitio ſola, (ſepoſito verſu) Imitatorem te facit.

[5] Sive res fictitias narres, ſeu etiam verè geſtas: modò eas ità expreſſeris, uti debent fieri.

[t] Collatio Fabular. 2: (è conditionibus 3bus ab initio capit.) 1. Quæ *Deterrinæ?* Eæ ſcil. quæ non modò Simplices, ſed et Epiſodiis perperàm nexis refertæ.

autem

autem Actiones, * et Fabulas, *(quæ Implexis ſemper Sequiores;)* Epiſodicæ, ſunt Deterrimæ. [u] *Fabulam* Epiſodicam dico, in qua Epiſodia *(i. e. ornamenta aliundè advecta,)* alia poſt alia eſſe *ſeque conſequi*, neque Veriſimile, neque Neceſſe *eſt*; *ità ut nexum habeant nullum.* 26. [x] Ac tales *Fabulæ*, conficiuntur, à Malis quidem Poëtis, ob ipſorum *Inſcitiam*; [y] ab *Eruditis et* Bonis, *interdùm* propter Hiſtrionum *ſtudia: In illorum* enim *gratiam*, dùm Certamina quædam conſcribunt, Fabulamque extendunt ſupra id quod ferat, *(Epiſodio importuniùs inſerto)* ſæpenumerò diſtorquere coguntur, quod ex ordine eſt. ¶ 27. [z] Quoniam verò Imitatio *Tragica*, non ſolùm eſt Perfectæ Actionis *Imitatio*, ſed etiam Terribilium et Miſerabilium; [z] Hæc autem præcipuè fiunt talia, cùm Præter Opinionem; † *et magis, cùm* Alia ex aliis facta fuerint, *ut*

* *De quibus cap.* 5. *pag.* 2.

[u] Epiſodica Fabula? Cui Egreſſiones, atque Additamenta ſcil. ſine debito nexu inſerta.

[x] Quales contexuntur poëtis, Tàm ineptis;

[y] Quàm Probatis: Ab iis enim ſi hiſtrio, certaminis causâ longiorem Tragœdiam poſcat; illi, Epiſodiis infarctis, illius, gloriæ inſerviunt, non Fabulæ ſuæ.

[z] Collatio: Quæ Fabulæ *Pulcherrimæ?* Cùm enim Tragœdia, ſit Actionum ear. quæ Miſericordiam Terroremque cient.

[z] Quales, illæ potiſſimùm ſunt, quæ inopinatò fiunt: multòque magis, ſi nexu ſe excipiant mutuo.

† *Rhet. cap.* 10. *pag.* 14.

ex ſuis cauſis. 28. Ità enim plus Admirationis in ſe habebunt, quàm ſi à Caſu, et Fortunâ *fierent:* * Siquidem et inter ea, quæ Fortunâ *fiunt*, hæc maxime Admirabilia videntur, quæcunque tanquàm ex Induſtriâ *conſilioque*, apparent fuiſſe facta (veluti, quòd ſtatua Mityïs, *virtutis ergô*, Argis *erecta*, *Improbum* eum, qui cauſa interitûs Mityï fuit, *lapſa* interfecit; cùm in ejus caput, *tunc* intuentis, incideret. Videntur enim talia, non Temerè *ſed Conſilio Deorum, ac Ratione* eſſe facta.) [a] Quare neceſſe *eſt*, tales Fabulas, *ex talibus Formidoloſis Miſerandiſque contextas*, Pulchriores eſſe.

* (Si enim fortuita quædam, admirationem pariant; præſertim quæ quaſi ex propoſito videbantur facta: Quantò magis illa? quorum certa ſeries, conſilium callidum?)

[a] Efficitur, Pulcherrimam naſci Fabulam: ſi res illæ, ſic opinatò evenerint, ut quæ extremæ ſunt, reſpondeant hæreantque Primis.

CAP.

CAP. V. CAP. X.

De Fabularum generibus; Simplici et Perplexâ.

Fabularum (i. e. Actionum, quæ Fabulis exprimuntur) genera duo: Una, Simplex; par. 2. *Alia, Perplexa, Quæ Peripetiam habet, vel Agnitionem; à par.* 3. *Ex his, colliguntnr Speciales Fabulæ Partes tres: Quarum duæ, ſunt Implexarum Fabularum propriæ, Agnitio et Peripetia: à par.* 4ª: 3ª, *eſt omnium communis; ſcil. Perpeſſio; à part.* 13.

FABULARUM autem, [a] aliæ Simplices *apertæque* ſunt; aliæ *contrà*, Implexæ *atque impeditæ:* Etenim Actiones, (quarum Imitationes ſunt, *ipſæ* Fabulæ,) ſtatìm *ſuâ vi, abſque Poëtæ ſtudio,* ſunt tales. ¶ 2. [b] Appello SIMPLICEM Actionem, cui quidem, (cùm Continua *, utì definitum eſt, et Una facta ſit;) Tranſitus, *ſeu Progreſſus in Bonam ſeu Malam Fortunam* fit, ſine *admirabili* Peri-

Fabular. Formæ, [a] duæ: (idque Actionum reſpectu, quar. eſt Imitatio:)

[b] Una, *Simplex*, ſeu Explicata: in qua nihil præter propoſitum accidit, ab initio ad extremum uſquè, &c.

* *Cap.* 4.

petiâ *(i. e. ſubitâ Rerum Mutatione in contrarium,)* vel *Perſonæ diù Ignoratæ* Agnitione: ¶ 3. [c] IMPLEXAM verò, ex quâ Tranſitus *Rerum in alium ſtatum,* cùm Agnitione fit, aut Peripetiâ, aut *(quod ſæpè fit)* ambabus: *ità ut longè alitèr deſinant, quàm ab initio judicâſſes.* ¶ 4. [d] Has autem, *([1] Agnitionem et Peripetiam, &c.)* factas *exortaſque* eſſe oportet, *non Fortuitò, ſed* ex ipſa Conſtitutione Fabulæ, adeò ut ex Antefactis, aut Neceſſario *vinculo,* aut ſecundùm Veriſimile, accidat, eaſdem fieri: Multum enim intereſt, *utrum* Hæc PROPTER Hæc, * *ut effecta ex cauſis*; an POST Hæc *abſque nexu aliquo,* fiant.

CAP. XI.

5[a]. [e] Eſt autem PERIPETIA, *Admirablis ac Subita* eorum, quæ aguntur, in contrarium Mutatio, *ità facta,* ut dictum eſt; †*ſcil. An-*

[c] Altera, *Perplexa,* ſeu Implicata: Cui eventus, præter opinionem obvenerint: [1] Cum admirabili Agnitione; [2] vel cum Peripetia; [3] vel cum utriſque conjunctis.

[d] Quar. trium ſingulas cognoſcere opus eſt: et undè illæ naſci debeant:

Et Quomodò, Quôque poëtæ ſtudio:

* 2. *Rhet. cap.* 26. *pag.* 15.

[e] Primùm ergo: *Peripetia,* quid? Ingens rerum converſio: quæ vulgò *Cataſtrophe.*

† *Par. præced.*

tecedentium

tecedentium Rerum Vi; Atque hoc quidem, utì dicimus, * ſecundùm Veriſimile, aut Neceſſarium: 6. [f] velut, [1] in Oedipode; "*cùm* "*veniſſet Nuncius, tanquàm lætitiam allaturus* "*Oedipodi, regem illum à Corinthiis deſigna-*"*tum; eumque matris inceſtandæ metu (quod* "*ob Oraculo accepiſſet) liberaturus*;" ſimulatque aperiret, Quiſnam eſſet, *et Quo pacto educatus*; contrarium *ejus, quod propoſuerat*, effecit. 7. [2] Et in Lynceo; cùm *Lynceus Hypermneſtræ maritus*, duceretur ut moriturus; Danaus *ſocer*, proſequeretur, ut interfecturus; ex Fabulæ Rebus Geſtis, huic quidem accidit, *repentina* mors; illi, *inopinata* ſalus. 8. [g] AGNITIO autem eſt, ut etiam nomen ſignificat, ex Ignorantiâ, in Cognitionem Mutatio, aut [h] ad Amicitiam *contrahendam* tendens, aut ad Simultatem inter eos, [i] qui *à Poëtâ, ab initio*, ad Proſperam *demùm* Fortu-

* *Ibid.*

[f] Species ejus. [1] *Simplex*; Cùm una eademque perſona, ex fœlici fit infœlix; ut in Sophoclis Œdipode Tyranno: vel contrà;

[2] *Gemina* eſt: Cùm mirificè mutetur ſtatus hominum duorum; velutì in Lynceo Theodectis: Lynceus, uxoris operâ, incolumis: Danaus, à Lynceo interfectus: vide Pindar. Ode 10. Nemœ.

Deìn. [g] *Agnitio*, quid. Ejus genus.

[h] Differentiæ, duæ: una, ex proximo fine;

[i] Altera, ex remotiore.

nam,

nam, vel Adverſam determinati ſunt. 9. [k] Pulcherrima verò Agnitio *eſt*, cùm Peripetiæ, Simùl, *non Poſt aliquod Spatium* fiunt; *nempè eo* modò, quo *illa* in Oedipode, *Qui ſimulatque agnoſceret Laïum patrem, unâ ſe intellexit, eſſe miſerrimum.* 10. [l] Ac ſunt quidem etiam aliæ, *præter jam explicatam*, Agnitiones: Etenim et Res Inanimatas, atque alia quælibet, utì dictum eſt †, Agnitio conſequi ſolet, * Et ſi quæ Fecit quis, aut Non Fecit; *ea quoque* licet Agnoſcere: [n] Sed, quæ maximè *pertineant* ad Fabulam atque Actionem, *eſt ea Perſonarum Agnitio*, quæ dicta eſt. ‡ [r] Talis namque Agnitio ac Peripetia, et Miſericordiam excitabit et Metum: Qualium Actionum *(quæ Metu ſcil. et Miſeratione dignæ)* Tragœdia *eſſe* Imitatio, ſuppoſita fuit. [h 2] Præterea verò, ejuſmodi *Perſonis, quæ Agnitioni*

[k] Deniquè, *Agnitio Peripetiæ conjuncta*, reliquar. omnium multò ſuaviſſima.

[l] Atque Agnitionem hanc, [r] Fabulis nimioperè convenire, κατὰ διάκρισιν intellige: Nam,

[m] Reperiuntur, etiam aliæ ſpecies, ſequioris notæ: velut, Lapidum, veſtium, monilium, &c.

† *Par.* 8.

* *Item factorum rerumque in memoriam redactarum.*

[n] Verùm, hanc 3[m], (quam p. 8. dixi.) imprimis quadrare Fabulis, monſtratur,

[r] A fine Tragœdiæ: Miſeratione ſpectatorum et Metu.

‡ *Par.* 8.

[2] A Perſonis; quarum contigit fieri Agnitio. [h] *Cap.* 3.

huic

huic idoneæ ſunt, id accidit, ut Adversâ Fortunâ utantur, et Proſpera; *cùm id in aliis uſu non veniat.* 11. [o] Quandoquidèm igitur Agnitio, *(ut nomen indicat)* quorundam eſt Agnitio; Agnitionum aliæ quidem, erunt Alterutrîus *Perſonæ* ad Alterum ſolùm *agnoſcendum*; cùm, Alter ille, Quis ſit; anteà perſpicuum *notumque* fuerit: 12. [p] Aliquandò verò Ambos oportet, *ſe Invicèm* Agnoſcere: velut Iphigenia, *quæ Dianæ Sacerdos jam erat,* ab Oreſte *fratre* agnita eſt ex Miſſione Epiſtolæ, *quam dabat illi ferendam in Græciam:* Illi autem, versûs Iphigeniam, aliâ opus fuit Agnitione; *Argumentis ſcil. à Poëta Fictis.*

CAP. XII.

¶ 13. [q] Duæ igitur Fabulæ partes, circa hæc, *quæ geruntur,* ſunt Peripetiæ, et Agnitio: [r] Tertia verò, *eſt* PERPESSIO: * Atque ex his quidem, Peripetia et Agnitio, expoſitæ ſunt: 14. [s] PERPESSIO verò, eſt ac-

[o] 2. Agnitionem eandem doceo, duobus tractari modis: Nunc enim Simplicem eſſe, cum alterâ perſonâ agnitâ:

[p] Nunc, quaſi 2^cem, cum utriuſque cognitione mutuâ.

[q] Partes (quæ in Fabulis,) obſervantur tres. Duæ in Perplexis tantùm: quas hùc uſque expedivimus.

[r] Tertia, tàm Simplicib. quàm implexis conjuncta; *Perpeſſio:*

* 2. *Rhet. cap.* 10. *à par,* 22.

[s] Perpeſſio, quid.

tio

tio quædam, vim habens Interimendi, aut graves Dolores afferendi: velutì, * quæ in Aperto, *et Manifeſtè fiunt*; et Mortes *ſcil. allatæ quibuſdam*, et Cruciatus *acerrimi*, et Vulnera *impoſita*, et quæcunque id genus.

* *Apertæ coram omnibus, indictæque mortes.*

CAP. VI.

De Partibus Tragœdiæ Integralibus, ſeu Quantis.

Tragœdiæ partes, quoad ejus Quantitatem ſpectatæ, duplices, aliæ ſunt omnium Tragœdiarum Communes: Aliæ, quarundam duntaxat Propriæ: De Communibus, a par. 4. *De Propriis, p.* 9.

PARTES [a] autem Tragœdiæ, quibus tanquàm Formis *Eſſentialibus*, utendum eſt, priùs diximus: At ſecundum Quantitatem, et in quas *ipſa* dividitur, *Loco* Seperatas, hæ ſunt: [b] Prologus, Epiſodium, Exodus, Choricum, *i. e. Locutio, vel Cantus Chori uni-*

[a] Formas (quæ Corpus Tragœdiæ permeant,) propoſui cap. 3. Jam *Partes Quantæ*, (quibus magnitudo ipſius extenditur;)

[b] Aliæ, *Communes* omni ſunt Tragœdiæ, niſi mancæ.

verſi.

verſi. 2. Et hujus *Chorici*, una quidem pars *Mobilis, dicitur* Parodus ; altera verò, *Stabilis*, Staſimon. Atque hæ quidem, communes *ſunt Tragœdiarum* omnium: 3. [c] Propriæ verò *quarundam, ſunt Hiſtrionum* è Scenâ *lugentium*, et *Chori juxta ſcenam ſedentis*, Commi.

Quarum quidem partium luculentiſſima ſuppetunt exempla, ex Oedipode Tyranno Sophoclis : Quam cæteris Tragœdiis unam præpoſuiſſe videtur Ariſtoteles.

¶ [d] 4. Ac [1] PROLOGUS, eſt pars integra Tragœdiæ, *collocata* ante Parodum, *i. e. primum ingreſſum Chori.*

In Prologo, Creon (ad aperiendam fabulam) ſciſcitatur de cæde Laïi : Quæ, quià peſtilentiæ cauſa Thebis eſſet, ex oraculi monitu, expianda fuit.

Κρε. Ἦν ἡμῖν, ὦ ναῦ, Λάϊος πρὸθ' ἡγεμών.

Finito autem Prologo, ſuccedit Parodus ; de quo infrà. p. 7.

5. [2] EPISODIUM, *eſt* pars integra Tragœdiæ, *interjecta* inter plenos Choricos cantus ; *qui ſcil. ab univerſo fiebant Choro.*

[c] Aliæ, Quarundam (Patheticar. ſcil.) *Propriæ :* ut Commus, i. e. Lamentatio hiſtrionum, et Collugentis Chori.

[d] Ex Communibus partib.

[1] Anteſignanus eſt *Prologus* ; quo aperitur Argumentum Fabulæ ; Ejus locum, apud Latinos, occupat *Actus primus.*

[2] *Epiſodium*, producendæ Fabulæ gratiâ aliundè advehitur. Ejus vicem, Latinis, obeunt *Actus* 2. 3. & 4.

Incipit hæc pars, ab eo Parodi loco, ubi Tireſiam vatem, (cujus Perſona, adſcititia eſt) alloquitur Oedipus,

Οιδ. Ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία. — *ver.* 303.

Et protenditur uſque ad illud cantantis chori,

Χορ. Ὦ γενεαὶ βροτῶν. —— *ver.* 1190.

Ut omne illud, quicquid duobus iſtis, quaſi extremis, interjacet, exceptis cantibus Chori, pro Epiſodio habeatur.

6. [3] EXODUS *eſt* pars integra Tragœdiæ, poſt quam non eſt Chori cantus;

Incipit autem, ubi Nuntius, ſic:

Ἄγγ. Ὦ γῆς μέγιστα τῆς δ' ἀεὶ τιμώμενοι. *ver.* 1227.

Deſinitque unâ cum Tragœdia.

7. [4] Chorici autem, PARODUS quidem, eſt prima dictio Chori totius.

Initium Parodi eſt ubi Chorus, qui conſtat ex ſenioribus, affatur Oedipodem:

Χορ. Ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες. — *ver.* 280.

Mox cantum celebrat trochaïcum, ex Anapæſto et Trochæo, qui Saltationum erant Numeri;

Χορ. Τίς οὐτιν' ἀ θεσπέπεια; — *ver.* 467.

[3] *Exodus*, Exitus: quandò exit Chorus in propinquum Scenæ locum.

[4] Chori partes duæ: [1] *Parodus*, ingreſſus: Ubi Cuncti deſcendentes in ſcenam, fabulari occipiunt; idque ſemper abſque cantu.

8ª. STASIMON

8ª. [z] STASIMON verò, *eſt* Cantus, *totius* Chori, *(quem eodem loco ſtantes canebant)* ſine Anapæſto Trochæo.

Cui parti initium facit ille cantus:

Χορ. Ὦ γενεαὶ βροτῶν. —— *ver.* 1190.

¶ 9. [c] At COMMUS, *eſt* communis lamentatio Chori *juxtà aſſidentis*, et *Voces Hiſtrionum, quæ prodeunt* è ſcena.

Sic plangit Chorus extra ſcenam, in Exodo:

Χορ. Ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις *ver.* 1300.

Cui Oedipus, miſerabili ejulatu reſpondet in ſcena.

Οιδ. Αἰ αἰ αἰ. —— *ver.* 1311.

Ac Partes Tragœdiæ *(inquam)* quibus, *ut Formis*, utendum eſt, priùs ſunt expoſitæ *; Quæ verò penes Quantitatem *ſumuntur*, et in quas ipſa dividitur, Separatas, hæ ſunt.

[z] *Staſimon:* quo grex ille, infortunium, quod evenerit, narrat: ideóque abſiſtit à motu: præſertim cum exitus ſubſequatur triſtis.

[c] Inter Proprias partes, eſt *Commus.* i. e. hiſtrionum ejulatus: idque ſemper in Exodo. Παρὰ τὸ κόπτειν: Quòd in eo frontem femurque percellerent.

* *Cap.* 3.

CAP. VII. CAP. XIII.

De Scopis in Fabula texenda obſervandis: Déque Opere Tragœdiæ.

Poëta, quò Tragœdiam pulcherrimam det, meditanti, curandum id, ut quaſdam, quaſi METAS, *quibus progrediendum, obſervet. Ità enim præclarum Tragœdiæ* OPUS, *Quod quæritur, ad umbilicum rectè perducet. Metæ, quas attingas declineſve, ſpectantur in eo, ſi Perſonas eliges, caſuſque peridoneos Fabulæ.* OPUS *Tragœdiæ, eſt, ut Caſus illos, (quanto poteſt, ſtudio) Terribiles efficias, ac Miſerandos. Primùm ergo de Perſonarum Caſibus ac Fortunis; a par.* 2[a]. *undè Præceptum, de Optima Structurâ Fabulæ: à part.* 7. *et Theorema, de Argumento Optatiſſimæ Tragœdiæ, à part.* 11. *Deindè, Terribile et Miſerabile, docet,* 1°, *Non ex Apparatu Scenico, ſed ex ipsâ Fabulæ Structurâ perfici: à part.* 15. 2°, *In Rebus Fabulæ Geſtis, artificiosè inſeri, atque intexi oportere; à par.* 19.

QUÆ verò oportet, *ut Scopos* ſpectare; et Quæ oportet, *ut Scopulos*, cavere, dùm conſtituimus Fabulas; et [a] Undè perficietur

Propoſitio, una, de *Metis*, in Fabulæ textu, perſequendis, declinandiſve. Vid. par. 2. [a] Altera, de *Opere* Tragœdiæ. vid. par. 15.

Tragœdiæ

Tragœdiæ Opus, *(in re Miſerabili et Terribili Fingendâ poſitum)* Sequitur, ut dicamus, poſt illa, quæ *adhuc* dicta ſunt. ¶ 2. [b] Quoniam igitur [1] Conſtitutionem Pulcherrimæ Tragœdiæ oportet eſſe, non Simplicem, ſed Implexam; [2] eamque, Terribilium et Miſerabilium Imitationem: (Hoc enim, proprium hujuſmodi eſt Imitationis, *minimeque cum cæteris Poëſeωn generibus commune:*) [c] Primùm quidem, perſpicuum *eſt*, *in ſcena*, Neque *egregiè* PROBOS viros, *et pietate inſigni præſtantes*, Mutatos, *lapſoſque* apparere oportere, ex Fortuna *valdè* Proſperâ, in *Res Maximè* Adverſas: [d] Id enim non *tàm* Terribile *eſt* aut Miſerabile, *(quod Tragœdia ſpectat)* quàm Conſceleratum *ac Impium*. 3. [e] Neque IMPROBOS, ex *gravi* Infortunio, in Proſperam Fortunam *provectos:* (Id enim maximè omnium à Tragœdiæ ſtudio alienum *eſt*; quià

[b] Quod ad *Metas:* Cùm laudatiſſima ſit Fabula, 1. Quæ Fortunæ tenorem variat, non eundem retinet (ut cap. 4. p. 25.) 2. Quæ Formidoloſas res docet ac Miſerabiles: (ex cap. 4. par. 27.)

[c] De *Metis* (*i. e. Caſibus* Perſonarum exhibendis, reſpuendiſve) res conſtat. Neque enim Perſona *Valdè Proba* et innocens placet, quæ conflictetur Maximis Malis:

[d] Hinc enim non Miſeratio, (quæ Tragœdiæ ſcopus:) Sed horror diraque execratio fortunæ; quæ viri integri, præter quàm decebat, incolumitati defuit.

[e] Neque *Valdè Prava*, quæ tranſmigret è Maximè Malis, in Maximè Bonas:

nihil

nihil habet eorum, quæ *Optimæ Conſtitutioni ineſſe* oportet: Neque enim quod Humanitatis Senſu Tangat, *ibi* ineſt, *cùm improbi præter modum ornentur*; Neque Miſerabile aut Terribile:) 4. [f] Neque rursùs valdè Pravum, ex Proſperâ Fortunâ in Adverſam incidere: Nam quod Humanitatis Senſu Tangat, *id quidem* forsàn tali Conſtitutioni inerit; ſed neque Miſeratio *ineſt*, nec Metus; Illa enim eſt erga eum, qui Indignè * *et contra fas*, Adversâ Fortunâ utatur; Hic verò, circa *Perſonam, ipſis ſpectatoribus conditione* Similem †. Erga eum, *inquam*, qui Indignè *Affligitur*, Miſeratio; circa Similem verò, Metus. Quare *quià Pravi homines, omni ſupplicio digni vivunt, probiſque prorsùs abſimiles:* Nec Miſerabile, nec Terribile erit id, quod *iiſdem* accidit. 5. [g] Reliquis igitur, *quis maximè idoneus habendus, eſt* inter hos INTERJECTUS. Eſt autem talis, [1] qui neque Virtute *inſigni* eminet, et juſtitiâ; *ſiquidèm facinus admiſit ultione dignum:* [2] Neque propter *animi* Vitium, et pravitatem, mutatur, *caditque* in Adverſam For-

[f] Aut è nimio Secundis, in ſummè Adverſas.

* 2. *Rhet. cap.* 10. *par.* 1. † 2. *Rhet. cap.* 12. *par.* 2.

[g] Sed ea Perſona introducenda, quæ inter dictas *Medioxuma*; viz.

[1] Ut quæ inter Pravos integroſque, *Aliqualiter Bona.*

[2] Neque ex animi pravitate, ſed *præ inſcitiâ*, infœlicitér agat.

tunam

tunam : Sed propter Erratum aliquod *humanum, et proindè Pravus prorſus dici nequit.* 6. [3] *Neque eſt Unus è Populo, ſed* ex eorum numero, qui *apud vulgus*, in Magnâ Exiſtimatione, et fortunati habentur: *quò major appareat Mutatio:* veluti, Oedipus, et Thyeſtes, et qui ex talibus familiis, *potentiâ opibuſque fuêre* illuſtres viri. ¶ 7. [h] Neceſſe ergo eſt, egregiè *ſe* habentem Fabulam, [1] eſſe magis *Exitu* Simplicem, *quæ ſcil. Unum unius Perſonæ Caſum exprimat*, quàm (ſicut quidam aiunt,) Duplicem, *quæ Duarum Duos.* 8. [2] Nec Mutari in Proſperam Fortunam ex Adverſa, ſed contrà, ex Proſpera in Adverſam: 9. [3] Non propter Improbitatem, ſed propter ERROREM Magnum: *Eumque*, aut talis *Perſonæ Illuſtris*, qualem dixi; *id eſt, inter Bonos Pravoſque Mediæ*; aut, *ſi recedat à medio*, Melioris *viri* potiùs, quàm Pejoris.

[3] Neque ſit homo plebeius. (Quales calamitati obnoxii:) Sed *Vir illuſtris*, vulgique Opinione Fœlix: cujus ex infortunio Mutatio major, miſeratio indulgentior.

[h] Ex dictis primo *Universìm*, liquet Laudatiſſimæ Structura Fabulæ:

[1] Cui Exitus unus, Unius hominis ſit, non Duorum duo:

[2] Et Caſus, infœlix.

[3] Et Cauſa Facinoris, non Malitia, ſed Imprudentia:

[4] Et Perſona ipſa Opulenti, vel Principis viri: qui Meliori propior ſit, quàm Sequiori.

10. Signo

10. [i] Signo autem *eſt*, etiam id, quod *Poëtis* uſu venit: Nam ab initio quidem illi, Quaſcunque Fabulas nacti eſſent, in numerum *Tragœdiarum* referebant; Nunc verò, *(uſu rectiùs docente)* circa Paucas Domos Pulcherrimæ componuntur Tragœdiæ: [k] velut, circa Alcmæonem, * *Tragœdia Theodectis*; et Oedipodem, *Sophoclis*; et Oreſtem, *Euripidis*; et Meleagrum, *Antiphontis*; et Thyeſtem, *Carcini*; et Telephum, *Agathonis*; et quibuſcunque aliis accidit, aut Gravia *et Atrocia, ab aliis* Pati, aut *in ſeipſos, crudelitèr, vel in alios, ex Perturbatione vehementi, aut per Inſcitiam* Facere. ¶ 11. [l] Atque ex hac quidem Conſtitutione, quoad Artis Normam, Pulcherrima † *et perfectiſſima* eſt Tragœdia: [m] Quamobrem etiam qui inſimulant Euripidem, *eàdem ratione* peccant *ipſi:* Quòd hoc in pleriſque faciat Tragœdiis *ſuis*; *(caſum, unius ſcil. per-*

[i] Hinc eſt, quòd Poëtæ, quibus olìm quilibet arrisêre Caſus; Nunc, errore agnito, pauculis ſe addicant familiis, quæ probitate Mediocres, Principes dignitate.

[k] Quarum Nomina extant aliquot; Fabulæ ipſæ, vetuſtate intercidêre.

* 2. *Rhet. cap.* 24. *p.* 11.

[l] *Speciatim* autem, conſtat: Celeberrimam quidem Tragœdiam, de *Unius* perſonæ *Calamitate* confici;

† *Cap.* 2. *p.* 18.

[m] Undè, quod Euripidi vitio dant: (Fabulis ejus, non niſi Unicam Perſonam, eamque Miſellam ineſſe:)

ſonæ,

ſonæ, ſeu familiæ, non Duarum) Quodque multæ ipſius *Tragœdiæ*, in Adverſas res deſinant, *non in Lætas:* [n] Illud enim, Rectum *atque ex arte* eſt, utì diximus. [o] *Cui rei* id ſigno vel maximè eſt, quòd in Scenis et Certaminibus, tales Tragœdiæ, *(in quibus Tranſitus illiuſmodi fit) vel* maximè apparent Tragicæ; * modò *aliàs* optatum exitum nactæ fuerint. [p] Et *ſanè* Euripides, tametſi alioquì, *Partes Fabulæ, Reſque ipſas Geſtas,* parùm rectè, *aptâque* Oeconomiâ diſponat †, *hâc* tamen *in parte, (quùm Unius Perſonæ, ſeu familiæ Rebus, finem Lugubrem imponat)* inter Poëtas *reliquos,* maximè apparet Tragicus. 12. [q] Secunda verò *Conſtitutio,* quæ à quibuſdam Prima dicitur, eſt quæ et Duplicem habet Conſtitutionem, *i. e. Diverſorum hominum Actiones Duas;* (ſicut *Homeri* Odyſsëa) [r] et deſinit ex *Fortunarum* Contrarietate; *quâ Perſonæ* Meliores *ſint Proſperitate;* et Pejores,

[n] Id quidem artificioſum, vel maximè.

[o] Cui ſuffragatur acerrimum populi judicium, in Contentionibus Scenicis.

* *Recte modo in ſcena ab hiſtrionibus agantur.*

[p] Et, quamvis Euripides, Fabularum ferè Œconomiâ labitur, hoc uno tamen bono, cæteris fecit, ut ſuperior eſſet.

† *Infr. cap.* 10.

[q] Proxima cenſenda Tragœdiæ *σύστασις*: quæ ex *Duorum* hominum *factis.*

[r] Eventiſque contrariis:

Infortunio affectæ. 13. [s] Videtur autem *inſcitioribus Tragicis* eſſe Prima, propter Theatrorum *ſeu Spectantium* imbecillitatem; *quos hujuſmodi Conſtitutio capit maximè:* Nam Poëtæ *deteriores,* Spectatoribus ſe accommodant, ad vota *delectationemque eorum* Poëmata conſcribentes: 14. [t] Hæc autem, *quæ capitur è Fabulæ parte Felici,* non ea eſt, quæ à Tragœdia *expectatur,* Voluptas, [u] ſed potiùs Comœdiæ propria: Ibì enim *(in Comœdia)* ſi qui Inimiciſſimi fuerint in Fabula; velut *ipſe* Oreſtes, atque Ægiſthus: Amici tandem facti, è Scena exeunt, neque ab alio quiſquam confoſſus occumbit.

[s] Eam, inſcitiores Poëtæ, priori præferunt: iique Spectantium deſideriis ducti: Quibus ut morem gererent, fœlicem ſemper ex alterâ Fabulæ parte, quærunt Exitum.

[t] Et quidem, voluptas, hînc aliqua, fateor: Non tamen ea, quæ Tragicæ Luſtrationi adhæret:

[u] Sed Quam Comicorum adferunt joci, nuptiæ, commeſſationes, &c. Quibus Cantor; "Vos, Plaudite, dicat."

CAP.

CAP. XIV.

Tabula ſequentium.

Opus Tragœdiæ, alitèr poſuére alii:	*Pleriſq; eſt, τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν imitatione expreſſum: idque 2b. modis.*	1 *Per Apparatum Luctuoſum hiſtrionis et ſcenæ; &c.*	*Par.* 15.
		2 *Per Conſtitutionem Rerum, ſeu Fabulam.*	
	Ineptioribus Poëtis, eſt τὸ τερατῶδες; idque Apparatu Monſtroſo oſtenſum.		*Par.* 18.

¶ 15. [x] Ac TERRIBILE quidem et MISERABILE, [1] ex Aſpectu *ſeu Apparatu* fieri licet; *cùm neces, vulnera, tormenta, promantur in Scenam, &c.* Licet verò, etiam [2] ex ipſa Rerum Conſtitutione, *citra Adſpectum, et ſolummodò pronunciata:* 16. [y] Id quod prius eſt,

[x] *Opus* Tragœdiæ, 1. *Univerſim*; Poëtarum Pleriſque, ex eo, quod miſerandum terrificumque, expreſſo, conſtat: idque 2bus modis.

[1] Per Apparatum ſcenæ, veſtes, picturas luctuoſas, &c.

[2] Ex Conſtitutione ingeniosâ Fabulæ.

[y] Quorum poſterior, antecellit priori;

et Poëtæ melioris * : Oportet enim, (etiam ſublato Spectaculo) Fabulam ſic Conſtitutam eſſe, ut qui tantùm audit res, quæ aguntur, et horreat et Miſereatur, ex iis Caſibus, qui *illîc* accidunt : In quas utiquè Perturbationes *pænè neceſſario* cadet, quicunque Oedipodis *Tyranni* Fabulam audiat. 17. [z] Hoc autem *Terrificum et Miſerabile*, per Aſpectûs *ſeu Apparatûs interventum velle* efficere ; et [a] artificii magis expers *eſt* †, et [b] Choragi ſumptus *magnos, ac præparationes* requirit ‡. 18. [c] Qui verò, per Apparatum, non Terribile *nobis*, ſed Monſtroſum tantùm *ſpectaculo* exhibent ; *velut, Hydras, Polyphemos, &c.* nihil commune habent cum Tragœdia ; *tametſi hæc, ſuo more Delectent.* [d] Neque enim omnem à Tragœdia oportet Voluptatem quæri, ſed propriam *et ſuam.* ¶ 19. [e] Quoniam verò [f] Poë-

* *Cap.* 3. *& infra c.* 18.

[z] Prior autem, improbandus ;

[a] Cùm propter ipſius vitium.

[b] Tùm ob incommodam pecuniarum effuſionem.

† *Cap.* 3. *& cap.* 12.

‡ *Cap.* 3.

[c] Alii ſcriptores perridiculè : Tragicum Opus, ex eo quod miraculoſum eſt ciunt, idque Apparatu monſtroſo oſtenſum.

[d] Quid inquis : Nulla ex prodigiis voluptas ? Fateor hercle : Sed quæ admirationis Epicæ ſit propria, non perturbationis Tragicæ.

[e] Jam *Speciatim*, demonſtrat διότι.

[f] Cur τὸ ἐλεεινὸν καὶ φοβερὸν (quod Tragœdiæ Opus eſſe dicimus) Rebus ipſis inſerenda ſint.

ta,

ta, eam quæ ex Miſeratione Metuque oritur, conficere Imitando Voluptatem debet; manifeſtum eſt, hoc *imitandi Opus, Fabulæ ſeu* Rebus Geſtis imprimendum eſſe; *quò Terribiles ipſæ videantur, et Miſerabiles.* 20. [z] Ex iis igitur, quæ accidunt, Qualia *tolerantibus* Gravia *, *quæ hominibus Timorem:* et Qualia Lugenda, *quæ Miſerationem movent*; jam ſumere *aggrediamur.* Neceſſe autem eſt, hujuſmodi facta, aut [f] Amicorum eſſe *hominum* inter ſeſe, aut Inimicorum, aut Neutrorum, i. e. *inter hos Mediorum.* [g] Si igitur Inimicus, Inimicum occiderit, *vel alio gravi malo affecerit,* nihil Miſerabile (neque dùm hoc facit, neque dùm mox facturus eſt) oſtendit: præterquàm in ipſa Perpeſſione; *quæ poſtquàm peracta ſit, atrox eſſe deſinit:* [h] Neque ſi *ſe* Neutro modo habentes, *occiderent, &c.* 21. [i] Quandò au-

[z] Quo pacto Res ipſæ ad Luctum Terroremque formentur; idque hoc Præmiſſo: πὰ δεινὰ καὶ οἰκτρά, i. e. Res Actioneſque (que Fabulis inſunt) Acerbas et Luctuoſas.

* *Rhet. cap.* 10. *p.* 19.

[f] Ejuſmodi Perſonarum eſſe, quæ 1 Charæ ſibi invicem: 2. Vel Odiis accenſæ: 3. Vel quæ Medio modo.

[g] Atqui, ſi Neque Inimicorum dici queant: (Eos enim ſi confeceris, Egregium cenſetur facinus, nedum miſerandum, ſeu Tragicum.)

[h] Nec eorum, qui Interjecti:

[i] Efficitur, ut Atrocia illa in Fabulis, Amicorum eſſe debeant, i. e. ſummâ Charitate ac præſertim Sanguine junctorum.

tem

tem in Amicitiis, *et conſanguinitatibus* inſerantur *hujuſmodi* Perpeſſiones, *et injuriæ atroces*; velut ſi Frater, Fratrem; *ut Eteocles Polynicen*; aut Filius, Patrem; *ut Oedipus Laïum:* aut Mater, Filium; *ut Merope Creſphontem:* aut Filius Matrem; *ut Oreſtes Clytemneſtram*; *per ignorantiam* occiderit, vel *paulò poſt* occiſurus fuerit, vel tale quid aliud fecerit, *quod pietatem violet*; hæc *ſedulo, è Veteri Memoriâ* quærere, *et capeſſere* oportebit. 22. [l] Ac Receptas quidem Fabulas Diſſolvere *, *i. e. præcipuum earum Eventum (quo perpeſſiones tales continentur.) Mutare*, non licet: (Dico autem, veluti, " Clytemneſtram Occiſam ab Oreſte, et Eriphilen ab Alcmæone;") [m] Sed ipſum *Poëtam*, vel Novas, his Similes, *de ſuo* Invenire; vel [n] Traditis illis Pulchrè uti, *atque emendare* oportet. 23. [o] Quid autem vocemus PULCHRE, apertiùs exponamus. [l] Licet enim ſic Actionem fieri, utì

[l] Ex præmiſſ. Præcipitur: Quò ipſum [τὸ ἐλεεῖν καὶ φοβερόν] effingas, ut cupis: Ne Fabulas, quæ à majoribus Relictæ, extant, temerè diſſipes:

* *Cap.* 4.

[m] Sed vel ipſe, per te excogites Novas:

[n] Vel Veteres illas, (ni plurimâ emendatione opus ſit,) quantum poteſt, rectè ordineque pertractes.

[o] Hic autem *Gradus*, 4. ſunt: quibus poſſint ea Melius vel Deterius adminiſtrari:

[l] Cùm, quod *quiſpiam* inceptat, *Facinus*, ejus ſatagit *Sciens*.

antiqui,

antiqui, *(quibus impolita res;)* faciebant: *ut ſcelus ſcil. Patrent homines* Scientes, et cognoſcentes, *quid agant:* Quemadmodum etiam Euripides, occidentem liberos Medeam * facit, *quam tamen nihil tale molientem induxiſſet Carcinus:* 24. [2] Licet verò, etiam ut Agant quidem, verùm Ignorantes, rem Agant atrocem: poſtea verò *eorum, in quos patratum eſt ſcelus,* Amicitiam *et propinquitatem* Agnoſcant; ut *fecit* Sophoclis Oedipus, *qui patrem Laïum interémit.* [p] Atque hoc quidem, Extra *ipſum* Drama; *Siquidem in eo, non Patratur facinus, ſed ut ante illum diem, geſtum Commemoratur:* [q] In ipſa verò Tragœdia, *dùm Actio repræſentatur, atrocem rem agunt:* veluti, Alcmæon *Poëtæ* Aſtydamantis: [r] vel Telegonus, in Ulyſſe Vulnerato. 25. [3] Quinetiam præter hæc, tertium *datur:* cùm quis ſævum aliquod facinus per Ignorantiam facturus erat; et

* 2. *Rhet. cap.* 25. *p.* 9.

[2] Cùm quod *Inſciens* fecerit, poſteà, conjunctione agnitâ, doleat factum.

[p] Quod quidem, vel Extra Fabulam fit: ut in Œdipode Tyranno, cædes Laii.

[q] Vel in ipsâ Actione introducitur: ut matricidium Alcmæonis:

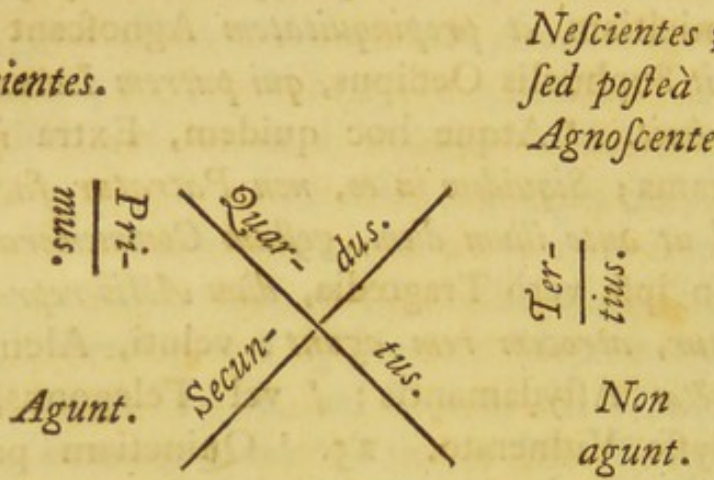
[r] Et Telegoni patricidium, apud Anonym.

[3] Ut, ſi Inſciens aggreditur ſcelus, quod, Agnitione interveniente, miſſum facit.

priuſquàm

priuſquàm faceret, Agnovit. [4] *Quibus inſuper adjungi poſſet modus quartus, cùm Sciens facturus, non fecit.* 26. [s] Et præter iſthæc *quatuor*; aliter *fieri* non licet: Aut enim Facere neceſſe *eſt*, aut Non Facere; et Scientes, aut Neſcientes.

Modi Quatuor.

27. [t] Ex his autem, peſſimè *contextum eſt illud*, cùm quis *perſonam* Sciens, Facturus jam erat nec tamen Fecit: [u] Etenim et Conſceleratum *quid* habet, *(propter voluntatem; quia*

[4] Grad. (ſuppl.) Tragœdiæ ineptus: ut ſponte mutet, quod decreverat Sciens.

[s] Naſcuntur hi quatuor Gradus, ex Diviſione per Oppoſita Membra: quorum conjugationes quatuor hoc typo vides.

[t] Collatio dictorum Modorum: Maximè enim damnandus eſt. 4. quià,

[u] Et Scelus habet; quod Miſericordiâ minimè dignum eſt.

per

per ipſum non ſtetit ; quìn expleret) [x] et minimè Tragicum; utpotè, quià Perpeſſione careat; *Morte, Vulnere, &c.* Quamobrem, *licet à Priſcis frequentata ſit hæc coagmentandi ratio ; Poëtarum tamen Recentium* nemo, ſimilitèr facit, niſi admodùm rarò ; velut, in Antigona *Sophoclis*, Creontem *patrem* Æmon *Sciens, perimere conatus eſt, nec perfecit tamen.* 28. [y] Nam proximum *eſt, cùm quis Sciens nefariè Facturus fuit,* Effeciſſe : 29. [z] Melius autem *eſt, eum* Ignarum quidem, rem Feciſſe; cùm verò fecerit, *Amicitiam vel conſanguinitatem* Agnoviſſe : Quippe *ei facinori* Sceleratum non adeſt : *quià, Perſonam ſibi conjunctam eſſe Ignorans, fecit :* [a] et *Perſonarum Agnitio,* Stuporem *ſpectantibus* inducit. 30. [b] Optimum verò *eſt,* poſtremum. Dico autem, velut, in Creſphonte *Euripidis*, Merope interfectura quidem filium erat, *ut hoſtem ;* verùm non interfecit ; *cùm filium ſuum eſſe* agnoviſſet ; Et in *ejuſdem* Iphigenia in *Tauris :* Soror, *Oreſ-*

[x] Et πάθος i. e. Perpeſſionem exhibet nullam.

[y] Proximâ vice, improbandus eſt 1. quoniam Perpeſſio licet ibi adſit, haud placet Scelus.

[z] Commendatior 2. quippe, Et vacuus omni ſcelere ;

[a] Et ex Agnitione, ſtuporis plenus.

[b] Tertium præpono cæteris ; ſiquidem ſpectantes percellit, interimque conſulit pietati. Sicuti de Creſphonte traditur, de Iphigenia, de Phrixo ; cujuſmodi caſus, non niſi paucis accidêre familiis.

tem immolatura, Agnovit eſſe fratrem: Et in *ejuſdem* Helle, Filius *Phrixus*, cùm matrem *in manus hoſtium* dediturus eſſet, agnovit: *Similique modo, in Similibus familiarum illuſtrium Perpeſſionibus.* 31. [c] Ob hanc enim cauſam, Tragœdiæ, (quod pridèm dictum eſt *) Non circa Multas conflantur Familias: Hujuſmodi enim Conſtitutiones in Fabulis dùm quærerent *Poëtæ veteres*; non Arte *et doctrinâ (cujus expertes erant)* ſed Fortè fortunâ *ipſas* invenerunt. Itaquè conferre ſe coguntur ad hujuſmodi Domos, quibuſcunque tales acciderint Perpeſſiones. [d] Ac de Rerum Conſtitutione *in Tragœdia*, Quales, [e] Quaſque Fabulas eſſe oporteat, *&c.* ſatis dictum eſt.

[c] Atque hoc eſt, quòd Poëtis perpaucæ Domus Tragœdiis, (quæ ad hanc ſcribantur normam,) patefactæ ſint. Ut quoniam, exactiore ratione quod confingant, non ſuppetit, in eaſdem familias, iterum iterumquè diverti, neceſſe ſit.

* *Par.* 10.

[d] Epilog. dictorum à cap. 4. ad hunc locum.

[e] Et à cap. 4. ad cap. 7[m].

CAP.

CAP. VIII. CAP. XV.

De Moribus Perſonæ Tragicæ conformandis.

De Moribus, quibus, præditæ finguntur Perſonæ (prout, in vita colenda, hi, ad hanc rem proclives eſſe ſolent; illi, ad aliam:) primùm notat, Quæ, Poëtis Cuſtodienda ſint, in Moribus bonis, à par. 1[a]; *et Quæ Fugienda in contrariis, à par.* 7. *Deindè Methodum, et Regulas quaſdam proponit de Moribus aptè politéque exprimendis, à par.* 10.

CÆTERUM, de *Indole, ac* Moribus *eorum,* [a] *qui introducuntur,* quatuor ſunt, quæ ſpectare oportet. 2. [1] Unum quidem, et primum; ut BONI *commodique* ſint. [b] Exhibet autem *Perſona* Mores; cujus, ut dixi *, oratio vel actio, manifeſtum reddat *conſilium, ſeu* præelectionem quandam: Pravos quidem, ſi pravam; Bonos, ſi bonam. 3. [c] Sunt au-

[a] Ingeniis *Moribuſque* Perſonarum, conditiones tres: 1. Sint *Frugi et Boni.*

[b] Mores, tam boni, quàm mali, universìm, Qui ſint: Et

* *Cap.* 3.

[c] Quibus differentiis diſtincti. Quoad Sexus ſcil. et Fortunas.

tem *iſti, (Boni et Pravi,)* in quoque genere; *(Fortunâ, et Sexu.)* Nam et Vir, et *(quanquam rariùs)* Mulier, eſt *in ſuo genere,* bona; et Servus, *in ſuo.* Tametſi ex his, fortaſsè Illa, *naturâ eſt* pejus *quid Viro*; Hic autem *(Servus)* omninò *et undiquè malus*; *verùm ex malis, minimum, pro bono habendum* *. 4. [2] Secundum *eſt,* ut *perſonis* CONGRUENTES *ſint*; *in quo multis poteſt modis peccari:* Fortem enim eſſe *in rebus gerendis,* vel Terribilem *et Gravem,* Viriles quidem ſunt *laudatique* mores: Mulieri *ſi affingas,* nihil minùs congruet, *nihil ſequiùs.* 5. [3] Tertium verò, † ut *præſenti ſint ſæculo* PER quàm SIMILES ‡; Hoc enim aliud *quiddam eſt* ab eo, quod antè dixi [d]: "[Bonos *feciſſe* vel Con-" gruentes Mores.]" 6. [4] Quartum autem, ÆQUABILES; *tenore eodem ſervato, ne diſſentiant ſibiipſis:* [d] Quamvis enim Perſona, *Inæquabilis ſit,* quæ præbet imitationem *ſui,* ta-

* 3. *Rhet. cap.* 7.

[2] Lex: Sint cuique *Congruentes:* ſexui, ætati, nationi, &c.

[3] Condit. *Reſpondeant* ei tempori, quando introducuntur.

† *Ut exprimantur, quales fuiſſe eos memoriæ traditum eſt.*

‡ *Cap.* 1. [d] P. 2.

[4] Ut ſint *Æquabiles,* i. e. ab unâ formâ exorſi, in eandem deſinant: Sive Conſtantis animi fuerint:

[d] Sive Inconſtantis fœminæ: Cujus mutabilitas, qualis ſemel inducta, talis perpetuetur ad extremum. Quantô magis naturâ ſtabilis, par ſibi eſſe debet, ac jugis?

leſque

leſque Mores *ſpectanti* ſubjiciat, *modò ut harum ſit partium, modò illarum*; Tamen *in omni ſuo facto,* Æquabilitèr Inæquabilem decet eſſe *quô perpetuò ſibi conſtet.* ¶ 7. [e] Improbitatis autem Morum, quæ minimè Neceſſaria *eſt, (neque ſatis juſtam ob cauſam introducta)* exemplum *habes,* in Oreſte *Euripidis: ubi Menelaus, inſignitèr Nequam fit; quùm ſine tanta clari viri macula, ad Exitum Res commodè perduci poſſet.* 8. [f] Eorum verò, qui Minimè Deceant, nec *Perſonæ tantiſpèr* congruunt, eſt et *Muliebris Ejulatio* Ulyſſis, *aliôqui viri fortis,* in Scylla: [g] Et *Subtilis atque accurata puellæ Melanippes* Dictio, *ex opinione Anaxagoræ.* 9. [h] At Inæquabilium *exemplum, eſt* Iphigenia in Aulide: Dùm enim *primùm timidè, ut virgo, pro ſe* Supplicat, nullatenùs ei, quæ mox apparet, conſimilis eſt; *ubi, magnâ Naturæ Mutatione, Morti ſe lubens Offert pro ſalute Græcorum.* ¶ 10. * Opus verò eſt, etiam [i] in

[e] Mores ſupradictis contrarii: in quibus prævaricantur poëtæ, cùm alii, tùm præſertim Euripides: cui exempla non deſunt Tùm *Improborum* morum;

[f] Tùm *Parum Convenientium:* Sive deteriores feceris, quàm addecuit:

[g] Sive exquiſitiores.

[h] Tùm *Inæquabilium:* qui mutato tenore, diſſentiant à ſemetipſis.

* De moribus (κατὰ τὸ ἀκριβὲς) præcepta duo: 1[m]. Ut in illis (non minùs quàm in Fabulâ) *cohæreant* cuncta, i. e. Ut aliis alii tribuantur Mores:

Moribus,

Moribus, ſicut, et in Rerum Conſtitutione *, ſemper quærere, *quod Seriatìm Cohæreat, ut* Neceſſarium *ſcil.* aut veriſimile: ità, ut, et Perſonam *tali indole præditam,* talia † Dicere vel Agere, Veriſimile, aut Neceſſe ſit. [k] Et *in omnibus (tàm Moribus, quàm quæ exindè elucent, Dictis, &c.)* HOC POST HOC fieri, Neceſſarium *quoquè ſit,* aut Veriſimile. 11. [l] *Hinc* igitur manifeſtum eſt, et Solutiones Fabularum *(quæ Nodum expediant)* [1] ex ipſa oportere Fabula evenire, *ſeminibus rei prius jactis*; non autem *aliundè* à Machina: [m] Sicut in *Euripidis* Medea; *quæ, cùm è Corintho elabi non poſſet, Solaris Vehiculi auxilio, Mariti ſuperfugit vim:* et [n] in *Tragœdia* Iliade, *finguntur* illa, circa Renavigationem *à Troja*; 12. [2] Sed Machinâ utendum eſt, ad ea quæ Extra Drama *(i. e. Actionem Illius Diei) manent*; quæcunque *ſcil.* [o] vel anteà erant Facta,

* *Cap.* 5.

† *Qualia ſupra innuit pa.* 2.

[k] Et Dicta, Factaque ſingula, quaſi ordine conſequantur ſuo.

[l] Corollar. de *Solutione Nodi* in Fabulis.

[1] Pars. Ut eam ex Rerum Coagmentatione, deſumas; non (ut ineptè quidam) à *Machina.*

Idque

[m] Sive illa ſine Deo fingatur.

[n] Sive, cùm Dea Deuſve imponitur Machinæ.

[2] Pars: Machinam alicubi eſſe uſui: In iis ſcil. quæ cùm extra Drama evenerint, vel

[o] Enunciantur in ſcena; ut ante facta; vel

ut

ut nemo illa poſſet aſſequi; [p] aut poſteà Futura ſunt; ſi quæ Prædictione egeant, ac Nunciatione *divinâ*. Nam omnia Videre, *tàm Sequentia, quàm Antegreſſa, ex omnium conſenſu,* tribuimus Diis; *qui quæ libuerit, mortalibus patefaciunt*. 13. [q] In ipſis autem *Fabulæ* Rebus, nihil Abſque Ratione *, aut *ſupra fidem* ineſſe volumus. [r] Sin minùs, *eâ in parte ponatur, quæ* Extra Tragœdiam *eſt*; Velut, illud in Oedipode Sophoclis; *ubì fingitur Tyrannus, modum, quo periiſſet Laïus, neſciviſſe*. 14. [s] Quoniam autem Tragœdia, Meliorum Imitatio eſt: *(ut Comœdia, Sequiorum)* [t] Fictores imaginum Bonos imitari debemus; qui, cùm *ſingulis ſuam* propriamque dent formam, faciendo ſimiles; *quantum res patitur*, Pulchriores Fingunt: Ita et *Poëta*, dùm imitatur iracundos, Socordes, aliiſque id genus Moribus imbutos; *ſummum potiùs* Probitatis

[p] Ut Futura, præmonentur.

[q] Nuſquàm autem in iis, quæ intra Fabulam ſunt, et in ſcena dramaticè aguntur. Siquidem illîc nihil quicquam Abſoni ut repræſentes, liceat.

* *Cap.* 17.

[r] Aut ſiquid iſtiuſmodi maculæ neceſſarium ſit: (ut in Œdipode, Cædes Laii, &c.) idem, ut extra Actionem geſtum, narrari, non coràm agi oporteat.

[s] Præcept. pars prior: In Morib. delineandis: ut ſingula, quantum poteſt, perducantur *ad ſummam:* quò exemplar quoddam et quaſi Idea procedat Morum:

[t] Idque exemplo pictorum patet; apud Platon. in Sophiſta;

Exemplar

Exemplar faciet, quàm Aſperitatis Morum: velut, Achillem *non Iracundum &c. Sed Magnanimitatis Exemplar quoddam finxêre*, Agatho, et Homerus. 15. [t] Ergo hæc *ut in Rebus, ità in Moribus* obſervanda ſunt; et adhæc, *Doctrinæ* illæ, quæ Senſus attingunt *oculorum auriumque*; quos Poëtico *ſtudio* Comitari neceſſe eſt; *ut ne quid ſpectandum, audiendumve præbeatur, quod non reſponderit Sententiis*. Etenim ſecundùm ipſas, *niſi acritèr animadverſæ fuerint*, ſæpenumerò peccare ſolent, *exiſtimationiſque jacturam facere*. Dictum autem eſt ſatis de ipſis, in editis *earundem* libris.

[t] Pars poſterior: Quemadmodum in Fabulâ ità, et in Moribus, ut nequid Abſoni, oſcitanter inculces; quod ſpectantium repugnet oculis auribuſque.

CAP.

CAP. IX. CAP. XVI.

De Agnitionum Speciebus.

Agnitio, (quæ Perplexæ Fabulæ pars fuit ;) Generali ratione ſuperiùs definita eſt, cap. 5. Differentias ejus complures, quià nec brevitèr ibidem, nec alibì importune potuit interponere, (ne confuſiorem redderet Methodum ;) hic tandem ſeorsìm explicare maluit. Cùm igitur multum illæ honoris Poëmati adjungant ; præſertìm ea, quæ maximè ingenioſa Agnitio eſt, artiſque plena ; Idcircò, expoſitis Differentiis ſingulis, à par. 1[a] ; *Quæ omnium potiſſimæ ; Quæque huic ſuccedanea ſit ; habes à part.* 14 : *ut poſthabitis cæteris, cùm id facere poſſis, eam potiſſimum conſectêre, quam voles.*

PERSONA verò, *quæ diù fefellit*, Agnitio, quid ſit, dictum eſt prius. [a] Species autem Agnitionis, *hæ ſunt :* [1] Prima quidem, (quæ minimè artificioſa eſt ; et quâ plerique, præ *ſubtilioris viæ* penuria, utuntur) *eſt illa,*

[a] *Agnoſcendi* eum, quem diu neſcias, ſicut et cognoſcendi, viæ quatuor.

[1] *Simplex* (eorum ſcil. qui procudere meliora neſciunt) per *Viſibiles Notas :*

quæ per SIGNA fit: 2. [b] Quorum alia, ſunt Innata; veluti, Lancea, quam *Thebis*, Terrigenarum familia, *in cute* geſtat, *tanquàm Indicium Originis ſuæ:* Aut Stellulæ *à primo ortu impreſſæ*; quales in *Fabulâ* Thyeſte, *fingit* Carcinus: [c] Alia Adventitia, *atque aſſumpta:* et ex his, [2] quædam, In Corpore *ſita*; velutì cicatrices, *ex ictu:* [3] Quædam, Extra; *ut* torques *in collo:* Et, velut, *in Tragœdia* Tyrone, per Cunabulum, *in quo infans cubuit.* 3. [d] Licet autem, his *omnibus*, aliàs Meliùs uti, aliàs Deteriùs; veluti, Ulyſſes *ab apro in crure vulneratus*; per cicatricem, alitèr agnitus eſt ab *Euryclëa* Nutrice, *quæ Caſu eum reperit*; [e] alitèr à ſubulcis; *quibus credere nolentibus Ipſe Aperuit ſe.* 4. [f] Nam illæ quæ Fidei *adhibentur Faciendæ* causâ, Artificii Expertes ſunt nimis: *ut, quæ ab Ulyſſe, Subulcis*; et *cæteræ* id genus univerſæ. 5ª. [g] Quæ

[b] Quarum differentiæ 3:

[1] Aliæ nobiſcum Natæ, ſeu *Ingenitæ*.

[c] Aliæ, poſteà partæ: ex quibus, 2. Quædam, ſubindè *inhærent* corpori;

[3] Quædam, *extrinſecus* advenêre.

[d] Harum omnium uſus atque exercitatio, poëtis, 2ˣ: Poteſt enim fieri, ut, qui ignoratur, vel Fortuitò, præterque opinionem ipſius, agnoſcatur: ut Ulyſſes, ab Euryclëa; Odyſſ. 20.

[e] Vel conſultò, ſe palàm faciat: ut Ulyſſes, ſubulcis; Odyſſ. 8.

[f] Quarum poſterior, parùm artificioſa ratio:

[g] Prior illa, peringeniosê adhibita.

vero

vero ex Peripetia, *non meditatò adducuntur*, (ut quæ *ab Eurycläa* in Niptris) Meliores. 6. [z] Secundo loco ſunt *illæ*, quæ *ipſius* Poëtæ *ſtudio* FACTÆ. Ideoque non *penitus* artificii expertes: velut, Oreſtes, in Iphigenia, ſororem agnovit *ex Commento Poëtæ*, *et mox* agnitus *eſt* ab ipſa, *Deteriore viâ:* Hæc quidem, per Epiſtolam, *quam dederat illi portandam in Græciam:* 7. [i] Ille, per Signorum Concurſum, *Poëtæ arbitratu Fictum.* Itaquè *Oreſtes*, *ſorori ſuæ*, quæ Jubet Poëta, dicit; non *quæ Textus Rerum cogit*, *et* Fabula: 8. [k] Quamobrem, *nè valdè probetur hæc Ratio*, ab eo, (quod dixi *) Peccato non longè abeſt: *Ex iis* enim *quibus ſe indicavit Oreſtes*, quædam licebat ponere *ante oculos*, *ſororique memoriam refricare.* 9. [l] Et in Sophoclis Tereo; Radii Textorii Vox *in tela depicta*, *Philomelæ*

[z] Species; Poëtæ *Arbitratu Conſuta*; ex ſignis aliiſve rebus: quarum

[h] Exemplum 1^m. eſt ex Euripide; ubi Agnitio una, eſt Iphigeniæ apud Oreſtem: quæ, quià inſperatò fit, plena eſt artis:

[i] Altera, eſt hujus apud illam; poëtæ fabricata arbitrio, non inopinatò edita:

[k] Ideoquè hæc proximè abeſt à vitioſo agnoſcendi modo; par. 3.

* *Par.* 3.

[l] Secundum exemplum ex Sophoclis Tereo. Ubi Philomela, querelam ſuam acu depingens, (verſib. tamen à Poëta confictis,) Agnitionem facit.

elinguis calamitatem enarrat. 10. [3] Tertia *Agnitio eſt* quæ per MEMORIAM *fit*; cùm, *qui Agnoſci debet, rem aliquam nunc* Spectando, *aliud* quid *Prius* Senſerit, *i. e. in Memoriam revocet:* [m] ut, quæ in Cypriis, Tragœdia Dicæogenis: Dùm enim picturam videret, in fletum prorupit. 11. [n] Et quæ in Alcinoi Apologo *per Auditum fit:* cùm enim Citharœdus *Trojanum bellum caneret, Ulyſſes id* Audiens, *ſuarumque rerum* recordatus, Lacrymavit; undè Agnitus eſt *ab Alcinoo.* 12. [4] Quarta eſt, quæ ex SYLLOGISMO *exiſtit:* velut, [1] in *Choëphoris Æſchyli; Electra, cùm fratris Oreſtis cæſariem, ſui ſimilem inveniſſet, argumentata eſt;* "*Quòd ſui Similis quidam venit:* "*Atqui ſimilis nemo, quàm Oreſtes:* Ergo, *Iſte* "*venit.*" [2] Et illa Polyïdæ Sophiſtæ, de Iphigenia *Dianæ jam Sacerdote, cui frater, ex Syllogiſmo agnitus fuit:* Veriſimile namque *erat* Oreſtem, *cùm ad aram duceretur,* ratiocinatum eſſe: "*In illis terris, et ſororem immolatam*

[3] Species, uſu venit interventu *memoriæ:* Cùm quis exindè agnoſcitur, quòd præteritorum recordatione ploret, rideat, &c. interim ſcil. dùm rem præſentem aliquam

[m] Vel coràm cernat:

[n] Vel recitatam audiat: ut Ulyſſes Odyſſ. 8.

[4] Species, *Ratiocinationis* operâ nititur: quam dùm adducit quiſpiam, eâdem operâ Agnitionem ſui præbet. Ut,

[1] Oreſtes, ab Electra agnoſcitur ad Agamemnonis buſtum: Argumento ſcil. à ſimilitudine vultus:

"*fuiſſe,*

" *fuiſſe, et Ipſi quoque, ut immoletur, accidere.*" [3] Et in Tydeo Theodectis: *ubi pater quidam, hoc Syllogiſmo queſtus eſt:* " *Quòd, cùm veniſſet,* " *ut inventurus filium, ipſe periit.*" [4] Et quæ in Phinidibus *Æſchyli:* Cùm enim locum *illæ* vidiſſent, ratiocinando collegêre Fati Vim: " *Ibi ut morerentur, ſtatutum eſſe: quoniam ibi-* " *dem olim infantes fuiſſent expoſitæ.* 13. [o] Eſt etiam quædam Compoſita *Agnitio, quæ* una *fit* ex PARALOGISMO Theatri: Velut in Ulyſſe Falſo Nuncio; Hic enim " *Illum (ſi* " *verus ſit Ulyſſes) cogniturum eſſe* dixit, *Ulyſſis* " *arcum, quem nondùm viderat:*" Ille verò, quasì per arcum, *ſe* agniturus eſſet; hoc ipſo Paralogiſmum fecit. ¶ 14. [p] Omnium autem Præſtantiſſima Agnitio eſt, quæ *paulatim*

[2] Oreſtes ab Iphigenia: Is enim cùm aris Dianæ, cui illa miniſtrabat, admoveretur; exclamat: (" O fatum noſtræ ini-" quum familiæ: Soror mactata eſt, &c.") Argumentum, ex communibus ipſorum fortunis.

[3] Sic pater filium quæritans, cùm periclitaretur ipſe, inclamat. " Veni, ſalutem filio daturus, amiſi propriam. Argu-" mento, ab inſperato eventu."

[4] Et filiæ Phinei regis, (ejus qui oculis orbatus fuit &c.) argumentantur à loco.

[o] Huc refer Agnitionem, quæ Syllogiſmo Vero nititur, juxtáque Falſo. Ut, ſiquis quò Ulyſſem dignoſcat, ſyllogiſmum propoſuerit de illius Arcu: (Alter autem, ſe Ulyſſem eſſe, affirmet: quià *illius Arcum novit*:) Fallacia eſt, ex Omiſſione Modi, qui adjiciendus erat: [*Novit, etiamſi non videat.*]

[p] Collatio ſpecier. dict. Cæteris anteponimus eam, quæ ex Actione ducitur: modò illic unâ inſit Peripetia, &c. (Qualis fuit

ex Ipſis Rebus enaſcitur; cùm ex Veriſimilibus *ſeriatìm ductis, magna* fit *et illius, qui Agnoſcit, et eorum, qui Audiunt*, conſternatio: [q] *velut* in Sophoclis Oedipode Tyranno; [r] et *Euripidis* Iphigenia. Nam literas eam mittere voluiſſe Veriſimile fuit, *cùm occaſionem nacta eſſet: Hæc inquam, Omnium Optima.* 15. [k] Tales enim ſolæ, ſine Signis *à Poëta* Factis *procedunt*; et ſine Torquibus *in collo, reliquiſque Externis.* 16. [r] Secundæ ab his *cenſendæ*, quæ Syllogiſmo fiunt; *quæ tametſi Signis aliquatenùs utantur, ex Rerum tamen Serie, ultrà quàm Species Tertia, videntur accidere.*

fuit prior modus Speciei Secundæ, par. 6. Nec non ſpeciei primæ tractatio prior: par. 5.)

[q] Cur autem talis præferenda? Quià longiſſimè abeſt à peſſimis: i. e. Signis Excogitatis, par. 7ª. vel Ineptè Adhibitis, par. quarta.

[r] Speciei quartæ ſecundas damus: (Quià quodammodò ex Rerum Serie pendet:) tertias tertiæ. Deniquè infimum locum fictitiis illis ſpeciei ſecundæ, et futilibus primæ.

CAP.

CAP. X. CAP. XVII.

De Norma, ſeu Praxi Tragica.

Hujuſque Principia, ſeu Θεωρία *Tragica. Reſtat Exercitatio, quam Praxin dicimus: quâ Poëta in Cellula ſedens, priuſquam ſe in Theatrum det, ad Exarandum Opus accingat ſeſe. Præceptionum igitur, quarum ſe cancellis circumſcribere oportet, Duo ſpectamus Genera. Unum, de Fabula et Moribus: in quibus concinnandis, bina tempora, imprimis notanda; Primum, quo Poëta ad Fabulam Extruendam ſe parat. à part.* 1. *Secundum, In ipſa Extructione, atque Epiſodiorum Adjectione; à par.* 4. *Alterum Præceptionum genus, eſt de Tragœdia ipſa: Ubi primo, Præmiſſis ejus partibus, à part.* 10; *et Speciebus, à part.* 14; *Alia; De Speciebus præcepta dat, part.* 19; *Alia, ex Partibus ducit, à part.* 20. *Deindè, Locos quoſdam Tragœdiæ percurrit adnotatu dignos: unum, de Epiſodiis, à part.* 22; *Alterum, de Veriſimili in Tragœdiis, à part.* 24; *tertium, de Choro, à part.* 26.

OPORTET autem [a] Fabulas *tuas* Conſtituere, atque Elocutionis *ornatu* Al-

[a] *A principio* fabulam texenti verbiſque expolienti, Præcept. duo:

laborare,

laborare, [1] quàm maximè *ipſas* Ante Oculos Ponendo: Per hanc enim *Collocationem*, evidentiſſimè perſpiciens, tanquàm Rebus ipſis, dùm geruntur, interſis; invenies *planè* id, quod *ubiquè* Decet: minimequè te fallent Subcontraria. [b] Atque huic rei ſigno eſt, quod Carcino datur vitio *in Fabula*. Amphiaraus enim è templo, *ubi ſe occuluiſſet, ſecretò* exibat: * Quod *quidem*, cùm ſpectatorum nemo videret, *Extra Theatrum facilè* latere potuit: In Scena verò, *id faciens*, lapſus *atque explosus* eſt, quippè ægrè ferentibus id Spectatoribus. 2. [2] Quantum autem poteſt, etiam Figuris Actionis *apud teipſum* Allaborando *et agendo*, Fabulam Fingas; *ut in perſonas eas, quas imitaris converſus, tanquàm illi ipſi fias*. [c] Eorum enim qui pari naturâ *inge-*

[1] Ut Re tibi integrâ, Perſoniſque *ante oculos* ſubjectis, Spectator tibi ipſi interſis, vitiaque omnia detegas, quaſi judex acerrimus tui.

[b] Itaquè, (hoc operæ neglecto,) commentum Carcini, quamvis domi elegantèr contextum, in theatro jacuit, peſſimeque acceptum fuit.

* *Quod poetam Carcinum latuit, cum rem ſuis ipſe non ſubjiciebat oculis.*

[2] Præcept. Ne verbis tantùm, (dùm ſcribis,) ſed et *corporis Geſtu*, ſingulos Motus ipſe apud te excites et propè inuſtos habeas: adeoquè illuc te totum transferas, ut quaſi tui oblitus, vere te illum putes eſſe.

[c] Rat. quià id, quod Spectantem maximoperè moveat, perficiunt animi tui motus.

nioque

nioque præditi, ad perſuadendum accedunt; qui Perturbationibus Moti, perſuadendo plus valent *quàm qui Sedato Animo dicunt:* [d] Unde et fluctuare *res* facit, is qui *ipſe* fluctuat; [e] et ad iram concitat is, qui excandeſcit ipſe, veraciſſimâ viâ. 3. [f] Quamobrem Poëtica, ingenioſi * eſt *hominis*, vel *ſaltèm (ut Plato)* Furore Correpti. Ex his enim illi, *ut cera*, formas *ſcenicas* induere apti ſunt; hi verò, *ob Phantaſiæ vim, in aliena perſona*, extra ſeſe poſiti. ¶ 4. [g] Et [i] Argumenta, tùm quibus Anteà Factis utitur, tùm quæ Denuò Confingit ipſe, Exponere Universìm † oportet; [z] atque ità *mox* Epiſodia, *(quæ adventitia ſunt)* ſuis locis accommodare atque inſerere. 5. [h] Dico verò, Univerſale, *ab omni circumſtantia ſejunctum*, ità ſpectari: velut, in Iphige-

[d] Sive Res ipſas oratione imitêre:

[e] Sive Perſonarum Mores et Adfectus.

[f] Corollar. Poëticam arripiunt alii ex acumine; alii, furore divino: Quippè illos ingenii dexteritas, quidlibet imitari facit: hi, (non quià ſapientiâ ducti) ſuis exuti, in alienis ſenſibus vivunt.

* 3. *Rhet. cap.* 7. *pa.* 12.

[g] *Inter extruendam Fabulam*, atque Epiſodia; præcept. geminum: ut

[i] Univerſale Argumentum, ſummaque Fabulæ, quaſi primis lineamentis ducatur.

† *Cap.* 7. *cap.* 22.

[z] Mox egreſſionibus inſertis, extendatur Fabulæ Corpus.

[h] Prior pars, illuſtr. exemplo Iphigeniæ in Tauris. Cujus Summaria Conſtitutio, (omnibus locorum, perſonarum, adeo-

nia : " *Cùm ante aras conſtituta eſſet quædam*
" *virgo, ut immolaretur; clanculumque ex im-*
" *molantium conſpectu ſurrepta; ſubindè compor-*
" *tata in aliam Regionem, in qua lex erat, hoſ-*
" *pites Deæ immolare; ejus Sacri miniſterio*
" *præpoſita eſt. Procedente tempore contigit,*
" *ut Sacerdotis eò ſe conferret Frater.* [z] Quam
" ob cauſam? *Quia reſponſum dedit Deus, ut*
" *propter quandam certè illûc accederet. Ea*
" *verò,* Extra Univerſale *eſt.*" [k] At cur ita *inſupèr*; Id quidem *omninò eſt* Extra Fabulam.
" *Cùm verò veniſſet, et captivus factus eſſet;*
" *dùm jam immolandus duceretur,* [l] *eum Soror*
" *Agnovit:*" ſive eo modo, quo Euripides *agnoſcere fecit, (ex Literis Datis)* [m] *ſive eo, quo Polyïdes* *; dùm, *Frater,* ex veriſimili : inquit " *Non ſolùm, Sorori, ſed et ſibi, ut immo-*
" *letur, fatale eſſe:* [n] *ex quo utriquè affulſit*

que cauſarum, conſiliorum, cæteriſque circumſtantiis nudata,) perinde ſe hîc habet, ac apud Rhetoras ἕξις, i. e. Infinita Quæſtio.

[z] In hâc Generali εὐθεῖα : Cauſa veniendi (ut expiaret inſaniam,) poſteà videnda : quià peculiare Epiſodium eſt.

[k] Cauſa, cur inſanus? (ob cædem maternam :) nuſquam attingenda : ne Multiplex, pluriumque dierum fiat Actio.

[l] Agnitio, utroque modo confingi poteſt, vel ut Frater, Sororem agnoſcat :

[m] Vel ut illa, Fratrem.

* *Cap.* 9.

[n] Peripetia eſt, Utriuſque Salus.

" *ſalus*

"*ſalus ac felicitas.*" 6. [o] Poſt hanc autem *Generalem Expoſitionem*, cùm *Perſonarum* jam Nomina impoſueris *, Epiſodia *ſtatim* inſerere *oportet*. 7. [p] Atque hæc *imprimis*, Quo Pacto Propria † ſint, *Actionique Conjuncta*, conſiderandum eſt: [q] velut in Perſona Oreſtis *eſt*, [r] et Inſania, ob quam *à paſtoribus* captus, *et ad Thoantem regem, ut immolaretur, ductus* fuit; [s] et Salus *ei comparata*, per *ſimulachri* expiationem, *quam Iphigenia aſtutè commenta eſt:* 8. [r] Ac in Dramatibus quidem, Epiſodia Conciſa *breviaque ſunt:* 9. [s] Epopœïa *contrà*, horum *Longitudine* producitur ‡. [t] Odyſſeæ

[o] Poſterior præcepti pars: ut Nominibus Perſonarum impoſitis, ſubinde Epiſodia intexas.

* *Cap.* 4.

[p] Qualia (ut *univerſim* agam,) non captanda è longinquo, ſed è propriis rerum circumſtantiis ſigillatim ducenda: Ità ut proximè præcedant vel ſubſequantur ipſas.

† *Cap.* 4.

[q] Sic in exemplo: Epiſodia, duo ſunt, perſonæ Oreſtis conjuncta:

Primum. Secundum.

[r] *Speciatim*, In Poëmatis unius diei (Tragicis, Comicis, &c.) brevia illa eſſe par eſt:

[s] In Epicis (quæ in plures dies excurrunt) plura et prolixiora.

‡ *De Longitud. Epicæ, c.* 2. *& cap.* 15.

[t] Ex. gr. Odyſſeæ [u] Argumentum ſeu Fabula Nuda, elicitur ex Odyſſ. lib. primo, Secundo, Quarto, Sexto-decimo, Viceſimo tertio.

namque Argumentum, *ut ſuâ vi, ità* ampliùs etiam *Epiſodiorum operâ*, longum eſt. " *Cùm* " *quidam multos per annos peregrè profectus eſ-* " *ſet, à Neptuno, quasì inſidiante, obſervatus;* " *et Sociis vario exitio extinctis, ſolus ſuperſtes;* " [2] Adhæc, *Cùm ſic ſe haberent res domi,* [4] *ut* " *opes omnes abſumerentur à Procis, et Filius* " *inſidiis peteretur;* [15] *in hoc ſtatu ſuarum re-* " *rum, ipſe tempeſtatibus actus domum venit;* " [23] *Cùmque aliquos è ſuis Agnoviſſet, Procos vi* " *adortus, ipſe evaſit ſoſpes, inimicos exitio per-* " *didit.*" Atque hoc quidem *Argumentum, Fabulæ ejus* peculiare eſt; *quod paucis hiſce abſolvitur;* [2] Reliqua verò, *ſunt* Epiſodia; *ut in tanto Poëmate, Multa illa quidem et Prolixa.*

CAP. XVIII.

¶ 10. [u] Omnis autem Tragœdiæ, *(Complicatæ an Simplicis?)* una quidem Pars eſt Nexus; *(quæ Connexio, Confuſioque rerum dicitur)* Altera, *Nodi illius paulatìm facta* SOLUTIO. Ac ea quidem, quæ ut Extra *Actionem Facta, ſupponuntur,* et pars etiam eo-

[2] Epiſodia verò, illa ſunt, quæ per totam Odyſſ. ſparſim diſſeminata.

[u] *In Tragœdia totâ,* (ne, Quid Agendum, neſcias) præli-banda duo.

[x] *Partes* ejus *Integrantes* eſſe duas: Quarum una, Connexio rerum, (quæ et πλοκή, Plicatio;) Altera, difficultatum Solutio-

rum,

rum, quæ Intra *eandem continentur*, plerumquè *ſunt* Nexus; Reliquum verò *omne, (ſive Factum ſeu Faciendum) eſt* Solutio. 11. [x] Dico autem Nexum eſſe eum, qui à Principio, ad hanc uſquè *deducitur* Partem, *quæ Poſtrema eſt*; ex qua Mutatio Fortunæ, fit in Proſperam, *vel Adverſam; cùm priùs contrà res eſſet:* 12. [y] Solutionem verò, quæ à Principio *illius* Mutationis, *ſeu Tranſitûs, pertingit* uſque ad Finem Fabulæ: 13. [z] Ut in Lynceo * Theodectis; Nexus ſunt, ea quæ *Extra Scenam* priùs geſta ſunt; et pueri *Ityös* Acceptio, *ſeu deprehenſio, à Philomela et Progne.* [a] Solutio verò, *incipit* à Crimine Cædis, *(quod Dryanti Tereï fratri objectum fuit) et protrahitur* uſquè ad *Fabulæ* Finem: ¶ 14. [z] Tragœdiæ verò Species †, ſunt quatuor: (Tot enim etiam Partes, ſeu *res Præcipuæ, in Tragœdia ſuperiùs* dictæ ſunt) 15. [i] Una quidem IMPLEXA,

[x] Nexus, quid: [y] Solutio, quid:

[z] Exemplo (quià Lynceus periit) ſit Œdipus tyrannus: Cui Nexus procedit uſque ad Jocaſtæ narrationem de cæde Laii: "Οἷον μ' ἀκέουσ' ἀρπως." * *Cap.* 5.

[z] Solutio exinde orditur, mutatâ jam fortunâ Œdip. Tandemque eſt Exodus: Ubi ſe excæcat Œdipus, Jocaſta ſuſpendit, &c.

[a] *Species Tragœdiæ*, (ratione Fabulæ et Morum) quatuor ſunt: Ad quarum aliquam, dùm ſcribis, te referas neceſſe eſt. † *Cap.* 15. ‡ *Cap.* 5. & *cap.* 8.

[i] Præſtantiſſima quidem, *Implexa:* Cui Peripetia atque Agnitio ineſt; De quib. cap. 5.

cujus

cujus Totum *Summaque vis* eſt Peripetia, et Agnitio: 16. [2] Altera verò, PATHETICA, *cujus Summa vis et elegantia, eſt in Perpeſſionibus acerbis:* velut Ajaces, et Ixiones, *Sophoclis, Euripidis, et aliorum.* 17. [3] Tertia, MORALIS, *quæ magna ex parte* Mores Bonos *egregiè exprimit:* velut *Fabula* Phthiotides; *quæ mulieres fuêre caſtæ*; et Peleus, *qui vir ſanctus, et diis charus.* 18. [4] Quarta *ſpecies,* [SIMPLEX] *Et eodem tenore, ab initio ad exitum perducta:* velut *Æſchyli* Phorcides, *i. e. tres Gorgones ſorores*; et Prometheus: *in quibus Dii colloquentes inducuntur.* Et quæcunque *ſunt de Perſonis, et Rebus* apud inferos. ¶ 19. [b] Ac Omnia quidem *hæc* maximoperè enitendum, ut habeas *in promptu, paritérque excellas in Singulis:* Sin minùs, *ſaltèm* Maxima et Plurima, *ſi quâ poſſis:* [c] *idque* cùm in aliis, tùm *præſertìm,* quòd ætate hâc *maledicâ* arri-

[2] *Pathetica:* cui πάθη, i. e. Calamitates atroces: De quib. cap. 5.

[3] *Moralis:* quæ tota eſt in Moribus bonis. De quib. c. 8.

[4] *Simplex,* eaque deterrima: quippè cujus Fabula nuda eſt, abſque Agnitione et Peripetiâ: De quâ, cap. 5.

[b] Ex *Specieb.* Tragœdiæ præcept. Poëtæ id operæ navandum; Ne unicâ Tragœdiæ Specie: ſed (quod ſummi ingenii eſt,) in ſingulis, aut quàm plurimis ſuperior ſit.

[c] Neque enim id hodiè tàm palmâ dignum; quàm his moribus neceſſarium. Quem enim unquam alliciet is, qui uno tantùm glorietur genere? Niſi triumphet adæquè in ſingulis, ecquis putet eſſe tantilli?

piant

piant *homines, quæ poſſunt,* ad criminandos Poëtas. Cùm enim ſecundùm quamque Speciem probati *jam* exiſtant Poëtæ; quo *ſinguli* excellunt bono, eo niſi ſingulos ſuperet unuſquiſque, haud *ſatis* dignum putant. ¶ 20. [d] Tragœdiam verò etiam Diverſam Eandemvè appellare par eſt, nihil ſortaſsè ob Fabulam: *(quippè quæ, Eadem poteſt eſſe, Tragœdiis interìm Diverſis.)* Verùm hoc, *(ut Eadem ſit) contingit in iis,* quarum eadem Plicatio * ac Solutio; *contraquè Diverſa in iis, quarum Nexus, Solutioque Diverſa.* 21. [z] Multi autem, cùm *Fabulam* Benè Plicârint, *poſteà remiſſis ingenii viribus,* Solvunt Malè. Verùm Ambas *adæquè (Solutionem ac Nexum) ſummâ perpoliri diligentiâ,* ſemperque cum plauſu oportet excipi. ¶ 22. [e] Opus autem eſt recordari, quod ſæpè monui; nec *committere* ut

[d] Ex *partib.* Tragœdiæ præcept.

[1] Cum alii Poëtæ, conſimilem antehâc tractârint fabulam; (Ajacem, Ixionem, &c.) Potes tu exindè, vel eandem Tragœdiam recudere vel diverſam. Eandem ſi eodem nexu ac ſolutione retentis; Diverſam, ſi demutatis.

* *De qua ſupr.*

[2] Præcept. Induſtrii poëtæ eſt, non modò ut Nexu Faciendo, ſed et Nodo Expediendo, excellat; Qui verò, laboris fugâ, in extremâ parte, i. e. Solutione defecerit; Inertiſnè id veriùs ſit, an Inſipidi atque Inepti?

[e] De *locis quibuſd.* Tragœdiæ, Præcept. Tria: primum, de Fabula. Ne Tragœdiæ tuæ *Conſtitutio,* ſit Prolixa et multiplex, i. e. ex pluribus inſertis Fabulis conflata.

Tragœdia,

Tragœdia, Conſtitutio fiat Epica *: Epicam dico eam, quæ ex Multis Fabulis conſtat; veluti, ſi quis ex tota Iliadis Fabula, *(cui Tragicæ Actiones inſunt multæ)* *Tragœdiam* concinnârit *Unam*. Illîc enim, ob Longitudinem *Operis*, congruentem *quoquè* magnitudinem *ſibi* Singulæ aſſumunt Partes, *quo et inter ſeſe, et cum toto mirificè quadrent*. In Dramatibus, longè præter exiſtimationem accidet; *Siquis tàm Anguſtis Terminis, tàm grandes putet partes coërceri*. 23. [f] *Cui rei* ſignum *eſt, quòd* quicunque Totum Ilii Exidium †, (non ſingulas partes) in Unâ fecêre *Tragœdia (ſingulis, quæ illîc accidêre enumeratis)* Sicut Euripides, qui Nioben *Integram Fecit*; non ut Æſchylus, *qui Sejunxit*; vel *medio in opere* exploduntur *è Scenâ*; vel, *ſi in contentionem res venerit*, infelicitèr, *et ſine laude* certant. [g] Siquidem etiam Agatho, *qui reliquis abſtinere vitiis potuit*, ob hoc ſolùm *aliquando* exploſus eſt. ¶ 24. [z] In Peripetiis

* *Cap.* 2. *& cap.* 4. *& infra.*

[f] Rat. dict. à Poëtarum fortunâ in Contentionibus Theatricis: Quibus Tragœdiæ prolixitas, fabularumque varietas; quotiès uſuvenerit, totiès ipſi ſpectantium omnium judicio improbati, cecidêre.

† *Cap.* 5. *& cap.* 18.

[g] Quorum, ut culpam, ità et aleam ſubiit, etiam acutiſſimus Agatho: Cui eo nomine, non "*recto ſteterit Fabula talo.*"

[z] Præcept. *de Admirabili:* In Peripetiis, caſibuſque acerbis, Conſternatio ſpectatorum, per Veriſimile ſemper fit: (cap. 5.)

Interdum

autem, *(quibus Ingentes Mutationes inſunt)* atque in Actionibus Simplicibus, affectant *Poëtæ*, quæ volunt, per Admirabile: *Siquidèm* et *hæc ratio*, Tragicum ſapit; et Senſum Tangit Humanitatis communis. [h] Eſt autem hoc (quod *Admirabile dico*) *ut*, quandò *quis Aſtutè* Sapiens, ſed vitio *affinis*, *ab Inſcito* deceptus *fuerit*; ut Siſyphus *Æſchyli:* [i] et Fortis quidem, ſed *idem* injuſtus, *ab homine ignavo* ſuperatus ſit; *ut Oenomaus*. 25. [k] Atque *Admirabile* hoc, *tametſi Veriſimili pugnare credas*, *eſt tamen* etiam Veriſimile: *non aliàs*, *quàm* ut Agatho dicit:

"*Veriſimile enim eſt*, *multa fieri*, *etiam Præ-*
"*ter Veriſimile.*"

¶ 26. [3] Quin et [1] Chorus, *quantumvis populum repræſentet*, de Hiſtrionibus cenſetur Unus; [2] nec *adventitium quid eſſe*, *ſed ut* Pars

Interdum (quod eodem redit) per Miraculoſum et Admirabile.

[h] Velut: ſi fraudetur Callidus:

[i] Fortis ſuperetur.

[k] Quanquam enim τὸ θαυμαστὸν, adverſari videatur τῷ εἰκότι: Id tamen ſecùs fit: cùm et id (quod Admirabile) veriſimile dicamus. Non Simpliciter quidem, (quale plerumque ſolet fieri) ſed veriſimile quoddam, ſeu ſecundùm quid.

[3] Præcept. *de Choro*, trimembri.

[1] Ut, quamvis Grex quidam numeroſus ſit, pro hiſtrione tamen habeatur uno:

[2] Nihilque fabuletur, quod à Fabula disjunctum ſit:

totius *Fabulæ*; [3] atque Actione, *(quò Fabula ad Finem veniat)* Unà Contendere: non, ut apud Euripidem, *qui interdùm ea dicit, quæ alius quivis poſſet*; ſed ut apud Sophoclem, *ubì ſemper ea, quæ ipſum decent.*

27. [l] Reliquis autem *Tragicis, (quorum alia ratio)* Partes *Chori*, quæ *à Magiſtratu* datæ, nihilo magis ſunt Fabulæ *illius*, quàm alterius *cujuſvis* Tragœdiæ. [m] Quamobrem ætate noſtrâ, Embolima, *i. e. Inſerta quædam*, canunt: quorum quidem primus inventor fuit Agatho. Quanquam, Quid intereſt, ſiquis Embolima cantet, an ex uno *Poëmate* in aliud *Diſceptationem aliquam* tranſmoveat, aut *etiam* Epiſodium Integrum? *Quæ quàm abſurda ſint, nemo ignorat.*

[3] Ut reliquis actoribus operam det, lugendo, favendo, conſilium dando, &c. quò Fabula perducatur ad exitum ſuum.

[l] Explodenda ergo veterum ratio; quorum Choris is ſermo aliquandò datus, qui à re propoſita alienus, idemque communis.

[m] Nec abſimili exemplo lapſi ſunt hodierni poëtæ: Qui Sermonis illius loco, inducunt cantilenæ Choricæ genus (quod Intercalare appellant) de extrinſecis rebus, atque ab Actione ſejunctis.

CAP.

CAP. XIX.

Tractatus de Sententia *et* Elocutione.

CAP. XI.

De Sententia.

Sententia, (quæ Græcè, διάνοια, non γνώμη,) Quid ſit, par. 2ª: *et Quæ ejus Munera, ac Partes, à par.* 2ª. *Theorema, de Rebus, quæ in Scenam veniunt; et de Sententiis, par.* 3ª.

AC de aliis quidem *(Fabulâ ſcil. Moribuſque)* Jam dictum eſt. Supereſt porrò de Elocutione, *animique* Sententia dicere. ¶ 2. [a] Ac quæ Sententiam attingunt, Rhetoricis libris *comprehenſa*, *nunc* Poſita Sunto: Hæc enim *diſceptare*, illius proprium eſt potiùs, *quàm hujus* Methodi. [b] Sententiæ autem adjudicantur * ea, quæ per Orationem *Poëtæ confici, ac* comparari opus eſt. 3. [z] Eorum verò Partes ſunt, tùm *Obſcura* Demon-

[a] Sententia, ſeu Ratiocinatio Enthymematica, Rhetor. lib. 1. & 2. copiosè tractata eſt:

[b] Nunc, paucis attingenda: viz. 1. Sententia, quid.

* *Cap.* 3. [z] Officia et partes ejus, quæ.

ſtrare, et *Adverſantia* Diſſolvere; tùm Affectus *Movere*; ut Miſericordiam, metum, iram, et id genus alia; tùm porrò Amplificare *exilia*, *magna* Diminuere. ¶ 4. [c] Perſpicuum autem eſt, etiam in Rebus *ſeu Fabulâ*, *non minùs*, *quàm in Sententiis*, ab iiſdem Formis *Lociſque*, id quod uſui ſit, ſumendum eſſe; quandò ea, *quæ propoſueris*, Miſerabilia, Gravia, Magna, aut Veriſimilia efficere, opus fuerit: [d] Id ſolùm Diſcriminis ineſt, quòd *Res* quidem ipſas, *Formarum vi*, (ſine Docentis opera) Tales Apparere oportet; [e] Quæ verò in Oratione *poſita ſunt*, à Dicente Tales Comparari, et per Orationem fieri: Quod enim Dicenti foret munus, ſi *ſolo Formarum uſu* Apparerent illi jucunda, nec per Orationem *(i. e. Inventionem) efficerentur talia?*

[c] Theorem. de Sententiarum Formis, ſeu Communibus Locis. Eoſdem ſcil. tam Rebus ipſis, quàm Sententiis Poëticis inſervire:

[d] Differre, penes earum Inventionem et Uſum, Res ex ſolo Formarum Uſu, Magna illicò apparet, Miſeranda, Veriſimilis, ut Inventione nil egeat.

[e] Sermo poëtarum contrà. Non ſimplici formarum Uſu, ſed et Inventione nititur: Cujus vi, quicquid ad Fidem uſui ſit è propriis eruatur Locis.

De

De Elocutione Tabula.

Elocutionis Poëticæ θεωρία, 2[x]:

- *Una, Figuris ejus: Indicandi, Imperandi, Optandi, &c. Quæ petendæ sunt ex Histrionica, vel Pronunciandi Arte.* — Op.
- *Altera, de Natura ipsius* 2[ci]. *scil. et*
  - *Materia, quæ Grammaticorum præceptis innotescit: ubi*
    - 1° *Quæ sint Elocutionis Partes: Elementum, Syll. &c.* — c. 12.
    - 2° *Quot partium (scil. Nominum) Differentiæ:* — c. 13.
    - 3° *Ex Quib. Nominum Differentiis constet Elocutionis Poëtæ Virt.* — c. 14.
  - *Formis seu Ideis: De quibus dictum fuit Rhet. lib.* 3°.

CAP. XII.

De Partibus Elocutionis, Literis, Syllabis, Conjunctione, Articulo, &c.

Elocutionis Figuræ, ex Arte Pronunciandi cenſentur; à par. prima; Natura verò, ex Grammaticorum inſtitutis. Ex iis enim definiuntur ipſius tùm Elementa Simpliciſſima; Literæ et Syllabæ; à par. tertia; Tùm Partes exindè Compoſitæ; Conjunctio, Articulus, Nomen, et Verbum; à par. 9; *Tùm Perfectiſſima pars, Oratio; à part.* 16.

CONtemplationis eorum, quæ Locutionem ſpectant, unum genus, eſt de Pronunciandi Figuris: Quas quidem *minutè* ſcire, eſt Artis Hiſtrionicæ, aut ejus qui in hoc genere Architectonicam habet: veluti, Quid *ſit* Mandatio; Quid Precatio, Narratio, Comminatio, Interrogatio, Reſponſio; et ſiquid aliud id genus. 2. [z] Ex harum enim Cognitione,

Pronunciandi Figuræ, (Indicandi, precandi, imperandi, &c.) Dicentis Vocem Vultumque immutant. Itaquè ab Hiſtrionicâ tractandæ potiùs, (quâ, variè pronuncianti variè fingitur corpus) à poëtarum ſtudio haud poſtulandæ.

[z] Illarum enim ſiquam neſcias, ſiquâ offendas: ne id quidem, quæſtiunculæ in te eſſe debet, nedùm crimini.

vel

vel Ignorantiâ, in *artem* Poëticam Reprehenſio expetit nulla; quæ etiam ſeriò curanda ſit. [b] Quid enim eſt; cur *in iis* erratum eſſe quis putet, quæ Protagoras *Sophiſta, in Homero* vellicat? quòd *v. g.* cùm Precari ſe ille putet, Præcipiat *potiùs*; ubì dixit:

" *Iram Diva cane.*"——

Nam Jubere, inquit, ut faciat quid, aut ne faciat, Præceptio eſt: et Perſonæ Jubentis præſtantiam notat. Quamobrem omittatur *hoc*, ut *Artis ejus, quæ vocem Format*, non Poëticæ Theorema.

CAP. XX.

¶ 3. [c] Locutionis autem omnis, [1] hæ ſunt Partes, Elementum, Syllaba, Conjunctio, Nomen, Verbum, Articulus, Caſus, Oratio. 4. [d] Ac Elementum quidem, Vox Individua eſt: 5. Non omnis *illa* quidem, ſed ex qua *commodè* conflari queat Vox; quæ, *niſi quid obſtiterit, ab aliquo* intelligi poteſt: Etenim bel-

[b] Itaquè Perridicula certè illa, nec Reſponſione digna, Protagoræ vox: " Dormitaſſe Homerum ſcil. Iliad. primo. Quaſi " geſtu figuràque inſcitâ, non precetur Divam, ut par erat, " ſed eidem ſuperbè imperet:

" Μῆνιν ἄειδε, θεά."——

[c] Elocutionis naturam quò ſapias;

[1] *Partes* ejus *Simplices*, ſunt elementa et Syllabæ.

[d] *Elementum*, ſeu *Litera*, quid.

luarum,

luarum, Individuæ ſunt voces; quarum *tamen* nullam Elementum voco; *quòd neque ſignificent quidquam, neque certâ ratione intelligantur.* 6. [e] Hujus verò *Elementi* Species, ſunt Vocale, Semivocale, et Mutum. [f] Vocale, eſt quod ſine alliſu *ad partes oris*, vocem habet *per ſe* exauditu facilem: velut, α et ω. [g] Semivocale, quod cum ictu *et incurſu ad partes oris*, vocem habet, quæ *etiam* exaudiri poteſt: velut, σ et ρ. [h] Mutum, quod, cum percuſſione *alliſuque illo*, Per Se quidem, *(etiam Mutæ adjuncta)* vocem nullam habet, ſed Cum Vocalibus, *(quæ vocem edunt)* hujuſmodi fit, ut exaudiri poſſit; velut γ et δ. 7. [i] Atque hæc, *inter ſe* differunt, cùm [1] Figuris oris, *hoc vel illo ſcil. modo formati*; et locis, *(labiis, dentibus, faucibus, &c.)* tùm [2] Denſitate *Aſpirationis*, et Tenuitate; tùm [3] Longitudine *Temporis*, et Brevitate: prætereà verò, [4] *Accentus* etiam Acumine, et Gravitate; et *eo, quod ſupradictis differentiis* medium *eſt*; *Circumflexo ſcil.* De quibus ſingulis, in Arte

[e] Literarum differentiæ, tres.
[f] Vocales:
[g] Semivocales:
[h] Mutæ, ſeu Quietæ:
[i] Harum trium diſtinctiones, variæ.
[1] Quoad Oris pronunciantis formam, et locos.
[2] Quoad Spiritum.
[3] Quoad Dimenſionem; quam Scanſionem vocant.
[4] Quoad Accentum.

Condendorum

Condendorum Carminum contemplari decet. 8. [k] Syllaba verò, vox eſt ſignificationis expers, compoſita ex Muta, et Vocem habente, *i. e. Vocali*, Etenim γρ ſine α, Syllaba non eſt, ſed cum α: velut, γρα. [l] Cæterùm et horum intueri differentias, *quoad formam oris, quoad Spiritum, &c.* Metricæ artis eſt. ¶ 9. [m] Conjunctio autem, et Vox ſignificationis expers, quæ neque *abſentiâ ſui* impedit, nec *præſentiâ* facit Vocem Unam ſignificativam; talem ſcil. quæ ex pluribus *Nominibus* componi apta eſt: et [n] *vel* in Finibus *Periodorum*, [o] vel in Medio (niſi *potiùs* [p] in Principio poni conveniat,) *collocatur*: velut, μὲν, ἤτοι, δή: vel, [q] Eſt vox ſignificationis expers, quæ ex Vocibus quidem Pluribus, quàm Una, verùm Significativis *illis*, idonea eſt, quæ *nectendo* faciat Vocem Unam. 10. [r] Articulus, eſt vox ſignificationis expers, quæ Orationis [s] Initium, aut

[k] Syllabæ, quæ.

[l] Earum (ut et literarum,) Differentiæ, variæ.

[m] *Partes ex Literis Syllabiſque compoſitæ*, quatuor. Quarum duæ, orationem vinciunt, Conjunctio et Articulus, *Conjunctionis* definitio una à proprietate: [Quòd neque ſignificationem det ſententiæ, nec demat:] Itâ, ex modernorum opinione, 3[x] eſt:

[n] Subſequens. [o] Media. [p] Principalis.

[q] Altera; ex eo; [quòd ex pluribus vocibus unam faciat,]

[r] *Articuli* paritèr, Definitio, Una eſt, [quòd juſto ordine diſponat ſententias.] Undè, Articuli (apud Grammat.) indicant,

[s] Vel Initium: προπακτικοί, Præpoſitivi.

[2] Finem, aut [3] Diſtinctionem *à cæteris* indicat; velut, τὸ, *cum dico* τὸ φημὶ, τὸ περὶ, *&c. Significat, has voces ab aliis diſtinctas eſſe*; vel [s] Eſt vox ſignificationis expers, quæ neque *Diſceſſu ſuo* impedit, nec *Adventu* facit Vocem Unam Significativam, (talem ſcil. quæ ex pluribus Nominibus Componi idonea ſit:) [t] Et, *vel* in Finibus *Periodorum ponitur*, vel in Medio. 11. [u] Nomen, eſt [1] vox *ex Syllabis, Literiſvè* Compoſita, Significandi vim habens, ſine Tempore; cujus pars nulla, eſt Per Se Significativa. 12. Nam in Duplicibus, *ſeu Compoſitis Nominibus*, nullâ Parte eo utimur pacto, quo etiam ipſa Per Se *Separataque* ſignificat: veluti, in *Nomine*; "Theo-"doro, *pars* Doron nihil ſignificat: *tametſi* "*in ſententiis ſignificet, cùm Separata ſit.*" 13. [2] Verbum, eſt vox Compoſita, Significativa cum Tempore, cujus *vocis* pars nulla Per Se *poſita*, ſignificat: quemadmodum etiam in

[2] Vel Finem: ὑποτακτικὸι, Subjunctivi.

[3] Vel Rei Diſtinctionem.

[s] Altera; [quòd nec addat ſignificatum orationi, nec detrahat:

[t] Et rem ipſam (quam refert) vel ſubſequatur; ut Subjunctivi: vel antecedat; ut Præpoſitivi.]

[u] Reliquæ duæ partes, ſignificativæ ſunt:

[1] *Nomen*; quod rem aliquam in Categoria contentam, ſimplicitèr notat.

[2] *Verbum*, quod Actionem ſignificat rei, unâ cum tempore, quo illa fit.

Nominibus.

Nominibus. 14. Nam *v. g. Nomen* " Homo, vel " Album, non adſignificat Quando, *ſeu Actionem in Tempore*; At *verbum* " Ambulat, vel " ambulavit, adſignificat; alterum quidem, Præſens Tempus, *quandò res eſt:* alterum verò Præteritum, *quando fuit.* 15. [x] Caſus autem eſt Nominis aut Verbi; [1] Unus quidem, qui *in Nominibus*, ſignificat *aliquid* de hoc *(i. e. Genitivo, apud Græcos, Caſu)* dici; vel huic, *i. e. Dativo tribui:* et quæcunque talia; [y] *In verbis autem, is qui ſignificat Perſonas*; velut, " Amo, " Amas: [2] Alter verò, qui ſignificat hoc *Nomen*, Uni, *(in Numero Singulari)* vel multis, *(in Plurali)* ineſſe, &c. veluti, " Homines, aut " Homo: [3] *Similiterquè in verbis.* Alius autem Caſus, Verborum *proprius*; qui *ſignificat* ea, quæ ad *Geſtum* Actionemque pertinent: velut, *quæ ad* Interrogationem, vel Præceptionem: Nam *Indicativum*, " Ambulavitne? et *Imperativum*, " Ambula, ſunt Caſus Verbi, ſecundùm has *Actio-*

[x] Nomini aut verbo, accidit Caſus, iſque (apud Grammat.) 3[x].

[1] Inflexio ſeu levis immutatio: In Nominibus, Declinatio datur.

[y] In Verbis, Perſonæ variatio.

[2] *Numerus*, i. e. variatio quoad ipſarum rerum Numerum, quæ nomine aut verbo illa ſignificantur.

[3] *Conjugatio* Verbi per Modos: quæ vultum, parteſque corporis, alitèr aliterquè pronunciando conformat.

num Species *ac Modos.* ¶ 16. [z] Oratio, eſt Vox *ex Nominibus aliiſve partibus* Compoſita, Significativa, cujus nonnullæ partes ſignificant aliquid Per Se. 17. [a] Nec enim omnis Oratio, ex Verbis et Nominibus conſtat, (veluti Hominis Definitio; " *Animal Rationale* " *Mortale; eſt Oratio quædam, quæ ex verbo* " *non conſtat)* Sed contingit, ſine Verbis eſſe " Orationem *aliquam*;" [b] verumtamen *Oratio,* partem ſemper quampiam ſignificantem habebit; velut in illo, " Ambulat Cleo: *vox* Cleo, " ſignificans eſt." 18. [c] Una autem eſt [*], Oratio duobus modis: Aut enim, quæ Unum Significat; [d] aut quæ ex pluribus *partibus* per Conjunctionem *Copulantem, Una fit:* veluti, *Poëma* " Ilias, eſt Conjunctione *ſeu aggrega-* " *tione* Una." Hominis verò *definitio, una eſt,* eo quòd Unum Significet.

[z] *Perfectiſſima Elocutionis pars, Oratio:* quam ſic definit.

[a] Ut prior definitionis pars non ſufficiat:

[b] Niſi adjiciatur etiam poſterior.

[c] Oratio Una d'. vel Abſolutè et propriè.

[*] *Lib.* περὶ ἑρμ. *cap.* 5. *Poſt Analyt. cap.* 10.

[d] Vel Secundùm quid: cùm per ſe multiplex ſit, ſed conjunctionis beneficio evadit una.

CAP.

CAP. XIII. CAP. XXI.

De Generibus Nominum variis.

Nominum Verborumque (quatenùs Poëticæ facultati conducunt) Diviſiones tres: una, in Simplicia et Compoſita, à par. 1ª. *Altera, eſt Subdiſtinctio in Propria, Linguas, Tranſlata, &c. à par.* 4ª. *Tertia eſt Nominum tantùm, in Maſculina, Fœminina, et Neutra, à par.* 21.

NOMINIS autem *laté accepti* [1] Species, *(quæ in Uſu frequentiori) duæ ſunt:* [a] Unum quidem, Simplex *eſt*; quod *(ut definiam)* conſtat ex Partibus Non Significantibus; *ſcil. Literis, vel Syllabis; ut* "*flos, terra:*" 2. [b] Alterum verò, Duplex *è Duobus Compoſitum*; atque hoc vel *ex partibus diſſimilibus*, ex ſignificante *ſcil.* et non ſignificante; *ut* "*de-*" "*miror;*" vel ex *utriſque* ſignificantibus conſtat; ut "*Altitonans.*" 3. [c] Poteſt verò etiam

Nominis, (ut ſub eo continetur et verbum,) diſtinctiones, tres. 1ª, quoad partes eas, ex quibus conſtat:

[a] Alia, *Simplicia* ſunt:

[b] Alia, *Duplicia*, i. e. Compoſita, ſeu Juncta:

[c] Alia, *Triplicia*, &c. quæ Grammaticis inferioris ætatis, Decompoſita.

eſſe,

eſſe, et Triplex, et Quadruplex Nomen *et Multiplex*; velut, multa *ſunt* Megaliotarum *vocabula: v. g.* " Hermo Caïco Xanthus, *è tribus Fluviorum Aſiæ Nominibus junctus:* ¶ 4. [2] Omne autem Nomen, *(Simplex, ſeu Compoſitum)* eſt aut proprium; aut Lingua, *ſeu Peregrinum*, aut Tranſlatio, aut Ornatus, aut Factum, aut Protractum, vel Subtractum, vel Immutatum. 5. [1] Voco Proprium, quo *populi hujus gentis* utuntur ſinguli: 6. [2] Linguam autem, *id* quo *homines, genteſque* diverſæ. 7. Ex quo manifeſtum eſt, fieri poſſe, ut idem ſit, et Lingua et Proprium; non autem *Nationibus* iiſdem: Nam " Σίγυνον, *i. e. lanceola,*" Cypriorum ſermone eſt proprium; nobis, *(Athenienſibus)* Lingua, *ſeu Peregrinum.* 8. [3] Tranſlatio, eſt Nominis Alieni, *ex ſua in hanc ſedem* Illatio; *eaque* aut à Genere ad *indicandum* Speciem, aut *contrà*, à Specie ad Genus; aut à Specie ad Speciem; aut ſecundùm id quod ex Proportione eſt. 9. [1] Dico

[2] Eſt, ſubdiſtinctio prioris. Vocabulorum enim tàm Simplicium, quàm Compoſitorum, genera 8.

[1] *Proprium* et ſuum: κύριον. Cui reliqua omnia opponuntur, ut peregrina.

[2] *Lingua* alterius gentis: Cui opponitur proprium Nativum i. e. cum re ipsâ natum.

[3] *Tranſlatio*, μεταφορά: qua unum nomen transfertur in locum alterius: idque modis quatuor.

[1] Vel cùm nomen *generis* tranſit in locum ſpeciei. (Ut Odyſſ.

comportari Nomen à Genere ad Speciem: velut,

" *Tunc navis ſtetit iſta mihi*"———Nam " In Portu Eſſe," " Stare quoddam eſt," ſeu " in ſtatione eſſe." 10. [2] A Specie ad Genus; velut:

" —*Jam mille decem bona fecit Ulyſſes.*"

Nam " Decem Millia, Multum quiddam " ſunt; eoque *nomine* nunc uſus eſt *Homerus* " pro Multis." 11. [3] A Specie *ad Speciem*; velut:

" —*Ære animam poſtquàm hauſerat:* et mox;
" —*Immiti inciderat ære,*"

Hic enim " Haurire," *pro* " Incidere;" et " Incidere, *pro* " Haurire dixit:" Ambo enim, " Auferre quiddam ſunt." 12. [4] Ex Proportione *eſſe* dico, [1] quando *(quatuor Nominibus ſumptis)* ſimilitèr ſe habuerit Secundum ad Primum, ac Quartum ad Tertium.

Odyſſ. ultima, Ulyſſes ad patrem pro " ὥρμησε, In portu fuit " navis, generali voce dixit: ἔστησε, ſtetit.")

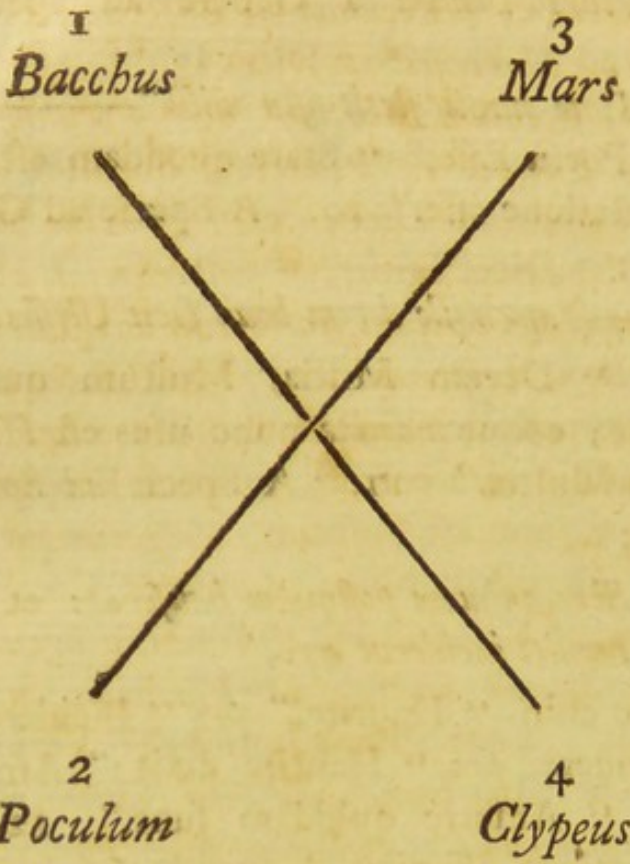
[2] Vel *Speciei* in locum generis. (Ut Iliad. 2. Græci Ulyſſem prædicant, decem millia rectè geſſiſſe, i. e. multa.)

[3] Vel *Speciei unius*, in locum alterius. (Ut " Haurire ani- " mam, pro Incidere, et vice versâ: Hæc enim ambo conti- " nentur ſub eodem genere, ſcil. Auferre.")

[4] Vel cùm *Analoga* Nomina, (quæ ex Proportione ſe habent) mutuò inter ſeſe commutant locum. Cujus Metaphoræ ut ſis ſciens:

[1] Præmittit, Analoga, quæ.

Bacchus

[2] *Per Metaphoram* enim [1] *ſimpliciter* dicet *quis*, pro Secundo Quartum, aut pro Quarto Secundum. 13. [2] Et interdùm, *ei nomini*, quod *ſimplicitèr*, PRO HOC IPSO pronunciat, adponit *quoque* illud, AD QUOD, Hoc ipſum ſe habet; [d] Dico autem ex. gr. Simi-

[2] Exinde docet: In iſtis, Metaphoram proferri 2bus modis:

[1] Cùm unum nomen vice unius ponitur; ut pro ſecundo quartum; vel contrà.

[2] Compoſitè: cùm quarto nomini jungatur primum; vel cùm ſecundo tertium; ità ut utrinque procedat Tranſlatio.

[d] Exempl. primum.

litèr

litèr ſe habet " *Poculum* ad *Bacchum*, et *Cly-* " *peus* ad *Martem:*" * Dicet igitur, et " *Cly-* " *peum, Poculum Martis*;" et " *Poculum Cly-* " *peum Bacchi.*" [e] Prætereà, ſimilitèr ſe habet " *Veſper* ad *Diem*," et " *Senectus* ad *Vi-* " *tam.*" Dicet igitur, " *veſperum, i. e. poſ-* " *tremum diei tempus, ſenectutem diei*," et " *Se-* " *nectutem, veſperum vitæ:*" vel quemadmodum Empedocles *dixit*, " *occaſum vitæ.*" 14. [f] Nonnullis verò eorum, quæ ex Proportione *ſe habent*, non eſt Poſitum, *Vulgatumque* Nomen, ſed nihilominùs, ſimilitèr Compoſitè dicetur. [g] Velut illud, " *Semen in agrum ja-* " *cere, dicitur Serere*; at *Flammam à Sole*, " :::: ::::: ::: *eſt* ſine nomine:" Verùm ſimilitèr ſe habet hoc, *quod Sine Nomine eſt*, ad " *Solis flammam*, " et *Serere* ad " *Agricolæ ſe-* " *men.*" Quamobrem *à Poëtâ* dictum eſt,

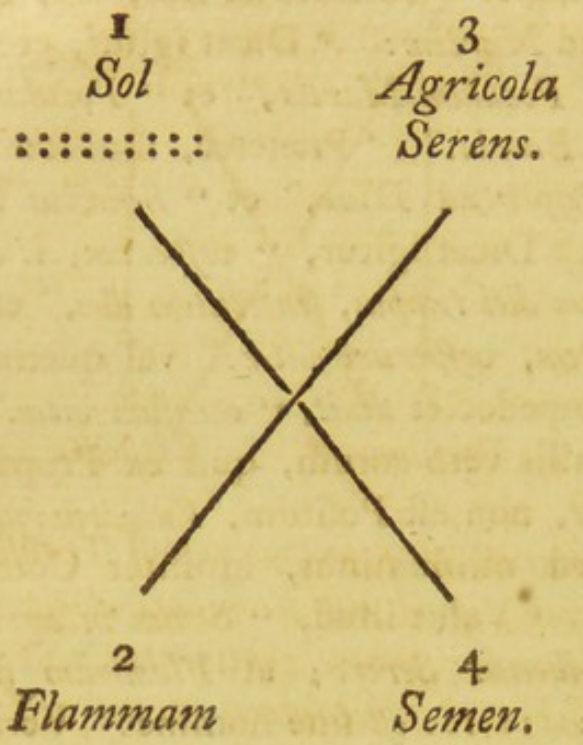
" Sol *ſerens flammam à Deo conditam.*

* 3. *Rhet. cap.* 4. *p.* 5.

[e] Secundum, Metaphoræ ab Inanimatis, ut Animatis.

[f] In quatuor Analogorum συζυγίαις, quas depinxi, deeſt aliquando, Proprium aliquod nomen. Cujus Defectu, Compoſita illa Tranſlatio, ex uno latere claudicet neceſſe eſt; ex altero, quaſi quatuor cruribus inniſa, procedat:

[g] Exempl. Metaph. ab inanimat.

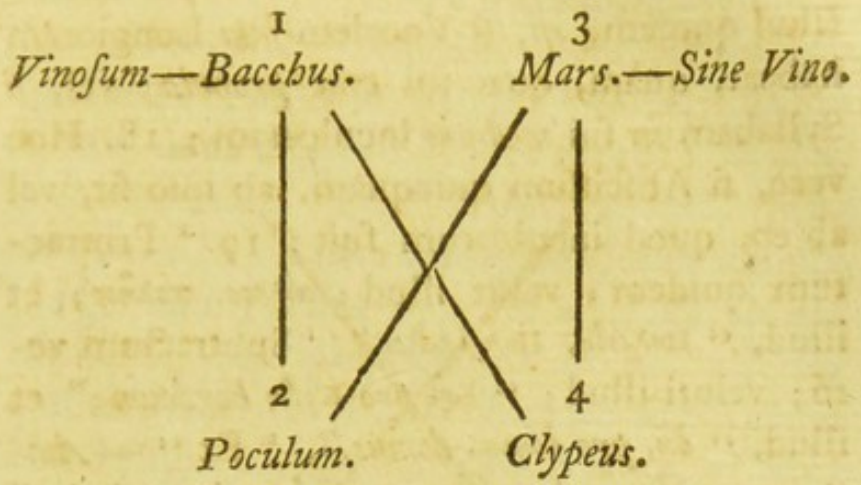

15. [h] Licet autem, et alitèr uti hoc Tranſlationis modo; ut, cùm *pro Nomine Proprio* appellaverit id, quod Alienum eſt; neget aliquid eorum quæ Propria ſunt: * veluti, ſi "*Clypeum* dicat "*Poculum*, non "*Martis* ſed "*Sine Vino*."

[h] Aliquando etiam, mutato aliquo nomine, ſubſtituitur negatio Proprii, pro Metaphorico poſitivo.

* 3. *Rhet. cap.* 6. *pa.* 9. & 10.

Vinoſum

4. *Ornatus, eſt præcipuè nomen Tranſlatum vel Epitheton; quod vel à meliori ducitur eorum, quæ ſub eodem genere continentur: ut, Si quis, Mendicantem, Precantem vocet; vel à rebus pulchris et honeſtis; Sive illæ in pronunciando grandes; ut ἀρχαῖοι, pro παλαιοί: Sive in ſignificandi facultate modeſtæ; ut dare operam liberis: Sive oculis auribuſve jucundæ: ut,* Ῥοδόχροος, Καλλίστρατος. 16. [5] Factum eſt quod, cùm à nemine omnino impoſitum ſit, ipſe *tunc primùm* ponit Poëta. Videntur enim talia eſſe nonnulla; [1] velut, *cùm Poëta,* "Κέρατα, *i. e.* "*Cornua, novâ voce appellet* Ερνύπας;" [2] et Ἱερέα, *(quo Græci* "*Sacerdotem intelligunt,")* vocet

[4] *Ornatus*, quid et Quotuplex.

[5] *Factum* Nomen; quod à Poëta ipſo novatum: cùm anteà nuſquam gentium in uſu eſſet.

[1] Exempl. primum ex Anonym. [2] Ex Iliad. primo. Ἀρητῆρα.

Ἀρῆρα. 17. [6] Protractum et Subtractum: Illud quidem, *eſt*, ſi Vocalem *jam* Longiorem habeat, quàm, quæ ſui erat *propria*; vel, *ſi* Syllabam *in* ſui *medium* inculcatam; 18. Hoc verò, ſi Abſciſſum quicquam, ab ipſo ſit, vel ab eo, quod inculcatum fuit: 19. [k] Protractum quidem; velut illud; πόλεος, πολῆος; et illud, "Πηλεΐδᾳ, Πηληϊάδεω." [l] Subtractum vero; veluti illud; "Κρῖ *pro* Κρίθη *hordeum*;" et illud, "δῶ, *pro* δῶμα, *domus*.". [m] Et "—*Amᾱ*-"*barum ſit eadem* ὄψ: *pro* ὄψις, *i. e. facies*." 20. [8] Immutatum, eſt quod Vocabuli Recepti unam partem, *ut antè intactam* reliquerit; alterum *de novo* fecerit: [n] velut illud; "Δεξι-"τερὸν κατὰ μαζὸν, pro δεξιόν." ¶ 21. [3] Præterea, ex Nominibus *utique ipſis, quæ Verba non ſunt*, alia, virilia ſunt; alia Muliebria; alia

[6] *Protractum*, ſeu licentiosè Productum: cui opponitur [7] *Subtractum*, ſeu Imminutum.

[k] Protrahitur quidem vel ex productione vocalis.

Vel, injectâ ſyllaba. [l] Subtrahitur autem, per ἀπηγπλῶ extremæ ſyllabæ; ut Iliad. 5°. et Odyſſ. 8.

[m] Et apud Empedocl.

[8] *Immutatum* à ſuâ ſpecie; nec omni ſui parte, pro conſuetudine, prolatam.

[n] Ut Iliad. 5.

[3] Diſtinctio eſt, à Sexuum differentiis: ut enim ex rebus alias animantes videas, ut mares, fœminas: alias medio modo ſe habentes. Ità et nomina quoque, *Maſculina* ſunt, *Fœminina*, vel *Neutra*.

Interjecta.

Interjecta. 22. [o] Virilia quidem, quæcunque *ferè* desinunt in *Liquidas*, ν et ρ; et *in eas*, quæcunque ex σ, et Mutâ constant: Atque eæ sunt duæ, ψ (*ex* π, β, φ, *et* σ:) *et* ξ, *ex* κ, γ, χ, *et* σ *confecta*. 23. [q] Muliebria verò, quæcunque et in Vocales eas *desinunt*, quæ semper Longæ sunt; velut in η, et ω; [p] Et in eas *Ancipites*, quæ producuntur in α. 24. Ex quibus evenit, ut Pares Numero sint *Literæ illæ*, in quascunque desinunt, Virilia, et Muliebria; *nempe tres numero:* Nam ψ et ξ, *quoad Terminationem* eadem sunt; *quùm utræque desinant in* σ. 25. [3] In Mutam autem nullum Nomen desinit, neque in Vocalem *naturâ* brevem, *scil.* ε et ο. 26. [4] At in ι, tria sola; μέλι, κόμμι, πέπερι: Et in υ, quinque; πῶυ, νᾶπυ, γόνυ, δόρυ, ἄστυ. Interjecta autem *seu Neutra*, in has *Vocales desinunt*, et *in Consonantes* ν et σ.

[o] Quorum quidem singulis terminationes extant suæ: primo enim Masculina complura, exeunt in Liquidas ρ et ν; et in Duplices ψ et ξ.

[q] Fœminina pleraquè in vocales eas scil. quæ naturâ Longæ: η et ω.

[p] Vel quæ sæpè Longæ.

[3] In Consonantes Mutas, nullum terminatur nomen, neque in Vocales breves.

[4] In Vocal. ι et υ, ex Nominibus Neutris, quinque desinunt: Cætera Neutra, exeunt in ν et σ.

CAP.

CAP. XIV. CAP. XXII.

De Elocutionis Virtute (i. e. Perſpicuitate et Splendore:) ex Quibus Nominibus conſtet.

Elocutionis virtus, Quæ: par. 1ª. *Et ex Quibus Vocabulis: Perſpicua quidem fit ex Propriis, à part.* 2ª. *Magnifica autem, ex Peregrinis, ſcil. Tranſlatis, Linguis et Ornatu; à part.* 3. *Verùm, et Perſpicua ſimùl, et Magnifica, ex Factis, Protractis, &c. à part.* 8ª. *Collatio dictorum Nominum, quoad Dignitatem, part.* 17. *et Diſtinctio, quoad Uſum, à part.* 18.

ELOCUTIONIS [a] autem *Poëticæ* Virtus *eſt*, ut ſit Perſpicua; nec Humilis *tamen*. ¶ 2. [1] Ac quæ ex Propriis *rerum, de Quibus ſermo eſt*, Nominibus *conſtat, abſque floribus ullis*, Perſpicua maximè eſt; [b] verum Humilis, *et dignitatis expers*. Exemplo eſt Cleophontis Poëſis, et Stheneli, *ex hoc Verborum genere confecta*. ¶ 3. [2] Quæ autem iis,

[a] Elocutionis Perfectæ dos gemina: ut ſit *Aperta*: ne *Humi* repat,

[1] *Aperta*, Unde? Niſi ex vulgaribus, et Propriis? ut ſi ſcapham, ſcapham voces.

[b] Sed hoc pedeſtre, et abjectum nimis.

[2] Ne *Humilis* ſit, *Magnificam*, elatamque reddunt ea, quæ peregrinitatem olent, atque inſurgunt altiùs.

quorum

quorum Species Peregrina eſt, utitur, Grandis eſt, atque immutans Vulgare loquendi genus: Peregrinam Speciem Habentia, voco Linguam *Externam*, et Tranſlationem, et Protractionem *Vocum*, et quicquid *demùm* præter Proprium *rei Nomen* eſt, *demendo illi ſcil. aut quâvis ratione mutando*. 4. [c] Verùm ſi quis *in Oratione*, omnia hæc unà attulerit, *abſque adhibito modo*; aut Ænigma *inde* erit, aut Barbariſmus: Ac ſiquidem ex Tranſlationibus *ſolis*, Ænigma; ſi ex Linguis, etiam *(quòd maximè fugiendum)* Barbariſmus. 5. [d] Ænigmatis enim forma, hæc eſt; cùm quis ea dicens, quæ *rei verè* inſunt, conjungat *admiſceatque* illa, quæ *ſpecie tenus* fieri nequeant. [e] Atque hoc, per Compoſitionem quidem *(i. e. Duplicia Nomina)* præſtari non poteſt; *(ut quod Impoſſibile videtur ſcil. Veritati conſentiat:)* [f] Verùm per Tranſlationem, aliquando contingit: velut,

" *Ecce, viro (vidi ipſe) vir æs agglutinat igne:*

[c] In quibus, ſiquis modum neſciat, neque orationi uſquam infercerit propria: vel Ænigmaticè obſcurus fiet, vel Barbaricè blæſus.

[d] *Ænigma:* Sermonis ſpecies, quæ tradere quidem videtur, quod abſurdum autumes, nec tradit tamen:

[e] Ex quo genere elocutio illa eſt, non quæ ex nominibus Junctis conſit,

[f] Sed quæ tota ex Metaphoris,

et

et ſimilia. 6. [g] Ex Linguis verò *paſsìm juxtaquè collocatis*, fit Barbariſmus. 7. Quamobrem *Oratio*, *Tranſlatis*, *Externiſque* his, aliquo modo, *i. e. modicè prudenterquè* temperari ſolet. [h] Illud igitur *in Dictione*, quod nec Vulgare, nec Humile eſt, efficiet, et Lingua et Tranſlatio, et Ornatus, reliquæque Formæ, quas dixi. * Perſpicuitatem verò, *Vocabulum* Proprium. ¶ 8. [i] Ut autem Locutio, Perſpicua ſit, nec Vulgaris, haud minimam partem conferunt Protractiones *Nominum*, Subtractiones, atque Immutationes *à conſuetudine ſua*. [k] Nam quia, quod Præter Conſuetum fit, alio modo ſe habet, ac Proprium : idcirco id *genus* effecerit, quod *in Oratione*, haud Vulgare eſt. [l] Sed quià, *non Totum novum eſt (ut in Linguis) verùm* cum eo, quod Conſuetum eſt, commune aliquid habet; naſcetur *inde* Perſpicuitas. 9. [m] Quare non rectè vitu-

[g] *Barbariſmus*, nil aliud, quàm externarum gentium Dialectus.

[h] Epilog. Ex propriis, Aperta fit; ex Linguis, Magnifica oratio.

* *Par.* 3.

[i] *Aperta* verò, ſimulque *Magnifica*, ex Protractis, Subtractis et immutatis, &c.

[k] Nam et Amplitudini inſerviunt; quia præter morem Mutata.

[l] Et Claritudini: quià Mutata levitèr, nec inuſitato Tropo.

[m] Itaque Euclidi, venia minimè danda, qui Licentiam hanc nominum tàm improbè exprobravit Poëtis, etiam Homero ipſi.

perant,

perant, qui talem insimulant loquendi modum; Poëtamque *(ut istius licentiæ plenum)* probris vellicant; velut Euclides ille antiquus: "[n] Facile cuique fore, *vel tenui ingenio*, Poëma condere; si quis *Vocabula*, quantum libeat, protrahere, *vel immutare* concedat:" Qui etiam in ipsa Oratione soluta; *i. e. in Dialogis suis*, Iambica confecit, *irridendæ hujus licentiæ causâ:* velut,

"*Annon Charen vidi, ad urbem Marathonem ambulantem? Et,*
"*Cùm nondum natus esset, illius exhelleborissum.*"

10. [o] At cùm *Affectatò* appareat *quis*, hoc genere Usus esse; Ridiculum *id quidem nimis:* [q] Mediocritas verò, omnium *dicendi* est partium communis. 11. Nam Translationibus, et Linguis, cæterisque Formis qui Indecorè Utitur, perindè fecerit, ac qui deditâ operâ, *(ut Euclides ille) ad risum captandum* Abutatur. 12. [r] Id autem, quod *in horum Nomi-*

[n] Quàm nullo (inquit) negotio condatur versus, ficui permissum, pro arbitratu ut extendat, decurtet, immutet voces?

[o] Sed monendus Euclides: si vitium in istis maneat, id hominum esse, qui importunè utuntur: Nominum ipsorum non esse.

[q] In quibus, ut in omni orationis lumine, Modus Congruitasque plurimum valet.

[r] Atque hoc, quò facilius scias: fac periculum (si placet)

num uſu congruit, Quantum in carminibus Excellat; conſideretur, eiſdem Nominibus metro, *ſi placet*, inſertis. 13. [3] Et *certè* ſi in Linguas, Tranſlationes, cæteraſque Formas tranſpoſueris *Nomina* Propria; *ita ut iſtorum, illa occupent locum*; manifeſtò perſpicies nos vera dicere: [4] veluti, [1] cùm eundem Iambum faceret Euripides, quem *anteà* feciſſet Æſchylus: et unum ſolùm nomen tranſponeret; *ut* pro Uſitato et Proprio *ſubſtituatur* Lingua, Alterius *(i. e. Euripidis)* Carmen, apparet Eximium; Alterius, *Vulgare ac* Humile. Nam, de Philoctete, cecinit.

" *Phagedæna (i. e. cancroſum ulcus) quæ*
" *mei carnes comedit pedis.*"

Alter verò, pro *Recepto Medicorum Vocabulo* " *Comedit*;" poſuit τὸ " *Epulatur.*" 14. [2] Et, *pro illo,*

" *Nunc autem me, qui eſt et Paucus, et homo*
" *Nihili, et Sine Graſſante Robore*;"

in aliquo verſu. Ità ut (menſurâ pedum manente) vel Mutata illa, propriorum vice colloces.

[3] Vel contrà ejectis illis, ſubſtituas Pervulgata et Propria.

[4] Exemplo, [1] Sit *Iambus* Æſchyli: quem poſteà ut caſtigaret Euripides, unicâ mutatâ voce, clarum lumen adjunxit Carmini.

[2] In *Heroicis* quoque par ratio; eademque, ex Immutatione verborum, concinnitas. Ut, Odyſſ. 9. verſus eſt Cyclopis de Ulyſſe; poſtquam ei oculum effodiſſet.

Si

Si quis Propria *et Vernacula* dicat, tranſpoſitis *Peregrinis ſic:*

" *Nunc autem me, qui eſt et Parvus, et De-*
" *formis, et Imbellicus.*" [u] *Et pro illo,*
" *Sedile Inhoneſtum cum poſuiſſet, Paucam-*
" *que menſam.*——*reponat,*
" *Sedile Abjectum cum poſuiſſet, et Exilem*
" *menſam.* Et *pro illo,*
" *Littora Vociferantur*——*reponat,*
" *Littora Clangunt, ſeu Reſonant.*"——

15. [y] Prætereà verò Ariphrades, Tragœdos maledictis inceſſit: Quæ enim in Sermone Communi proferret nemo, iiſdem eos *perineptè* uſos eſſe. Quale illud, " *Domibus ab*;" non, " *A Domibus.*" Et " *Suimet*;" Et " *Ego* " *autem ipſummet.*" Et " *Achille de*, non " *De* " *Achille:*" et quæcunque id genus alia. 16. [z] Hæc enim omnia, cùm minimè numerentur inter Propria, faciunt id, quod in Elocutione neutiquam Vulgare eſt: Quod quidem

[u] Et Odyſſ. 21. de Telemacho, qui Ulyſſi ſedile apponit quod fortunæ ipſius par erat, Puſillamque Menſam.

[x] Et Iliad. 17. de Trojanorum pugnâ, quæ aſſimilatur fluctibus marinis.

[y] Euclideæ ſimillima fuit, Calumnia Ariphradis. " Tragi-
" corum monſtroſas Syntaxes, ità à conſuetudine diſcedere, ut
" ferri nullo modo poſſent."

[z] Sed refutatur facilè: quoniam hæc omnia, (quotidiana ſint licèt) granditati rerum poëticarum undiquè reſpondent.

ille *turpitèr* neſciebat. ¶ 17. [a] Jam Magnum quidem, *atque arduum eſt*, unoquoque eorum, quæ dixi [b], Congruenter Uti; et Duplicibus Nominibus et Linguis: * Maximum verò *illud* ad Tranſlationes cudendas, *naturâ* eſſe, *ſtudioque* Promptum †: Solùm enim hoc, neque ab Alio *authore* licet aſſumere; et [c] boni *acriſque* Ingenii Signum eſt: Scitè enim *Verba* Transferre, *atque è ſuâ ſede in alienam comportare*, eſt Simile *in rebus* Intueri: *Quod ſine præſtanti naturâ atque eruditione obtineri non poteſt.* ¶ 18. [d] Ex Nominibus autem ‡, Duplicia *(quia ſonitum adfectant,)* potiſſimùm conveniunt Dithyrambis; Linguæ, *(quiâ minimè vulgares)* Heroicis; At Tranſlationes, Iambicis. 19. [e] Et in Heroïcis quidem, Omnia quæ dicta ſunt, Uſui eſſe, *conſtat.* 20. Iambicis § autem, (quæ vulgarem imitantur

[a] *Collatio* poëticorum nominum: Juncta enim et Linguæ, non infimo cenſentur loco:

[b] Tranſlatis autem excellere ſumma laus quia Tranſlatio ſcil. naturâ et Marte noſtro acquiritur, non arte alienâ.

* *Par.* 3. † 3. *Rhet. cap.* 2. *p.* 12.

[c] Et quid ingenioſi eſt, ſimile in rebus diſcrepantibus contueri: undè Tranſlatio.

[d] *Diſtinctio* eorundem Nominum. Nam et alia, quadrant Poëmatis aliis:

‡ 3. *Rhet. cap.* 3. *pa.* 9.

[e] Et alia Poëmata, aliis Nominib. gaudent.

§ 3. *Rhet. cap.* 3. *pa.* 9. *&c.* 1. *p.* 7.

ſermonem)

ſermonem) expetunt Nomina illa, quorumcunque, etiam in *Familiari* Colloquio * uſus extiterit. Talia autem ſunt et Proprium, et Tranſlatio, et Ornatus. 21. Ac de Tragœdia quidem, dèque ea, quæ in Agendo ſita eſt, Imitatione, ſuffecerint illa nobis, quæ expoſita ſunt.

* 3. *Rhet. cap.* 2. *p.* 7. & 9.

Tabula

Tabula Sequentium.

Epopœïam vocat Noſter, Poëſim διηγηματικήν, *Narrativam; quoniam hæc, non Renovando imitatur, eaſdemque Res iterùm Gerendo, (quod facit Tragœdia) ſed Narrando et Commemorando. Rationem ejus (quæ plurimum dignitatis habet) ne neſcias;*

Expoſuit tibi ſigillatim,
1° *Quæ, Qualiſque ſit Epica; per Collationem cum Tragœdia.* Cap. XV.
2° *Quomodò rectè ornatèque Extrui poſſit ac debeat; per Documenta varia.* Cap. XVI.

CAP. XV. CAP. XXIII.

De Epopœïâ.

Epopœïæ Convenit cum Tragœdia, tùm Quoad Modum imitandi, et Conſtitutionem Fabulæ, à part. 1ª. *Tùm penes Species quatuor, à part.* 10: *Differunt autem, et Longitudine Conſtitutionis, à part.* 13; *et Genere Verſus, à part.* 17.

DE *Poëſi* autem eâ, quæ Narrando munus ſuum obit, et *Solo* imitatur Metro, perſpicuum eſt, [1] *Primò Poëtam,* Fabulas Con-

Epicæ cum Tragœdia *convenit.*

[1] *Generatim*; Tùm quoad *Modum imitandi:* qui (dùm poëta recitat) *Narrativus* eſt; dùm perſonæ interloquuntur, Dramaticus;

ſtituere

ſtituere oportere, eodem, quo in Tragœdiis, Modo; ut ſint Dramaticæ *ſcil. i. e. quæ in Scenam deducantur, aptæ, Interloquentibus mutuò Perſonis:* 2. [b] Et ut circa Unam *ſint* Actionem, Totam *illam*, et Perfectam, quæ Principium habeat, Medium, et Finem; * quò *ipſa*, (ut Spectanti Animal Unum et Totum;) propriam *Audienti ſuamque* excitet Voluptatem. 3. [c] Neque *verò* ullatenùs ut ſint, *tanquam* Hiſtoriæ uſitatæ; quibus Expoſitionem fieri neceſſe eſt, non Actionis Unius, ſed *Factorum* Unius Temporis: *eorum ſcil.* quæcunque Eodem *Tempore*, circa Unum, Pluresve, *ſive homines, ſeu populos*, evenere; ita ut ſingula, non alitèr, quàm Sors tulit, ad invicem ſe habeant. 4. [d] Quemadmodùm enim per Eadem Tempora *(Olympiade 75.)* Et in Salamine, commiſſa fuit *Athenienſium* navalis pugna *contra Xerxem*; [e] et in Sicilia, Cartha-

[b] Tùm in *Conſtitutione* Rerum: quæ circa unam Actionem eſſe debet Perfectam et Cohærentem: * *Cap.* 4.

[c] Non (quo more hiſtoriæ ſcribi ſolent,) circa Actiones Plures, quæ uno tempore, unius pluriumve operâ geſtæ ſunt: ità ut nec ſeriatìm Copulari queant, nec ad eundem referri Finem.

[d] Tempore, inquam, geſtæ ſunt, vel Uno ſimplicitèr; ut, ſi à pluribus agantur, diverſis in locis: velut (Herod. lib. 7.) Navalis pugna prope Salamina: undè fortunæ Athenienſium auctæ:

([e] Et Pedeſtris pugna Carthaginenſium; unde gloria Siculis parta.)

ginenſium

ginenſium prælium: Quæ *tamen bella*, nequaquam ad eundem tendebant Finem: 5. [f] Sic et in Temporibus, quæ Deinceps *ſe* excipiunt, alteri aliquando ſuccedit alterum; ex quibus *tamen naturâ disjunctis*, unus nullus efficitur Finis. 6. [g] Hoc autem ferè facit Poëtarum vulgus, *ut ab Hiſtoricis ſcribendi exemplum petant*. [h] Quamobrem, utì pridèm dixi *, etiam hâc parte, præ cæteris, Divinus apparere Homerus debet; vel quià neque Bellum *Trojanum*, quamvis principium haberet ac finem, aggreſſus eſt verſibus Totum canere; (Nimiò enim Magnum, nec ſimùl *omni ex parte* Conſpectu Facile † evaſurum fuit;) [i] vel quià, tametſi magnitudine ſe modicè haberet, *immodicâ ſaltèm* perplexum foret varietate: [k] Nunc autem, *quò hæc vitaret incommoda*, Unam *belli* partem ‡ quùm *è reliquis ad*

[f] Vel Uno ex Conſequenti: ut, ſi ab iiſdem gerantur eadem, altero alterum ſubſequente.

[g] Hoc vitio laborabant Veteres: quos, num poëtæ ſint, neſcias, an Hiſtorici:

[h] Unum excipimus Homerum: qui cœlitus hanc hauſit ambroſiam: ſiquidem totum Ilii bellum hiſtoricè complecti noluit, (quià nimiò immenſum:)

* *Cap.* 4. † *Cap.* 4.

[i] Nec (quanquam modicum fuiſſet) niſi Epiſodiis Formiſque Dramaticis adornare maluit.

[k] Sed in eo bello, unicam ſuſcepit Iram Achillis; ejuſque partis brevitatem, mirâ Epiſodiorum ſuavitate locupletavit;

‡ *Cap.* 4.

ſcribendum

ſcribendum auferret, Epiſodiis ipſarum *partium* uſus eſt multis; velut Navium Catalogo, et aliis *nonnullis*; quibus diſtinguit Pöëſin. 7. [l] Alii verò *Poëtæ*, circa Unum *Virum* * verſantur, et circa Unum Tempus, et Actionem Unam ex multis partibus, *quaſi Fabellis, conflatam:* velut, qui Cyprica confecit, et Iliadem Parvam. 8. [m] Idcirco ex *utroque opere*, Iliade et Odyſſea, vel Una Tragœdia componi poteſt, *vel* ad ſummum, Duæ; *ſcil. Excidium Ilii, et Reditus Ulyſſis.* 9. [n] Ex Cypricis autem, *eliciuntur* Multæ; et ex Parva Iliade plures quàm octo; velut, Armorum Judicium *Æſchyli*; Philoctetes *Sophoclis*; Neoptolemus *Theophyli*; Eurypylus; Mendicatio; Lacænæ *Sophoclis*; Ilii Direptio *Achatis Argivi*; Reditus Claſſis: Sinon *Sophoclis*; et *Euripidis* Troades.

[l] Cæteri contrà, (hiſtorico more) Unius Perſonæ Actionem narrant Multimembrem; cujus quælibet pars, alterius fiat corpus fabulæ.

* *Cap.* 4.

[m] Itaquè (ni utroſque conferre pigeat,) In hujus Poëmatis, ecce Actiones Simplices:

[n] Illorum, non niſi Multiformes, atque in Fabula ſua, (ut illi autumabant) una, plurimas latentes.

CAP. XXIV.

¶ 10. [o] Prætereà, *Fabularum* Species *, Epopœïæ eaſdem eſſe oportet, quæ Tragœdiæ: Aut enim Simplicem, aut Implexam, aut Moratam, aut Patheticam oportet eſſe: 11. [p] Et Partes *ſeu Formas*, exceptis Melopœïa et Apparatu, eaſdem, Etenim Peripetiis, *i. e. Mutationibus ſubitis*, *perindè* ei opus eſt, *ac Tragœdiæ*; nec non Agnitionibus, *quæ Poëma Implexum reddant*; et Paſſionibus, *i. e. Caſibus acerbis*; [q] Prætereà, Sententia, et Elocutio, ut rectè ſe *illi* habeant, æquum eſt; *quò Poëmatis Granditati reſpondeant*. 12. [r] Quibus omnibus Homerus uſus eſt, et *omnium* primus, et *accuratè* ſatis. [s] Utrumque enim ejus Poëma, *ſic* conſtitutum eſt; Ilias quidem, *ut* Simplex, et Patheticum; Odyſſea verò, *ut* Implexum *quid* (Agnitio enim, per totum, ei *crebrò ſparſimquè ineſt*:) et *ut præclarè* Moratum. [t] Adhæc, Elocutionis et Sen-

[o] Convenit etiam Epicæ cum Tragœdia: Tùm penes *Fabularum Species* quatuor de quib. cap. 10.

* *Cap.* 10.

[p] Tùm penes *partes Formales*; Fabulam ſcil. ac Mores.

[q] Et Sententiam, atque Elocutionem.

[r] In quibus mira Homeri laus, ut vetuſtate, ità et artificio cæteris antecelluit omnibus.

[s] Sive ſpecies illas Fabularum (quas perpolivit) cogites.

[t] Sive elegantiam verborum, Sententiarum granditatem.

tentiæ

tentiæ *Bonitate*, ſuperavit omnes. ¶ 13. [u] Differt autem Epopœïa, et Conſtitutionis Longitudine, et Metro *. 14. [1] Ac Longitudinis quidem Terminus ſufficiens is eſt, quem anteà dixi: *Ejuſmodi*, enim *eſſe* oportet, ut *unico intuitu*, et Principium conſpici poſſit, et Finis †. [x] Atque hoc quidem fiet, ſi Conſtitutiones *Noſtræ*, *quàm* Veterum ‡, minores evadant, [y] eoquè pervenerint incrementi, quantum eſt Tragœdiarum *omnium*, quæ Unius *Diei* Auditione concludi ſolent. 15. [z] Habet autem Amplum quiddam, quo magnitudinem extendat Epopœïa, et quidem de proprio *ac ſuo*. [a] Nam in Tragœdia, haud Multas, quæ ſimùl gerantur, imitari contingit Partes, ſed eam duntaxat, quæ *verſatur*

[u] Epica autem à Tragœdia duobus *diſſentit*.

* *Cap.* 2.

[1] *Longitudine Fabulæ:* Cujus Terminus quidem ſeu Finitio, ea eſſe debet, ut uno quaſi adſpectu, et Initium aſſequare, et extremum.

† *Cap.* 4.

[x] Id quod facilè fiet, ſi et veterum Fabularum Immenſitas, contrahatur breviori Poëſi:

‡ *Cap.* 4.

[y] Nec Fabulæ tuæ Moles ulterius creſcat, quàm τριλογίας vel τετραλογίας illæ (i. e. tres quatuorve tragœdiæ) quæ unis Deorum ludis agebantur in ſcena.

[z] Extenſio autem Epicæ, cur multò productior ſit, quàm Tragœdiæ, cauſa in promptu eſt:

[a] Illîc enim Partes Actionis, (quià hiſtrionis poſcunt operam) non niſi paucæ ſimul aguntur, pauciſque in locis:

in Scena, *ſtudioque* Hiſtrionum *nititur:* [c] At in Epopœïa, quià Narratio *illa* eſt, Permultas Partes effingere, ſimùlque ad finem perducere licet: ex quibus (cùm *Rei qua de agitur*, Propriæ ſint,) *magnoperè* augetur Poëmatis Moles. 16. [c] Quare hoc Bonum ſortitur *Epica*, *primò* ad Magnificentiam, *quâ triumphat:* [d] Deindè, ut et is, qui Audit, *variè* mutetur, et *ejus qui Dicit*, oratio, Epiſodiis dilatetur *inter ſe* Diſſimilibus: Cùm enim ſtatim id ſatiet, quod Simile eſt *: facit, ut Tragœdiæ, *præ faſtidio*, exibilentur è Scena. ¶ 17. [c] Metrum autem Heroïcum, [1] experientiâ *Indice*, *periculoque hujus rei facto*, *Granditati* quadravit *Epicæ*. [2] Nam ſi quis Imitationem *ejus* (quæ Narratione conſtat) alio Metro Uno [1] faceret, Pluribuſve inter ſe mixtis;

[b] Epica (quià Narrando fit) plures, pluribuſque locis geſtas res diſtinctè percurrit; facilè ſe modò ad hanc, modò ad illam transferens.

[c] Ex quâ Narrandi Varietate, duo redundant Commoda: unum, ut Grandius inſurgat Poëma:

[d] Alterum, ut Epiſodiorum diſparitate, et recreetur audienti animus, et dicenti ornetur Oratio.

* 1. *Rhet. cap.* 11. *p.* 30.

[e] Differt etiam Epica *in Metro:* Hexametrum illi imprimis congruere.

[1] Docuit conſenſus veterum; quibus hoc unum arriſit, poſthabitis cæteris:

[2] Confirmat etiam Diſtinctio: Qua,

[1] Nullum aliud Simplex competit genus.

Quàm

Quàm indecorum appareret? 18. [f] Quippe Heroïcum, et Stabiliſſimum inter metra, et Elatum eſt maximè. Quamobrem et Linguas, et Tranſlationes, *præ aliis Poëmatibus*, maximè admittit: Nam et Imitatio Narrativa, eximia *præſtanſque* eſt inter cæteras. [g] Iambicum verò et Tetrametrum, *omninò* ad Motum Proclivia ſunt: Hoc quidem Saltationi *exprimendæ* *, illud Actioni *Hiſtrionicæ* idoneum. 19. [z] Prætereà *Quantò* abſurdius *foret*, ſi quis *Metra* ipſa commiſceat †, ut Chæremo, *in Centauro ſuâ* ‡; *nunc hoc, nunc illo, claudicans pedum genere?* Quamobrem Prolixiorem *Rerum* Conſtitutionem, nemo alio *unquàm Metro*, quàm Heröo, complexus eſt: Sed (quemadmodùm *ſuprà* dixi) quid *Epicæ, quid cæteris* congruat, Natura ipſa docuit, *Magiſtro Uſu* dijudicante.

Siquidem

[f] Hexametrum, (ob tarditatem pedum) Poëſi huic peridoneum ſit; quippe magnificæ et gravi.

[g] Iambicum et Octonarius, (quià mobiliores verſus) hic ſaltationi Dithyrambicæ: illud, Dramaticis Interloquiis natum.

* *Cap.* 2.

[z] Multò minùs admittenda plura Metrorum genera: quandoquidem ſi varii atque inæquales incedant pedes, Poëma, quod illis nititur, vacillet, neceſſe eſt.

† *Cap.* 1. ‡ *Cap.* 1.

CAP.

CAP. XVI.

Epopœïæ extruendæ Methodus.

De Epopœïæ Fabrica, Præcepta varia, una cum Homeri laudibus, qui ipſa prodidit, conjuncta: 1^m^, *à part.* 1^a^. 2^m^, *à part.* 3. 3^m^, *à part.* 6. 4^m^, *à part.* 8. 5^m^, *à part.* 8. 6^m^, *à part.* 11.

HOMERUS autem, cùm in aliis dignus eſt, qui laudetur, tùm *vel in eo* maximè, [1] quod Solus inter Poëtas, Quid ex Sua, *Quid ſub Alterius* Perſona fingendum ſit, non ignoret. Ipſe enim Poëta, quàm Pauciſſima, *ex ſuo quaſi ore* dicat, oportet; Siquidem ſecundùm hæc, *(quæ ſuo edit nomine)* ne Imitator *quidem* eſt. [2] Ac alii *Poëtæ*, per omnem *Poëmatis* partem, ipſi *ſe* Actioni immiſcent; Pauca verò, *ſub Aliorum Sermone* imitantur, Pauciſque in locis: [b] Homerus *contrà*, cùm Pau-

De Epici Poëmatis, i. e. Homerici, conſtitutione, præcept. 6.

[1] Narrativo Modo ſic imitetur Epicus, ut ne nimium ex ſeſe narret: ut plurimûm enim perſonis Dramaticè inſervire æquum eſt.

[2] Quæ res, Epicorum antiquiſſimis, ſuſque deque habita. Inſcitè, Quis neſcit?

[b] Homero contrà, religio fuit, paucis (Procœmii loco) prænarratis, Perſonas fabulantes inducere;

cula

cula Præfatus ſit extemplò inducit Virum aut Mulierem, aut aliquam aliam Rem, *Perſonamve* [c] Moratam: Neque omninò quicquam Morum expers *oſtendit*, nihilque non ornatum Moribus. ¶ 3. [a] Ac in Tragœdiis quidem, id quod ADMIRABILE eſt, effingere oportet: [d] ſed in Epopœïa contingit citiùs, *commodiùſque recipitur id*, quod RATIONE VACAT; (Cujus operâ et vi, id evenit maximè quod Admirabile eſt;) 4. [d] Propterea, quòd *in Epicis, nos Auribus Narrantem excipimus*, non intuemur *quaſi in Theatro* Agentem. Quandoquidem illa *apud Homerum*, (ubi Hectorem inſectatur *Achilles*) *ſine ulla reprehenſione Narrantur*; ſi in Scena Agerentur, apparerent utiquè inſulſa: utputâ, *Hinc Græci ſtantes, nec hoſtem fugientem inſequentes: Illinc Achilles, ne illum vulnerarent innuens:* Quæ certè ſingula in Epicis latent. 5. [f] Admirabile autem *omne*, jucundum eſt; cui rei fig-

[c] Singuliſque ſuos adaptare Mores.

[a] Præc. Actioni Tragicæ probè congruit, id quod Admirabile eſt:

[d] At in Epicâ, procedit rectiùs: quippe, quæ tutiùs admittit τὸ ἄλογον, quàm Tragœdia.

[e] In Illa enim ſpectantium oculis proponuntur omnia: ut, ſiquid inſit abſurdi, id palam ſe prodat: In epicis Narratur tantùm, non Aſpectu dignoſcitur. Ut, illud de Hectore, Iliad. 22.

[f] Sin autem id, quod Admirandum eſt, poſcat Epica; etiam id, quod Audienti Jucundum.

num

num eſt, quòd omnes, qui *rem geſtam* Nunciant, " *Eam Admirabilem eſſe* * addant: quaſi *hoc pacto*, quò *gratiores ſint*, Gratum *quid Auditori* facientes. ¶ 6. [3] Maximè autem, etiam alios *Poëtas* docuit Homerus, FALSAS RATIONES, quo modo oportet, dicere. Eſt autem hoc, Paralogiſmus *, *ſeu Fallacia quædam.*

Prima Deductio, à Poſitione Antecedentis, ad Conſequentem: { *Pluvit: ergo Terra madefacta eſt* } *Utraque contingentibus et falſæ.*

Secunda Deductio, à Poſitione Conſequentis, ad Antecedentem: { *Terra madefacta eſt: ergo Pluvit.* } *Utraque contingentibus et falſæ.*

[ε] Arbitrantur enim homines, cùm ſi τὸ Prius eſt, aut fit; τὸ Poſterius quoquè *ſit*, *aut* fiat;

* *Fingendo ſcilicet, mentiendoque ut plerumque evenit.*

[3] Præc. Mentiatur Poëta: Cedo. Modò aſtutè, et in rem ſuam. Sic Sophiſticè ſæpè Homerus, fallacias texit à Conſequenti, in ſecundâ figurâ: ut Odyſſ. 18. Nutrix, dùm pedes Ulyſſi lavat, ex cicatrice agnoſcit: i. e. à Conſequenti et Signo.

† *Lib. Elench. cap.* 5. *p.* 6. *&* 7. *&* *Rh.* 2. *cap.* 26. *p.* 11.

[ε] Atque hoc Captionis genus, facilè imponit imperitis. Semper enim illi, Conſecutionem retroagi autumant: Quod nec in Omnibus, nec Semper ſit ut poſito Conſequenti, ſequatur Antecedens;

etiam

etiam *vice versâ*, ſi τὸ Poſterius eſt, *vel fit*, τὸ Prius eſſe, vel fieri. Hæc autem Deductio *Secunda, à Poſito Conſequenti ad Antecedentem*, Falſa eſt: [h] Quamobrem porrò etiam prima Deductio, *à Poſito Antecedente ad Conſequentem*, Falſa erit, *non Illativa:* Verùm, ſi τὸ Prius ſit, non neceſſariò *ſeu ſyllogiſticè ſequitur*, τὸ Poſterius eſſe, aut factum eſſe, aut adjectum fore. [i] Quia enim animus noſter, hoc *(quod conſequens eſt)* Verè Eſſe cognovit; falsò indè ratiocinamur, etiam Primum illud, Verè *ac ſimplicitèr Eſſe*. ¶ 7. [4] Sed et illa potiùs, quæ Impoſſibilia, et *Auditori interìm* Veriſimilia ſunt, eligere *oportet*, quàm quæ Poſſibilia, ſed Parùm Appoſita ad Perſuadendum. ¶ 8. [5] Neque *verò* Sermones ex iis, quæ Ratione Carent, partibus Conſtituere decet, ſed maximè quidem, ut ne inſit quicquam, quod Ratione Vacet; [k] ſin minùs *hoc detur*; *ſaltem* Extra Fabulæ Conſtitutionem * *ponatur*; (ve-

[h] Undè etiam (vice versâ) fit, ut ratio à poſito Antecedenti, ad Conſequens, ſit ἀσυλλογίστος i. e. falſa et inanis:

[i] Ratio à conſequenti, Cur inanis.

[4] Præc. Ut Hyperbolas, quæ Audienti arrident, magis eligat, quàm τὰ δυνατά, quæ repugnant. Ut quorum Mores excolere vult, eorum ancilletur Opinioni.

[5] Præc. A principio ad exitum fabulæ, ne Abſurdi quidpiam Adtexas:

[k] Sin rei difficultas id poſcat; Summovendum ſaltem, extra Fabulam: ut, in Œdip. Tyr.

* *Cap.* 8.

lut, in Oedipode, *illud, Quòd neſciat, Quomodo Laïus, cui hæres ipſe erat, diem obiiſſet*) [l] In Dramate autem, nuſquàm gentium; ſicut in Electra, ii qui, quid in Pythiis *geſtum ſit*, nunciant; [m] aut in Myſis, is qui ſine voce *ulla edita, tàm longo itinere*, ex Tegea *Arcadiæ oppido*, in Myſiam pervênit. 9. [n] Quare illud ſi dicant, "*Niſi tale ἄλογον finxiſſent*," Interituram *ſibi* fuiſſe Fabulam; Quàm pulchram? Ridiculum *id quidem, ad eoſque excuſandos parùm utile*. [o] Ab initio enim, non oportuit Conſtitui tales, *quibus aliquid* RATIONE VACUUM, *opus eſſet*. [p] Sin Conſtituerit *quis, eoque pacto Res Poſita*, Conſentanea magis apparuerit, admitti *ſanè par erit*, etiamſi Abſurdam *; 10. [q] Quoniam et quæ in Odyſſea, Ratione deſtituuntur, *(de Ulyſſis ad Ithacæ littus Expoſitione)* perſpicuum eſt, ne tolera-

[l] In mediâ autem Actione, non ferendum. Ut, in Electra Sophocl.

[m] Et in Myſis, Itaquè perineptè quidam: [Se coactus finxiſſe *Abſurdam:* ne exitu ſuo fruſtrata, periret fabula.]

[o] Primùm enim ab initio quid opus fuit tali Fabulâ?

[p] Deindè; Si talis jam Conſtituta ſit; eaque, Poſito illo Abſurdo procedat rectiùs: nihil eſt quòd vitium illud expaveſcas.

* *Cap.* 7.

[q] Hoc idem factitavit Homerus, Odyſſ. 13: Ubi tanta τῷ ἀλόγῳ Maculæ elegantiarum, quicquid poſſet, affunderet illuc poëta; quod quidem neceſſarium illi malo, vel obſcurando, vel Compenſando videretur.

bilia

bilia futura, ſi malus Poëta finxiſſent. Nunc autem aliis Bonis, *atque Elegantiis*, Poëta contegit, quaſi condimentis ea, quod Abſurdi inerat, *ubiquè* adſperſis. ¶ 11. [6] Elocutione autem Laborare maximoperè oportet, in Partibus *Fabulæ* Ignavis, *iis ſcil.* quæ neque Moratæ ſunt, neque Sententiis munitæ. [7] Contrà enim Elocutio valdè Splendida, cùm Mores inobſcurat, tùm Sententias.

[6] Præc. Elocutionis Cultus, ſummo uſui eſt, ubi Sententiæ defecerit, ac Mores;

[7] In illis autem, Cultura immodica, nec poſita ſuo loco, officiat Poëſi, nedum juvet.

CAP. XVII. CAP. XXV.

De Problematis, ſeu Reprehenſionibus Poëtarum; et Solutionibus.

Poëtæ, Scriptorum genus ſunt, quod facilè Obtrectatores invenit; quibus nec Imperitorum morſiunculæ, leves; neque Philoſophorum, (ipſiuſque Platonis) cenſura, non gravis. Nunc igitur, cujus ingenium optimis præceptis, vitæque fructuoſis imbuit, Poëtæ, inquam, boni ut conſulat dignitati; de Problematis ſeu Dubiis Adverſariorum proponit dicere; hoc eſt, de Zoilorum Criminationibus, quibus vellicantur Poëtæ, atque imprimis Epici: (veranè illæ videantur, necne?) nec non de Solutionibus, quibus releventur. Præmiſſis ergo tribus rerum Generibus, ſeu Formis, quæ ad Criminum Amotionem facient; à part. 2ª; 1° *Docet Crimina alia, ſolvi ex Formis tertii generis, à part.* 7. *Alia, ex Formis primi, à part.* 13. *Alia, ex Formis generis ſecundi, à part.* 18. *Deinde, Crimina omnia, cum eorum Solutionibus reducit ad Summaria quædam Capita, à part.* 28. *Anacephalæoſis tàm Criminationum, quàm Solutionum, à part.* 34.

DE *Obtrectatorum* Problematibus, *eorumque* Diſſolutionibus, ex Quot Quali-

Propoſitio tàm Criminationum, quibus vexantur Poëtæ, quàm Solutionum.

buſque

buſque Formis, hôc qui conſiderant pacto, manifeſtè *rem* teneant. ¶ 2. [a] Quandoquidem enim Poëta, Imitator eſt *quidam*; ſicut et Pictor, vel quivis alius Imaginum Opifex: Semper ex iis, quæ numero tria ſunt, *(ſi conſilium ejus atteridas)* unum aliquod ut imitetur, neceſſe eſt. Aut enim [1] Qualia *olim* ERANT, vel *adhuc* Sunt, *ut nihil mutet*; Aut [2] Qualia vulgò ipſa AIUNT, vel Eſſe videntur, *ut opinionem ſequatur*; Aut [3] Qualia ESSE OPORTET, *ut exemplar abſolutum det.* 3. [2] Hæc autem *omnia* Enunciantur Elocutione, præſertìm Linguis et Tranſlationibus; *Aliæ* etiam permultæ ſunt Paſſiones *atque Ornamenta* Elocutionis; *Extenſiones, Immutationes, &c.* (Quæ quidem omnia Poetis, *pro arbitratu uſurpanda*, concedimus.) 4. [3] Prætereà verò, non eadem Rectitudo Politicæ eſt *Scientiæ*, quæ Poëticæ; *(Illa enim abſolutè Vera; hæc Nonnullo Errore implicata)* paritèrque nec

[a] Præmittit autem Fundamenta, ſeu Rerum Poëticarum genera 3[a]: 1[um], *in Rebus*, Perſoniſque, quæ exprimuntur; (3[bus] ſcil. Formis.)

[1] Quales exiſtant. [2] Quales eſſe perhibentur:

[3] Quales eſſe oportet: 2[dum] Genus, *in Elocutione*, quâ Res illæ omnes Enunciantur; ut Linguis, Metaphoris, &c.

3[um] Genus, *in ipſa Arte* Poëtæ: cujus *Imbecillitas* apparet, reſpectu aliarum artium perfectiorum habito; ac Politicæ imprimis: cui ipſa ſuo modo miniſtra eſt.

aliarum

aliarum Artium, et Poëticæ. 5. [b] Ipſius autem Poëtici *ſtudii* Erratum, eſt duplex; [c] unum, Per Seipſum; Per Accidens, alterum. Nam ſi Imitationem præeligat rei, cui perficiendæ præ imbecilitate haud ſuppetit, ipſius *Poëtæ* Peccatum *in Arte Sua* eſt, *et Per Se:* [d] Illud autem, cùm Præelegerit Minùs RECTE; ſed *tamen, Vel Rem ſumpſerit exprimendam Falſam; ut,* " *Equum, qui gradiendo, u-* " *trumque ſimul crus dextrum attollat:*" 7. [e] Aut, *ſi quid* peccati *admittatur* ſecundùm Quamlibet Artem: veluti, Medicinam, aut aliam *aliquam, ex quibus res ſuas mutuatur Poëta:* 8. [f] Vel cùm Res Impoſſibiles, *rationiſque expertes* commentus ſit. Hæc inquam *Errata,* qualiacunque fuerint, *Poëticæ ſunt Ex Accidenti quidem,* non PER SE *ipſam.*

[b] *Errata* autem, (quibus labi contingit) 2^cia ſunt: (unde formæ tres:)

[c] Alia enim ipſius artis *Per ſe* (quæ Forma prima eſt;) ut cùm materiam tractandam aſſumpſeris; quam præ ingenii tenuitate adornare non potes:

[d] Alia *Per accidens:* idque vel cùm Materia ipſa, quæ eligitur, in errorem impulit: (quæ Forma ſecunda eſt) Sivè quià deſumpta ſit ex aliâ ſcientiâ, cujus Poëta non perdidicit res:

[e] Sivè quòd Erati aliquid in ipſis præextiterit ſcientiis, quod poëtæ Eligenti imponit.

[f] Vel cùm conſultò Res Impoſſibiles et ἀλόγους arripiat Poëta: ut ſine quibus Fabula ad finem, quem optat, non perveniſſet: (quæ Forma eſt tertia.)

¶ 9. Quare

¶ 9. [g] Quare in Problematibus, quæ Objici ſolent, ex horum *Generum Formarumque* intuitu, Solvenda ſunt. [i] Primùm enim, ſi Res, quæ penes ipſarum artem ſint Impoſſibiles, finxerit, peccatum admiſit. 10. [h] Sed rectè fecerit, ſi *eo pacto* Finem conſequatur ſuum, *quem uſitatâ artis illius viâ non attigiſſet.* Finis enim *Fabulæ antè* dictus is eſt *, veluti ſi tali re *(quæ fieri non poteſt)* fictâ, aut Partem illam *(in qua fictio eſt)* aut aliquam aliam, ad Conſternandos Animos Accommodatam fecerit. Exemplo ſit Hectoris Inſectatio; *in qua, quod Impoſſibile atque Abſurdum eſt, ſtuporem gignit.* 11. [i] Verùntamen *abſque tali Peccato*, ſi Finis *ipſe*, aut magis aut *paullò* minùs ineſſe contigerit; *nihiloquè minùs* contra Artem eam, quæ de his eſt, peccatum ſit; haud Rectè ſe habet, *neque herclè Excuſari poteſt:*

[g] Ex præmiſſ. *Criminationum* omnium *Solutiones* petas licet.

[i] Quod ad tertium genus:

[i] Si ex Formâ tertia objecerint: [Aliâ te ex arte diſſerentem, id protuliſſe Abſurdi, quod illius præcepta, non ferent:]

[h] Excuſandum; Contra regulas quidem illas peccâſſe te: Sed *Quanto bono?* Ut inde conſequerêre Poëmatis Finem; h. e. Conſternationem eorum qui audiunt. Hoc pacto Impoſſibilium Fictionem tolerari, et Poëtæ condonari meritò poſſe.

* *Cap.* 7. *ad finem.*

[i] Quanquam, quià ſemper offendit meritòque diſplicet, quomodocunque peccare; monendus es; ſiquâ eundem finem, ſervatis illis regulis, modò attingere liceat, ne facilè aſſueſcas in hac culpâ labi.

Oportebat

Oportebat enim, ſi quâ contingeret, omninò nuſquàm Errari. 12. [z] Prætereà, Utrum *tandem* Peccatum *gravius?* Num, *quod admiſerit Poëta* ſecundùm Artem *Suam*, an *ſi quid titubatum ſit*, quoad Accidens Aliud? Minus enim *id culpæ* eſt, *velut*, in cervorum ſpecie, ſi Fœminæ cornua *(quæ imprudentèr affixit)* ineſſe ignoret, quàm ſi *eam ſine cornibus, ut eſt*, Malâ *minimequè Poeticâ* Imitatione deſcriberet. ¶ 13. [c] Adhæc, [1] ſi *Poëtæ* vitio vertitur, non eſſe Vera *quæ affinxit: Occurrendum tamen; Finxiſſe*, Qualia *eſſe* OPORTET; velut etiam Sophocles dicebat; "*Se quidem, quo magis "prodeſſet, Res Perſonaſque, Quales eſſe Opor- "tet; Euripidem, non niſi, Quales ſint effin- "gere.*" Quamobrem *id* hâc viâ ſolvendum eſt. 14. [2] Quòd ſi neutro modo, *nec quæ*

[z] Si ex formâ ſecundâ criminentur Alterius res Artis (quam minimè calluiſti) indoctè te docuiſſe. Minuendum hoc: Comparatè ad formam primam. Lenius id ſcil. veniâque dignius haberi; quàm ſi propriâ tuâ in Arte cecidiſſes. Eam enim Offenſam, quis eſſe neget inexcuſabilem?

[k] Quod ad primum genus:

[1] Si ex formâ ſecundâ inſimulent: Falſa te docuiſſe, et præter hiſtoriæ fidem:

[1] Recurrendum eſt ad formam tertiam: Te, non quod fieret, finxiſſe, ſed quod fieri expediret: h. e. (quod cap. 4. p. 14. dixit) præſtantius quiddam, et quaſi exemplar ſecutum eſſe.

[2] Si ex formis prima et ſecunda, arguant: Nec vera te nec præſtantiora attuliſſe.

VERA

VERA *ſunt, finxit, nec Qualia eſſe* OPORTET; *dicendum,* quòd ITA AIUNT; velut eà, quæ de Diis *ex Opinione Vulgi narrantur.* 15. [m] Forſan enim, nec fas dicere, Quòd Melius *ſe habeant*; neque quod *ex rerum natura* Vera ſint; ſed " Quòd, *neſcio*" quî " Evenit, " *ut ſic autument:*" (Quemadmodùm Xenophanes *Eleates* dixit;) " verùm his nihil *ineſſe* Certi. 16. [3] Fortaſſe autem nec, *Quòd* Meliùs *Ità, dici poteſt*; ſed quod *Tunc Temporis, Ex More ſic fuit:* velut, quæ *memorantur* de Armis *militum Diomedis:*

" ——————*Cuſpide nixæ*
" *Imâ haſtæ ſteterant*;—*In circulo ſcil. ferreo*
" *humi defixo.*"

[n] Id enim tunc, inſtituti, *Græcis* fuit; quemadmodùm etiam nunc dierum Illyricis *quî*

Referes te ad form. ſecundam, i. e. ad Famam: " Ita communi opinione jactari: ut, ſi vitium illud ſit: vulgi rumoriſque vitium ſit, non tuum."

[m] Huic ſolutioni affine erat illud Xenophanis Phyſici, de naturâ Deorum diſputantis &c. de quo vid. Sext. Empiric.

[3] Si ex formâ tertiâ inſimulent: id fingi, quod minimè Oportuit: occurres ex formâ primâ: veritatem, te, temporumque priſcorum inſtituta ſequi. Velut, Iliad 20. Dormiente exercitu, lanceæ (quò ad manum ſint) ferreo inſtrumento figuntur: cùm potiùs directè adverſus hoſtem ſtare debuiſſent:

[n] Verùm hoc non Erratum poëtæ, ſed rudis illius ætatis Mos fuit.

veterem retinent Morem. 17. [4] De illo autem, PULCHRE ne an ſecùs, aut Dictum à quoquam ſit, aut Factum; [o] conſiderandum eſt non ſolùm intuendo in ipſum, quod Factum vel Dictum; *cujus generis ſit*, Studioſum, ne, an Pravum; [p] Sed in [1] Agentem quoquè vel Dicentem, *et in eum* Erga Quem *is dixit vel fecit*; aut [2] Quando; aut [3] Quo Medio; aut [4] Cujus Gratiâ: velut, aut Majoris Boni *causâ*, ut fiat *veniatque ad nos*; aut Majoris Mali, ne fiat. ¶ 18. [q] Quæ ad Elocutionem verò *ſpectant*, *Crimina*; *his modis* intuentem ſolvere oportet: [r] veluti, per Linguam; *illud Homeri*,

"Ουρῆας *quidèm primò peſtilentia perculit*" — Fortaſsè enim *per* "ἀρῆας," non "*Mulos* in-

[4] Si ſpeciatim ex eadem formâ tertiâ, coarguant: Perſonam, quæ inducitur, dixiſſe vel feciſſe minùs Rectè.

[o] Vendicabis: Tum ex communi Ratione Boni: Quòd ità fecerit dixeritve, ut Oportuit:

[p] Tùm ex Circumſtantiis (quæ facto hærent).

[1] Perſonæ ſcil. quæ fecit in quem:

[2] Temporis, quo geſtum:

[3] Inſtrumenti, quo fecit:

[4] Finis conſiliique ejus, qui fecit. His enim mutatis, magnopere commutantur dicta atque facta.

[q] Quod *ad* ſecundum *genus*: Si ex Poëtarum vocibus, quaſi ansâ, arreptis [Abſurdè eos ſenſiſſe] dicat: Facilè liberantur illi, ex variis Locutionum formis.

[r] *Per Linguas:* ut Iliad. 1. objectio de Mulis: Cur potiſſimùm corriperentur peſte? diluitur: Quia ἀρῆες, vox peregrina, Cuſtodes hîc notat, non Mulos.

" telligit,

" telligit, ſed *Caſtrorum Cuſtodes, qui excubias*
" *agunt.*" Et [r] Dolonem *(dum ait)*

" *Qui ſanè ſecundùm* εἶδος *quidem erat malus*"

Non " Corpore Incompoſito fuiſſe *notat,*" ſed " facie Turpem." Siquidem Cretenſes, ἐυειδὲς, *non id quod Corpore Pulchrum eſt* vocent, *ſed* quod Facie Specioſum. [s] Et, *ubi Achilles Patroclo, convivium legatis apparenti mandat:*

" Ζωρότερον *autem illis merum miſce,*" — Non Meracius, *ut temulentis, miſceri* vult: ſed Feſtinantiùs, *ut occupatis.* 19. [z] Per Tranſlationem autem, dictum eſt illud;

" *Alii quidem Diique, et homines*
" *Dormiebant univerſam noctem:*"——

[t] Et illud *de Agamemnone varia cogitante,*

Sive quando campum Trojanum adſpicerent:

[r] Et Iliad. 10. Cur Dolon fingitur εἶδος κακὸς, cùm mox appelletur Magnus Curſor, i. e. Egregiâ Compoſitione inſtructus? Sed ſcias; Cretenſi vocabulo, ſic illum dici: quia vultu ſit turpis, non corpore.

[s] Et Iliad. 9. An Achilles, ſapientiſſimis viris, cum gravitate opus eſſet, propinaret Meracius? Nunquam faceret. Sed externo juſſit vocabulo, ζωρότερον, i. e. Citiùs id facere.

[z] *Tranſlatio* poëtam ſublevat, ut Iliad. 2. Numquid veriſimile eſt, Omnes Deos homineſque totam ſtertiſſe noctem: Sed per Totam, intelligas Magnam Partem: Metaph. à Genere ad Speciem.

[t] Et Iliad. 10. Mireris, Agamemnonem regem, modò hoſtium intueri caſtra, modò naves inviſere: Sed metaphoricè, Adſpiciens, dixit pro Animo cogitans.

[u] Et *paullo poſt*;

" *Tibiarum fiſtularumque vocem, tumultum-*
" *que in caſtris.*" [x] Et illud,

" * *Omnes dii, Jovem ſimul ſunt ſecuti.*"

Nam " Omnes pro Multi," per Tranſlationem, dictum eſt: quoniam omne, eſt Multum quiddam; [y] et illud *(de Sidere Arcto ab Ulyſſe conſpecto:*

" *Sola Urſa, expers Oceani lavacrorum*" — *i. e. Borealibus nunquam occidens)* per Tranſlationem dicitur: Quod enim Notiſſimum eſt, *quaſi* Solum eſt. 20. [4] Per Accentum autem *purgatur*; quemadmodùm Hippias Thaſius, ſolvebat illlud, *quod Jupiter, Somnio mandabat; ut Agamemnoni nunciaret;*

" Δίδομεν δέ οἱ, *ut victoriam indè gloriamque*
" *reportet.*"

[u] Et mox, Fiſtularum Vocem (κατ' ἀκυρολογίαν) pro Sonum: et Tumultum pro Vocem.

[x] Et Iliad. 1. Ad Æthiopas Dii ſequebantur Jovem: An omnes? (Ità cœlum fuiſſet ſine diis:) Sed Multi.

* *Hoc ex Heinſii conjectura, neque enim in textu apparet.*

[y] Et Odyſſ. 5. 145. Solum urſæ ſydus Borealibus nunquam occidit: Quis diceret? Sed Solum metaphorica Trajectione cepit, pro maximè Conſpicuo, vulgique opinione Noto.

[4] *Accentus* quoque Solutionem parit: Cùm, mutato vocis ſono, longè alius elicitur, quàm qui reprehenditur, ſenſus. Ut Iliad. 2. Jupiter ad ſomnium: Non δίδμεν, *damus*, inquit: (Sic enim falſis promiſſis ductaret Græcos) ſed δίδμεν: " Tu
" nuncia, nos illis *gloriam dare*."

Et

[z] Et illud *de Meta, quam Achilles in curſu equorum fixit* ;

" —— *Hoc quidem lignum non computreſcit* " *imbre.*"

21. [4] Per Diviſionem autem, *ſeu Interpunctionem excuſantur illa:* velut, *cùm* Empedocles;

" *Extemplo autem (mutato curſu motus)* " *mortalia nata ſunt, quæ priùs, in Chao illo,* " *didicerant immortalia eſſe ;*"

" *Mixtaquè priùs quæ pura.*"——22. [5] Per Ambiguitatem verò, hæc ; *ut, cùm Ulyſſes in Expeditione Nocturnâ, Diomedem monet, ut properet :*

" —— *Præteriit autem jam major portio* " *noctis, i. e. duarum noctis partium :*"

Nam illud " πλέων, *Plus,* ambiguum eſt; *quià vel ad Tertiam Noctis Partem referri debet, vel abſolutè legitur.* 23. [6] Ex Conſuetudine verò Locutionis, *non ex Veritate, pen-*

[z] Et Iliad. 23. 843. De ligno arido, non ait ἔ, *Ubi:* (id enim falſum, ſibique contrarium) ſed ἀ, *Non* corrumpitur, &c.

[4] *Ex Diviſione* naſcitur ſolutio : quoties ſententia aliter interpuncta, alium edit ſenſum, quàm putabat is, qui arguit. Veluti, in ſecundo verſu, non ad vocem *Prius* (quod obtrectator voluit) ſed ad *Mixtaque* fit interpunctio. Sic enim ſenſus quadrat.

[5] *Anceps nominum ſignificatio,* Reprehenſionem diluit: velut, Iliad. 10, non dicit, " Pluſquam duas partes noctis, elapſas eſſe ſed majorem partem duarum.

[6] *A conſuetudine ſermonis,* veniam poſtulat Poëta: Nimirum, Quià ſic loquitur Vulgus.

duntur

duntur nonnulla: veluti, " Dilutum," *ſeu Aquâ Temperatum, etſi vinum non ſit, vulgò* tamen aiunt eſſe " Vinum :" [a] Unde *et illud, de tibia Achillis (quam Agenor haſtâ perculit) à poëta* dictum eſt:

" —*Ocrea recens fabrefacti Stanni*;

pro " *Ferri :*" *eâdemque ratione,* " *Fabros, qui non niſi Ferrum exercent,*" " *Ærarios* vocant." [b] Undè etiam *ab Ænea, genus ſuum venditante,* Ganymedes, " *Jovi Vinum miniſtrare,*" dictus eſt; cùm *tamen Dii,* non Vinum, *ſed Nectar* bibant. Hic verò, etiam per Tranſlationem purgari, *et ab inſectatione defendi* poſſet. *Siquidem unius mali, remedia ſæpè plura.* 24. [7] Quinetiam, quando Nomen *aliquod,* Subcontrarii quidpiam videtur innuere, in ea, quæ prolata eſt, *ſententia*; QUOT MODIS *id* ſignificet, attendere oportet: *ut, ſi quis Significatus ſuperſit, quo Repugnantia tollitur; is Poëtæ tribuatur.* [c] Velut, *de laminis Achillei ſcuti*;

[a] Ut Iliad. 10. Stannum, ut materiam, conficiendis quidèm ocreis ineptam, poſuit tamen, ex vulgi more, pro Chalybe ſeu Ferro.

[b] Sic Iliad. 19: Diis, qui ſolo utuntur Nectare, vinum tamen propinari dicitur.

[7] *Inſpectio Notionis Multiplicis,* Poëtam adjuvat: Cùm id, quod Subcontrarietatem præ ſe ferebat, ex Notione aliâ inventâ, excuſationem paret.

[c] Ut Iliad. 20. 745.—τῇ ῥ' ἴσχεο, non ſignificat, [Cui inhæſit:] niſi pugnantia loqueretur: (nihil enim illic adfixum eſſe conſtat;)

quarum duas cùm penetrâſſet Æneæ Spiculum; tertia, reſtare dicta eſt,

" ——*Quâ ferrea ſubſtitit haſta;*"

Quòd ejus *interpoſitu* prohibita eſſet. 25. [d] Hoc autem [" Quotuplicitèr Dicitur, *Attendere*; *Aptumque Significatum Tribuere*"] ſic quodammodò abſolvetur; [1] potiſſimùm *quidem*, ſi quis *de re propoſita* judicium faciat, quoad *Significatum* illum, qui *Objicientis Senſui* ex Adverſo eſt: 26. [2] Vel *ſaltem reſponderit ità*, ut Glauco *Sophiſta* dixit: " *Quòd homines* " *nullâ ratione ducti, quædam, quaſi Præſuppo-* " *nere ſoleant, Damnatiſque aliorum ſuffragiis,* " *veluti præjudicio facto, Concludere; Iidemque,* " *quaſi* QUOD IPSIS VIDETUR, *decreve-* " *rint, reprehendant, ſi quid ipſorum exiſtima-* " *tioni Subcontrarium ſit.*" 27. [e] Atque hoc *errore* imbuta ſunt ea, quæ de Icario *feruntur*, *Penelopes patre*. Ipſum enim Laconem fuiſſe,

conſtat:) Sed Quâ vetita eſt Pertranſire: Quo ſenſu, nihil pugnæ.

[d] Præcepta hic duo. 1. Ut ſiqua ſignificatiuncula objectionem faceſſat, eam, ex notione contrariâ, eleves:

[2] Id ſi minùs liceat; ut, cum Glaucone, pertinaces incuſes hominum mores: Quib. ſua ſic Placet opinio, ut quaſi Judiciorum domini, aliorum ſententiam ne audiendam putent.

[e] Exemplo ſit opinio illa, de Icario Penelopes patre: Lacedæmonium illum fuiſſe. Itaque Odyſſ. 4. Telemachum increpant; quod Lacedæmonem veniens, avi ſui oblitus ſit, à quo de patre Ulyſſe certior poſſet fieri:

arbitrantur

arbitrantur *plerique*: Pro Abſurdo igitur, *Homeri* illud *habent*; " *Cum illo Telemachum,* " *quando Spartam, inveſtigandi patris causâ,* " *veniret, minimè congreſſum fuiſſe.*" [f] Hoc autem fortaſsè ſe habet, ſicut *populi* Cephalenii ajunt: " *A ſua enim gente, uxorem dux-* " *iſſe Ulyſſem,*" perhibent; " *ſocerumque ejus* " *Icadium, non (ut vulgus putat) Icarium,* " *fuiſſe.*" [g] Problema autem, quod propter *Poëtæ* Peccatum, *ex Artis inſcitiâ fit*, conſentaneum eſt *Solvere.* (* *Deſiderantur quædam.*)

¶ 28. [h] Omninò quod Impoſſibile eſt, (quò excuſari queat) [i] vel ad Poëſin, vel ad id quod Melius, vel ad Opinionem, *ſeu ea quæ Aiunt*, reducendum eſt. Ad Poëſin enim *redigi debet, quià Poëſeos gratiâ*, eligendum potiùs *eſt*, quod Perſuaſioni Aptum *, quàm quòd ineptum: tametſi hoc fieri poteſt, illud non poteſt. 29.

[f] Sed Opinionem illam, opinio tollit contraria: ut avus Telemachi, non Lacon, ſed è gente Cephaleniâ, neque Icarius, ſed Icadius cognomento fuerit.

[g] Quid quòd hæc eadem objectio, (quiâ Homerum fefellerat Hiſtoria) eludi poterit, ut ſuprà, par. 7?

[h] *Reprehenſiones* Adverſariorum ſummatim notat: Alias ſolvi et expurgari poſſe: Primum enim Reprehenſio τῷ ἀδυνάτῳ, refutatur 3bus modis: Revocando ſcil. vel ad Poëmatis finem: quo ut perveniret, confinxit ea ſcil. quæ naturæ diſſentiunt; (Pecudes loqui; homines in arbores converti, &c.)

* *Cap.* 16.

Tales

[1] Tales autem *Res Perſonaſque fingi decet, non modo* quales Zeuxis *, *abſque moribus ornatuque* pinxit; verùm etiam *reduci* ad Melius. Etenim, *in omni Imitatione, quod* pro Exemplari eſt, *reliquis omnibus* antecellere oportet. 30. [k] Ad ea quæ [2] Aiunt, *rediguntur hæc, quæ dixi*; et [1] illa, quæ Sine Ratione ſunt. 31. Ergo, et ita *Solvenda*; [2] et *prætereà*, Quià, *Quod Ratione Vacat*, Præter Rationem quandoquè non eſt †. Veriſimile enim *eſt* etiam *id, quod* Præter Veriſimile *eſt*, fieri: *Alioqui quicquid Veriſimile eſt, certum atque exploratum foret*. 32. [3] Subcontraria verò ejuſmodi, quæ dicta ſunt; ſic conſiderare *oportet*, quemadmodum Confutationes in Diſputationibus *fieri ſolent*; Si *id quod* pro Contrario *arguitur videatur eſſe* Idem, et ad Idem, et

[1] Vel ad Melius; i. e. Abſolutum rei Exemplar; quod quò proponeret ea quæ præter ſupravè naturam eſſent, neceſſariò finxit.

* *Cap.* 3.

[k] Vel ad opinionem communem: cui refragari noluit.

[2] Reprehenſio τῦ ἀλόγυ, excuſatur bifariam:

[1] Quod famam ſecutus ſit.

[2] Quià ne id quidem præter rationem eſt, ut quod rationi diſſentit, aliquando fiat.

† *Cap.* 10.

[3] Reprehenſio ſubcontrarietatis, (quam in vocabulis protuliſſe arguitur) ex conditionibus Dialecticorum illis elui poteſt; [An idem, ad idem, et eodem modo:]

Simili Modo *ſe habens.* [l] Quare in Poëticis, etiam *Perſonam* ipſam animadvertas, *oportet*; et Ad Quas Res ipſe *reſpiciens, illa* dicat: *Videndumque, an Ea in Re,* quod Prudens Præceperit, *ſecutus ſit.* 33. [m] Juſta autem Reprehenſio, *quamque excuſare nequit* Poëta, eſt et Vacuitas Rationis, et Improbitas: quandò *ſcil. Poëta, in aliquâ parte,* dùm nulla premat neceſſitas, [n] aut eo quod Ratione Vacet *, uſus ſit; ut Euripides illo, in Ægeo; aut [o] Pravitate *non credendâ,* ut *idem Euripides, Pravitatem inducit* Menelai, in Oreſte †. ¶ 34. [p] Ac Reprehenſiones quidem *Poëtarum,* ex quinque adducunt Formis *ſeu Generibus ſummis.* Nam *reprehendunt* aut [1] tanquam ea, quæ Fieri non Poſſunt; aut [2] quæ Ratione Carent; aut *quæ* [3] Pernicioſa, *ſeu Improba*; aut [4] Subcontraria; [5] aut tanquam ea, quæ à

[l] Videat ergo, qui poëtam ſic vexat.

[1] An eadem Perſona locuta ſit cum eâdem:

[2] An ad Eaſdem Res intenderit animum, cum diceret:

[3] An in eo verbo, authoritate fretus ſit Prudentis Viri.

[m] Alias Reprehenſiones notat elevari non poſſe: quartum ſcil. τῆς ἀλογίας, et quintam τῆς πονηρίας: Cùm Poëta, abſque ulla neceſſitate,

[n] Vel, quod Abſurdum eſt, potulerit;

* *Cap.* 8. & *cap.* 16.

[o] Vel quod cum incredibili Improbitate conjunctum.

† *Cap.* 8.

[p] Ἀνακεφαλαίωσις dictorum: *Reprehenſiones,* 5[r] fuiſſe:

1. 2. 3. 4. 5.

Poëticæ

Poëticæ vel alterius Artis Normâ ac veritate diſcedunt. [q] Quarum *omnium* Solutiones, ex antedictis *Formarum* Numeris, *ſeu Specialibus Differentiis*, conſiderandæ: *Omninò* autem comperiuntur numero duodecim.

[q] *Solutiones.* (ex tribus formarum generibus petitas) fuiſſe 12. Tres, primi generis; 7, ſecundi; et duas tertii.

CAP. XVIII. CAP. XXVI.

Collatio Poëſeos Epicæ cum Tragœdia.

Problema ex Platonis 2° leg. An Tragœdia præſtet Epopœiæ? Primo Diſputatur negativè; à par. 2ª. Deinde Demonſtratur Affirmativè pro dignitate Tragœdiæ; à part. 5ª.

UTRA verò ſit melior, Epica an Tragica Imitatio, dubitare poſſet quiſpiam. [r] Si enim *Imitatio*, quæ minùs Oneroſa eſt, Melior ſit; 2. [a] Hujuſcemodi autem ſit ea, quæ pertinet ad Spectatores Meliores: [b] Perſpi-

Quæſtio An Tragica imitatio, præcellat Epicæ?
[r] Diſputatur *negative:* idque præmiſſis his:
Si ſuperior Imitatio illa, quæ ſpectanti minùs moleſta:
[a] Qualem libentiùs intuentur Prudentes Viri:
[b] Inferior certè ea, quæ Geſticulando Nimia.

cuum *eſt*, eam quæ omni modo, (*Numero, Sermone, et Harmoniâ*) imitatur, Oneroſam fore, *et proindè Pejorem*. [c] Tales enim *Imitationes* quaſi *Spectatores* (niſi Actione tuâ Scenicâ adjunctâ) haud ſatis rem ſentiant, Multimodâ Motione moventur : [d] velut, inepti Tibicines, qui *non confiſi Imitationi Tibiæ*, volvunt ſe *circumquaquè*, ſi Diſci Circumactionem fingant; et Scyllam ſi *naves attrahentem* cecinerint, Præcentorem ſuum *ad ſe* trahunt. 3. [f] Ac Tragœdia quidem hujuſmodi *Imitatio* eſt; [g] Quemadmodùm etiam hiſtriones Priſci, *(quorum ſimplicior parciorque geſtus)* eos qui poſteà ſubſecuti, *plus ſatis Geſticulatorios* putabant. Etenim Mynifcus *Hiſtrio*, Callippidem, *(qui ætate minor)* tanquàm plus nimiò geſticulantem, *contumeliosè* vocabat Simiam. [g] Sed et talis opinio etiam de Tyndaro *Hiſ-*

[c] Rat. conſequentiæ : Quis enim illum ferat, qui te quaſi tardè intelligentem obtundat nimiâque motione importunus, nunquam ſatis monitum putet ?

[d] Nonne idem videtur is, quod infulſi tibicines, qui ſono tibiæ, quaſi ne infeliciter expreſsâ, ridicule ſuum admovent geſtum :

[f] Ex præmiſſ. par. prima, Tragœdiæ perſpicitur culpa, nimioperè geſtiendo, ſaltando, &c.

[g] Quo nomine, etiam Hiſtriones ipſi, cùm ætate, et gravitate antecederent, irriſere Juniores ſuos, ut ſequiores Pantomimos. Ex quo genere Callippides fuit, et [g] Tyndarus Mimus.

trione

trione fuit. [h] Sicut autem Juniores iſti, ad *Grandiores* illos ſe habent; Ità univerſa *Tragœdiæ* ars, ad Epicam; *eodemque verſatur in crimine.* 4. [i] Atque hanc quidem pertinere ad Spectatores aiunt, *Prudentes, et* graves: (Quamobrem geſtus, *quibus inflectantur*, non deſiderant:) [k] Tragicam verò ad *Male Moratos, ac* viles: Cùm igitur hæc, *Apparatu* ſit, *Geſtibuſque* Oneroſior, Deterior profectò videri debet. ¶ 5. [l] Ac primùm quidem Accuſatio *hæc de Onere Motionum*, Hiſtrionicæ eſt, non Artis Poëticæ; [m] Siquidem Supervacaneis *rem* Signis, *nimioque Geſtu* ornare poteſt, non modò is, qui *eam*, interpoſito aliquando cantu, Recitat; (quod Soſiſtratus fecit) ſed et is, qui Recitando, continentèr Canit, Sicut Mnaſitheus Opuntius. 6. [n] Deindè, nec omnis

[h] Ergo nec Juniores iſti, præ ſuo geſtu; nec Tragica, i. e. imitatio Mimica, tanti pendenda eſt.

[i] Ex part. 2ª, collaudatur Epica, quæ Auditores poſcat temperantes et graves: quibus ad benè vivendum, abſque geſtu ullo, perſuaſio facilis, arrecta mens.

[k] Tragicam contrà ſpectant ii, quorum hebetes ſenſus, omni, quo poſſis motu, extimules neceſſe eſt.

[l] Jam *Affirmative*, pro dignitate Tragœdiæ: Cui, quæ *de motu objecta* ſunt *diluimus* rat. 3bus.

[m] Neque enim Motionum ille exceſſus tam Tragœdiæ eſt, quàm hiſtrionum imprudentiæ. (Poteſt enim eadem etiam Epicæ aſpergi macula; ſiquis illam motu minùs neceſſario Recitet.)

[n] Nec verò omnis incuſanda Motio; Sed quæ Delicata et Perſonarum Nequam:

abſq

abſque diſcrimine improbanda Motio: [m] Siquidem neque *omnis* Saltatio; ſed *quæ* Improborum *duntaxat*; Quòd et *hiſtrioni* Callippidi dabatur vitio, et hodiè *quibuſdam* aliis: Quaſi Mulieres imitentur *illi* Non Ingenuas; *earumque Motus, Matronis tribuant honeſtis.* 7. [3]Adde quòd, etiam abſque motu *Scenico*, Tragœdiam ſuum Munus exequi, ſicut Epica, poteſt *. E ſola namque Lectione, Qualis ſit, manifeſta eſt: *ut facilè de ipſa judicium feras.* Si igitur aliis *rebus omnibus* præſtet; hoc quidem *Motionum Onus (quod tantum offenſiunculæ parit)* ut ipſi inſit, non eſſe neceſſe. 8. [n] Deindè, [1] quoniam omnia illa habet, quæ Epica; *Fabulam ſcil. Mores, Sententiam, Elocutionem, &c.* Nam et Metro *etiam aliquo* licet uti ſi velit, *(ſcil. Iambo.)* 9. [o] Et inſupèr (neque exiguâ *ſui* parte) *adornatur* Apparatu et Muſica; quorum acceſſu, *affatim ipſi* cele-

[m] Ne ſaltatio quidem damnatur omnis, (quædam enim perſonarum gravium eſt:) ſed Pyrrhica, putâ, vel Hyporchematica, &c. Quantô minùs hiſtrionum illa repudianda Motio præſertim honeſta?

[3] Quid, quòd Tragœdia, cui Motum omnem dempſeris, etiam abſque Theatro lecta, perficiat, quod vult? nec minùs herclè, quam imitatio Epica?

* *Cap.* 3.

[n] *Oſtenſive* quoque Tragœdiam anteponimus, rat. 3bus.

[1] Quià cùm omnibus adornetur partibus, quib. Epica;

[o] Tùm duas, peculiares habet, eaſque pergratiſſimas: Apparatuum lenocinia, et Cantum.

berrima

berrima conciliatur Voluptas. 10. [2] Deinde, et *Summam* quoque Evidentiam habet, cum in Agnitione, tùm in Operibus *ſingulorum dramatum Propriis*. 11. [3] Prætereà, quia Terminus Imitationis hujus *Minor eſt*, minorem longitudinem *finiens*. Quod enim confertìm magis *ſimulque totum* eſt, jucundiùs *propinatur*, quàm quod fuſum eſt, multoque tempore, *quaſi dilutum:* Dico autem, veluti ſi quis Oedipodem Sophoclis, tot verſibus, quot *conſtat Homeri* Ilias, conſtitueret: *Tragœdia hæc, quæ anteà perplacuit, præ tædio flacceſcens, amitteret ſuavitatem ſuam.* 12. [4] Prætereà, minùs Unica *ac Simplex* (quæcunque illa ſit) eſt quælibet Epicorum Imitatio. Cui rei ſigno eſt, quòd ex Imitatione *Epicâ* qualicunque complures enaſcantur Tragœdiæ. [p] Quare *ſic colligo: Si Scriptores Epici,* Fabulam *(quod oportet)* confecerint Unam; ea *certè* [q] ſi breviuſculè explicetur, versùs extremum extenua-

[2] Quià luculentèr (in Agnitionibus, Peripetiis, &c.) omnia ponit ante oculos: Quæ niſi Memorando, non oſtendit Epica.

[3] Eidem quoque Fabula, contractior eſt: Quicquid autem dulce, tantò dulcius, quantò citiùs comprehenderis, modo ne imminutum et curtum.

[4] Imitatio illa, magni pendenda, quæ Simpliciter una: Epopœia verò, minimè omnium una et ſimplex.

[p] Nam Epicus, ſi unam (qualis Tragœdiæ eſt) contexat Fabulam:

[q] Aut brevitate nimiâ, turpitèr in anguſtum deſinet;

ta;

ta; [r] Sin cum Metri Longitudine provehatur, quaſi diluta *et languida ubiquè* appareat neceſſe eſt. [s] Quòd ſi, *ut ferè ſolet*, plures *diſtinctaſque Fabulas complexi ſint*; velut, *ex. g.* ſi é pluribus Actionibus conſtent; haudquaquàm erit *Imitatio* Una: [t] Sicuti et Ilĭas, et Odyſſea, hujuſcemodi partes habet permultas [a]; quarum *quidem ſingulis*, quaſi *totidem Fabulis, etiam Juſta* ineſt Magnitudo ſua. [u] Quanquam hæc ipſa, *Homeri ſtudio*, quantum poteſt, optimè Conſtituta ſunt; et Imitatio *nimirùm*, ſunt Actionis unius, quàm maximè *potuit Una Actio in tanto opere ſervari.* 13. [5] Si ergo *Tragœdia*, et his omnibus *Bonis (quæ dixi) Epopœiæ* præſtet, et Proprio etiam artis Opere: (utraſque enim non quamlibet, ſed illam, quam ſuperiùs dixi, perficere Voluptatem decet) Manifeſtò efficitur, eam Præſtantiorem fore: Siquidem *multò* potiùs, quàm

[r] Aut prolixitate debitâ provectus, adſumet vires ſuas:

[s] Sin autem ex pluribus (ut fit) Actionibus compegerit poëma; multimembris jam naſcitur, non imitatio ſimplex:

[t] Quâ quidem in parte laborant etiam Homeri opera: quorum ex unitate perexigua laus:

[u] Nec tamen id Poëtæ vertendum crimini; Sed profectò, nec alitèr expediri res potuit, nec aliâ viâ, ad Juſtam Magnitudinem perveniri.

[5] Ac Finem ſuum utræque appetunt poëſes: Ac magis adipiſcitur Tragœdia. Hic enim Miſericordia Metuſque Major: unde Efficacior VITIORUM κάθαρσις.

Epica,

Epica, conſequatur Finem ſuum. 14. [x]Ac de Tragœdia quidem et Epopœïa, cum Ipſis *universìm*, [y] tùm *Sigillatim* de Ipſarum Formis, ac Partibus, Quot ſint, Quo pacto differant; tùm Quæ Cauſæ ſint ejus, quod in Poëmate BENE eſt, aut ſecùs; tùm de Reprehenſionibus, et Solutionibus, tot *habes quæ* dicta ſunt.

[x] Epilogus dictorum, tam quæ utrique Poëſi communia.
[y] Quàm, quæ propria alterutri.

T. WINSTANLEII

ANNOTATIONES

IN

ARISTOTELIS

LIBRUM DE POETICA.

T. WINSTANLEII

ANNOTATIONES

IN

ARISTOTELIS

LIBRUM DE POETICA.

ANNOTATIONES

IN

ARISTOTELIS

LIBRUM DE POETICA.

P. 2. l. 1. μιμήσεις] Utrum μιμήσεις numero plurali, an ſingulari μίμησις legas, quoad ſenſum perinde eſt. Scilicet vocalis ι et diphthongus ει, ſi non Ariſtoteli, ſaltem Codicum ejus exſcriptoribus, pronunciatu eædem fuerunt.

l. 5. ἀφὲ τέχνης] Dacerius reponendum contendit ἀφὲ ἧ τύχης, ſenſu non incommodo. Sic Plin. xxxv. p. 699. ed. Hard. de ſpuma equi ab Ariſtide, caſu adjuvante, expreſſa: Fecit in pictura *fortuna* naturam; et Val. Maxim. VIII. 11. de eodem: Quod ars adumbrare non valuit, *caſus* imitatus eſt. Porro momenti aliquid huic conjecturæ accedit ex loco ipſius Ariſtotelis, huic fere gemino, Rhet. I. c. 1. ubi τῇ συνηθείᾳ adverbium εἰκῇ opponitur οἱ μὲν εἰκῇ πάντα δρῶσιν, οἱ δ' ἀφὲ συνήθειαν ἀπὸ ἕξεως. Atque idem Eth. Nicom. II. 4. ἐνδέχεται γραμματικόν τι ποιῆσαι καὶ ΑΠΟ ΤΥΧΗΣ· τότε οὖν ἔσται γραμματικὸς, ἐὰν γραμματικόν τι ποίηση κὴ γραμματικῶς. Obſtat tamen Codd. MSS. et verſionis Arabicæ, ſiqua fuerit, auctoritas.

l. 6.

l. 6. ἀφ' τῆς φωνῆς] Nodum hic in ſcirpo, quem non invenerunt, fecere viri docti Caſtelvetrius et Dacerius, quorum ille ἀμφοτέροις, hic δι' ἀμφοῖν legit, ut voci μεμιγμένοις reſpondeat τὸ ἀμφοῖν, quaſi diceret, ſicut illi et ſeparatim et conjunctim, ita ii et ſeparatim et conjunctim ſuis utuntur inſtrumentis. Sed non hæc ſatis idonea ratio. Perplacet mihi illorum ſententia, qui veteri lectione retenta, per ἀφ' τῆς φωνῆς eos, qui voces ſive hominum ſive animalium imitantur, inter quos præcipue eminuit Parmeno quidam, ut ex Plutarchi libello de Aud. P. p. 63. ed. cl. Reiſk. videre eſt, deſignatos exiſtimant. Haudquaquam enim fieri poſſe crediderim, ut in inſtrumentis imitationum recenſendis, illud omitteret Ariſtoteles, quod Rhet. l. III. p. 118. ed. Sylb. πάντων μιμητικώτατον τὸ μοείων audit. Quod vero teſtatur Simon Portius apud Madium in antiquo codice ſibi viſum τῇ φώνῃ, de ejus fide nullus dubito. Sed mutato nihil opus. Ita enim Lucian. de Saltat. ἢ γὰρ αὐλός ἐστιν, ἢ κιθάρα, ἢ ΔΙΑ ΦΩΝΗΣ μελῳδία, ἢ τραγικὴ δραματοργία.

p. 4. l. ult. Χαιρήμων] Suid. Χαιρήμων, κωμικὸς (immo τραγικὸς, ex ſententia VV. cl. Kuſteri et Fabricii in B. Gr. T. I. p. 641.) τῶν δραμάτων αὐτῶ ἐστι ταῦτα, τραυμαπαις, ὡς Ἀθήναιός φησιν. οὐρεύς. ἀλφεσίβοια. ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ κ. λ. Ergo dramati nomen fuerit Centaurus, quod etiam confirmat Athenæus in loco a Suida laudato, nempe l. XIII. p. 562. ἐν ᾧ κενταύρῳ, ὅπερ ΔΡΑΜΑ ΠΟΛΥΜΕΤΡΟΝ ἐστιν. Rhapſodiam hoc ideo ab Ariſtotele καταχρησικῶς vocatum crediderim, quia mixtum erat et quaſi conſutum ex vario genere carminum. Quod vero pro κένταυρον MSS. ἐπὶ ταῦρον exhibeant, id ex inſcitia librariorum ortum, qui vocem ἱπποκένταυρον ſibi ne quidem fando auditam, in communiores ἐπὶ ταῦρον facili negotio reſolvendam cenſebant.

p. 5.

p. 5. l. 1. οὐκ ἤδη] Specioſiſſime Heinſius οὐκ ἤδη ποιητὴν προσαγορευτέον; cum interrogandi nota. Sic enim recto pede procedet argumentum, quod alioqui claudicans et ἀσύστατον foret. Mihi vero rem diligentius penſitanti, ea verba οὐκ ἤδη, quæ MSS. ab Ariſtotele abjudicant, exſcriptoris, neſcio cujus, mentem auctoris in periodo longiore non capientis, gloſſema eſſe videntur. Deleta exhibebunt ſenſum Heinſianum verbis, opinor, Ariſtotelicis expreſſum.

P. 7. l. 1. ἀνάγκη μιμεῖσθαι] Verbis iſtis, quæ ſcilicet libri manu exarati non agnoſcunt, et quæ auctoris ſenſum adeo non illuſtrant, ut eum peſſumdent, facile caruerimus. Sic enim refingendus eſt proculdubio totus hic locus: Ἐπεὶ δ' μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττοντας, ἀνάγκη δὲ τούτους, ἢ σπουδαίους, ἢ φαύλους εἶναι (τὰ γὰρ ἤθη σχεδὸν ἀεὶ τούτοις ἀκολουθεῖ μόνοις· Κακίᾳ γὰρ καὶ ἀρετῇ τὰ ἤθη διαφέρουσι πάντες) ἤτοι βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς, ἢ χείρονας, Η ΚΑΙ ΤΟΙΟΥΤΟΥΣ (ὥσπερ οἱ γραφεῖς, Πολύγνωτος μὲν κρείττους, Παύσων δὲ χείρους, Διονύσιος δὲ ὁμοίους ἐῖκαζε) δῆλον, ὅτι τῶν λεχθεισῶν ἑκάστη μιμήσεων ἔξει ταύτας τὰς διαφορὰς, καὶ ΕΣΤΑΙ ἑτέρα κ. τ. ἑ. Ariſtotelem βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς abſque interpoſito commate ſcripſiſſe patet tum ex eo, quod iidem mox βελτίονες τῶν νῦν appellantur, tum quod ἢ καθ' ἡμᾶς pro ἢ τοὺς καθ' ἡμᾶς, vel ἢ οἵους καθ' ἡμᾶς, vix ac ne quidem Græcum fuerit, uti et ipſummet Sylburgium, ejus conjectionis auctorem, ex ſubjecta annotatione odoratum fuiſſe videas. Male itidem, ut in hunc librum pleraque omnia, Sam. Petitus, qui vice τοῦ ἢ reponit ᾗ, adverſantibus Codd. MSS. atque ipſa recta ratione. Ceterum Victorii additamentum illud ἢ καὶ τοιούτους, quod e textu forte exuluerit, revocandum eſſe ſuadent, tum ea, quæ proxime inſequuntur, Διονύσιος δ' ὁμοίους, tum verſionis antiquæ auctoritas.

l. pe-

l. penult. Νικόχαρις] Comici hujus, qui Ariſtophani coætaneus fuerit, quemadmodum ex ejus Scholiaſte in Argumento ad Plutum colligere eſt, dramatum titulos ſuppeditat Fabric. B. Gr. T. I. p. 739. Cum vero apud Suidam, Athenæum, atque Etymologici M. auctorem, Nicochares appelletur, verum id ei nomen fuiſſe crediderim. Polluci x. 23. Nicocharmus audit; male.

Ibid. Δηλιάδα] Δήλιας· ἡ νοῦς Suid. nempe ἐν ᾗ εἰς Δῆλον ἐξῆλθον θεωροὶ, de qua adeas Platonis Phædonem p. 156. et in eum VV. cl. Forſterum et Gottleber. Sed feſtum hoc, quo nullum majori honore proſequebantur non tantum Græci, ſed et ex barbaris gentibus aliquæ, nemo certe εἰς τὸ χεῖρον repræſentare ſuſtinuiſſet. Ea propter labem hic non vulgari arte medicabilem ſubeſſe affirmavit Caſtelvetrius, Δηλιάδα reponens, quod dudum Sylburgio, ut nunc mihi (quamvis unius Mſpti auctoritate commendetur) ſeſe non probavit. Immo fortaſſe nihil emendato opus eſt, niſi pro Δηλιάδα legere malis Δηλίαν, cujus nominis fabulam, argumento licet nobis incomperto, docuiſſe Ariſtophanem patet ex Athenæo l. IX. et Meurſio in Catal. deperditarum Ariſtophanis Comœdiarum.

p. 8. l. 1. Πέρσας] Mutinenſis, qua fuit in libris emaculandis prurigine, invexit huc Ἀργᾶν quendam, μοχθηρῶν ἀσμάτων poëtam, ut ait Athenæus, et locum hunc ſic quodammodo ab Ariſtotele ſcriptum fuiſſe exiſtimat: ὥσπερ γὰρ Τέρπανδρος καὶ Φρύνις μιμοῦνται βελτίους, οὕτω καὶ Ἀργᾶς ὁμοίους, καὶ ὁ ποιήσας Κύκλωπας Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος μιμήσαιτο ἄν. Benius etiam ὁ ποιήσας, vel ὁ πεποίηκε; quod et ſuos patitur manes.

Docet autem hic Ariſtoteles, ut commode advertit Nunneſius in Notis ſuis ad Procli Chreſtomathiam p. 69. hoc differre Nomos a Dithyrambis, quod

quod illis perſonas graves, his leves imitarentur; citatque teſtes Philoxenum et Timotheum in Cyclope et Perſis. Eum Nomon laudant Plutarchus in Philopœmene et Sudas, qui inſcriptum fuiſſe ait Πέρσας ἢ Ναύπλιον,, pro quo, juxta Fabric. B. Gr. p. 660. male Ναυτίλον habent Codices Athenæi.

l. 3. Κύκλωπας] Cum omnes, quotquot hujus dramatis meminere, ut Ariſtophanes in Pluto, Aelian. V. H. XII. 24. Zenobius V. 45. Proverb. et Tzetzes Chiliad. X. Hiſt. 358. necnon Chiliad. V. Hiſt. 23. pro κύκλωπες numero plurali habeant ſingulari κύκλωψ, forſan et hic etiam κυκλῶπα reponendum. Scilicet facilis error ex antecedente Πέρσας ortus; mutatio levicula.

Ibid. ἡ δὲ βελτίους] Locum hunc, utpote Crotoniate illo ſaniorem, fruſtra ſollicitavit Petitus. Quinam vero ſint illi βελτίους τῶν νῦν vel ἢ καθ' ἡμᾶς, quos imitatur Tragœdia, optime docet Etymologici M. auctor in ejus dramatis finitione: Τραγῳδία ἔστι βίων τε καὶ λόγων ΗΡΩΙΚΩΝ μίμησις. Hinc Lucian. de Saltat. τὴν τραγῳδίαν ἢ ἀπὸ τῶ ῥήματος ωεφότε (f. ωεφῶτον) καταμάθωμεν, οἵα ἐστίν, ὡς εἰδεχθὲς ἅμα καὶ φοβερὸν θέαμα, εἰς ΜΗΚΟΣ ΑΡΡΥΘΜΟΝ ἠσκημένος ἄνθρωπος, ἐμβάταις ὑψηλοῖς ἐποχούμενος, ωρόσωπον ὑωὲρ κεφαλῆς ἀνατεινόμενον ἐπικείμενος, καὶ σῶμα κεχηνὸς πάμμεγα, ὡς καταπίνεσθαι τὰς θεατάς· ἐῶ λέγειν ωροσεργίαν καὶ ωεριαιρεσίαν, ωεριθετικὴν καὶ ὑπερτεχνητικὴν παχύτητα ωεριποιούμενος, ὡς μὴ τοῦ μήκους ἡ ἀρρυθμία ἐν λεπτῷ μᾶλλον ἐλέγχοιτο· εἶτ' ἔνδοθεν αὐτὸς κεκραγὼς κ. λ. Et Philoſtrat. l. VI. p. 276. Vitæ Apollonii, de Aeſchylo loquens: ἐνθυμηθεὶς, ὡς ἐπάξιον τῇ τραγῳδίαν ποιεῖν φθέγγοιτο, ὡς ωεροφυᾶ τῷ μεγαλείῳ μᾶλλον, ἢ τῷ καταβεβλημένῳ, σκευοποιίας μὲν ἥψατο, εἰκασμένης τοῖς τῶν ΗΡΩΩΝ εἴδεσιν· ὑκείσαντο δὲ τὰς ὑποκειτὰς ἀνεβίβασεν, ὡς ἴσα ἐκείνης (quidni ἐκείνοις?) βαίνοιεν· ἐσθήμασι τε

πρῶτος ἐκοσμησεν, ἃ πρόσφορον ΗΡΩΣΙ ΤΕ ΚΑΙ ΗΡΩΙΣΙ ἁδῆναι.

p. 9. l. 1. πάντας ὡς πράττοντας] Immerito locum hunc mendi insimulavit Casaubonus, qui l. 1. de Satyra, c. 3. probante etiam Goulstono, πάντα ὡς πράττοντες omnino reponendum esse contendit. Si enim omnes in unaquaque dramatis parte agant, omnia protenus sint dramatica necesse fuerit; adeo ut Casaubono sua constabit interpretatio, nulla interim verborum facta immutatione.

l. ult. χωνίδι] Lege χιονίδι. Meminit hujus Comici, qui ab anonymo Scaligeri Olympiadum descriptore, vel Scaligero ipso, male, ut videtur, collocatur ad Olymp. LXXX. Vitruvius Præf. L. VI.

l. 2. χτ' κώμας] Tzetzes περὶ διαφόρων ποιητῶν MS..

Τὸ τραγικὸν μάνθανε καὶ κωμῳδίαν,
Ἄμφω πρὸς ὠφέλειαν εὕρηνται βίου,
Τὴν δ' εὕρεσιν μάνθανε, πῶς ἐφεύρεθη,
Πένητες ἄνδρες Ἀττικοὶ γῆς ἔργαται,
Ἀδικίας πάσχοντες ἐν γεωργίαις
Ἐξ Ἀττικῶν μὲ εὐγλυῶν ὃ πᾶ γένι,
Ἀντιλέγειν ὃ μὴ δένοντες μήδ' ὅλως,
Σωτερὸν ἐξεύραντο τ' νυκτὸς χρόνον,
ΚΩΜΑΙΣ γὸ αὐτοὶ ταῖς στενώπαις πειόδοις
ΚΩΜΑ καθ' αὐτὸ, καὶ γλυκὺν ὕπνον χρόνον
Πρεσπρέχοντες καὶ λέγοντες τὰς βλάβας,
Θόρυβον εἰργάσαντο ΤΟΙΣ ΠΕΡΙΞ μέγαν,
Ὡς ἡλίου τρέχοντος ἡμέρας δρόμον,
Ζητεῖν ἑρευνᾶν παντα χῆ τὸς αἰτίους·

Καὶ

Καὶ τὸς γεωργὸς τὸς παθόντας τὰς βλάβας·
Ἐπεὶ δ' ἐφευρέθησαν οἱ γῆς ἔρχαθ),
Ἦτησαν αὐτὸς ἀπλικὴ χερσία
ΚΩΜΟΙΣ παρ' αὐτοῖς ϗ πότοις Διονύσου
Τελεμένοις, ΚΩΜΑΙΣ (ſupple τε) ϗ τοῖς χωείοις
Βλάβας καλειπεῖν ἃς ἔλεξαν ἐννυχῶς.

Quocum fere concinit Dioſcorides, Epigram. XVI. p. 497. ed. cl. Brunck,

Θέσπις ἐγὼ τραγικὼ ὃς ἀνέπλασα πρῶτος ἀοιδὴν
ΚΩΜΗΤΑΙΣ νεαρὰς κισσοτομῶν χάριτας κ. λ.

et epigram. XVII.

Θέσπιδος εὕρεμα τοῦτο. τὰ δ' ΑΓΡΟΙΩΤΙΝ ΑΝΥΛΑΝ
Παίγνια, ϗ ΚΩΜΟΥΣ τοὺς ἀτελεστέρους
Αἰσχύλος ἐξύψωσεν ——

l. 6. πρωταγορεύειν] "Difficilior eſt paullo hujuſce loci conſtructio; ſic igitur legendum proponimus: ποιούμενοι τὰ ὀνόματα σημεῖον· οὗτοι μὲν γὰρ κώμας τὰς πρωϊνικίδας καλεῖν φασιν, ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ δ' δήμους — ϗ τὸ ποιεῖν ΑΥΤΟΥΣ μὲν δρᾶν, Ἀθηναίους δ' πράττειν πρωταγορεύειν." Hæc Editor Oxonienſis minor. Sed nihil temere immutandum. Quippe ſimilis anacoluthiæ exempla affatim ſuppeditabunt optimi ſcriptores, maxime vero Attici; ut Aelian. V. H. l. II. c. 11. ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΙΔΩΝ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα τοὺς ἐνδόξους ἀναιρουμένους, καὶ βαρύτατα τοὺς πλουτοῦντας ὑπὸ τῶν τυράννων ἐπιβουλευομένους Ἀντισθένει φασὶ ΠΕΡΙΤΥΧΟΝΤΑ ΕΙΠΕΙΝ.

p. 10. l. 9. γυνῆσιν ποιητικὴν] Dimittit hic Philoſ. Athenienſium et Dorienſium diſcordiam de Tragœ-

diæ et Comœdiæ ortu, idque vel quia levioribus conjecturis uterentur, vel quia non de toto genere, ut par erat, ſeu de Poëſi tum in univerſum, tum pro ſingulis formis ac partibus diſputarent. Sed tamen ita dimittit controverſiam, ut ipſe ad veras ac germanas poëſeos cauſas, (nempe imitationis et harmoniæ ſtudium, quemadmodum recte eas ſtatuit Dacerius,) ortum et incrementa inveſtiganda ſe referat. Sunt igitur ea verba κ᾽ τοῦτο uſque ad κ᾽ φύσιν ὄντ᾽ ἡμῖν τὸ μιμεῖσθ᾽ tanquam uncinis claudenda; neque enim ſecundam Poëſeos cauſam effectricem exhibent, ſed confirmant tantum hominibus innatum id eſſe ut a pueris imitentur, atque eæ rationi explicandæ inſerviunt. Sequitur deinde ſecunda illa cauſa καὶ τ᾽ ἁρμονίας κ᾽ ῥύθμου, ſupple κατὰ φύσιν ὄντων.

p. 11. l. 9. ἃ δ᾽ μίμημα] Vict. pro ἃ δ᾽ μίμημα legendum contendit ἃ κ᾽ μίμημα, uti habent Ald. et Cod. Reg. 1741. Sed utrum horum præferendum ſit, vix quiſquam dixerit.

p. 12. l. 3. τοιέτων τύχας] Lectioni Victorianæ, cujus in notis fit mentio, adſtipulantur Medicei omnes, atque eadem editio princeps Aldina. Per me igitur licet, ut vox τύχας inter gloſſemata, quibus ſcatet hic libellus, recenſeatur.

l. 8. κ᾽ τὸ ἁρμότ̃ον] Cod. Reg. 1741. pro κ᾽ τὸ ἁρμότ̃ον exhibet κ᾽ τὸ ἁρμότ̃ον. Quod perinde eſt.

l. ult. γενομένης] Caſtelvet. reſcribendum eſſe cenſet γιγνομένη atque αὐτοσχεδιαστικὴ recto caſu; quod etiam conſtabilit M. 16. Sed quidni potius dicamus ἀναγκάλεστον hoc eſſe, quod ut diligentiſſimo cuique ſcriptori, ita Ariſtoteli perquam familiare.

p. 14. l. 2. ἐξαρχόντων] Mad. ἐξασκόντων. Inſcitia Græciſmi. Archiloch. apud Athenæum. p. 628.

Ὡς

Ὡς Διονύσῳ ἄνακτι καλὸν ΕΞΑΡΞΑΙ ΜΕΛΟΣ
Οἶδα ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΝ, οἴνῳ συγκιρναμενωθεὶς φρένας.

Greg. Naz. ἐκείνην ᾠδήν, ἣν τότε ἦσεν ὁ Ισραὴλ τοῖς Αἰγυπτίοις, ΕΞΑΡΧΟΥΣΗΣ Μαρίας, et Xenoph. III. Cyripæd. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἦκε τὸ σύνθημα ἀνταποδιδόμενον, ΕΞΗΡΧΕΝ ὧν Διοσκόροις ΠΑΙΑΝΑ ΤΟΝ ΝΟΜΙΖΟΜΕΝΟΝ.

l. 5. αὐτῆς] Pro αὐτῆς reponendum esse crediderim αὐτοῖς, ne minimâ quidem pronuntiationis, cujus certe aliquid apud exscriptores, viros scilicet parum eruditos, momentum esse debuerit, facta immutatione. Confer nos ad p. 2. l. 1.

p. 15. l. 8. ἐξάμετρα] Utrum pro ἐξάμετρα legendum sit πεντάμετρα, necne, peritiorum esto judicium. Ceterum mox, cum omnes Medicei has voces ἐφεὶ μὴν ἔν τούτων τοιαῦτα omittant, locum integrum sic audacter restituo: Ἔτι δὴ ἐπεισοδίων πλήθη καὶ τὰ ἄλλα ὡς ἔχαστα, ἃ κοσμηθῆναι λέγεῖ, ἔστω ἡμῖν εἰρημένα. Πολὺ κ. τ. ἑ.

Porro emendandus hic in transitu noster, Rhet. III. c. 4. p. 129. ed. Sylb. Τῶν δὲ ῥυθμῶν ὁ μὲν ἡρῷος σεμνὸς καὶ λεκτικὸς (l. ὲ λεκτικὸς) καὶ ἁρμονίας δεόμενος. Demet. Phal. Περὶ Ἑρμην. p. 33. ed. Gale: ὁ μὲν ἡρῷος σεμνὸς καὶ ΟΥ ΛΟΓΙΚΟΣ, οὐδὲ ἔρρυθμος, ἀλλ' ἀνάρυθμος, ὥσπερ ὁ τοιόσδε Ἥκειν ἡμῶν εἰς τὴν χώραν, ἡ γὰρ πυκνότης τῶν μακρῶν ὑπερπίπτει τὸ λογικὸν μέτρον.

P. 16. l. 4. οἱ λεγόμενοι αὐτῆς] Speciosissima est Castelvetrii emendatio, quam tamen in margine prætermisit Duvallius, rescribentis ὀλίγοι μὲν οἱ αὐτῆς. Firmant eam tum præcedentia ἤδη δὲ σχήματά τινα, tum ipsius vocis λεγόμενος indoles, quæ in illo sensu, quem ei tribuit Goulstonus, apud nullum omnino, ut ne dicam probatum auctorem, metris non ligatum, occurrit.

l. 7. Φόρμις] Suidæ et Athenæo Φίρμις; apud Themistium Ἄφορμος. Sed nostram lectionem adstruit Pausanias in Eliacis prioribus, quam ideo, ut germanam

manam tuetur Bentleius V. Cl. p. 201. Apologiæ Diſſertationis de Epiſtolis Phalaridis.

l. 11 μετὰ λόγου] Ablegandas eſſe has voces, ut inutiles et aliunde advectas cenſuit Goulſtonus. Tu vero cave facias. Fabulam enim ſive λόγον aut μῦθον qualemcumque utrique Poëſi, nempe Tragœdiæ atque Epopoëiæ communem eſſe nemo certe inficias ibit. At vocem λόγον pro fabulâ accipi tradit etiam Euſtathius, unde Æſopus ille λογοποιὸς i. e. μυθογράφος dicitur. Suid. Λόγος. καὶ ἡ ὑπόθεσις. ἀριστοφάνης

——— Εὐριπίδη
ΛΟΓΟΝ πάρεφθις καὶ τραγῳδία γένη.

Cf. Cl. Wyttenbach in Plut. de S. N. V. p. 83.

P. 18. l. 3. δρώντων] Reſcribendum eſt: δρώντων καὶ ἀ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἐλέου καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν; quæ lectio, quin ab Ariſtotelis manu fluxerit, nullus dubito, ſiquidem conjunctionem ἀλλὰ nec Codd. manu exarati, neque ipſa rerum ratio admittant. Nullam enim inter φόβον et ἀπαγγελίαν oppoſitionem intercedere jamdudum viderunt interpretes atque illorum coryphæus Leſſing, Hamburg. Dramaturgie Tom. II. p. 196. ſqq. Immo vocem hanc olim in verſione ſua omiſerat Dacerius, cujus interpretationem hic ſubjecimus: d'une action, qui ſans le ſecours de la narration par le moyen de la compaſſion et de la terreur, &c. Caſtelvet. ἀλλὰ, oltre à ciò, inſuper, contra omnem Graccæ linguae analogiam.

l. 5. τοιούτων] Scipio Maffeus V. Cl. in præfatione ad Meropen ſuam, Tuſco idiomate conſcriptum drama, vocem τοιούτων hic textum irrepſiſſe & gloſſema redolere affirmat, codicibus tamen manu exaratis et Cl. Leſſing, in l. ſupra laudato, refragantibus.

l. 6.

l. 6. καὶ μέλος] Legendum proculdubio, ut adnotant Victorius, Caſtelvetrius et Goulſtonus καὶ μέτρον. Eſt enim τὸ μέτρον unum τῶν εἰδῶν, quæ poſtea enumerat. Quod uero τῷ περαίνειν caſu dativo legit Victor. id nullo modo probandum. ANON.

l. antepen. ἔχει πᾶσαν] Reponendum eſt omnino πᾶσιν pro πᾶσαν, quod ante Heinſium vidit Madius et in verſione ſua expreſſit Riccobonus, ſic: "quod "manifeſtam *omnibus* vim habet."

P. 19. l. 5. μῦθον τοῦτον] Immerito hunc locum mendi inſimulavit Madius, qui pro τοῦτον reſcribendum eſſe contendit τούτων vel τοῦτο; cui lectioni Victorius quoque adſtripulatur. Sed fallitur uterque. Voci enim μῦθος plures ſubjectae ſunt notiones, ut verbi, ſeditionis, et præcipue per eam intelligitur, juxta Heſych. λόγος κενὸς ψεύδους, εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν, ut Plat. in Gorg. p. 312. Ἄκουε δὲ μάλα καλοῦ λόγου, ὃν σὺ μὲν ἡγήσῃ, ὡς ἐγὼ οἶμαι, ΜΥΘΟΝ, ἐγὼ δὲ λόγον, et Orig. contra Cels. L. I. p. 330. Ἰδιῶται μύθοις ἀκούσαντες, ὧν τοὺς λόγους οὐκ ἐπίστανται, μέγα ἐπ' αὐτοῖς φρονοῦσιν. Sed μῦθος ille de quo hic agitur, nempe Tragicus, συσάσις ἐστι πραγμάτων, non ψευδέων, ut reliqui, ſed eorum, quæ heroum alicui, ut Oedipo, Oreſti, aliis, dum viverent, revera acciderunt. Hinc illud μῦθον τοῦτον, quo melius a ceteris diſcerni poſſet.

l. ult. οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν] Non omnes iis uſos eſſe ideo fortaſſe dixerit Philoſophus, quod nonnullorum, ἀληθεῖς εἰσὶ πραγῳδίαι, alii contra πρότερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκειδῶν, ἢ τὰ πράγματα συνίσασι. Sed totus hic locus, utpote vitio multiplici laborans, ejuſmodi eſt, ut nec ſenſum aliquem commodum ipſe præbeat, neque ex Codicum varietate aut Conjectura a nobis ſublevari poſſit.

P. 20. l. 1. ὄψιν ἔχει πᾶν] Ita editiones pleraeque; niſi quod Baſ. et Camot. καὶ γὰρ ὄψις, quod ſane nullo modo ferendum. Sed nec illud alterum, nihil eſt enim

enim ad quod illud πᾶν referendum eſt: ſi enim ſubintelligenda eſt vox Tragœdia, πᾶσα dixiſſet, ſi τραγῳδοποιὸς, vox πᾶς requirenda eſſet. Atqui harum neutra cum ſenſu loci cohæret. Dixerat enim τούτοις οὐκ ὀλίγοι—κέχρηνται, quaſi eſſent, qui non uterentur. Ergo non utuntur omnes. Legendum itaque videtur κέχρηνται τοῖς εἴδεσι πᾶσι et poſtea ἔχουσι pro ἔχει.

Hæc ANON. emendatione quidem ſi ſenſum reſpicias, non incommoda, ſed ſcriptionis aut pronunciationis habita ratione, parum veriſimili. Quidni potius legeris, mutatione levicula: τούτοις μὲν οὖν ὀλίγοι αὐτῶν, ὡς εἰπεῖν, κέχρηνται τοῖς εἴδεσι· καὶ γὰρ ὄψιν ΟΥΚ ἔχει πᾶν (ſub. δρᾶμα) καὶ ἦθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν καὶ διάνοιαν ὡσαύτως, h. e. Pauci his omnibus, *velut* formis, ut ita dicam, uſi ſunt. Neque enim unicuique ita felici eſſe contingit, ut omnes numeros expleat, atque pariter (ὡσαύτως) in moribus, conſtitutione rerum, dictione, &c. elaborandis præſtet.

Quod vero pro αὐτῶν reſtituendum eſſe ποιητῶν, Caſtelvetrium, exiſtimaverit Goulſtonus, nihili eſt, ſiquidem verba, ut nunc ſe habent, eumdem ſenſum exprimant.

p. 20. l. 4. πράξεων] Victorius contendit legendum eſſe πράξεως, cui etiam ſuffragatur Verſio antiqua, quoniam ſcilicet Tragœdia circa unam tantummodo actionem verſatur. Sed de Tragœdia generatim ſumta hic loqui Philoſophum recte notavit ANON. ut infra p. 36, 2. ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώρισις ἢ ἔλεον ἔξει ἢ φόβον, οἵων ΠΡΑΞΕΩΝ ἡ Τραγῳδία ΜΙΜΗΣΙΣ ὑπόκειται.

ibid. l. 6. καὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία ἐν πράξει ἐστι] Admonuit Caſtelvetrius deeſſe καὶ ἡ κακοδαιμονία, quam lectionem et libri manu exarati confirmant. Sed nihil mutato opus. Noſter Rh. I. c. 5. ἔστω δὲ εὐδαιμονία εὐπραξία μετ' ἀρετῆς. Nec non Solon apud eumdem Eth. Nicom. X. Σόλων δὲ τὸς εὐδαίμονας ἴσως ἀποφαίνετο καλῶς εἰπὼν, μετείως

τείως τοῖς ἐκ̃ὸς κεχορηγημένοις, ΠΕΠΡΑΓΟΤΑΣ δὲ τὰ κάλλιστα, ὡς ὥετο (l. ὡς οἴοντε) καὶ βεβιωκότας σωφρόνως. Similiter Hippod. Thur. ed. Gale, p. 3. ἀ μὲν εὐδαιμονία τελειότας ἐντὶ βίω ἀνθρωπίνω. ὁ δὲ βίος ὁ ἀνθρώπινος ΣΥΣΤΑΜΑ ΤΩΝ ΠΡΑΞΙΩΝ· ἀ δ' εὐδαιμονία ΣΥΜΠΕΡΑΙΝΟΥΣΑ ΤΑΣ ΠΡΑΞΙΑΣ. Et Archyt. Pythagor. ibid p. 19. ἀ δ' εὐδαιμοσύνα ΧΡΑΣΙΣ ΑΡΕΤΑΣ ἐν εὐτυχίᾳ. Qui loci huic fere gemini.

l. ult. ἄνευ μ̃] Reſcribendum eſt proculdubio ἐπ ἄνευ μ̃ πεάξεως, quam lectionem ſecutus eſt Valla et in Codicibus ſuis inventam probarunt Mad. et Victorius. Nam cum Philoſophus intuliſſet Fabulam Tragœdiæ finem eſſe, ſtatim ſubjunxit τὸ δὲ τέλος μέγιστον ἁπάντων, quod probatione non eget; omnes enim finem maximum eſſe eorum, quæ ipſum antecedunt, fatentur. Si igitur verba græca ut nunc in vulgatis editionibus reperiuntur, legantur, probabit id Ariſtoteles, quod eſt manifeſtum, quodque nulla indiget probatione; ægreque probatio illa illi parti poterit accommodari, qua dicitur, "finem eſſe omnium maximum."

P. 21. l. 5. ἀγαθῶν] In omnibus MSS. ἀγαθὸς, ſed recepta lectio potior videtur, tum quod alio loco Philoſophus dixit de eodem Pictore ὅτι κρείττως εἴκαζε, tum ob μονοτονίαν evitandam. Editor Oxonienſis minor. Recte. Scilicet Heroas majoris, quam deinde fuerunt, ſtaturæ finxit; in divinis quoque ac ethicis artem ſuam exercuit. Ælian. V. H. IV. c 3. Πολύγνωτος ὁ Θάσιος καὶ Διονύσιος ὁ Κολοφώνιος γεαφέε ἤσην. καὶ ὁ μὲν Πολύγνωτος ἔγεαφε ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ καὶ ἐν ΤΟΙΣ ΤΕΛΕΙΟΙΣ εἰεγάζετο τὰ ἄθλα, τὰ δὲ τοῦ Διονυσίου, πλὴν τοῦ μεγέθεος ἢ τοῦ Πολυγνώτου τέχνην ἐμιμεῖτο εἰς τ' ἀκρίβειαν ΠΑΘΟΣ καὶ ΗΘΟΣ, καὶ σχημάτων χρῆσιν ἱματίων λειοτόητας καὶ τὰ λοιπά. Ubi per τελείοις juſtæ ſtaturæ homines intelligi commode ad h. l. notavit Perizonius.

l. 5. ἐ πιθόσει] Lectionem receptam firmat Codd.

Medd. omnium auctoritas. Abeſt tamen negativa ἃ à verſione antiqua. Perperam, quicquid contra ſtatuerit Victorius.

p. 23. l. 6. καὶ ἐντοεικῆς] Voces has gloſſema quoddam extitiſſe margini adſcriptum, ſed ob incuriam Librarii poſtmodum in contextum tranſlatum immerito ſuſpicatur Madius. Quippe reſpondet hic ἐντοεικὴ voci τα ἁρμόττοντα antea poſitæ. In Tragœdia enim, juxta Philoſophum, SENTENTIA tertium occupat locum. Id autem eſt, dicere poſſe ea omnia, quæ rei, qua de agitur, inſunt et conveniunt. Quod quidem circa orationes perficere, et Politicæ ſcientiæ munus eſt et facultatis Rhetoricæ. Nam vetuſtiſſimi tum oratores, tum poëtæ πολιτικῶς, i. e. ut communis fert conſuetudo atque ad rem propoſitam, τὰ ἐνόντα τῷ πράγματι, locuti ſunt. Qui vero nunc, inquit, vivunt oratores, utpote qui intima præcepta artis hauſerint, laxatis eloquentiæ habenis τὰ ἁρμόττοντα τῷ πράγματι, ex communibus locis derivata, quæ tamen ad rem quodammodo attinere videntur, ut auditorum animos pervertant, orationibus admiſcent, quod profecto ἐντοεικῆς ἔργον ἐστίν. Cf. ipſum magiſtrum, Rh. L. 1. c. 1.

l. ult. ἦθος] Victoriana lectio, quam etiam exhibet Codex Diegi de Mendoza, teſte in h. l. Madio, uti et Medicei tres, calamo exarati, necnon Verſio antiqua, aperta quidem, ſed redundans: recepta valde perplexa eſt. Credit igitur Madius, qui et nos conſentientes habet, in utrâque mendum reperiri; in vulgatâ ſcilicet eſſe verborum tranſpoſitionem; in altera idem bis inutiliter interjectum. Refingendus eſt igitur proculdubio hic locus, ſic: Ἔστι δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιοῦτον, ὃ δηλοῖ τ προαίρεσιν ὁπωσί πς ἐστίν. διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος ἔνιοι τ λόγων, ἐν οἷς οὐκ ἔστ δῆλον ΜΗΔΟΛΩΣ ΕΙ προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων.

p. 24. l. 4. λόγων ἡ λέξις] Victor. arbitratur collocatum

catum fuiſſe hic τ̃ λόγων, ut diſtingueret hanc a partibus, quæ λόγοι non ſunt, cujuſmodi ſunt reliquæ duæ, i. e. cantus et apparatus. Nam quin ſuperiores tres, quamvis id non expreſſerit, λόγοι ſint, dubitari non poteſt. Interſtinguendum igitur contendit τέταρτον δὲ τ̃ μὲ λογων, ἡ λέξις, neque enim exiſtimare poteſt, quid valeat ἡ λέξις τ̃ λόγων. Mihi vero nihil quidquam aliud ſignificare videtur λόγος, quam *verba*, aut *orationem*, ut Suid. φωνὴ σημαντικὴ ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη, et noſter infra, p. 67, 6. φωνὴ συνθετὴ σημαντική, ἧς ἔνια μέρη σημαίνει τι. Per λέξιν autem nonniſi recitationem atque elocutionem intelligi crediderim. Rhet. III. init. ὥσει δὲ τ̃ λέξεως ἐχόμενον ἐστιν εἰπεῖν, ἃ γὰρ ἀπόχρη τὸ ἔχειν ἃ δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἀνάγκη καὶ ταῦτα ὡς ΔΕΙ ΕΙΠΕΙΝ. οἱ γὰρ γραφόμενοι ΛΟΓΟΙ μεῖζον ἰσχύουσιν διὰ ΤΗΝ ΛΕΞΙΝ, ἢ διὰ την διάνοιαν. Et p. 15, 3. hujuſce libelli: τὸ μὲ πρῶτον τεταμένῳ ἐχρῶντο διὰ τὸ σατυρικὸν καὶ ὀρχηστικωτέραν εἶ) τ̃ πόησιν. ΛΕΞΕΩΣ δὲ γενομένης αὐτὴ ἡ φυσις τὸ οἰκεῖον μέτρων εὗρε· μάλιστα γὰρ λεκτικὸν τ̃ μέτρων τὸ ἰαμβεῖόν ἐστι. σημεῖον δὲ τούτου· πλεῖστα γὰρ ἰαμβεῖα ΛΕΓΟΜΕΝ ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους. Nec non rurſum, p. 63, 4. τ̃ δὲ περὶ ΤΗΝ ΛΕΞΙΝ ἓν μὲν ἐστιν εἶδος θεωρίας, τὰ σχήματα τ̃ λέξεως, ἃ ἐστιν εἰδέναι ΤΗΣ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ, οἷον τί ἐντολὴ κ. λ.

ibid. l. 9. πέντε] Mad. et Victor. πέμπτον, quam lectionem conſtabilit etiam Cod. M. 14. manu exſcriptus. Sed retinenda eſt, me judice, vulgata lectio, ut conſtructio ſit τ̃ δὲ λοιπῶν πέντε (ſcil. ἡδυσμάτων) ἡ μελοποιία μέγιστον. Præmiſerat enim Philoſophus in hac anacephalæoſi τὸν μῦθον, utpote ſine qua οὐκ ἂν γένοιτο τραγῳδία, ἀρχὴν eſſe καὶ οἷον ψυχὴν iſtius dramatis. Cæteras igitur partes numero quinque nonniſi ἡδύσματα quædam et condimenta eſſe liquet: horum vero maximum condimentum jure μελοποιία appellatur.

Sunt autem τὰ περὶ λόγων ἡδύσματα, ea quæ orationi ſaporem quendam et ſuavitatem conciliant, ducta ex re unguentaria vel coquinaria metaphora. Sic et Plinius notat rationem conficiendi unguenti duplicem, ſuccum et corpus; illum olei generibus fere conſtare, hoc odorum; hæc ſtymmata, illa hedyſmata vocari. Galen. Gloſſ. Hippocrat. ἡδυντὴν πόσιν· ἢ ἠρωματισμένην· ἕψεται δὲ ὕδατι καὶ ἀρώμασι (f. ἀρώμασι). ἡδωτὴν σταφ. τὸ ἐν ὕδατι καὶ ἄρωμασι (l.—μασι) ἑψηθέν, καὶ γὰρ τὰ ἀρώματα ἡδύσματα. Hinc etiam, teſte Jul. Polluce, Onom. L. VI. ἐκαλοῦντο καὶ οἱ ἅλες ἡδωτῆρες ἀπὸ τοῦ ἡδύνειν, τοῦτ' ἀρτύειν.

p. 25. l. 10. ἢ ὡς ἐπιτοπολὺ] Quia finis quidam eſt neceſſarius, alius non neceſſarius. Non neceſſarius accidit plerumque aut raro. Neceſſarius finis eſt poſt ortum, mors animalis. Non neceſſarius plerumque, ut, poſt jacta fundamenta et erectos parietes, imponatur tectum; non neceſſarius raro, ut aliquis poſt repulſam amatæ puellæ amans laqueo collum ſibi frangat.

Hæc ideo admonui, ne quis has voces, ut nos olim, delendas eſſe credat.

ibid. l. 11. Μέσον δὲ καὶ] Victor. ὃ καὶ, quam additionem, ſenſui omnino neceſſariam, confirmat etiam Verſionis antiquæ non contemnenda auctoritas.

p. 26. l. 5. μυρίων] Pro μυρίων hic reponendum ſuſpicatur Caſtelvetrius μ΄. h. e. 40. σταδίων. Sed utrum horum accipias, quoad loci ſenſum perinde eſt.

ibid. penult. εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν] Mihi impenſe placet ejuſdem Interpretis conjectura εἰ γὰρ ἔδει (ſcil. τῷ ὁρᾷ) ΕΝΕΚΑ ΤΟΥ τραγῳδίας ἀγωνίζεσθαι, quâ profecto nihil excogitari poteſt elegantius, ut ſenſus ſit is, quem in verſione ſua expreſſit Riccobonus: "Si enim termino hiſtrionibus opus eſſet ad Tragœdias recitandas, numeri Tragœdiarum ratione habita,

ſuum

ſuum cuique temporis ſpatium definiant Clepſydræ." Sed expectandi Codices.

Clepſydris autem infundebant parum multumve aquæ pro ratione temporis, quo quem vel dicere vel facere quidquam permitterent. Ejus rei veſtigium habes in oratione Juliani, qua in Cæſares luſit. Nam cum Mercurio videretur e re fore, ut ſigillatim pro ſe diceret quiſque; Apollo vero cenſeret ex ipſa re potius, quam e dicendi arte judicium fieri oportere; Jupiter denique utrique obſecuturus concilium vellet in longum trahi: Nihil vetat, inquit, quin et dicere illis permittamus μικρὰ τῆ ὕδατος ἐπιμετρήσαντας ἡμᾶς. Et poſtea: Ἐπεὶ δ' εἴρητο καὶ τοῦτο στρατιωτικώτερος λόγος ἐπὶ τὸν Ὀκταβιανὸν ἡ ὑδρία ἔφερεν τῆ Ποσειδῶνος διερῶπον ἐπιμετρεῖν αὐτῷ τῆ ὕδατος ΕΛΑΣΣΟΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ. κ. λ.

Cæterum de voce ἀγωνίζειν cf. ſummum Valckenaer in Adnotat. ad Adoniazus. Theocrit. p. 390.

p. 27. l. 2. πράγματος] Obſervat Madius in aliquibus codicibus (in margine tamen, nec eadem manu, qua liber eſt ſcriptus) reperiri δράματος loco verbi πράγματος, quam lectionem etiam Pacius ſequitur. Utramque autem ſervari poſſe, aptiorem tamen eſſe, ſi dicat δράματος.

Ibid. penult. τω γένι] Victorius τῷ γ' ἐνί, ex conjectura. Invenit autem poſtea, Var. Lect. L. xxx. c. 111. Ariſtotelem eodem pacto locutum, cum idem ſignificare vellet: in 2°. enim libro Naturalis Auſcultationis, ubi de duobus magnopere inter ſe diverſis generibus cauſarum differit, inquit: τὸ μὲν καθ' αὑτὸ αἴτιον ὡρισμένον, τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς, ἀόριστον: ἄπειρα γὰρ ἂν τῷ ἑνὶ συμβαίη. Non eſt igitur, inquit, dubitandum, quin vera ſit hujus loci emendatio, prius miſerum in modum depravati.

p. 28. l. ult. ἀλλὰ ἃ — συνέσησαν] Victorius ſupra laudatus: ἀλλὰ — συνέσησεν, ut ſenſus ſit; *verum circa unum*

unam actionem, qualem dicimus Odyſſeam, manſit: codicibus tamen manu exſcriptis refragantibus. Cæterum Attici non infrequenter neutro plurali addunt verbum plurale, ut Xenoph. Apomn. IV. 3. 12. ἀφ' μαντικῆς τοῖς πυνθανομένοις φράζοντας τὰ ἀποβήσομενα καὶ διδάσκοντας, ἢ ἂν ἄειστα γίγνοιντο. Hom. E. 205.

——— ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα
Τόξοισιν πίσυνος τὰ δ' μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.

Idem, Λ. 310.

——— ἀμήχανα ἔργα γένοντο:

Ubi Scholiaſtes: Ἀρχαϊκώτερον συντέτακται· καὶ πολύ ἐστι παρ' αὐτῷ τὸ εἶδος. Ἡ μέντοι συνήθεια τοῖς πληθυντικοῖς δευτέροις ἑνικὰ συντάσσει ῥήματα. Plura hujuſce conſtructionis exempla, ad tædium uſque, ſuppeditabunt Jenſius ad Lucian. Gymnaſ. c. 20. p. 900. T. II. Dorvil. ad Chariton. p. 578. nec non Fiſcher, V. cl. in Animadv. ſuper Gram. Gr. Welleri, p. 306.

Ibid. λέγοιμι] Exemplaria M. XIV. 16. 21. λέγοιμι, optativo, ut loquuntur, modo. Recte.

p. 26. l. 6. ἀφαιρεῖσ] Corruptus eſt omnino hic locus. Videndum igitur annon ſcribendum fuerit δεῖν ἀφαιρεῖσ, aut ſaltem ἀφαιρεῖσθαι; ut ſententia ſit: ſic et in hâc arte oportet Fabulam, (quoniam eſt Actionis imitatio) et unius eſſe et hujus totius, et partes rerum ſic cohærentes conſtitui, ut ſi qua tranſpoſita vel ablata fuerit, *auferri* ſimul debeat et moveri totum. Solennem eſſe inter ε et αι mutationem, ex pronunciationis ſimilitudine ortam, notarunt paſſim viri docti.

Ibid. l. 7. ὃ δ' προσὸν ἢ μή] Lectioni Victorianæ ſuffragantur cum Libri Medicei tres, tum verſio antiqua. Sic igitur omnino refingendus eſt hic locus: ὃ δ' προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲν μόριον (vel juxta M. XIV. ὡς οὐδὲν μ.) τοῦ ὅλου ἐστίν. Recte au-

autem, ut in vulgatis habetur, poſt ἐπίδηλον diſtingui ſatis probat τὸ ἐπὶ, quaſi diceret, μηδὲν ποιεῖ δῆλον ἐπὶ τῇ μίμησει.

p. 31. l. 5. ἐπιπθέασι] Victorius ὑποτιθέασι. Atque ita proculdubio ſcriptum erat in exemplari, quo uſus eſt verſionis antiquæ auctor. Sed noſtram lectionem firmat præcedens ἐπιπθεμένη, et eam in loco vertendo ſecutus eſt ipſe Victorius. Mire huc facit incerti auctoris (de quo videſis Fabric. B. Gr. T. I. p. 676, 678. 708. 712.) ἀποσπασμάτιον quoddam ex dramate, cui nomen Ποίκσις;

——Μακάριόν ἐσιν ἡ Τραγῳδία
Πόίημα κατὰ παν[illegible]. εἴγε πρῶτον οἱ λόγοι
Ὑπὸ τ̃ θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι
Πεὶν κ̀ τιν' εἰπεῖν, ὡς ὑπομνῆσαι μόνον
Δεῖ τὸν ποιητήν· Οἰδίπουν γὸ ἄν γε φῶ,
Τὰ δ' ἄλλα πάν[illegible] ἴσασιν. ὁ πατὴρ Λάϊος,
Μήτηρ Ἰοκάση, θυγατέρες, παῖδες, τίνες.
Τί πεῖσεθ' ὅτ⊙, τί πεποίηκεν——
Ἡμῖν ὃ ταῦτ' ὰκ ἔσιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ
ΕΥΡΕΙΝ ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙΝΑ, τὰ διωκημένα
Πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφὴν,
Τὴν ἐσοδον. ἂν ἕν τι τούτων ἐξαλίπῃ,
ΧΡΕΜΗΣ τις, ἢ ΦΕΙΔΩΝ τις ἐκσυείσεται,
Πωλεῖ ὃ ταῦτ' ἔξεσι κ̀ Τεύκρῳ ποιεῖν.

Quænam vero ſint τὰ τύχοντα ὀνόματα optime explicabit Donatus ſive Evanthius De Comœdia.

p. 32. l. 8. Των δε απ.] Caſtelvetrius emendat ἁπλῶς ὃ τῶν μύθων. Temerè.

p. 33. l. 2. κ̀ μᾶλλον] Furcâ certe expellendæ ſunt hæ voces, ne in poſterum recurrant, et ſic legendus eſt hic locus: Επεὶ ὃ οὐ μόνον τελείας ἐσὶ πράξεως ἡ μίμησις, ἀλλὰ κ̀ φοβερῶν κ̀ ἐλεεινῶν, ταῦτα ὃ γίνεται μάλισα τοιαῦτα (ſcil. φοβερὰ κ̀ ἐλεεινὰ) ὅταν γένηται παρὰ τ̃ δόξαν δι' ἄλληλα κ. τ. ἑ. Quod vero Heinſius pro τοιαῦτα reſti-

reſtituendum eſſe θαυμαστὰ crediderit, id plane ridiculum atque Ariſtotele omnino indignum. Ταυτολόγε enim mulierculæ, non Philoſophorum principis eſſet dixiſſe: θαυμαστὰ δ' γίνεται μάλιστα τοιαῦτα —— τὸ γὰρ θαυμαστὸν ὅπως ἔξει μᾶλλον. Mecum in hâc re ſentit ANON.

Porro ſeriem verborum ita legendam eſſe et caſtigandam cenſuit Madius: ταῦτα δ' γίνεται μάλιστα τοιαῦτα (καὶ μᾶλλον ὅταν γένηται φανερὰ ἡ δόξα) ὅτ' ἦν δι' ἄλληλα. An ſatis feliciter, necne, lectoris eſto judicium.

p. 34. l. 5. γενέσθαι] Pro γενέσθαι mallem γίνεσθαι, præſenti tempore, quod et ſuadet Cod. M. 21. Sed vix tanti eſt, ut in hiſce minutiis quiſpiam hæreat.

p. 35. l. 7. ἢ εἰς] Clarius legi exiſtimat Madius, ſi prior ἢ articulus eſſet, atque ita ſcriberetur ἡ εἰς φιλίαν. Tu vero nihil move, nam et nihil refert.

Ibid. l. 9. ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὀ.] Emendationi Victorianæ adſtipulantur codices Medicei tres. Sed utriuſque lectionis ſententia omnino eadem.

p. 36. l. 4. ἐπειδὴ] Cum vocem ἀναγνώρισεις omittant libri Medicei omnes, calamo exarati, locum hunc integrum ſic quodammodo refingendum eſſe ſuſpicor: ἐπεὶ δὴ ἀναγνώρισις τινῶν ἐστιν ἀναγνώρισις, αἱ μὲν εἰσὶ θατέρου πρὸς τὸν ἕτερον μόνον, ὁτ' ἂν ἡ θάτερος ἕτερος, τίς ἐστιν. ΑΙ ΔΕ ὅπε ἀμφοτέρως δεῖ ἀναγνωρίσαι κ. λ. Quippe deletis ἔτι ὃ ἀναγνωρίσεις aperta erit reſponſio conjunctioni ἐπεὶ δὴ in initio contextûs poſitæ. Mox cap. ſeq. l. 1. cum vocem πρὸς ταῦτα verterit *hic* Pacius, tacite innuere videtur non πρὸς ταῦτα, ſed ἐντεῦθα legi debere. Contra Madius lectionem planiorem fore exiſtimat, ſi verbum πρὸς expungatur. Uterque malè.

p. 39. l. 11. φαίνεται] Victorium pro φαίνεται repoſuiſſe ἔσται e libris manu exaratis notat Sylburgius; quod et ipſum Vallam in exemplari, quo uſus eſt, reperiiſſe, ex verſione ejus, ſatis conſtat.

p. 40.

p. 40. l. 7. πρὸ τοῦ] Codd. Medicei omnes πρῶτον. Quod perinde eſt.

ibid. l. 8. ἀπειθμὸν] Heinſio ſuſpecta erat hæc vox. Vereor admodum, ut ſine cauſa. Quippe verbo ἀπειθμέω temeritatis notionem ineſſe ex pluribus locis conſtat, ut Iſocrat. πρὸς φίλιππ. Ὅταν ἀναγνώσκῃ τις τὸν λόγον ἀπιθάνως, καὶ μηδὲν ἦθος σημαίνοντος, ἀλλ' ὥσπερ ΑΠΑΡΙΘΜΩΝ.

Ibid. l. ult. κατορθῶσι] Libri Medicei 14. 16. 21. pro κατορθῶσι habent κατορθωθῶσι, tempore aoriſto, quod igitur in contexta recipiendum eſt, præſertim cum id linguae ipſius leges videantur jubere. Sic Iſocrates Panegyr. p. 72. ed. Wolf. πῶς οὐ χρὴ σκοπεῖν καὶ φιλοσοφεῖν τοῦτον τὸν λόγον, ὃς, ἩΝ ΚΑΤΟΡΘΩΘΗΙ, καὶ τὸν πολέμον τὸν πρὸς ἀλλήλους, καὶ τὴν ταραχὴν τὴν παρέσης καὶ τὰ μεγίστων κακῶν ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

p. 41. l. 6. θεάτρων] Θεατῶν hic ſcribi debere commode notavit Madius. Scilicet ob vocis ſimilitudinem ex vera in adulterinam mutatio facta eſt. Huic emendationi fidem conciliat locus alius III. Rhet. ſub principium: ἀλλ' ὅμως μέγα δύναται, καθάπερ εἴρηται, πρὸς τὴν ΤΩΝ ΑΚΡΟΑΤΩΝ ΜΟΧΘΗΡΙΑΝ. Quod huic ferè geminum eſt.

Ibid. l. ult. Ἐκεῖ] Quæ ad hunc locum ſcriptitavit Heinſius, feſtinantius certè quam verius, obelo ſunt transfigenda. Quippe refertur vox ἐκεῖ ad Comœdiam, et nominibus Aegiſthus et Oreſtes, quanquam non ſint perſonæ quæ comicæ actioni conveniant, tamen uſus eſt, ut ſummæ duntaxat inimicitiæ poneretur exemplum, quæ tandem in amicitiam nihilominus deſinit. Sententiam loci optime in verſione ſua expreſſit Goulſtonus: Ibi enim (in Comœdia) ſi qui inimiciſſimi fuerint in Fabula, velut ipſe Oreſtes, atque Aegyſthus, Amici tandem facti è Scena exeunt, neque ab alio quiſquam confoſſus occumbit.

p. 43. l. 11. πράγμασιν] Vocem hanc in δράμασιν mutandam cenſuit Mad. quemadmodum et alibi ſæpius in hoc libello factum eſt. Sed nobiſcum ſtant libri omnes manu exſcripti, et vulgata lectio æque benè ſenſui inſervit.

p. 44. l. 1. δείκνυσι] Cum verbum hoc deſiderent libri omnes manu exarati, illud a gloſſatore quodam, βραχυλογίαν Ariſtotelis non ſatis capiente, in contexta invectum veriſimile eſt.

ibid. l. 4. τοιοῦτο] Emendationem Heinſianam τοιοῦτόν τι ἄλλο δρᾶν adſtruunt Codices Medicei tres, uti et editio princeps Aldina. Sed præſtat, me judice, vulgo recepta lectio.

p. 45. l. 8. τὸ γὰ] Pro τὸ γὰ reponendum eſſe τὸ γὰρ ſuadent tum codices Medicei duo, cum ipſa orationis ſeries. Peſſime enim, inquit Philoſophus, contexta eſt illa Fabula, cum quis, perſonam ſciens, facturus jam eſſet, nec tamen fecit; nam et conſceleratum quid habet et minime tragicum, ſiquidem perpeſſione omnino careat: peſſimæ *autem* proxima conſtitutio eſt, cum quis, perſonam ſciens, effecerit tamen. Melius vero fuerit, &c.

p. 46. l. 2. ποίης γὴ πίνας] Lectionem Victorianam ποίας πίνας firmat Verſio antiqua et linguæ ipſius analogia.

p. 47. l. 1. φαῦλον μὴ ἔαν φαύλην] Verba hæc omittunt Codd. Med. omnes, et profecto ſine loci injuria abeſſe poſſunt, immo rectius omitti probabunt ſequentia ἐν ἑκάστῳ γένει, cum ea ſit vocis ἕκαστος indoles, ut ad duas res commode referri nequeat. Exempla ex autoribus corradere ambitioſum. Niſi fortaſſe pro ἑκάστῳ reponendum ſit ἑκατέρῳ, quam lectionis varietatem et librum unicum, nempe M. 21. exhibere video.

ibid. l. ult. Μελαλίππης] Camot. Μελανίππης, quod Sylburgius edito verius exiſtimabat. Perperam.

p. 49.

p. 49. l. 4. τὰ ἐν] Caſtigationem Victorii, qui vice τὰ ἐν reſcribendum eſſe ſingulari numero τὸ ἐν affirmat, tuetur Verſio antiqua.

ibid. l. 7. οἰκείαν] Libri omnes calamo exarati, ἴδιαν. Sed quoad ſenſum eodem recidit utrumque verbum.

p. 50. l. 2. Ἀχάϑων] Cum de Achille, Agathonis Tragœdia, nihil uſpiam literis mandatum ſit, retinendam eſſe veterem lectionem crediderim, ex qua, modo interpretationem Heinſianam admiſeris, ſenſus eruitur non incommodus, nempe; Ita et Poëta dum imitatur iracundos, ſocordes, aliiſque id genus moribus imbutos, ſummum potius probitatis exemplar faciet, quam aſperitatis morum, velut Achillem, non iracundum, &c. ſed *bonum*, h. e. magnanimitatis, pietatis ergo Apollinem, amicitiæ in Patroclum exemplar finxit Homerus. Cf. Cl. Beattie Eſſay on Poetry and Muſic. Part I. C. IV.

p. 52. l. 1. ἢ] Negandi particulam, quæ a veteribus editionibus pleriſque omnibus recte abeſt, perperam huc invexit Goulſtonus. Scilicet mirum ei, uti et olim Pacio, videbatur, Philoſophum dicere agnitionem a poëta factam carere arte. Verum ſi verba proxime inſequentia animadvertiſſet, cum inquit διὸ ὃ ἐγγὺς τῆ εἰρημένης ἁμαρτίας ἐστίν, vidiſſet utique verba eſſe legenda prorsùs affirmativè. Quærit enim magiſter ut agnitio non a fingente poeta, ſed a fabula, id eſt, a ſerie rerum, enaſcatur.

ibid. l. 3. ἐκεῖνος] Quidni potius legeris, quod et MSSti omnes ſuadent οἷον Ὀρέστης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἀνεγνώρισεν ὅτι Ὀρέστης. ἐκείνη μὲν ἀφὲ τῆ ἐπιστολῆς, ἐκεῖνος δὲ λέγει ἃ αὐτὸς βέλεται ὁ ποιητὴς καὶ ἐχ ὁ μῦθος. Quæ cum antecedentibus adeo cohærent, ut nihil melius.

ibid. l. ult. οἱ] Legendum eſt proculdubio ἡ, nempe articulus fœminei ſexus primi caſus, quam emendationem et Codd. manu exſcripti adſtruunt

et ante Heinſium propoſuerat Madius. Scilicet utriuſque vocis eadem apud librarios pronunciatio.

p. 53. l. 2. ἀπολόγῳ] Rectius ἐν Αλκινόῳ ἀπὸ λόγων nempe τῶ κιθαρισοῦ, quod et MSSpti. omnes confirmant, atque idem Madius, interpretum longe ſagaciſſimus, germana eſſe Ariſtotelis verba credidit.

ibid. l. 4. ἀνεγνωρίσθη] Codices Medd. omnes pro ἀνεγνωρίσθη habent ἀνεγνωρίσθησαν, pluralem numerum pro ſingulari, quam lectionem in editione ſua Madius exhibet. Docte, ut ſolet. Non enim de ſimplici agnitione, interventu memoriæ factâ, hic loquitur Philoſophus, ſed de duplici, nempe ea, quæ in Cypriis, Tragœdia Dicæogenis, ex pictura fit, et ea, cui in Alcinoi domo, ex Citharœdi verbis, dum Trojanum bellum caneret, ſuarum rerum recordatus, lachrymis effuſis Ulyſſes locum dedit.

p. 56. l. 1. θεατὴν] Dacerius τὸν ποιητὴν, ut videtur, recte. Sed expectandi Codices. Cæterum quod mox libri omnes calamo exſcripti vocem ποιεῖν omittant, elegantius id atque ἀριστοτελικώτερον.

Ibid. l. 4. οἱ ἀπὸ] Vocibus ita tranſpoſitis ut articulus οἱ inter οἱ et ἀπὸ medius intercedat, nempe, πιθανώτατοι οἱ ἀπὸ τ' αὐτῆς φύσεως ἐν τοῖς πάθεσιν εἰσιν, clarior, me judice, evadet loci ſententia.

Ibid. l. 8. ἐξεταστικοὶ.] Summus Toup Not. in Longin. p. 358. poſt Victorium et Mad. ἐκστατικοὶ. Rectè. Noſter Probl. p. 817. ed. Duvall. ὅσοις δὲ λίαν πολλὴ καὶ θερμὴ (κρᾶσις) MANIKOI KAI ΕΥΦΥΕΙΣ ..... πολλοὶ δὲ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶ τῶ νοερῶ τ' θερμότητα ταύτην, νοσήμασιν ἁλίσκονται MANIKOIΣ ἢ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΙΣ. ὅθεν σιβύλλαι καὶ βάκιδες, καὶ οἱ ἔνθεοι γίνονται πάντες, ὅταν μὴ νοσήματι γένωνται, ἀλλὰ φυσικῇ κράσει. Μαρκὸς δὲ ὁ συρακόσιος καὶ ἀμείνων ἦν ποιητὴς, ὅτ' ΕΚΣΤΑΙΗ. Quæ his lucem offundunt non mediocrem.

Ibid. l. antep. ἐπεισοδίων καὶ παρενείρειν] Has voces, conjecturâ ductus, ita reſtituo: ἐπεισόδιον (v. ἐπεισόδια) πα-

παρεισέρειν *episodia inserere atque intrò insinuare.* Sic Greg. Naz. περὶ βαπτίσμ. κἂν λαθὼν ἑαυτὸν παρεισέρῃ *etiamsi se clam immisceat.* Erunt tamen fortasse, qui vocem ἐπεισοδίων eò retinendam putent, quod mox, nempe p. 57. recurrat. Quod si magis placuerit, legendum est παρατείνειν ex scriptorum librorum auctoritate.

p. 57. l. 3. ἱερείας] Rescribendum est proculdubio ἡ ἱερατείας τίδε, ὅτι κ. τ. λ. quam lectionem adstruunt Codd. manu exarati et post Vallam sequitur Madius.

ibid. l. 15. μακρὸς] Pro μακρὸς legendum esse hic μικρὸς, quicquid contra statuerit Victorius, tum res ipsa clamat apertissimè, tum libri calamo scripti confirmat auctoritas. In dramatibus, inquit Philosophus, episodia concisa omnino atque brevia sunt. Epopoeia contra horum longitudine producitur; nam Odysseæ argumentum breve est, utpote quod περὶ μίαν πρᾶξιν ἑνὸς ἀνδρὸς σωίζεται, nempe de Ulysse multos per annos peregre profecto, a Neptuno, quasi insidiante, observato, & sociis vario exitio extinctis, solo superstite. Quum vero (nam & ἐπεὶ hic ex consensu librorum reponendum esse suspicor) sic se res haberent domi, &c. Atque hoc, quod paucis hisce absolvitur de essentia, ut loquuntur, fabulæ est; reliqua vero sunt episodia.

p. 58. l. 10. εὐτυχίαν] Emendationi Goulstonianæ adstipulatur Valla. Scilicet proclivem esse inter ν, δ et δυς lapsum nôrunt in MSSptis explicandis vel mediocriter versati.

Ibid. penult. πεπραγμένα] Lectionem Victorianam, cujus in notis fit mentio, adeo firmat Codicum auctoritas, ut dubitationi nullus omnino superfit locus.

p. 59. l. 6. τέταρτον, οἷον] E contextis hic excidisse crediderim vocem ἀπλοῦν; est enim ea quarta species Tragœdiæ, ut ex collatione p. 86. l. 2. pa-

patet. Huc accedit, quod ἐν τοῖς ΑΠΛΟΙΣ πράγμασι (l. δράμασι) σχάζονται ὧν βέλονται ΘΑΥΜΑΣΤΩΣ, h. e. voti compotes fiunt ſcopumque attingunt poëtæ *per admirabile*. Vid. p. 61. l. 1—2. Sed hujuſmodi præcipue ſunt ὅσα ἐν ᾅδῃ, quæcunque de perſonis et rebus apud inferos agunt, ut e. g. de Siſypho, qui in Iſthmo Achaiæ habitans prætereuntes omnes aut ſaxo obruebat aut in mare præcipitabat. Hic autem Deorum arcana, quorum particeps factus fuerat, mortalibus prodidit: quo circa ad inferos detruſus perenni poena affligitur. Mox pro ἐν ᾅδῃ reſcribendum eſſe ἐν ᾅδᾳ neminem fore credo, qui inficietur.

Ibid. l. penult. ἑκάστου κ. λ.] Hæc verba ita corrigere tentavit Heinſius ἑκάστου τὸ ἴδιον ἀγαθὸν ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν. Quod certe habet, quo ſe tueatur.

p. 60. l. 5. ποιεῖ] Cod. M. 16. ποιοῖ, modo optativo, quod et ſententia poſtulare videtur. Scilicet hac confuſione ſexcentis in locis ex pronunciationis ſimilitudine erratum eſt.

Ibid penult. Νιόβην ἢ Μήδειαν] Sciendum eſt Codices aliquos manu ſcriptos carere vocibus ἢ Μήδειαν: Tranſlatio quoque vetus ita habet. Cui ſcripturæ magis adhæreo. Opinor enim illud ἢ Μήδειαν gloſſema extitiſſe, quod deinde in contextum irrepſit. Aeſchylus enim Nioben fecit, ſed quod Medeam fecerit, hactenus non legimus. Mad. Cf. Fabric. B. Gr. T. I. p. 584.

p. 61. l. 2. περάγμασι] Paccius et Mad. δράμασι, quod ferè eodem redit.

Ib. l. 10. τὰ διδόμενα κ. λ.] Legendum eſt ΤΑ ΑΔΟΜΕΝΑ ΑΛΛΟΥ μύθῳ ἢ ἄλλης τραγῳδίας ἐστί, vel ΤΑ ΑΔΟΜΕΝΑ ΟΥ μᾶλλον τῷ μύθῳ ἢ ἄλλης τραγῳδίας ἐστί. Huic emendationi fidem facit tum ſequens ᾅδῃσι, cum vocum ſimilitudo, quæ ejuſmodi eſt, ut mirum potius ſit hunc errorem non contigiſſe, quam quod contigerit.

rit. Immo p. 109. l. 1. ſimilis recurrit exſcriptorum lapſus; ubi enim in textu legitur διάδοντα, probante Victorio, Cod. Med. manu tranſcriptus, uti et Ed. Camot. ἀμαδιδόντα exhibent. Ceterum obſervat Mad. Venetiis in quibuſdam caſtigationibus à ſe viſis loco vocis διδόμενα ſcriptum eſſe γινόμενα, quam lectionem longe meliorem eſſe ea, quæ in excuſis libris habetur, recte judicat. Et profecto, ſi literarum ductus reſpicias, inter ſ et δ non ita magnum diſcrimen intercedere fatendum eſt. Sed præſtare noſtram lectionem ſatis ſuperque docent rationes modo allatæ.

Ibid. penult. ἢ ἔῃσιν κ. τ. λ.] Utrum ἢ ἔῃσιν juxta vulgo receptum uſum, vel, quod Victorius maluit, ἢ ΕΙ ἔῃσιν ἐξ ἄλλε εἰς ἄλλο ἁρμόττει (l. ἁρμόττοι ex auctoritate codicum MSS. M. XIV. 16. 21. nec non ed. principis Aldinæ) ἢ ἐπεισόδιον ὅλον (ſive ὁ λόγ@ ſecundum M. 16.) legas, tum analogiæ, cum ſenſus habita ratione perinde eſt.

p. 62. l. 9. πράγμασι] Locum hunc malè adminiſtravit Heinſius, qui vice τῷ πράγμασι reponendum hic eſſe δράμασι contendit; quod tamen alibi recte factum non diffiteor. Scilicet obſervat Philoſophorum princeps, quæ in rerum natura atque ἐπὶ τῷ ἔργων miſerabilia, gravia, magna aut veriſimilia ſunt, formarum vi et de eſſentia, ut loquuntur, eadem eſſe, atque ea, quæ Rhetor vel Poëta per artem ſuam talia effecerint. Id tamen diſcriminis ineſſe, quod res ipſas per ſe, ἄνευ διδασκαλίας h. e. ſine Artis Poëticæ aut Rhetoricæ auxilio, ſuapte vi, quovis narrante, aut ſimpliciter viſas tales apparere oporteat. Niſi malis vocem πράγμασι de Rhetoribus intelligi, quorum in rebus gerendis verſatur ars. Quod vero mox pro εἰδῶν legendum eſſe ἰδεῶν, uti et paulo infra ἢ ἰδέα cenſet Victor. id omnino probandum.

p. 64. l. 7. προβολῆς] Dacerius προβολῆς, h. e. ſine

ne præmiſſa vocali. Minus recte. Significat enim hic vox προσβολὴ nihil aliud, quam alliſum linguæ ad varias partes oris humani in elementorum ſono formando, ut probe in verſione ſua notavit Goulſtonus.

Ibid. l. 13. τόποις] Suſpectum habet hoc verbum Heinſius, qui pro eo τύποις non dubitanter reponit. Nobis quoque in mentem venerat τόνοις. Sed nihil temere immutandum; immo præſtat forte vulgo recepta lectio, ut ſenſus ſit is, quem in paraphraſi ſua expreſſit idem Goulſtonus.

p. 65. l. 4. κωλύῃ] Heinſius ex nullo, ut videtur, MSpto, κολάῃ. Quod ſenſum plane perimit. Sic autem omnino refingendus atque interſtinguendus eſt hic locus, qui certè inter vexatiſſimos recenſeri optimo jure poteſt: Σύνδεσμος δέ ἐστι φωνὴ ἄσημος, ἣ ὅτε κωλύῃ ὅτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν, ΠΕΦΥΚΥΙΑ ΤΙΘΕΣΘΑΙ (cf. varietatem lectionis ad definitionem Articuli in pag. ſeq.) ἢ ἐπὶ τῶν ἄκρων ἢ ἐπὶ τῶ μέσου, (ἢν μὴ ἁρμόσῃ ἐν ἀρχῇ λόγου τιθέναι καθ' αὑτόν. οἷον μέν, ἤτοι, δή·) ἣ φωνὴ ἄσημος, Ἡ ἐκ πλειόνων μὲν φωνῶν MIA, (M. 14.) σημαντικῶν δέ, ποιεῖν πέφυκε μίαν ΣΗΜΑΝΤΙΚΗΝ (M. omnes) φωνήν. Ut ſenſus ſit: Conjunctio eſt vox ſignificationis expers, quæ nec impedit, nec facit vocem *unicam* tantum modo ex pluribus ſignificativam (e. gr. in hominis definitione illa, *Homo eſt animal rationale*, ſi voci *Homo* poſtponatur conjunctio *enim*, ſignificationi τῦ *Homo* nihil quidquam addet conjunctio illa) cujus ea eſt indoles, ut in utroque extremo periodi vel in medio collocari poſſit, (*modo* eas conjunctiones excipias quæ in initio periodi καθ' αὑτούς, i. e. ἄνευ ἀντιποδιδώσεως, rite ſtare non poſſunt, cujuſmodi ſunt ΜΕΝ, ΉΤΟΙ, ΔΕ. ἀπαιτεῖ γάρ, inquit noſter Rhet. III. p. 125. ed. Sylb. ὁ ΜΕΝ, τὸν ΔΕ, &c.) Vel eſt, ſignificationis expers vox, quæ cum ex pluribus vocibus et quidem

ſig-

ſignificativis illis una ſit, nectendo faciat vocem unam ſignificativam. Sic Rhet. III. p. 140. 27. ὁ γὰρ Σύνδεσμος ἓν ποιεῖ τὰ πολλά, ὥστε ἐὰν ἐξαιρεθῇ, δῆλον ὅτι τοὐναντίον ἔσται τὸ ἓν πολλά, et mox p. 67. hujuſce libri: Εἷς δέ ἐστι λόγος διχῶς, ἢ γὰρ ὁ ἓν σημαίνων, ἢ ὁ ἐκ πλειόνων συνδέσμῳ οἷον, ἡ Ἰλιὰς μὴ συνδέσμῳ εἷς κ. λ.

p. 66. l. 4. φωνὴ] Lege ſimili emendatione: ἢ φωνὴ ἄσημος, ἢ ὅτε κωλύει, οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν, ΠΕΦΥΚΥΙΑ ΤΙΘΕΣΘΑΙ καὶ ὅτι τῆς ἀκρῶν, καὶ ὅτι τῶν μέσων. Huic immutationi favent Codd. M. omnes, uti & Verſio antiqua.

Ibid. l. 9. σημαίνει.] Heinſ. σημαίνειν; at libri calamo exſcripti σημαῖνον, quod et unice verum.

p. 67. l. 1. σημαίνοντα] Reſcribendum hic quoque eſſe σημαῖνον probant tum Codd. M. 14. 16. 21. cum ipſius linguæ analogia, ut ſcilicet cum articulo τὸ melius cohæreat.

Ibid. l. 3. ὑποκριτά] Exemplaria manu exarata omnia habent ὑποκριτικά, quam lectionem vulgatæ præferendam eſſe recte ſtatuit Madius; nam in initio tractationis hujus de dictione, *hypocriticæ* eſſe facultatis dixit ſcire quo geſtu omnes orationis partes proferri debeant: τῆς πρὸς τὴν λέξιν ἓν μὲν ἐστιν εἶδος θεωρίας τὰ σχήματα τῆς λέξεως, ἃ ἐστιν εἰδέναι ΤΗΣ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ.

Ibid. l. penult. συνδέσμων] Editionem Camot. pro συνδέσμων habere συνδέσμῳ, ut in ſequenti membro, notat Sylburgius. Quod neſcio annon magis analogum.

p. 68. l. 2. μὴ ἐκ] Reponendum eſt omnino ex auctoritate librorum MSS. qui in Bibliotheca Medicea aſſervantur omnium, uti & alterius Diegi de Mendoça, cujus in paraphraſi ſua meminit Madius, nec non verſionis antiquæ, quæ et ipſa inſtar MSpti habenda eſt: Ὀνόματος δὲ εἴδη, τὸ μὲν ἁπλοῦν (ἁπλοῦν δ' λέγω ὃ ΕΚ ΜΗ σημαινόντων σύγκειται· οἷον γῆ.) Quæ ita explicat interpres ſupra laudatus: Senſus eſt, Nomen

ſimplex illud eſt, cujus particulæ non ſignificant, ut γῆ: duplex vero, aliud componitur ex eo, quod ſignificat, et ex eo quod non ſignificat, aliud, &c. Admonet deinde, quomodo id intelligendum ſit, et inquit non eſſe intelligendum nomen compoſitum aliquod eſſe, quod componatur ex nomine ſignificante et ex nomine non ſignificante, quoniam ſupra dictum eſt, quod omnia nomina ſignificant, ſed intelligi debet nomen aliquod dari ex pluribus compoſitum partibus, quarum altera ſignificat et erit nomen, altera vero non ſignificat, quoniam erit vel Syllaba vel conjunctio, vel aliquid id genus, quod non ſignificat.

Hactenus Mad. cui tamen vulgata lectio magis arridet. Sed noſtram emendationem MSSti omnes exhibent, quos ſi Madio inſpiciendi copia data eſſet, ſecutum eum fuiſſe minimè dubito.

Ibid. l. 5. τετραπλοῦν ὄνομα] Lege εἴη δ' ἂν πεπλοῦν καὶ τετραπλοῦν ὄνομα ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΠΛΟΥΝ, οἷον τὰ πολλὰ τῆς ΜΕΓΑΛΕΙΩΝ, ΩΣ Ἑρμοκαϊκόξανθος. Ubi voces καὶ πολλαπλοῦν ex libris calamo exſcriptis reſtituimus; cætera ingenio freti ita emendavimus ut ſenſus aliquis, qui in vulgo recepta lectione nullus fuit, ex iis erueretur. De voce μεγαλεῖα pro decompoſitis et ſeſquipedalibus verbis uſitata confer Lexicographos. Non nemo in margine libri, qui penes cl. Burgeſs eſt, Κολλητομυοχαλιωτῆς habet pro πολλὰ τῆς Μεγαλιωτῆς. Quo ſenſu, ipſe viderit.

Porro in voce Ἑρμοκαϊκόξανθος, quæ certe germana lectio non eſt, cum nuſpiam in tota Græcia extet, aquam mihi hærere lubens fateor.

p. 69. l. ult. χαλκῷ.] Repone partim ex cod. M. 21. et verſione antiqua, partim ex conjecturâ:

χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἀρύσας———
καὶ
———TAME NHAEI χαλκῷ:

ita

ita ut ſint duæ carminum medietates diverſorum verſuum. Eſt enim pars illa τάμε νήλεϊ χαλκῷ, Hom. Il. γ. v. 292. Pro τάμνειν autem recte poſitum eſſe τάμ', aor. 2°. probant etiam ſequentia ταμεῖν, et copulam κὴ exhibent Codd. M. XIV (ubi tamen pro κὴ legitur κε ex ſolemni confuſione) 21 et Vall.

p. 70. l. ult. πρὸς ὃ ἐστι. Λέγω δὲ] Heinſius, uti aſſolet, nulla vel ſcriptionis vel pronunciationis habita ratione: κὴ ἐνίοτε προσιθέασι, ΑΝ ΤΟΥΝΟΜΑ ΕΧΕΙ, πρὸς ὃ ἐστι. Λέγω κ. λ. Obſcure nimis, quam ut vel ipſi conveniat Ariſtoteli. Quidni potius legeris, κὴ ἐνίοτε προσιθέασιν, ἀνθ' ἃ λέγει, πρὸς ὃ ἐστιν ΑΝΑΛΟΓΟΝ, οἷον κ. λ. Hoc eſt, nonnunquam, ubi inter duas res analogiam intercedere conſtiterit, de alterâ verba faciens aliquis, altera uti poteſt. Quod et poſtea exemplo declarat. Similiter enim, inquit, phiala ad Bacchum ſe habet ac ſcutum ad Martem. Per Metaphoram igitur et nominum ſubſtitutionem, τὸ ἀνάλογον nempe phialam, ἀνθ' οὗ λέγει pro ſcuto, de quo ſermo eſt, dicere poſſumus. Quæ profecto ita manifeſta ſunt, ut ampliori diſputatione non egeant.

p. 72. l. ult. φιάλην μὴ] Mendum hic ſubeſſe viderunt interpretes, qui et illi diverſimode occurrere conati ſunt. Nos vero ita levicula certe immutatione qualitercunque emendavimus: εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι φιάλην ΜΕΝ Ἄρεως, ἀλλ' ΑΟΙΝΟΝ: Ut ſenſus ſit; Hoc tranſlationis modo, ſecundum analogiam vocato, uti et aliter licet, cum videlicet nominaverimus alienum quidpiam, ponendo id ad quod relatio eſt, pro eo, de quo ſermo eſt τὸ ἀνάλογον ἀνθ' οὗ λέγει (quemadmodum in ſecunda ſpecie dixit) aliquid tamen ejus proprium ab eo removentes, ut ſi clypeum vocet quiſpiam, τὸ ἀλλότριον προσαγορεύσας, poculum Martis *quidem*, ſed vini expers, quod profecto eſſet οἰκείων τι ἀποφῆσαι, ſiquidem phialæ id proprium fuerit, ut vino impleatur.

p. 73. l. 1. καλέμμον] Laborant et hæc morbo,

cui medelam adferre non ita in promptu eſt. Fieri tamen poteſt, ut pro vulgata lectione reponendum ſit, quod et Cod. M. 14. manu tranſcriptus ſuggeſſit, πεποιημένον δέ ἐστιν ὃ ὅλως μὴ ΛΑΛΟΥΜΕΝΟΝ ὑπό τινων, αὐτὸς πάθεται ὁ ποιητής.

ibid. l. 4. τὸ μέ] Legendum omnino ex emendatione Victoriano-Heinſiana, quam et exemplaria calamo ſcripta aliqua ſaltem ex parte adſtruunt: τὸ μὴ ἂν φωνήεντι μακροτέρῳ κεχρημένον Hi ΤΟΥ ΟΙΚΕΙΟΥ (Cod. Diegi de Mendoça apud Mad.) ἢ συλλαβῇ ἐμβεβλημένη. τὸ δ' ἂν ἀφῃρημένον ἢ π αὐτῶ. Ἐπεκτεταμένον δ' κ. τ. ἑ. Quippe voces ἢ ἐμβεβλημένη ab Ariſtotele abjudicant libri Medd. omnes.

p. 74. l. 6. Ἄρρενα] Mad. Ἄρρενα μὲν ὅσα τελευτᾷ εἰς ν ϰ ρ ϰ σ ϰ ὅσα ἐκ τέτων π κ σύγκειται—ὥστε ἴσα συμβαίνει πλήθει εἰς ὅσα τὰ ἄῤῥενα ϰ τὰ θήλεα· τὸ γὰρ ψ ϰ ξ ϰ ν ρ σ ταὐτά ἐστιν.——τὰ δὲ μεταξὺ εἰς τὲ τὸ α ϰ ν ϰ ρ ϰ σ. Nos vero ita, innixi codicum manu exaratorum teſtimonio, reſtituimus. Ἄῤῥενα μὲν ὅσα τελευτᾷ εἰς ν ϰ ρ ϰ σ ϰ ὅσα ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ σύγκειται. ταῦτα δέ ἐστι δύο, τὸ ψ ϰ ξ. Θήλεα δ', ὅσα ἐκ τῶν φωνήεντων, εἰς τὲ τὰ ἀεὶ μακρά, ϰ τῶν ἐπεκτεινομένων εἰς α. ὥστε ἴσα ΣΥΜΒΑΙΝΕΙΝ πλήθει εἰς ὅσα τὰ ἄῤῥενα ϰ τὰ θήλεα· τὸ γὰρ ψ ϰ το ξ ΚΑΙ Σ ταὐτά ἐστιν. Εἰς δ' ἄφωνον οὐδὲν ὄνομα τελευτᾷ, οὐδὲ εἰς φωνῆεν βραχύ. Εἰς δ' τὸ ι τρία ΜΟΝΟΝ. Εἰς δ' τὸ υ πέντε. Τὰ δὲ μεταξὺ εἰς ταῦτα ϰ ν ϰ σ ϰ ρ. Ut loci ſententia ſit: Præterea ex Nominibus alia Maſculina, alia Fœminina, alia denique inter hæc media ſive neutra ſunt. Maſculina ſunt, quæcunque fere definunt in liquidas ν ρ et σ et in eas duplices literas, quæ ex hac litera, nempe σ, conſtant. Sunt autem illæ omnino duæ, ψ ex π β φ et σ; et ξ ex ϰ γ χ et σ conflatæ. Fœminea vero quæcunque et in eas vocales definunt, quæ ſemper longæ ſunt, velut in η et ω, et in eas ancipites quæ producuntur in α. Ex quo efficitur, ut pares numero ſint literæ illæ, in quaſcunque terminantur virilia et muliebria,

bria, nempe tres numero, ν ρ σ, quæ Maſculini, et η ω α long. quæ ſequioris generis ſunt, ſiquidem ψ ξ et σ eædem fuerint literæ, utpote quæ omnes in σ deſinant. In Mutam autem nullum terminatur nomen, ſed nec in vocalem ſemper et natura brevem, quales ſunt ε et ο. At in ι tria ſola μέλι, κόμμι, πέπερι. Et in υ quinque.

Has immutationes pleraſque omnes conſtabilit exemplarium vetuſtorum, quibus unice fides habenda, auctoritas.

p. 76. l. 3. τὸ λέγοντα] Emenda et interſtingue ΤΟΝ λέγοντα τὰ ὑπάρχοντα ἀδύνατα συνάψαι, hoc ſenſu: Ænigmatis forma ea erit, ut dicens conjungat admiſceatque τὰ ὑπάρχοντα ἀδύνατα quæ minime inter ſe congruere et in una ſede morari non poſſe videntur.

Ibid. l. 6. Ἄνδρ' εἶδον] Codd. manu exſcripti omnes ἄνδρα ἴδον πυρίχαλκον. Sed vulgo receptam lectionem tuetur Athenæus, qui libro decimo, ubi de Griphis agit, quid ſit hoc ænigma declarat;

Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα
Οὕτω συγκόλλως ὥσε σύναιμα ποιεῖν.

Τοῦτο δὲ σημαίνει τὴν συκίας πρόσκολλον. De eodem Gripho noſter in Rhetorica, Demetrius in libro de Elocutione, et Plutarc. in Sympoſio ſeptem Sapientum. Cucurbitulas autem apud veteres ex ære, non ex vitro, ut nunc fit, confici conſueviſſe ex monimentis Græcorum medicorum intelligi commode ad h. l. notavit Madius. Paulus enim in l. περὶ συκιάσεως illas vitreis anteponit, cum ait: ἀλλὰ ὀλκιμώτεραι μᾶλλον εἰσὶν αἱ χαλκαῖ, πλείονα δ' ἀνέχουσαι φλογὸς τῶν ὑαλίνων ἑτοίμως καταρηγνυμένων.

p. 76. l. ult. δ' ὃ ἀνακέκραται] Obſervat idem Mad. aliquos calamo exaratos codices hâc parte carere; in veteri quoque tranſlatione deſiderari. Quod profecto de codicibus quos huic interpreti inſpexiſſe con-

contigerit, verum esse potest: Medicei tamen ita locum hunc exhibent: δεῖ ἄρα κεκρίῳς. Quibuscum concinit antiquæ versionis jam laudatæ auctor, prout ex lectionum varietate constat. Prætulerim tamen emendationem illam, quam è Benedicti Lampridii libro affert Mad. δεῖ ἄρα κεκρᾶσθαι, ut sensus sit: Oportet igitur aliquo pacto, i. e. temperatè, hæc miscere, ne vel in ænigma vel in barbarismum incidamus. Mox pro τὸ μὲν οὖν κ. τ. λ. reponendum est omnino τὸ μὲν γὰρ ex MSSptorum fide, ut ratio reddatur, quare Metaphoris his atque reliquis id genus ornamentis temperari debeat oratio.

p. 77. l. antep. δῶσει.] Cod. M. 14. δώσειεν. Recte.

p. 80. l. 3. ἐνπεθειμένων] M. 14. ἀντιθεμένων, alii ex testimonio Madii ἀντιτιθεμένων, cui tamen magis arridet pervulgata lectio. Quod vero Codd. manu exarati tres μεταπεθέντος exhibeant, id receptæ lectioni præferendum, ut scilicet voci μετατιθεὶς antea positæ respondeat.

p. 81. l. 1. λέγῃ] Libb. Med. tres: λέγοι. Non malè.

p. 82. l. 9. ἐν δὲ τοῖς ἰαμβείοις] Emaculandus hic in transitu noster, Rhet. III. p. 119. ed. Sylb. τὸ γὰρ κύριον, καὶ τὸ οἰκεῖον καὶ μεταφορὰ μόναι χρήσιμοι (l. μόνα χρήσιμα) πρὸς τὸ τῶν ψιλῶν λόγων λέξιν. σημεῖον δ' ὅτι τούτοις μόνοις πάντες χρῶνται· πάντες γὰρ μεταφοραῖς ἀμφιλέγονται. Qui locus huic gemellus est.

Ibid. l. 11. χρήσεται] Castigationem Victorii, qui pro χρήσεται reponendum esse χρήσαιτο, modo optativo, censuit, firmant Libb. manu transcripti M. XIV. 21.

p. 83. l. 1. ἐν μέτρῳ] Heinsius mendosum esse hunc locum voluit, ἐν ἑξαμέτρῳ reponens, ut supra p. 17. l. 9. Sed quidni potius dixeris Aristotelem per metrum hic heroicum carmen intelligere quod καθ' ἐξοχὴν, sive honoris ergo, τὸ μέτρον nomine insigni-

nitur. Porro notandum eſt idem h. l. valere διανοητικήν, quod in Tragœdiæ definitione δι' ἀπαγγελίας.

p. 83. l. ult μὴ ὁμοίας] Victorius reſcribendum eſſe contendit μυθικὰς ἱστορίας τὰ σωθῆναι εἶναι. Et ſic dimidia pars Codicum. Sed meliorem lectionem ſuppeditavit ingenium Dacerii, nempe, μὴ ὁμοίας ἱστορίαις τὰς συνθέσεις εἶναι.

p. 86. l. 9. Ἀναγνώρισις δὲ ὅλη] Hæc ita vertit Pacius; *ut quæ agnitionibus conſtet et per totum morata ſit.* Ex quo licet intueri eum exiſtimaſſe aliter Ariſtotelis verba, quam vulgata lectio habeat, eſſe ſcribenda, nempe ἀναγνώρισις γὰρ καὶ δίλυσις ἠθική. Longin. p. 37. ſq. ed. ſummi Toup. ἃ γὰρ ἀλλ' ἢ τῇ Ἰλιάδι ἐπίλογός ἐστιν ἡ Ὀδύσσεια . . . . δευτέρᾳ δ' ἕνεκα παρισοῤῥέπει τὰ πρὸς τὴν Ὀδύσσειαν, ὅπως ᾖ σοι γνώριμον ὡς ἡ ἀπακμὴ τῶν παθῶν ἐν τοῖς μεγάλοις συγγραφεῦσι καὶ ποιηταῖς εἰς ἦθος ἐκλύεται. τοιαῦτα γάρ που τὰ περὶ τὴν Ὀδύσσειαν ἠθικῶς αὐτῷ βιολογήματα οἰκίαν, οἱονεὶ κωμῳδία τις ἐστὶν ἠθολογημένη.

Nonnemo in margine libri, qui penes cl. Burgeſs eſt: ἀναγνώρισις γὰρ διπλῆ καὶ ἠθική.

p. 88. l. 6. μίμησις] In diverſum hic abeunt Interpretes, quorum alii κίνησις, alii μίμησις legendum eſſe contendunt. Illam ſcripturam exhibent membranæ tres; huic aſtipulantur typis editi plerique omnes, et M. XIV. calamo exaratus. Ut videtur, recte. Intelligit enim Philoſophus τὴν διανοητικὴν ποίησιν ſeu carmen Heroicum ob cæſurarum et pedum, quibus incedit, varietatem, ad affectus animi et cætera quæcunque motu ſuo exprimenda, magis idoneum eſſe quam aut Iambicus aut octonarius verſus, quorum hic ſaltationi dithyrambicæ, ille rebus agendis et dramaticis interloquiis natus eſt. Hermog. ſect. 2. περὶ ὑψους. de Homero et heroico carmine in hunc modum ſcribit: Ἄειδε δὴ καὶ πάντα λόγων εἴδη καὶ ποιητῶν ἁπάντων καὶ ῥητόρων καὶ λογογράφων Ὅμηρος, καὶ

καὶ τὸ μεγέθη καὶ ἡδονὰς καὶ ἐπιμελείας καὶ, τὸ μέγιστον, ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΜΙΜΗΣΙΝ ἘΝΑΡΓΗ καὶ πρέπουσαν τοῖς ὑποκειμένοις, κἂν τοῖς κατὰ λέξιν, καὶ ταῖς εἰσαγωγαῖς τῶ προσώπων καὶ μύθων ἀλλοιοπρώσεις καὶ μέτρων διαφόρως τομαὶς, ἐξ ὧν ἀλλοφορά πως συμβαίνῃ γίνεσθαι τὰ μέτρα, καὶ ταῦτα ἐν δεόντι καὶ κατὰ λόγον μεταβαλλόμενα πρὸς τὸ καὶ τὸ, φύσει πάντων ἄριστον μέτρον προηρῆσθαι.

Ibid. l. 11. αὐτὸ] Mad. αὐτῇ, recto caſu; Verſionis antiquæ auctor *ita*, ac ſi ὅτω in Codice, quo uſus eſt, haberetur. Sed veram lectionem reſtituit nobis Vict. e libris manu tranſcriptis, quocum concordant et Medicei omnes.

p. 89. l. 4. ἥδιον ἄνθρ] Codd. Medd. omnes, uti et verſio antiqua modo laudata ἡδέως ἀνθρ, ἀλλ' ἔχοντα ἤθη. Recte.

Ibid. μᾶλλον] Refinge omnino ex emendatione Victoriano-Goulſtoniana: δεῖ ἐν ταῖς τραγῳδίαις ποιεῖν τὸ θαυμαστόν. Μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιίᾳ τὸ ΑΛΟΓΟΝ (διὸ ὃ συμβαίνῃ μάλιστα τὸ θαυμαστὸν) διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν εἰς τὸν πράττοντα. Mox in ἔπειτα τὰ expungendum eſt alterum τὰ, ut integra lectio ſit ἐπεὶ τὰ, quod ante Victorium aut Heinſium odoratus eſt ſagaciſſimus Madius.

Ibid. l. 8. τὸν πράττοντα] Valla: *quæ aguntur*, h. e. τὰ πραττόμενα. Quod perinde eſt.

p. 90. l. ult. οἰόνται κ. λ.] Lampridii codex, necnon Medicei tres: ὅταν τοδὶ ὄντος τοδὶ ᾖ, ἢ γινομένου γίνηται. Quæ lectio, ſi cum vulgata conferatur, explicatior quodammodo videtur, ut non mirum ſit Victorium eam in contexta recepiſſe. Utramque tamen ferri poſſe notavit Madius. Poſtmodum editi omnes δι' ὃ δὴ ἄν, ſed ſcriptura rectior eſt δι' ὃ ΕΙΗ ἄν, quam ex illo enarratore mutuo acceptam pro ſua conjectione venditavit Heinſius. Mox ubi in vulgatis jacet: ἄλλη ἧ τόδε ὄντος ἀνάγκη εἶναι ἢ γίνεσθαι ἢ πραθῆναι, aliqui Codd. ex teſtimonio ejuſdem Madii ita habent ἀλλ' οὐδὲ τόδε ὄντος κ. λ. Sed in libro Bernardi

nardi Feliciani manu exarato ἀλλὰ δεῖ, item ἢ προσθῆναι, deleto ἢ, ac in ejus loco in margine ſcripta voce εἰ. Ex hac tam multiplici lectione putarem hæc eſſe germana hinc inde reſarcita Ariſtotelis verba: οἴονται γὰρ ἄνθρωποι ὅταν τοῦτ' ὄντος, ΤΟΔΙ ΤΗΙ, ΤΗ ΓΙΝΟΜΕΝΟΥ, ΓΙΝΗΤΑΙ, εἰ τὸ ὕστερόν ἐστι καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι. Τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. Δι' ὃ ΕΙΗ ΑΝ τὸ πρῶτον ψεῦδος. ΑΛΛ' ΟΥΔΕ τότε ὄντος, ἀνάγκη εἶναι ἢ γίνεσθαι ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

p. 92. l. 7. ἐνδέχεσθαι] Reſcribendum ἐκδέχεσθαι, quod eſt, juxta Lexicographum, ἀπείργειν. κωλύειν.

Ibid. l. ult. ἀγαθοῖς] Verſionis antiquæ auctor *bonus poëta*, ac ſi ἀγαθὸς in exemplari, quo uſus eſt, legeretur. Sed nihil immutato opus.

Ibid. ἐμφανίζει] Dimidia pars Codicum ἀφανίζει, ἀδύνων τὸ ἄπορον. Quod libens amplector. Eſt autem ἀφανίσαι, ἀνελεῖν καὶ ἀφανὲς ποιῆσαι. Matth. c. VI. v. 16. ἀφανίζουσι τὰ πρόσωπα, ubi Chryſoſtom. διαφθείρουσι καὶ ἀπολύουσι. Sic et Thom. M. ἀφανίζεται ἀντὶ ἀφανὴς ὅπερ καιρὸν γίνεται. Φιλόστρατος ἐν Εἰκόσιν, Οὐκ ὡς ἀφανισθεῖεν εἰς μίαν ἡμέραν. Atque Euſtath. Odyſſ. p. 261. ed. Baſ. καὶ σπεῖρα τὸ λαμπρὸν εἶδος ἀφανίζουσι. Similiter Nicoſtratus apud Stob. p. 445. πόρρω δ' ἂν εἴη καὶ τοῦ δεδῆναι (l. δεδῆναι) γυνὴ ὑγιαίνουσα καὶ ψιμυθίῳ καὶ ὑπ' ὀφθαλμῳ ὑπογραφῆς καὶ ἄλλου χρώματος ζωγραφοῦντος καὶ ἀφανίζοντος τὰς ὄψεις.

p. 94. l. 3. ἢ μὴ π.] Vix ac ne vix quidem alius eſt locus, in quo infelicius ſe geſſerit Interpretum agmen. Tu vero ſic mecum repone, libris quoque manu tranſcriptis ſuffragantibus: ΕΙ μὴ γὰρ προείλετο μιμήσασθαι ἀνδυναμίαν, ΑΥΤΗΣ ἁμαρτία. ΕΙ δὲ τὸ προελέσθαι ΜΕΝ (Cod. Lampridii apud Mad.) ὀρθῶς, ἀλλὰ ΤΟ ΙΠΠΟΝ ἀμφὶ τὰ δεξιὰ προελκύσασθαι, ἢ τὸ καθ' ἑκάστην τέχνην ἁμάρτημα, οἷον, τὸ κατ' ἰατρικὴν, ἢ ἄλλην τέχνην εἰ ἀδύνατα ΠΕΠΟΙΗΤΑΙ ΟΠΟΙΑΟΥΝ ἢ καθ' ἑαυτήν. Quæ Latine ita ſonant: Si quidem propoſuerit impoſſibilitatem imi-

tari, ipsius est peccatum : si vero ea, quæ fieri possunt, imitari velit, sed in exprimendis his erret, ea scilicet alio, quam revera sint, modo describens, ut si dicat equum pedes ambos dextros simul ante porrigentem, aut si quid peccati admittatur in his, quæ alterius artis sunt, ut si e. gr. in Medicina aut alia quapiam arte, ex qua materiam scribendi hinc inde sibi subministrat, propter illius ignorantiam impossibilia fecerit, hæc, inquam, qualia demum cunque fuerint, non sunt Poëticæ errata per se, *sed per accidens.*

Alterum illud κατὰ συμβεβηκὸς recte ab Aristotele abjudicavit Morellius, ut nunc ex scriptis libris constat. Nos quoque ex eorundem Codicum auctoritate verba ταῦτ' ἂν delenda esse credidimus, ut integra lectio sit : ἀδύνατα ὁποιαδὴν ἃ καθ' ἑαυτήν. Immo affirmat Mad. in aliquibus codicibus a se visis particulam illam ab εἰ ἀδύνατα ad ἂν ἡ inclusive omitti, quam tamen rectius servari posse existimat.

Porro notandum est Aristotelem in libro de incessu animalium, p. 744. ed. Duvall. animalia, quæ quaternis notis incedunt, posteriorem sinistrum pedem cum anteriori dextro movere simul dicere: κινεῖται τὰ ὀπίσθια πρὸς τὰ ἔμπροσθεν κατὰ διάμετρον· μετὰ γὰρ τὸ δεξιὸν τὸ ἔμπροσθεν τὸ ἀριστερὸν τὸ ὄπισθεν κινεῖσθαι· εἶτα τὸ ἀριστερὸν τὸ ἔμπροσθεν. μετὰ δὲ τοῦτο, τὸ δεξιὸν τὸ ὄπισθεν· αἴτιον δ' ὅτι εἰ μὲν τὰ ἔμπροσθεν ἅμα καὶ πρῶτον (γρ. καὶ ὄπισθεν) διέστασαν ἄν, ἡ κατὰ πρόσθεσις ἡ βάδισις, οἷον ἐφελκομένοις τοῖς ὄπισθεν τῇ τάσει. ἔτι δ' οὐ πορεία, ἀλλ' ἄλσις τις τοιοῦτον· χαλεπὸν δὲ συνεχῶς ποιεῖσθαι τὴν μεταβολὴν, ἀλλόμενον. Quæ hunc locum non mediocriter illustrant.

p. 95. l. 5. τὸ τέλος εἴρηται] Heinsius τὸ τέλος οὖρηται. Præstat autem vulgo recepta lectio, nisi quod particula οἷον, quam membranæ non agnoscunt, a contextu sit ableganda, hoc modo, τὸ δὲ τέλος εἴρηται εἰ ἔτως ἐκπληκτικώτερον ἢ αὐτὸ, ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος.

p. 95. l. 7. Ἡι] Victorius εἰ, quem in paraphrasi sua

ſua ſecutus eſt Goulſtonus. Sed edita lectio concinnior, atque ἀτλικώτερα.

Ibid. l. penult. ἔτι ποτέρων] Sic MSSptorum quicquid ubique eſt; nullo tamen, opinor, ſenſu. Tu lege facili, at certiſſima emendatione: ΑΤΟΠΩΤΕΡΟΝ ὅ ἐστι τὸ ἁμάρτημα τῶν κ᾽ τὴν τέχνην ΤΟΥ κατ᾽ ἄλλο συμβέβηκ⊙. Ut loci ſententia ſit: Præterea abſurdum magis eſt, cum Poëta aliquod peccatum eorum, quæ ad artem ſuam per ſe ſpectant, admiſerit, quam cum in iis, quæ alterius ſunt negotii per accidens titubaverit. Minus enim errat, ſi ob ignorantiam cervam habere cornu dicat (ut Pindarus, Anacreon, Callimachus, alii fecere) quam ſi prave ea cornua deſcripſerit, quod Poëticæ proprium eſt. Nihil verius hac emendatione, cui etiam adſtipulatur, ex teſtimonio eruditiſſimi Madii, Codex Lampridii manu exſcriptus.

p. 97. l. ult. ἄλλ᾽ ἔτυχεν] Repone ex emendatione Victoriano-Heinſiana: ἀλλ᾽ ἔτυχεν, ὥσπερ Ξενοφάνης (vel Ξενοφάνει M. 14. 16. 21.) ἐ σαφῆ πάλε. Hanc caſtigationem, quæ adeo ingenioſa eſt, ut nihil ſupra, recte ſecutus eſt in verſione ſua Goulſtonus.

p. 101. l. 3. Ζωρά τε] Membranæ omnes, uti et verſio antiqua ἀθάνατα· ζῶα τε. At ſinceram lectionem reſtituit nobis Mad. ex Simplicio, l. 1. de Phyſica auſcultatione:

Ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα.

Hos eoſdem verſus Athenæus quoque, l. 10. refert, ubi ait Theophraſtum ἐν τῷ περὶ μέθης voluiſſe ex hoc Empedoclis loco ζωρότερον id eſſe quod κεκραμένον dicimus.

Ibid. l. 7. κεκραμένον] Totus hic locus in hunc modum conſtitui debet: οἷον τὸν κεκραμένον οἰνόν φασιν εἶναι ὅθεν πεποίηται ὁ Γανυμήδης

——— Διὶ οἰνοχοεύειν

ἐ πινόντων οἶνον. καὶ χαλκέας τὸς τὸν σίδηρον ἐργαζομένες· ὅθεν εἴρηται

——Κνημὶς νεοτεύκτῳ καὶ πτέρνιον.
Εἴη δ' ἂν ΑΥ τοῦτό γε κ. λ.

p. 101. l. ult. ὑπεναντίωμά τι] Libri M. 14. 16. 21. calamo exarati, cum Verſione antiqua ὑπεναντιώματι; Ed. Baſ. ὑπ' ἐναντίωμαι. Sed præſtat forte vulgata lectio, quam adſtruunt etiam Cod. Lampridii apud Mad. nec non M. xiv.

p. 102. l. 2. οἷον] Codices Medd. omnes: οἷον ΤΟ

——τῇ ξ' ἔχετο χάλκειον ἔγχος,
ΤΟ ταύτῃ κωλυθῆναι. Rectè.

Ibid. l. 6. ὅτι ἔνιοι] Rem ſanam hic emendare voluit Heinſius, ſic: ὅτι ἔνιοι ἀλόγως προϋπολαμβάνουσι καὶ αὐτοὶ ΚΑΤΑΣΟΦΙΣΑΜΕΝΟΙ συλλογίζονται ὡς ΕΙΡΗΚΟΤΙ ὅπ δόκει ἐπιτιμῶσιν κ. τ. ἑ. Atqui nihil opus eſt mutato cum verba, ut nunc ſe habent, eundem ſenſum ſatis commode exhibent. Egregie dictum καταψηφισάμενοι, ut ſenſus ſit: hi perinde ac *judices quidam decernentes* ratiocinantur, et cum ſuum ὅτι δοκεῖ, quod ipſis videatur, pronunciarint, indignantur ſi quid eorum exiſtimationi contrarium ab aliquo proferatur.

p. 103. l. 6. Διαμάρτημα] Hanc vocem in duas reſolvit poſt Madium Victorius. Non malè.

p. 104. l. 1. τοιέτους] Codd. M. omnes, uti et alter Lampridii: τοιέτους δ' εἶναι οἵους Ζεῦξις ἔγραφεν, ἀλλὰ βέλτιον. Mad. contrà voces illas ἀλλὰ καὶ expungendas cenſet; quod et ferri poteſt. Nos vero locum hunc, qui multum negotii jam dudum faceſſit interpretibus, ſic utcunque ſanitati reſtituendum eſſe credimus: πρὸς ὃ τὸ βέλτιον, τοιούτους εἶναι, οἵους Ζεῦξις ἔγραφεν· τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν. Πρὸς ὃ ἃ φασι, τάλογα (ſub. δεῖ ἀνάγειν·) ἕτω τε, καὶ ὅπ ποτὲ ἐκ ἄλογα ὄζιν· εἰκὸς γὰρ κ. λ. Satis enim patet tertium hic deſiderari membrum πρὸς τὴν δόξαν, cui ſynonymum eſt πρὸς ἃ φασι. Ergo hoc illius vicem occupat, quod Ariſtotelicum eſſe pluribus exemplis, ſi tam neceſſe quam facile

eſſet,

eſſet, confirmari poſſet. Immo haud aliter ſupra in ipſo hujus capitis ingreſſu locutus eſt noſter: Αὐτῆς δ' τ῀ ποιητικῆς δίτλη ἡ ἁμαρτία, ἡ μὲν καθ' ἑαυτὴν, ἡ δὲ κατὰ συμβεβηκός. εἰ μὲν γὰρ προείλετο μιμήσασθαι ἀδυναμίαν, αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, εἰ δὲ τὸ προελέσθαι μὲν ὀρθῶς, ἀλλὰ τὸν ἵππον ἄμφω τὰ δεξιὰ προβεβληκότα κ. τ. λ. οὐ καθ' ἑαυτήν. Ergo κατὰ συμβεβηκός.

Cl. Batteuſius in elegantiſſima verſione hujus libri Franco-Gallica verba hæc ſic ordinanda eſſe contendit: τοιούτους δ' εἶναι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ βέλτιον, οἵους Ζεῦξις ἔγραφεν· τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν. Cic. Invent. l. 2. de Zeuxide hæc habet: Præbete, inquit, ex iſtis virginibus formoſiſſimas, dum pingo id, quod pollicitus ſum vobis. Neque enim putavit omnia, quæ quæreret ad venuſtatem uno in corpore ſe reperire poſſe, ideo quod nihil ſimplici in genere omnibus ex partibus perfectum natura expolivit.

p. 105. l. 1. Αἰγείπτῳ] Schützius Præf. ad Chreſtomath. Gr. V. I. Ὀρθὴ δ' ἐπιτίμησις καὶ ἀλογία καὶ μοχθηρία, ὅταν μὴ ἀνάγκης ὄσης, μηδὲν χρήσεται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ Εὐριπίδης ἐν τῷ ΑΙΓΕΙ· Ἢ ΤΗΙ ποιητικῇ, ὥσπερ ἐν Ὀρέστῃ τῷ Μενελάῳ. Haud aliter p. 47. ἔστι δὲ παράδειγμα ποιητικῆς μὲν ἤθους μὴ ἀναγκαῖον (l. ἀναγκαίῳ) οἷον ὁ Μενέλαος ἐν τῷ Ὀρέστῃ. Quæ hanc emendationis ſupra allatæ partem extra aleam ponunt. Ægeum vero, Fabulam Euripidis deperditam, memorant Clem. Alexand. 6. Strom. p. 622. Stobæus. Scholiaſtes Ariſtophanis ad Aves; Euripidis ad Medeam, v. 167. Suid. in δεκατεύειν.

p. 106. l. 2. ἀειθμῶν] Heinſius: αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῆς εἰρημένων σκέψεως· εἰσὶ δὲ ΑΡΙΘΜΩι δώδεκα, certiſſima emendatione.

p. 107. l. 1. αὐτὸς προδῇ] Vexatiſſimum hunc locum, ex quo expedire ſe nemo Interpretum adhuc potuit, ita in literis ad me datis integritati reſtituit, ſummo ingenio vir et noſtris præconiis omnino major,

jor, J. Toup: ἂν μὴ ΑΥΛΟΣ ΠΡΟΣΗι. Quod alii post eum probabunt.

Florius in versione hujusce libelli, Hispanico Idiomate conscripta, post Batteusium atque Heinsium: ἂν μὴ αὐτὸ προσθῇ, h. e. quasi nihil, nisi hoc accederet, sentirent spectatores. "Como si los oyentes no entendieran lo que se hace, a no egecutarse por los actores muchos i acelerados movimientos." Minus bene.

p. 108. l. 1. Πινδάρε] Utrum Πινδάρε, Τυνδάρε aut Δαρείε legas, parum aut nihil refert, si mimum omnino Aristotelem notasse oportuerit. Sed fortasse hæc de Pindaro illo πολλῶν καὶ καλῶν ὑμνων τῷ θέῳ χορήγε intelligenda, qui et ipse ex testimonio Suidæ, Dithyrambos, Hyporchemata immo et Δράματα τραγικὰ ις scripserat. Reliqua ad mentem Victorii ordinanda, nempe: ὡς δ' οὔπω ἔχουσι πρὸς αὐτὸς ἡ ὅλη τέχνη πρὸς τ' ἐποποιΐαν ἔχει. Ut loci sententia ea sit, quam in versione sua expressit Goulstonus. Quod vero pro ἡ ὅλη reponendum esse ἡ ἄλλη crediderit Heinsius, absurdum id esse nemini non liquet.

p. 108. l. 2. πρὸ] Codd. M. 14 21. πρὸς θεατὰς. Quæ forte verior lectio.

p. 109. l. 5. μιμουμένων] Castelvetrius μιμουμένοις. Nobis vero integrum hoc atque sanum esse videtur.

Ibid. l. 6. ἐποιεῖτο] Editio princeps Aldina ποιεῖτο. Sed in exemplaribus Mediceis omnibus, uti et Lampridii altero, manu transcriptis, nec non versione antiqua legitur ποιεῖ τὸ. Quod et unice verum. Scilicet idem asseruit noster p. 24. l. 11. hujusce libelli: ἡ γὰρ τ' τραγωδίας δύναμις καὶ ἄνευ ἀγῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἐστιν.

Ibid. l. penult. δίδη] Repone non dubitanter ἐστιτὰ ΔΕ ὅτι. Quæ lectio quin ab Aristotelis manu fluxerit non dubitari posse existimo.

Ibid. l. ult. τῷ μέτρῳ] Aut hic pro μέτρῳ rescribendum est ἑξαμέτρῳ, aut certe verba hunc præ se ferunt

runt ſenſum. Vide nos ad p. 83. l. 1. Nam ſi Iambum intelligere voluiſſet Philoſophus, voce χρῆται, præſenti tempore, uſus eſſet. Scilicet, cum prius omnia Tragœdiæ ineſſe, quæ in Epopœia ſunt, affirmaverat, hic tacitæ objectioni occurrit: Poſſet enim quis dicere: Epopœia utitur carmine heroico, quod σεσιμώτατον καὶ ὀγκωδέστατον τῷ μέτρων ἐστιν, atque ideo heroici carminis nomine cohoneſtatur, quod cæteris præſtet. Tragœdia non utitur. Ergo Tragœdia non habet cuncta, quæ in Epopœia reperiuntur. Reſpondet Ariſtoteles, ideo ſe dixiſſe, quæcunque in Epopœia ſunt, in Tragœdia quoque reperiri, quoniam, licet Iambica magis Tragœdiæ convenire videantur, nihil tam repugnet, quinetiam Hexametris uti poſſit Tragœdia.

Mox pro ὅτι cum Victorio legendum eſſe ἔτι credi-derim, quamvis citra ſcriptorum librorum auctoritatem.

p. 110. l. 1. τὰς ἡδονὰς] Editor Oxonienſis minor ſic reſcribendum proponit, δι' ἧς (τὸ ὄψεως) τὸ ἡδονῆς σωίζονται ἐναργέστατα, *per quam voluptatis pars evidentiſſima efficitur.* Sed præſtat lectio illa, quam Victorius in exemplari quodam inveniſſe ſe teſtatur et Codices Medd. omnes exhibent: δι' ἧς αἱ ἡδοναὶ σωίζονται ἐναργέστατα. Niſi forte retinenda ſit vox ἐπίζονται ex codicum 14. 16. auctoritate. Cæterum nominis adjectivi pluralis numeri adverbiaſcentis exempla affatim ſuppeditabunt ſcriptores optimi. Cf. Spanhem. ad Ariſtoph. Plut. 46. Reitz. ad Lucian. de C. H. cap. 48. et Hemſterhus. ad ejuſdem Somn. S. 2.

Ibid. l. 3. ἀναγνώσεσι] Codices nonnulli Venetiis à Madio excuſſi ἀναγνώσει, quæ, ut certè germana eſt lectio, ita et Dacerio poſt Heinſium, Madio et Lombardo præeuntibus, in mentem venerat; Goulſtonus: *deinde et ſummam quoque evidentiam habet, cum*

cum in Agnitione, tum in operibus ſingulorum dramatum propriis. Nullo, opinor, ſenſu. Recte Heinſius: *Deinde evidentius quid in legendo et in iis, quæ aguntur, habet.* Ἐπὶ τῆς ἔργων, inter repræſentandum. Cf. p. 10. ult.

Mox pro τῷ reſcribendum eſſe omnino τὸ, accuſandi caſu ſuadet præcedens ἔχει, ut conſtructio ſit ἔτι (ἔχει) τὸ ἓν κ. τ. ἑ.

Ibid. l. ult ἀνάγκη] Cum libri omnes manu exſcripti hanc vocem non agnoſcant, et, ſalvo loci ſenſu, abeſſe poſſit, nos quoque eam ab Ariſtotele abjudicamus.

Ibid. βραχέα] Membranæ omnes βραχέως. Sed ne hilum quidem intereſt. Idem de vocibus dicam? an voce μύκρον et μίκρον notandum, quæ cum librariis pronunciatu eædem fuerint, re quoque et ſenſu eædem ſint neceſſe eſt.

p. 111. l. 1. μέτρα] Cod. M. 14. λόγα. Quæ lectio apertior eſt. Sed nihil temere immutandum.

Ibid. l. 2. ἐὰν ᾖ πλείους] Gloſſema hoc eſſe neſcio cujus, mentem Philoſophi in periodo longiore non capientis, perſuaſum me habeo. Reſcribe igitur, ſuffragantibus MSStis, ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ τῶ ΛΟΓΟΥ μήκει, ὑδαρῆ. Λέγω δ' οἷον, ἐὰν ἐκ πλειόνων πράξεων ᾖ συγκειμένη, ὥσπερ ἡ Ἰλιὰς ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη καὶ ἡ Ὀδύσσεια, ἃ καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος. Dubitare enim quiſpiam merito poſſet quonam modo dicatur à Philoſopho epicam Homeri conſtitutionem ejuſmodi eſſe, ut ex ea plures tragœdiæ conficiantur, cum ſuperius in hoc præcipue Homerum præ cæteris poëtis laudarit ὅτι Ὀδύσσειαν ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα, ὅσα αὐτῷ συνέβη, ἀλλ' ἃ περὶ μίαν πρᾶξιν συνέστησαν. Cui dubitationi ſic occurrendum: Epopœiam, quatenus in ea epiſodia ita magna ſunt, ut ex eorum aliquibus Tragœdiæ confici poſſint, eatenus dici plures actiones continere; quatenus vero illa omnia in unam potiſſimum acti-

actionem, quæ Poëmatis Fabula nuncupatur, ordinantur sic eam unius actionis dici. Vid. p. 84. sq.

Porro notandum est vocis ὑδαρῆ eundem esse sensum, qui præcedentis πολλῷ κεκραμένον τῷ χρόνῳ, metaphora a vino sumpta.

Ibid. l. 11. καὶ αὐτῶν] A voce αὐτῶν ad voces τὸ διαφέρει exclusive, omittunt Codd. Medicei omnes. Neque profecto diffitendum est, hæc, utpote quæ glossatorem redoleant, rectius amoveri posse, ut lectio sit: Περὶ μὲν ἓν τραγῳδίας καὶ ἐποποιίας καὶ αὐτῶν καὶ τὸ διαφέρει καὶ τῶν οὖ κ. λ. Quod vero Mad. pro οὖ rescribendum esse ἓν existimaverit, nauci non est.

ADDENDA.

P. 5. l. 1. μίμων] Omnino legerim νόμων cum editione principe Aldina et versione antiqua, uti et infra p. 7. ult. νόμους ex auctoritate librorum Mediceorum omnium, nec non Ald. et Vall.

P. 10. l. 14. τὸ χαίρειν] Expressi, quam inveni, editam lectionem. Non ambigo tamen, quin exaraverit Philosophus ΤΩι χαίρειν ut cum antecedente τούτῳ melius cohæreat.

P. 11. l. 3. ἀχριωτάτων] Batteusius post Victorium, suffragantibus libris Medd. ad unum omnibus, nec non versione antiqua ἀτιμοτάτων. Recte, si quid judico. Neque enim animalia, eo quod ferocia sint λυπηρῶς ὁρῶμεν, immo potius visis delectamur. Bufones vero, serpentes aut cadavera, ἀτιμότατα cum sint, nemo lubens intuetur.

P. 12. l. 8. Μαργείτης] Hephæstion de Carminis ratione in Margite: Μετρικὰ ἄτακτα. ὅσα ἐκ μέτρων μὲν ὁμολογουμένων συνέστηκε, τάξιν δὲ καὶ ἀνακύκλησιν ἐκ ἔχει, ἔστε κατὰ στίχον, ἔστε κατ' συσήματα, οἷος ἐστιν ὁ Μαργίτης, ὁ εἰς Ὅμη-

ρον ἀναφερόμενος, ἐν ᾧ παρέσπαρται τοῖς ἔπεσιν Ἰαμβικὰ, καὶ ταῦτα ἑπτὰ καὶ ἴσον σύστημα. Idem fere Mar. Victorin. de Iambis ſex aut ſeptem Syllabarum loquens: "Hoc genere verſuum primus uſus eſt Homerus in Margite ſuo, nec tamen totum carmen ita digeſtum perfecit, nam duobus pluribuſve Hexametris antepoſi is, iſtum ſubjiciens copulavit." Hoc opus videtur ab Homero juvene adhuc tentatum non ut peſſimum, quod Barneſius voluit, ſed potius fatuum hominem atque ad omnia ineptum repræſentaret. Quod tam ex ipſius poëmatis ejus relliquis, quam ex teſtimonio veterum confirmatur. Cf. Baſil. in libro ὅπως οἱ νέοι ὠφέλοιντο ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν λόγων; noſtrum Eth. VI. 7. Clem. Alexand. Stromat. l. 1, &c. Suid. Μαργείτης ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος, ὃν φασιν ἀειδμῆσαι μὲ μὴ πλείω τῆς ἑ δυνηθῆναι· νύμφην δ' ἀγόμυδον μὲν ἄφαυσαι αὐτῆς, ἀλλὰ φοβεῖσθαι λέγοντα μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν ἀμβάλλῃ κ. λ. Unde conſtat verſus hoſce a Scholiaſte ad Euripid. Oreſt. v. 249. citatos, quos alii ad Odyſſeam λ. 438. perperam retulerunt, Margiti eſſe vindicandos:

Ὡς ὃ Κλυταιμνήστρη λείπουτ' Ἀγαμέμνονα δῖον
Αἰγίσθῳ παρέλεκτο· καὶ εἵλετο χείρονα κοίτην
Ὡς δ' Ἑλένη ἤρχυε λέχος ξανθοῦ Μενελάου.

P. 13. l. 2. κωμῳδίας οἱ] Excidit hinc, prelo currente, annotatio illa, quæ inter Uptonianas ad hanc paginam nona eſt, videlicet: "Victorius locum hunc mancum ac decurtatum, ope duorum calamo exaratorum librorum, ſic reſtituit: παφαφανείσης δ' τ' τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες. Sylburgius.

P. 53. l. 2. Ἀλκινόου ἀπολόγῳ] Retinendam eſſe veterem lectionem conſtat ex loco huic fere gemino, Rhet. III. p. 149. ed. Sylb. ἔτι πεπραγμένα δεῖ λέγειν ὅσα μὴ πραττόμενα ἦν οἴκτου, ἢ δείνωσιν. φέρει παράδειγμα ὁ Ἀλκινόου ἀπόλογος.

INDEX

INDEX

RERUM ET LOCUTIONUM

QUARUNDAM SINGULARIUM,

QUÆ IN HOC OPERE OCCURRUNT.

A.

AEGEUS, Fabula Euripidis deperdita, p. 105, 1. 309.
Αισχίλιος δίφρος 11, 4.
Αἴθεις τραγῳδίαι 21, 2.
Aeſchylus 14, 8. ejus Philoctetes 60, 11.
Agatho, ejus ἄνθος 31, 13. Achilles 50, 2. 291. quare impegerit 60, 11. ejus inventum 61, 11.
Ἀγωνίσματα ποιεῖν 32, 13. 285.
Αἰνίγματος ἰδέα 76, 3.
Ajaces, Fabula 59, 4.
Alcinoi apologus 53, 2. 315.
Alcmæonis matricidium 44, 8.
Amphiarai abſtruſio 55, 12.
Ἀναγνώρισις τί 35, 5.
Ἀπαριθμέω quid 289. Vid. etiam Valcken. Theocr. p. 329.
Ἀπὸ μηχανῆς 48, 8.
Ἀρήτης, Sacerdos 73, 3.
Ariphrades (M. 14. Ἀνάφρακος) Tragœdos taxat 81, 9.
Ariſtophanis imitatio 9, 6. Fragmentum 287.
Ariſtoteles emendatur, Rhet. 277. 302. Eth. Nicom. 280.
Ἀσπὶς Διονύσου 71, 2.
Aſtydamantis Alcmæon 44, 17.
Ἀφηνίζειν τί 305.
Ἄφωνον quid 64, 7.

B.

Βαρύκελαδος quid 76, 1.
Batteuſius notatus 309.
Beattie, Eſſay on Poetry and Muſic, laudatur 291.
Βοῶσι pro κράζουσι 81, 71.
Burgeſs laudatur 298. 303.

C.

Callippides taxatus 109, 4.
Carcinus reprehenſus 55, 12. Ejus Thyeſtes 50, 11.
Cephaleniorum de Icario fabula 103, 4.
Chæremonis Centaurus vel Hippocentaurus 4, ult. 88, 9. 270.

Chonnides (l. Chionides) poëta 9, 13. 274.
Cleophontis poëſis 7, 8. 75, 9.
Clepſydris utebantur olim in agendis fabulis 26, 11. 285.
Chloëphorôn (l. Choëphorôn) ἀναγνώρισις 53, 5.
Comœdiæ inventum qui ſibi vendicent 9, 10.
Comœdorum chorus à quo conceſſus 16, 3.
Crates vetuſtiſſimus fabularum apud Athenienſes poëta 16, 9.
Creſphontes, fabula 45, 12.
Cucurbitulæ apud veteres ex ære factæ 301.
Cyclopes, vel Cyclops, Philoxeni 8, 1. 272.
Cypria Dicæogenis 53, 1.
Cypria poëſis 85, 5, 7.

D.

Danaus in inſidiarum machinatione perit 53, 3.
Deliadis auctor 7, 10. 273.
Δεξιπρὸς pro δεξιός 74, 4.
Δίσις in Tragœdia quid 58, 8.
Δῆμοι Athenienſibus ſunt quæ aliis κῶμαι 10, 3.
Διανοίας περὶ 19, 7. 24, 3. 62, 2.
Dicæogenis Cypria 53, 1.
Διηγηματικὴ μίμησις 88, 5. ποίησις 83, 1.
Dionyſius ſimiles effinxit 7, 3.
Dithyrambica poëſis 1, 8. 5, 5. 82, 7.
Dorienſes Comœdiam ſibi et Tragœdiam vindicant 9, 10.
Δράματα unde dicta 9, 7.
Δρᾶν idem quod ποιεῖν 10, 5.
Δύσμαι βίᾳ 72, 4.
Δῶ pro δῶμα 73, 9.

E.

Electra, fabula, 92, 2.
Ἐμβόλιμα ᾄδειν 61, 11, 12. Vid. Heſych. in ἐμβόλιμα ἔπη.
Empedocles et Homeri poëſis quid habeat commune 4, 4. ejus loci 72, 4. 100, 10.
Ἐξηλλαγμένον ὄνομα quid 74, 2.
Ἐξάρχειν τὸν διθύραμβον 14, 2. 276. ſq.
Ἐπεισόδιόν τί 37, 12. Suid.
Ἐπεισοδιώδης πρᾶξις καὶ μῦθος 32, 9, 10.
Ἐπεκτεταμένον ὄνομα 73, 4.
Ἐπίκτητα σημεῖα 51, 1.
Epicharmus primus fabularum poëta 16, 7. ejus vetuſtas et inventa 9, 12. Cf. Chph. Sax. Onomaſt. Literar. pp. 33. 537.
Ἐποποιϊκὸν σύστημα τί 60, 4.
Ἐποποιητικὴ μίμησις 106, 3.
Eriphylæ cædes 44, 8.
Ἐρυτὰς Cornua. Heſych. ἐρυτάς. ἔρση, βλαστήματα, κλάδοι.
Euclides priſcus 77, 10.
Εὐείδης Cretenſibus ὁ εὐπροσωπος 99, 5.
Euripides 97, 1. 80, 7. 40, 14. 41, 1. 61, 9. ejus Medea 44, 13. 60, 10. Niobe ibid. Aegeus 105, 1. 329. Oreſtes 105, 1.
Eurypylus, Tragœdia 85, 9.
Ἡδύσμενος λόγος τις 18, 5. 284.
Ἦθος quid 23, ult.
Ἡμίφωνόν τί 64, 8.

Florius

F.

Florius notatur 310.

G.

Galenus Gloſſ. Hippocrat. emendatus 284.
Ganymedes, Jovis pocillator 101, 11.
Γηγενεῖς. Vid. Wyttenb. in in Plut. de S. N. V. p. 88. not.
Glauco, Rhetor, 102, 6.

H.

Hæmon Sophocleus 45, 4.
Hegemon primus in Theatris certavit Parodiis 7, 9. collat. cum Athenæo apud Fabricium B. Gr. T. I. 354.
Heracleidis auctor qua in re deliquerit 28, 2.
Hippocentaurus Chæremonis 4, 8.
Homerus 7, 8. 8, 8. 12, 13. 28, 5. 50, 2. 84, 9. 86, 6. 88, 11. 90, 3. ejus Margiti fragmentum inſigne vindicatum 314, Homericum Proœmium à Protagora cur reprehenſum 63, 12.

I.

I, η, υ, ει et οι apud librarios pronunciatu eædem 269. 277. 312.
Ιαμβικὸν καὶ τετράμετρον κινητικά 88, 6.
Icadius pro Icarius 103, 6.
Ilias parva 85, 6. 8.
Ἰλίου πέρσις, Tragœdia 85, pen.
Ipigenia Aulid. 48, 1.
Iphigeniæ Tauricæ argumentum 56, 11.
Iphigenia Polyd. 54, 1. 57, 7.
Ἰξίονες, Fabula 59, 4.

K.

Κερκίδος φωνή 52, 7.
Κολλᾶν χαλκὸν ἐπ' ἀνίρι 76, 7.
Κόμμοι qui 37, 11. 38. 2. Suid.
Κρῖ apocopatum 73, 9.
Κῶμαι Peloponneſiis, qui Athenienſibus δῆμοι 13, 2, 4. 274. Phot. Lex. MS. Κῶμαι. αἱ βραχεῖαι πόλεις. Κώμας δὲ τὰς ἐν τῇ πόλει δήμους φασὶ προσαγορεύεσθαι· καὶ κωμήτας τὰς δήμοτας ἐν πόλει καὶ οἷον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ μοίρας τῆς πόλεως οἰκοῦντας. οὕτως Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἢ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ.

L.

Lacænæ (vel potius πλαγιαῖαι Λάκαιναι juxta Vict. 85, 10.
Lancea Terrigenum 50, 11.
Λεκτικὴ ἀρμονία 15, 9.
Λέξις τί 18, 11. 24. 5. 283.
Leſſing laudatur 278.
Λευκογραφεῖν εἰκόνα 23, 2.
Λόγος ἢ μῦθος 16, 10. 278. ſq. 283.
Λόγχη Γηγένεων 50, 10.
Lucianus de Salt. emendatur 273.
Λύσις in Tragœdiis quid 58, 10.

Lyn-

Lyncei peripetia 35, 2. Lyncei Theodectei δίσις καὶ λύσις 58, 12.

M.

Magnes Poëta 9, 13.
Margites Homeri 12, 8, 16. Margiti Homerico insigne fragmentum restitutum 314.
Medea liberos interimit 44, 13. Medeæ inopinata catastrophe 48, 8.
Meleager, Tragœdia 40, 10.
Μιλοποιϊκὰ quid 18, 13. ἡδυσμάτων maximum 24, 9.
Μιναλίππης ῥῆσις 47, 14.
Meropes respicientia 45, 12.
Μιταξὺ pro ἀδίπτερον 74, 6.
Metaphora quid 69, 9.
Μίτρα μόρια τῶν ῥυθμῶν 11, 12. Cf. Aristid. p. 49. sq. Suid. Mar. Victorin. ed. Putsch. 2494. Quintil. l. VI. c. 4.
Μηχανῆς usus 48, 8.
Mityis statua homicidam perimit 33, 7.
Mnasitheus Opuntius 109, 2.
Μῦθος quid 279.
Μύκρος, μείκρος vox eadem 312.
Μυρίον pro πολὺ 69, 12.
Μύστοι, Fabula 92, 3.
Myniscus seu Menisicus 107, ult.

N.

Neoptolemus, Tragœdia 85, 9.
Neutro plurali verbum plurale addunt Attici 286.
Nicochares Deliadis auctor 7, 10. 273.
Νὴ 81, 12.
Niobe Euripidis 60, 10.
Νίπτρα nomen libri Odysseæ T. 51, pen.
Νομίζειν in more habere 14, 3. 98, 6. 276. Suid. in νομιζόμενα.
Nomorum imitatio 5, 5. Cf. Auctorem Tractat. de Decreto Lacedæmoniorum contra Timotheum Milesium.

O.

Οἰνοχοεύειν per Catachresin de Nectare 101, 12.
Ὀλίγη τράπεζα 81, 4, 5. Sic Lexicographus: ὀλίγη ἀντὶ τῆς μίκρα· καὶ σποδὴν ὀλίγην κεκραμένην κύλικι.
Ὅμαδος αὐλῶν 99, 14.
Ὅπλων κρίσις, Tragœdia, 85, 9.
Oresles matricida 44, 7. Orestes et Aegisthus reconciliati 42, 1. Ut Iphigeniam sororem agnoverit 52, 1.
Ὁρμεῖν species stationis 69, 11.
Οὐρεὺς vox ambigua 98, 14.
Ὄψ pro ὄψις 74, 1.
Ὄψις, ψυχαγωγικώτατον 24, 9.

P.

Πάθος τὶ 37, 2, 3.
Παντες pro πολλοί 101, 1.
Παρεκβάσεις ἐπεισοδίων 56, 10. 292.
Parodiæ V. Hegemon.
Παρῳδὸς χορικὸς 37, 15.
Pauson deteriores effinxit 7, 2.
Peleus, Fabula 5.
Πέρι postpositum 81, 12.
Περιοικίδες pagi 10, 2. Legebam tamen olim πὰς ΠΕΡΙΞ ΟΙΚΙ-

ΟΙΚΙΑΣ. Vid. Tzetz. περὶ διαφορῶν ποιητῶν MS. ad. p. 274.
Peripetia quid 34, 9.
Perſæ Timothei 8, 1. 272. Cf. Cl. Heyne Excurſ. I. in Aen Virg. II. T. II. p. 231.
Philoctetes, Tragœdia 85, 9.
Philoſtratus in Vita Apollonii emendatus 273.
Philoxeni Cyclops 8, 1.
Phœnides, Phinides, ſeu Phinidæ 54, 5.
Phorcides, Fabula 59, 6.
Phormis, primus fabularum poëta 16, 7.
Pindarus, Tyndarus vel Darius, Hiſtrio 108, 1.
Πίθηκος, Callippides ita dictus 107, 6. Vide Heſych. et Suid. in Τραγικὸς πίθηκος.
Πόληος pro πόλεως 73, 8.
Πολιτικῶς λέγειν 23, 7. 282.
Polygnotus bonus morum expreſſor 21, 4. meliores effinxit 7, 2.
Polyides Sophiſta 54, 1. 57, 7.
Πράττειν Athenienſ. idem quod ποιεῖν v. δρᾶν 10, 5.
Προλογος τί 37, 11.
Prometheus, Fabula, 59, 6.
Πρωταγωνίστης λόγος 14, 9.
Protagoras cur Homerum reprehenderit 63, 12.
Πτῶσις ῥήματος 66, 15.
Πτωχεῖα Λάκαινα 85, 10.

R.

Ῥῆμα τι 66, 10.
Ῥῆσις 47, 14. 61. pen. διεξοδικὸς λόγος μακρός Tim. Lexicon et Phot. MS.

S.

Schütz. Chreſtom. Gr. laudatur 309.
Scylla 47, 14. Scyllæ expreſſio 107, 4.
Σίθειν 81, 12.
Σημεῖα in agnitione quot 50, 10.
Sicilia Fabularum poëtas primos dedit 16, 8.
Σίγυνοι 69, 5. Phot. Lex. MS. Σιγύνης τὰ δόρατα.
Sinon, Tragœdia 85, 11.
Siſyphus deceptus 61, 4.
Σκηνογραφίας inventor 14, pen.
Σωκρατικοὶ λόγοι, Socratici dialogi 3, 4. Cf. ſummum Valckenaer in Adnotat. ad Argum. Adoniazus. Theocriti p. 194.
Sophocles 9, 4. 14, 9.
Sophoclei Oedipodis ἀναγνωρίσις 44, 15. περιπέτεια 34, ult. abſurdum 49, 15.
Sophoclis Tereus 52, 7.
Sophronis mimi 3, 3. Vid. Valcken. in l. ſupra laudato.
Soſiſtratus 109, 1.
Σπείρειν φλόγα 72, 10.
Στάσιμον τί 38, 1.
Stheneli poëſis 75, 10.
Στοιχεῖον τί 64, 3.
Συκοφαντεῖν τινα 59, 9.
Σύνδισμος τί 65, 3.

T.

Ταμεῖν pro ἐρύσαι 70, 2.
Theodectis Tydeus 54, 4. ejuſd. Lyncei nexus et ſolutio 58, 12.
Θιεκτίστα φλὶξ 72, 10.

Theſeïdis auctor, qua in re deliquerit 28, 3.
Thyeſtes Carcini 50, ult.
Timotheus V. Perſæ.
Θοινᾶσθαι pro ἐσθίειν 80, 12.
Toup laudatur 292. 303. 309.
Tragœdiæ inventum qui ſibi vendicent 9, 9.
Τραγῳδοδιδάσκαλοι 13, 5.
Troades v. Troïades juxta Codd. Med. omnes, Tragœdia, 85 ult.
Tyronis ἀναγνώρισις 51, 3.
Tzetzis Fragmentum MS. 274.

U.

Ὑδατῆς μῦθος 111, 2.
Ulyſſes 35, 1. 47, 13. 51, 5. 54, 9. 69, 12. 103, 5.
Ὑφηγημένον ὄνομα 73, 4.

V.

Valckenaer laudatur 285.

W.

Wyttenbach laudatur 278.

X.

Xenarchi mimi 3, 3.
Ξενικὸν ἐν λέξει τί 75, 11.
Xenophanes 98, 1.

Φ.

Φαγεδαίνα 80, 12.
Φάρμακα pigmenta 23, 1.
Φιάλη ἄοινος 72, ult. Ἄρεως 73, 1.
Φωνῆεν 64, 10.

X.

Χαλκεύς vox ambigua 101, 10.
Χορικὸν πάροδος 37, ult.

Z.

Zeuxis 21, 3, 5. 174, 2.
Ζῶος vox ambigua 99, 6. 101, 3. 307. Cf. Danſſe de Villoiſon V. Cl. atque nobis amiciſſimum ad T. 1. p. 382. Lexici Homerici Apollonii Sophiſtæ.

GEORGIUS

J. A. DRAKE.